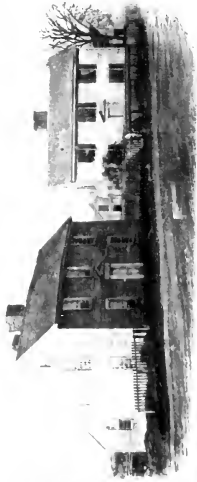

John Adams Library.

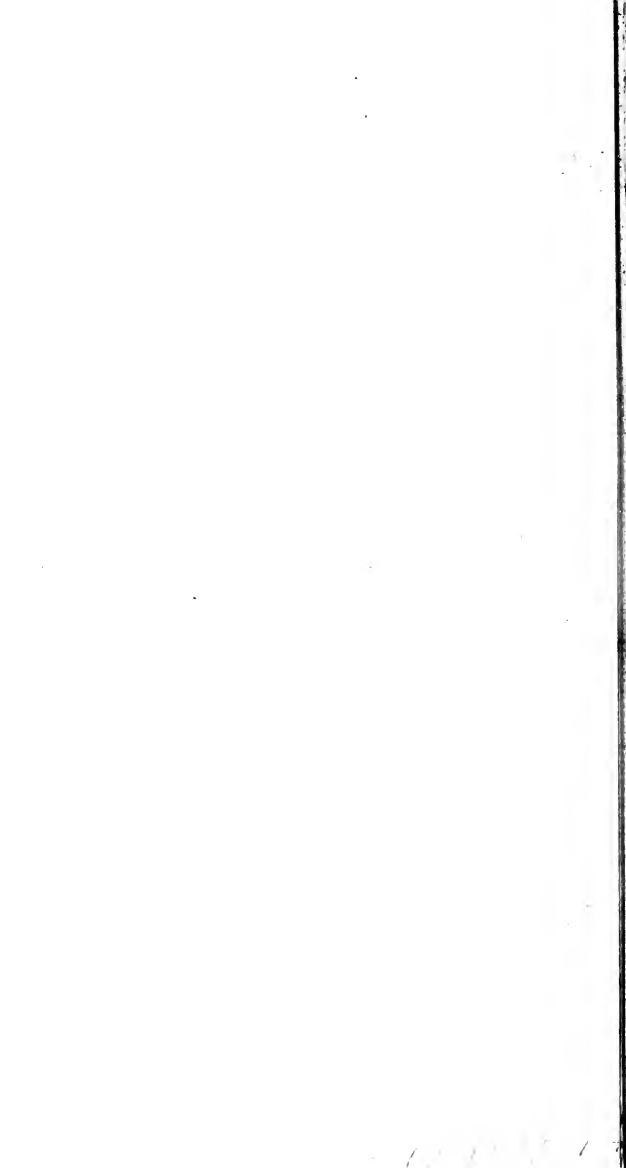

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF N^o
ADAMS
142.6

ET COMEDIA.

laude: sed in vitium libertas excidit, & vim
 Dignam lege regi: lex est accepta chorusque
 Turpiter obticui: sublato iure nocendi.
 Nil intentatum nostrum liquere Poetae,
 Nec nimium metuere decus, vestig a Græca
 Ausi deserere: & celebrare domestica facta,
 Vel qui prætextas, vel qui docuere togatas.

Fabula generale nomen est: eius duæ primæ partes sunt,
 gædia & comædia. Si Latina argumentatio sit, prætex-
 ta dicitur. Comædia autem multas species habet: aut enim
 liata est, aut togata, aut tabernaria, aut attellana, aut
 mus, aut rhyntonica: aut planipedia. Planipedia autem
 ta ob humilitatem argumenti eius, ac vilitatem actio-
 nis, qui non cothurno aut socco utuntur in scena, aut pul-
 uis, sed plano pede: vel ideo quod non ea negotia continet,
 & personarum in turribus, aut in cœnaculis habitan-
 tum sunt, sed in plano & humili loco. Personarum primi e-
 re dicuntur Comædiantium Cincius & Faliscus. Tragediantium
 nuntius & Prochonus. Omnium autem Comædiantium
 ipta ex quatuor rebus omnino sumuntur, nomine, loco,
 to, euentu. Nomine, ut Phormio, Hecyra, Gurgulio, E-
 licus. Loco, ut Anaria, Leucadia, Brundisina. Facto, ut
 nuchus, Asinaria, Capiui. Euentu, Commorientes, A-
 bi, Heautontimorumenos. Comædiantium formæ sunt
 Palliata, Græcum habitum ferentes, quas nonnulli
 tabernarias vocant. Togatæ iuxta formam personarum,
 bitum togarum desiderantes. Attellana salibus & iocis
 npositite, quæ in se non habent nisi vetustam elegantiam.
 mædia autem diuiditur in quatuor partes, Prologum,
 otasin, Epitasin, Catastrophem. Prologus est prima actio,
 Græcis dicta πρὸ ὄρου, id est, antecedens veram fabule
 npositionem elocutio. Eius species quatuor sunt, cusa-
 tos, commendatitius: quo fabula vel Poeta commenda-
 r: ἀναφορικός, relatiuus: quo aut aduersario maledicta,
 t gratiæ populo referuntur. ὑποδύτικος, argumentatiuus:
 hule argumentum exponens. μίχτος, mistus. omnia hæc
 se continens. Inter Prologum, & Prologium quidam hoc
 tere esse voluerunt: quia Prologus est ubi Poeta excusatur,
 t fabula commendatur. Prologium autem est, cum tan-
 de argumento dicitur. Protasis est primus actus fabulæ,

Fabulæ par-
 tes Comæ-
 diæ partes.

Palliata, Ta-
 bernaria, To-
 gata, Attella-
 na, Prologus
 Proloquiū.

Protasis

DE TRAGŌEDIA

Epitafis
Cataſtrophe

quo pars argumēti explicatur, pars reticetur ad populi expectationem tenendam. Epitafis, involutio argumēti, cuius elegantia connectitur. Cataſtrophe, explicatio fabulæ, per quā euentus eius approbatur. In pleriq; fabulis ipſarū nomina priora ponebātur, quā Poetarū: in nōnullis Poetarū, quā fabularū, cuius moris diuerſitatē antiquitas probat. Nam cū primum aliqui fabulas ederent, ipſarum nomina pronunciabantur ante, quā Poetę pronunciarentur, ne aliqua inuidia à ſcribendo deterreri poſſent. Cū autem per editionem multarum Poetę iam eſſet auctoritas acquiſita, rurſus priora Poetarum nomina proferebātur: ut per ipſorum vocabula fabulis attēſio acquireretur. Actas diueſis ludis manifeſtū eſt inſcribi. Nā ludorū quatuor ſūſpectes quos Curules Aediles munere publico curāt. Megalenſes magnis dijs cōſecrati, quos Gręci μεγαληναιες appellant. Funebres, ad retinendū populū inſtituti, dū pōpuli funebris decreta in honorē patriū viri plene inſtruitur.

Megalenſes
Iudi.
Funebres

Plebeij, Apollinares.
Aræ duæ.
Ulyſſes palliatius.

Plebeij qui pro ſalute plebis edūtur. Apollinares, Apollin cōſecrati. In ſcena duę arę poni ſolebāt, dextra Liberti ſiniſtra eius dei cui ludi fiebāt: vnde Terent. in Andria ait Ex ara hac ſume verbenas. Hinc Ulyſſem palliatū ſemper inducant: ſive quod aliquando inſania ſimulant: qu tempore rectū ſe eſſe voluit, ne agnitus egeretur in bell prodire: ſeu ob ſingularē ſapientiā, qua rectus munitusque plurimū ſocijs proficit. Huius. n. virtutis erat, animi ſemper decipientis ingeniū. Nonnulli Ithacę incolæ, ſicut Locros palliatos fuiſſe cōmemorāt. Achilles & Neoptolemi perſonę diademata habent, quāuis regalia ſceptra nunquā tenuerint, cuius argumēti probatio talis inducitur, quonunquā cū reliqua Gręcię inuenturæ ad gerenda cū Troianis bella, ſacramenta coniurationis inierūt, nec vnquam ſub Agememnonis imperio fuerūt. Comiciſenſib. candidu

Comarum
Comicarum
unctus.

vestitus inducitur, quod is antiquiſſimus fuiſſe memoratur. Adoleſcentibus diſcolor attribuitur. Serui comici amictu exiguo conteguntur, pauperiatuſ antiquę gratia: ut quo expeditiores agant. Paraſiti cū inortis pallis veniunt Leto, veſtituſ cādiduſ: arumnoſo, obſoletuſ: purpureuſ, diuitiſ: pauperi, phaniceuſ datur: militi, chlamyſ purpurea puellę habituſ peregrinuſ inducitur. Leno pallio varij coloruſ vititur: Meretrici ob auaritiā liſteuſ datur. Syrmata

Syrmata
Auræa.

dicti

ET COMEDIA.

acta sunt ab eo, quod trahuntur: quæ res ab scenica li-
 soria instituta est. Eadē in luctuosis personis incuriam sui
 r negligentiam significant. Aulæa quoq; in scena in ter-
 sternuntur, quod pictus ornatus erat ex Aulica regia
 m̄a vsq; perlatus. pro quibus sipariz et is posterior acce- Siparia.
 t. Est autē minutis velis, quod populo obfistit, dum fabu-
 rā actus cōmutantur. Diuerbia histriones pronūciabāt.
 antica verò temperabantur modis, non à Pœta sed à pe-
 to artis musica factis. Neq; enim omnia iisdem modis in
 o cantico agebantur. sed saepe mutatis, vt significat, qui
 es numeros in Comædijs ponunt, qui tres continent mu-
 tos modos cantici illius. Qui huiusmodi modos faciebāt,
 men in principio fabulæ & scriptoris, & actoris super-
 nebant. Huiusmodi adeo carmina ad tibias fibāt, vt his
 editis, multi ex populo ante discerent, quā fabulā acturi
 enici essent, quā omnino spectatoribus ipsis antecedens
 ulus pronūciaretur. Agebātur autē tibijs paribus, aut
 paribus: & dextris, aut sinistris. Dextræ autē tibij sua
 uitate seriā Comædiæ dictionem pronūciabant. Sini-
 cæ & ferrang acuminis leuitate locū in Comædia osten-
 bant. Vbi autem dextra & sinistra acta fabula inscribe-
 atur, mistim ioci & grauitates denūciabantur.

FABVLAE INTERLO-

CVTORES.

imo, senex.	Birria, seruus.
amphilus, adolescens.	Crito, hospes.
auus, seruus.	Chremes, senex.
romo, lorarius.	Glycerium, meretrix.
isia, libertus.	Mysis, ancilla.
harinus, adolescens.	Lesbia, obstetrix.

IDIOMATA PERSONA-

rum præcipuarum.

Simo pius in filium, sed natura vehementior. Pamphilus
 us in patrem, sed fideliter amans, & cordatus, vt adole-
 ens. Dauus, vafer, ac spei pertinacis. Charinus simplex, ac
 illius consilij. Birria Dauo dissimilimus, desperandi au-
 r. Crito pauper, sed ob probitatem impatiens contumelia.
 hremes pius in filium, alioqui Simonis dissimilimus, in-
 enio sedato & placido, componens omnia, Mysis callida &
 eræ amans.

DE TRAGŌDIA
RATIO NOMINVM.

Simon dicitur esse à *ψῆμος*. Sine misericordia sunt iracundi.
Chremes, *πῦρ* à *ἀγέρωτος*, quod series iusti expurgat
pectus. Pamphilus, à *φίλος ἀμῶν*. Charinus à beneuolen-
tia animi. Sicut quod dicitur à *καλὸν*. Demus à patria. O-
pinor & *Σίμων* sicut & *Μυσι*. Nami Mysi quemadmodum
Phryges seculi genus erant. Glyceria à voluptate. Lesbi-
a à patria. Erro quod corrompsit animam. Dromo
cursu.

C. SVLPITII APOLLINARIS

Periocha in Terentij Andriam.

SOROREM falso credam meretricula,
Genere Andriae, Glycerium vitiat Pamphilus.
Grauidaque facta, dat suam uxorem sibi
Fore hanc, nam pater aliam ei desponderat,
Gnaiam Chremetis: atque ut amorem comperit,
Simulat futuras nuptias cupiens, suus
Quid haberet animi filius, cognoscere.
Dani suas non repugnat Pamphilus.
Sed ex Glycerio natum ut vidit puerulum
Chremes, recusat nuptias generum abdicat.
Mysiam filiam Glycerium in sperato agnitam
Dat Pamphilo hanc, aliam Charino coniugem.

AE LII DONATI ERVDITIS.

*Sini Grammatici Praefatio in An-
driam Terentij.*

Comedia Andria, cum pallia, a sit de loco nomen acci-
pit, & à *Μοναχο* prius, & nunc ab Terentio: qui c-
de Chryside loqueretur, sic ait: *ἀνδρῶν* ne quid Andr-
a portet maius. Hoc est nomen vocabulum est, & in Gra-
ecis in Latina lingua. Hec maior ex parte notoria es-
t, & neque actus amatorum adulescentium, & patri-
porum. Sicut *καλὸν* serui, *ἀσπυ* anilla, *σενερί* sene-
adulescentia liberales. In hac prima partes senis Simon
sunt, secundae *κῆρυξ*, tertiae *χρέμητις*, & deinceps reli-
quorum. Prologus in hac a se inducitur, & in aduersa-
rios non mediocriter exasperatur: sed tamen id subtiliter
ut omnia licet facere videatur, ac dicere. Hic proa-
subtilis, epichasis tumuliosa, catastrophe perè tragica: &
tamè repente ex his turbis in tranquillis peruenit: Hec p-

ET COMEDIA.

na acta est ludis Megalensibus, M. Fulvio edil & M. Glarione, Qu. Ministio Valerio Curulibus. Fecerunt M. Attius, Latinus Prænestinus, & L. Ambinius Turpio. Modos fecit Flaccus Claudij filius tibus paribus, dextris & sinistris, & est tota Græca edita M. Marcello & Sulpitio COSS. pronuntiataq; est Andria Terentij ob incognitum adhuc nomen Poetæ & minoris apud populum autoritatis ac meriti. Diuerbis authenticis lepide distincta est, & successu beclata prospero, hortamento Poetæ fuit ad alias conscribendas. Initium autē *ἄρχαιον ἀρχοποιον*, i. aduentitiam personam recipit Sofia, propter euoluendā argumētū obscuritatem. Persona autem protatica ea intelligitur, quæ senel induta in principio fabula, in nullis deinceps fabulae partibus adhibetur. Adnotandum sane puellarum liberalium nullam orationem in prosæno induci in Comælia Palliata, præter inuocationem Iunonis Lucinæ: quæ & ipsa quoque post scenam fieri solet.

ARGUMENTVM EIVSDEM IN
eandem.

CHremes Atticus, pater Pasibulae & Philumena, cum ex his duabus se Pasibulam perdidisse falso crederet relicta Athenis, nec visam postea multo tempore, tanquam vnica sibi putabat Philumenam: quam Charinus adolescens Atheniensis adamabat vnice, & sibi petebat uxorem. Sed pater eam Pamphilo cuidam Simonis filio vltro desponderat: qui Pamphilus contra sororem Chrysidis, ac peregrinam tum creditam, Pasibulam supradictam alteram Chremetis filiam sub nomine Glycerij latenter sic amauit, vt ex ea filium suscepisset inscio patre, qua re intellecta commotus Simo pater Pamphi, dum per falsas nuptias tentat animum Pamphili, multis dolis à Dauo ipse deluditur seruo, periculoq; Carini, & Pamphili motus error in fabula vsq; ad eum finē ductus est. dum Athenas veniens Andrius quidam Crito aperiat, & nodum fabulae soluat: per quem agnita Pasibula recipitur à parentibus, & traditur Pamphilo amanti: Philumena verò Carino despondetur, & traditur exoptati. Perspecto argumento scire debemus hanc esse virtutē Poeticam, vt à nouissimis argumētū reb. incipiens initium fabulae, & originem narratione reddat spectatoribus, authoremque præsentem sibi ex-

A R G V M E N T V M.

hibeat, ubi finis est fabulae. hunc enim ordinem & circum-
lum poëticae artis, vel virtutis non modo secuti sunt Tragi-
ci Comiciq; autores: sed Homerus etiam & Vergilius tenuerunt.
Diffusionem actuum in Latinis fabulis inter nos fieri
difficile est: causam iam dudum demonstrauimus. Vnde autem,
aut quo modo, quamuis aegrè, tamen intelligi distingu-
iq; possint, est operæ precium dicere. Principio dicendum
est, nullam personam egressam quinquies, vltra exire posse.
Sed illa re plerunq; decipimur, quod personam quousq;
tacuerit, egressam falso putamus: quæ nihilominus in pro-
scenio tacens loquendi tempus expectat. Est igitur atten-
te animaduertendum. ubi, & quando scena vacua sit a
omnibus personis: vt in ea chorus, vel tibicen audiri possit:
quod cum viderimus, ibi actum esse finitum debemus agnos-
cere. Confundit sæpe lectorem id, quod persona in superiori
scena desinens, & in proxima incipiens loqui, non intelligitur
ingressa: quod ipsum experientes statim diu dicant de rerum ac
temporum quantitate: potest enim fieri vt & sit ingressa ac egressa,
quam prauè credimus in proscenio non recessisse. Posse autem quinto
egredi personam, non & necesse esse dicimus: vt appareat vltra
exire non posse, in Tragædia & parcius exire & solere pariter
& licere. Primus actus in Andria narrationem Simonis apud
Sosiam continet argumenti: quod populus hac occasione perdis-
cit mox querelam apud le Daui de domino, & eiusdem cum domi-
no verba: & rursus eiusdem serui de liberationem quid rerum
agar. Secundi actus hæc sunt Charini verba primo cum Birria
seruo, & post cum ipso Pamphilo de nuptiis: Pamphili sermo cum
patre dolens consentientis in nuptias: Birriae verba: Daui callida
oratio aduersum senem. Tertio actui hæc attribuitur, Mysidis
cum obstitite colloquium, Dauo, ac Simone audientibus partus
Glycerij suspectus seni: Daui apud eum, fraudulenta sermone
cinatio: Simonis verba cum Chremete de nuptiis. Daui perturbatio
ac Pamphili. Quarum actum per hæc intelligimus, prima Charini
verba sunt indignantis, velut si dem sibi non seruatâ à Pamphilo:
tum Mysidis verba apud Pamphilonem, eiusdemq; questus. Daui administratio
dolens aduersus Chremetem. In quinto actu Simonis & Chremetis
prope iurgium, disputatio, tum detectio fallaciarum Daui.

ARGVMENTVM.

*n indignatio patris aduersus filium, tum Critonis inter-
 usus, & per eum cognitis reb. in tranquillum res acta,
 entibus vxores quas concup uerant, Pamphilo & Cha-
 o. Illud non commouere nos debet, quod in horum a-
 um distinctiōe videtur de profcenio non discessisse per-
 a quedam: sed tenere debemus, ideo Terentium vicini-
 is mentionem fecisse in principio, ut modico receptu &
 sse & abesse personam intelligamus. nihil ergo secus
 tum est ab antiquis, qui ad hunc modum Terentianas
 ulas diuiserunt.*

CTA LVDIS MEGALENSIB. M. FVL-
 IO, ET M. GLABRIONE AEDILIB.
 VRVLIB. EGERVNT, L. AMBIVIVS
 VRPIO, L. ATTILIVS PRAENESTI-
 VS. MODOS FECIT FLACCVS CLAV-
 I FILIVS TIBIIS PARIBVS DEX-
 RIS ET SINISTRIS. ET EST TOTA
 RAECA, EDITA M. MARCELLO, CN.
 VLPITIO COSS.

P R O L O G V S.

POETA cū primūm animum scribendam appulit, id sibi negocij credidit solum de Populo ut placerent, quas fecit fabulas.

Verum aliter euenire multō inter Nam in prologis scribundis o-

ram abutitur,

Non qui argumentum narret, sed qui maleuoli Veteris poetæ maledictis respondet. (t)

Nunc quam rem vitio dent quæto animum adu- Menander fecit Andriam, & Perinthiam.

Qui utramuis rectè noirit, ambas nouerit.

Non ita dissimili sunt*argumento, sed tamen

Dissimili oratione sunt factæ, ac stylo.

Quæ conueniēte, in Andriam ex Perinthia

Facetur transluisse, atque vsum pro suis.

Id isti vituperant factum, atque in eo disputant,

Contaminari non decere fabulas.

Faciunt nã intelligendo, ut nihil intelligant:

Qui cūm hunc accusã, Næuium, Plautum, Ennium

Accusant: quos hic noster autores habet:

Quorum æmulari exoptat negligentiam

Potius, quàm istorum obicuram diligentiam.

Dehinc ut quiescant porid moneo, & desinant

Maledicere, malefacta ne noscant sua.

Fauete, adeste æquo animo, & rem cognoscite,

Ut pernoscatis, & quid spei sit reliquum,

Posthac quas faciet de integro comedias,

Spectandæ, an exigendæ sint vobis prius.

POETA cūm primūm animum ad scribendum a- pulit.]Principium factum est à commendatione pe- sonæ. quod prudē, quod honestus Terentius, & honore m- jore Poetam potius quàm Terentium dixit: ut illum, h- ipso, de quo laborat, nomine ornaret. Poeta cūm pi- mum

COLA.

Aut non eli- ditur ma: t prologis di- xit, v Græci polypus, & nos opilio

* Nisi elidas in (argumē- to) yllatā, non constat trimeter, aut nisi legas (dissimili ar- gumēto sui- Eliditā sūi (isti)

im.] Omnis huius prologi intentio hoc agit, ut nota
 eta veniam pareat, & veteri odium: & ut quam maxi-
 modestum minimeq; errantem Terentium probet. Poe-
 tum primum animum, &c.] Jam meritū Poeta dedit,
 nam eundem dicendo, & ab animo eius, quem defendit,
 eta cūm primum animū ad scribēdum appulit.]
 isus hic est, Proposuerat quidem Poeta noster, ut in pro-
 is argumēta narraret, sed hoc imputat Lucio Launio
 versario, qui eum facere nō permisit quod proposuerat,
 ledictis suis ad respondendum eundem provocans. Ap-
 lit.] Appellere proprie dicitur, cum ex pelago aut freto
is ad litus accesserit Verg. Hinc me diversissū vestris deis
 uli oris Appulit.] in secunda lectione Attulit fuit:
 ad ulit magis: ut Ter. postea sic a iunium ad uxorem ad-
 lit. Negoti.] Modo pro molestia & cura, nō labore. Po-
lo ut placerent.] V: ne nō signifi- at. nec est modo con-
ratio. Fabulas.] Ad fecissū, reulit fabulas, non ad
verēt, & est figura sylleō. Fecisset.] Benefecisset, non
 ipfisset. Vnde & Poeta dicit & poetē, id est à faciendo dictū
ut. Sic Verg. Pollio & ipse facit nova carmina. Verum
ter.] Sic Verg. Maior rerum mihi nascitur ordo. Et ma-
opus moneo. Non enim hoc se elegisse dicit, sed quasi ex
dine insonatum sibi esse. Intelligit.] Quod credimus,
erunq; falsum: quod intelligimus, certum est. Aliter au-
n, contra significat. Verg. Dūs aliter visum. Veram ali-
re uenire multo intelligit.] Adeo nec preparauerat,
c intenderat quequam laedere, ut spe falsus, lac- sūsus que
faciat. Operam abutitur.] V: imur fructibus rei,
si ab amantibus saluo vsu nobis subministratur. Abu-
mur, quando d. perdimus & rem & fructum. Nam vsus
ager domus: ab vsu. vinum, oleum, & cetera h. ut mo-
Cicero, Non debet inquit, ea mulier cui vir bonorum
orum vsum fructum legavit, cellis vinariis & oliariis
enis relictis, putare id ad se pertinere, vsus enim, non ab-
us legatus est: ea inter se sunt contraria. Hac in Topicis.
rgumentum narret.] Quod re. e prologi est officium.
ui, pro vi, ergo non est modo pronomen Sed qui male-
oli veteris poeta.] Primum à natura, male uoli: dein-
à tempore, vel ab inuidia veteris: à signi. amulationis
etæ. Vetus plerunq; refertur ad laudem: in eundem ad vi-
supera-

PROLOGVS.

cupere orationem, ut hic: & alibi, *vetus, veterinosus, senex. V*
teris.] *Pro carioso, & quasi rancidi poluit, atq; ideo ma*
uoli, non criminibus, sed maledictis. Quid autem inter ma
ledictum & crimen intersit, docet Cic in Tuscul. Veteri
Ratio inuidiæ. Poetæ.] *Causa infectationis. Maledicti*
Criminatio aduersarij. Veteris poetæ.] *Quia senex L*
cius edebat fabulas, adolescentulo tunc Terentio. Et e
ganter, malenoli veteris maledictis: commendatio Poeta
persona aduersarij. Respondeat.] *Excusatio respondem*
quod non obstat, sed respondeat. Nunc quæ rem.] *Qua*
qualem. Vitio dent.] *Vituperent, culpent. Vituperare*
mala vitio dare, & etiam bona. Nunc quam rem vit
dent.] *Vtrum, nunc animaduertite: an, nunc vitio deni?*
oratorie, quasi multos facit, cum vnum supra dixerit.
Verg. Desiste manum committere Teucris. Nunc qua
rem vitio.] *Propositio est. Aduertite.*] *Legitur & attē*
te: vnde manifestum est, & aduertite & attendite non e
plenum, nisi addideris animū. Menāder fecit Andriam
Narratio est. & proprie fecit: scribit enim Terentius q
verba adhibet tantum: facit Menander, qui etiam arg
mentum componit: sed sepe ad laudem Terentij, Facit, pro
quod est, Transtulit. Vtramuis.] *prima scena Perinthis*
pene iisdem verbis quibus Andria scripta est: cætera dis
milia sunt, exceptis duobus locis, altero ad versus xi. alte
ad versus xx. qui in vtraque fabula positi sunt. Qui non
vnam, ambas nouerit. Omnem rem vno versu nouerit. V
tramuis.] *Deest, harum. Non ita dissimili.*] *Ordo, i*
non sunt. Ergo ita subdistinguedum. Sed tamen.] *Discr*
tio est à superioribus, & ἀναγνώσθων. Non enim supra pi
suit Quidem. Non ita dissimili sunt oratione.] *Ita pi*
valde, & caute, potuit enim dici: Quomodo ergo sunt du
dissimili oratione? Ita:] ne Menandrum culpate videatur
ita adiunxit, quod laudis est. Oratione ac stylo.] Oratio
in sensu est: stilus in verbis. Oratio ad res refertur, stilus a
verba. Stilus non est in tempore, sed prolata oratione. ora
tio autem, est & in cogitatione, & in prolato. Orationem
in sententiis dicunt esse, stilum in verbis, argumentum in
rebus. Ergo in poemate oratio est. Quæ cōuenere, in An
driam.] Apparet non de industria, sed casu esse translate
ea quæ ex Perinthia in Andriam eodem sensu, iisdemque
verbis

PROLOGVS.

is per scripta fuerunt. Quæ conuenere in Andriam. m. ergo, non duas transtulit. Quæ conuenere in Iriam.] Quæ apta & commoda fuerunt, in Andriam nam, non Græcam, fatetur transtulisse? Sed quare se at Terentius, cum possit videri de vna transtulisse? Sic tur, Quia conscius sibi est primam scenam de Perin- esse translataam, vbi senex ita cum vxore loquitur, vt Terentium est cum liberto. at in Andria Menandri, senex est. Id isti vituperant factum.] Isti ad repre- sionem sumitur personæ. interdum rei reprehensionem ficat. vt, Verg. Quid petis istis? Vituperant.] Vitium arant. Disputant.] Immorantur, calumniantur, ar- entantur. Contaminari.] Propriè contaminare, est ibus luto plenis aliquid attingere. & cõtaminare, ar- ere est, & polluere, Verg. Linqvære pollvium hospitii, t, contaminatum. Contaminari.] Tangi & relinqui ta manu: ac per hoc voluit sedari aut maculari: vt i- it, Ne hoc gaudium contamnet vita ægritudine ali-. Contaminari non decere.] Id est, ex multis vna decere facere. Faciunt nã.] Nã quidam corripunt, um interrogatione pronunciant: quidam producunt. cum alijs, ne pro nec accipiunt: id est, non. alijs nã pro le: vt, Nã ego sum infelix. & Cic. Ne illi vehementer nt. Et hoc melius: nam statim infert, Qui hunc accu-, Nã uium, Plautum, Ennium accusant. In singulis na emphasis autoritatis: sed ordo non est seruatus. us naq; ante Plautum fuit, sed quod est summæ ar- atis, Ennium vltimum dixit. Nã.] Nimis, multum, rimum. Qui cum hunc.] Terentium, inquit, specia- accusantes, nesciunt se bonis omnibus maledicere, s ille imitatur & argumentum est ab exemplo & au- tate. Dehinc vt quiescant.] Rectè, nam quiescere il- ctur, qui est insolens & inquietus. Porro.] Porro, sturum dixit. Monco.] Terribiliter dixit. Cic. Mo- prædico, ante denuncio. Liberatus culpa etiam tenet, etiam criminaturus aduersarios. Noscant.] Melius m si dixisset, audiant. Fauete.] Iam ad auditores certitur, a quibus fauorem capiat. Fauete dixit: quasi t, Hoc aduersarij faciunt: Vos autem, quod in vobis est, te. Vos ergo fauorem facite. Es, Adeste, non vt absen- tibus

IN ANDR. PROLOGVS.

ibus dicit, quippe qui corporibus preſto erant: ſed, i-
tenti eſtote, fauete, ſil. re. ſic & Pontifices dicunt, fauete
linguis, fauete verbis. vnde Vergil. Ore fauete omni
Adeſte.] animis ſcilicet, auxilium prebere: vt aduocat.
reco dicitur adeſſe. Aequo animo.] Ab honeſto Et re-
cognoſcite.] Aiuſto. Cognoſcite.] Pernoſcite. Sic a-
xit, Cognoſcite vt pernoſcatis: quemadmodum in Hecyr.
Orator ad vos venio ornatus prologi: ſinite exorator ſin-
Vt pernoſcatis.] Ab utili Reliquum.] Sunt qui pro
reliquorum accipiant: vt ſit ſenſus, De hac fabula ſumi
ſpecimen, vt ſciatis an ceteræ vobis ſpectandæ ſint. Na-
poſtmodum dictum alio prologo, alias cognoſtis eius: qua-
ſo hanc noſcite. Reliquum.] Quafi diceret, Poſtremum
ergo aduerbium eſt, id eſt, vt dicitur. Sed ſiue hoc rel-
quum dicit, ſiue reliquum pro reliquorum geminato
ſcribitur. De integro.] Virum denuo, an ex integr
Græcus? Quas faciet comæ dias.] Syllepsiſ, vt ſupra, a
verbum enim Faciet declinauit, non ad Spectandæ ſin-
Spectandæ.] Propriè, vt fabule, id eſt, pro-
bandæ. Exigendæ.] exclu-
dendæ.

ACTVS

ACTVS PRIMVS

SCENA PRIMA.

SIMO, *senex.* SOSIA, *seruus.*

Os istæc intrò auferte: abite. Sosia
Ades dum: paucis te volo. So. dictum
puta:

Nempe vt curentur rectè hæc. Si. imò
aliud So. quid est,

d tibi mea ars efficere hoc possit amplius?

Nihil istæc opus est arte ad hanc rem quã paro:

us, quas semper in te intellexi sitas,

& ~~faciturnitate.~~ So. expecto, quid velis.

ago postquam te emi à paruulo, ut semper tibi

d me iusta, & clemens fuerit seruitus,

feci è seruo vt esses libertus mihi,

terea quod seruiebas liberaliter.

d habui summum ~~partum~~ perfolui tibi.

n memoria habeo. Si. haud muto factum So.

iudeo

id tibi feci, aut facio quod placet Simo: &

ratum fuisse aduersum te, habeo gratiam.

nihî hoc molestû est: nam istæc cõmemoratio

si exprobratio est immemoris benefici.

tu vno verbo dic quid est, quod me velis.

ta faciam. hoc primum in hac re prædico tibi,

8 credis esse has, non sunt veræ nuptiæ.

Cur simulas igitur? Si. rem omnem a principio

edies,

actò, & gnati vitam, & consilium meum

nosces, & quid facere † in hac re te velim.

is postquam excessit ex ephebis Sosia,

rius † viuendi fuit potestas. nam antea

scire posses, aut ingenium noscere:

ætas, metus, magister prohibebant? So. ita est.

Quod plerique omnes faciunt adolescentuli,

nimû ad aliquod studium adiungât, aut equos

8, aut canes ad venandum, aut ad philosopho:

Hærum

† Al. te hæc
in re.

† Nisi elidas
u in (viuen-
de) carmen
non constat,
& (fuit) mo-
nyllabura
est.

Horum ille nihil egregiè, præter cætera,
 Studebat: & tamen omnia hæc mediocriter.
 Gaudebam. So. con in iuria: nam id arbitror
 Apprime in vita esse vile, vt **RE QUID NIMIS**
 SI. Sic vita erat: facile omnes perferre ac pati,
 Cum quibus erat, cumque vna: his sese dedere,
 Eorum obsequi studiis: aduersus nemini:

Nunquam præponens se illis: ita, vt facillimè
 Sine † inuidia laudem inuenias, & amicos p̄ares.

So. Sapienter vitam instituit. namq; hoc tempo

OBSEQUIVM AMICOS, VERITAS ODIVM P

SI. Interea mulier quædam ab hinc triënium (R)

Ex Andro commigrauit † huc viciniæ,

Inopia, & cognatorum negligentia

Coacta, egregia forma, atque ætate integra.

So. Hec vereor ne quid Andria apportet mali.

SI. Primum hæc, pudicè vitam, parcè, ac duriter

Agebat, lanæ tela victum quæritans.

Sed postquam amans accessit præcium pollicens

Vnus, & item alter (ita vt ingenium est omnium

Hominum à labore proclive ad libidinem)

Acceptit conditionem: dein quæstum occipit.

Qui tum illam amabant, fortè, ita vt fit, filium

Perduxere illuc secum, vt vnà esset, meum.

Egomet contiuò mecum: Certè captus est:

Habet. obseruabam mane illorum seruulos

Venientis aut abeunteis. rogitabam, Heus pue.

Dic sodes: quis heri Chrysidem habuit? nam And

Illi id erat nomen. So. teneo. SI. Phædrum aut C

niam

Dicebant, aut Niceratum. nam hi tres tum simul

Amabant. Eho quid Pamphilus? Quid? symbolu

Dedit: cœnauit. gaudebam. Item alio die

Quærebam: comperiebam nihil ad Pamphilum

Quicquam attinere. enimuèrò spectatum satis

Putabam, & magnum exemplum continentiæ.

Nam qui cum ingeniis conflictatur † eiusmodi,

Neque commouetur animus in ea re tamen,

Scias posse habere iam ipsum suæ vitæ modum:

Cùm id mhi placebat, tum vno ore omnes omnia

† Eliditur u
 consonās in
 (Inuidia) &
 nisi sit proce
 leumaticus,
 in(dia) fit sy
 næresis.

† al. huic.

† Eiusmodi
 nisi syllabum
 est.

iona dicere, & laudare fortunas meas,
 Qui gnatum haberem tali ingenio præditum.
 Quid verbis opus est? hac fama impulsus Chremes,
 Utro ad me venit, vnicam gnatanam suam
 Cum dote summa filio uxorem ut daret.

Revertit: despondi hic nuptiis dictus est dies.

So. Quid tibi obitat, cur non veræ fianc? Si audies.
 erè in diebus paucis, quibus hæc a facta sunt,
 Chrysis vicina hæc moritur. So. ô factum bene,
 cauti: metui à Chryside. Si. ibi tum filius
 cum illis, qui amabant Chrysidem, vna aderat fre-
 quens,

Curabat vna funus, tristis interim:

Non nunquã conlachrumabat. placuit tum id mihi.

hic cogitabam: Hic parvæ consuetudinis

causa, mortem huius fert tam familiariter:

Quid si ipse amasset? quid mihi hic faciet patri?

Hæc ego putabam esse omnia humani ingenii,

sanctique animi officia. quid multis moror?

gomet quoque eius causa in funus prodeò,

nil suspicias etiã mali. So. hem, quid est? Si. scies.

effertur: imus. Interea inter mulieres,

quæ ibi aderant, forte vnam aspicio adolescentulã,

forma. So. bona fortasse. Si. & vultu Sofia

ideò modesto, adeò venusto, ut nil supra.

Quæ tum mihi lamentari præter cæteras

causa est: & quia erat forma præter cæteras

congesta, & liberali, accedo ad pedissequas:

quæ sit, rogo. sororem esse aiunt Chrysidis:

Percussit ilico animum: at at, hoc illud est:

hinc illa lachrumæ: hæc illa est misericordia:

So. Quam timeo quorsum euadas. Si. funus inte-
 rim

procedit, sequimur: ad sepulchrum venimus.

signa posita est. fletur. Interea hæc toror,

quam dixi, ad flammam: accessit imprudentius

atque cum periculo: ibi tum exanimatus Pamphilus

hæc dissimulatum amorem, & celatum indicat.

decurret, mediam mulierem complectitur

hæc Glycerium, inquit, quid agis? cur te is perditum?

† aliàs, Quid
 igitur obitat,
 sed tū (veræ)
 expungen-
 dum.

† Donatus
 percussit.

κρίσις. κατὰ κρίσις
 ἀσπύθη

4 ACTVS I. SCENA I.

Tum illa, vt consuetum facile amorem cerneret,
Reiecit se in eum flens, quàm familiariter.

So. Quid agis? Si. redeo inde iratus, atque æg-
ferens.

Nec fatis ad obiurgandum causâ. diceret:

Quid feci? quid commerui, aut peccaui pater?

Quæ sese voluit in ignem iuicere, prohibui,

Seruauit. honesta oratio est. So. redè putas.

Nam si illum obiurges, vitæ qui auxilium tulit,

Quid facias illi, qui dederit damnum aut malum?

Si. Venit Chremes postridie ad me, clamitans,

Indignum facinus, comperisse Pamphilum

Pro vxore habere banc peregrinâ. ego † illud sedu-

Negare factum: ille instat factum. denique

Ita tum discedo ab illo, vt qui se filiam

Negat daturum. So. non tu ibi gnatum? Si. ne h-

quidem

Satis vehemens causa ad obiurgandum. So. qui

Si. Tute ipse his rebus finem præscripsisti pater:

Propè adest, quum alièno more viuendû est mihi

Sine nunc meo me viuere interea modo.

So. Quis igitur relictus est obiurgandi locus?

Si. Si propter amorem vxorem † nolit ducere,

Ea primum ab illo animaduertenda iniuria est.

Et hunc id operam do, vt per falsas nuptias

Vera obiurgandi causa sit, si denegat:

Simul sceleratus Dauus siquid consilii

Habet, vt contumat nunc, quum nihil obsint do-

Què ego credo manibus pedibusq; obnixè omi-

Facturum magis id a deò, mihi vt incommodet,

Quam vt obsequatur gnato. So. quapropter?

rogas?

Mala mens, malus animus. quem quidem eg-

senfero.

Sed quid † opus est verbis? Sin eueniat (quod ve-

In Pamphilo vt nihil sit moræ: restat Chremes,

Qui mihi † exorandus est. & spero confore.

Nunc tuum est officium, has bene vt adsimules

ptias:

Petterrefacias Dauum: obserues filiûm,

† Eliditur l
in (illud) aut
verius non
conitat.

† al. nolet.

† opuff.

† Aliàs, Cai
m'hi expur-
gantus est.

quid agat, quid cum illo consilii caperet. So. fat est
urabo. eam us iam nunc intro. So. I pra se quar.

7 Os istæc intro auferte.] In hac scena hæc virtus
est, ut argumenti narratione actio scenica videatur,
sine fastidio longus sermo sit, ac senilis oratio. Vos
æc.] Hæc scena pro argumenti narratione proponitur,
qua fundamenta fabule iaciuntur. ut virtute Pæta,
e officio prologi, vel ἤω. δὲ πρὸ μνηστῆρος, & periocham co-
ædiæ populus teneat, & res agi magis quam narrari vi-
uitur. Vos istæc intro auferte: abite.] Molliter re-
nturus, & experturus Sositam imperat ut remaneat.
dit etiam causam alis abeundi dicendo: Istæc intro au-
te: ne suspicionem iniiciat, Sositam communicandi secre-
ta causa remansisse. Et bene, auferte. Auferimus enim ea
æ cum fastidio cernimus. Ferimus ea quæ cum honore
etamus. Deinde quasi respicientes increpat dicendo,
abite.] Abite concitatus legendum est: quia & respe-
ntes propeanter discernit à Sotia. Sotia persona prota-
a est, non enim usque ad finem perseverat: ut est Dani
Phormione, in Hecyra Philotidis & Svre. Ad eisdem.]
les imperatiuus est, dum παρρησιάζω: est enim productio,
adiectio syllabæ: ut Ἐθόδιον ἀδ με. Pautis te volo.]
est colloqui: & verbis. & est figura eclipsis. Dicitur
ta.] Ad hoc respondet, ut agi res videatur, quemadmo-
m supra diximus. Ut curentur rectè hæc.] Diligen-
coquantur. Curatio propriè medicorum est: cura reli-
rum, sed κοίμησις, medicinῆς familiaris est. Hæc.]
ἄλλωσ. Nempe ut curentur.] Ἐρεστὶς: ut sit, nempe
Imò aliud.] Bene ἀπὸ τῆς δίκης τὸ νόον, & δὲ εἶναι
a ars.] Ars δὲ τὸ δὲ σῶμα δίκης per Syncopen. ἀπὸ τῆς
æ virtus est. i virtus verò quatuor generales iun-
tes, Prudentia, Iustitia, Fortitudo, & Temperantia: sed
denia, in multis rebus descendi. Efficere.] Facere,
in opere esse, sed efficere, perfectionem designat. Nihil
c opus est arte.] Μιρὲ αὖτ, ἀρτε ὄπυς ἴον ἐστ, sed ὄπυς
artibus. Sed his quas semper in te intellexi sitas.]
hic significantissime ostendit multas, variasque artes
id est, ἀπὸ τῆς, quæ virtutes intelliguntur. Sed his.]
gna à superiore, quod subaudiuntur artibus. Sitas.] Cor-

stitutas, positas. Fide & taciturnitate] Fides, est commendatorum fida executio, vel obseruantia. Taciturnitas vero, obseruantia genus in silentio constituta, & in celato secreta. Quaritur autem taciturnitatem, ne prodatur Paphilo secretum quod ei commendaturus est. Fidem, ad complenda, taciturnitatem, ad celanda mandata. Expecto Expecto, desydero: ut Vergil. Expectate venis. Quid vllis.] Deest scire. nam si dixisset, quod velis, nihil desideret. Ego postquam.] Commendatio personae potius quam serui: ne contra filium leui seruo aliquid committi in coram videatur. Te emi à paruulo.] Tale est, Paruulo, ego te lugurtha, apud Sall. A paruulo.] Non enim paruulo, sed à paruulo. Scis.] hoc est, à paruulo scis. Seper.] Continuationem significat semper. Iusta & clemens.] Ita dixit iusta: ut alibi, Non necesse habeo omni pro meo iure agere. Quid enim non iustum domino iniurium? Iusta.] In qua nihil iniquum iubetur. Clemens in qua etiam de iusto multum remittitur. Apud me iusta.] Id est, moderata, aequalis. cui contrarium auctus Verus Et iniquo pondere rastro. Es, iniusto sub fasce viam accipit. Nam qui iustam, debitam, nunc dici putant, et afferunt ad inuandam sententiam. Iusta & clemens fuit seruitus.] Libertatem imputaturus, clementem in libertatem. Seruitus.] Mirè seruitutem pro domini posuit. Sic Sall. Dein. seruili imperio P. C. Feci è se ut esses libertus mihi.] Dulcem libertatem fecit optione & tractatione verborum, dicendo ex seruo libertus non enim tantam haberet gratiam, si dixisset, feci te libertus ut esses, quam si dicat, feci è seruo, ut esses libertus: quis dicat, feci ut esses sanus, non tantam haberet gratiam quam si dicat, feci ut ex agro sanus esses. Et mihi emperum habet: quod mihi libertus factus sis, non filio, aut mihi additum est: quia libertus ad aliquem dicitur. Bene mihi: ne pertimesceret filium, cui nec liberti mibi debeat. E seruo.] Mirè addit è seruo, ut vim bene exprimeret. Scis. feci è seruo, ut esses libertus mihi. Et Vergil. Nympha deus fluuiorum animo grauissima stro, Scis ut te cunctis vniam, quacunque Latina Magnum Iouis ingretum ascendere cubile, Praetulerim caelibens in parte locarim. Liberaliter.] Bene: quia or

in libero apertus est, malus seruo. Idem alibi, Factum a vobis
 riter, immisericorditerque; atque etiam si est, pater sedum
 gis aperte, liberaliter. Et bene admonuit cum dederis
 effici, eadem & nunc officia questuris. Nunc n. dicit artifi-
 e, quia supra ait: Nihil isthac opusest arte. Seruiebas.]
 in imperfecto tempore, non perfecto, usus est: ut ostendat eis
 misse sibi etiam atque etiam seruire, quale est illud Vergilij,
 q; omnes pelagiq; minas, cœliq; ferebat Inualidus: ut o-
 lat eum quauis inualidus esset, tamē adhuc potuisse labo-
 r exercitūque ferre. Summum precium.] Libertate
 it. Persolui tibi.] Quia pretium dixerat, persolui dixit
 prie. Persolui tibi.] Modeste pretium redditum dixit, non
 reficium erogatum. In memoria habeo.] Hoc est, non sum
 ratus. Plus dixit, In memoria habeo, quam si dixis-
 scio. Nam que scimus possumus oblitisci: qua verò
 morie comendamus, nūquam amittimus. Haud muto
 tū.] Vetuste: non me penitet, nā si quid peniteret, in se-
velle dicebat. Legitur muto: an secundum ius quod ad-
 us libertos ingratos est, ut in seruitutem reuocentur:
 hoc non conuenit senē dicere. Legitur, & multo: hoc est
 maio, reprehendo, quod si sic est, sic intelligitur, non nollē
 tū. Nemo enim potest factū, infectum reddere. Sed ad-
 rabiliter dixit, ut dicimus nollē factum, nollē hunc exi-
 Ergo, haud muto factum, non penitet me facti. Si tibi
 id feci, aut facio.] Ei fecisse se, & adhuc facere osten-
quamuis eum manumississet. Gaudco, si tibi quid feci,
 t facio quod placet.] Felicitatis est, ut ea que facta,
 facienda sunt, grata sint. Quid, pro aliquid Aduersum
] Apud te & penes te. Aduersum.] Sine dubio propo-
o est. Aduersus participium potest esse, ab eo quod est ad-
rio, sed alibi, Ergo aduersum te, dixit pro apud te. Ex-
obratio.] Exprobratio, est commemoratio beneficij cum
umeratione factorum. Quasi exprobratio.] Recte o-
ndit se in memoria habere. Sunt qui ad beneficium re-
nt immemor: ut memores Iunonis ob irā: ut sit sensus:
ec commemoratio, quasi est exprobratio immemoris be-
ficij, id est, cuius nemo meminerit. Quin tu vno ver-
o.] Vno verbo ἀζιωματι, vna sententia. Nij ἀζιωμα, sentē-
est vel enūciatio, vno verbo reuā cōtinēs & perfectam
telligentiam, ἀζιωμα enim constat ex nomine & verbo.

Sed, dic quod est, *ἄξιωμα*, hoc est, Has bene ut adsimules nuptias, ergo omnis virtus adsimulata est. Quin tu vno verbo.] *Una sententia: v. in Adelphi.* Non meo illud verb. verū facio, quod tu Micio bene ac sapienter dixisti, dudū: vitū com nunc omnium est, Quod nimis ad rē in senectū avertenti sumus: Nam male intelligit qui putat adsimules, verba signficare. Ita faciā. Hoc est, *non verbo dicā, & quod verba promittit, ibi dicit, Nunc tuū officium est, has bene ut adsimules nuptias. Quas credis esse has.*] *Syllepsis.* Cum simulas igitur.] *Perp.* Et quæ tūta fuit Romam tibi curū videndi. Eo pacto.] *Pactō, modo: quoniā antecedit pactū modus sequitur.* Ergo ab eo quod præcedit, id quod sequitur dicit. Et gnati vitam, & cōsiliū meū cognosces & quid facere in hac re te velim. Nam istæ diuisione sunt. Gnati vitā: quoniā dicitur est, Nā is postquā excessit ex Ephēbis Sofia. Consiliū meum: quia dicitur est, Et nū id operādo. Et quid facere in hac re te velim, quia dicitur est, Nunc tuū est officium. Et Gnati vitā, & consiliū meū cognosces, & quid facere in hac re te velim.] *Tripartita distributio.* Et gnati vitā.] *Vitā filij in duas partes diuidit in narrationem ante actā bonā, & præsentem malam & incipit mala ibi, Interea mulier quædam. Et bene actū vitæ narratio ad ea rem valet, ut ostendat quā iustus dolo patri si spe decepto. Nā is.*] *Necessario is positū pronomen erit.* Post ad illud, Gnati vitā, nam si non posuisset hoc pronomen, Sofia erat intelligendus. Nā is.] *Pæphus.* Post qui excessit ex ephēbis.] *Argumenta per coniecturas.* Ex Ephēbis.] *Ephēbia prima pars adoleſcētiae & extrema pueritiæ.* Excessit ex.] *Cum iufficeret vnū Liberius. Liberius non est comparatiuus gradus: non enim potuit liberius vere, dum ætas, matris, magister prohibebant. Ergo deest aliquanto: ut sit aliquanto liberius. Liberius viuendi.*] *Deest ei. Qui scire.*] *Scimus quod certū est, Noscimus quæ adhuc incerta desideramus. Idē alibi. Forma in tenebris nocti non quita est. Metus, magister.*] *Magister, pedagogus. Ita est. Interdicit Poeta, ne filius Simo loqueretur. ceterū non erat respondendi locus. Quod pleriq; omnes. Hæc adiectio dicitur, in primo posita loco, adiectiones vero, aut in prima parte orationis, aut in vltima adijciuntur. hic ergo plerique ex abundantia positum est: Omnes vero, necessario*

rio additum est. Et alibi, *Calosces plus satis*. In ultimo
ut, interea loci interibis. Attēdēda est sane locutio, *Quod*
teriq; omnes. Aut enim *Quod in Qua* vertenā est, ut sit,
Qua pleriq; omnes. Aut quod ad singula eorum studiorū
adiungendum erit, Equos alere, canes ad venandūm. Aut
arte erit figurata locutio, ut est illud, Si quisquam est qui
videat placere bonis quā plurimis, & minime multos le-
ere: in his Poeta hic nomen proficitur sub. & alibi, *Ape-*
ire actū hostiū. Pleriq; omnes faciunt.] *ἀρχαίους*
ἔ. Nā errāt qui pleriq; παρελκον intelligūt, aut qui sub-
stinguunt Pleriq;, & sic inferūt omnes, hoc. n. pro vna
arte orationis dixere veteres, eodē modo Græci παμπόδα
& Latini plus satis. Neniū in bello Punico, Pleriq; omnes
ubiungūt sub iūi iud. ciū. Figurat Terentius, *Quod ple-*
iq; omnes faciunt, pro, que faciunt pleriq; adolescentuli-
horū ille nihil egregie.] Est ergo figuratiuū: quod esset
estū, Quæ pleriq; omnes faciunt adolescentuli, horum ille
nihil egregie præter cætera studebat. Adolescentuli. Bene-
lim: nūne, ut propter etatē facile ignoscatur. Adiūgāt.]
Alligent, aptent aut accommodent. Aut equos alere, aut
canes ad venandū. Si & equos ad venandū aliū, quo-
modo & canes: quod multi docti improbāt: & dicūt se para-
ta esse & ad venandū extra rationē, pro ad venandū, ut Ven-
andū Aeneas, vnaq; miserima Diao. Ad Philosophos.]
Eclipsis pulchra & familiaris Terentio. Nā possumus sub-
audire audēdos, siue sectandos. Ad Philosophos. *Vitiū*
est: quia dixit, ad aliquod studiū, aut si ad Philosophos: se-
parata locutio est, sic ut animū adiungant ad Philosophos.
Egregie.] *Egregiū dicitur quod ex grege eligitur: sed hic*
egregie, valae, nimis, nō est ergo ad laudem positū. Hæc in-
quit, ut cætera similiter studebat. Præter cætera, *Medio-*
cruter, ergo nō extenuauit rē, sed ad laudē reuulit. *Gande-*
bā. Nō dixit laudabā sed gaudebā. *Laudat. n. etiam alie-*
nus, gaudet qui pater est. *Nō iniuria: Impeffine Sosia*
respondet: sed prudentia tantæ sententiæ, cōpensauit impor-
tunitatē. *Apprime*.] *Adiectio est confirmationis*. Ut, *Ad-*
mirabiliter dixit. Ut ne quid nimis. *Sententiā nā incon-*
grua seruo, quia est peruulgata. & non refertur ad perso-
nā domini dicentis, & de quo dicitur, an magis quia Sosia
conuenit eiusmodi character in verbis? Ne quid nimis.]

Deest agas: ut sit, ne quid nimis agas. Facile omnes perferre.] Latens argumentatio est, qua filiū a meretricē cōmeasse, errans pater non ad corruptelā, sed ad obsequiū amicorum crediderit. *Perferre, ac pati.*] Ferre est cū certo tēpore: perferre, sinē expectat affectus. *Feruntur onera, & sustinentur supplicia* Perferre.] *Mediocriter stultos odiososq;.* Cū quib. erat cūq;.] *Figura τμήσις.* *Dedere.*] Plus est dedere, quā consentire quēadmodū in hostiū potestate hostes se dedunt. *Dedere ergo pertinacibus Eorū obsequiū studijs.*] Cōmodiorum scilicet. Eorū obsequiū studijs. Talē esse Pamphilū adiunas argumentū fabulæ, simul & Charinum His sese dedere.] *Dedere se & obsequi superioribus: non aduersari paribus: non se preponere inferiorib.* Ita.] *Deest faciens, volens, agens.* Ut facillime sine inuidia.] *Sallust.* Et cum omnes gloria anteiret, omnibus tamē charus esset *Inuenias.*] *Secunda persona pro tertia: ut, Migrantis cernas.* Sapienter vitā instituit. nā hoc tēpore obsequiū amicos, veritas odium parit.] *Improbatur a sapientibus hæc sententia. Nā obsequium, absentator debet, veritatē amicus: sed in theatro dicitur, nō in schola Obsequiū amicos.*] *Hic versus per impropriū est. Veritas odium parit. Falsum autē est quod Cicero dixit, obsequiū primum dixisse Terentium: cum & Plautus & Næuius ante dixerint, & est sententia nugā dōgos, & magis theatro apta quam officio, de qua Tullius multa dixit. Obsequiū amicos.*] *Sententia probabilis magis, quam necessaria & honesta.* Interea.] *Interea, est cum habet instātiām superiori actorum.* *Mulier quæ dā.*] *Sic dixit quasi ignorare nomen eius, paulo post Chrysidem nominaturus: sed ideo ut gratā expectationem faciat, simulque lectorē auidū nominis reddat.* Ut Vc. g. paulo post nominaturus, ait, *Ecce manus iuuenē interea post terga reuinctu.* Interea mulier.] *Hic digressio est, nā proposuit gnati vitā dicere. Ab hinc trienniū.*] *Artificiose dixit trienniū, cū possi, plus minū sue tēporis ponere: ut sit verisimile, vñū annū fuisse pudicā, partēq; vitæ: sequentē conditionis acceptæ: tertiu, mortis.* *Primo ergo anno ignorata est domus Chrysidis Pāphilo: secūdo Glycerio cōgnitus: tertio nupsit Glyceriū Pāphilo, & pariter . . . uenit parētes. Huc viciniæ.*] *Viciniæ παραίων huc loci, vel huc locorū, legitur & huic viciniæ.* *Inopia, & cognatorum*

orū negligētia] *Laudatis Pāphili morib. qui max
 : uxore, superest vt futura quoq; matrona, id est, (ob) -
 probitatē debitā pro persona reddat. quā quia hūc
 iquā esse poterit, si sic eā constet ante nuptias impudi-
 luctam esse, partim defendenda, partim laudanda est
 sit, cum qua commorata est. quā quoniam necesse est
 iricem sateri, in conditione turpissimi nominis multi
 tur excusatio voluntas. Et cognatorū.] Hic nos iā
 ad Critonis aduentū. Egregia.] *Id est, eminenti, va-
 iq; Atq; aetate integra.] Integra est aetas quā in flo-
 ruit, cui neq; addendū iam sit, neq; quicquā adhuc sit
 intūm, vt Verg. *Integer cui Ascanius. Et cōtulit duo
 a stis meretriciū congrua. Hic vereor ne quid An-
 apporet mali.] Andria, mire, audiuit n. excessisse
 hebis Pāphilum, illatāq; mentionē mulieris peregr-
 dolescentula pulchra. Ne quid Andria.] *Elegāter, ex
 ro. Andria nomen ostendit & mulieris, & fabula. Et
 , Apporet: quia portare ignotius est. Primū hec.] De-
 it, vt diximus, vitā Chrysidis, vt potuerit apud eā re-
 norata esse Glyceris, quā ex argumento matrona erit.
 nū hęc pudicē.] Bene hęc quidē, id est, illa quā coa-
 est. Duriter.] *Contra rationē regulā: debuit enim dice-
 ure, ab eo quod est durus. Et tamen est differentia. est e-
 duriter, sine sensu laboris: dure autē crudeliter. illud,
 aborem: hoc ad seuitiā relatum est. sed dure in alterū:
 iter in nos aliquid facimus. Lana ac tela.] *Subdisting-
 tela. Finis enim est laboris. Victū queritans.] vt Ver-
 us, - cū femina primū, Cui tolerare colo vitam tenuique
 uerna Imppositū cinerem, & sopitos suscitāt ignes. Deir-
 inem laboris intulit, non cibū sed victū. Cibus. n. est qui
 delicatis praebeatur. Victus in paruis ar:disq; alimonis
 onstitutus. vnde Vergilius, *Victum infelicem baccas,
 idosaq; corna Dant rami. Et post tātum laborē, victum
 cibum dixit. vt Verg. *At patiens operū, paruoq; affue-
 uenens, Et non querē, sed queritans dixit. Querit e-
 n, qui ad plenum & perpetuū reponit: queritāt, qui vix
 onditie inquirēdo victū inuenit. Lana ac tela victum.]
 isificiose, vt videatur pudicē apud eam futura materfa-
 lias educari posse, quā meretricem necessitas fecit Sed
 itquā amās.) *Amator fingere potest: Amās verē amat.*********

Vnus & itē alter.] Post vñū duo. ex quib. alter, vt
 res, inquis enim post: Nam hi tres cum simul amabāt:
 Alter ab undecimo. Ergo alter, nō est secundus, sed tert.
 Procliue.] Procliue est por. dō inclinatum, vel prouum,
clinatūq;. Accepit conditionem.] Cum vno, quæstu
 est: cum altero non est. cum multis sic. Vt ingenium est
 mniū hominū.] Alia defensio Chrysidis, vt quæ ante
cerat, ipsius sint: quæ postea peccauerit natura hominū
adscribantur. Conditionē.] Conditio est pactio certā
gem in se conueniens. Postquā accessit vnus & itē alit
 Id est, plures: quæstus iam meretricius factus est. Per
 xere.] Inuitum esse Paphilum his verbis significat. Per
 X̄ cūtur et in necessitate coacti. Hoc etiā verbum iudices
 nunciare solent. Er hoc est quod supra ait, His sese ded
 eorum obsequi studij. Vt vnā esset meū.] Et productū
 gitur Effert, vt cibum capiat, & correpte, vt alibi. Vnā.
 mul, id est, vnā cibum caperet. Perduxerunt illuc sec
 Secum duxere, vt secū esset. Egomet continuo mecū.]
 ne mecum, vt appareat nihil temere constitutum, vel p
 latum foras. hoc ipsum satis quæsitum esse, quod statim
 falsis nuptiis, & infensus esset filio. Egomet contin
 mecū.] Deest voluebat, cogitabam, versabā. Captus e
 Tenetur & irroitur: ex translatione ferarum, atq; ve
 tus. Habet.] Id est, vulneratus est. Habet enim qui per
 sus est. & proprie de gladiatoribus dicitur, quia prius
 v deus, quā ipsi sentiant se percussus. Captus est.] Sall.
 captus pra. us cupidinibus. Certe. Sine dubio pro certo
 X̄ pius est. Habet.] Sic dicitur de eo qui lethaliter vulnera
 est. Verg. Hoc habet, he. melior magnis data victima di
 Ergo quid sequitur cap. um, nisi occidi? Observabā n
 X̄ ne. Mane adverbialiter. Observabam. Deest tan
hoc est, quāuis captus erat & hac tamen observabā. R
gitabā. Non rogabam, sed rogitabam, quia sedulo fa
bat. Dic. sō. fcs.] Dic imperituum est: ideo tempera
 iniuriam blandimento, sodes est autem, si audes, & si sc
 nam del. rat. qui * interpretatur sodes. Dic sodes.] hi
hortantis est vox, vt amabo, rogo. Quis heri Chrysid
 habuit? nam Andriæ illi, id erat nomen.] Oportu
nomen intulit Chrysidis. Et bene illi, quasi dicat, quam
Andriam nominasti. Nam Andriæ illi id erat nome

daret contra officium soceri. Vnicam gnatam suam
 Abundat quidem suam, sed tamen asseuerantius est. Vn-
 cam ~~gnatam~~ Quid si tædio multorum filiorum? at vr-
 cam. Cum dote summa. Quid si pauper est? at cum a-
 te summa. Placuit. Cum pronuntiatione, placuit. H-
 dictus est dies. Virum constitutus, an dicatus? vt Iunc-
 infernæ dictus sacer. Despondi. Ex veteri more, q-
 spondebat etiam petitoris pater: vnde sponsus, & spon-
 dicitur. Placuit. σωβηία, adeo bona conditio fuit,
 quamuis vltro obiiceretur, tamē statim placeret. Despo-
 di. Proprie, nam de sponso dicitur, quia spēdet puellæ p-
 ter: despondet, adolescentis. Chrysis vicina. Commemo-
 nunc quæ esset Chrysis. Vicina hæc. Supra enim ait
 Andro commigravit huic vicina. Vicina hæc. ἀνὰ μ-
 σις. O factum bene. Animaduerte vbiq; à Poeta sic i-
 duci comicas mortes: vt quum ad necessitatem argume-
 referantur, non sint tamen tragicae. Nam aut meretrix
 mitur, aut senex, aut de duabus simul vxorib. vna vxor.
 taq; huiusmodi obitus, aut mediocri tristitia excipitur, a
 etiam gaudio. O factum bene. Quasi qui dixerit, Ver-
 ne quid Andria apportet mali. Beasti. Artificiosè quid
 gaudium subiecit, ne mors in comædia, luctus in tragæ-
 personaret. Metui à Chryside. Metuo illum, dico, q-
 mihi ipsi aliquid facturum est. Timeo ab illo, cuius cau-
 possum aliquid mali pati, etiam si ipse nihil in me mali cu-
 sulat. Metui à Chryside. ἀρξαισμός. Vna aderat fi-
 quens. Vt suprâ, Cum quibus erat cunq; vna, his sese e-
 dere. Aderat frequens. Possumus enim adesse, & fi-
 quentes non esse, si præsentis non adheremus his quib. a-
 sumus. & frequens vt miles apud signa. Curabat vna f-
 nus. Funus, est pompa exequiarum: dictum à funalibi-
 etenim noctu efferebantur propter sacroris celebratione
 diurnam. Curabat vnâ funus. Vt non potuerit in exequ-
 videre patrem. Interim. Descriptio est huius rei, quæ
 narrationem perinet superiorem,

Nonnunquam conlachrumabat. Illis enim ma-
 causa flendi fuerat, qui, quam amabant, amiserant. hic
 more, propter suam Glycerium conlachrymabat, qui ali-
 nis lachrymis suas accommodabat. Sic cogitabam. Ac
 diceret, hoc cogitabam, sensum tantum cogitationis dice-
 debu

bñit, sed quia Sic cogitabam dixit: ipsum gestum cogi-
 nis exponit, & dicitur, uipenis. Hic parua contuet.]
 c est conuuij tantum: & quia dixerat, pueru hoc solum
 esse, Pamphilum nihil aliud, Symbolum dedit, canauit,
 am feri familiariter.] Id est, grauiter nam qua nobis
 nt familiaria, graua sunt animo rostro. Familiariter
 asifamiliaris: an potius familiariter? Quid hic mihi
 ciet patri.] Mihi, circame. Et postquam mihi dixit, pon-
 s intulit nominis, dicendo Patri. Quid hic mihi.] Vide
 am venuste repetierit H c. Hæc ego putabam.] Pu-
 ro est eius qui simplicitate peccatoris aberrauit. Cicero, Nō
 tauit, lapsus est. Hæc ego putabā Cum adhuc nihil pec-
 tionis ostenderit, tamen dolor in futura prorumpit: ut,
 gener auxilium Priamo, Phrygiuq; ferebat. Huma-
 ingenij. Circa Chrysidē. Manjneti, circa amicos. Ego-
 et, quoq;] Ut & ipse Pamphilus: aut etiam ego, quem
nus crederes. Eius causa.] Eiusdem mansuetudinis &
 manitatis, & eius Pamphili. In funus prodeo.] In fu-
 us. in ipsum officium, aut in pompam exequiarum quod
 unalib dictum est, & uncis vel cuneis candelabrorum:
 uibus delibuti funes, & cerei fomites infiguntur. Nihil
 spicor etiam mali.] Bene suspēdit auantorem. Etiam.]
 lia est suspensio audientis, & excusatio alia Etiam.]
 dhuc. Effertur.] Quid est. Gracum est, quod vitans
 ergilius, ne diceret effertur, inquit, tum corpora luce ca-
 ntum Exportant rectis, & tristia funera ducunt. Efferrī
 oprie duuntur cadauera mortuorum, & Ire proprie ad
 equitas. Verg. Itē ait egregias animas qua sanguine nobis
 inc patriam peperere. Vnam aspicio.] Ex consuetudine
 cit vnam, ut dicimus vnus est adolescens. Tolle Vnam, &
 a fiet, ut sensus nihil desit: sed consuetudo mirantis non e-
 t expressa. Vnam ergo τὴν ἰδίωθεν dixit, vel vnam pro
 andam. Adolescentulam forma & vultu] Et hie
 so sunt. & etas & forma: quib. additur pudor: quia me-
 trix non est. Forma & vultu.] Forma, immobilis est: &
 uaturalis: vultus mouetur, & fingitur. Et vultu, Sofia,
 sed modesto.] Quia formæ laudatio cum meretrice
 immunis est, progreditur artifex Poeta ad laudanda ea,
 ut honestiora sunt quam forma.
 Et vultu Sofia.] Quid hic deest, ut eam nurum dignè

tur Simo, nisi sola cognitio? & formam probat in pu
 Pamphili pater, & maioralē modestiam mirātur in v
 tu, & venustatem stupet. Nonne ergo iam cernimus
 præsiruxisse Terentiū. ut cum Chremetis filiam esse cogi
 uerit Simo, hanc potius eliga. quam Philomenam, nuru
 quamquam ex sororia pulchritudine, & amore Charini.
 Dami laudatione id ipsum quoque probe monstrauerit not
 Vultu.] Hæc laus adusuat cognitionem futuram virtutis
 Adeo modesto, adeo venusto.] Modestus ad probit
vultus, & morum pertinet, Venustus ad naturam corporis
atque adeo sibi vultum fingere multi possunt formam ven
Ut nihil supra.] Ex deus Terentiana. nam non necesse
subiungere duos versus. Quia tum arhi.] Excusatio
cessaria. Præter cæteras.] ut est plus quæ cætere. Hinc
ac liberali.] Honesti ad formam, Liberali ad vultum:
tulit. Percussit.] Hoc est suspicio, vel aliquid tale. At a
Interiectio admirantis. Hoc illud.] Ex deus eius rei e
quā in animo conceperamus. Verg. Hoc illud germanā fu
Hinc ille lachrymæ.] Hinc, ex hac causa. Quam timeo
Non videtur adhuc Soffix plerumque amoris argumentū: in
pendet ad ea quæ dicitur esse Simo. Euadas.] id est, ex
vel puenias. Funus procedit.] Funus à funalib. dictū
est, ut supra notauimus, & est funus pompa exequiarū
Et bene funus procedit, nos sequimur, dixit, quasi post ip
morituri: vnde exequia dicuntur. Funus interim pro
dit.] Ex deus. Ad sepulchrum.] Sepulchrum uerū ai
Phœn, ut diximus, quod si re publica sit, an quod ibi
ne pulsus sit, i. mortuus: an quod ille animæ à viuis sepe
tur i. separantur. Et sepulchrum dixit futurum, non qu
iam esset. Sepulchrum enim à sepeliendo dictum. Verg. propr.
At pius Aeneas ingeni mole sepulchrum Imposuit. In
gnem posita est.] Ex deus, non enim est Quæ. Et mi
sum funus supra dixerit. Fletur.] Hic bene impersonaliter
fletur ab omnib. extrema enim quæque mortuorum omn
commouent ad lachrymas. Hæc soror.] i. quam dixi e
sororem Chrysidis. Ad flammam.] Inuit affectū soror.
vnde omnes vinceret: cæteri enim flēt, hæc flammæ se inger.
Vergilius, Extinctum nymphæ crudeli funere Daphnē
Atque deos atque astra vocat crudelia mater. Ibi tum ex
nimatus.] A voluntate, à facilitate, à summo ad imum, v

dicta & facta, ibi est *vaſos*. & mirè, ibi. Bene diſſi-
 latum.] Bene multū, an quaſi dolens, quòd etiam negi-
 us ſit Chremeni. dixit Bene. Indicat.] Omnia ſignificat. er-
 oſtendit inquit, ſed indicat: nō accedit, ſed accurrit: non
 em, aut manus, ſed mediam mulierē: nō tenet, ſed com-
titur, & quia his tribus reb. inducitur in alii uis rei
 ionē perſona: affectu, factu, dicto. Affectus eſt quod ait,
 um exanimatus Pamphilus. Factu quod ait, Accurrit,
 iam mulierē complectitur. Dictum quod ait, Mea Gly-
 um, inquit, quid aiſt cur te is perditū. Indicat.] Indi-
 n proprie eſt oris, & lingue, factis ergo indicat non, n.
 t, amo. Accurrit.] Verg. Interiora dom⁹ irrupit limina,
 tos cōſcendit furibūda rogor. Mea Glyceriū.] Mea,
 i amior, Glyceriū.] quaſi familiaris dixit Quid agis?
 iſi perturbatus. Cur te is perditū?] Quaſi conſolatus.
 Ut cōſuetū facile amorem cerneret.] Mire, nō ſu-
 retur, dixit: ſed cerneret. & eſt ordo, ut facile cerneret.
 cerneret ſicut ſupra, Laudē inuēias & amicos pares. Re-
 t ſe in eū.] Obiicitur ei quod Glycerio factum eſt: ut,
 is enim vnquā tam palām de honore, tā vehementer de
 te ſua cōtēdit, quā ille atq; illius amici ut ne hęc mihi
 tiodeatur. Quid agis?] Nō interrogāis, ſed mirātis eſt.
 us, atq; ægre ferēs.] Iratus, culpa, ægre ferēs, quia p-
 pem. Nec tatis.] Mire expreſſit indulgentiā patris erga
 i erat, inquit, cauſa: ſed pro amaritudine obiurgatio
 non erat ſatis, hoc eſt, non idonea videbatur. Nec tatis
 obiurgādum.] Deeſt Habui, vel erat. Verg. Nec ſat ra-
 is in armis. & hic Erat vel habui, deeſt ad ſententiam.
 eret.] Deeſt Enim. Quid feci] Mire fiducia prætulit
 mēto, quod eſt in ſequenti verſu. Quid feci, quid cō-
 ui aut peccaui?] abſque a maioris ad minora. Et ſe-
 uasi facinus dixit. Facere. n. quis & homicidiū dicitur.
 uerū minoris culpæ eſt. Peccaui multo minoris, vel le-
 is. Que ſeſe. Illic, mea Glycerium? hic pronomē dixit,
 a diſſimulatio, tanquam illā præter periculum neſciat
 m ſi illū.] Argumentum per rationem à contrario, ut ſi
 is, Viro forti præmiū debetur, ſi deſertori pana cōſtituta
 Tulit.] Pro aufert, ſed multa ſignificat. & alias per-
 Vergilius, Non tulit hęc ſpeciē furiosa mēte Choreb. A-
 ſuſtulit, ut idē, Oñia fert atas, animū quoq; pro aufert,

Xili. pro illo. Dederit damnū. aut malū.] Damnū
 est. malū ipsius hominis. Venit Chremes.] Argumē
 ex coniectura, id est à testibus. Et mire supra, Vt v
 ad me. Ergo hic causa iusti doloris ostenditur, quia
 etiam Chremes, nam potuit, non daturus filiam, non v
 re. Positū ad me Vt.] Sine dilatione sciri posset. &
 mirans, indignantis est vt, Clamant omnes. Indignū
cinus.] Distinguendum, vt per se intelligatur indigi
 facinus, & ipse doleat Pamphilum corrumpi. Comp
se.] Ergo ab aliis: vt appareat verum quod ait; Tu m
 ore omnes. &, Hac fama impulsus Chremes. Indignū t
 nus comperisse.] Deest se. incertaq; distinctio. Pam
 X lum.] Cum emphasi dixit, id est, prudentem & bene m
 tum Et nec amicam, sed pro vxore. Mire ergo, quasi
 doleat quod amet, sed quod pro vxore habeat. Et simu
 cusatur filiam denegaturus socer. Hanc peregrina
 Hanc, cum contemptu dictum est, & peregrinam, vt a
 Adeone est demens ex peregrina? nam hoc nomine e
 meretrices nominabantur. Ego illud sedulo.] Qu
 affectu pater factum quod viderat, negabas. Sedu
 Quomodo sedulo si negabas: an sedulo, aut Sosie, id est
 pliciter. Factum.] Impersonaliter. Sedulo.] Quia ne
 mel negavit, vel ille iustit. Negare factum.] Offi
 patris, & simul per hoc expresso probationis. Ille insta
 etum. Plantus, Instare factum, simile est, ἀρχαιο μὲν
 X instare factum.] Vetuste, id est, instat dicere factū esse
 nique.] Quid deniq; ad summam properat, & ad fines
 etorum. Denique.] Id est, postremo. Discedo.] Pro
 non enim ad eo, vnde discessi. Vt qui se negat.] Pro
 quod non volebat senex Sosie: adhuc superest vt oste
 quod non sit irascendum, quin iuste irascatur. Non t
 gnatum: ἀσπίστης, vel eclipsis, deest inuasisti, ot
 gasti, adortus es. Ad obiurgandum.] Incusandum i
 mandum. Tute his rebus.] Modo conuulsiōe Di
 X Propè adest.] Propè adsunt nuptiæ: in proximo sin.
 te libertatis: & ideo diuidi is voluptaria sub finem car
 sunt. Quum alieno.] Quum pro quo. hoc enim sign.
 quum. Meo me viuere interea modo.] Meo modo
 voluntate, meo arbitrio. Relictus est obiurgandi loc
 Mire obiurgandi: tanquam incensus pater in filium

tur. nam supra commotus plus per ἀποστόμα signifi-
 uerat. Si propter. Hoc erat secundum in diuisione. Et
 [in] filium meum cognosces.] Si propter amorem.]
 [in] consilij sui demonstrandi. Nolit.] Legitur & nol-
 . Ab illo animaduertenda iniuria.] Nota participij
 affisso animaduertenda, castiganda, vindicanda est. Ab
 o iniuria. Quam facis, non quam patitur. Ea primam
 imaduertenda iniuria. Vt iam hoc sit peccatum quod re-
 fat nuptias, non quod peccat adolescens. Ideo ergo pri-
 m dixit, animaduertenda iniuria est, vindicanda, exe-
 enda est. Et bene ea ab illo dixit iniuria, certissimam e-
 n ne: at personā, quæ debeat pro iniurijs pœnas soluere.
 od si dixisset, iniuria eius, ἀμφιβολίαν fecisset, virum
 am passus est ab alio, an quam ipse alijs intulit. Et nunc
 Hic reddit quod dixerat, Consilium meum cognosces.
 id est, profer id. Vera.] ἄντ' ἰδέτω quia falsa dixit, ietu-
 Vera. Manibus, pedibusq;] Proverbiale, id est, omni-
 i membris. Obuixe. Cum conatu, instanter contra co-
 em. Magis.] id propter id. Incommodet.] Noceat, in-
 modum offerat. Magis id a deo, mihi vt in commo-
 t. Non enim, inquit, prodest filio amare meretricem.
 i propter. Mala Sostia interrogat, quasi vlla causa sit
 lendi dominum. Mala mens.] Voluntas, est mens, etiam
 io. Mala mens. Argumentum à natura, & an aliquis
 e causa malus, an ab impulsione. Mala mens.] Quia di-
 , Magis vt lædat, quàm vt proſit. Quem quidem ego
 eni ero.] ἀποστόματος est grauissimam pœnam osten-
 tiis. Exorandus.] Legitur & expurgandus. si expur-
 idus, lege cui, non qui, quia cui per Q veteres scripsere.
 Confore.] Ab eo quod est confit, id est perficitur. futu-
 n tempus in huiusmodi confore facit, id est perfectum
 . Sic in Adelphis, Verum quid ego dicam: hoc confit quod
 o. Confieri, id est, perfici. Vnde confectum negotium di-
 ur, vel confecta res, quæ ad plenum perficitur. Vergi-
 s, Nunc qua ratione quod instat Confieri possit paucis
 certe docebo. Nunctuum est officium.] Hoc ad illud
 tuum respicit, quod dixit, Et quid facere in hac re te ve-
 . Has bene vt adsimules nuptias: perterret acias Dæ-
 m. hoc erat tertium de his, quæ dicturum se promi-
 ts. Adsimules.] Hoc est vnum verbum Adsimules:

quod dixit. Quin tu vno verbo dic, quid est quod me velis
 Perterrefacias.] *Venuste & poetice. Obserues filium.*
~~Observatio in duabus rebus est, in obsequio, & speculari~~
 do. Curabo.] *vt loquus, & supra sic, Nempe vt curentu*
rectè hæc. Ipræ] Figura àντιστοχὴ, quos præi dicimus

ACTVS PRIMI SCENA II.

SIMO. DAVVS.

NON dubium est, quin vxorem nolit filius:
 Ita Dauum modo timere sensi, vbi nuptias
 Futuras * esse audiuit: sed ipse exit foras.

* *Esse redundat in metro, ni facias syneresin in audiui
 aut nisi elidas e in sed, quod aliquoties facere videtur Teren-
 tianus, sed ipsi, vt sit interiectio veluti conticescent
 repente.*

DA. Mirabar, hoc si sic abiret, & heri semper lenita
 Verebar quorsum euaderet. (sue

Qui postquam audierat non datum iri filio vxorem
 Nunquam cuiquam nostrum verbum fecit, neq; i
 ægrè tulit. (male

s. At nunc faciet: neque, vt opinor, sine tuo magn
DA. Id voluit, nos sic nec opinanteis duci fallo ga
 dio, (n

Sperantes iã amoto metu, interea osecitantes oppi
 Ne esset spaciũ cogitandi ad disturbandas nuptias
 Astute. **S**I. carnufex quæ loquitur. **D**A. herus est, n
 que præuideram.

SI. Daue. **D**A. hem, quid est? **S**I. eho dum ad me. (ga
DA. quid hic vult? **S**I. quid ais? **D**A. qua de re? **S**I. r
 Meum gnatum rumor est amare. **D**A. id populus ei
 rat scilicet.

SI. Hoccine agis an non? **D**A. ego verò istuc. **S**I. si
 nunc ea me exquirere, (attin

Iniqui patris est. nã quod antehac fecit, nihil ad n
 Dũ tẽpus ad eã rẽ tulit, suui. animũ vt expleret suur
Nunc hæc dies aliã vitã adfert, alios mores postula
 Dehinc postulo, siue æquum est. te oro Daue, vt r
 deat iam in viam. (dari vxorem ferur

DA. Hoc quid sit. **S**I. omnes qui amant, grauius si

DA. Ita aiunt. **S**I. tum si quis magistrum cepit ad ea
 rem improbum,

Ipsui

sum animum ægiotum ad deteriorem partem
plerumque applicat.

A. Non hercle intelligo si non hem. Da non: Da-
uus sum, non Oedipus. (Da. sane quidem.

Nempe ergo aperte vis quæ restant, me loqui.

Si fensero ho die quæquam in * h s te nuptijs

illaciæ conari, quò fiant minus,

ut velle in ea te ostendere, quàm sis callidus:

erberibus casum te in pistinum Daue dedam vs-
que ad necem, (te molam,

lege atq; omine, vt si te inde exemerim, ego pro-
uid, hoc intellexin? an nondum etiamne hoc

quidem? Da. imò callidè: (vsus es.

a aperte ipsam rē modo locutus, nihil circuitione

Vbi vis facilius passus sum, quàm in hac re me de-
ludier. (dico tibi,

A. Bona verba quæso, si irrides? nihil me fallis: sed

e temere facias, neq; tu haud dicas tibi non præ-

dictum: Caue.

¶ Non dubiū ¶ Narratione iā habitā, persona Sofie nō e-

rat necessaria, ergo subsistit senex, per quē agenda sunt

liqua. Non dubiū ¶ Ad hoc certus inducitur Simo, vt

igis perturbetur inopinata cōsensione Pāphili ad ducent-

xorē, & præterea nihil agat cū Chremete de tradenda

ia, confirmandisq; nuptiis. Ita modo. ¶ Non recessit de-

o senex: Sensit ergo ante, quàm cum Sofia loqui cepisset.

a modo Dauū timere sensi. ¶ Argumentū q̄ supra, ab

quod nostri faciunt. Modo. ¶ antequā cum Sofia loqui

ussit Simo, & Dauus non recte scribitur, Dauus scribē-

quid nulla licera vocalis gemmata vnā syllabā facit.

quia ambiguitas vitāda est nominatini singularis, &

usatiui pluralis, necessario phac regula diḡimovimur,

scribimus Daus, Ierfus, corfus. Mirabat hoc. ¶ Hic lo-

s est in quo Dauus insinuat̄ spectatoribus multa ge-

urus. Si sic. ¶ Sic pro leniter & negl̄ gēer. q̄ Græci οὐτως

ut significat aut̄ οὐτως i. sic & est de his quæ adiunāda

tu sunt, vt cāillum puerū, & huius non faciā. Lenitas. ¶

mentia, facilitas, cui contraria, asperitas & difficul-

Et heri temper lenitas ¶ An semper lenitas, vt sis

v. Lucretius, semper florentis honoris. Semper le-

* al. hifce,
Redit ad tri-
trimetros.

lenitas.] Ac per hoc simulata vsque nunc lenitas. nã nen
 in diuersis actibus semper lenis est: nisi forte fictus assimi
 lator, & callidus. Semper lenitas.] Sine differentia e
 importuna lenitas. Quorsum euaderet.] Ad quam pa
 tem erumperet. Et euaderet, est, per quamcunque difficu
 tatem ad aliquid peruenire. Verbum facit.] Non dixit.
 rigitam, aut rixam: sed verbi: ista exiguitates, assenerati
 nes dicuntur, & cum pronuntiatione, vt intelligatur,
 verbum quidem. Neque id ægretulit.] Hoc est semp
 lenitas. Faciet.] Subaudiendum verbum. & est. Faci
 persona tertia pro prima. Faciet.] Id est irascetur, denu
 tiabit, loquetur. Sine tuo magno malo.] Id est comm
 nabitur tibi, & minas contemnes, vt ad pœnas perueni.
 Id voluit.] Aut absolute accipient. Id: aut Id, quo m
 do, Sic, demonstratio est, vt magis gestu quam sensu int
 ligatur, vt supra diximus. Nec opinantes.] & c. Duc
 Ducere est expectatione longi temporis malum prolata
 Vel induci, vt feras in retia. Falso gaudio.] Velut ex i
 & vite seris iracundia. Amoto metu.] Ista singula su
 & amoto metu, sic dixit, quasi metus sit corpus bruti, qu
 cum molimine mouetur. Oscitantes.] Oscitatio est an
 otium & securitas. dictum ab ore ciendo, id est, commo
 do. Oscitantes, securi, vel nihil providentes. Cogitandi
 disturbandas.] Miranda locutio: vt si dicas, cogitat au
 cendum. Astute.] Hoc & gestu, & vultu seruili, & c
 agitatione capitis dixit. Carnifex.] Aut ex carnificans
 minum, aut ipse dignus carnifice vt caro fiat, id est, la
 tur. Lucilius, Carcer vix carcere dignus. Neque preui
 ram.] Præuidentia duplex est: aut enim animo, aut oc
 præuidemus. Hem.] Quasi correptio totius corporis. Ei
 dum.] Nutus est, inuersionem animaduersionemque da
 scens eius cum quo vult loqui. Eho dum.] Dum præge
 est hoc loco. Quid hic vultis? More seruili, & vernali
 fit. sic enim vocati à dominis secum vultuose agunt. C
 de te? Negantis vim habet hac interrogatio, plus est e
 qua de re, quàm nihil. Rogas?] Hoc cum interrogati
 indignatis Meum gnatum rumor est amare.] Mire, a
 seruum dissimulat id quod iam probauit.

Meum gnatum rumor est amare.] Grauit er cõsi
 terque senex nondum se fatetur credere. nec verum se

amittat vim vindicaturi, si rescierit. Id populus curat
 ilicet.] Quia rumigeratio populi est; sed hoc auersus ab
 o. contumaciter: sic Vergilius, Scilicet is superis labor est.
 ilicet, semper cum i goria ponitur. Hocine agis.] ~~A-~~
 id est, ~~audis~~. Alibi sic, Hoc age amabo. Plautus, Vos hoc
 ite specta: ores: pronuncians simul demonstratine, veluti
 rem suam tangens. lituc.] ~~Deest~~ ago, vel audio. Iniqui
 tris est.] Iniqui est, si nunc velim querere actus liberos
 olefcentis. Nam quæ antehac fecit.] Pro antehac, cõ-
 etudine magis, quam ratione dicitur. Nihil ad me.] Id
 it ut superius consilium se seruare ostendat. Dum tem-
 is ad eam rem tulit.] ~~Deest~~ Se, ut sit dum tempus se præ-
 ut: quia supra dixit, Tute his rebus finem præscripsisti
 ter. Ad eam rem tulit.] Absolute, & deest Se. Siui, a-
 mum ut expleret suum.] ~~Mira ratio cur fuerit, ut &~~
 c quod permisit, ad bonum permisit, non ad luxuriam,
 ui autem distingue. est autem sui modo, ~~permisi, cessauit~~
 i antique. Aliter in Adelphis, Non fuit egestas facere
 e no. Nunc hic dies aliam vitam adfert.] Hoc est, re-
 e, & seuerè, & inexorabiliter denunciât. Aliam vitam
 o diuersam & contrariam: sic & Vergil. Dijs aliter vi-
 m est. Te oro Daue.] Grauius illud fecit, nomine ap-
 llando. Ut redeat iam in viam.] Iam modo tarditatis
 signum. & in viam dixit, quasi qui deuius sit, & erra-
 a recta via. Siue æquum est.] $\pi\rho\delta\iota\theta\epsilon\omega\pi\iota\varsigma$. Ut re-
 eat iam in viã:] Prouerbiale. Hoc quid sit.] $\epsilon\kappa\lambda\epsilon\upsilon\psi\iota\varsigma$,
 est enim queris. Ita aiunt.] Hæc credunt & loquuntur
 iuerfi, & est trepida confessio, & quasi inuiti responsio,
 in Heautontim. Ita credo: monente patre filium. Tum si
 ius magistrum.] $\mu\epsilon\tau\epsilon\phi\theta\epsilon\iota\kappa\omega\varsigma$. an quia & pædagogus
 t magister: ut Geta in Phormione, Me filijs relinquant:
 asi magistrum.

Ad eam rem.] Id est, per eam rem, hoc est super amo-
 m. Animum ægotum.] Pro agro, nam animus a ger,
 orpus ægotum.

Hem.] Interiectio est irascentis. Darius sum, non Oedi-
 us. Multiplex contumelia: ~~potest enim senem quasi~~
~~hingem dixisse, id est, deformem, monstrique similem.~~
 est etiam inhumanum & ferum, ut sphinx. Potest per
 edipum se vltiorem promittere futurum atque oppresso-

rem sapientiæ senis. Dauius sum non Oedipus.] Facetose negauit Oedipum, et se, em sphingæ esse confirmet, non Oedipum. Imitationum duo sunt genera, quædam necessitas, quædam introducit voluntas. Non Oedipus. Si latine pronuntio, genuinus Oedipi faciet: si Græcè, Oedipodis. Sane quidam.] Sane, valde: quia qui sanus, & validus est. Si sensero.] Comminatio, & sit pronuntiatio, et in singulis verbis ardeant minæ. Hodie.] Non ad tempus non plenum, sed ad comminationem refertur, ut Vergilius, Nunquam omnes hodie moriemur inulti. Et dies pro nocte accipitur: ut hoc ipsum, Nunquam omnes hodie moriemur inulti. Quo fiant minus.] Quo minus, hoc est, quo impeditius, verberibus. cæsum te in pistinum Daue.] Vul in pronomine, & nominis exagitare comminatione seruù ne quid relinquat iracundiæ. Dedam.] Dare, est quod repetas: Dedere est ad perpetuum. Damus, & amicus, dedimus, tantum hostibus. Ea lege atq; omine.] Lege ad homines: omine ad rem diuinam refertur, id est firmam amicum per humana & diuina. Omen autem est quicquid ore dicitur. Ba lege atq; omine.] Bene lege atque omine, qui leges auspiciis seruatis ferebantur. Ergo sic intellige, quæ dixerit, ea lege & conditione, & antiqui auspiciato omni faciebant, quæ rata esse velent. Ba non dū etiā.] Quartæ περίληψιν, quæ abundat etiam. Ipsam rem.] Ipsam rem id est voluntatem suam: aut interminationem suam: hoc est pistinum & pœnas seruiles. Nihil circuitione.] Nihil pro non, circuitione, periphrasi. Vltus es.] Legitur vsor e. Vbiuis facilis.] Admonitio. Vbiuis facilius.] Ci non est in hac causa peccandi locus vltus. Bona verba quæso.] Hic in εἰρωστικῆ ἐστὶ ἐὺφρημισμός, quæ si dicat, meliora loquere, rogo te, ergo cum admonitione. Bona verba inquit, rogo. Nihil me fallis.] Non t ignoro, nō me decip: sic Alexander, οὐδὲν με λανθάνουσ ἀί Nihil me fallis. [Figura est ἐξάντισμός. Fallis.] Latet, ut si οὐδὲν με λανθάνουσ. Nihil me fallis.] Nihil pro etiam nunc. Neque tu haud dicas tibi non prædictum. Dux negatiue facit negatiuam affirmatiuam: tres negatiue pro vna negatiua accipiuntur: ut hic, neque haud non. Sallustius, Haud impigrè, neque inultus occiditur. Vera ergo lectio est, Neque in haud dicas, quod pluri

si non intelligentes, hoc dicas legunt. Neq; haud tu dicas
bi non praedictum.] Vera lectio, Neq; haud dicas, est
im quoniam παρόλην. Plautus in Bacchidibus, Neque
aut subditiua gloria oppidum arbitror.

ACTVS PRIMI SCENA III.

DAVVS.

Nimvero Daue, nihil loci est segnitiae, neque fo- Iamb. trimet.
 cordis: (ptiis, in (enimuc-

Quantum intellexi modò senis sententiam de nu- ro) eliditur
 tunc si non astu prouidentur, me aut herum pes- m & u con-
 tund bant. sonans.

Iec quid agam, certum est: Pamphilumne adiu- (minas:

illū relinquo, eius vitae timeo: sin opitutor, huius * eius & hu-
 cui verba dare difficile est. primum iam de amore ius) sūt mo-
 hoc comperit: (ciam. nosyllaba.

Ac insensus seruat, ne quam faciam in nuptiis falla- me) redun-

quo iure, quaque iniuria praecipitem * me in pistri- dat.
 num dabit.

Ad haec mala hoc mihi accedit etiam: Andria haec, Trimetri.
 siue * ista vxor, siue amica est, grauida è Paphilo est. * ista) re-
 Audireque eorum est operæpretium audaciam. dundat,

Nam inceptio est amentium, haud amantium, δ,

Quicquid peperisset, decreuerunt tollere.

Et fingunt quandam inter se nunc fallaciam,

Ciuem Atticam esse hanc. fuit olim quidam senex

Mercator: nauem is fregit apud Andrum insulam:

s obiit mortem: ibi tum hanc eiectam, Chrysidis

patrem recepisse orbam, paruam: fabulae.

Mihi quidem hercle non fit verisimile: atqui ipsis Videtur Tro-
 commentum placet. chaicus Hy-

Sed Mysia ab ea egreditur. at ego hinc me ad forū, vt percatalecti-

conueniam Pamphilum, ne de hac re pater impru- cus.
 dentem opprimat. Trimeter iā-

E Nimvero Daue. *] Hic breuis & comica deliberatio est,*

magnam expectationem plurimarū rerum imminentiū

cū mortu excitās, Davi cōsideratione proposita. Enimvero

Daue.] Omnis persona aut ab altero commendatur, aut se

ipsam populo commendat, aut ab altero & à se ipsa, ut hi
 Daui, & per Simonem supra descripta est, ubi dicit, Mal-
 mens, malus animus, & hic per se, dum hoc gestu ac sermo-
 ne agit ac disputat secum. Enimvero Dauc.] Enimuer
 significationem habet nimium permoti atq; irritati animi
 Cicero, Hic cum aliis ex alia parte, Enimvero ferendum ho-
 non est: rogetur mulier. Segnitia.] Ad agendum. Socor-
dia.] Ad considerandum. Quantum modo.] Quantum
pro in quantum. Prouidentur.] Prouisio rerū duas signi-
 ficationes habet. Prouidemus enim nobis tam bonū quā
 malum: Malum sicut quis eminus veniens telum prouidi-
 atq; sic cauerit. Ergo hic prouidentur, cauētur, visā:ur. E-
 nuptias velut vnam nauigio imminentem fecit. quod
 quis vndā ex aduerso venientē prora non exceperit, demer-
 sus vndis in pessū abiit. est ergo metaphora. Me aut herū
 Herum hic heritem. filium. Pamphilūmne adiutem, a
 auscultē sensi. Semper deliberatiua verba haberi quer-
 dam sonum, per quem exitus rei demonstratur: ut hic oster-
 dit se Pamphilum magis adiuturum, quā verbis sen-
 obtemperaturum. Si illum relinquo.] Partium: rati-
 quae supra sunt, Pamphilūmne adiutē, an auscultem sen-
 Vitae eius timeo.] Ut alibi, Syre tibi timui malē. Sin-
pitulor.] Opem ferre, dicitur in malis rebus, & iis qui-
salute dubij sunt: ut, Fer opem serua me obsecro. Opitul-
& opitulatio dicta ab opem tollendo, hoc est ferendo. Hu-
ius minas.] Subauditur timeo. Cui verba dare.] Ver-
dare, fallacia est: & illud spectat, Nihil me fallis: Diffici-
est.] Non dicit impossibile est. ergo ostendit partem se seq-
 quae pro Pamphilo est. Primum iam.] primò, inquit ia-
infensus est senex. deinde ē Pamphilo grauida est Glyceri-
Primum iam.] ὄφειν. est enim αὐτὸς ἐγὼ & η, pro iā prudem. D-
amore hoc.] Hoc amore, sic, quasi cū tadio & reprehen-
 sione eius amoris loquatur. Me infensus.] Scilicet de ami-
re filij, senex me seruat, & reuēra timēdus est. Seruat.] Φι-
λάττει. Ne quā faciam.] Hoc ad illud spectat: Tum si qu-
magistrum cepit ad eam rem improbum. Quo iure, qua-
iniuria.] Prouerbiale hoc est: qualia sunt, fas & nefas, n-
lis velis. Ad hæc.] In ipsa re maior est difficultas, qu-
grauida est Glycerium. Sive ista vxor.] Et hoc cum qu-
dam tadio, & indignatione stomachi interrūpit. Opera-
pretium.

tium.] Dicitur de mirificis & laudabilibus, nã & ea magna sunt, etiã similia. tamẽ miramur, quia libenter iamur. & hoc pretium est operæ, i. audiendi. Et audan.] Propriè dixit: ut in Eunuchò, Audaciã meretriciã. Nam inceptio est amëtium, haud amantium.] Abant veteres de proximo similia dicere: ut Cic. Minus cum putauit fore de armario, quàm quod de sacramento ablatum. Et quidem si in veris sunt, κατόμωιον dicitur, in nominib⁹, παρομοίωια. Quicquid peperisset. Iorem reprehensionem sonat, quicquid peperisset. parin enim aut masculus, aut femina: & solet inferior esse sa tollendi si marem vxor pepererit. sed nimij amoris est expectare quid tollas. Decreuerunt. Decernere est de rebus certam proferre sententiam, unde etiã Senatus retum. Et fingunt. Argumenti partem narrat: & non sit futura esse quæ dicitur, ut supersit locus errori. Et fallam quandam, ne verisimilis sit* ipsa fallacia totius conceptionis & vilitatis. Fuit olim.] Modo totius summæ amëtium populo narratur: sed ut restet aliquid ad errorem, abrogatur fides. Fuit olim quã senex.] Α διν γυγλι ad μισυνην transit. Is obiit mortẽ. Plenè dixit: quod obiit tantũ. Verg. Morie obita qualis jama est voluare uras. Recepisse orbam paruam.] Paruam propterea iecit, ut fiat verisimile non posse eã facile suos agnoscere. bulæ. Redit ad narrationem. Atq; ipsis.] Atq; prota- n, ut sit, tamen ipsis commentũ placet, quod commiserunt probant. Sed Mytis. παρομοίωιον alterius scenæ. My- .] Semper autem nomina comicorum seruorum aut à tionibus sunt indita. ut, Mytis, Syrus: aut ex accidentis, ut Lesbia, veluti ebriosi, à Lesbo insula, quæ est ferax auis. candidissimiq; vni: aut à maioribus & vernilitate, Pseudulus: aut ex negotio, ut Chrysalus: aut ex qualitate corporis, ut Chylacus: aut ex specie formæ, ut Pinacium. go hinc.] Nihil adhuc Dauus inuenit cõsiliij, nisi ut quaerit Pamphilum, moneatq; . Ego hinc me ad forũ.] Vulgo hoc pronuntiatur, ut desit, pergam, aut ducam me.

ACTVS I. SCENA IV. MYSIS, ancilla.

Vdiui Archillis iamdudum quòd Lesbiam adduci iubes.

anc pol illa temulenta est mulier, & temeraria:

Trochaici
tetrametri
catalectici.

Nec fatis digna, cui cōmittas primo partu mulie
Eam tamen adducam. Importunitatem spectate
niculæ, (sec

Quia compotrix eius est. Dij datote facultatem o
Huic pariūdi, atq; illi in aliis potius peccādilocu

* Sed quidnam Pamphilum exanimatum video?
reor quid fiet. (adfer

Operiar, vt sciam nunquid nam hæcturba tritit

Audiui Archillis.] Hæc sunt inuentionis poeticae, vt

*Virg. quæ in facetiæ aliquid addant. nam o. y. quæ est
accersatur obstetrix, & conueniatur Pamph. l. u. face
scribentis in his verbis est, quod Archillis compotricem
tissimum adduci iubere fingitur. Audiui Archillis.] F*

*quenter hoc modo Terentius compendium facit, vt ing
diens loquatur persona de eo quod est gestura: & simul
ceat quid ab altera gestum sit. Audiui Archillis iam d
dum Lesbiam adduci iubes.] Virum iam dudum a*

*diui, an iam dudum iubes, incerta distinctio est & sent e
iam dudum iamprimum intelligant: vt iam dudum sum
pœnas. Sane pol.] Sane, multum, aliàs, val te: naq; vt
dus est qui multum rerum necessarium habet ad sa
tem. Temulenta.] Producit primam syllabam Te. Ten
lenta.] Vinolenta, hoc est ebriosa. quia temetum, vin
dicitur, vnde abstemiis, sobrius. Dicitum autem temet*

*ab eo quia tentet mentem. Temulenta, vino: Temeraria
tura. Nec fatis digna.] Bene in conclusione illa speciedi
probauit, dicendo non idoneam cui committatur prin
partus mulieris. Sed mirè signateq; dixit Committas, e
nim committimus magna, & quæ salutem in dubio habe*

*Nec fatis digna.] Duas res, nec pariētem, nec primo p.
tu. Figura d'uo dievōs. vt Verg. Non me tibi Troia Extern.
tulit, & Dum domus Aeneæ Capitolii immobile saxum
colet. Tamen adducam.] Redit ad illud, quod vi coat
Importunitatem.] Importunitas neq; loci, neq; temp
habet commoditatem. Aniculæ.] Archillis scilicet. Qu
compotrix.] In vultu remansit oratio. deest enim, per
guram exder. s; ideo illam vult accersiri. In aliis.] Viri
in aliis mulieribus, an in aliis rebus? Exanimatum.] E
animatus, est perturbatus. Verg. Exanimata sequens i
pingeret agmina muris. Exanimus, mortuus, idem, Corp*

*Ab eo quia tentet mentem. Temulenta, vino: Temeraria
tura. Nec fatis digna.] Bene in conclusione illa speciedi
probauit, dicendo non idoneam cui committatur prin
partus mulieris. Sed mirè signateq; dixit Committas, e
nim committimus magna, & quæ salutem in dubio habe*

*Nec fatis digna.] Duas res, nec pariētem, nec primo p.
tu. Figura d'uo dievōs. vt Verg. Non me tibi Troia Extern.
tulit, & Dum domus Aeneæ Capitolii immobile saxum
colet. Tamen adducam.] Redit ad illud, quod vi coat
Importunitatem.] Importunitas neq; loci, neq; temp
habet commoditatem. Aniculæ.] Archillis scilicet. Qu
compotrix.] In vultu remansit oratio. deest enim, per
guram exder. s; ideo illam vult accersiri. In aliis.] Viri
in aliis mulieribus, an in aliis rebus? Exanimatum.] E
animatus, est perturbatus. Verg. Exanimata sequens i
pingeret agmina muris. Exanimus, mortuus, idem, Corp*

*Ab eo quia tentet mentem. Temulenta, vino: Temeraria
tura. Nec fatis digna.] Bene in conclusione illa speciedi
probauit, dicendo non idoneam cui committatur prin
partus mulieris. Sed mirè signateq; dixit Committas, e
nim committimus magna, & quæ salutem in dubio habe*

*Nec fatis digna.] Duas res, nec pariētem, nec primo p.
tu. Figura d'uo dievōs. vt Verg. Non me tibi Troia Extern.
tulit, & Dum domus Aeneæ Capitolii immobile saxum
colet. Tamen adducam.] Redit ad illud, quod vi coat
Importunitatem.] Importunitas neq; loci, neq; temp
habet commoditatem. Aniculæ.] Archillis scilicet. Qu
compotrix.] In vultu remansit oratio. deest enim, per
guram exder. s; ideo illam vult accersiri. In aliis.] Viri
in aliis mulieribus, an in aliis rebus? Exanimatum.] E
animatus, est perturbatus. Verg. Exanimata sequens i
pingeret agmina muris. Exanimus, mortuus, idem, Corp*

* Tetrameter
iābius est.
nisi, e¹, sit
extra versum
additum.

exanimatum positum Tallantis Accesser. Vereor quid
 Quid, ob quid, propter quid sit exanimatus. Aut ali-
 quid sit, id est quid sit n. gocu, s. q. quidam putant quid
 uare, v. Quid veniant. Aut deest, potest: ut sit, quid
 oest. Nunquidnam.] Comicum est, & Terentia-
 . Nunquidnam: quia exemptis num & nam, fuisse
 id interrogationem potuisset quid.

ACTVS PRIMI SCENA V.

P A M P H I L V S . M Y S I S .

Occine est humanum factum, aut ineptum?
 hocine officium patris?
 * Quid illud est? p. pro deum, atque hominum
 dem, quid est, si non hac contumelia est?
 orem decreerat dare sese mihi hodie. nonne o-
 ortuit (portuit?)
 scisse me ante? nonne prius communicatum o-
 Miseram me, quod verbum audio. (mihi
 Quid Chremes, qui denegarat se commissurum
 aram suam vxorem? id mutauit, quoniam me
 mmutatam videt.
 te obstinate operam dat, vt me à Glycerio mise-
 um abstrahat?
 uod si fit, pereo funditus.
 con' hominem esse inuenustum, aut infelicem
 iuenquam, vt ego sum?

Iambic.
 iamb.
 * i tetrame-
 tro accinitus
 monome-
 trū, Contu-
 melia est.
 * Tet. iamb.
 Dimeter.
 Troch. tetra-
 Tetram,
 iamb.
 Dimeter,

ior dimeter est trochaicus, aliter est dimeter catalecti-
 in penultima duas breues habens pro longa, potest ta-
 riorus esse iambicus, si legas (adeo) aut in (inuentu-
 m) elidas u consonantem.

o deum, atque hominum fidem, nullone ego
 remetis pacto affinitatem effugere potero? quot
 modis
 contemptus, spretus? facta, transacta omnia: hem
 pudiatu repetor. quamobrem? nisi si id est,
 quod suspicor:
 quid monstri alunt: ea quoniam nemini obtru-
 di potest,

Dimeter, re-
 dundate pe-
 de.
 Tetra iamb,
 Iamb. trimet.
 Trochaici,
 tetrametri,

kur ad me M. oratio hæc me miseram exanima
metu.

PA. Nam quid ego dicam de patre? ah (mo

Dimet. iab.

Tetrā. iamb.

Tantamne rem tam negligenter agere? præterit
Mihi apud forum, Vxor tibi ducenda est Pamph
hodie, inquit, para: (spende

Abi domum. Id mihi visus est dicere, Abi citò, &
Obstupui: cēsen' vllū me verbum potuisse proloq
Aut vllam causam, ineptam saltem, falsam, i
quam? obmutui.

† Prius vnica
syllaba est.

Quòd si ego rescissem id † prius, quid facerem
quis nunc me roget:

Troch. tetra.

Aliquid facerem, vt hoc ne facerem. sed nunc qu
primum exequar? (uersè trahu

Tot me impediunt curæ, quæ meum animum

Amor, misericordia huius, nuptiarum sollicitudo

† Hamb. tetrā.

catalecliticus

penul. longa,

† Hamb. tetrā.

alias (ad

hoc.)

† Tum patris pudor, qui me tam leni passus est a
mo vsque † adhuc,

Quæ meo cunque animo libitum est, facere: ei ne
go vt aduerser? heu mihi,

Incertum est quid agam. M Y. Misera timeo, hoc
certum quorsum accidat:

Sed nunc peropus est, aut hunc cum ipsa, aut me
liquid de illa aduersum hunc loqui.

↓ Dum in dubio est animus, paulo momento huc
luc impellitur.

P A M. Quis hic loquitur? Myfis salue. M Y. ô sal

Pamphile. P A M. quid agit? M Y. rogas? (†

† Alias (die)

Laborat è dolore: atque ex hoc misera sollicita

Quia olim in hunc sunt constitutæ nuptiæ. tum a
tem hoc timet,

† Trimet. iab.

Ne deseras se. P A M. hem egône istuc conari quea

Ego propter me illam decipi miseram sinam,

Quæ mihi suum animum, atque omnem vitam c
didit: (bueri

Quam ego animo egregie charam pro vxore h

Bene & pudice eius doctum, atq; eductum, sinar

Coactum egestate ingenium immutarier?

Non faciam. M Y. haud vereor, si in te solo sit situ

Sed vim vt queas ferre. P A. adeon' me ignauū puta

Adco

non potro ingratum, aut inhumanum, aut ferum,
neque me consuetudo, neque amor, neque pudor
commoueat, neque commoneat, ut feruam fidem?
Vnum hoc scio, hanc meritam esse, ut memor es-
ses sui.

Memor essem? O Mysis, Mysis, etiam nunc mihi
ipta illa dicta sunt in animo Chrysidis

Glycerio. iam feruere moriens me vocat:

estis: vos semota: nos soli; incipit:

Pamphile, huius formam, atque aetatem vides:

clam te est, quam illi vtræque res † inutiles,

† Al. vtilis.

ad pudicitiam, & ad tutandam rem sient.

sed ego per hanc te dexteram oro, & † genium

† al. ingenium:

† tuam fidem, perque huius * solitudinem

* (Tuā) vni-
ca syllaba
est.

obtestor, ne abs te hanc segreas, neu deseras:

* al. sollicitu-
dinem.

ne in germani fratris dilexi loco,

ne hæc te solum semper fecit maximi,

ne tibi morigera fuit in rebus omnibus.

ne isti virum do, amicum, tutorem, patrem.

ne nostra hæc tibi committo, & * tuæ mædo * fidei.

* (Tuæ) &
(fidei) monō
syllaba sunt.

ne mihi in manum dat: mors continuo ipsam oc-
cupat.

Sunt duo tri-
metrica cata-

cepi: acceptam seruoabo. My. ita spero quidem.

lestici. poste-
rior (stemicē,
&c.) habet

Sed curtu abis ab illa? My. obstetricem accer-

to. Pa. Propera.

duas breues
in penult. p
longa.

que Audin? verbum vnam caue de nuptiis;

ne ad morbum hoc etiam. My. teneo:

* Hic senari-
perficitur ini-
tio proxime
scenæ, Quid

[Occine est.] Hic inducitur adolescentis animus cir-

ca nuptias, ut ex magnitudine eius ingens gaudium

paretur in fine fabule, cognita Glycerio: & simul id

tur, ut magis magisque per Mysidem Pamphilus excite-

retur, ad resistendum patri nuptias inducenti. Hoccine

[Ab iracundia & dolore cœpit. Iracundia descendit

iniuria. Dolor ex miseria. Hoccine est humanum

stium.] Quasi deliberatio est: in qua duæ partes sunt,

una patris, altera amicæ: pro suasore Mysis est. Principiis

inuestione, in qua ut hominem accusat: deinde ut pa-

m. Hoccine est.] Hoc est dilatare orationem, ne dice-

ret quod fecit. & est peruersa *ἐπιβουλή* à maioribus descendens ad minora per amplificationem accusationis. Factum aut inceptum.] In aliis factum aut inceptum fuit. Hoc ne est officium.] *Officium ab efficiendo, ab eo, quod quæritur quid efficere in eo vnumquemque; conveniat pro conditione personæ. Quid est si non hoc.] Sic dicimus de quæ necessariò hoc sunt quod dicimus. Si non hoc.]* *Item cum stomacho dictum, quasi aliquo contradicente non contumeliam. Cic. Quid est quasi Metelle, in d. c. i. corrumpere, si hoc non est? Vxorem decreta] Decernere est*
*magis certam proferre sententiam. Vxorem decreta Proposuit iniuriæ Non oportuit] Oportuit, sed ad trem refert. Nam nec sic cõsentitum ad nuptias, sed facere velle: Nonne oportuit; præscisse me ante? Dolet autem se, cum non habuisse consilio. Nonne prius consultum oportuit?] Quia de stomacho repetitum est Oportuit. Et de me Præscisse me ante.] Præscisse proprie ad eum refert. h. e. Pamphilum. Cõmunicatum] Quod neque; huius prius est, neque; illius. Et ante abunda, aut certe præcussufficiat scisse. Cõmunicatum.] Quia nuptiarum nominis potestas in patre est. Quod verbum.] Verbum, à *χρῆμα* more suo positum, i. uxorem dare, quod ait. Quid Chremes?] Transiit à patre modo, & ad socerum refert. Quid, non ad Chremetem dicitur, sed ad illum transierit, & non considerantis quid dicat. Quid Chremes Irascitur patri quod cogat Chremetem, quod nõ neget uxorem. Nonne dolet, non odio haberi, non repudiari. Qui negarat se cõmissurum.] Non latuerat Pamphilum, repudiasse Chremetem. vnde & Darius ait, Qui posteaquam a dierat non datum vi filio uxorem suo Id mutauit.] Ne dixit, id, id enim ad Denegarat. Cõmissurum.] Putat rat nuptias. * & Chremetis mutare sententiã. Id mutauit quonia me immutatũ παρρηγοῦν. Nã quoties verba sunt παρρηγοῦν dicitur, quoties nota, παρρηγοῦν. Hanc obstinatẽ.] Obstinatẽ facere aliquid, est in alterius malum conatu facere perseveranter, & in alterius perniciem nimis niti. Abstrahat?] Magna vi verbi & proprietatis usus est, vnde illud est, Iphius & Pelias mecum duellim. inde. Abstrahat.] Magna indignatione usus est: tanquam Chremes non tam filia cõsultum velit, quam lesum Pamphilum*

*m. Alia exclamatio est aduersum socerum. Adeam
 inem.] Non enim putat in genere humano ita infe-
 ri se: quod est commune omnium qui in aliquo ma-
 rifestant, itaq; non se, sed conditionem humanam dolet,
 ueretur natum esse quenquam qui possit esse tam miser
 e est: ac per hoc se. Adeo n' hominem.] Amatoriè,
 e nominato exiit in genitus. Sic Vergil. Aut si lux
 recessit, Hector ubi est? Inuenistū aut infelicem.]
Justus est sine genere. id est, sine gratia, quem omnes
 ant repudientq; pulchre, & quem deformes appetāt.
 nustum aut infelicem.] Inuenustus, cui displicens
 tur; infelix, cui placens negant. Aut infelicē quen-
 n ut ego sum.] Adeo se miserū dicit, quod sibi repis
 nō licet: ut propter se doleat humanum genus, in quo
 quis iā miser. Verg. Heu cadit in quenquam tantum
 ? Ut ego sum?] ἀν ἀκόλῃσιν ἐστὶν ὕτι: Quā enim infer-
 uuit, nō ὕτι. Prō deum.] Quā seruati indignatio-
 ne aspice, quod frequenter exclamat. Effugere.] In-
 fugere. Quot modis contēptus: spretus.] Si Chre-
 breus, intelligimus Pamphilum dicere quod operari
 it, ut se repudiaret Chremes, ut supra dixit, Mutauit,
 me immutatum uidet. Quot modis cōtemptus.]
 nes an Pamphilus? Facta, transacta omnia.] Pro-
 iale est in id negotij, de quo nihil supersit ad agendū,
 i autem à Pamphilo: transacta etiā à Chremete. Re-
 atus repeto.] Quasi hæc iniuria sit, repudiare &
 ere. Et tale est in Eunucho, Exclufit, reuocat. Nisi si
 t.] Coniecturale argumentum. Aliquid monstri a-
 ea.] Duplex cōtumelia, & monstri & aliquid: minus
 tet aliquod mōstrum, sic: Quid hominis uxore habes?
 utauit genus, dicendo ea: quoniam farina est: Sic in
 ucho, Taces monstrum hominis: non dicturus es? Ali-
 monstri.] Dum monstrum dixerat, Ea, subiunxit,
 uā non uerbis sed sentētia seruicis. Nemini obtru-
 Mire obrudi, quasi inuito, & totum cum iracundi-
 udi, instringi, impingi. Itur ad me.] Dotē amator non
 at: & ad uilitatē trahit quod ultro uenit, & q se re-
 Chremes. Itur ad me.] Quasi ad hostem. Plautus in
 dulo, Itur ad me. Et Vergil. -simul ense relicto, Ibat
 uralium properē. Oratio hæc.] Etiam pauca uerba
 uerere*

veteres orationem dicebant. Nam quid ego.] Redi-
 patre, in quo noui hoc accusat, negligenter eum agere qu-
 noluit fieri. Tantamne rem.] summam voti ac nupti-
 Præteriens modo.] Hic ostendit specialiter quid pec-
 uerit. Pater præteriens modo mihi apud forum
 Endiq; conflatur excusatio, ex facto, quod præteriens:
 tempore, quod modo; ex loco, quia in foro; ex verbis, v-
 tibi ducenda est. Mire ducenda: semper hoc genus det-
 nationis necessitatem ostendit, ut Verg. Ut pa em Troia
 ab rege petendum. Sallust. Agendum atq; obuiam eund-
 est. Abi cito, & suspende te.] Ad Hodie, cito retulit
 Uxor tibi ducenda est, Suspende te Ineptam saltent, t-
 fam.] Duo comparantur in defensionem, aut vera, aut
 tempus accommodata. Ineptum est, quod à quouis rep-
 hendi potest. Falsum, quod etiam prudentem possit
 lere. Quod si ego rescissem.] Si mecum communi-
 set prius. Quid facerem.] Ipse se reprehendit. Qu-
 fierem?] ^{ut dicitur} Ut ne hoc facerem.] Tacere
 & nota facerem, pro tacerem. Sed nunc.] Delibe-
 ratio & partes eius. Amor, misericordia.] Hæc orate
 sunt, cum vnum negotium in multas distrahimus par-
 Diuerse trahunt.] Pro in diuersa trahunt. Amor.
 Necessario. Misericordia.] ^{ut dicitur} Misericor-
 huius, à ^{ut dicitur} Sollicit. Nuptiarum sollicitatio.] à pertur-
 ratione: quib. colligit consulere non posse. Sollicitudo est q-
~~inhæret mentibus.~~ Sollicitatio, quæ ab alio fit. Tum pai-
 pudor.] à ^{ut dicitur} Sollicit. Qui me tam.] Explanatio, in
 pudendum sit sibi apud patrem, & ad illud spectat, T-
 his rebus finem præscripsisti pater. Einc ego]. Pronon-
 hoc, vim qualitatis habet & est, An tali, tam bono. C-
 me tam leni passus est animo.] Atqui accusabat eu-
 Sed amator est. Egone ut aduerser: Videtur inclinasse.
 secundum patris animum consistat, sed amore ad incerta
 rum deuoluitur. Quorsum accidat.] ad quam rem, q-
 versus. Sed nunc peropus est.] Calliditati femineæ
 astutia, sententia hæc cõgruit. Cum ipsa.] Ipsa nunc
 mina mea. Aduersum hunc.] apud hunc: ut alibi, E-
~~gratum fuisse aduersum te, habeo gratiam.~~ Dum in d-
 bio est animus.] Translatio hæc est à mole alicuius pi-
 deris, quæ ante quã in loco sederis, cum incerta pendet,

Uimè cōmouetur. Quis hic loquitur?] *hoc secum de-*
de conuersus, ut videt, Mysis salue. Salue.] D sic te est
iud inuenire verbum, quod sic declinetur, salue. & sal-
te. quippe huius verbi per modos est nata declinatio.
 quis hic loquitur?] *Principium Terenti animi in iu-*
uendis personis. O salue.] O interiectio optantis aduen-
m, aut repente percussit. Quid agit?] Amatorie, & fa-
iliariter non addidit, quæ. Verg. Quæ mihi reduat eum,
Leo me soluat amantem Rogas?] Lenta quædam, &
stis est responsio. & dolore plena. Laborat è dolore.]
upl'cem laborem Glycerij esse dicit, vñs paritudo nis, al-
teræ curæ & sollicitudinis nuptiarum Paphilo. Labo-
r è dolore.] Callidè aggreditur iuuenem: nam utraq;
opter illū perpetitur, & dolorem & sollicitudinem. Atq;
hoc.] Mysis, quæ contra patrem suasura est, incertum
ueniens Pamphilum, facile ad se cōuertit mentione do-
mine suæ: & maxime quod addidit, cur illam eg'ã esse di-
te, quare statim perfectū est quod volebat, aut dicat Pam-
philus, Egone istuc conari queam? Cōstitutæ.] Nec addit
patre, sed inuidiose, quasi & à Pamphilo sint constitutæ.
n timet in negotio? In hunc diem.] Idem enim dies est
io placuerant destinatae nuptiæ, quāuis Chremes denun-
tuerat. Et supra, Hic nuptiis dictus est dies. Tertiam autē.] X
im, præterea, Tertiam sollicitudinem habere Glyceriæ, ne
feratur à Paphilo. Solicitæ est.] Sollicitudo rerum in-
rtarum magis est. Quod in hunc diem sunt consti-
tæ nuptiæ.] Hic certior metus est & grauior. Egone
tuc?] Ideo sic Paphilus, quia illa inuidiose non deserere
garis, dixit: sed deseras. Egone illuc conari?] Nō per-
ere, sed conari velle aliqua ad scelus, effectio est, etiamsi
in potest fieri. hic enim voluntas, nō factum damnatur.
Verg. Ausi omnes immane nefas, ausoq; potui. Egone
onari.] Leuius est cōnari, quàm facere. Egone propter
te.] Magna vis est in pro. omnibus & diuersa sunt, &
regula, & non precipitantur, nec dicuntur vno spiritu:
ut in Eunucho. Egone illā, quæ me, quæ illum? Quæ il-
um, deest amat: quæ me, deest non amat. Egone.] Sua-
nter, subauditur, ut fieri sinam. Quæ mihi suum ani-
mū.] ab eius beneficiis. Suum animum.] quantum ad
norem pertinet. Atq; omnē vitam.] Hoc est, ut marit

separet. Que mihi suum animū, atq; omnem vitā cre-
didit.] Argumenta à consequenti. Si eam deserit, hæc sub-
iiciuntur. Quā ego at imo egregiè charam.] Egregiè
præter ceteras, i. nimis. Bene & pudice.] Hic illud so-
uitur, Lana & tela victū queritans: ut hoc præstruat bene
& pudicè Glycerium esse ducatā. Lana & tela victū q̄r-
tans. Et nō pertinet ad argumentum. nisi post vitā Glyceri
intelligas. Bene & pudice.] ab honesto. Bene & pudic-
eius Doctum.] Hanc sententiam quasi de exemplo p̄ba-
nam bene educata est à Chryside, quæ primo pudice vitam
parce, & duriter agebat. Coactum egestate.] Propter
quod Chrysis, inopia & cognatorum negligentia coact
Coactum egestate.] Nō paupertate, sed egestate, cui ci-
trariū inopia, & cognatorum negligētia. Haud vereor
Acuit animum adolescētis cōtra pacem, cuius etiā nom-
graue est. Sed vim ut queas.] Heu vereor subauditū
Ut, pro Ne non posuit: ut sit, Sed vereor ne non queas vi-
Xp̄aris ferre. Et ne nō possis, non dāntis est, verū adolesc-
tis puocatio in cōemptum patris. Adeo' me ignauū
A verisimili Ignauū.] Quod aduersum necessitatē pro-
rendū fuit. id primū dixit, ad se sibi virtutem, q̄ sequi-
tur, ad fidē ptinent. Ita pro tempore cōemptum patris
fortitudine habet. Ignauū.] Ignauus est, qui vim non
test ferre, qui non est perseverans. Adeo' porro ingi-
tum.] Porro cōiunctio est expletiva, aliàs aduerbiū tem-
poris. Ignauū & ingratum.] ἀδύνατος est. Inhumanū
aut ferum.] Post subiecta dixit, Adeo' porro ingrātū a
inhumanum. Mira omnis cōuersio, non enim dixit, Ade-
me obsequentem patri existimas, adeo gratū adeo piū, at
mansuetum? ita amatoris per omnia seruat condiciones
oratoricè hoc colligatur, scelus esse si pareret nunc patri.
neq; me cōsuetudo.] Non ordinem reddit. ferum en-
reddit ad mansuetum, quod etiā feræ mansuescunt. Ne
amor.] Ad illud, Inhumanum, amor nanq; vehement
est in homines. Vergil. Quid iuuenis, magnum cui ver
in ossibus ignem Durus amor. Pudor.] Ad ingratum
tulit. Ut neq; me consuetudo, neq; amor.] ἀπὸ δόξης
superiora, Consuetudo aduersus feritatem, Amor, aduer-
inhumanitatem. Pudor, aduersus ingrātū animum. Co-
moueat, neq; commoneat.] ἀδύνατος est ad maiora.

feru

uem fidem.] *Exquisite, non dixit, ut contemnam pa-*
m. Vnū hoc scio.] In eodem heret, ut excuset iuuenem,
ut audire se fingit quod dicit. Vnum hoc scio.] Vide
in callida sine qua à Myside subiiciuntur ad irri- an-
promissionem Pāphili. Vnum hoc scio.] Subiicit il-
na ardentem incendat magis, nā dixit ille omnia quib.
itur seruare fidē: sed de merito eius aut nihil dixit, aut
um. Vnū hoc scio.] quasi hoc dicat, Quod tu facit uisus
quidem nescio, sed unum scio. Ut memor esses sui.]
uidiose, quasi obliu. adeo cōmouetur hoc dicto Pāmphi-
Ut memor esses sui.] Bene praterito: quoniam quae
terita sunt, in recordatione magis lachrymabilia sunt:
Verg. - cui parvus Iulus. Cui pater, & cōiunx quondam
dicta relinquit. Idem alibi, Per caput hoc iuro, per
ad pater ante solebat. O Mytis Mytis.] Primum vox
alterum increpādi est. Etiā nunc scripta.] Id argume
est quā uiuere memor sit, qui etiam mortuae uerborum
ninerit Chrysidis de Glycerio. Iam ferme.] Ferme ad-
hūm est festināis. Moriens me uocat.] Ex tempore
banit locutus uera esse, non ficta & simulata, nam qui
sum. spe lōgioris uita adulantur. Verg. Et dulcis mo-
is remissio: ut Argos. Iā ferme moriens.] Affectus
mpore, quod postrema uox erat. Accessi: uos semotā:
s soli.] Figura p̄pria Terētiane, ἀκούειτε καὶ ἐκλευψίς.
semotā, deest, estis Nos soli, deest remāsimus, ut est il-
, Egone illā, quae illū, quae me? Vos semote: nos soli.]
niū fidē, quod soli fuimus. & nemo testis. An timuit, ne
pater ante firmatū am rem cognosceret? Incipit.] De-
licere. Praeparat o. & quasi restitū orationis est. In-
io dicitur orationis, quae lōga taciturnitate, meditatē,
uiterq; profertur. ut Verg. Tum pater omnipotens, rerū
summa potestas Insit. Mi Pāphile.] μνησθεις per ἀ-
οπιασ. & principū à blandimento. Mi Paraphile.]
uauis est etiā blandimentū Chrysidis. Huius formam
; etatē.] Amat cōpendum lassitudo, formā. n. dicendo;
britudinē significat: a tatem, q. parua. Huius formā
; etatē.] Duplex causa cōmendationis, formā, & etas:
upra, For è vnā aspicio adolescentulam Forma, & c. Mi
phile.] Vidē redditam uoci morientis densis interuallis
raptā orationem, ut pote lassō anhel tu interueniente.

Vtræq; res inutiles.] Legitur & vtilis. Et ad pudicitiam.] Propter formam dixit. Et ad rem tutandã.] Propter aetatem. *Quod te per.*] Quod, ppter quoc
 ut, *Quod te per superos, & est ordo, propter quod te or*
 Per hanc dexteram.] Tenet eum, vt apparet. Per hanc
 dexteram, Fidei & fœderis membrum. Ad manum fit con
 uentio. Et ingenium.] Legitur & genium. Per huius
 solitudinẽ.] Legitur & solitudinem. Obtestor.] Ob
 testatio dicitur, quã cum adiuramus, quem rogamus. Or
 mus p eas res ppter quas rogamus. *Verg. -per eius se ger*
tor fumantia Troie Excidia obtestor. Ne abs te hanc
greges, neu deseras. Ad faciã, ne se greges retulit. ad jo
rudinem. ne deseras: h. e. ne aliã ducas aut amare desin
etiam si aliã ducas Ne abs te hanc se greges] Quasi
psam manu tenens, Hanc propter formam & a. uem. S
greges.] Hoc verbum simplex fieri nõ potest, neu deser.
postremo Te obtestor. Sextum n. p. x. dixit. n. i. a. x. Qu
ego te per hanc dextram oro. Si te in germani.] Sic ut
dicimus, quando prestimus aliquid, & tamen nolun
exprobrare, vt Verg. Si qua tuis vnquã pro me pater H
tacus aris Dona tulit. Et alibi, Si bone quã ac te mer
In germani farris.] N. p. a. r. i. s. s. o. l. u. m. , j. e. d. e. i.ã. g. e. r. m. a.
Siue hæc te solũ.] Si aut te mihi quoq; prætulit aut i
lum alium nouerit amatorem in domo meretricis. Me
gera.] Hoc quasi amãti vtile fuit Verg. Fuit aut tibi q
quam Dulce meum. Te isti virum do.] Hac vt dixim
& singula sunt, & non præcipitantur, nec dicuntur
spiritu. Amicũ.] Potest enim & maritus esse sed nõ au
cus, sed affectu mariti retulit amicũ. Tutorẽ.] Quasi
bã. Patrem] Quasi parua. Virum.] Ne se greges. Ar
cum] Ne deseras. Patrem.] Ad illud quod agi, Et ad
dicitiam. Bona nostra tibi hæc cõmendo, & tuæ cu
mitto fidei] Conclusio per mandatum & obtestation
efficax satis. Te isti virum do.] Apparet q. iunctis dex
hæc dicebat, ideo &, Per hæc dextrã te oro. Bona nostr
Hæc verba quasi supellectilem suã ostendentis sunt. Bc
nostra.] Hoc est, Ad rem tutandã Hanc mihi in ma
dat.] confirmata sunt legitimæ nuptia per in manũ c
uentionẽ. Et mire hanc non huius manum. Mors coi
nudo ipsam occupat] Quo magis memorem esse ope

riam : post quæ illa nihil locuta est. Accepi.] Proprie
 asi uxorem Acceptam seruabo.] Conclufit partiē de-
 erationis suæ per electionē. Sed cur tu.] Corripit, quod
 eat ab illa. Cur non in:errogantis, sed corripientis est, &
 repanis, quod Glycerium deserat. Obstetricem.] Quæ
 em iulerit parienti, obstetrix dicitur: vnde & parturiē-
 fer opem clamant. Propterea atque audin?] Et in-
 rogatio quo eat, & reuocatio ad arguementum magni
 ioris accedit Verbum vnum caue de nuptijs.] Deest
 cas, figura εκλειψis. De nuptijs.] Non quod hodie fu-
 ras nescierit Glycerium : sed quod illas hodie indixerit
 ter filio: cum supra & Pamphilo & Glycerio disturbata
 d:rentur. Quia sunt constituta in hunc diem. Caue.]
 nnotant quidam caue hic corripiendū esse. Ne ad mor-
 im hoc etiam.] Iterum εκλειψis. deest enim, accedat,

ACTVS SECVNDI SCENA I.

CHARINVS, adolescens. BIRRIA, seruus.

PAMPHILVS.

VID ais Birria? daturne illa hodie Pamphilo
 * nuptū? B. sic est. C. qui scis? B. apud forū modo
 e Dauo audiuj. C. H. vè misero mihi, vt animus in
 de, atq; in timore vsq; antehac attentus fuit:

Dimeter est.
 * Senarij.

a postquam adempta spes est, lassus: cura confe-
 ctus stupet.

Tetrā. Iam.
 αὐτὸν ἴσχυται ὡς
 ὁρᾷται ὡς

. Quæso ædepol Charine, quoniam id fieri quod
quod possit. C. H. nihil aliud nisi Philumenam volo.

Senarius.
 Monometer.
 Duo troch.
 Ictrametri.

IR. Ah, quanto fatius est, te id dare operam,
 uij istū amorē ex * animo dimoueas tuo, quàm id
 loqui,

Aliās, corde
 eijcias tuo.

uo magis libido frustra incendatur tua.
 HA. Facile omnes, quum valemus, recta consilia
 ægrotis damus.

γινώσκουσιν ὡς
 γινώσκουσιν ὡς

u si hic sis, aliter sentias. BIR. age, vt lubet. c. sed
 Pamphilum

ideo. omnia experiri certum est prius, quàm pe-
 reo. BIR. quid hic agit?

HA. Ipsum hunc orabo: huic supplicabo: amorem
 huic narrabo meum:

γινώσκουσιν ὡς
 γινώσκουσιν ὡς

Alias pro-
dat.

Credo impetrabo, vt aliquot saltem nuptijs * pro-
trahat dies. (C H. Birria

Alias, quid
nisi nihil.

Interea fiet aliquid spero. BI. id aliquid nihil est
Quid tibi videtur? ad eum? B. quid * nisi? si ni-
hil impetres, (rit

Iambic.
Trimer.

Vt te arbitretur sibi paratum meo chū, si illam duxe-
C H. * Abi hinc in malam crucem cum suspicion-
istas, scelus.

* Suspitor,
abin, aut, a-
beas, legēdū,
vt constet
versus.

PA. Charinum video. salae. C H. ō salue Pamphile:
Ad te venio, spero, salutem, auxilium, consilium ex-
petens. (pian

Elidiatur f
in (istud)

PA. Neq; pol consilij locum habeo, neq; auxilij co-
Sed istud quidnam est? C H. hodie uxorem ducis? P
aiunt. C H. Pamphile, (C H. A. he mi h

Si id facis, hodie postremum me vides. PA. quid ita
Vereor dicere. huic dic quæso Birria. BI. ego dicam
PA. quid est? (sentit. e h o d u m d i c e m i h

BI. Sponsam hic tuam amat. P. ne iste haud meo
Nunquidnam amplius tibi cum illa fuit, Charine
C H. ah Pamphile,

Nihil. P. quam vellem. C H. nunc te per amicitiam,
per amorem obsecro,

Principio vt ne ducas. P. dabo equidem operam
C H. sed si id non potes, (aliquot die

Aut tibi nuptiæ hæ sunt cordi. PA. cordi? C H. saltem
Profer, dum proficiscor aliquò, ne videam. PA. au-
nunc iam:

Si diuidis) iā
versus cōsta!

Iamb. tetra-
meter nisi e-
lidas u in
(postulare.)

Ego Charine neuiquam officium esse liberi put-
Cum is nihil promereat, postulare id gratiæ appo-
ni sibi.

* Trochaici

Nuptias effugere ego istas malo, quàm tu adip-
scier.

C H. Reddidisti animum, PA. nunc si quid potes at-
tu, aut hic Birria,

Facite. fingite, inuenite, efficite, quæ detur tibi.

Ego id agam, mihi quæ ne detur. C H. sat habeo. P.
Dauam optime (haud quicquam vob

Video, cuius consilio fretus sum. C. at tu hercl

Nisi ea, quæ nihil opus sunt scire. fugi' hinc? B.
ego vero, ac libens.

Quid ais Birria.] In hoc colloquio altera pars ostenditur fabule. Si quidem Anania ex duorum adolescentium pauoribus, gaudiisque componitur, cum ferè solam Iecyram Terentius ex vnus comodia auolens effecit. Quid ais Birria? Hæc personas Terentius adidit fabula, nam non sunt apud Menandrum, ne regar, ut te gov-
 iere: Philumenam spretam relinquere sine sponso, Pamphilo aliam ducente. Quid ais Birria?] Ex verbis Charini pparet Birriam nuaciase nuptias futuras cum Pamphilonæc adducitur tamen vt statim credat, & accommodet nimum. Sapius ergo repetit interrogando. Et bene illa, velut amatorie, de certa loqueretur persona. Sic Vergil. Solam nam pes, filius ille Te colere, arcanos etiam tibi crede-
 e sensus. Ergo non AENEAS, sed ille. Et item hæc, non Philumena, sed illa dixit. Quid ais Birria?] Miratur magis, nam interrogat, vel potius indignatur. Sic est.] Hoc cum indignatione stomachi dixit. Qui scis.] Non vult enim verum esse.] Qui quatenus, vnde hoc scis? Apud forū.] De loco, De tempore, Modo, de persona, De Dauo. Væ mi-
 ero.] Tandem aliquando peruenit vt crederet. Væ interiectio in his rebus quas execramus. Apud forū modò de Dauo audiui.] Plurima dixit: ad confirmandum Birria, quando interrogatus est: à loco, à tempore, à persona, Usque ante hac. Id est, ante quam tua verba audirem, & duas propositiones posuit vt dicitur: sed vna est iactum, velut aduerbium, non iam præpositio. Attentus fuit.] Vt attentius audire dicitur. Vsq; antehac attentus.] Nulla præpositio præpositioni adiungi separatiim potest. Usque eiusmodi est, vt sine aliqua præpositione raro inueniatur. Lassus, cura cōfectus, stupet.] Lassus cura, ex præterua spe, nunc Confectus, id est, sic vulneratus, aut percussus, vt sanari non possit. Lassus, cura confectus, stupet.] Lassus, adempta attentione. Cura confectus, confirmato timore. Stupet, abiecta spe. Quæso ædepol.] Obiurgantis est Quæso, vel etiam rogantis. Quoniam non potest.] Consolatio ad id quod fieri non potest, suadens. Id velis quod possis.] Prouerbiale. Nihil aliud.] Hoc magis gemitu amatorio, quam vt respondere: Birria, dicit: quasi magis Philumenam velit, quam vitam & lucem. Idē alibi, In ea me oblector: solū, id est, charum mihi. Nō enim dixit, Nut-

tam volo aliam quàm Philumenam: sed, Nihil volo aliud quod infirmitum est. Qui istum] Qui pro vt. Ex animo dimoueas.] Legitur ex corde eicias.

To si hi- sis.] Hoc gestu scenico melius commendatur. *Nona hac magis spectatoribus quam lectorib. scripta sunt. Hic e. y. seipsum ostendens dicit. & est Hic pronomen. Sec. Pamphilum.] Sed inceptiuum, pro atque eccum Pamphilum: vt Salustius: Sed & Mesellus in vulnere. Hoc non discretiuum: vt si dicas, sapiens sed miser: hic enim discretiuum erit. Age, age, vt lubet.] Aduersus hæc nõ habui quid loqueretur, & est permissio reprobantis ea qua consentit. Sed Pamphilum video.] Hæc per αποστροφὴν finguntur. Omnia experiri.] Idem alibi, Omnia prius experiri, quàm armis sapientem decet. Verg. hanc quoque posuit sententiam: Ne quid inexpertum frustra moritura relinquat. Ipsum hunc] Bene ipsum quasi auctore & principem, refertur etiam ad dignitatem. Orabo: huic supplicabo.] Oramus, quæ bona sunt: Supplicamus in aduersis magis, vel cum lachrymis. Amorem.] Non studium aut voluntatem: sed amorem. Nec petam: sed narrabo dixit: totum magnificè. Hunc orabo, huic supplicabo. Proemia sunt petitionis, quibus ostendit poeta rationem qua noua, & improba res, tamen petitur. Vt aliquot fatem.] Saltem desperatis rebus solam petentes salutem, h verbo vumur. Prodat verò. proferat, prolatet, differa Lucil in quinto, An porro prodenda dies sit. Interea fi aliquid.] Tale est hoc, quale illud, Interea aliquid accia boni. Sed nihil illum dixisse, poeta per seruum ostendit, accendo, id aliquid nihil est. Fiet aliquid.] Vt supra impetres?] Quid nisi nihil impetres vt te, &c. In viroque dem sensus est: sed superior per εἰσωνίαν, inferior ad simplicem explanatione. n soluitur. Et si Quid ni legitur, subaudiendum, adeas: vt fit, Quid ni adeas? vt si nihil impetrite arbitretur paratum machinum, si illam duxerit. Si nihil impetres.] Impetres per ὑσεγοδοζία dictum, videtur petas, quonia n petitionem saepe impetratio sequitur. Charinum video.] Non imperite Pamphilum priorem qui fecit, sed vt fiduciam det Charino loquendi, quod*

lius eleganter, Heus, inquit, inuenes monstrate, mea-
 vidistis si quam hic errantem forte sororum. Char-
 video.] Ad hoc prior incipit Pamphilus, ut ad con-
 nem Charino minus clausa tunc pudore sit via. Consi-
 expetens.] Eleganter: quoniam demens & improbit
 od petit, nouissimum posuit consilium: ut si non possit
 di, vel consilium expetat ad sanandum dementiam.
 9, Tu da salutem, quæ spem didisti. Salutem, auxi-
 consilium expetens.] Ut in petitionibus fieri so-
 nesti ium petens vultur partibus deliberatiue. Neq;
 consilij locum.] Apud amantem neque consilij
 tas, apud inopem neque copia auxiliij. His duobus o-
 it etiam sese amatorem. Neque potest consilij locum ha-
 uiz amo, neque auxiliij, quia sum miser. Sed istud
 nam est.] Hoc si non adderet, locus consistendi amo-
 barino nullus fuisset. Hodie uxorem ducis?] Vide
 m interrogationem, ante confessionem. Aiunt.] De ea
 timus, quam volumus esse falsam. Si id facis.] Nihil
 i, quam se moriturum dixit pudenda dicturus. Inde
 m est, ut ille instantius quæreret causam. Hodie po-
 nū.] Plus dixit, quam si dixisset, Morior hodie. Ho-
 oostremum.] An necessario? quia vivere non potest.
 ostremum aduerbium est. Sponsam hic tua amat.]
 la cunctatione Birria, sed facete παρρησία seruili pa-
 sime narrat. Næ iste haud.] Næ, valde: ut & Cicero
 lli vehementer errant. Sensus hic est, Non id amat
 amo, nec id odio habet quod odi. hoc est, valde iuste,
 uit, non mecum sentit: id amat, quod ego odi. Sponsam
 tuam amat.] Callide & sponsam, & amat: hoc est,
 ue adhuc vxor tua est, neque aliquid amisit, Quia a-
 tantum. Næ iste haud mecum sentit.] Næ, valde:
 ut quidam volunt, o quam. Lucilius in 10. Næ in arce
 em discerpsi magnifice inquit. Nihilne amplius tibi
 illa fuit?] Artificiose personam expressit Terentius
 tias recusantem: & simul το κείνον virgini seruauit.
 am vellem.] Vtique ut esset causa recusandæ. Per a-
 titiam.] Suam & Pamphili. Et per amorem.] Suam
 cum circa virginem. Ut ne ducas.] Sufficeret dixisse,
 lucas. Dabo equidem operam.] Plus illi promissit,
 im ille poposcit. Non potest.] Deest fieri, & ad huc

patrem resulit. Aut tibi hæ nuptiæ.] Hoc ad Pamphili
 pertinet, non enim vnus & idem est. nam si idem esset:]
 ptiæ hæ sunt tibi cordi, superuacuum esset additum. C
 di?] Animo, acute. Dabo equidem operam.] Pron
 ciatione leuandum est Plus enim dixit, dabo operã: qu
 si diceret, non ducam. Saltem aliquo.] Primo qua
 iora sunt, petit: postremo quæ ex his videntur minima
 hoc arte. vt, Incute vini ventis, submersaque obruse p
 pes. Et ad postremum, Art age diuersas, & dislice cor
 ponto. Profer.] Prolata, proauc, differ. Aliquo ne vid
 Aliquo dixit, vt exilium esset incertum. Audi n
 iam.] Corruptio impatientis, qui non sustineat au
 de exibo. Ego Charine.] Sententiæ quæ ex pro
 minibus incipiunt, ~~sera semper, sed vera promitt~~
 Vergilius, Me natum nulli veterum sociare procor
 Fas erit. Ego Charine. Neutiquam officium.]
 sus hic est, non puto, inquit, hominem liberum, qui
 nihil præstet, habere gratiam sibi postulat. Ergo quum
 nihil præstem, nolo mihi gratias agas, non enim tui
 sam fugio, quod prius quam me peteres, magis noli
 ducere, quã tu cupis. Cũ nihil promereat.] Merer
 aliquid mercedis pro labore sumere. cũ dicimus, Nihil
 reur, hoc intelligitur, nihil mercedis dignus est acci
 Neutiquã] Vna pars est orationis, pro nequaquã, A
 lio modo dicitur, cum is nihil promereat, i. præstet. vt
 gilius, Quiq; sui memores alios fecere increndo. Et, N
 quam regina negabo Promeritam. E contrario, ledit.
 cõmerui, aut peccani pater? Cũ is nihil promereat. Lab
 vel mereatur, vel mercedis petere debeat, vt Quid i
 machæra? Plantus in Pseudulo id gratiæ apponi sibi.
 in gratiã suam, i. sibi gratiã mereri. Nuptias effug
 Interposita distinctione, vultuose hoc dicitur, hoc est
 gestu. Reddidisti animum.] Plus dici non potuit.
 tu aut hic, Erria.] Hic de iuribus quasi efficaciori
 stendit, ergo ad cõparationẽ alterius refertur. Facite,
 gite, inuenite, efficite.] Fit quod verũ est; Fingitur
 falsum est; Inuenitur ne temere fiat: inueniunt ergo,
 dicit post cogitationem Efficite.] Id est in effectũ per
 Sallustius, Nã & prius quã incipias, consulto, & vbi
 fueris, mature factõ opus est. Facite, fingite, inueni

expressit Pamphilum animum nuptias recusantis, cui
 quid dixerit parum est. Qui detur.] Qui pro quem-
 odium. Ne mihi.] Vete: frequenter ne pro non dice-
 . Ego id agam, mihi qui ne detur.] Non dixit, ego
 nstabo ut ducam, sed quod est amplius, & recte vivi-
 opera opus: non enim continuo ducet Charinus, si non
 rit Pamphilus. Sat habeo.] Sic assiqui pro sufficit:
 abeo dicebant, an vel abunda: ? At tu hercle.] Deest,
 , dicit, nuncias Nisi ea quæ.] Hoc est Daturne illa
 : Pamphilo nuptum? B Sic est. C. Qui scis? B. Apud fo-
 modo de Dauo audiui. Quod memior est Charinus se
 libenter audisse. Fugin' hinc?] Comminantis est, &
 entis à se. Ego vero, ac lubens.] Nemo libenter fu-
 nisi coactus necessitate. Hic, etiam lubens dixit: quod
 ab enter.

ACTVS II. SCENA II.

AVVS. CHARINVS. PAMPHILVS.

boni, boni quid porto: sed vbi inueniam Pam- Troch. tetra,
 philum?

netum, in quo nunc est, adimam, atque ex-
 leam animum gaudio?

Lætus est, nescio quid. PAM. nihil est: nondum
 æc rescivit mala. (ratas nuptias.)

Quem ego nunc credo, si iam audierit sibi pa-
 Audin' tu illum? DA. toto me oppido exanima-
 am quærere.

vbi quæram? aut quo nunc primum intendam?

H. cessas alloqui?

* Habeo. PAM. Daue ades: resiste. DA. quis ho- * aliàs, abeo,
 no est, qui me? O Pamphile, (vos volo.)

psum quæro. euge O Charine: ambo opportune.

Daue perij. DA. quib tu hoc audi. CH. interij. DA.

quid timeas, scio. (tu quid scio.)

M. Mea quidem hercle in dubio est vita. DA. &

M. Nuptiæ mihi. DA. † & id scio. PAM. hodie. DA. † ab eo.

Obtundis, tametsi intelligo.

Daues, ne ducas tu illam tu autem, vt ducas. CHA.

em tenes. (est: me vide.)

M. Istuc ipsum. DA. atq; istuc ipsum, nihil pericli

PAM.

P A M. Obsecro te, quàm primum hoc melib
 3 riterum metu. D A. hem

Liberò, vxorem tibi iam non dat Chremes. P A
 quì scis? D A. scio. (c

*Tuus vnica
 syllaba est.

*Tuus pater modo meprehendit. ait tibi vxor
 Se hodie item alia multa, quæ nunc non est narra
 di locus.

Continuo ad te properans percurro ad forum
 dicam tibi hæc. (loc

Vbi tenon inuenio, ibi ascendo in quendã excell

Circumspicio: nusquã. fortè ibi huius video Birri

Rogo, negat vidisse. mihi molestum. quid agam
 gito. (h

*In (suspicio
 antepenul.
 producitur.

Redeunti interea ex ipsa re mihi incidit *suspi

Paululũ obsoni. ipsus tristis, de improviso nup

Non coherent. P A M. quorsum nam istuc? D A.

me continuo ad Chremem: (c

Quum illò aduenio, solitudo ante ostiũ. iam id g

C H A. Recte dicis, perge. D A. maneo, interea *intr

neminem

Video, exire neminem: matronam nullam: in æ

Nihil ornati, nihil tumulti: accessi intro. aspexi.

Scio, magnum signum. D A. num videntur conu

re hæc nuptiis?

P A M. Non opinor Daue. D A. opinor narras? nor

ete accipis, (Chre

Certa res est. etiam puerum inde abiens con

Olera, & pisciculos minutos ferre obulo in cœ

seni, (nullus quid

C H A. Liberatus sum Daue hodie tua opera. D

C H A. Quid ita? nempe huic profus illam non

D A. ridiculum caput. (c

Quasi necesse sit, si huic nõ dat, te illam vxorem

Nisi vides, nisi senis amicos oras, amabis. C H A.

ne mones: (V

Ibo, etsi hercle sæpe iam me spes hæc frustrata

Dl boni.] Hæc scena consilium continet personarum
 quas maxime pertinet argumentum. Et hic est locu
 quo, vt fieri solet, fortuna mista rebus dispositis, ma

*as dat. Di boni, boni quid porto.] Non mirum
 insolentius Darius exultat, qui ut Simo dicebat, timi-
 fuit ut ipsi Darius, etiam desperavit ex nuptiarum
 re, quas nunc falsas comperit. Di boni, boni quid
 o.] Ex proximo repetiuit bis: sed tamen alterū, nomi-
 no plurali: alteram genitiuo singulari dictū est. Quid
 o.] Non solum corpore, sed etiam animo portamus
 bona, quam mala. Sic alibi, Ne quid Andria apporet
 . Ut metum in quo nunc est, ad animam, atque ex-
 ma animum gaudio.] Ordine locutus est. prius enim
 im adimere: sic demum gaudio perfundere. Hic ordo
 n in laude seruat. Nescio quid.] Deest propter: ut
 propter nescio quid. Quid.] Aduerbiale. Exanima-
 .] Perterritum, perturbatum. Sed ubi quæram?]
 ic in omnes se partes versat, quærens quo dirigat cur-
 Habeo.] Videtur quasi constiuisse: deinde quasi elegis-
 so pergat. Habeo per h inueni. legitur & ab eo: uti me-
 illi dicatur, Resiste Quis homo est qui me? o Pam-
 e.] Ante videt, quam compleat orationem.
 uge o Charine.] Euge modo pro interiectione posi-
 est. Opportune.] Deest adestis: non, opportune vos
 . Daue perij] Proprium est dolentibus præfestinare
 dolenti. Πῶλυδα. Habet nonnullum affectum quod
 idis. Daue Quin tu.] Quin modo pro imo: alias cur
 . Mea quidem hercle.] Videtur Charinus plus dixis-
 Perij, quam Pamphilus. Mea quidem hercle certe in
 io est vita Sed non est hoc. I-tus enim Pamphilus dixit.
 n qui viuit non potest interisse: is autem qui viuit, vi-
 potest in dubio habere. Ideo & iuravit Hercle: & af-
 vans in iurandum certe addidit: Bene certe quasi illud
 rj, falsum sit Ita Pamphilus plus fecit perituum se ef-
 cendo, quam Charinus interuisse. Et quid tu, scio.]
 a compendia, que contrahit Poeta longitudine fabu-
 nec tamen perdit aff'ctus personarum. Et tu quid.]
 st, timeas. Et id scio] *εἰς τὸν χρόνον* tanquam dicat, ni-
 est. Et id scio.] Legitur, et si scio Hodie] Tempus ad-
 it tanquam rem sciens. Obtundis.] Sæpe repetendo, i-
 dicere, obtundere est translatio à fabris, qui sæpe re-
 unt tundendo aliquid malleo, & idem obtundunt, &
 etans. Obtundis, tamen: si potest esse *αισποφύ*: sed sine*

vius est, & melius subdistingueret. Id paucis.] *Deest ob
 sit ob id. hoc autem Pamphilo dicit. Tu autem ut duca
 Pro ne non, Ut posuit. Hoc, Charino. Atque istuc ipsum
 ἐν ἑσπερίῳ. Ille enim hoc idem dixerat cum exclama-
 ne: quod quasi vanum contemnit. Me vide.] *Virum le-
 sum? an me specta fidei datorem: ut dici solet me habe,
 respice. Obsecro te.] *Cum precibus & tempus admiscit
 Et bene libera: perfecta enim securitas, liberatio immi-
 tur. Hem.] *Ecce, demonstratio est facti. Vxorem
 iam non dat Chremes.] *Oratoriè à summa cepit: cu-
 partes, multis dicentur. Iam non dat.] *Bene iam, qu-
 si non dixisset, intelligeret Pamphilus vel postea Chre-
 tem filiam esse daturum. Sed addito Iam, plena securi-
 est. Iam enim renunciatio est perpetuitatis. Scio.] *Præ-
 ratio est auditoris ad eam narrationem, quæ ostendit
 gumenta falsarum nuptiarum. Meprehendit.] *Pre-
 prendit. Addita aspiratione geminavit syllabam. Et pre-
 hendit dixit, quasi vitantem ac fugientem. Ait tibi.] *U-
 proprie: quia contemnenda dicuntur. Ait tibi vxor
 dare se.] *Coniecturam facit ex malis, quæ præcesseru-
 Ait tibi vxorem dare se.] *Dicitur cur primo crediderit
 ras, dicitur subinde cur falsas. Item alia multa.] *E-
 distulit narrationem, ne si audirent Charinus & Bir-
 desinant dolos struere aduertim vigilantissimum sen-
 Item alia multa.] *Commoda narratio à necessariis
 tum. Minus autem senis prætermisit, ne corrumpere-
 quæ nunciabat. Quæ nunc.] *Argumentum est, quæ
 potuisse eum qui sit tertius. nam timor curam parit. N-
 randi locus.] *Modo tempus, spatium. Quæ nunc n-
 est narrandi locus.] *Non vult dicere quam minac-
 secum egerit senex, quamque instet nuptiis, ne Charin-
 Birriamque de spe deiciat, quos vult secum adiri, ne
 xorem Pamphilus ducat. Properans percurro.] *Et
 quantum dixerit properans & percurro, ut continua-
 nem cursus ostenderet. Vbi te non inuenio.] *Vbi, m-
 non est aduertim loci, sed temporis, pro postquam. Vb-
 non inuenio, ibi.] *A summo ad imum diuisiones, qui-
 dicta & facta continentur: sub quorum genere sunt
 tie: nunc dictorum, nunc factorum, cum considerati-
 um personarumque; Nusquam.] *Deest vidi, Video I********************

significare & est uivendū cōsuetis. Quasi necesse huic non det, te illam uxorem ducere.] Ostendit pater vitiosum hoc esse, in quo altero sublato, non peris alterū relinquatur. Nisi vides, nisi tenis amicitias, ambis.] Hic laborat Daucus quemadmodū Philu Charinus propriis laboribus promeretur uxorem. Nisi vides, nisi scias amicos oras.] Artificiose Dauus Cnum excitat, ut si fieri possit adiuuetur negociū Pamphili illi sibi provideat. Nisi vides.] Provides. At Magnarum rerū desiderium & appetitus ambitio diu confirmata te ad factū Graepe solum, deliberatū nasci

ACTVS SECVNDI SCENA

PAMPHILVS. DAUVS.

Troch. tetra. **Q**uid igitur sibi volt pater? cur simulat. D. d. tibi

Si succenseat nunc, quia non det tibi uxorem C

In (ipsum) *Ipsus sibi esse iniurius videatur, neque id iniuriam eliditur. Prius quam tuum animum, ut sese habeat ad

ptias, perspexerit.

Sed si tu negaris ducere, ibi culpam in te trans Tum illæ turbæ fiet. PAM. quid vis patiar? D. ter est Pamphile.

Difficile est. tum hæc sola est mulier: dictum: etiam, inuenerit

Aliquam causam, quam obrem eiiciat oppidum. eiiciat? D. A. cito.

†Duæ syllabæ defunt. forte PAM. Ceddò igitur, quid faciam Daue? D. A. dicturum. PAM. hem. D. A. quid est?

faciã Daue: PAM. Egone dicam? D. A. cur non? PAM. nunquam faciam. D. A. ne nega.

& quoniã sequitur nomē personæ, iector putauit

*PA Sunders noli D. A. ex ea re quid fiat, vide.

idem bis positum. PAM. Ut ab illa excludar, hæc concludar. D. A. ne

Nempe hoc sic esse opinor dicturum patrem, Ducas volo hodie uxorem. tu Ducam inquires.

*Iamb. trim. Ceddo, quid iurgabit tecum? hic reddes omnia

Quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sint, Sine omni periculo. nam hocce haud dubius

perest. quin Chremes

non det gnatam, nec tu ea causa minueris
 e que facis, ne is mutet suam sententiam.

tri die velle: vt, cum velit, tibi iure iurati non queat.
 m quod tu t speres, propulsi ab a facile: vxorem
 nis moribus (rumpi sicut

bit nemo. t inopem inueniet t potius, quam cor-
 l si æquo animo ferre accipiet, negligentem fe-
 eris. (boni.

liam ociosus quæret. interea aliquid acciderit
 Itan' credis? DA. haud dubium id quidem est.

A. vide quò me inducis. DA. quin taces?
 Dicam, puerum autem ne resciscat mihi esse ab
 lla, cautio est. (PAM. hanc fidem

pollicitus sum suscepturū. DA. ô facinus audax.
 i me obsecrauit, qui se sciret non deserturum, vt
 iarentū. (tiat.

Curabitur. sed pater adest, caue te esse tristē sen-
 Vidigitur sibi vult pater?] Hæc scena deliberatio-

nam continet Dani & Pamphili. Et bene, Igitur. si e-
 falsæ sint nuptiæ, quid cogitat? stomachose etiam hoc

t, Sibi vult. Virgilius: Quid vult concursus ad amnē?
 d.] Id, ob id, propter id. Neque id iniuria.] Id est, vs-

adeo iniustus sibi videbitur, vt se iniustitiæ ipse con-
 met. Perspexerit.] Perspicere est ad plenum & perfe-

m videre. Tum illæ turbæ.] Illæ ad terrorem retulis.
 id vis patiar?] Hoc est patiar' ne vxorem ducere? Pa-

est Pamphile.] Hoc vultuose pronuntiandum est. &
 e pater dixit: vt ipso nomine videatur habere autorita-

: & veluti dormitantem & oblitum potestatis pater-
 his rebus excitat.

Quiduis patiar?] Sunt qui quiduis, pro quicquid e-
 erit, intelligant: quia dixerat, Adeon' me ignauum pu-

Alij pronunciant, vt sit sensus, Quid me vis facere, an
 patiar, vxorem mihi dari? Pater est. A necessario argu-
 tum. Difficile est.] Hoc est resistere, contradicere:

nphilo difficile, perniciosum Glycerio.
 sola autem.] Sine defensoribus proprijs, & sola, &
 tier dixit. Sola.] Sine auxilio, ac per hoc deserta. Diffi-

est. ἀποσώματος cum vultu. Deest resistere. Dictum
 actum.] Prouerbiū celeritatis, id est cito. Inuene-

Iamb. fatid.

* alias tu
meas.t eliditur
in in eniet)
(potius, di-
syllabū est.
* alias, Alia.(vide) pyrrhi-
chius est.

rit.] Pro inueniet. *Coniunctiuo modo pro indicatiuo vs-
est, & est honesta locutio. Quamobrem eijciat.] Calli-
adeius periculū se conuerit, cui plus amator timer, qua
sibi: ideo vincitur statim. Apparet autē Dauum male su-
dere; qui cum caueat Pamphilo, quum maxime formic-
senem. Oppido.] Ex ciuitate. Eijciat.] miratur & stud-
Cito.] illo admirante hic etiam confi. manit, addidit
tempus celeritatis. Cedo.] Singularis tantum numeri,
cetera etiā pluralis, vt salue, saluete. Dic te ducturum
Pronuncia, dic: quasi rem facilem, & nullius præiudi-
Dicte ducturū.] Hoc est quod initio verebatur. Ego
dicam.] τὸ Εγὼ ἐμὴ φωνὴ habet: hoc est, vel quem non op-
teat dicere, vel quem non conueniat fallere atque ment-
Cur non.] Non interrogat, sed facilitatem rei ostendit.
Nunquam.] Plus habet negationis, quā Non. Ex ea
quid fiat vide.] ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως Vt ab illa exclud-
huc concludar.] Mire hanc cum pronomine significat:
cens ab illa. Illi nec sexum seruauit, ne vxor esse videat
& ex ferarum translatione concludar dixit, vt alibi, C-
clusam hic habeo vxorem seuam. Vt ab illa excluda-
in ὑποκρίσει. nam aliud infert atque intelligit Dauum
cere. Nempe hoc sic esse.] Coniectura, atque diuina-
an hoc, an illud venturum sit. Nempe hoc sic esse c-
nor.] Ab imitatione (μυμητικὸς enim dicitur) deduci.
Nempe hoc.] A possibili Cedo] Cedo singulariter
tum, cetera pluraliter. Hic reddes omnia.] Hic ad-
bium loci non est, sed aduerbium temporis. vt Vergil
Hic annis grauis atq; animi maturus Aletbes. Redde
Facies, restitues. Cedo quid iargabit.] Ab vtili. Inc-
vt sient] Hic est euentus. Sine omni periculo.] hoc
sine ducenda Philumena. Nec tu ea causa minuer
Hoc est, quod supra, id mutauit, quoniam me immu-
sum videt. Nec tu ea causa] Quia promiseris te
ducturum. Ne is. Chremes scilicet Ne is mut-
Ad consilium redit, & coniungit euentum. Patri dic-
le: vt cum velit.] Scilicet ne securus, quod non sit t-
mes daturus filiam suam, patri faciat iram patris, &
get vxorem ducere, vt pote fietus neminem alium sibi c-
misurum coniugem. Nam quod tu speres.] Sunt
pro speres, Timeas habeant. vt, sit: Nam quod tu tin-
se.*

ſi et aliam daturum. Propullabo.] Hoc eſt, cauſam
 nem. eſt. m. aſtrabo. id eſt, oſtendam nihilominus te eſſe
 curum utram uxorem, etiamſi hanc non duxeris. Pro-
 llabo.] Eleganter pro eo quod eſt rebellam. His mori-
 s.] Deſt al. quid vt ſit his morib. agenti, aut his mori-
 p.redito. Vxorem his moribus dabit nemo.] Ne.
 alteram quaret. Inueniet inopē.] ὅτι ποῦνι εὐσοχος,
 gligentem ſ. ceris.] Hoc eſt etiam in paratis nuptijs.
 iam ocioſus.] Ex ocio, hoc eſt ſecurus. Interea aliquid
 ni acciderit.] S. illicot ne, At quarendo inueniet. In-
 ea aliquid. Mortem patris adoleſcenti indilecto pro
 ſeruus oſtentat. Accidit.] Et ad cauſam referuntur
 certe quia mortem patris bonum denunciat. Accide-
] Nota acciderit etiam pro bono, & ab hoc, & apud ve-
 es frequentatum. Haud dubium.] Plus intulit, quā
 interrogatus. Inducas.] In eadem translatione permā-
 quia ſupra dixit, Huc concludar. Bona οἰκονομία, vt
 iuſte Dauo ſuccenſeat Pamphilus. Quin taces?] Cur
 ſecurus eſ. ſignificat. nam nunc tacere, ſecurum eſſe ſi-
 ficat: vt in Adelpbis: Tace, egomet conuentam Pamphi-
 a. Et ideo ille, vt conſentire dicenti, Quin taces videre-
 ait, Dicam vt ſcias illum non ſilentium ſed ſecuritatē
 tateſe. Quin taces?] Correptio eſt ſilentium præcipien-
 de eo diuſat, ne timeat de nuptijs, id eſt, eſto ſecurus:
 n tacere, ſecuri eſt. Puerum autem.] videtur hoc illi
 trarium eſſe: quod dixit, Quicquid peperiffet, decreuerunt
 tollere. Sic ergo ſoluitur. Quod ibi terius cum ſto-
 cho dixit, hic tantum Pamphilum verecundē locutum
 pimus. Puerum autem nei eſciſcat.] Aut diuſat:
 puerum pro quolibet ſexu, ſobolem hoc eſt factum: vt
 equid peperiffet decreuerunt tollere, vt Græci pueros
 das. Homerus, ἄπ' αὐτοῦ πρῶτον αὐτῆς. & Hora-
 , dicam & Alcedem pueroſque Læde. Cautio eſt.]
 tione opus eſt, hoc eſt, Cauſatum eſt. Nam pollicitus
 r.] Promiſſio, & pollicitatio eandem vim habent: ſed
 icitatio, maioris aſſeuerationis eſt. Hanc fidem.] Ordo
 vt hanc fidem ſibi darem, me obſecrauit, qui me ſerues
 deſerturum Curabitur.] Non curabo, ſed imperſo-
 ter, cum difficultate, quod quaſi arduum eſſe, & gra-
 ſtendis.

SIMO. DAVVS. PAMPHILVS.

Iamb.
Timet. Reuifo quid agant, aut quid captent consili.DA. Hic nunc non dubitat, quin te ducturu
neges.

Venit meditatus alicunde ex solo loco:

Orationem sperat inuenisse se,

Qua differat te: proin tu face, apud te vt fies.

PA. Modo vt possim. DA. crede mihi hoc inqua

Pamphile,

Nunquam hodie tecum commutaturum patrem

Vnum esse verbum, si te dices ducere.

Reuifo.] *Hæc scena nondum inicit erroris fabule,*
*periculum comicum. Facit etiam executionem consilii.**Reuifo quid agant, aut quid captent consilii. Quid agant: auribus opus est πρὸς τὸ quid captent con-*
ly. prudentia & sagacitate, & quod supra dixit, non p-
nituit idem repetere, obserues filium quid agat, quid ci-
filij cum illo captet. Quod enim prudenter dictum fue-
*non piget repetere. Actio tamen ex his tribus consistit,**gitatione, dicendo, gerendo. Reuifo.] Redeo vt videã: Qu-*
agant?] Quid respondeant, quid dicant. Hic nunc du-
tat.] Non dixit, senex, aut pater: sed hic, cum odio, quo
*animo aduerso loquitur. Ex solo loco.] Solo, deserto:**meditari facilius possit. Et orationem dixit, quod quas-*
plenus cogitari potuisses, quippe meditatus, ex solo lo-
Menander, εὐγετὴν εἶναι φασίν ἐρηπιασσοῦτος ὁ φεῖς
*εἶναι. Venit meditatus alicunde. Terror obiurgaturi,**iris, hortatio est ad promittendum Pamphilo quod in-*
tur. Qua differat.] Disturbei, & in diuersum ferat. I-
gilius, Atque arida differt Nubila Et in Adolphis, Mi-
*me, differor doloribus, hoc est, in diuersum rapit, diffi-**Apud te vt fies.] Non, ne timeat, cauet Davus: sed n-*
more à consilio suo alienetur Pamphilus. Apud te sic
Præparatus sis. Cui contrariis est, Non sum apud me. N-
*do vt possim.] Et, pro ne non. Modo vt possim.] A-**sibili, possim apud me esse. Nunquã hodie.] Ab vti-*
uentu Nunquam plus assenerationis habet quàm Non
Vergilius: Nunquam omnes hodie moriemur inulsi. Co-

itaturum patrem.] *Iurgium habiturum: hoc est enim
ba mutare. Commutaturum verbum.] Altercanti-
n. Sic in Phormione, Non commutabis verba inter nos
lie: hoc est, dabis atque accipies, id est, iurgabis. Ego
to commutare verba, hoc esse pro bonis dictis mala in-
ere: hoc est, iracundia in maledicta compelli.*

ACTVS II. SCENA V.

BIRRIA. SIMO. DAUVS. PAMPHILVS.

[Herus me relictis rebus, iussit Pamphilum
Hodie obseruare. vt quid ageret de nuptiis,
rem: id propterea nunc huc venientem sequor.
um adeò præstò video cum Dauo: hoc agam.

Iamb.
Triquet.

. Vtrumque adesse video. DA. hem serua. si. Pam-
phile: (pater.

. Quasi de improviso respice ad eum. PA. hem

. Probe. si. hodie vxorem ducas, vt dixi, volo.

. Nunc nostræ parti timeo, hic quid respondeat.

. M. Neq; istic, neque alibi vsquam tibi crit in me
mora. BI. hem.

s eliditur in
(istic)

. Obmutuit. BI. quid dixit? si. facis vt te decet,

um istuc, quod postulo, impetro cum gratia.

. Sum verus? BI. herus, quantum audio, vxore
excidit.

. Iam nunc intro: ne, in mora, cum opus sit, fies.

. EO. BI. nullane in re esse homini cuquam fidem?

. rum illud verbum est, vulgo quod dici solet,

nes sibi melius esse malle, quam alteri.

. o illam vidi virginem: forma bona

emini videre: quo æquior sum Pamphilo,

se illam in somnis, quam illum amplecti maluit.

. nunciabo, vt pro hoc malo, mihi det malum.

[Herus me relictis rebus.] *Vide quàm mire, quum o-
mnes consulto consilio sibi agere videantur, tamen o-
nes rerum exitu inopinato ludificantur, & Simo, & Da-
us, & Pamphilus, & Charinus, & ipse Birria. Herus
e relictis.] Ad hoc venit Birria vt in errorem concu-
it Charini: & in hac scena quatuor personæ sine implica-
one intellectus loquuntur. Herus me relictis rebus.]
ponitur manus rebus, quæ perficitur id quod cæperit,*

vt Vergilius, *Imponit Reg. na manum. R. relinquuntur ver-
res, quum imparfecta relinquuntur. Item Vergilius, Atq
opere in medio de fixa. l. quis aratro. Hodie obserua-
re.]* Observatio duplex est, vel captionis, vel obsequij. *Re-
lictis rebus me.]* Adeo preposuit hoc negocij rebus omni-
bus. Id propterea.] *Necesse est aut alterum esse superua-
cuum: aut propterea post accipiendam. Hoc agam.]* I-
gestus est: nam est figura corporis obicruantis quid agatur
Vtrunque.] *Et Dauid & Pamphilus Quasi de impro-
uiso respice.]* Interest eius qui repente aspexerit: nã vide-
bitur nihil dolose locutus. vt, *Magnam respexit ad vrbi
De improviso.]* Scilicet, ne mechanica intelligat eum ha-
buisse consilia. *Hodie, &c. volo.]* Nolo & volo nimis im-
periosa & superba dictio est: vt alibi, *Pisces ceteros purg
Dromo. Congrum istum maximum in aqua finito lude
Paulisper. vbi ego venero, exossabitur. Pruis nolo Vsq
erit in me mora.]* *Recusantis est magis quam. on roler
is, consensio ea segnis ac tepida, si penitus consideres. Hẽ.
Percussus hoc dicto Birria, interiectione magis, quam ve-
bo exclamauit.*

Quid dixit.] Nota hic Birrie personam quartam
sed non admittam. *Cum istuc, quod postulo, im-
petro.]* N. m. s. obsequenter locutus est pater. Et postea
pro iubeo: & impetro, pro extorqueo. *Postulo, iuste voi-
Decimus enim precario: Poscimus imperiose: Postulam
iure: Impetro, pro cum impetrem. Vxore excidit.]* Cade-
spe dicuntur, qui sinati a summo, à summo ad inferiora l-
buntur. *Vxore, hoc est matrimonio ac nuptijs. Sam verus
Id est, veridicus: vt falsus, pro falsidicus. Vxore excidit
quod Græci dicunt ἐξέπεσεν ἡ γυνὴ ἀπετοχεν. Nullãne in-
esse homini cuiquam fidem?] Non in nonnullis terr
sed neque in terris, neque in persona: vt Vergilius, *Nusq
tuta fides: quum in amore fracta esset ab eo, Quem subij
humero confectum ætate parentem. Alibi Terentius, C
ius in fidem in pecunia perseveris: verere ei verba crea-
re? vbi quid mihi lucri esset? Illud verbura.]* Id est, prou-
bium & sententia: & sic veteres verbum pro sententia. *C
mnes sibi melius.]* Sic alibi, *Proximus sum egomet mi
Ego illam vidi.]* Hic corrigitur à Poeta, quod per ir-
randiam dixit Pamphilus, *Aliquod monstri alui**

memini videre.] *Aui memor sum me vidisse. Aui me-
ini videre, hoc est, intel. go. it. o: Aui memini quod vide-
m. Memini videre pro vidisse. Ennius, Memini me cum
vi pauidum. Alibi he, Memini videre, non probare. For-
ta bona.] Distinguitur. Quo æquior.] Hoc est quare
quior Pamphilo benevolentior, non iratus, vel minus i-
quus. In somnis.] Per noctem: sic Vergilius, Libra-
tes, somniq; pares vos fecerit horas. Plautus, Miris mo-
istudos faciunt hominibus, mirisque exemplis omnia in-
mnis. Quam illum.] Dicit nunc quod vulgo dicitur,
in illa manere: cum illa dormire. Alij insomnis, rigi-
nt: sed melius per noctem.*

ACTVS II. SCENA VI.

DAVVS, SIMO.

Ite nunc me credit aliquam sibi fallaciam
Portare, & ea me hic restitisse gratia,

15b. trimer.

I. Quid Davus narrat? DA. æque quicquam nunc
quidem. (Et abam quidem.

Hic versus
videtur do-
prauatus in-
uerso dictio-
num ordine.
Constabit si
legas: Huius-
ce ppter cō
suetudinem
hospitæ.

I. Nihilne? hem. DA. nihil prorsus. s. I. atqui expe-
DA. Præter spẽ euenit: sentio: hoc malè habet virum.

* visu' st
In (sed) eli-
ditur d.

I. Potin' es mihi verum dicere? DA. nihil facilius.

I. Num illi molestæ quippiam hæ sunt nuptiæ,
propter hospitæ huiusce consuetudinem?

* Si legas
(quid id est)
aut (quidnã
est) versus
constabit.

DA. Nihil hercle: aut si a deò, bidui, aut tridui est
hæ sollicitudo: nostin' ? deinde desinet.

Et enim eam secum rem recta reputabit via.

* Ait) vniẽa
syllaba est.
* Meorum)
dissyllabum
est.

I. Laudo. DA. dum licitum est illi, dumq; ætas tulit,
Amavit: tum id clam: cauit, ne vnquam infamiæ
Ea res sibi esset: vt virum fortem decet.

Nunc vxore opus est: animum ad vxorem appulit.

I. Subtristis * visus est esse aliquantulum mihi.

DA. Nihil propter hæ rem: * (sed est q' tibi succēseat.

I. Quidnam est? DA. puerile est. s. I. * quid est? DA.

nihil. s. I. quin dic quid est.

DA. * Ait nimiũ parce facere sumptũ. s. mēne? DA. te

Vix inquit drachmis obsonatus est decem.

Num filio videtur vxorem dare?

Quem, inquit, ad cœnã vocabo † meorũ æqualium

Potissimum nunc? & quod dicendum hic fiet,
 Tu quoque per parte nimium non laudo. s. i. tace
 DA. Commoni. s. i. ego istæ recte vt fiant, videro.
 Quidnam hoc rei est? quidnam hic volt veterato
 sibi?

*rei) mono-
 syllabum est,
 Nam si hic mali est quicquam, hem illic est huic *
 caput.

Hic nunc me credit.] Hæc scena dolos continet vtri-
 que personæ, quibus vtraq; capit, & capitur miro m-
 do. Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam.] Da-
 uis iua videtur loqui, vt nullus spectator audiat: sed h-
 ait, vt velit audire à sene. Gratia.] Gratia veteres pro ca-
 sa ponebant. Quid Dauus narrat?] Videtur illi blandi-
 locutus esse. Aeq; quicquam nunc quidem.] Be-
 nunc quidem, similiter nunc nihil, vt paulo antè: cum dix-
 Id populus curat scilicet. Aeq; quicquam nunc quidem
 Hoc est nihil. Nihiline? hem.] Hem Interiectio est ir-
 aduersum eum, qui neget se aliquid locutum esse: sim-
 quid sit Aeq; quicquam nunc quidem senex explicat, ca-
 ait, Nihil? Et est ἐν φησὶς ἀντιγορῶν pro Nihil. Nil
 prorsus.] Id est, neque prorsus. Nihil prorsus dicitur
 quo nulla est ambiguitas: & est confirmatio negantis. A-
 qui expectabam quidem.] Expectamus tã bona, qui-
 mala? Speramus bona. Præter spem euenit.] Præter, s.
 cõtra: vt, Præter etatem tuam. Hoc male habet virum
 ἐπαυχὸς virum dixit, defessum senem, modo enim viri
 ioculariter dixit. Virum.] Ad vituperationem cum iron-
 ad laudem verò sine ironia. Potin' es verum.] Integru-
 potis ne, id est potes. Vt Vergilius, Nec potis Ionios fluui-
 æquare sequendo: & deest illic E. Est enim nomen potis:
 facit potis, potior, potissimus. Num illi molestæ qui-
 piam.] Quippiam significationem minimæ rei habet. Pr-
 pter huiusce hospitiæ cõsuetudinem.] Hæc omnia pr-
 nominib. bene mollita sunt: etenim atrocitas sunt, si cum si-
 nominibus nuda ponantur. Et huiusce hospitiæ, non mei-
 tricis: & consuetudinem, non amorem dixit. Ita omnia e-
 tenuat, vt Dauus audeat confiteri. Aut si adeo, bidui
 aut tridui.] Bene, aut si adeo: ne si omnino negaret, C-
 igitur tristis est ille? diceret. Sollicitudo.] Propter tu-
 bationem. Nostin?] In significationem multorum q-

endio facimus, Nosſin' dicimus. Reſta reputabit
 [Reputabit, retrahet. ab it: quia putare, purgare eſt. ut
 arbores, & vines putare dicimus. Via.] Conſilio, va-
 .Laudo.] Senex inducitur, & credit Dum licitum
 De eſt per te: hoc eſt, dum tu permiſiſti. Et mire hic uti-
 verbis ſinis, ipſe enim ſupra dixit, Dum tēpus ad eam
 tulit, ſui animum ut expleret ſuum, Dumq; aetas tu-
 dum eſſet aetas immatura nuptiis. Tulit duo ſignificat:
 lit & abſtulit: Paſſus eſt, & pertulit. Dum licitum
 i.] Sic veteres & placitum, & pudicum dicebant: quae
 placuit, puduit. Tumid clam.] Bene clam, quia nunc
 ide apparet Pamphilum voluntatem propoſitumque
 aſſe. Cavit ne vnquam infamiae ſibi eſſet.] Mire
 er ſenis verbis. ipſe enim ſupra dixerat, Dum tempus
 um rem tulit, ſui animum ut expleret ſuum. Nunc
 e opus eſt.] Quasi denunciatio eſt quaedam neceſſi-
 ſeni impoſita. Et bene appulit, quasi ab iactatione
 uum. & marini aſtus. has enim tēpeſtates habet amor.
 e dixit, Ad uxorem animū appulit, ut ſupra, Animum
 ribendum appulit. Subtritis viſus eſt.] Sub, tempe-
 entum eſt plenae pronūciationis, ut ſubtritiſtis, ſubridet:
 ad plenum triſtis aut ridet: ut conſeſſionem elicere.
 triſtis viſus eſt aliquātulum mihi.] Mire ſeruatū
 a adolescente libero τὸ νεῖρον: & in amore τὸ πῖνον.
 n & honeſto iuueni non congruebat verſipellis vultus:
 n amatore abſurdum fuerat, ingenium celare triſti-
 a. Itaq; nec ad plenum triſtis fuit: quia dixit celanda res
 nec gaudium fuerat, quia ingenium & amoris neceſ-
 in triſtitiā retraherat. Sed eſt quod ſuccenſeat ti-
 Quod ille à ſummo ad imū oppoſuit, hic cauſe deriuat-
 e oppoſuit. Quod ſuccēſeat tibi.] Succenſere potioris
 ſuccenſere in re grati, & iuſta irarſci Puerile eſt. Ap-
 ut Dauū nunc quærere quid reſpōdeat, & ad quā cauſā
 uet auerſa ſuſſpicione triſtitiā Pamphili, quā animo ad-
 dit ſenex. Puerile eſt, nihil eſt.] Vtrum magis ideo ſu-
 dit, ut ſenex audire deſideret: an quia nec dum com-
 utus eſt cauſam contra reprehendendam propoſitioni ſe-
 Nihil eſt.] videtur iuueni non poſſe. Ait nimium
 ce facere ſumptuum.] Mire ipſum dicere veluti fecit,
 imium, & parce. Nimium parce facere ſumptuum.]

Pepercit, ne diceret *sol* dide. Méne?] *Perturbati* indicium est, quia seipsum pronomine ostendit. Meorum æquali potissimum.] *Æqualium* etate, potissimum dignitate enim, potius, potior, potissimum facit. Et quod dicēd hic fiet] Bene hic ubi non sit adolescens. Tu quoque;] *parce*.] Bene quoque, quasi dicat, quum ille peccet, quod pueriliter succenscat, tu quoque peccas, perparce nimium faciendo sumptum. Tu quoque perparce nimium perparce, & nimium, quum sufficeret unum. Et nimium vituperatio est: ut, Nequid nimis Non laudo.] Et perparce, & quia nimium, nā parce agere, laudis: nimium peccati. Et magna moderatione, non laudo, dixit potius quam vitupero. *Commouit*.] Ideo commouit, quia amentia dixit seni, quibus proditur non esse veras nuptias. *Commouit*. *Supra Solici*: aui dixit, modo commouit. & commouit, dicit apud se, ut spectator ardeat, non senex. *Quid hoc est rei?*] *Verba sunt* secum cogitantis senis, aut a qua nunc locutus est *Dauus*, aut de aduentu mulieris in scenam veniant. *Quidnam hoc est rei?*] *Pulsat* senex argumento falsarum nuptiarum, paululum obtanquam se illuderet *Dauus*. *Quidnam hic uolt vector sibi?*] *Vetor*, est vetus in astutia, & qui in occultus est. Et hi duo versus ostendunt pulsatum esse argumento falsarum nuptiarum: illo argumento quod paululum obsoni: tanquam se illuderet *Dauus*. *Sunt* verba, ut diximus, secum cogitantis senis, aut de hunc nunc *Dauus* locutus est: aut de aduentu mulierum quod scenam veniunt modo. Nam si hic est mali quicquid. *Si promissa non complebit Pamphilus*. Illic est huius caput.] *Caput*, est origo & summa cuiusvisque. *Vergilius*, O Latio caput, horum & causa malorum.

ACTVS III. SCENA I.

MYSIS. SIMO. DAVVS. LESBIA obstr.

GLYCERIVM meretrix.

Iam, b. utimer.

In (sed) vide-
tur elidid li-
era, aut cer-
e vocalis e.

ITA pol quidem res est, ut dixi Lesbia:
Fidelem haud fermè mulieri inuenias virum.
SI. Ab Andria est ancilla hæc, quid narras? DA. I
MY. Sed hic Pamphilus. SI. quid dicit? MY. fir-
fidem, SI. hem.

utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit.
 Nam quod peperisset, iussit tolli. S. I. & Tu iter
 d ego audio? actū est, si quidē hæc vera p̄dicat.
 Bonū ingeniū naras adolescentis. M. Y. optimū.
 equere me intrò, ne in mora illi sis. L. E. sequor.
 Quod remedium nunc huic malo inueniam? st.
 ud hoc?

on est demens ex peregrina? iam scio, ah
 andē lenis t̄ stolidus. D. A. quid hic sentisse se ait?
 hæc primum adfertur iam mihi ab hoc fallacia.
 e simulant parere, quo Chremetem absterreāt.
 . Iuno Lucina fer opem: serua me obsecro.
 Iui tam cito? ridiculum. postquam ante ostium
 udiuit stare, appropereat. non sat commode
 sa sunt temporibus tibi Daue hæc. D. A. mihiā?
 i immemores discipuli? D. A. ego quid narres, ne-
 io.

licine me si imparatum in veris nuptiis
 rtus esset, quos mihi ludos redderet?
 c̄ huius periclo fit: ego in portu nauigo.

† In (stoli-
 dus) eliditur
 s in fine.

† (huius) ma-
 no syllabum
 est.

pol quidem res est.] In hac scena nouo modo ces-
 se Dauo fallitur Simo, per nimiam sagacitatem suam:
 l in hac scena id agit poeta, ut ad nuptias faciendus
 s accendatur Simo, & quadam industria, quadam
 s casu eueniunt: ut nunc suspicio senis. in multis enim
 opia comicorum poetarum ita se habet, ut casu putet
 ator venisse, quod consilio scriptorum factum sit. Ita
 quidem res est, ut dixi Lesbia.] Ex hoc sermone,
 n habent ingrediētes, scēne apparet principium, quod
 auditur, non quod incipitur, initium dicunt. Ita pol
 lem.] Productio est narratiua ad explendum modo
 us iusurandum. Ut dixi.] Et dixi, & dixisti legitur.
 lem haud ferme.] Fidelem maluit, quam fidum di-
 fidum enim honestius dixisset. Ferme pro facile posuit.
 rmē, facilitatē significat, quia sunt aduerbia extenua-
 us. Inuenias.] Secundam pro tertia persona posuit, pro
 niat quis, vel inuenire possit, ut Verg. Migrantes cer-
 totaq; ex vrbe ruētes. Ab Andria hæc ancilla est.]
 pliciter dixit ab Andria est, pro Andriæ est: nam &

*visu sic dicere solemus. Ergo ab Andria est hoc est, Andria fauet. Andriae est, ut cum dicimus, Ab illo est, hoc significamus, illi fauet, illi accommodat suffragium. Sed hic.] Super sed, contrariae sententiae significatio est. Et bene hic ostendat de illo fuisse sermonem. Hem.] Interiectio est cipientis verba, & admirantis. Utinam aut hic surdus Comice & facere, aut hic surdus, qui audire non possit, haec muta facta sit, ne possit dicere. Aut hic surdus, haec muta facta sit.] *σὺ δὲ γὰρ* per genera. Iussit tolli. Haec est fides: suscipi filios legitimos faciunt parentes, sublatio matris est: patris tollere. Iupiter quid ego dico.] Bene rursus adducitur ad desperationem secundum Mysidis verbis. Actum est.] In summa rerum desperatione ponitur, Actum est, scilicet, Peristi. Haec res, secundum ius civile dicitur, in quo cauetur, ne quis rem actam a iudice repetat. Sic ipse in Phormione, Actum aiunt agas. Bonum ingenium.] Ingenium, naturam. Quod hoc.] Secum senex *ἰδὲ ἀπὸ λυγρῶς*: deest enim, rei est. Ad est demens ex peregrina?] *ἔκλειψις* per *ἀποπώπησιν* cogitanti. reliquum autem sic pronunciat, quasi rei consilio. Et bene adeo, quia iam demens est, quod amata peregrina, id est ex meretrice. mulieres enim peregrinae honestae ac meretrices habebantur. Sic ipse alibi, Samic hi mater fuit, ea habitabat Rhodi. Et servus, Potest ceri hoc quidem, hoc est meretricem habuisse te maxime verisimile est. Ex peregrina?] *ἀποπώπησιν*. deest enim ut filium suscipiat? aut aliquid tale. Vix tandem stolidus.] Pulchro colore inducto poeta ostendit, non minus falli suspiciosum, quam qui stultus est. huic enim veritas fallacia videtur, dum nimis est acutus ac perspicax & hoc est quod ab euentu fingit poeta, non enim in Iudicio est, sic errare nunc senem. Vix tandem sensi stolidus. Quinque sunt sensus, quorum duos visum & auditum magis sensibiles habemus quam pecora. Unde Cicero, solum videam, sed etiam audiam, planeque sentiam, quia tactum retulit, quo etiam pecora impelluntur ad sensum. duabus ergo rebus scimus: aut ratiocinatione, aut sensibus quibus maxime praestamus ceteris animalibus. Ergo se non sensu, non ratiocinatione sensisse, sed veluti calibus & stimulis punctum. Haec primum.] *ἔστιν* se sa-*

ostendit, quando principia ipsa inceptionsque comendat. Hæc primum] Bene primum, quasi ex multis parauerat Dauius contra Chremetem. Quo.] Quano Lucina fer opem: serua me.] Iuno Lucina, Iu-
 filia, Gracè Ἰουλιὰ dicitur, Latine Iuno à iuuando. Lucina ab eo quod in lucem producat. Et gemina uo-
 ni, ut & parius, & pariens seruetur. nam, Fer opem,
 fer partum: Serua me, propter parentem dicitur. Iu-
 ucina fer opem: serua me obsecro.] Nota, hoc
 eisdem uerbis uti omnes puerperas in comia diis, neo
 induci loqui in profcenio, nam hæc uox post scenam
 ur. Fer opem.] Propter quod Lucina est, inde obse-
 quod opem iuleris. Serua me obsecro.] Hoc extra
 hanc potestatem Iunoni attribuitur: quanquã illam
 ander Dianã appellet. & hoc sentiat in Bucolicis Ver-
 s. Hui tam cito?] Tam cito, ut felicitatem partus o-
 at incredibilem. Tam cito, ad reprehensionem. Ridi-
 m, postquã.] Ad irrisionem, & inspicere, ridiculum
 rbiu sit, an nomen, ut sit. uide hominem ridiculum.
 duerbiu est magis. Non sat commode diuisa.]
 isa sunt tibi omnia, inquit: nec unumquodq; suo tem-
 geritur, qua re proderis. Non sat.] Non satis. Diui-
 nt.] Digesta & composita, & distributa temporibus,
 t per tempora. Minin?] Adhuc Dauius non percipit,
 ene, quasi dicat, cum ille loquatur, ille agant. Num
 memores discipuli?] Discipuli, Mysis, Lesbia & Pã-
 us, omnes per quos agitur fallacia. Bene ergo discipu-
 nperitos ostendit, & magistrum Dauium, quia supra
 , Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbiu.
 n immemores discipuli?] Alij hic Pamphilum si-
 cari putant discipulum: quia Dauius magister. Nam
 ia ad aliquid sunt, discipulus & magister, & tunc di-
 li, genitiuus est singularis casus. Alij nominatiui plu-
 putant: ut discipulos dixerit, omnes per quos agitur
 cia, secundum illud, Tum si quis magistrum cepit ad
 rem improbiu. Ego, quid narres, nescio.] Quasi
 lam. Num immemor es discipuli?] Decet, nunc.
 ene, discipuli, quia ipsum magistrũ supra fecit. Ego,
 narres, nescio.] Semper ita respondet Dauius seni,
 uis non intelligat quod loquatur Hiccine me sũ
 impã

imparatum.] *Redit ad illam sententiam, Simul scel-
tus Dauus, si quid consilij habet, vt consumat nunc, quod
nihil ob sine doli. Ad ortus esset.] Ad ortus, dicitur quod
insidiis repente inuadit, dictum ab eo, quod corpora ag-
dientium exurgant subito, atque increpant. Ad ortus
Aggressus. Omnia hæc ex translatione * maris dicta
sunt.*

ACTVS III. SCENA II.

LEBIA. SIMO. DAVVS.

Iamb. dime-
tri tres, quib.
accinuntur
trochæi.

Dimeter ca-
talecticis.

Iamb. trimet.

Iamb. tetram.

† al. (ortum)
(Puerperæ.)
trifyllabum
est.

† Si legas (vi-
debor) con-
stat versus.

Iamb. trimet.

Item hic:

Iamb.

Tetram.

ADhuc Archillis quæ adolent, quæque oportet
Signa ad salutem esse, omnia huic esse video
Nunc primum fac istæc vt lauet: post deinde
Quod iussi ei dare bibere, & quantum imperaui
Date. mox ego huic reuertar,
Per ecastor scitus puer natus est è Pamphilo.
Deos quæso, vt sit superstes. quando quidem ipse
ingenio bono:
Cumque huic veritus est optumæ adolescenti f-
re iniuriam.

SI. Vel hoc quis non credat, qui norit te abs te
† natum? DA. quidnam est id? (P
SI. Nō imperabat corā, quid opus facto esset p-
Sed postquam egressa est, illis, quæ sunt intus,
mat de via. (I

O Dauæ, itane cōtempnor abs te? aut itane tandē
Tibi † videor, quem tā aperte fallere incipias d-
Saltē accurate, vt metui videar: certò si rescier-
DA. Certe hercle nūc hic se ipse fallit, haud ego
edixin' tibi? (t

Interminatus sum, ne faceres? num veritus? qui
Credō ac tibi hoc nunc peperisse hanc è Pampl-
DA. Teneo quid erret. quid ego agā habeo. SI. I-
taces? (sic

DA. Quid credas? quasi non tibi renunciata sint
SI. Mihine quisquam? DA. cho an tute intellexi
ad simulari? SI. ut deor. (I

DA. Renunciatū est. nam qui istæc tibi incidit su-
SI. Qui? quia te noram. DA. quasi tu dicas fa-
id consilio meo.

certe enim scio. D.A. non satis me pernocti etiam Troch,
 talis sim Simo. (dati Tetram,
 gone te? D. sed si quid narrare ocepit, cōtinuo Iamb.
 verba cōtes. S.I. falso. D.A. itaq; hercle nihil iam Tetram.
 utire audeo.
 loc ego scio vnum, neminem peperisse hīc. D.A. *Huic ver-
 tellexit? sui deest syl-
 nihilo fecius mox deferent puerum huc ante o- laba. nam est
 um: (sciens. scazon Tro-
 o iam nunc tibi renuncio here futurum, vt sis cha. tetram
 i hoc posterius dicas, Dauī factum cōsilio, aut
 olis. (volo.
 sus à me opinionē hanc tuam ego esse amotā
 nde id scis? D.A. audiui & credo. S.I. multa con-
 rrunt simul,
 cōiecturam hanc nunc facio. iam primum hæc
 è Pamphilo
 idam dixit esse: inuentū est falsum. nunc post-
 tam videt
 tias domi apparari, missa est ancilla ilico
 etritem accersitum ad eam, & puerum vt affer-
 t simul.
 Hoc nisi fit, puerum vt tu videas, nihil * mouen- * aliās inō-
 r nuptiæ. rentur.
 Quid ais? cum intellexerās
 cōsiliū capere, cur non dixi extemplo Pāphilo? Troch. dime-
 Quis igitur eum ab illa abstraxit, nisi ego? nam ter catalect.
 mnes nos quidem * Rursus tro-
 us, quàm miserè hanc amatit: nunc sibi vxor- chaici tetra-
 m expetit. met.
 remò id mihi da negocii. tu tamen has nuptias
 e facere ita, vt facis, & id spero adiuturos deos.
 mò abi intro: ibi me operite, & quod parato o-
 us est, para.
 i impulit me, hæc nunc omnino vt crederem. Iamb. trimet.
 ; haud scio, an quæ dixit, sint vera omnia.
 paruipendo. Illud mihi multo maximum est,
 od mihi pollicitus est ipse gnatus. nūc Chremē
 ueniam: orabo gnato vxorem: si impetro,
 d aliās malim, quàm hodie has fieri nuptias?
 Nam

Nam gnatus quod pollicitus est, haud dubium
mihî, id

Sinolit, quin eum merito possim cogere.

1ab. tetram.
scazon ca-
tal.

Atque adeo in ipso tempore eum ipsum obui
Chremetem.

ADhuc Archillis.] In hac scena spectata, quã scitè exp
ta sit consuetudo medici, vel medicæ egredientis ex
domo. Nam veniens, de negotiis eius loquitur: abiens
morbo. & hæc sunt præter òrgovoiav, quæ dicuntur o
μυβα. Adhuc Archillis.] Sic veteres scribebant ad
quando incerti futurarũ rerum, ex presentib. firmè n
ciabant: quod est genus certissimæ promissionis. & ca.
Adhuc Archillis, quæ adfolēt, quæq; oportet.]
dicina aut in ratione, aut in cõsuetudine, aut in exem
Adsolent ergo consuetudinis est: Oportet, rationis. Si
esse ad salutem.] Deest hærentia, aut pertinentia.]
Heautontim. Atq; hæc sunt ad virtutem omnia. Ergo
solutè dixit, vt æsit aliquid tale. vnde & nos dici
Quid ad rem: vel, Quid ad me? Nunc primum faci
vt lauet.] Imperitiæ notantes Menandrum, aut Tere
ipsi vtrò imperiti inueniuntur. nam & ille λέσπει α
dicens, à consuetudine non recessit: cum lauisset, aut no
uisse dicimus, à parte totum significãtes. & Terentius
pius ad significationem accessit, istæc dicendo, ne pua
nominaret. Et sunt qui, Adhuc Archillis, correptione
se nimium sollicitæ nutricis putent, quod ego nõ proba.
istæc vt lauet.] Istæc quæ ex puerperio sordebant:
dam istæc ipsam puerperam dicunt. sic enim & Men
λέσπει αὐτὴν, sed imperitiæ accensantur, quod non e
huo solent post puerperitiũ lauare, sed diebus omisiss. Q
iussi dare bibere, & quantum imperaui, date.]
suetudine magis quàm ratione dixit, pro date ei potio
Lucilius in sexto: Date bibere summo. Nam dus ver
Etiva nullam habent significationem sine nomine, au
nomine: vt si dicas, Dic facere. Quod iussi dare bil
& quantum imperaui, date.] Et qualitatem, & m
rei dixit. Mox ego huc.] Vide, vt auctoritatem & ia
tiam medicorum imitetur, dicendo, quod iussi. & non
ficibat, sed etiã imperaui dixit. simul hæc quæ solen
dici promittere frequenter; Mox ego huc reuertar. S

et.] Satis obstetrici, est adhuc incertum qualem dicat
 & à matre sanguinolentū, non pulchrum: quod ipsum
 uinum videretur, cito dicere: sed scitum pronunciat. Ideo
 blanditur, ut opere precium maius accipiat. Percca-
 r.] Per Castorem, & Pollucem, ornata sicut iurandi,
 & feminis. Et natus est Pamphilo.] *Vt Vergilius,*
em Dardanio Anchise Alma Venus Phrygiū genuit Si-
ntis ad rindam. Scitus.] Elegans, pulcher, quem Græ-
is puor dicunt. Quod enim quis scit, hoc scitum & pul-
um. Et est δεισιπαις. nam ordo est, Per scitus ecastor. vt
lecyra, Per pol quā paucos reperias meretricibus, fide-
nuenire amatores. vt sit, per quā paucos. Deos que so-
t superstes.] Superstes nunc saluus, aliās superstites
senes & anus: quia etate multis superstites, iam deli-
ti. Vnde & superstitiosi, qui deos timent nimis, quod si-
m est deliramentū Vt sit superstes.] Superstes, nunc
us. Quandoquidem ipse est.] Quando & cum, &
rdum sunt coniunctiones causales, & quād: pro quo-
ri, & pro quia intelligimus. Quandoquidem.] Ipse
fit à puero ad ipsum Pamphilum. Vel hoc quis non
lat?] ἐπωρεύα est. Vel modo non est disiunctiua cōiun-
sed pro etiā posita, vt apud Vergiliū, Vel Priamo mi-
nda manus. Et, Carmina vel celo possunt deducere lu-
ti. Et bene, vel hoc subaudias exceptis illis quæ repreheri
upra. Abs te esse natum.] Et oriū legitur, vt sit, in-
ctum commentum, & compositum. Non imperabat
am.] Coram, ad certas personas refertur; Palam, ad o-
s. Quid opus esset factū.] Esset, impersonatiue dici-
Opus factū esset. Puerperæ.] Dativus casus est, vt sit,
uerperæ corā non imperabat, quid factū opus esset. Sic
dicimus, Quid vis tibi faciam? Puerperæ.] Omnis
peperit, puerpera; ὄρε & τίνος, quæ primū. Et nō quod
um, sed quod filiū peperit, puerpera dicta est. Et apud
res. puer puellus, puera puella. lili s que sunt intus.]
umentū ex eo quod non factum est, quum fieri potue-
& ex eo quod factū est quod fieri non oportuerit. Cla-
de via.] Mire clamat, quasi dicat, maluit clamare;
m sine labore inius imperare. Itane contemnor?]
est, vsq; adeōne cōtemnor? valde cōtemnor. Temnor au-
Gratum est, i. cador & reijcior, τὸ τιμωραυ. nam vt

teres temno dicebant sine præpositione. Itane tandem?
 Indignatio est, a firmationem reuocantis eius dicta vel fa-
 cta, à quo contemnitur quis. Idoneus.] Aptus & ei re-
 natus. Apertè fallere.] *Alia die* & fallere, & apertè
 Saltem accuratè.] *Mire saltem*: quod ponitur in despi-
 ratione rerum primo enim fuerat hortatus Dauum, ut
 conaretur fallere. Saltem accuratè.] *Ὅμως* à superi-
 re, fallere incipias. aut certè *ὀυδὲν* fallere incipias. C-
 tè si rescouerim.] Et virum procum rescouerim, an qu-
 stultum me putas. Certe hercle nunc hic se.] Hoc ita a-
 citur, ut audiat spectator, non ut Simo. Edixin' tibi?] H-
 illud reddit, Edico tibi ne temere facias. Interminati-
 sum.] Pro minatus sum. Plaut. in *Aulularia*, Præterea
 bicinam, quæ mihi intus bibere sola, si rino scateat, Cori-
 thiensem fontem, & Pyrenæum potest. Num veritus.] V-
 retur liber, metuit seruus. & deest es: apta eclipsi irasci
 Alibi, Non similitudinem meam reuereri? Quid retulit?] I-
 tulit, profuit, vel interfuit: & producit re syllabam, &
 sensus: Sic contempsisti quasi tibi non cominatus sim. I-
 neo quid erret.] Hoc dixit, non ut Simo, sed ut specta-
 audiat. hoc deniq; senex probat dicens Daui, Quid iam
 Et quid agam habeo.] Et quid respondeam scio. Q-
 credas?] Propter quid, aut propter quæ rem, aut quor-
 do, aut propter quid. Quid credas?] *Repetit verbū e-*
 quod ait, Credon', quare adiutandum pronuntiatione
 Quasi tibi non renunciata.] *Nunciata compositum*
simplici. Mihin' quisquam?] Fauet sibi senex in eo, q-
 se vult perspicaciorē videri. Eho an tute.] Eho mode-
 teriectio est admirantis, aliàs ad se vocantis: Ehodū ad
 Nam qui.] Qui, unde. Quasi tu dicis. Dicis, pro cre-
 nō enim dicimus, nisi quod credimus, ab eo quod sequi-
 id quod præcedit, figura *μετάθεσις* à posteriorib' ad p-
 ra. Idem alibi, *Andacter* dicitō. Et alibi, *Feneratum* i,
 beneficium pulchre tibi dices, id est credes, scies, sen-
 Etiam qualis.] Etiam pro adhuc. ut *Vergilius*: *Idem*
 etiam currus, etiam arma tenentem. Egone te?] *Duc-*
 istis pronominibus ostendit senex se scire omnia. Sed sic
 tibi narrare occepi.] Occepi melius quam incepi, dic-
 ab occipio: est enim occipi, quasi caput rei insitui. Fal-
 Potest & *ἐπιωνυκῶς* falso pronuntiaci, potest & fal-

ceris, dici, ut Sallust. *Uallo queritur de natura sua huma-*
um genus, Et vocalitatis causa sic dixit, ut sedulo, oprato,
rio: quasi sedule, oprate, certe. Nihil iam mutire.] En-
us, Nec dico, nec facio. Unde & mutos dicimus, quod
rexi & Hefsed. Neminem peperisse hic.] Neminem di-
o maiorem confirmationem fecit, non solum Glycerium
in peperisse, sed etiam neminem. & hic ostendit domum.
est neminem, nullum hominem. Et nota in feminino
nere etiam neminem positum. Mox deferent puerum.]
quasi dicat nobis. Id ego iam tibi renuntio.] Pingit se
edicere, quod ipse facturus est: ut non credat senex ab eo
ri, quod praedixerat fore. Id ego iam tibi renuncio he-
futurum.] Resyllaba apud veteres interdum abundat: ut
do renuncio pronuncio. & Cicero, Renunciatur mihi. Re-
ncio.] Quasi secretum consilium, ut supra, Renunciatum
. Dauis factum consilio, aut dolis.] Comodius, magis cum
uidia dixit, Dauis, quam si meo dixisset. ut Vergilius, quibus
rnus incusaretur, dixit, Nulla mora in Turno. Proflus
ne.] Proflus quasi porro versus: quod Graeci $\mu\acute{\alpha}\chi\alpha\pi\alpha\upsilon$ di-
nt, id est vel longum actum. Proflus a me.] Quidam
rsus pro $\mu\acute{\alpha}\chi\alpha\pi\alpha\upsilon$ positum putant. Ego pro eo quod est
nino. Sunt qui coniunctionem velint esse. Opinionem
ne tuam.] Hanc tuam, cum tædio dixit: hoc est, nimis
lestam, nimis suspicacem, nimis accusatricem. Sic dixit
c tuam, ut ille de apibus, Vere suo. Et, solemque suum sua
era norunt Et in Adelpis, Iam verò omittit Demea tuam
um iracundiam. Audiui, Et credo.] Locus communis,
fama credendum sit. Et bene sibi subiecit, credo, non
m audisti, statim credere est. Multa concurrunt.] Re-
enim ut multis concurrentibus signis, vni coniectura
fleuit. Iam primū hæc se è Paphilo grauidā dixit
è, inuentum est falsum.] Secundū quod credit senex.
à summo ad imum, & ex factis, & ex dictis, & ex rebus
personis sumit argumēta, postquam videt nuptias do-
apparari. Eleganter omisit, in cuius domo. Missa est
cilla ilico.] Quod Graeci dicunt $\alpha\delta\omega\tau\eta\nu\ \epsilon\pi\acute{\epsilon}\mu\epsilon\phi\eta$. Nam
significatio est, etiam breuitatem temporis notans.
nil mouentur nuptiæ.] Non perturbantur nuptiæ.
uentur.] Differuntur. Quid ais? cum intellexe-
id consilii capere.] Quæqua se verteres Dauis, ob-

nium infestumque inuenit senem: & tamen ita versute id obuiam, ut etiam comprehensus elabatur. Quis igitur cum ab illa abstraxit? Non frigide intulit, dixisse se: sed cum magna asseueratione & abstraxit proprie, ut supra, Me à Glycerio miserum abstrabat? &, Dicellimur inde, Iphitus & Pelias mecum. Quis igitur eum.] Hoc sic audiendum est, quasi dicas, Dixi. Id mihi da negotij.] De proiectione pueri pro foribus. Tu tamen idem.] Idem abundat. Apud veteres, Tamen idem, integrum fuit, unde apud nos Tandem, & tamen natum est, sic & idem eorumque dictum. Misere hanc.] misere, valde, nimis. Nunc sibi uxorem expetit.] Oratorie pro eo quod est non recisat, expetit. Id mihi da negotij.] Ut caveatur ab appositione pueri ante ostium. Tu tamen idem.] Tamen idem, aut pro tamen positum est, aut pro tandem, ut sit, Tu tamen has nuptias perge facere ita ut facis. Quod parato opus est.] Diserte, & Latine dixit: quod parato opus est. Non impulit.] Non impulit, non persuasit, non perfecit ut crederem Glycerium peperisse. Et quum dicit omnino, ostendit, quaedam se credidisse, in quibusdam iam esse circumuentum. Mire autem cautum capi inducit senem, ut credeat quod Glycerium non peperisset. Quæ dixit sint ver omnia.] Quæ postea dixit Datus. Et bene, omnia: ut appareat senem multa credere vera esse, quæ Datus dixerit Multo maximam.] Multo etiam comparatiuis antiqui adiunxerunt. Quod mihi pollicitus est.] Pollicitus autem multarum rerum promissio. Gaato uxorem.] Subaudiatur, ut det. Quid alias.] Pro, cur alias, alio tempore. In ipso tempore.] In ipsa opportunitate, in ipso articulo. Eccum ipsum obuiam Chremetem.] Continuo mutauit declinationem, iubeo Chremetem.*

ACTVS III. SCENA III.

SIMO. CHRÆMES, senes.

Iab. tetram.

Iubeo Chremetem. CH. Ó te ipsum quærebam.

Ist. & ego te. CH. optato aduenis.

Aliquod ne adiere, ex te auditum qui aiebant hodie filiam

Me habere tuo gnato: id viso, tunc, an illi infantiã

1. Ausculta * paucis : & quid ego te velim , & tu * a' pauca
quod quæris, scies.
- н. Ausculto: loquere quid velis.
1. Per ego te deos oro , & nostram amicitiam * Iamb. dimer.
Chreme, Iab. trimet.
* al. Chre-
mes.
- Quæ incepta à paruis cum ætate adcreuit simul:
terque vnicam gnatam tuam & gnatum meum,
cuius tibi potestas summa seruandi datur:
tunc me adiuues in hac re atque ita, vti nuptiæ
uerant futuræ, fiant. с н. ah ne me obsecra:
Quasi hoc te orando à me imperrare oporteat.
filium esse censes nunc me, atq; olim, cum dabam?
in rem est vtriq; , vt fiant: accersi iube:
sed si ex ea re plus mali, quam commodi,
vtriq; id oro te, in commune vt consulas:
Quasi illa tua sit Pamphiliq; ego sim pater.
Imò ita volo, itaq; postulo vt fiat, Chreme.
Teque postulem abs te, ni ipsa res moneat. с н.
quid est?
1. Iræ sunt inter Glycerium, & gnatum. с н. audio.
1. Ita magnæ, vt sperem posse auelli. с н. fabulæ.
1. Profecto sic est. с н. Sic Hercle, vt dicam tibi,
amantium iræ, amoris redintegratio est.
1. Hem, id te oro, vt ante eamus, dum tēpus datur,
dumq; eius libido occlusa est contumelijs.
rius quam harū scelera & lachrymæ cōsistæ dolis,
educant animum ægrotum ad misericordiam.
uxorem demus: spero consuetudine, &
coniugio liberali deuictum Chreme,
dehinc facile ex illis esse emerfurum malis.
- н. Tibi ita videtur: at ego non posse arbitror,
Teque † illum hanc perpetuo habere, neq; me per-
peti.
1. Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? с н. at
Istuc periculum in filia fieri, graue est.
1. Nempe incommoditas denique huc omnis redit.
si eueniat, quod Di prohibeant, discessio.
at si corrigatur, quot commoditates, vide.
In principio, amico filium restitueris:
Tibi generum firmum, & filia inuenies virum.

Emergere
actiue.† In (illū) e-
liditur I.† In (istuc) e-
liditur S.

al. (induxi
si.)

CH. Quid istuc? si istud animum † induxti esse vtilis
Nolo tibi vllam commodum in me claudier.

SI. Meritò te semper maximi feci Chremie.

CH. Sed quid ais? si. quid? CH. qui fecis eos nunc di
scordare inter te?

SI. Ipsus mihi Dauos, qui intimus est eorum confi
lijs dixit. (turem)

Et is mihi suadet nuptias quantum queam, vt ma
Num centes faceret, filium nisi sciret eadem hæ
vellet? (Dauum)

Tute adeò iam eius verba audies. Heus euocate hu

† al. (Atque)

† Hæc pars
est scazontis
sequentiis.

* Sed eccum video ipsum foras exire.-*

[Vbeo Ch: ermetem.] *Hæc congressio duorum senum a
tate periculum adigit fabulam, vt ea non videatur confi
lio, sed eventu posse vitari: qui euentus, est Critonis pra
sentia: nam nunc ex falsis fient vere nuptia: iubeo Chre
metem.] *Firme aliquid iubere, velle est, Iubeo ergo, velle
& deest saluere: quod exprimitur ab aliteris periora in
teruentu. vt Vergilius, Reddiq; viro promissa iubebat. i
μεταδωτικῶς. quia qui dicit saluere, iubet, volumus eni
animo: iubemus verbis. Te ipsum quærebam.] *Placab
lis & lenis amicus per totam fabulam inducitur Chremie
vt cognitionis ad vltimum interesse possit. Optato adu
nis.] *Optato, aduerbium est. vt Vergilius: Ac velut opta
ventis. Aliquot me adiere.] *Aliquot, hoc est nec mul
nec pauci. Adiere, non accesserunt: quia aditus arduus
difficilisq; est. Ergo adiere, quasi importunè: & interpe
lantes adierunt. sic alibi, Birria quid tibi videtur: adeo
ad eum: Ex te auditum.] *Vt est, De Dauo modo audiu
Ex te auditum.] *Ergo non rumor, sed veritas. Id visc
Ob id viso, deest te: vt viso, ad videndum venio. Tunc:
illi insaniant.] *Tu insanis, si dixisti, illi insaniant, si n
audita referunt. Paucis.] *Et paucis, & pauca legiunt.
quid ego te velim.] *A docilitate. Per ego te deos
oro.] *Ordo est, te per deos oro, vt Verg. Per ego te has lac
mas. Et nostram amicitiam Chremes.] *Legitur & Ch
me. Quæ incepta à paruis, cum ætate.] *Mire autē, i
cepta a paruis cum ætate, vt ostendat non nuper coitam
amicitiam, sed antiquam. vt Veterem Anchisen agnouit
enclitica. Idē alibi, Neq; enim nouus iste Diane Venit am
Adc*************

Adcreuit.] *vt supra. Adcurate. Ad prepositione rii-
 ur familiariter. Adcreuit.] Hinc Verg. Crescent illa, cre-
 etis amores. Et meum gnatum.] Ineptum est sic adiu-
 tre alij, nem. Per salutem filij mei, vt facias id quod te ro-
 u. sed huic etiam subiungit, Cuius tibi potestas datur
 ruandi summa.] In tua est, inquit potestate, & tuus
 h, hęc ergo obsecratio dicitur, quum per eas res adiuura-
 us aliquem, de quibus igitur causa. Et Illiaci cineres, &
 imma extrema meorum. Idem alibi, Per euerse genitor
 imantia Troie Excidia obsecror. Vt me adiuues in hac
 .] Atque ipsam petitionem Vt nuptiæ fuerant futu-
 e, hanc.] Breuiter & Latine. Et hoc genus compositionis
 eteres mutabatur. Ne obsecra.] Prone obsecres. Quasi
 octo orando à me impetrare oporteat.] Hac plena
 ox est & charitatis, & officij. q. n. amicus ab amico petit,
 istum esse debet: nec pro eo, quod non est iustum supplicare
 porret. Olim quum dabam.] Nos dicimus quum dare Verg.
 um deuiit, quum scepra dabas. En dextra fidesq;. Et no-
 (olim) pro nuper. Alium esse censes nunc me.] Nō per-
 mæ, sed rei cōditio est commutata. Si in re est utriq;.] τῆ
 εὐτέροφ συλλογισμῶν prae posuit, vt recte explicaret. Hic
 vlllogismus negatiuus dicitur, nā in secundo ἀήμωπι ne-
 at quod prius dixit, Sed si ex ea re plus mali est quā cōmo-
 li. Si in re est utriq;.] Ab vtili argumētū. Vterq; duobus
 onstat. Bene utriq; mihi & tibi: non, alteri vtile, alteri in-
 utile. Sed si ex ea re.] Id est nuptiarum: mutauit nume-
 ū, ex plurali singularem. Fiant ex ea re. In cōmune con-
 ūle.] Id est, ex æquali prouide. Quasi illa tua sit, Pam-
 philiq; ego sim pater.] Nota suavissimā varietatem: non
 licit, quasi tua sit, & ille meus. Imò ita volo.] Quia vti-
 e est, quia in rem est. Itaque postulo.] Itaque, modo
 tue partes orationis sunt: vt in Hecyra: Itaque nos vnā
 inter nos ætatem agere liceat. Neque postulē.] Quia po-
 stulo prætulit. Iræ sunt inter Glyceriū & gnatum.] Hęc
 lato vultu nūc pronūciat Simo: & hoc à possibili est: loqui-
 tur enim apud eū, ex quo audierat Pāphilum pro vxore
 habere hęc peregrinam. Audio.] εἰς ὧν εἶα. Mox fabulæ.]
 Et hic paulo sapientior inducitur, & minus obnoxius do-
 lis. Profecto sic est.] Profecto, confirmatio est. Amantiū
 iræ.] Sententia γυναικῆ, in qua à specie receditur, & in*

omnes aliquid dicitur. παρρησία, est autem sine auctoritate sententia. Redintegratio.] Instauratio. Id te oro,] Deo ob: ut sit, ob id, ut Verg. Quod te per superos oro. Priusquam harum.] Inuidiosus, harum, quum una sit, sic in Eunucho, Non perpeti meretricum contumelias. Animum aegrotum.] Hoc ut supra, ipsum animum aegrotum ad anteriorem partem applicat. Vxorem demus.] ἡθικῶς, ut in Heaionem. Quomodo minimo periculo id demus adolescentulo. Neque illum hanc perpetuo.] ἀμφιβολίαν et industria posuit, aut utrumque significat. Nisi periculum feceris.] Periculum, tentamentum. Cicero, Tute melius periculum feceris. Idem Terentius, Fac periculum in literis. At istuc periculum in filia fieri, graue est.] Memorabile dictum, & id quod merito in proverbium cesserit. Quod dū prohibeāt, παρρησίας περὶ εὐφημισμόν. At si corrigatur.] Alter est syllogismus per contraria λήμματα, et ipse negatiuus. Principio, amico filium.] Principio, nuntulit jecūdo. Restitueris, inuenies.] Ergo ἀνακιδουθ duplex. Amico filium.] Ab honesto. Quid istuc?] Concedentis, & veluti victi verbum, tanquam si diceret, qui & abundat istuc. Vel potius, quid istuc, significat homine de loco, ac de sententia decedere, ut è contrario, perstare resistere dicitur, qui aliquid negat. Si id animū inducti Legitur & animum inuixisti. sed illud plenum est, hoc περὶ ἀπλάσμου συρκοπήν diminuitur. Ipius mihi Dauid dixit.] Commendatio testis: ut, In foro modo de Dauo ad diui. Ergo ipse, quasi qui maxime sciat. Tute adeo.] πείθεσται. Adeo modo, & abundat. ut Vergilius, Tuq; ad quem mox quæ sint habitura deorum Consilia, incertus Sed eccum.] Eccum, quasi ecce eum veteres dixerunt. e cum eccuius. Ellum quod apertius significat ecce illum, & obscurius ellum.

ACTVS III. SCENA IIIII.

DAVVS. SIMO. CHREMBES.

Scazontes yte
ante.

(vxor) redū-
dat in versu.
& videtur
additum ab
interprete.
* Iāb. tetra.

AD te ibam. si quidnam est?

DA. Cur vxor non accersitur? iam ad uesperas scis

SI. Audin' tu illum?

* Ego dudum non nihil veritus sum Daue abs te, nunc
faceres idem,

Quo

id vulgus seruatorū solet, dolis vt me deluderet,
 terca quòd amat filius. DA. Egón' ituc face-
 m? si credidi.

eadè metuens vos celauì, quod nunc dicam.
 A quid? si scies.

propemodum habeo iam tibi fidem. DA. tan-
 m cognosti, qui siem.

non fuerant nuptiæ futuræ. DA. quid non? si. sed
 gratia

clauì, vos vt pertentarem. DA. quid ais? si. sic
 res DA. vide, (Ium callidum.

quam † quiui ego † istuc intelligere. vah confi-
 de audi: vt hinc te iussi introire, opportunè hic
 mihi obuiam.

Hem, numnam perijmus? si. † narro que tu du-
 im narraſti mihi. *Aliàs (narro huic)*

Quidnam audio? si gnatam vt det, oro, vixque
 exoro. DA. occidi.

Hem. quid dixti? DA. optume inquam factum.
 nunc per hunc nulla est mora.

Domum modo ibo: vt apparentur, dicam: atq;
 crenuncio.

nunc te oro Daue, quoniam solus mihi effecisti
 s nuptias.

Ego verò solus. si. corrigere mihi gnatum porro
 itere.

faciam hercle sedulo. si. potes nunc, cum ani-
 ms irritatus est.

Quiescas. si. age igitur: vbi nunc est ipſus? DA.
 rum ni domi est.

o ad eum, atq; eadem hæc quæ tibi dixi, dicam
 lem illi. DA. * nullus sum.

† causæ est, quin hinc in pistrinum recta profi-
 car via?

† est preci loci relictum, iam perturbauì omnia:
 im fefelli: in nuptias conieci herilem filium:

hodie, vt fierent, insperante hoc atque inuito
 amphilo.

stutias: quòd si quiessem, nihil euenisset mali,
 neccum ipsum video: occidi.

† Aut elidi-
 tur u in (qui-
 ui) aut s in
 (istuc.

† Hē (pēdet)
 à priori ver-
 fu.

† Troch. tet.
 catalectic.

† Rursus o-
 ctonarij iāb.

* aliàs (iti-
 dē)* (In nul-
 lus) elidi-
 tur s.

Dimet. iāb.
 Troch. tetra.
 catal.

Vtinam, mihi esset aliquid hic, quo nunc me pra-
pitam darem.

AD te ibam.] *Dauus ut recte scribatur, Dauos scri-
bitur quia nulla littera vocalis geminata, vnam
syllabam, sed quia ambiguitas v. randa est nominatiui
gularis & accusatiui pluralis, necessario pro hac reg
digamma vtimur, DaFus, serFus, Fulgus, corFus. Ad
bam.]* *Locus est, in quo iam ad discrimen mali prod
comedia, in meliorem partem iam incipit inclinare.
dudum.]* *Semper gratis inceptio orationis, quae ex ore
sumit à pronomine Ego: vt, Ego te quae plurima fando
Ego postquam te eni à paruulo Ego dudum.]* *Adu-
temporis, aut certa sunt: vt hodie, cras: aut incerta, v
dum, nuper, itaque incertis certum additur tempus:
dudum, nunc nuper. Non nihil veritus Daue abs
Breuiter, pro veritus ne quid abs te fieret, sicut supra
metui à Chryside. Et Cic Quod precatus sum à dijs im-
talib. pro eo quod est, quae à dijs petij, precatus eos. C
vulgus feruorum solet.]* *Totum cum extenuatione
islet, tanquam qui satisfactum voluerit Dauo ob cor-
batam suam eius. Nam propemodum habeo.]* *R-
la dilatio eius rei quae iam dudum nota est auditori.
propemodum habeo iam.]* *Hoc est propemodum,
actus est, admodum. Sed ea gratia.]* *Gratia, pro can-
fuit, noue. Sic est res.]* *Quod Graeci dicunt οὐτως ἐξ-
nam.]* *Nam παρῆλκεται, vt in quisinā. Quidnā au-
Legitur & audiam. Menander enim sic ait, τὴ δὴ πρὸ
σω. Occidi. Optime.]* *Bene usus est παρομοίω, occi-
optime, vt similitudine falleret audientē. Per hunc
metem scilicet. Ibo, atque huc renuncio.]* *Varie,
renuncio. Nunc te oro Daue.]* *Te, id est, per quē sta-
ma negocij. Et modo magis vere rogat, quā tunc, qui
Dehinc postulo, siue equum est, te oro Daue: ibi eni
cūdia latet, quū dixit, siue equū est. Effecisti has.]* *Effecisti: est enim efficere, perficere faciendo. Et bene has:
causa laboro. Ego verò solus.]* *Et hoc ad increpa-
dicit, non ad confirmationem. Solus.]* *Id est, cui non
siebat Pamphilus. Porro.]* *In futurum, deinceps.
semperis aduerbium vel adhortantis: vt Porro, q*

re.] Labor: quasi difficile sit, & conatu sit opus. Hei-
 dulo.] Productio: nec sunt conuicti stulti ad finem o-
 nis positae. Potes nanc.] Et possibili argumentum.
 animus irritatus.] Quia dixerat, Iam sum inu-
 rium & quatum. Irritatus est, commotus, ira p. ouo-
 ut in Phormione. † Dicitur autem uerbum d. can-
 ni restrictis denotat, hanc litteram r imitantur. Quie-
] Id est conquiete, imperatiui modi, ne iniuriosum
 tur. Age igitur.] Age dicitur est, legi, atque orati te-
 tunc aduerbium est hortadi. Quietas.] Pro quiete,
 est uolo, aut facio. Mirum ni domi est.] Existima-
 n intulit, incertum fugiens: & est compositum quasi
 . Mirum ni domi est.] Compositum est, quasi hoc est
 ni domi est. Cauter feruus callidam interrogatiorem
 aratus excepit. Memor suauitate discordia cum ami-
 git non se alibi eum esse suspirari quam domi. Dicani
 m illi.] In aliis itidem scriptum est, quod si est pro ueni-
 amus. At ego idem pro item? Nullus sum.] Plus est
 m esse, quam perisse: nam qui perit, uel corpus habet
 um: qui uero nullus est, ita non est, ac si natus non sit.
 a proficiscar uia?] Bene recta, ut corporis impulsio-
 ueris facia: aut recta, ut non eam ad precatorem, aut ad
 bilum. Et bene proficiscar: proficisci enim in rem a-
 ac difficilem dicimus. Et recta uia: plana dixit, non
 m recta Hinc.] Id est, ex hoc loco. Nihil est preci lo-
 ctum.] Subiungit ergo causas cur proficiscatur in
 num. Nihil est preci.] Quod praedixit senex. Iam
 rbaui omnia.] Alloquutio in qua quid metuat,
 uelit manifestum est. Herum fefelli.] Haec enumera-
 uerunt, quia magnifice exaggerauit errores suos.
 icci.] Nec immisi, sed conicci: quod impetum & in-
 m significat. Herilem filium.] τὴν τρεφίμην. Feci
 e.] Nec solum feci, uerum etiam addidit tempus Ho-
 ut ne diecula quidem eius sit, quod fecerat mali. In-
 nte hoc, atque inuito.] Insuperante & inuito, du-
 ffensio. Hem astutias?] Bona εὐνοία. Pluraliter di-
 utias, quasi his abundet astutis, ut ei una suffice-
 utinam mihi esset aliquid.] Non dixit gladium,
 queum: ne esset tragica. Ergo expressit bene: di-
 Quo nunc me praecipitem autem.

78 ACTVS III. SCENA V.
ACTVS III. SCENA V.
PAMPHILVS. DAVVS.

Iâb. tetram.

VBi illic scelus est, qui me perdidit? **D A.**
P A M. atque hoc confiteor,
Iure obtigisse, quando quidem tam iners, tam
contuli

Sum. seruo non fortunas meas me commisisse fut
Ergo preciam ob stulticiam feci: sed inultum
quam id auferet.

D A. Posthac incolumem sat scio fore me, nunc
deuito malum.

P A. Sed quid ego nunc dicam patri? negabon
me, modo (aud

† (qua) refer-
tur ad dime-
trum priorē.
† Nec perti-
net ad dime-
trū priorē.
† al. prod. i-
ctam.

Qui sum pollicitus ducere? † qua fiducia id
Nec quid me nunc faciam, scio. **D A.** † nec quid
me: atque id ago sedulo.

Dicam aliquid iam inuenturum, vt huic mal
quam † producam moram. **P A M.** oh.

D A. Visus sum. **P A M.** e hodie bone vir, quid a
den me tuis consiliis

Miserum impeditum esse? **D A.** at iam expe
P A M. expedies? **D A.** certe Pamphile.

P A M. Nempe vt modo. **D A.** imò melius spero.
ob, tibi ego vt credam furcifer?

† (hem) ad-
ditur extra
metrum.

Tu rem impeditam, & perditam restituas? † ther
fretus sim, (

Qui me hodie ex tranquillissima re coniecisti
An non dixi hoc esse futurum? **D A.** dixti. **P A.**
meritus es? **D A.** crucem.

Sed paululum sine ad me vt redeam: iam aliqu
spiciam. **P A M.** Hei mihi,

Cur non habeo spacium, vt de te sumam s
cium vt volo?

Namq; hocce tempus præcauerę mihi me, h
vleisci, finit.

VBi illuc scelus est.] *Hęc scena, cuius perturb
esse debeat, etiam supra poeta præstruxit, quum
sentiendum Davi consilio tardum Pamphilum face
bi illuc scelus est.] Accusatio. Vbi illuc scelus*

terribile est, scire antequam videas eum contra
 rasceris. Vbi illuc scelus est.] Ad intellectum, non
 a redegis, & est figura ordinis per genera. Vergi-
 ars in frustra secant. Sed hic figura est per numeros:
 via scelus scelus sus intelligitur, modo Qui subiun-
 Quod. Tam iners.] Sine arte. Tam nulli confi-
 a pars orationis est, nulli consilij. nos, nullius & so-
 le autem veteres, nullo nulli, solo soli declinabant,
 nmisille.] Non commendasse, sed commississe. Com-
 us enim que cum magno periculo volumus esse ser-
 atili.] Levi. nam a vase, quod futile dicitur, quod
 onunt ministri sacrorum, quod est acuto fundo, &
 ore, eoque instabile est. Vergilius, Consiliis habitus
 ilis autor. Ergo precium.] Precium pro stultitia,
 : pro virtute præmium. Ergo precium generaliter
 , aut male facto redditur: sed discernitur ita, Nam
 pro stultitia, est pœna: precium pro virtute, honor
 scrium. Precium ob stultitiam.] Sic Plautus lo-
 t, Precium ob asinos, pro, asinorum precium. Vergi-
 n magnam, preciumque moræ fore. Et alibi, Ilium
 alio pro talibus casis Affectus precio. & est figura
 , ut apud Verg. Inuidisse deos patriis ut redditis o-
 hac incolumētaticio fore me.] Sic dicere so-
 i magno periculo posui: nunquam nos periclitatu-
 ud periculum poterimus euadere. Posthac.] Au-
 e in casum in futurum promittit fore, quum vita
 tam variis multisq; sit periculis conferta. sed hoc
 : inquit periclitator, si hoc euasero, scio me non postea
 turum. Menander sic* & est sensus: Tam difficile est
 adere, ut qui hinc euaserit, videatur immortalis
 . Dicam patri.] Bene patri, non Simonis ut de au-
 huius nominis summus terror exurgat. Modo
 tus sum.] Modo: nunc, egerim maiorem vim ha-
 entiora promissa. Modo pollicitus sum.] Orato-
 us pollicitus sum dixit, quā si promisi diceret. Qua
 .] Qua fiducia, ad personam suam retulit. & fidu-
 o impudentiam significat. Ne quid me nunc fa-
 Nos quid faciam, veteres autem me addebant. Et
 iam, cum ablatiuo casu. Ablatiuus casus, me. Atq;
] Id quaero, hoc est ut inueniam quum facerem. Ali-
 quam

quam producam.] *Productem legitur, & producant
grificat autem d'fferens, protendam, prolatem. & ho
bone vir.]* *Gravis interrogatio. & minantis cum ira
dia: Et hoc è gravis prosequitur, quum omni genus co
melix leue in eum dicimus, in quem ferimur iracundi.*
Viden' me?] *Hoc est, nunquid negare potes? Impedi
esse.]* *Impeditus est proprie, qui ita pedes habet illig
r: progredi non possit. sed hic ad negotium retulit. At
expediam.]* *Non se defendit, sed emendaturum pro
rit. & bene ad impeditum, expediam retulit. Duo pro
simul & tempus cum celeritate, & effectum. Imò
lius.]* *Bene melius comparatio est vsus, quia i hoc bo
sit, illud melius. Furcifer.]* *Furciferi dicebantur, q
leue delictum cogebantur à dominis, ignominie m
quam supplicij causa, circa vicinos furcam in collo f
subligatis ad eam manibus. & predicare peccatum si
simulque monere ceteros, ne quid simile admittant. It
& Cic. de seruo, Quid inde furcifer? quo progreditur
peditam & perditam restitua?]* *Multum prog
est impeditam dicere: modo perditam dixit. Sensus h.
Integram perdidisti, & perditam restituas? Tu.]* *Ho
qui integram expeditamque turbasti. Quo fretus si
Est memor se ante dixisse, Dauum video, cuius consili
rus sum. Hoc futurum.]* *Ut ab illa excludar, huc coi
dar. & , Vide quo me inducas. Crucem.]* *Plena sa
ctio est, confessio peccati sine recusatione pœnarum.
mitiores eos reddimus quibus vultu operaprecium pi
ictis nostris offerimus. Verg. Equidem merui, nec dep
inquit. Ad me ut redeam.]* *Redire ad se dicitur, qui a
recipit, & sedem mentis. Vergil. Victus redit ad se, &
corpore dixit. At se autem redit, qui amens esse desistit. D
ciã.]* *Difficere, est disquirere consiliũ. difficere, deor
spicere. Cur non habeo spatiũ.]* *origeniz. Nanq;
tẽpus præcauere.]* *Sic Verg. Sed motos præstat co
nere fluctus. & est ovidius. illud enim cogit, hoc si*

ACTVS III. SCENA I.

CHARINVS. PAMPHILVS. DAVV:

Hic est Iáb.
pentameter
Cretici dime
tri. i. quatuor
sedum.

Hoc cine credibile est, aut memorabile,
Tanta vecordia innata cuiquam vt fiet,

Vt

alis gaudeant, atque ex incommodis
ius tua comparent vt commoda? ah
est verum? Imò id genus hominum est pessim.

In gando modo quis pudor est paululum,

ibi tempus promissa iam perfici,

necessario se aperiunt & timent,

nen res* cogit denegare. Ibi

impudentissima eorum oratio est.

tu es? quis mihi es? cur meam tibi? heus,

imus sum egomet mihi. Attamē vbi fides est,

ges, nihil pudet. hic, vbi opus est,

verentur: illic, vbi nihil opus est, ibi verentur.

quid agam? adeamne ad eum, & cum eo iniu-

n hanc exoptulem?

am mala multa: atque aliquis dicat, Nihil pro-

ueris.

(rem gesserō.)

um: molestus certe ei fuero, atq; animo mo-

harine, & me & te imprudens, nisi quid dii re-

riunt, perdidit.

tāne imprudens? tandem inuenta est causa.

uisti fidem.

quid tandem? c. n. etiam nunc me* subducere

dictis postulas?

Quid istuc est? c. n. Postquam me amare dixi,

in placita est tibi.

(stavi meo.)

ne miserum, qui tuum animum ex animo spe-

falsus es. c. n. non tibi satis esse hoc visum so-

rum est gaudium,

ne lactasses amantem, & falsa spe produceres?

as. P. A. M. habeam? ah nescis quantis in malis

ser miser,

(diues

tasq; hic suis consiliis mihi confecit sollicitu-

Carnifex. c. n. quid* istuc tam mirum est, si de

exemplum capit?

Haud istud dicas, si cognoris vel me, vel amo-

rum meum.

Scio cum patre altercasti dudum: & is nunc

pterea tibi

set: nec te quiuit hodie cogere illā vt duceret.

* deest ali-

quid metros

nā pro quar-

to cretico

posuit iambū.

* alias pre-

mit.

* Cretici tres

* Et hic pro

quarto poni-

tur iambus.

* Cretici qua-

tuor.

* Cretici tres.

* Trochaicus

scazon.

Trochi tetra-

metri cata-

lectic.

Iambi tetra-

* alias sedu-

cere.

Iambi tetra-

* In (istuc) e-

lidatur s-

Iamb. trime.

PAM. Imò etiam, quo tu minus scis ærumnas me
Hæ nuptiæ non apparabantur mihi.

Nec postulabat nunc quisquam vxorem dare.

CH. Scio: coactus tua voluntate es. PA. mane,

Nondum scis. CH. scio equidem illam ducturum
se te.

PA. Cur me enecas? hoc audi. nunquam destitit

Instare, vt dicerem esse ducturum patri:

Suadere, orare, vsque adeo, donec perpulit.

Iamb. tetra.

CHA. Quis homo istuc? PAM. Dauos. CHA. Dauos

Et hic tetra.

PA. Interturbat. CH. quam ob rem? PA. nescio.

Nisi mihi deos satis scio fuisse iratos, quod auf
tauerim.Trimetri
rursus.CHA. Factum est hoc Dauo? DA. factum. CHA. h
quid ais scelus?

At tibi dii dignum factis exitium duint.

Eho, dic mihi, si omnes hunc coniectum in nupt

Inimici vellent: quod, nisi hoc, consilium daren

DA. Deceptus sum, at non defatigatus. CHA. Scio

DA. Hac non successit, alia aggrediemur via.

Nisi id putas, quia primo processit parum,

Non posse iam ad salutem conuerti hoc malur

* In (fatis)
eliditur s.

PAM. Imò etiam. nam * satis credo, si aduigilau

EX VNIS geminas mihi conficies nuptias.

DA. Ego Pamphile, hoc tibi pro seruitio debeo

Conari manibus, pedibus, nocteisque, & dies

Capitis periculum adire, dum pro sim tibi.

Tuū est, si quid præter spem euenit, mihi ignos

Parum successit quod ago, at facio sedulo.

Vel melius tu aliud reperi, me missum face.

PAM. Cupio, restitue, in quem me accepisti, lo

Iamb. tetram.

DA. Faciam. PAM. at iam hoc opus est. DA. hen

mane, concrepuit à Glycerio ostium.

PA. Nihil ad te. DA. quæro. PA. hem, nunc cin

mam? DA. at iam hoc tibi inuentum dabo.

HOCCINE est credibile] Elegans perturbatio, in
inter se Simo, Pamphilus, Dauos, Charinus, B
Chremes, omnes omnibus redduntur offensi. Hoc cir
credibile.] Et incredibile est inquit, & nefandum, i

io enim ab interrogatione quadam incipiunt, qui ni-
 irascuntur. vt & illud, Hoccine humanum factum. Et
 in hoc in pronuntiatione est. hoc enim genus interro-
 gationis vim negandi exprimit. Hoccine est credibile.]
 in generatione incipit, vt Cicero, Quam facile serpat in-
 a, & peccandi consuetudo, quam non facile reprimā-
 videre iudices. Cuiquam vt sic.] Singulari & plu-
 rimum numero respondet. Vt malis gaudeant.] Quum di-
 citur Cuiquam, intulit numerum pluralem, vt alibi, Sō-
 quum est qui placere se studeat bonis Quam plurimis,
 minime multos ledere, In his poeta hic nomen profite-
 suum. Vt malis gaudeant.] Legitur & gaudeat. Ex
 incommodis alterius.] Et hic gaudeant, subauditur.
 vt comparent.] Hoc est acquirant, vel assumēt. Atq;
 incommodis alterius, sua cōparēt vt cōmoda.] Hoc
 o intelligunt cōmoda sua, nisi ex alterius incommodis ea
 nauerint. Id ne est verū? Imo id genus. Alij sic, Verū
 hoc genus hominū * hominē se probauit esse, quū malus
 sic contra hoc, Imò non hominem, sed pessimum homi-
 nē se probauit. Id ne est verum? imo id genus. Parum ac-
 uerāt, dicēs, Id ne est verum hominum genus? ideo ad-
 dunt, Imò id genus hominum est pessimum. vt hoc facere,
 hominis modo sit, sed pessimi hominis. In denegando
 lo.] Modo pro tantummodo. Quis pudor paulum
 t.] Adest pudor, ne denegent: non adest, vt & prāstēs
 ubi tēpus.] Deest Est: vt sit, Tempus est. Necessario
 aperiunt.] Mire ait necessario, quia sunt tales: necessitas
 in natura est constituta Aperiunt.] Mire aperiūt,
 uiam tunc quum promittebant, mali erant, sed latebat
 a intra pectoris altitudinem. Et timent, & tamē.]
 numero subauditur degenerare. Et melius timent, quā
 eret, pudet eos: nam timor, est malorum, pudor, tantum
 rum. Res.] Malitia scilicet: tanquam mali sint ad rem
 u prāstare non possunt. Quis mihi es? quis tu es?]
 tu es? ad dignitatem refertur: quis mihi es? ad neces-
 inem, id est, fratrem aut cognatum. Et hæc uerba mollia
 dictu, sed animo aspera. Cur meam tibi?] ἐκλεψis.
 s, proximus sū.] Heus significatio est modo hominis
 uentionē considerationēq; reuocandi. Proximus sum
 met mihi.] Id est, charior mihi met ipsi sum, quā quis-

*Quam alienus. Proximus.] Charus, beneuolus, & hoc est
 ait supra: Quo equior sum Pāphilo. si se illū in somnis q
 illū amplecti maluit. Inde proximi & propinqui dicunt
 quinobis chari esse debēt. Nihil pudet.] Pudor est mali
 ēti: Verecundia, recti & honesti. Ergo mire posuit. Si
 ges.] Abundat, si roges: sed nō duxōs additum est. Hic.]
 promiserant. Illic, vbi nihil opus est, ibi.] Illic & ibi,
 ptum est irascenti repetitionis genus. Hic vbi opus est
 Saluo pudore. Illic.] legitur & illi. Vbi nihil opus est
 Vbi nondum promiserunt, sibi verentur, quod ait supra
 denegando modo quis pudor est paululum. Adcāmne
 eum?] Hic locus deliberationis est: an adeat ad Pamph
 & vnum Ad abundat, & moraliter verba Charini
 posita. Iniuriam.] Pro. de iniuria. Expostulem.] Ex
 stulatio est aduersus eum quem incusamus. nam expo
 lare, est querelam apud eum ipsum deponere, de eo ipso
 fecit iniuriam. Postulare autem, querelam dicere de al
 apud alterum. Ingeram mala multa.] Quasi tela, i
 dicit ingesturum mala. Atque aliquis dicat, nihil p
 moueris. Hoc dicit, Etsi existat aliquis qui mihi d
 quid profeceris? respondebo. Multum. Multum.] Nō
 iunxit, quomodo multum? sed illud faciam. Multum.
 auditur, promouero. Molestus certe ei fuero.] Trai
 fecit dicendo, Molestus certe ei fuero, hoc est si nihil a
 promouero, certe ei molestus fuero. Atque animo n
 gesserō.] Erit fructus iracundiæ ex vindicta. & per
 cundiam atque turbationem non inuenit, quod sit mi
 aliud ergo inuenit, molestus certe ei fuero. Charine
 me, & te.] Mire & artificiose fecit Pamphilum pri
 alloqui ad perfringendam iracundiam Charini, alioq
 prior vociferari potuisset, tragica exclamatione vsus
 set. Imprudens.] Defensio ab imprudentia. etenim
 bonæ esset conscientie, nunquam diceret, te perdidit
 gaturus. Itāne imprudens.] Imprudens, āstingu
 attende hoc illū repetere, quod indignatur magis, qua
 dierit imprudens, & non audierit reliqua Itāne im
 dens.] Quia articulus omnis defensionis per concess
 qualitatē hoc dicto est constitutus: idcirco hoc ipsū C
 nus p r infirmationē repetit, hoc cupiens eripere Pam
 quo ille maxime nititur. Qui tuū animū.] Legitur*

us es.] *Abdip* ut in *ie. 1. falleris: si P. philū dicit.*
erō cuiusque, pro se lax accipitur. Hoc solidū.] Solidū,
ū, ulonā, in cog. em. Nisi me lactasses.] Produxisses,
Et illis, induit. Nec. quæ significatione frustrationē oster-
ta. e est in m. ere in aliqua voluptatē, à lactando:
et oblectare dicitur. Habeas.] Permissio animi irā-
ab. ā?] Vt supra. Aut si he nuptie sunt cordi tibi? P.
is? H. c suis consilijs mihi confecit.] eiq; velq; dixit
prā, Cuius cōsilio fretus sum. Et cū Verser protulerit,
iciat debuit inferre, est ergo ἀναξέλουδov. aut ut est il-
Principio amuo filiū restitueris. Tibi generū firmū, et
inuenies virū. Cōfecit.] Legitur et cōflavit. Solici-
tes.] Perturbationes. Meus carnifex.] Id est, in me
fex, qui me torserit. ut alibi, Deo irato meo: hoc est, in
ato deo. De te si exēpl. capit.] Virū, si te imitatur: an
e exigit pœnas? ut ipse alibi, Vt erg; exēpla in te edent.
elius, te imitatur, accipimus. Haud istuc dicas, si
loris.] Nosti enim: sed si cognovis, nō ita dicas. Cum
: altercasti.] Ab ijs quæ facta sunt, ad ea quæ facta
u. Cū patre altercasti.] Legitur et altercatus es, nō
alterco di. im. s. Nec te quiuit hodie cogere.] Hoc
nētū attulit ex ijs quæ nō sūt facta, quū fieri debue-
mō etiā.] Propter. a et amplius. Imō etiā.] Deest
Quo tu minus scis.] quo, id est q. od; et deest audi,
cipe: ut si quod, vel quoniam minus scis. Vel quo id
quo, aut quare. aut certe erit sc. sis, cum huiusmodi
ubanditione, Imō etiā q. tu minus scis arūnas meas,
gis audi. Aut, Imō etiā he nuptie nō parabātur mi-
o ipso minus tu scis arūnas meas: i. false nuptie erāt,
es te fallit magis, irasq; mihi cogit meri. o. Hæ nu-
] Legitur et, Hæ nuptie, sic. n. veteres dixerūt Non
abātur.] Apparari cū dativo casu s. mper cladē et
icm signifi au: ut Verg. Mihi sacra parari Coactus
olūtate.] Hæc est accusatio Ille enim excusat per im-
niā, hic arguit volūtate. hoc ergo dixit, Eo grauius,
illo cogente peccasti. Cur me enec is?] Exercitas.
c, suadere, orare.] Quia dixit, instare, suadere, o-
ō ptus dicere posset: quando nihil potest esse. Dauus.]
cum admiratione pronuntiandum. Interturbas
a.] Deerat ut et hic, Dauus, diceret: sed plus in-

tulit, interurbat. Et inter, modo nō mediocriter significat
 est enim adauētina particula, ut in *interfectus*, *interemptus*.
 Modo post: ut, Nūc inter flumio Tiberinus amēno Vortibus
 rapidis, & multa flauus arena In mare prorumpit.
 Nescio.] Quia irasitur Daxo, dixit Nescio: alioquin
 Nisi mihi deos satis scio fuisse iratos.] Deest quia:
 sit, nisi quia. Factum est hoc?] Non quod non credat,
 terrogat: sed quod increpet. At tibi dii.] At, principiū
 crepationi aptum, ut Verg. At tibi pro scelere. & Horat.
 At o deorum quisquis in cælo regis terras, & humani
 genus. Eho dic mihi.] Eho, interiectio est interuentionem
 dientis exposcens. Dic mihi.] Semper tō dic mihi, iniu-
 sum est, ut Vergilius, Dic mihi Dameta, cuiū pæcus? Qu-
 nisi hoc consilium daren?] Cum odio hoc pronunti-
 est: ideo coniectum dixit. Deceptus sum.] Cōcessio Sci-
 tō Scio, non ad deceptionem, sed ad defatigationem rei
 ergo cum ei quæ sit sonandum. Hac non tu, callis.] D-
 quod conabamur: & proprie de bono sic dicitur. Alia
 grediemur via.] vel adoriemur, id est, eritemur: Ad
 proprie dicitur repente ex insidijs aliquem insadere.
 tibi pro seruitio debeo.] Seruitium pro seruitut
 fuit: ut, Seruitio enixe tulōnis. Conari manib. pec-
 Ad id intulit: & au supra, quē ego credo manib. pedi-
 obnixe omnia facturum. Et ablatiua casu sine interu-
 ne significat, noctes & dies. Manib. pedib.] & magis
 Præter spem euenit.] Euenit productiua magis: qui
 nō perpetuo Paphilo accidere. Ergo euenit, non arri-
 nit, media correpta. Parū succedit quod ago.] Si n-
 est officia præbere: at nostris non est fortunā posse præ-
 Et bene succedit, ut quod agimus ostēdat successus esse
 tuna. Sedulo.] Id est, ex animo, & sine dolo. Me mi-
 face.] Id est, noli uti opera mea. Parū succedit que
 go.] Vilis sententia pro sapientie contra fortunā. Rel-
 in quē me accepi tu locu.] Sēsus hic est, Omnia mi-
 tegra & salua redde, qualia tibi tradidi cōsulturo, ve-
 nihil promissis patri. Hem, sed mane.] Hoc quasi in-
 sis, demonstrat, q; aliquid noui se inuenisse. Nihil ac-
 Hec enim ad cogitacōnem nihil pertinere oportuit. Nun-
 demum?] & tō denique. At iā hoc tibi inuētum de-
 Consilium scilicet, quo in pristinum locum restitua-

ACTVS IIII. SCENA II.

MY SIS. PAMPHILVS. CHA-
RINVS. DAVVS.

nybi vbi erit, inuentum tibi curabo, & mecum
adductum (cerare.

im Pamphilum: tu modo anime mi noli te ma-
Mytis. MY. quid est? hem Pamphile, * optime mi-
i te offers.

Quid est? MY. orare iussit, si se ames, hera iam vt
d sese venias. (tegrascit.

ere ait te cupere. PA. vah perij: hoc malum in-
ine me, atque illam opera tua nunc miseros so-
citarier? (sensit.

n ideo accersor, nuptias quod mihi apparari
Quibus quidem quàm facile poterat quiesci, si
ic quiescet?

Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga.

MY. atque ædepor
es est propter quam nunc misera in mœrore est.
A. Mytis. (ferturum:

omnes tibi adiuro deos, nunquam eam me de-
n, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes
omines. (leant,

ic mihi expetiui, contigit. conueniunt mores: va-
inter nos dissidium volunt. hanc, nisi mors, mi-
i adimet nemo.

Respisco. PA. non Apollinis magis verum at-
ue hoc responsum est.

oterit fieri, vt ne pater per me stetisse credat,
o minus hæ fierent nuptiæ, volo. Sed si id non
oterit,

aciam, in procliui quod est, per me stetisse vt
redat.

is videor? CH miser æquè, atque ego. DA. consi-
um quæro. CH. fortis.

Scio quid conere. DA. hoc ego tibi profecto ef-
fectum reddam.

Iam hoc opus est. DA. quin iam habeo. CH. quid
st? DA. huic, non tibi habeo, ne erres.

Iamb. tetrã.
scæzontes
cataleptici.

* Versus cõ-
stat, si legas,
(opportune
te mihi of-
fers.)

CH. Sat habeo. PA. quid facies? cedo. DA. dies hi
 mihi vt fit satis, videri (dum creda

Ad agendum: ne vacuum esse me nunc ad narrat
 Proinde hic vos amolimini Nam mihi impedimen
 to estis.

PAM. Ego hanc visam. DA. quid tu? quò hinc te
 gis? CH. verum vis dicam? DA. imò etiam.

Narrationis incipit mihi initium. CH. quid me fiet

DA. Eho tu impudens, non satis habes, quod ti
 dieculam addo,

Quantum huc promoueo nuptias? CH. Daue, att
 men. DA. quid ergo?

CH. Vt ducam. DA. ridiculum. CH. huc face, ad me
 venias, si quid poteris.

DA. Quid veniam? nihil habeo. CH. attamen si qu

DA. age veniam. CH. si quid,

Domi eto. D. tu Mysis dum exeo, para mi per me l
 operire.

MY. Quapropter? DA. ita facto opus est. MY. matu
 DA. iam inquam hic adero.

Iam vbi vbi erit] In scena hac instauratio est ad hor
 tionis Pamphili per Mysidem. Opus est enim exhor

rursus adol. sentem, ne sub patris oppressione frangat
 Iam vbi vbi erit. Opportune rursus astuante Pamph.

amica mentio obijciuntur per Mysidem, ne succumbat ad
 ptias patri, quam sis promiserit patri se ducturum cor

gem, & duersus quam difficultatem, quia ipsius persona
 sufficiens ad agi: ad Glycerium modo adducat Pamphil.

cuius affectu excusat, nò ex eo solis, quod eum puella vo
 sed etiam quò desiderat eum videre. Vbi vbi erit.]

vbi, in prima parte rim suã tenet, in posteriore produ
 nẽ, & est quemadmodum vt vt, qua qua, vnde vnde: pro

cunq; vtcunq; quacunq; vndecunq;. Iã vbi vbi erit
 uentũ tibi curabo.] Non solũ se addidit vtrũ promissi

& rēpus addidit. Et bene Tibi, quasi amant. Anime i
 Mollis oratio, & faminea multis implicata blandime

At. n. Tu modo inime mi. Mi. pro meus. Integrascit.
 regra. ar, quod ad integrũ redit, quod repetitur, & inf

ratur Vergilius, Ramoq; sedes miserabile carmẽ Integ
 Sollicitariet.] Perturbari. Hoc malũ.] Amor meus

uerū sollicitudo, quam nescire oportuit nuptias. Quod
 hi apparari.] Apparari, ad honorem & timorem re-
 tur: & datino casui subiunctum cladem & perniciem
 nificat. ut Vergilius, *Mihi sacra parari*. Age si hic non
 anit satis.] Hic excitus comprimit Charinum, ne fomē-
 racundix Pamphilo præberet. Aut si pœnitet te, quan-
 n hic sua sponte insanit. Si hic non insanit satis.] à-
 réx est, aut laus ad mitigandū Pamphilum. Ea res est.]
 est, nuptias apparari sensit. Myſis.] Affeueratio est, si à
 nine eius incipias, cum quo loqueris. Per omnes tibi
 iuro deos.] Ad auctiua particulæ est: ut admirabili-
 , valde mirabiliter; & aduerto. Et hoc superest amissæ
 , ut aduersandū sit. Omnes homines.] Mira verecun-
 : omnes homines maluit dicere, ut in his quoq; parentes
 uificaret, quàm aperitè dicere patrem, cuius metu promi-
 nuptias. & est contra illud, Sed rim ut queas ferre. O-
 ces homines.] Ita dixit de rno, hoc est, patre: omnes
 nines: ut idem alibi, O cælum, ò terra, ò maria Neptuni.
 inquit & cælum, Neptuni est: non utiq;: sed omnia hæc
 ria voluit esse, ut Verg. Omnia vel medium fiant: mare.
 ontigit.] Quod vix euenit, contigisse dicitur. Conue-
 ant mores.] Recte: & id quod matrimoniu firmat. Va-
 ant] Hoc est abeant, recedant: quia & discedentibus &
 rtutis, vale dicitur: ut Verg. Salue aternū mihi maxime
 illa AEternumq; vale. Vel potius τὸ ἐὺφραρισμῶ quum
 ile optaturus esset, considerato patre πατὸρδοξῶs locutus
 : & non dixit, quod intenderat, pereant. Et atitēde quam
 oderate pluraliter dixerit, quum significaret patrē. Va-
 ant.] Renunciationis & precationis est verbū. Hanc nisi
 ors, mihi adimet nemo.] Et si valeant, hanc nisi mors
 mo adimet. Concessio hic est. hoc enim per concessionem di-
 ur. Hanc nisi mors mihi adimet nemo.] Perseuerat,
 dicat pater: pro, Nō adimet pater. Resipisco.] Spiritum
 uocat sensus. Magis verum.] Aut magis verū, aut ve-
 us dicimus. Ut ne pater.] Ut ne, pro ne non. Per me ste-
 te.] Stetisse, hoc est, esse, ut Verg. Desertaq; mōtis Stat do-
 us. Aliter plenū est, ut idem: Stant & iuniperi, & casta-
 æ hirsute. Aliter horreat: ut Stāt lumina flāma. & Luci-
 us, Stat sentib. fūdus. Per me stetisse.] Hoc est per me fa-
 is esse, ne fierēt nuptiæ. Miser eq; atq; ego.] Bñeatq; ego:

quia hic amore vexatur. Et intulit *παράδοξον*. Nam vol-
bat Pamphilius sibi dici, fortis, quod illi tamen mox dic-
tur. Hic igitur aliter respondet, atque interrogat Pamphili-
lus, ideo quod videbat impossibile esse palam resistere p-
renti. Scio quid conere.] Sensus est, Scio quidem quod
coneris, sed an efficere possis, nescio. Scio quid conere.]
Pamphili est persona, cum *ἐπιπέλα* dicitur: si Charini, si-
plex laudatio est, sed si Pamphili est, hoc significat quod
pra, Ex vasis geminas mihi conficies nuptias. Sed non
personam Pamphili, ut ex subiectis ostenditur. Non tibi
habeo, ne erres.] Deterret etiam nunc Charinum, ut
ipse adiuuet Dauum, ne Pamphilo nubat Philumena.
eodem sensu videtur Dauus aduersum Charinum, quo
pra, Quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ac-
cere. Non tibi habeo, ne erres.] Velut etiam pro se Charinus
sentiat, hoc dicit, vel ut solent serui contumaciores ad-
uersum amicum domini, quia nuper à Charino accusa-
est, vel quia & quid dicat non habet: & videt tacend-
non esse. Sat habeo.] Quia dilatio facta est. Ut fatis si-
Ut pro ne non. Ne vacuum esse me.] Ne pro nedum,
aduerbiū est prohibentis: ut sit, ne, non. Sallustius, secun-
do libro: Ne illa tauro parita sint, pro ne, dum. Proir-
hinc vos amolimini.] Amoliri dicuntur ea, quae cum
magna difficultate, & molimine summonentur, & tolli-
tur è medio: sic dixit quasi odioso, & molesto. Discedere
ciunt, qui facile abit è medio: Amolitur qui vix rece-
Proinde hinc vos amolimini.] Molestum impedim-
ti, in ex rei magnitudine iacētis in medio, & ideo impedi-
zibus s, dixit, Amolimini hinc: non, abite. Proinde h-
vos amolimini.] Spe iniecta, etiam domino imperat-
rus callidus. Naro mihi impedimēto estis.] Vtrum
vere dicit, an fingit, quia adhuc consiliū non inuenit, quod
narrare possit? Hanc.] Glycerium scilicet. & cum mise-
rione puella hanc. Quo nunc te agis?] Ut tarditatem
cedentis ostendat. Agere enim se & tardi, & tristes dicitur.
sic Vergilius, Amissis remis, atq; ordine debilis vno,
risam sine honore ratem Sergestus agebat. Idem alibi, He-
gubernator sese Palinurus agebat. Quo hinc te agis?
Admonitio discedentis ut solet, nam à quo discedere desi-
ramus, admonemus eum quo vadat, vel quo eat. Id facit
per-

interrogationem admonet Daus Charinum: ut ipse
 ducat Charinus, qui nunc vltimus remanet. Verum vis
 im?] Pro initio sic dule narrationis hoc sumimus. At
 spondet Charinus, tanquam qui intelligat non discere
 Dauum quo eat, sed id agere, ut abscedat. Narratio-
 nihi incipit initium.] Narrationis scilicet quo eat:
 verum vis dicam, velut proæmium narraturi est.
 d me fiet?] Quid igitur inquit, quid de me fiet? Ab
 e, quasi à iocante, pronunciandum est. nam sic illi, im-
 ns, respondet. Quid me fiet?] De Philumena ducen-
 ho tu impudens.] Proprie Charino dixit impudens,
 insolita & multa poscenti, quippe qui & sponsam a-
 m petere ausus sit: & non satis habeat, per Dausum si-
 oram prestitam Pamphili nuptiarum. Quod tibi
 lam addo.] Dieculam, Horam, & est *ἡμερομηνία*.
 lam, hoc est tempusculum: & sumitur ab eo quod est
 ies.] Diecula, mora, & quasi parua dies. & dieculam,
 a scilicet ambias quantum poteris, ad ducendam Phi-
 nam. Vult enim se Daus adiuuari per Charinum &
 am. Promoueo.] Differo. Promoueo nuptias.]
 oriter Daus: scit enim illum his verbis perisse. Sal-
 aliquot dies profer, dum proficiscar aliquo, ne videam:
 rei oblitus Charinus, etiam ut ducat uxorem petit.
 culum.] Deest hominem. Age veniam.] Vix conce-
 is, vix consentientis est, age veniam. Dum exeo.]
 lycerio scilicet.

ACTVS IV. SCENA III.

MYSIS.

hilne esse proprium cuiquã? Di vestram fidem. Iamb. trime.
 summum bonum esse heræ putabam hunc
 amphilum:
 icum, amatorem, virum in quouis loco
 tum: verum ex eo nunc misera quem capit
 orem? facile hic plus mali est, quàm illic boni.
 Daus exit, mi homo, quid istuc obsecro est? Hemistichiũ
 õ portas puerum? absoluitur
 hil ne esse proprium cuiquã?] Hec scena admini- proxima scẽ-
 strationem doli habet, quo fit ut deterreatur Chremes na.
 m suam Pamphilo dare. Et vide non minimas partes in

*hac comœdia Mysidi attribui, huc est, personæ fœminæ: hęc personatis viris agitur, vt apud veteres: siue per
 lierē, vt nūc videmus. Nihil: ne.] Ne aduerbiū percipiēt.
 Nihilne esse propriū cuiquā?] Omne quod habemus
 mutuū est, aut propriū. Ergo proprium, perpetuū, vt
 Propria hęc si dona fuissent. Ergo nihil nobis propriū
 potest: quod n. non fuit, nec esse quidē potest: aut quod
 potest, non est nostrum. nisi illa quæ eripi nō possunt, v
 pientia iusticia prudentia: quæ fortuna neq; dare, neq;
 cipere cuiquā potest Et simul hoc ipsū & à re, & à per
 hic ostendit. Are, Nihilne est propriū? A persona, Cui
 Proprium. Perpetuū, non temporale ac mutuū. Dis
 strā fidē.] Admirātis aduerbiū cum exclamazione. F
 dixit opem & auxiliū: vt Tyrrena nq; fidem. Summū
 num esse.] Adire pro pleno. Et neutro extulit, summū t
 Amicum, amatorem, virū]. Amicus Animi est: An
 vero, corporis, non enim cōtinuo amator est, qui bene
 vt Dido amatit quidē Aeneam, sed non & amica fuit.
 ait, Non potui ausultū diuellere corpus, & vndis Spa
 Et item Catullus, Cogit amare magis, sed bene velle n.
 & est hic officium & blandimentum. Amatorem &
 dixit ad discretionem: vt per ea quæ enumerat, marit.
 stenderet. In quouis loco paratum.] Paratum di
 omnes affectus, quicunq; de proximo esse possunt: &
 me ad Homericam sententiā respexit* verum ex eo,
 Pamphilo. Nunc misera quem capit dolorem?
 admiratione pronunciat quem, & cum exclamazione
 dam. Facile hic plus mali est, quam illic boni.]
 aduerbiū confirmantis est liquido & manifesto. V
 dicebant facile pro certo. Vt Cic. Illius ciuitatis facile
 cept. Dolorem.] Dolorem distinxit, probe: & post
 separatim quod sequitur, Facile hic plus mali est, in
 & metu scilicet amittendi, quàm in voluntate reti
 Quàm illic boni.] In summo bono. Dicit enim, E
 quæ bona existimamus, plus nos mali capere, quum
 missuros nos credimus, aut amittimus, quam boni,
 habemus. Facile hic plus mali est.] Plus mali in
 & metu: vt diximus. Quàm illic boni.] Id est in an
 matore & viro. Mi homo quid istuc obsecro ci
 Mysidis verbis, quid Dauus faciat demonstratur.*

obsecro est? Inuolutum puerum portat Darius: & dicit mulier, Quid istuc obsecro est?] Tum ille e-
it puerum & profert: quem postquam expedit, tum
laxit, Quo portas puerum?

ACTVS IV. SCENA IV.

DAVVS. MYSIS.

Ysis. nunc opus est tua

Mihi ad hanc rem exprompta memoria, atque Iamb. trimeter.
Astutia. (cyus,

Quidnam incepturus? DA. accipe à me hunc o-
ue ante nostram ianuam appone. MY. obsecro,
nunc? DA. ex ara hinc fume verbenas tibi,
eas substerne. MY. quam ob rē id tute nō facis?
Quia si forte opus sit ad herum iurandum mihi
apposuisse, ut liquido possim MY. intelligo.

Ita nunc religio vnde te istæ cinescit, cedo? *al. in te.

Moue ocyus te, ut quid agam porro intelligas.

Iupiter. MY. quid? DA. sponsæ pater interuenit.

Iudicio consilium, quod primum intenderam.

.. Nescio quid narres. DA. ego quoque hinc ab
extera

ire me assimulabo: tu, ut subseruias
tioni, ut cunque opus sit verbis, vide.

Ego quid agas, nihil intelligo, sed si quid est,
quod mea opera opus sit vobis, aut tu plus vides,
rebo: ne quod vestrum remoret commodum.

Ysis, nunc opus est.] Hæc scena acti. osa est: magis e-
nim in gestu, quam in oratione est constituta. Mysis,
c opus est.] Properantis & imperse agentis Darsi
a monstrantur. Exprompta.] In medium prolata.
noriam atq; astutiam. Memoria, ut præcepta Darsi reti-
Astutia, ad agendum strenue quæ imperet. Memoria.]
plicitate magis, ut memor sit Darsi præceptorum. Et me-
a, pro intelligentia: ut Verg. Insanam tamen immemo-
Ex ara hinc fume verbenas.] Ex ara scilicet Apollini
quem dicitur Menander vocat, aut quod Apollini co-
dia dicata est: in cuius honorem aram constituiebant
etiam celebrantes. Apollini ergo comædia, Libero pa-
tri erant

tri tragædia. Sume verbenas tibi] *Verbenæ, quasi bene, redimicula sunt ararum. Tibi.]* *tibi quasi sum quendam & motum stomachantis habet: ut alibi, Quid tibi? Et tibi sume, dixit, & non tibi substerne. Exsume verbenas.]* *Verbenæ, sunt omnes herbæ frond. Festæ ad aras coronandæ: vel omnes herbæ frondesq; e. liquo loco puro decerpæ. Verbenæ autem dictæ, quasi bene: sic Menander*. Quamobrem id tute non facit. Tute nunc dicitur, quum pronome ad eam reuocatur] sonam, à qua sumitur: ut verbi gratia, quum dicimus lege: ille nobis respondeat, Cur tute non legis? Quia si tute opus sit ad herum iurandum mihi.] Sic locutus ut explicari, atq; intelligi non possit: aut enim deest ius sit iurandum pro iusiurandum, aut (ut vulgo dicitur) ramentum. Et opus est illam rem: non opus est illa re. Vt quidodo possim.] Liquido, pure, & manifeste. Nam sunt pura & defæcata, liquida sunt. Noua nunc religio Bene iusiurandum metuere seruum monstri simile est. ua religio.] In seruo, & subita. Noua nunc religio.] num nolle mentiri, noua religio est. Cedo.] Porrigent manum. Porro intelligas.] Porro, modo aduerbius ordinis: aliis temporis. Sponsæ pater interuenit.] non dixit Chremes, ne, quum dixisset, quis Chremes? ut hic responderet, sponsæ pater: & non temere hoc facit pnam promiserat se rediturum domum Chremes, Domi do ibo: ut apparentur, dicat atq; huc renuncio. Quod mum intenderam.] Verbum à venatorib. translatis retia intendunt ad feras captandas. Quia ergo parat C mem & Simonem fallere: intenderat dixit. Vel à sagittis arcu. Nescio quid narres.] Bene narres: narrare enim liena, & quæ nobis non sunt necessaria dicim⁹. Ego que Bene ait Quog; quia & Chremes veniebat. Tu ut subseruias.] Recte, ut subseruias, dixit, non enim tantum loquitur Mysis quantum Dauus. Orationi, ut cunq; optime verbis.] Tuis verbis orationi meæ, plura enim loquitur Dauus. inde orationi dixit: illa subsequetur, ideo re vide.] Cauca esto, intellige, specta. Aut tu plus vici. Si sapias, intelliges. Remoter commodum.] Remore tardem, retineam. Remorari à remora pisce minutis, qui naues retinet. nam Græce ἐχρηῖς vocatur.*

ACTVS IIII. SCENA V.

CHREMES. MYSIS. DAVVS.

Reuertor, postquam quæ opus fuere ad nuptias
 inatæ. paravi, vt iubeam accersi: sed quid hoc?
 Hercle est: mulier tu' apposuisti hunc? MY. vbi
 est. CH. non mihi respōdes? MY. hem, nusquam
 est. vā miseræ mihi,
 quit homo me, atq; abiit. DA. di vosstram fidem,
 id turbæ est apud forum? quid illic hominum
 litigant?
 n annonā chara est. quid dicam aliud, nescio.
 Cur tu obsecro hic me solam? DA. hem quæ hæc
 est fabula?
 Mytis, puer hic vnde est? quisve hoc attulit?
 Satin' sanus es, qui me id rogitas? DA. quem igi-
 tur rogem,
 hic neminem alium video? CH. miror vnde sit.
 Dicturan' quod rogo? MY. au. DA. concede ad
 extram.
 Deliras. non tute ipse? DA. verbum si mihi
 im præterquam quod te rogo, faxis: caue.
 Maledicis. DA. vnde est? dic clare. MY. à vobis.
 DA. ha ha he.
 rum verò, impudenter mulier si facit meretrix.
 Ab Andria est ancilla hæc, quantum intelligo.
 Adeone videmur vobis esse idonei,
 vobis sic illudatis? CH. veni in tempore.
 Propera adeo puerum tollere hinc ab ianua.
 caue quoquam ex isto excessis loco.
 Di te eradicent: ita me miseram territas.
 Tibi ego dico, an non? MY. quid vis? DA. at etiā
 rogas?
 lo cuium puerum hic apposuisti? dic mihi. (go.
 Tu nescis? DA. mitte id quod scio: dic quod ro-
 Vestri. DA. cuius vestri? MY. Pamphili. DA. hem
 quid Pamphili?
 * Eho, an non est? CH. recte ego semper fugi hæc
 nuptias.

Iāb. trimet.

Iāb. tetram.

Troch. catale

* al. (litigat)

Rursus trimet

iambici.

* al. (videā.)

* Iāmb. sca-

zon. catalest.

Senarius erit

si legas (Mi-

rū impudē-

ter mulier si

meretrix fa-

cit.)

* Iāmb. trimet.

(Eho) est ex-

tra verum,

aut annecti-

tur priori.

DA.

DA. O facinus animaduvertendū! MY. quid clamit
 DA. Quem ne ego heri vidi ad vos adferri vesperi
 MY. O hominem audacē! DA. verū vidi Canthar
 Suffarcinatam. MY. dis pol habeo gratias,

†(adfuerūt) Cū in pariundo aliquot † adfuerunt liberae.
 trisyllabū est DA. Næ illa illū haud nouit cuius causa hæc inci

* (In magis) Suam gnatum nō dabit: tanto hercle * magis da
 eliditur s. CH. nō hercle faciet. DA. nunc adeo, vt tu sis sci

NI puerum tollis, iam ego hunc in mediam viar
 Prouoluam: teque ibidem prouoluam in luto.
 MY. Tu pol homo non es sobrius. DA. fallacia
 Aliam alia trudit: iam suffrari audio,

Ciue Atticā esse hæc CH. hem. DA. coactus legi
 Eam vxorē ducet. MY. cho obsecro, an nō ciuis e
 CH. Iocularium in malum insciens penè inci.

* In (quis) e- DA. * Quis hic loquitur? ô Chreme, per tempus
 liditur s. uenis. (m

‡ al. (nec.) Ausculta. CH. audiui iam omnia. DA. ah, * ne te
 CH. Audiui inquam à principio. DA. audisti? o
 cro? hem

Scelera. hanc iam oportet in cruciatum hinc ab
 Hic ille est: non te credas Daum luere.

MY. Me miseram, nihil pol falsi dixi, nisi senex.

† Pentameter † CH. Noui rem omnem. sed est Simo intus? DA.
 est, nisi legas † MY. ne me attingas scelestes: si pol Glycerio noi
 (intus est) in mnia hæc.

† Iāb. tetram. † DA. cho inepta, nescis quid sit actum. M † quid t

† Trimeiri. DA. Hic focer est. alio pacto haud poterat fieri,

† aliās, (qui.) Vt sciret hæc, quæ volumus. MY. hem prædicere.

DA. Paululum interesse censes, ex animo omnia
 Vt fert natura, facias, an de industria?

Reuertor.] *Adest nunc ipse Chreme, cuius causa*
fraudibus instructa est, ne promissas compleat nuptias.
Vt iubeam accersi.] Recte iubeam, quia summa potestas
nuptiarum à parte puellæ est. Sed quid hoc?] Non in
rogantis, sed mirantis, & non intelligentis est, & app
etum non oculis prius, quàm corporis offensus puer. et
fisse latentem. Puer hercle est.] Ornatiua particula

e. Mulier.] *Magis quàm Mysis. Vbi illic est?*] *Dæ-*
querit qui nunc abcessit, ut & ipse de foro venire vi-
er. Non mihi respondes?] *Bene nunc respondes. Se-*
memor est veritatem quicquam dicere, nisi subseruiat
mi Dauri. Reliquit me homo.] Mox hominem, non
am dixit: et tamen audiat Chremes, incertam personam
nis auia, non Daurum. Dii vestram fidem.] Ad-
um admirantis cum exclamatione. Quid turbæ est
forum.] Hac verba sunt venientis de foro. Quid
hominum litigant?] Legitur & litigantem Tum an-
chara est.] Comminantis est potius quàm alicui
ntis. Quidnam aliud dicam?] Hoc ad spectatores.
u obsecro hic me solâ.] & præcipue tertia Fabu-
abulâ se dicit audire, qui rei principium, rationemq;
te. Eho.] Eho interiectio est, vel principium animad-
nem in se poscentis, aut repente cernentis. Hic ne-
video.] Callide affirmat, non sibi visum Chremem,
& præuideret venientem, & presentem videat. Mi-
nde sit.] Miror veteres cum Vnde, pro nescio poue-
nam admiratio ab ignorantia descendit. Plautus,
is miretur qui sim, paucis cloquar. Au.] Interiectio
rnata mulieris. Concede ad dextram.] Et bene
am. sinistra enim venit Chremes: & non vult proxi-
ei Chremetem, sed iuxta: supra enim dixit, Ego quo-
inc ab dextra venire me assimulabo. Deliras, non
pse?] Deest, cum mihi dedisti. Sed & supra, & nunc
urbar Daurus, ne mulier totum dicat. Non tute i-
Summissa voce. Verbum si mihi vnum.] Accom-
te cōminatur Daurus: penè enim Mysis vniuersa nar-
. Præterquam quod te oro.] Hoc & sensim, & vt
sentiatur, pronunciaripotest. Faxis caue.] Gestu con-
ntis est, & vultus: vt suspenderet cōminationem, de-
ferret gestum. Ordo, Caue faxis. Male dicis.] Cum
ruptu loqueris, conuitium facis. Apparet ergo male
lenius esse dictum, quum subiungit, dic clare. Male
.] Nouè male dicis, pro comminatione posuit, quum
nuitio soleat poni. Nisi forte quia contumelie genus
mminatio. Quidam putant esse vnâ personam, Da-
icet, dictum superius Mysidis non satis manifestum
ni, in maledicti similitudinem deriuantis. Vnde est,
 dic

dic clare.] Hic expressius dixit: A vobis.] quia à vobis
 rum intelligebatur, hic addidit morem meretricis, v
 sic intelligat senex. Mirum verò.] Sæpe ad ἐρωτάων re
 tur. Impudenter mulier si facit.] Bo ro ordine loqu
 est, primo enim, causa impudentie natura est: deinde
 ditio. Adeon' videmur vobis esse idonei.] Idoneu
 aptus ad omnia, & bona, & mala. In quibus sic illu
 tis.] Et illudo in te, septimo casu: & illudo te, accusa
 dicimus. sed in primo supernarium est: vt sit, quib
 ludatis. Ab Andria est ancilla hæc.] Effecit, quod
 bat Dauus. nam intellexit Chremes sit ex qua Pãphil
 tus puer. Adeon'.] Adeone au, adeone ad eum. Ve
 tempore.] Cum pronisus sit, intervenisse putat. Ve
 tempore?] Opportune. nis sine præpositione dicimus,
 pore & tempori. Propera adeo puerum tollere.
 versus clarè dicitur: sequens ne senex audiat, presse. (C
 quoquam ex isto excessis loco.] Necessariò Dau
 tinet Mysidem. nõdum enim omnia audiuit Chremes
 dum comperit vnde sit mulier, & puer de quo susce
 sit. Excessis. pro excedas: vt faxis profacias. An etia
 gas?] Rursum iurgium repetit, & iròulentam ora
 Cedo.] Cedo idem significat quod dic & da mihi. er
 petitionem significat, non superuacua orationem.
 dictum cum quadam fiducia, & contemptu eius cui
 sermo est, interrogantis aliquid. Mitte id quod
 Hoc lentius, & summissè. Hem, quid Pamphili?]
 rei mulierem Vestri & Pamphili lentius pronuncie
 Dauus vellet: & ideo nunc repetisse nomen nostri &
 phili. Hem, quid Pamphili?] Duas res operatur I
 simul, & vt ignarissimum se ostēdat, & vt Pamphil
 minetur. Et arguè repetit nomen Pamphili, quasi
 dignationem, vt socrer auribus adolescentis nomen
 cet. metuit enim, ne non audiat velut senex. Rectè
 has.] Et hic efficit quod voluit Dauus, vt Pãphili
 mes puerum esse cognoscat, & recuset generum. Ha
 est, huiusmodi. O facinus animaduertendum!
 σιὼν πη ns quarta. Quid clamitas?] Clamavit eni
 nus, vt puerum audiret Chremes. Quémne ego he
 di ad vos deferri vesperi?] Vult negando irritare
 herem ad confirmanda qua vult. O hominem a

[Exclamatio Mysidis testimonium veritatis est. Ve-
 nidi Cantharam suffarcinatam.] *Vidi infirmum
 mentum. prius, vidi puerum afferri, dixit: post, non
 rum, sed Cantharam suffarcinatam. Canthara, nomen
 inus, & hoc dixit, vt leniter arguat Mysidem, non vt
 atur. hoc enim vidisse se innuit, Cātharam suffarcina-
 non puerum portantem. Suffarcinatam.] *Proprium
 nibus suffarcinatas esse. vt Persius, Pannucia Baucis.
 lautus, Doliarem, claudam, crassam. Quam in pa-
 do aliquot affuerunt liberæ.] *Indicium secunda con-
 ratio est, quam expressit Dauis refutatio. superest etiā,
 & concludatur effectus doli, negant e Chreme se daturū
 n: quod subinde efficit Dauus dolo. Aliquot liberæ.]
 raucæ, nec muliæ. Liberæ.] *Testimonia libera contra
 sm. & hoc proprium Terentij est: nam de Romano mo-
 c dixit. Næ illa illum.] *Næ, valde. Cic. Næ illi rebe-
 er errant. Chremes, si positū puerū.] *αἰμιμνῶσις.
 ἔμιμνῶσις transit enim à mixto ad imitatiuum chara-
 m. Næ illa illum.] *Chremetem scilicet. Chremes si-
 tum puerum.] *μιμνῶσις, quādo aliqua verba sic pro-
 iamus, vt vana videantur. Non hercle faciet.] *Bene
 de se tertiam personam fecit, vt supra, At nūc faciet.
 i sis sciens.] *Eloquenter. sic enim veteres pro scias dī
 In mediā viam prouoluam.] *Bene in mediam viā:
 ante fores positus iacebat. Teq; ibidē prouoluam
 to.] *De proximo πρὸς προμῶσις reperit. Et quando nomi-
 nt, πρὸς προμῶσις: quando verba, πρὸς προμῶσις dicitur.
 oluam.] *Id est, porrò voluam. & dolo quidē mina-
 quod facturus non est: verum sedulo id agit, vt iam
 tollatur è medio: simul cum seruat Chremeti, vt ipse
 et generum, non à quoquā passus videatur iniuriā:
 ol homo nō es sobrius.] *Sobrius, est sanæ mentis,
 februs, hoc est, ab ebrio separatus, secretus; separa-
 b iis qui discernuntur. Fallacia alia aliam trudit.]
 erbiū, cui subiacet, memorem mendacē esse oportere.
 m Atticā esse hanc.] *Transit ad imitationē. Eho.]
 iectio est conturbata mulieris. Iocularium in ma-
] *E contrario pro graui, & molesto, ac nimio. Iocula-
 igitur ἔστ' αὐτῆς ἰπῶσις. Quis hic loquitur: ô Chre-
 Principiū loquendi Dauus Chremeti dat, perfectu-****************

rus quæ ipse conatus est. Per tempus aduenis.] *Idem*
per tempus quod in tempore: aut certe per tempus, tem-
stiuè. O Chreme, per tempus aduenis.] Astute, q-
si eum nunc primum videris. Ah, ne tu omnia.]
ne pro non legitur; aut: ne tu omnia: ut Ne producat
accipiatur pro nō Tu omnia.] Audisti, subauditur
distin' obsecro? hem.] Exul: aus Dauus infert, & u-
gat frequenter repetendo. Audistin' obsecro? he n.]
facile credendo affirmat se non sciuisse præsentem Chre-
tem, ut hac confirmatione nihil illum de se faciat suspi-
In cruciatum.] Non in crucem, sed cruciatum. Hic
est.] Cum ἐμπεδόν, quasi vir magnus: sed hoc Chreme
stendens, dicit cum ἐπαρῆς. Non te credas Dauur
dere.] Vergil. Non Diomedis equos, non currus cerni-
chillis. Mi cenex.] Bene senex: quia quasi alienior es
ignotus Mysidi. Mi, suppalpatio muliebris. Ne me a-
gas.] Quædam ostenduntur aperte in comædiis, quæ
aliis personis intelliguntur. Si per Glycerio non oi-
hæc.] δὲ πῶτον τις tertia, quod alienæ personæ interi-
reticeatur. Fiunt autem δὲ πῶτον τις, id est, eticenti-
bus modis, aut enim tacet per se ipsum & ad aliū tr-
& est prima: aut tacet, nec ultra aliquid dicit; &
cunda: aut alterius interuentu personæ fit; & est i-
Nescis quid sit actum.] N scis plerunq; dicitur ei-
quem volumus redarguere imperitiæ aut ignorantia-
quem facere volumus ut velit libenter audire. Pau-
teresse.] Nonne pro multum. E: est ἐπεὶ ἄνω ἄς ἔχει
animo omnia, et fert natura facias.] Figura ἐπ-
σις. Nam quid est Ex animo, nisi, ut fert natura & k-
sentia à Terentio ἐπὶ πῶτον μὲν ἄνω ἄς prolata est: quam d-
aer ἐπὶ πῶτον μὲν ἄνω ἄς posuit. Ut fert natura.] Hoc est, ne-
lis ingenita actio. An de industria?] Id est, scien-
providentia, ea enim quæ discimus & scimus & ope-
ne genita & industria quædam scimus ut Virg. Et c-
re solum, namque hoc imitamur arando.

ACTVS III. SCENA VI

Iad. tetram.

CRITO hospes. MYSD. S. DAVVS.

* El tituru
 con onās in
 (diuitias.)

IN hac habitasse platea dictum est Chrysiden
 Que te in hoc acite optauit parate hic * diuiti

tius, quàm in patria honeste pauper viuere.
s morte ea ad me redierunt bona.

l quos perconter video. saluete. MY. Obsecro
em video? est ne hic Crito sobrinus Chrysidis?
It CRITÓ Mysis salue. MY saluos sis Crito.

1. Itáne Chrysis? hem. MY. nos quidem pol mi-
eras perdidit. (sic

Quid vos? quo pacto hic? satís ne recte? M. nósne?
quimus aiunt, quando vt volumus non licet.

Quid Glycerium? suos hic iam parentes reperit?
utinam. CRIT. an nondum etiam? haud auspica-
huc me appuli.

n pol, si id scissem, nunquã huc detulissem pedẽ.
er enim eius dicta est hæc, atq; habita est soror:

e illius fuerunt, possidet, nunc me hospitem
s sequi, quàm hic mihi sit facile, atq; vile,

rum exempla commonent. simul arbitror,
esse aliquem amicũ & defensorem ei, nam ferẽ

idiuscula iam profecta est illinc. clamitent
scophantam, hæreditatem persequi,

dicum. tum ipsam despoliare non * libet.

Optimè hospes pol Crito antiquum obtines.
ic me ad eam: quando huc veni, vt videam. M.

axime.
quar hos nolo me in tẽpore hoc videat senex.

ac habitasse platea.] *In hoc loco psona ad catastro-*

machinata, nunc loquitur. Nam hic Crito nihil ar-

to debet nisi absolutionem erroris eius. simul ex rer-

is, quam gravis, quam modestus, quamq; iustus sit

it. In hoc habitasse.] Non habitare: sed quia mor-

habuisse dicit. Platea.] Græci πλάττω dixerũt,

nos plateam dicimus. Secundum formam eiusmodi,

u & Medeam, πρὸς δέον & spondem scribimus.

se in hoc esse optauit.] Optare, est vnum de duo-

gere. Vergil. Pars optare locum tecti. Parare hic

as.] Animo hæredis dixit parare diuitias. Potius

in patria.] Primum dolet Crito, quod meretrix

chrysis, secundo progressus, queritur quod mortua

nota: quod tria dixit Crito, contempsisse Chrysi-

uriam, honestatem, & paupertatem. τὸ πένθος

Duo trochi:
tres cretici.
* (Sic) addũt
interpretes
& sine illo
non constat.
* Iamb. trim.

alias (lubet)
† Si addas
(morem) in
principio, cõ
stat verius:
aut si pro (o-
ptime) legas
(opportune)
& probabile
est hoc com-
missam scri-
ptoris vitio:
nã Donatus
non addit
(morem.)

etiam seruatum est graui viro, quum illum sobrina perdet. simul hic ostenditur eius generis fuisse Chrysidem, quæ probè viuere potuerit: nisi, vt ait, necessitas cogere. Quam in patria honestè.] *antiph. primum.* Poti quam in patria honestè pauper viuere.] His verbis poeta iam honestus inducitur Crito, & dignus cui credi porceat. Pauper viuere.] Ad illud reddidit, Sed inop & cognatorum negligentia coacta. Ea ad me lege reddunt bona.] Hic *ius traelauit* dicendo, redierunt, quibus familiam redeunt: si non est heres de proximo, aut ex testamento. Percontat.] Interrogatio est, cui necessario spondetur aut etiam, aut non. Percontatio, cui nihil habet ut si quis dicat, cur adulterium commisisti? Simul et modestè, & maturè, & de se nihil interrogaturus, & blandimentis. Est ne hic Crito sobrinus Chrysidis. Sobrini sunt consobrinorum filij: nam sic dicit Menander verum vt alij putant, de sororibus nati. vt sint sobrini quod sororini. Saluus sis Crito.] Saluus sis, assuecrationis tantis est, non quasi responsio. Itan' Chrysidis? hem.] nunc interrogat, sed comiseratur: & ita sequebatur vt ceret, perit, sed magis gemitus significat, quod minus irat. Nos quidem per miseram perdidit.] Hic intertur supra subaudiendum perit: Nam pro perit, hæc suis perdidit. Quid vos? quo pacto hic?] Progressiuentis ad interrogandum, id est, Puro inquit, quod illi ruit: vos autè quo modo? Quo pacto hic?] Significat peregrinantis. Nos ne, sic vt quimus.] vt sic nudum & est significatio languoris cuiusdã & lenitiaminis. & quimus, aiunt, quando vt volumus, nõ licet.] præsentis, & ad præterite vitæ excusationem pertinens responsio, qua purgatur voluntas Chrysidis in questionibus. Cecilius in Plucio, *Viuas vt possis, quando nõ vt velis.* Quid Glycerium? iam hic suos.] Cõuenientiam potenti, conuenit iudici futuro, de pluribus dargare. Ergo rectè & ordine quesitum, Quid Chrysidis vos? quid Glycerium? Vtinam.] Nonno genere exoptem pro negatione intulit. Haud auspiciato huc impuli.] Id est inauspicatus, quod non esset auspiciatus vsuatum veteribus sic dicere, si quid aliquando aliter nisset quam vellent. Nunquã huc tetulissim ped

gil. Mene efferre pedem, genitor te posse relicto Sdera-
 it, Ferte simul Fanni que pedem, Driadē que puella Sed
 ici adnotat alienius esse à caractere comico, tetulissim
 m. Sēper enim eius dicta est, atq; habita foror.]
 veris credendum est, aut etiam falsis, quæ tamen in-
 rauerint. Hinc Cic. ita habeantur itaque dicantur Ha-
 ergo plus est, quam credita. Semper eius.] A possibili
 tili. Nunc me hospitem lites sequi.] *Mire dicit me*
εὐφρανε, id est, senem & remotum à litib. Hospitem, id ^a pauperē.
 eregrinum. Lites sequi, id est paupertatem, totum per
 xv. Qui hic mihi sit facile atque vtile.] Id est diffi-
 & inutile. & est comicum Grandiuscula iam.] Ad
 ē. etatis refertur grandis, id est, grādis natu est. *Mior*
 generaliter, & ad sūmā etatis refertur, & ad cōpara-
 etatis pariter positū est. Sycophātam.] Hoc est, quī
 e conueniunt lites. Sycophantam.] Bene Sycophātā:
 bonam causam habet, nihil aliud timet quam conui-
 ēt Sycophantam, subdistingue, & sic infer sequentia.
 n ipsam despoliare nō licet.] *Ab honesto, & bene,*
nihil suum habet, nisi Chrysidis. Antiquū obtinet.]
iquum absolute dixit, ut æquum, aut bonum, quod
qui solebat, aut certe per ex) ei *iv* id est morem, &
 nium. Duc me ad eam. quando huc veni ut vi-
 .] *Vel hoc inquit, ut videā, cur autē ut videā? quia ti-*
& est ordo, Duc me ad eā, ut videā, quando huc veni-
cat senex.] Bene senex. Simo. n. cū Chremete est, ppter
ideri nō vult, ne eius utatur apud socerū testimonio, rē
aphilo aduers⁹ Glyceriū: & rur⁹ nuptiæ cōfirmētur.

ACTVS V. SCENA I.

CHREMES. SIMO.

Troch. tetra.
catalectici.

atis iam, satis Simo spectata erga te amicitia est
 mea.

is pericli cœpi adire: orandi iam finem face.

m studeo obsequi tibi, penē illusi vitam filiæ.

nō enim quam maxime abs te postulo, atque o-
 o Chreme,

(probes.

beneficium verbis inicum dudum, nunc re com-

*(Vide) cor-
ripit sicut
(cauc.)

*vide quā iniquus sis præ studio, dum efficias

d quod * cupis.

(alias inbes)

Neque modum benignitatis, neque quid me oro cogitas.

Nam si cogites, remittas iam me onerare iniuriis.

SI. Quibus enim abrogitas? perpulisti me: ut homo adolescentulo

In alio occupato amo e, abhorrenti ab re vxoria,

Filiam de rem in seditionem, atque incertas nupti

Eius labore, atque eius dolore gnato ut medica tuo.

Impetrasti: incepti, dū res tulit: nūc nō fert, feras, (

Illā hinc ciuē esse aiūt. puer est natus. nos missos

SI. Per ego te deos oro, ut ne illis animum inducere,

Quibus id maxime vtile est, illum esse quam detrimum.

Nuptiarū gratia hęc sunt sicta, atq; incepta omni

Vbi ea causa, qua a nobis hęc faciunt, erit adempta his: desinent.

CH. Erras. cum Dauid ego met vidi iurgantem an lam. si scio. CH. at

Vero vultu, cum tibi me adesse neuter tum praeserferat.

SI. Credo: & id facturas, Dauid dudum praed

Et nescio quid tibi sū oblitus hodie, ac volui, die

Satis iam satis Simo.] *Hęc scena officiorum discep*

tionem continet parrum, nec se de officio amicorum

paterna pietate tractatū. Satis ā satis.] Hęc veluti q

dā cōtrouersia est, nāq; iniuriarū r. us fū Simo, cōtra

tur per cōiecturā. falsum esse q. inēdu: quā Pāphilus:

amet, neque ex eo natus sit filius: & ahibetur deriu

causa, qua dicitur meretricē ista ora esse molitā ad dis

bandas nuptias. Satis iā satis.] Bene negaturus filiā, p

gai prius officiū suū de fide p. omitti. & vltro accusat. S

etata.] Probata. vi Ver. at, h. b. specta. a iuuenius. I

enim.] Enim παγελο est figura: Imō enim quā m

xime abs te postulo.] Renūciare affinitati Chremetē

pari adhuc intelligit Simo, ut: subtiliter dissimulat: r

fidem promissi hominē compellat. Initiū.] Capiti, ab in

do: unde & in tua quoq; dicta Quod cupis.] Quod

legitur & quod iubes. Neq; modū benignitatis, n

id me ores, cogitas] *id est, non cogitas aut quantum benignitate amoris exigendum, aut præsumendum sit: quod sit i. possibile, quod peris. Remittas am. Re-
tas promittis. Peipulisti me, vt homini adolescentulo.] Hæc est tota accusatio. Homini adolescentulo.] Sallustius, Occultans se iugurio mulieris ancilla. Filiã
latens.] inuidiose, non promitterem inquit, sed darem
ntum in te est. Dum es tulit.] Compositum pro sim-
i est retulit. & alius quàm decet comicam characterẽ,
um videtur. Per ego te deos oro.] Defensio per cõ-
uram. & est ordo, Per deos oro te ego. Quibus id ma-
te utile est.] Argumentum à persona. Quibus id ma-
te utile est.] A causa ratiocinativa. Vbi ea causa.]
am ob rem hæc faciunt ἀναλόγου. nam non intulit,
nam causam: quum supra dixerit, ea causa, sed quasi
erit, Vbi ea res: intulit quam obrem hæc faciunt. Erat a-
npta.] Aut Rem abund. i, aut Causa Vero volu.]
asi dixerit Simo, simulabat ancilla Quum ibi me ad-
neuter tũ præsen: erat.] Credit. Aut eisi visus à My-
erat, tamen ignorabatur esse Chremes, donec diceret
us, Hic ille est, non te credas Dauum luere. Quũ ibi
adesse.] Tum deest, vt sit integrũ, Tum cum. Dauus
dũ prædixit mihi.] Hic ostenditur, quod vidu calli-
Dauus, vt prædiceret futurum seni, id quod ipse erat
furus. Nescio quid.] Dicit propter: vt sit, propter ne-
quid, aut nescio pro qua re, vt sit aduerbiale. Ac vo-
] Ac pro contra quàm.*

ACTVS V. SCENA II.

DAVVS. CHRÆMES. SIMO.

DROMO seruus.

Nimoiã nũc ocioso esse impero CH. hẽ Dauũ tibi.
si. Vnde egreditur? DA meo præsidio, atq; hospiti-
is. si. quid * illud mali est? (non vidi. si scelus,
. Ego commodiorem hominẽ, aduentũ, tempus,
nẽnam hic laudat? DA. omnis res est iam in vado.
si. cesso alloqui? (hem Simo, õ noster Chreme,
. Herus est. quid agam? si. õ salue bone vir. DA.
nnia apparatus iam sunt intus. si. curati probe,
. Vbi voles accersere. si. bene sanẽ: id enim ero hic
nunc abest.

Troch. tetrã.

In (illud) e-
liditur l.

Etiā tu hoc respondes: quid istuc tibi negoti e

DA. mihine? si. ata.

DA. Mihine? si. tibi ergo. DA. modo introii. si. qu

ego, quā dudum rogem.

DA. Cum tuo gnato vnā. si. āne est intus Pamph

lus? crucior miser.

Eho, non tu dixti, esse inter eos inimicitias carnife

DA. Sunt. si. cur igitur hic est? CH. quid illum cenfo

cum illa litigat.

DA. In dō * vero indignum Chreme iam facinus fa

ex me audias.

(cauti

Nescio quis senex modo venit, illum confider

Cum faciem videas, videtur esse, quantiuis pretij.

* Tristis seueritas inest in vultu, atq; in verbis fid

* si. Quidnam apportas? DA. nihil equidem, r

quod illum audiui dicere.

si. Quid ait tandem? DA. Glycerium se scire ciu

esse Atticam.

si. Hem Dromo, Dromo. DR. quid est? si. Drom

DA. audi. si. verbum si addideris. Dromo.

DA. Audi obsecro. DR. Quid vis? si. sublimem hu

intro rape, quantum potes. *Iamb, tetram.*

DA. Quem? si. Dauom. DA. quam ob rem? si. q

lubet: rape inquam. DA. quid feci? si. rape.

DA. Si quicquam mentitum inuenies, occidito. si.

hil audio. ego iam te commotum reddam. DA.

inetsi hoc verum est. si. tu tamen

Cura asseruandum vinctum, atq; audin' ? quad

pedem constringito,

Age nunc. iam ego pol hodie, si viuo, tibi

Ostendam, herum quid sit pericli fallere, &

Illi patrem. CH. ah ne savi tantopere si. Chreme,

Pietatem gnati nonne te miseret mei?

Tantum laborem capere ob talem filium?

Age Pamphile, exi Pamphile, ecquid te pudet?

A Nimo iā nūc otioso esse impero.] *Hæc scena pr*

cipium indicij, & iracundiam senis continet, atq; in

vehementer exprimitur cōsuetudo patris, ac domini offe

& indignantis: Animo iā nunc ocioso.] Exultans eg

ditur Dauus, nunciāns prona esse omnia ad securitate

Et otio.

* Nisi in (ve-
ro) elidasu
consonātem
versus erit
iamb. tetra.
catal.

* In (tristis)
eliditur s.

Iamb. tetra.
Troch. iur-
sum.

Si (hē) est in
verū, iam

est tetram. Si
annectes ver

sui pꝛcedē-
ti, trochai-

cus est tetra.
catalecticus.

Duotrochai-
ci tetrame-
tri.

Iāb. trimet.

so, securo : quia negotium sollicitudo est. Impero.]
 lo ut statim fiat, tanquam illud quod imperatur. Et
 o superbe dixit, summum enim iudicium securitatis
 erbia. Vnde egreditur.] Hic non interrogat : sed cū
 atione, vel magis cum indignatione dicit. Meo præ-
 atque hospitis.] Id est, Animo iam nunc ocio, esse
 o. Atq; hospitis.] Scilicet Critonis. Ego cōmodio-
 ominem.] Hic Dams admiratur, quod in ipso ar-
 periculi superuenerit Crito. Ego commodiorem
 nem, aduentum, tempus non vidi.] Potest enim
 imodus esse quis, & alieno tempore superuenire po-
 commodum in homine est, sed & opportunus malū
 aduentum habere potest. nam commodum, in homi-
 aduentus, in factō eius: tempus in opportunitate fa-
 omodiorem hominem, aduentum, tempus.]
 us. Scelus, quemnam hic laudat.] Non est hic so-
 us: ad sensum enim, nō ad verba respexit: etenim pro-
 nsus verba sunt: non propter verba sensus. Omnis
 : iam in vado.] In vado, in securitate, nā ut in pro-
 periculum est: ita in vado securitas est. Prouerbiale,
 o, in iusto. Quid agam.] Plus est dicere quid a-
 quàm cogitare de fuga. Salue bone vir.] ἐγώ σοι
 est, quàm increpatio, quum enim omne genus cri-
 aliquis superauerit: tunc elusi, ἐγώ σοι lau-

ri.
] interiectio perturbati est. O noster Chreme.] No-
 cendo, latenter significat Glyceriū filiū Chremetis esse
 am. Omnia apparatus iā sunt.] Quia infecta sunt
 atis, Curasti probe.] Probe, memoriter ut solet: su-
 im dixerat senex, Imo abi intro, ibi me operire: & q̄
 opus est, para. Vbi voles accersere.] Vbi, pro quan-
 est enim loci, sed temporis aduerbium. Bene sane.]
 e, quia qui sanus est, idem & validus. Abest.] Pro
 Etiani tu hoc respondes.] Decet an non. Etiā tu
 espondes?] Etiam, aut hortatio est, aut coniunctio.
 e quanta dixerit, & quid, & istic, & tibi. Mihine?]
 do non sumus parati ad responderendam, ducen-
 npus, eludimus. Mihine?] Apparet in turbati
 m modo consilio poetæ, ut omnes amittat fallacias:
 pressus prodatur Pamphilum, dum malum comi-

nis perhorrescit: totumque hoc ex argumento est. vix
 nim iam poeta catastropham fieri. Modo introij.] Ho-
 gnium, perturbatum induci ob conscientiam Dauum.
 tuo gnato vna.] Seruus excusatio, filij accusatio est, &
 quasi à perturbato dicitur seruo. sed consilio poeta, ad
 tum festinantis, & resolutionem fabule. Anne est i-
 Pamphilus?] Causa iræ vehementior inuenta est. Su-
 Nulla ratione dicitur sed ne nihil respondeat. nam
 b. t. us est, utpote oppressus. Quid illum?] Deest prop-
 sit, propter quid illum esse censes. Cum illa litigat.] C-
 mi conuenit hic sermo: hic enim irrides: qui & supra &
 Amantium iræ, amoris redit, rogatio est. & sic hoc dic-
 alibi, Credo v. sit, misera pro amore exclusit hunc f-
 Cum illa litigat.] Iridenti Simonem Chremes, quia
 rat, Iræ sunt inter Glycerium & gnatum. Imo ver-
 dignum Chremes.] Bene ad eum loquitur, qui est
 prius deterritus: vel qui nō interturbat orationē suam
 quæ etiā sibi peccatorē destinet, ita loquitur, quasi h-
 causa, cur sit Pāphilus ingressus, quod quasi i. lis inu-
 tur à Crizone hospite, ducenæ vxoris, quā cuius Antio-
 ciauerit. Nescio quis senex modo venit.] Bene
 quis, etenim si notus esset, videretur gratificari, id est
 solus esse testis, & mirus verus. Elū.] Peteres que
 illum dicimus, vel illum, vel ollam dicebant. que
 illum, quidam, ecce illum, vel intelligi, tanqua-
 ipso domum Glycerij ostendat Dauus, dicens, E-
 quasi en illū, est enim, ut alij volunt, Pronomē, ut ali-
 uerbiū demonstrantis: nam pronomen huiusmodi vete-
 proferebāt, ille ekus, oillus: sed, ut diximus aduerbiū
 tū ex pronome videri potest: ut sit: en, vel ecce illis.
 dens.] Confidentē, pro constanti, nō mala significatio
 sui. Catus.] Callidus, dectus, ardens, naga τὸ καίεν
 Cato dictus: ingeniorum etenim igneus vigor esse vi-
 Quantius precij.] Ad magnitudinem refertur qu-
 nis, non ad paruitatē precij. Et totū oratorie, scite en-
 quutus est. Sed interest inter quāuis & quātius. n-
 rum contemptiois, aliorum laudis. Tratis.] Ad la-
 interdum sumitur, non amaritudinē, tristis, Cicero,
 tristis & integer. Glycerium se scire ciuem esse
 gam.] Bene constanter ad ea quæ loquutus est, scire

no Dromo.] *Commotus ira & dolore nihil dixit, uod lorarium repetendo sapius uocat. Verbum si ad-*
is.] Bene quia omnia praesente iocero contra nuptias
*uir. Audi obsecro.] Pleura; à uerberatus * uel*
gentia loquitur uel mora. Sublucis.] u. est, in sub-
per altum. Quantum potes.] Hoc est celerime,
egniore se ostendunt serui ad patientes colliberos
et mora uentiam captantes indignam dominorum.
lubet.] Hoc sensu & supra actum est, Aut si libi-
uerit, causam ceperit quo iure, quaq; iniuria. Quia
.] Dano dicit. Rape inquam.] Hoc Dromoni. Si
iuam inuenies mentitum, occidito.] Hic plus
ubi enim uerba supra dixit: nunc occidito. Com-
m.] Citum, celerem. Quadrupedem.] Virum liga-
enus sic dicitur, quatuor pedes; an quadrupedem ut
an quadrupedem, id est, cum pedibus & manibus?
adrupedem pro ieruo, ac fugiuo posuit? Sic Vergil.
is at quadrupedes nota mira tecla refugit. Con-
ito.] Mire, ne quid fiat tragicum in Comœdia usque
cula ita progreditur, nec quicquam uentat uerius.
o.] Qui certa minari uolunt, incertam faciunt uitarz
Herum quid sit pericli.] Herum, & patrem cum
i pronunciatione dixit. Et alibi, Num qui mentiri,
llere insuerit patrem, audebit: tanto magis audebit
s Ne scuitant opere. Ne imperatiuo mag quam
ictino adiungitur: ut Verg. Ne seni magis iaceat o-
em gnati] et ei is, deest enim uides, aut quid ta-
épore: pro impietate. Et uide inuidiam quasi par-
m accusantis: non enim pudorem dixit, sed putarem.
im laborem capere.] ad dñs. assumendum est
xtrinfecus Me.

ACTVS V. SCENA III.

AMPHILVS. SIMO. CHREMES.

Iab. trimet.

is me uolt? perij, pater est. s 1. quid ais o-
 mnium? CH. ah,
 potius ipsam dic, ac mitte male loqui.
 Quasi quicquā in hunc iam grauius dici possit.
 andem? ciuis Glycerium est? PA. ita praedicant.
 praedicant: o ingentem confidentiam.

Num

* al. (pu let.) Num cogitat quid dicat? num fact? * piget?
 * (co)corripitur. Vide num eius * color pudoris signum vsquam dicat?

Adeón impotenti esse animo, vt præter ciuium Morem atque legem, & sui voluntatem patris, Tamen hanc habere studeat cum summo probr
 P A. me miserum. s I. modóne id demum se Pamphile?

Olim istuc, olim, cum ita animum induxti tuum Quod cuperes, aliquo pacto efficiendum tibi, Eodem die istuc verbum vere in te accidit.

Sed quid ago? cur me exerucio? cur me macero?

Cur meam senectutem huius sollicito amentia?

Vt pro huius peccatis ego supplicium sufferam?

Imò habeat: valeat: viuat cum illa. P A. mi pater

s I. quid mi pater? quasi tu huius indigeas patri

Domus, vxor, liberi, inuenti inuito patre.

Adducti qui illam ciuem hinc dicant: viceris.

P A. Pater, licétne pauca? s I. quid dices mihi? c

Tamen Sino audi. s I. ego audiam? quid ego

diam

Chreme? C H. at tamen dicat sine. s I. age dicat:

Troch. tetra. P A. Ego me amare hanc, fateor: si id peccare e

teor id quoque.

Tibi pater me dedo, quiduis oneris impone, i

* (Hãc) super est nisi legas vxorem hãc.

Vis me vxorem ducere? hanc vis amittere? vt p

ro feram.

Hoc modo te obsecro, vt ne credas à me alleg

hunc senem,

Sine me expurgem, atq; illum huc coram addu

s I. adducas? P A. sine pater.

C H. Acquum postulat, da veniam. P A. sine t

exorem. s I. sino. (Ch

Quiduis cupio, dum ne ab hoc me falli comp

C H. Pro peccato magno paulum supplicij sa

patti.

Q Vis me volt? perij.] Hic accusatio est, quæ so

defensione, in eo quod ad amorem perinet. per c

sionem: in eo quod ad Critonis personam, per coniect.

Quid ais omnium] δὲ τὴν τρίτην τέρτιαν: & est ad

nem personæ. Et est irati, familiaris dicitur, ut
 pro dignitate peccati non inueniat conuictum. Quid
 Non interrogantis, sed inuehenti, & est eadem
 significans, in eo quod ait omnium. Quasi quic-
 in hunc iam grauius dici possit.] Quam quod
 quam quod peccauit. Ain tandem?] Querit Probus
 se pars orationis sit & an una sit: est autem ain qua-
 te. Et mire, quasi ipse dicat, quod Darius dixerit. Ergo
 ercontatum verbum est. Tandem.] Pro iamen-
 icat.] Artificiose pro dicunt posuit. adeo in hac re ve-
 ter commotus senex hoc ipsum repetit, Ita predicans,
 acundiam. Et ita est in huius, ut repetantur verba, in
 is arguitur impudentia. O ingentem confiden-
 !] Et confidentia modo pro audacia est cum improbi-
 vi in Phormione: Homo confidens. Aliter hic supra
 ens pro constanti, & graui. Ergo confidentia inter-
 n bona significatione, interdum in mala ponitur: sed
 a semper in bona. Num cogitat quid dicat? num
 piget?] Amens est qui nesciat quid dicat. amentior,
 non pœniteat facti sui. Num cogitat quid dicat?]
 iniuriarum se alligat. Num facti piget.] Quia di-
 edicant: non dicunt, & ut solent irascientes, auriu o-
 rem à secunda ad tertiam personam: ab ea cum qua
 batur ad aliam. Num eius color pudoris signum
 im indicat?] Signum, est parua quædam significatio
 nis totius rei qualitatem. Num eius color pudoris
 m vsquam indicat?] Paterno animo dicit. Namq;
 vils velle erubescere filios, pudentesq; esse, familiare
 i contrarium est. Erubuit, salua res est. Hoc ergo di-
 : timet inquit: nec eum pœnitet, nec pudet. Præter ci-
 morem.] Præter, cetera nunc significat. Impoten-
 timis potenti, vel certe, debili & deuincto. Ciuium
 in, atque legem & sui voluntatem patris.] Tri-
 pta sunt, mos, lex, imperium patris. Tamen.] Quam
 i xerit quamuis, subiecit ea ne: & figura est ἀνάχ-
 Me miserum.] Initium defensionis, & deploratio
 itatis & miserie, quia in amorem culpam remouet à
 tate sua, quum pater, quod amat filius, vitium men-
 tas esse, non impulsum dei. Modo ne id demum
 Pamphile?] comprobatione ostendit eum esse mi-

ferum. Deum autem signum est tarditatis. Et sentitur, qui vix colligit se, vixque animadvertit. ut a
 Vix tandem se nisi stolidus. Obmillec] Olim obiturg
 est, quod dicitur an est olim: confirmationem autē per re
 zionem ostendit, ut Verg. Diuum. d. e. o. Accidit] eu
 fuit. Aliquo pacto.] Quoquo modo Sed quid ag
 Proprium est parentibus indignatione velut abiicere
 ram suorum, cum stomachati fuerint. Sed quid ag
 ἐκλαψὺς per δῆμιον. Sollicito.] Sollicitam rede
 est, contristo, & perturbo Cur meam senectutem.]
 me, sed in am senectutem: quod plus est. & miserabiliu
 cit. Imo habeat, valeat.] Non irasitur ut pater, sed
 mulct ut alienus: quia vehementer dolet. Et habeat,
 auditur illam. Mi pater.] Mi, meus & principium fac
 à conciliatione persone. Quasi tu huius indigeas
 tris.] Huius ostendens se dicit, ut Verg. Est hic, est an
 lucis contemptor. Domus, vxor liberi inuenti]
 gravitate sensus elatus est. nec de Menandro, sed propi
 Terentij. Et liberi inuenti dicit, cum vnus esset: sed inu
 sius liberi. Et inuenti, non geniti, secundum illud.
 ego scio, neminem peperisse hic: Domus addidit, non l
 nar. Et oratorie, de vno pluraliter loquimur. Vice
 Verbum est eius qui vix sibi extorquet ut abiiciat cu
 Et proprium patribus ac familiare iratis. Pater lic
 pauca?] Titubans, & balbutiens oratio pudore &
 scientia. Age dicat, sino.] Hoc totum non ex animo
 mittentis, sed cum stomacho patientis est. Ego me an
 hanc fateor.] αὐτοβουλία τ' ἐγώ. Et bene hanc dicit,
 Glycerium, cuius nomine offenditur senex: nec pere
 nam, ignominiam scilicet vitans. Si id peccare est, fa
 id quoque.] Noli, inquit, me accusare quia amo, ar
 tem enim nemo accusat, ut febricitantem nemo acci
 potest, cur febricitet: sed a mare, inquit, si puias esse pu
 rum, fateor etiam me hoc peccasse. M. rē igitur & su
 sendit culpam. & assensu irato est. Fateor id quoque
 Peccare me scilicet. Si id peccare est.] Peccare dicitur
 amor deus est, non voluntas. Tibi pater me dedo.]
 ne dedo, quasi hostilia & contraria volenti. nam dedit
 hoste fieri solet. Quiduis oneris impone, impera.]
 tustus est translationem oneris, dicendo impone, ut po
 fer

Vis me uxorem ducere? hanc vis amittere?] *Est unum est, duo fecit: ut ostendat se non posse ferre. Ut o feram.] Obsequium sine voluntate ostendit: & m valet sub Chremetis presentia hæc confessio ad nendas nuptias. Ut ne.] Pro, ut non. Allegatum.] Titum Huc senem.] Critonem scilicet. Et non Critonem senem dicit: ut de hac appellatione pondus adiecit Simonio. Acquum postulat, da veniam.] Artifice interponit loquentem Chremetem, quem volens usque in finem filie suæ retinere, non facit irasci Pamphilum inemptum filie suæ, & post hoc abire de medio. Dan.] Concede, indulge. Sine te hoc exorem.] Id est, iurgem: non adducam. Ab hoc me falli compellat. O paterna pietas, ipse accusator est, & redarguit se Paulum supplicij.] Supplicium dicit ipsam acnem.*

ACTVS V. SCENA IV.

PRO. CHREMES. SIMO. PAMPHILVS.

Pro orare: vna harum quæuis causa me, ut faciam, monet: Troch. terr. catalectic.

Simo, vel quod verum est, vel quod ipsi cupio Glycerium.

Pro. (uos sis Critonem.) Critonem ego Critonem video? & certe is est. salu Athenas insolens? C. R. euenit: sed hincine

Simo?

Pro. Sic est. S. I. men' quæris? Cho tu Glycerium hinc esse ais?

Pro. Tu negas? S. I. itane huc paratus aduenis? C. R. re? S. I. rogas?

Pro. Impune hoc facias? tunc hic homines adulesculos,

adulesculos, eductos libere, in fraudem illicis? S. I. itando, & pollicitando eorum animos lætas?

Pro. sanusne es?

Pro. meretricios amores nuptiis conglutinas? S. I. metuo ut substet hospes. C. H. si Simo hunc is fatis,

Pro. a arbitere, bonus hic vir est. S. I. hic vir sit bonus? S. I. imtemperate venit hodie in ipsis nuptiis,

Vt veni.

Vt veniret antehac nunquam? est verò huic credum Chreme?

P A. Ni metuam patrem, habeo pro illa re illud quod moneam probè.

S I. Sycophanta. C R. hem. C H. sic, Crito est hic: te. C R. videat qui fiet.

Si mihi pergit, quæ volt, dicere: ea, quæ non vult audiet.

Is eliditur in (istæc) Egon' istæc moueo, aut curo? non tu tuum malum æquo animo feres?

Nam ego quæ dixi, vera, an falsa audieris, iam potest. (Et tu:

Atticus quidam olim naui fracta, apud Andrum

Et istæc vna parua virgo. tū ille egens, forte app

Primum ad Chrysidis patrem se. s I. fabulam interpretat. C H. sine.

E R. Itane vero obturbat. C H. perge. C R. tum is cognatus fuit, (ti

Qui cum recepit: tibi ego audiui ex illo, sese esse

Is ibi mortuus est. C H. eius nomen. C R. nomen cito tibi?

Phania. C H. hem perij. C R. verum hercle oportuisse Phaniam: (I

Hoc certo scio, Rhamnusium se aiebat esse. C H.

Tetram. sca- C R. Eadem hæc Chreme multatim in Andro
zon. catal. audiuere. C H. vtinam id sit,

Ostionarius Quod spero. ego dic mihi, quid eam tum Ch
iambicus. suamne aiebat esse? C R. non.

C H. Cuiam igitur? C R. fratris filiam.

Iamb. dime. C H. Certè mea est. C R. quid ais? s I. quid tu ais
Arrige aures Pamphile.

Iamb. tetra. S I. Qui credis? C H. Phania ille frater meus fu
noram, & scio. C H. is

Iamb. tetra. Bellum hinc fugiens, meque in Asiam persequi
proficiscitur.

Tum illam hic relinquere est veritus, post illam
primum audio,

Quid illo sit factum. P A. vix sum apud me, ita
inuis commotus est metu, (b

Spe, gaudio, mirando hoc tanto, tam repeti

Næ istam multis tuam inueniri gaudeo. P. credo
pater. (malè habet P.A. dignus es

. At mihi vnus scrupulus etiam restat, qui me
in tua religione, odium. nò dum in scirpo quæ-
ris. C.R. quid istuc est?

Nomen non conuenit. C.R. fuit hercle aliud par-
æ. C.H. quod Crito?

quid meministi? C.R. id quæro. P.A. egone huius
memoriam patiar meæ (dicari mihi?

uptati ob stare, quum ego possim in hac re me-
i patiar. Heus Chreme: quod quæris, Passibula
R. C.R. Ipsa est. C.H. ea est.

Ex ipsa audiui milles. si. omneis nos gaudere
de Chreme

redo credere. C.H. ita me dii ament, credo. P.A. M.
uid restat pater?

indudum res reduxit me ipsa in gratiam. P.A. ô
pidum patrem:

xore ista vt possedi, nihil mutat Chremes. C.H.
iusta optima est.

quid pater aliud ait. P.A. nempe. si. scilicet. C.H.
os Pamph. le est

em talenta. P.A. accipio. C.H. propero ad filiam:
no mecum Crito,

illam me haud nosse credo. si. cur non illam
ic transferri iubes?

Rectè admones. Dauo istuc dedam iam nego-
. si. non potest.

Qui? si. quia habet aliud magis ex sese, & maius.
.. quidnam? si. vincit est.

pater, non rectè vincit est. si. haud ita iussi. P.A.
de solui obsecro.

ge, fiat. P.A. at matura. si. eo intrò. P.A. ô faustum
felicem hunc diem.

tte orare.] Hinc in scenam progreditur Crito: in cu-
us verbis non modo quod ipse promittit, sed etiam

& Pamphilus dixerit, demonstratur. Et hic omnis
aperietur fabula. Mitte orare. vna harum quæ-

iusta.] Pamphilo dicit & dicenao vna harum, osten-
ditas esse causas: etiam pares magnitudine esse, dicen-

do *Quæuis*. Andriū ego Critonē video.] Bonū initium agnūturī filiam. Itaque compendij causa, non laborat de agnitione personæ Critonis, ut ab eo facile doceri possit. Sæuus sis Crito.] Ne laboret ad persuadendum miro compendio poete, iam Crito notus est Chremi. Quid tu Athnas insolens?] *Insolēs, insolitus, insuetus*. Cuius, *Mone* etiam loci insolentia. Sallustius, *Insolens* vera accipien. *Insolens, & arrogans* intelligitur. Qui præter legem a humanam & naturalem, insolens dicitur. Cicero, in *vi*ria, que natura insolens & superba est. *Euenit.*] *Pu*fateri propter hereditatem venisse. Et vide ipsum esse, dixerit supra, *Clamitent me sycophantam, hereditatē sequi Paratus aduenis?*] Hoc est subornatus, & comptus dolo. Tūne impune hoc facies?] *Mirè acriter* Critonem aggressus, dilatauit incusationem, & generalem virtute oratoria, que d' *erōtis* dicitur. Tūne hic.] *D*Athenis, ubi delicta vindicantur. In fraudem illicis. *ligas, vnde Verg. Terna tibi hac primum tripli i circ.* data filo *Licia* circumdo. *Licia* enim dicta sunt quasi *L*Eorum animos lactas?] Hinc & iam oblectatio dicitur *Lactas.*] *Quasi teneros animos. Lactare, est dulcedine* qua tenere, ad persuasionem inducere, vnde & *delect.* & *oblectare* dicimus. Ac meretricios amores nup conglutina?] *Vide oratoris* agi, ut grauius Critonem cuset *Simo*, nunc defendit filium, quem dudum increpauit. Ac meretricios amores.] *Peius lenocinio* crimē gessit, non amicam facere de meretrice, sed coniugem. *pt is conglutinas.*] Hoc grauius est lenocinio. *Met* subter hospes.] *Vt, ne non, Lucil. Tuam ut mem* retineas. Et bene hospes ait, non homo, vel Crito, est ipso nomine causa diffidentie. Non ita arbitrere.] *non arbitreris. Bonus est hic vir.*] Cum pōdere & d' *Etione inferendum* Hic vir sit bonus?] Hic per ægū nec virum, nec bonum esse dixit. Hic vir sit bonus?] poeta, quum oportuerit Critonem inimiciorem Chremi quam *Simoni*, sic rē inducit, ut notior ei sit contra quem xime venerat, atq; ab eo defendatur magis, ut res pro ad catastrophē possit. In ipsis nuptus.] In iplo articulo p'uarū. Ut veniret ante hac nūquā.] *Pteriq; casu* tatur inausurā. & hoc sape fit, ut etiā sedulo facta, s.

Ha. Sycophāta] Hoc est, quod minime noluit sibi dici
 to. nā ita loquutus est supra. Clamitēt me sycophantam,
 editatē persequi. Hē.] Prīcipiū iracundiæ. audiuit. n.
 maxime vitabat: nā ut supra, Clamitēt me sycophantā. Sic,
 to est hic. mitte.] Hic Chremes traducit illū ab iracū-
 di edo sic nō esse. Mander. * Et recte quia naturæ i-
 scitur, voluntati nō itē. Si mihi pergīt, quæ volt di-
 z.] Graviter & maturē. Ego istæc moneo, aut cu-
] Est enim sycophantæ perturbare rē bonā, & curare ma-
 loc. n. dicit cū ὑποκόλοι. Ego hec turbo aut cogito quē-
 odū tu dicis Simo. Nō tu tuū malum æquo animo
 sē] Non sili, sed amorē in filiū significat. An quia ira-
 est. Et queritur, an conveniāt hæc verba Pāphilo ve-
 te: Imo enim conveniūt: nā quātō magis dissimulat fa-
 tanto plus acquirit fidei ad ea quæ loquitur. Iā sciri
 est.] Addidit & temporis celeritatem: & magna ma-
 tate dixit. Atticus quidam olim.] Hæc pars argu-
 ti est, quæ & supra iam dicta. Fortē applicat.] Ap-
 propriē de naufragio in litus eiectō atq; egenti. Pri-
 n ad Chrysidis patrem.] Quid est, primum? an quidē
 a mortuus est? Fabulam inceptat.] Aut ad comæ-
 retulit fabulæ quæ fabula comædiæ: & quia argu-
 um quasi fabule narratur, aut certe ad irrisionē nar-
 nis dicit. etenim Olim, fabule propriū, ut Horatius,
 Rusticus urbanum muremus tæpere fertur. Accē-
 tano, veterē verus hospes amicū. Itāne verō obtur-
] Si subdistinguit, interstrepit accipe. Si non distinguit,
 ut intelligas. Itāne verō obturtat?] Potest itāne
 subdistingui: & sic cū cōminatione inferri sibi vbat.
 udiui ex illo.] Magna confirmatio veritatis est. No-
 tam cito tibi.] Non negatus est, sed difficultē se di-
 um ostendit. Phaniā.] Hoc ita dicit Crito, ut nemo au-
 scilicet adhuc dubitans, an ipse sit. Hec.] Sunt qui
 Simonē dicere irascentem filio Critonem submonenti.
] Hoc Pamphilus post iracundiam patris. An Chremis
 tentis vel ad eius mentionem, vel quod in filiam penē-
 rat? Verum hercle opinor.] Hoc adhuc cunctanter
 Tum: & ideo indiget confirmatione. Rhamnūsiū
 Piræus, & Rhamnūsi, & cætera huiuscemodi, ma-
 & Atticæ oppida, intelligenda sunt. Rhamnūsi,

pagus Attica est. Multi alij in Andro.] Hoc testimonij cæcum dicitur. Testimonij enim modus duplex est: manifestus, & cæcus. Manifestus est, qui certos testes, præsentem habet. Cæcus in qua multitudinem aut ciuitatem dicimus scire: ut Cicero, Testis est tota Cilicia. Quæ tamen audientem consternat. Est etiam in cæco iusturandum, tabule absentesque personæ. Cuiam igitur? Vestes, cuiam: quod omnibus generibus & casibus seruit. Arrige aures Pamphile.] Translatio à pecudibus, qui verbis intendit accipiendum esse vocem. Arrige aures Pamphile.] Hoc Simo videtur dicere. ut alij putant ipse Pamphilus. Noram & scio.] Noram Phaniam, scio fruisse. Ergo & ad personam, & ad rem retulit. Me quæ Asiã persequens, proficiscitur.] Bene in Asiam vbiulum non erat, sed in Gracia. Et persequens dicit, persequitionem sequentis ostendens. Persequitur enim qui non finit sequi. Vergilius, Quæ te sola puer, multis è matris causa Persequitur. Vix sum apud me.] Hoc est argumentum sapientibus leticiam vehementem in bonis modèdam, cum vnusquisque gaudens ita perturbetur, ut se ipsum iam non sit. Vix sum apud me.] Non sum me, magis consuetudine quam ratione dicitur. Aut sic dicit, quasi abierit animus, & rursus redierit. Itaque commotus est metu.] Duo carnifices futuræ rerum sunt, spes & metus. Dolor enim & gaudium sentium rerum sunt. Verg. Hinc metuumt, cupiuntq; gaudentque: nec auras Respiciunt. Sed dolorem hic in uia nõ posuit: & mire ordinem seruauit: sic enim se huiusmodi sequuntur. Et à τὸν δ' ἔτος distinguendū est, spe die: ut separati inferantur. Mirando.] Mirando, dicitur & est participium. Næ istam.] Næ, nimis, Cice. I vehementer erram. Sallust. Næ ista nobis mansuetudinè misericordia. Gaudeo.] Gaudemus nostris: gratulantis. ut Sall. Et ei voce magna vehementer gratulantis. Ne istam multis tuam.] Nõ multis modis inuenir deo: sed tuã inueniri. Alij, multis modis tuã inuenir deo: non, inueniri gaudeo. Hic iam redit in gratiã Si filio nisi forte patrem socerum appellat, ut Turnus. Et nos tela pater, ferrũq; haud debile dextera. Sed quomodo infra dicit, Quid restat pater, an

quia hæc iam maior pars reconciliationis est: Credo
et.] Incertum virum, cui gratulatur, Simo sit, quam-
Pamphilus respondeat: potest enim & Chremes pater
iri. Credo pater, sic responderi solet dicenti, gaudeo. At
si vnus scrupulus etiam restat.] At discretiuum est
riorum dictorum Scrupulus à Scrupo lapide dictus,
llus minimus: nam nimis molestæ sunt pedibus scrupu-
vita. vt Verg. Scrupea tuta lacu nigro, nemorumq; te-
is. Etiam.] Pro adhuc. Dignus es cū tua religione,
am.] Aut dignus odio, aut accusatiuus pro ablatiuo
est positus, pro odio. aut separatim odium legēdum est,
, Dignus qui malè habearis. Nodum in scirpo quæ-
Scirpus palustris res, & leuissima. Lucil. in. 1. Nodum
irpo insanè facere vulgus. Est autē scirpus, sine nodo:
uis iunci species. Alibi ipse, Reddunt curatura iūceas.
1. Scirpo induitur ratus. Id quero.] Rursus Crito obli-
is est, vt pote alienarum rerum. Voluptati obstare.]
c læticiæ & gaudio. Heus Chreme.] Heus dicendum
quia Chremes Critonem intuebatur. Ex ipsa milies
ui.] Duas res ostendit Pamphilus, & quod verum sit
lex ipsa sepe audierit: & quod sit Glycerium. Omnes
gaudere hoc.] Aut hoc correptè, aut hoc productè:
, hæc re gaudere. & gaudere, nostris est, vt supra adno-
mus: alienis verò, gratulari. Sall. Et ei voce magna ve-
nter gratulabantur. Plus est ergo gaudere, quam læ-
Quid restat pater?] Hoc est, ne irascaris. O lepidum
it.] In quo leporis est plurimum, lepidus dicitur. nam
est venustas. Nempe scilicet.] Nempe & scilicet di-
s manu vel vultu dotē significant, quod mox intelligit
mes. alij à πὸ τῶ scilicet, Chremetis personam faciunt.
est Pamphile.] Id est, Pamphilo pro vxore dabūtur
lenta. Accipio.] Ille nisi dixisset accipio, dos non esset.
enim ab acceptione confirmatur: nec potest videri da-
id quod non sit acceptum. Eho.] Eho hic admiratio est
uionis, ad id quod dicturi sumus. Dedam iam.] Ad-
temporis celeritatem. Qui.] Quamobrè. Non recte
tus.] Id est, non iustè: sed hic ad causam retulit non
Senex verò, ad rem retulit. Haud ita iussi.] Quia
rupedem stringi iusserat, quasi rectè, ac diligenter. Et
osum non vacat. nam tam ioculariter loqui, & minus

irascens est, & placabilis animi. Haud ita iussi.] Ele
 ver lufit ad auctoris, & finit ostendit, quam propi
 fit Pamphilus pater, & quam facili veniam Dano impe
 re possit ab eo: quippe qui iam etiam iocetur. Pamph
 autem dixerat, non iuste illo sic respondit: quasi dixi
 non diligenter vincit. Et haud ita iussi. sic enim pro
 perat, Quadrupedem confringito.

ACTVS V. SCENA V.

CHARINVS. PAMPHILVS.

Prouiso quid agat Pamphilus: atque eecum. P
 liquis fariam me putet (raro lu

Troch. tetra.
 * Deorum
 dissyllabum
 est.

† In (volu
 pates) iudi
 turu.

Iamb. tetra.
 Troch. tetra
 vterque.

Non putare hoc veram, at mihi nunc sic esse hoc
 Ego vitam * deorum propterea sempiternam
 arbitror, (morta

Quod * voluptates eorū propriae sunt. Nā mihi
 Parata est: si nulla a gaudis haec gaudis intere
 rit. (narram

Sed quem ego potissimum exceptē, ac mihi, cu
 CH. Quid illud gaudij est? PAM. Davon video
 mo est, quem maiorem omnium.

Nāque hunc scio mea fore idē solū gaudia-ū ga

Prouiso quid agat Pamphilus.] Haec scena ali
 generum Chremeti cōpa. ac: ne aut Charinus iri
 cedat, ut non prouisum videretur Philumena. Pri
 quid agat. Hoc colloquium post compendium fabu
 ducitur: et una narratione etiā negotium Charini ir
 possit Prouiso quid agat.] Dupliciter res ab ocul
 etiam mouentur: aut enim futura prouisum
 facta narratur. Prouiso, dico significat: & prouide
 procedo. Nunc sic esse hoc verū libet.] Sic delicat
 nitiā dū est, & separatum distinguendū. At mihi nu
 esse hoc verū libet.] Sensus hic est, Alij putent, ut
 ego autē verū esse confitēmo quia mihi libet verū cr
 Ego vita deorum propterea sempiternā esse arbi
 Omne q. habemus, aut inueniē est, aut propriū. mu
 que quid ad tempus habemus. nec postmodū nostrū
 rū est, ut rex, domus, villa, serui, & caetera in hunc
 Propriam, ut virtus animi, & bonū sempiternū quo
 priē de dijs dicitur: non enim aliunde venerunt, se

pos sunt semper. & Epicurum secutus, hoc dixit: Propriè
 o de diis sempiternū dicitur. Nam inter sempiternum,
 perpetuum hoc interest: quod à sempiternam ad deos, per-
 uum proprie ad homines pertinet. Ego vitam deorum
 propterea.] Hanc sententiam totam Menandri de Eunu-
 transtulit. & hoc est quod dicitur, Contaminari non
 cre fabulis. Ego vitam deorum.] Nō dixit, quod scit:
 quod verum putet. Et est ὁδὸς ἐπιχορηγία, quod à cæ-
 s philosophis repudiatur, de ocio deorum ac perenni vo-
 tate. Propriæ sunt.] Perpetuæ, sempiternæ, quæ non
 accommodata ad tempus, ac mutua. sic & supra, Nū-
 te est proprium cuiquam? Si nulla ægritudo huic
 idio intercesserit.] Scilicet secundum supra dictam
 tentiam. Si propria, inquit, hæc fuerit voluptas, deus
 . Quid illud gaudij est?] In alius Dani persona in-
 ur. Nam hunc scio mea solide solum.] ἀρχαιομύς.
 ide solum.] Figura παρρησιῶν.

ACTVS V. SCENA VI.

DAVVS. PAMPHILVS. CHARINVS.

Amphilus ubinam hic est? PA. Daue. DA. quisnam Iamb. tetra.
 homo est? PA. ego sum. DA. o Pamphile.
 . Nescis quid mihi obtigerit. DA. certè. sed quid
 mihi obtigerit, scio.
 . Et quidem ego. DA. more hominum euēnit, vt Troch. tetra.
 quod sim nactus mali, (boni.
 ius rescisceres tu, quàm ego, quod tibi euēnit * Si legas
 . Mea Glycerium suos parentes reperit. DA. o fa- (Tu prius re
 ctum bene. CH. hem. rescisceres) ver-
 . Pateramicus summus nobis. DA. quis? PA. Chre- fus probè
 nes. DA. narras probè. constat.
 . Nec mora vlla est, quin eam vxorem ducam.
 CH. num ille somniat
 , quæ vigilans voluit? PA. tum de puero Daue?
 DA. ah, desine. (vera sunt:
 lus est, quem diligunt dij. CH. saluus sum si hæc
 illoquar. PA. quis homo est? Charine in tempore
 pso mihi aduenis.
 . Bene factum. PA. M. hem, audistin? CH. omnia:
 age, me in tuis se undis rebus respice.

Tuus est nunc Chremes : facturum quæ voles, sc
esse omnia.

PA. Memini : atque adeò longum est nos illum c
pectare dum exeat.

Sequere hac me intus : apud Glycerium est nunc.
Daue abi domum :

Propera, accerse, hinc qui auferant eam : quid st
quid cessas ? DA. CO.

Ne expectetis, dum exeāt huc : intus despondebit
Intus tranfigetur, si quid est quod restet. Plaudi

CALLIOPIVS RECENSVI.

PAmphilus vbi nam hic est?] *In hoc actu mira art
quæ restant de comædia, breuiter explicantur, & d
gnantur duorum sociorum hinc nuptiæ. Pamphilus v
nam hic est? P. Daue D. Quinam homo est?] In a
ctu gaudentis Pamphili, & Dauæ gratulatione cogita
nem rerum Charino præbuit : cuius persona parce vt
post compendium Sed quid mihi contigerit icio.] S
ia est, persensit More hominum.] *Hominum abun
More hominum euenit, vt quod sim nactus ma
Quia fama mali celerior, quam boni : id est, vt faci
mala, quam bona nuncientur. Ad hoc ergo dixit, quoc
prior scierit quod esset vincētus, quam ipse cognitam
cerium cognosceret. Mea Glycerium suos parentes
perit.] Hac ita narratur Dauo, vt eadem opera etiam
rinus audiat. Pater, amicus summus.] *Hæc omnia, v
ximus propter Charinum dicuntur, vt audiat. Ami
summus.] Deest, eius. Num ille somniat ea quæ v
lans voluit?] Hinc Verg. Credimus? an qui amant ips
somnia fingunt? Desine.] *Compendium attulit. Bene
ctum. A gratulatione capit. Omnia. Compendium.
me in tuis secundis rebus respice.] *Hæc sunt qua
solutè dicuntur: & est commonitio. Sūt enim qui felic
elazi, ne respicere quidem velint amicos, Et respicere
proprie retro aspicere. Id est, quem præcedis felicitate,
obliuiscaris. Tuus est nunc Chremes.] *Lucilius in sec
do, Nunc prætor tuus est, meus sic discesserit homo Ger
Tu Daue abi domum.] *Hi versus, vsq; ad illis, Gne
tibi meam Philumenam vxorem, negantur Terenij*******

in pluribus exemplarib. bonis non inferantur. At-
 deò longum est nos illum expectare.] Quia &
 Ter', & artificiose bonos amores duorum adolescen-
 & bonas nuptias in una fabula machinatus est: & id
 præscriptum Menandri, cuius comædiam transfere
 circo aliud in proscenio, aliud post scenam retulit: ne
 ito longior fieret, vel in eundem propter rerum simi-
 nem cogerentur. Sequere me hac intus, apud Gly-
 n est.] Iam post scenam itur, quia ulterius in proscen-
 nil agitur. Ne expectetis.] Mirè dicit, latenter se
 is: quo verbo auidium adhuc audiendi populum ad-
 cupidum & intentum ostendit, ut finem comædiæ e-
 non senserit. Intus transigetur si quid est quod
 .] Artificiose poeta hereditatis instam petitionem ex
 is persona prætermisit, quæ ei Glycerio cognita iure
 batur: ne vel paruo rei Critonis tractatu, aut de-
 uione Glycerij, infuscaretur finis fabule, ad læcum
 & spectans. Si quid est quod restet.] Quia narra-
 lignum non est quod Charinus rogat.

TERENTII EVNUCHVS.

ABVLÆ INTERLOQVV-
T O R E S.

ria	Adolescens.	Chremes	adolescens rusticus.
eno	seruus.	Antipho	adolescens.
	meretrix.	Dorias	ancilla.
	parasitus.	Dorus	Eunuchus.
a	adolescens.	Sanga	lixa.
	miles.	Sophonra	nutrix.
as	ancilla.	Laches	senex.

IOMATA PERSONARVM

E T Y M O L O G I A E.

hes à sortièdo siue ab intendendo actionem iniuria-
 n, pius in filios & vehèmentè ingenio. Phædria, ab
 tate morum, cordatus adolescens, & cum morbo suo
 ins. Chærea à gaudio ephèbus, ad quidam audax, in-
 ns, & impotentèr amans. Parmeno, quod sedulo ad-
 nino suo, callidus & osor meretricum. Dorus, quod

dono mittatur Thaidi. Thais à favore videtur dicta
 dita aspiratione, inducitur cordata & ciuilis, ac inter
 retices probis moribus. Dorias, ab hasta, quod in bell
 pta sit. Pythias ob calliditatem, aut quod omnia per
 tetur. Thrajo à confidentia, fragitur stolidus & arrog
 Sanga à σάκτο, hoc est à componendis sarcinis dictu
 detur. Fingitur liber ac domini contemptor. quales fer
 qu. Gnato à mandibula vt edax. Fingitur assentat
 callidus. Chremes adolescens ruri educatus, eo que
 lum blanditiarum insolens, & artium imperitus.
 pho, quod obuius appareat.

C. SVLPITII APOLLINAR

PERIOCHA IN EVNVCHVM.

S Ororem falso dictatam Thaidis,
 Idipsum ignorans miles abduxit Thraso:
 Ipsique donat, erat hæc ciuis Attica.
 Et idem Eunuchum, quem emerat, tradi iubet
 Thaidis amator Phædria, ac rus ipse abit,
 Thrasoni oratus biduum concederet.
 Ephebus frater Phædria puellulam
 Cum deperiret, dono missam Thaidi,
 Ornatu eunuchi induitur. suadet Parmeno:
 Inrogit, vitiat virginem. sed Atticus
 Ciuis repertus frater eius collocat
 Vitiatam Ephebo, Phædriam exorat Thraso.

ἀδελφον

M Eretrix adolescentem cuius mutuo amore
 Tenebatur, exclusit: ei que reuocato
 Exclusionis causas reddidit, eius frater
 Minor natu, virginem, quam miles
 Meretrici dono miserat, amare cepit:
 Dedicta que in domum meretricis pro Eunuchis, vi
 Re itaque cognita, cum illam se meretricis
 Doleret, ab eodem adulescente rescatur.
 Interuenitque frater eius ciue cognitam
 Athenis semel dixit uxorem: miles quoque
 In partem meretricis amoris receptus eliditur.

LII DONATI ARGVMENTVM IN EVNVCHVM TERENCE.

Ec masculini generis nomine nuncupata fabula est, unuchus, & est Pal' iata Menandri reus: quam ille r de facto adolescentis, qui se pro Eunucho deduci retricem passus est, nominavit. Itaque ex magna paroria est. Atque in hac comœdia qui personam Paris actor sustinet, primas habet partes. Secunda sunt æ. Tertia ad Thædriam spectant. Huius prologus sã-concitatior. Nam & obicit crimina aduersantibus: nimirum in posterum: & accusatorie narrat iniu-terentio factam: & ad ultimum tumultuose, & cum inuidia defendi. poëtam Hęc & ἀεὶ τὸ πρῶτον ἐπιτιμῶν ἰσχυρῶς ἴτα ἀγῶν ἴσῃς ἔχει, ut nusquam dicas udine operis Terentium declassatum dormitasse. Atque in illi cariores sunt in ea, & qui non facile à pã-ocis distingui possunt: ideo quia tenendi spectatoris vult poeta noster omnes quinque actus velut vnũ fieri respiret quodammodo: atque distincta alicubi continua-succedentium rerum ante aulaa sublata fastidiosus tor exurgat. Acta plane est Iudis Megalensibus, L. umio, L. Cornelio Consulib. Aedilibus curam adiuribus. etiam tunc personis L. Numidio Posthumo: ubi iuo Turpione, item modulante Flacco Claudio ti-extra & sinistra ob iocularia, multa permixta graui-Et acta est tanto successu, ac plausu atque suffragio, vs- s esset vendita, & ageretur vœtam pro noua, proq; ca- im, quod nulli ante ipsam fabulam cõigit, octo mil-estertium numerareni poëta. Proverbia multa sæpe inciata, & canica sæpe mutatis modis exhibita sunt, ἐπιτιμῶν ἀεὶ τὸ πρῶτον nusquam habet: sed suis tantum per-uitur. In hac Terentius delectat facenis: prodest exem- & vitia hominum paulo mordacius quam in cæteris, t. Exempla autem morum hic tria præcipua propo-ur, Urbani scilicet, Parasitici & Militaris. Hac ædita est: & pronunciata, Terentiij Eunucho: quippe iam a commendatione poëta, ac meritis ingenij nouioribus lo. Facta autem ex duab. Græcis vna est Latina. Nam unucho, & Colace Menandri fabulis, hæc Eunucho: Terentij

Terentiana scripta est, non sine crimine, quod multam hanc translata sint ex multis poetis Latinis, quod propter Prologum purgat atque defendit.

ARGUMENTVM EVNVCHI

Rapta quædam ex Attica Virgo nobilis, atque addita est Rhodum: ibique matri Thaidis meretricis ab a dono data est, & educata velut soror vnâ cum filia Thaidis. Sed Thais relicta matre, Rhodo cum amatore quem Athenas se contulit: ab eoq; hæres instituta mortuo, nullo milite Thrasone diligebatur nimis. Qui quum Atticam profectus matrem Thaidis mortuam Rhodi comperisset eam virginem, quam diximus, ab hæredib. mortuæ aduertisset veni esse propositam: quamuis ignarus re omnium, emit tamē, & dono amate Thaidi vexit Athenas. Verum postquam adueniens iusulem Phædriam amicam reperit: quem per eius absentiam sibi meretricis ciliarat, affirmat, se nō ante daturū propositam virginem quam Thais foras æmulū pepulisset. Illa igitur, etsi ante Phædriam, cupiditate tamē recuperandæ virginis, & Atticæ, & quam à paruulo vt sororem dilexerat, excipit Phædriam. Hinc ille primo irascitur: post accepta facili ratione à Thaide lenitur: & in bidui spacium sponte conciliatus, rus proficiscitur: statimq; ne ab æmulo muneri peraretur, Eunuchū & puellā Parmenoni iubet abieci Thaidē deducere. Verū Chærea frater Phædriæ tūc ephorsus visa in via virgine, inflammatur amore eius Atq; eo evehemēti ardore, vt pro eunucho ipse deduceretur ad Rhodum. Hac occasione vitata virgo, & mox ciuis, & nobilitata, datur vxor Chæreæ. Phædria vero & miles rursus ambo cōcordes per parasitū redditi, cōmuni amica sint utantur: ne potiūtur. In primo actū Phædria exclusus à Thaidis, & secum primo, & mox cum Parmenone conque fortunat suas. Et ad postremū corā accusat Thaidē. Res per mulcetur ab eadem, & volūtate digrediens, rus se secessurum in spacium bidui esse promittit. Secundus a profectiōne Phædriæ continet, delegantis seruo deducit Eunuchi & puellæ ad Thaidem. Tum parasitū loquentem per quē virgo à milite dono amica missa est. Tum interitum Chæreæ amatis virginem, eiusdemq; cum Parmenone

um de eadem potiēda per fallaciam, quia pro eun-
 ē supponitur Thaidi. Tertius actus charactērem ex-
 militis, & parasiti perridiculum colloquium. Tum
 tionem ad cōnam Thaidis. Tum oblationem velut
 hi Chærea & puella ex Aethiopia per Parmenonem
 2. Tum verba Chremetis ad Thaidem venientis, pro-
 is; admilitem. Antiphonis Chæreaq; colloquium de
 i per dolum virgine. In quarto actu Dorias nunciat
 m inter militem & Thaidem: tum reditum habet ex
 Thadria: & querelam Pythie de vitiatā virgine a-
 Thadriam: & eundem stupentem quod audiebat. Er-
 ebry Chremetis: & verba petulātia Thaidis aduer-
 ititem, & militis aduersum Thaidem: parata præ-
 iculeq; deposita. Quintus actus hæc continet, que-
 Thaidis de vitiatā virgine: primo cum Pythia, postea
 so Chærea: tum interuentum Chremetis atq; nutri-
 m perturbationem Parmenonis per dolum Pythie,
 us iudicio per senem qui rure tunc aduenerat, con-
 as nuptias. & ad vltimum, reditum in gratiam mi-
 m Phædria & Chærea.

L. MEGALENSIBVS L. POSTHV-
 , L. CORNELIO AEDILIB. CVRVLIB.
 L. AMBIVIVS TVRPIO, L. ATTILIVS
 NESTINVS TIBIIS DVAB. DEXTRIS.
 CA MENANDRV FACTA SECYVND. MO-
 FECIT FLACCVS, M. VALERIO, C. FAN-
 COSS.

PROLOGVS.

SI quisquam est, qui placere se studeat Senarij-
 bonis
 Quā plurimis, & minime multos lædere:
 In his poeta hic nomē profitetur suum.
 Tum si quis est, qui dictum in se inle-
 mat esse, sic existimet: sciat (mentius
 onsum, non dictum * esse, quia læsit prius,
 ene vertēdo, & eas describendo male, al. esse, quia
 læsis prius. 7
 læcis bonis Latinas fecit non bonas:
 Menandri Phasma nunc nuper dedit.

Al. à (theſau
 ris) puto fuiſſe ſcriptū (à theſauro is)
 * illic) pro (ille) vt alias ſæpe.
 al. (is ſi)

Atque * à theſauro ſcripſit cauſam dicere
 Prius vnde petitur aurum, quare ſit ſuum,
 Quàm illic qui petit vnde * eſſet theſaurus ſibi
 Aut vnde in patriam monumentum perueniri
 Dehinc te fruſtretur ipſe ſe, aut ſic cogitet,
 Deſunctus iam ſum: nihil eſt quod dicat mihi.
 Is ne erret moneo, & deſinat laeſſere.
 Habeo alia multa, quæ nunc condonabitur.
 Quæ proferentur poſt, ſi perget lædere
 Ita vt facere inſtituit. Nunc quam aſturi ſumus:
 Menandro Eunuchum poſtquam ædiles emerit
 Perfecit, ſibi vt inſpiciandi eſſet copia.
 Magiſtratus cum ſibi adeſſet, occæpta eſt agi.
 Exclamat, furem, non poetam fabulam
 Deſiſſe, & nihil deſiſſe verborum tamen,
 Colacem eſſe Næui, & Plauri veterem fabulã
 Paraſiti perſonam inde ablatam & militis.
 Si id eſt peccatum peccatum imprudentia eſt
 Poetæ: non qui ſurtam facere ſtuduertit.
 Id ita eſſe vos iam iudicare poteritis.
 Colax Menandri eſt in ea eſt paraſitus colax,
 Et miles glorioſus. eas ſe non negat
 Perſonas tranſtulſiſſe in Eunuchum ſuam
 Ex Græca: ſed eas fabulas factas prius
 Latinas ſciſſe ſeſe, id verò pernegat.
 Quod ſi perſonis iſſdem vti aliis non licet
 Qui magis licet, currentes ſeruos ſcribere:
 Bonas matronas facere meretrices malas,
 Paraſitum edacem, glorioſum militem,
 Puerum ſupponi, falli per ſeruum ſenem,
 Amare, odiſſe, ſuſcitari? denique
 Nullum eſt iam dictum, quod non dictum ſit
 Quare æquum eſt vos cognoscere atq; ignoſcere
 Quæ veteres factitauerunt, ſi faciunt noui.
 Date operam, & cum ſilentio animaduertite:
 Vt pernoscatis, quid ſibi Eunuchus velit.

Si quiſquam eſt qui placere, &c.] Attendenda
 copia, quod in tot prologis de eadem cauſa, iſſiter
 ſententis, variis verbis vti. nr. Bonis quamplurim.

ndat personam. In his poeta hic nomen profi-
 uum.] Quum dixisset, quumquam, intulit, in his &
 cuius nomen maxime est consimilis & seruum: hi se ad-
 licent. Tam si quis.] Bene si quis: quum L. Lan-
 guificet, ne vel ipsum à se lesum esse fateretur. Et
 aereat: ut, Tum canit Hesperia. Inclementius.]
 lementer: ut, Iam senior: sed cruda deo, viridisq; se-
 Existimat.] Pro existimauit. Responsum, non
 esse.] Decet ei: ut in Phormione, Si quis quid red-
 igna habenda est gratia. Non dictum esse.] Su-
 ctum, participium est, inferius, nomen. A quo
 ces dicuntur, qui iocosis salibus maledicunt. Re-
 m non dictum esse.] Figura πλοκή, nam Dictū
 is numero positum, supra nomē significat, infra par-
 n: ut Heauton. In quem quiduis harum & rum con-
 ue sunt dicta in stultum. Qui bene vertendo.]
 o valde. Et vertendo, in linguam Latinam transfe-
 Plautus, Vertit barbare: Aut vertendo corrupcen-
 em Menandri phasma nunc nuper dedit.] ut
 oparet pronunciatum, quasi hoc ipso admonuerit
 rem quam turpiter & imperite hæc fabula scri-
 Et bene, nunc nuper: ut ex vicinitate facti ostendat
 le dicendum, quam displicuerit hæc comœdia L. La-
 propterea quod res recens sit, & omnes meminerint.
 autem, nomen est fabulæ Menandri: in qua no-
 perducta adolescens, virginem quam ex vicino
 conceperat, furtim eductam, quum haberet in la-
 pud vicinum proximum, hoc modo secum habebat
 nullo conscio: Parietem qui medius inter domum
 ac vicini fuerat, ita perfodit, ut in ipso transitu sa-
 necum esse simularet. Quumq; transitum intenderet
 fronæ felici, rem diuinam sepe faciens, euocabat
 virginem. Quod quum animaduertisset adolescens,
 aspectu pulchra virginis, velut numinis visis per-
 exhorruit, unde Phajna est nomen fabulæ. Deinde
 in re cognita, exarsit in amorem puella: ita ut reme-
 antæ cupiditatis, nisi ex nuptiis non reperiretur. Ita
 nodo matris ac virginis, & ex voto amatoris, con-
 patris, nuptiarum celebratione finem accipit fabu-
 um ergo hoc dicat, quod totam fabulam in transferen-

do, laferit L. Lauinius? an hoc tantum de quo reprehendit sed his signis velis ostendere quem dicat vitiose thesaurum composuisse: ut in thesauro sit culpa non in phasate.] Nuper dedit.] Nuper, ex illis verbis est, quae veteres propter ambiguitatem cum adiectio ne proferebant. Na adderet nunc: hoc Nuper, olim, pridem. & iam signet. Idem Menandri phasma nunc nuper dedit. fabulam totam damnat, ut apparet, silentio: thesaurum ro, non totum, sed ex vno loco Atque in thesauro se causam dicere.] Thesaurum Latini veteres secuti Gracos, sine u littera proferebant. Atque in thesauro pfit causam dicere.] Arguit Terentius quod Lusci tra consuetudinem litigantium, defensionem ante actionem induxerit, huiusmodi enim est Lusciij argumentum: Adolescenti qui rem familiarem ad necessitatem prodeseruum mittit ad patris monumentum, quod senex nunc magnis opibus apparauerat, ut aperiret, illa epulas, quas pater post annum decimum cauerat ferri. sed cum agrum in quo monumentum erat, senex dem auarus ab adolescente emerat. Seruus ad aperire monumentum auxilio usus senis, thesaurum cum e ibidem reperit. Senex thesaurum tanquam a se mulctum hostilem illic defossam retinet, & sibi ver Adolescenti iudicem capit: apud quem prior senex quum retinet, causam suam sic agit: Athenienses, & cum Rhodiensibus quod fuerit, quid ego hic praeter cetera, quae contra naturam iurisque consuetudinis argumenta notat Terentius: quod ille ordo ponat, ut adolescens prior proponeret causam, qui inducitur. Prius vnde petitur aurum.] Vnde Verg. Genus vnde Latinum. Nam possessorem fecit rem agere, quam petitorum: quod abhorret a consuetudine & iuris, & litium. Quam ille.] deest dicat. Quam aurum: Id est petitor. Quam ille qui petit.] Esse locutio si diceret, quam petitorum: aut quam illum petit, sed quam ille maluit: v: subaudiemus causam per ἄνωμα à superiore figuratum. De hinc.] futur. Ne frustratur ipse.] παρὰ τὸ ἀεσδοξίαν d. sed post addit. Aut sic cogitet.] Si taceat. Defuiam sum.] χημὸς ἀλαοίως ἠγοροίαι, id est, omni lab

us sum, autoritate iam confirmata & inuolabili.
inſeus iam sum.] id eſt, iam egi fabulas meas: aut
ſtui perſicitari in edendis comediis: aut certe iam
quam tu eſt ebria fabulam. Defunctus iam
Nihil eſt quod dicitur mihi.] Non ſit, inquit, de ſuis
ſecurus propter veuſtatem: nihilominus enim a me
*pendetur. Is ne erret, moueo.] *ἄξιον ἐπιτιμίας,*
nunc cōdonabitur.] Sc in Phormione, argentiūm
habes condonamus te. Nam & dono, ablatiō caſuū
hant veteres: condono verò accuſatiō. Nunc quam
ſumus.] Obliqua nārratio facti eſt ſecundum ca-
cuſatiūm. Poſtquam ædiles emerunt.] Mire
ordo melior videretur ſi ſic diceret, Poſtquam ædiles
nt quā nunc acturi ſumus, perfecit ſibi vt inſpiciun-
copiā. Emerunt autem, mediam corripe. vi, Mire
decem tulerunt faſt dia meſes. Perfecit.] Mire,
ſifficile & illicitum. Exclamat, furem, non poe-
Mire reprehendit ante vitium, quā de cauſa ma-
dicat. Et nihil dediffe verborū tamen.] aut
em ſefellſſe: aut nihil a, poſſiſſe de ſuo. Exclamat,
, non poetam.] Adhuc nulla reprehēſio eſt: ſi
licet tranſferre de Græco in Latinum. Et nihil de-
erborū tamen.] Aut neminem ſefellſſe: dare e-
rba, decipere eſt. quia qui rem expēctat; & nihil
verba inuenit, deceptus eſt. vnde alibi, Verba iſta c-
è contrariō, quom videas conſeas. Aut aliter, ni-
idiſſe de ſtilo ſuo Terentium. Peccatū impruden-
] Id eſt ignorantia: vt imprudens harum rerum.
m ſtultitia. Paraſiti perſonam inde ablatam.]
nire, non verſus obicit, ſed perſonam eſſe tranſla-
id ſtultius, aut calumniōſius dici poteſt? Si id eſt
um, peccatum imprudentia eſt Poetæ.] Primo
peccatum, deinde concedit & purgat. Impruden-
norantia, non imperitia. Si id eſt peccatum, pec-
*]. *ἄλογον.* Nam peccatum ſuperius nomen eſt: & ſe-*
articipium. Et primo negat peccatum, deinde ſi pec-
eſt, purgat id ipſum veniali qualitate ab impruden-
ibus. In Eunuchum ſuam.] Ad fabulam non ad-
retulit: vt Verg. Centauro inuehiunt magna. Bo-
*tronas.] vt Nequiſſimam. Meretrices malas.]**

ut Thaidem, atq; Bacchidem. Sic est in Heauton Scocro
 bene actus, audent crebro conuiciari. Et artificiosum
 sibi omnium meretricum. Cum in Parasitam] ut
 tunc. Gloriosum in i. e. et Thaisiam Gloriosum
 litem] Fuit sibi. Falli per seruum veni
 ut Simonem & Simonem. Amme odisse, si picari
 re à personis ad gesta cum v. i. etate transitum fecit.
 enim quod in orationem venit, vel persona, vel factum
 Odisse.] Quia odere non est Latinum. Nullum est
 dictum, quod non dictum sit prius] *ἄλλο λόγῳ*
κὴ Nam dictum, bis positum, ut superius peccatum est
 sa significat. Quare æquum est vos cognoscere
 ignoscere.] *ἄλλο λόγῳ παρομῆς*. Quæ veteres
 tarunt, si faciunt noui] Et varie dixit, Factitarius
 faciunt, & cum magna defensione Terentij, semel fa
 id quod saepe veteres. Animaduertite.] No, *εἰ*
 dicimus aduertite, quod veteres plene animam ad
 Quid sibi Eunuchus veit. *ἄρχαιος* velit sibi:
 bi, Nam prob deum atque hominum fidem, Quid
 aut quid quaris?

ACTVS PRIMVS

SCENA PRIMA.

PHÆDRIA, adolescens. PARMENO,]

Iamb. tri-
 met.

Vid igitur faciam? non eam, n
 quidem

Cum accersor vltro? an potius
 comparem,

Non perpeti meretricum contur

Exclusit: reuocat: redeam? non si me obsecr

PA Si quidem hercle possis, nihil prius, neq;

Verum si incipies, neq; * perficies gnauiter:

Atq; vbi pau non poteris, cum nemo expete

Infecta pace, vltro ad eam venies, indicans

Te amare, & ferre non posse: actum est. illice

Periste: eludet, vbi te victum senserit.

PE. Proin te, dum est tēpus, etiam atq; etiā

PA. Here, quæ res in se neq; consilium, neq;

* alias, per-
 tendas.

quæ comparatum est. Non perpeti meretricum et tumelios.] Sic in *Andria*, Priusquam harum scelera lachrymæ confictis delis. Quum vni sit iratus, de omni queritur. Exclufit, reuocat.] Virumq; iniuriam fe- verbo, dicendo exclufit, potius quàm non admiffi: & i- cat potius quàm petit vt redeam, quod erat moder- Redeam? non fi me obsecret] Vides ergo superi- partem dubitationis in eo fuisse, vt rogatus rediret: riorum, vt ne rogatus quidem. Non fi me obsecret. ne de ea quæ totum proterue agens exclufit & reuoca- perat, nec roget, nec oret, sed obsecret, inquit: quod h- omnium in maiorem partem est vltimum. Si quide- cle possis.] *Ἀλλοτριμὸς* quasi ad alterum: vt, - nesci- perdita, nec dum Laomedontæ sentis periuria gentis- hil prius, neq; fortius.] Deest, est. vt, multum- terris iactatus & alio. Et prius modo ad laudem, nõ- dinem pertinet: vt Sallust. Quæ prima mortales duci- ipse in *Heautont*. Et suauia quæ essent, prima haberi- uiter.] A nauis ductum à qua in alio nullũ diuers- est. Infecta pace] *ἐμφορίας* per *μὴ ἔφορον*. Indica- amare.] Non verbis indicans: vt alibi, Ibi tum ex- tus Pamphilus; bene dissimulatum amorem, & ci- indicat. Actum est.] De iure translatum. Illic- iudicio. Peristi.] De suppl. cio. Actum est ad Vltro- venies, reatum est. Illic et, ad Indicans te amare. Pe- Ferre non posse. Licet.] Semper in fine transactæ re- tur. Peristi.] *ὑπερβόη*. Eluder.] Eludere proprie- torum est, quum vicerint. Cic. Quædam etiam fu- tus elude? Eludere, est finem ludo imponere. Pro- Ut exin & acinde: sic primum & proinde dicitur. Her- res, &c.] Concessum est in *Palliatæ* pæctis comicis- dominis sapientiores fingere: quod. idem in *togata*- re licet. Eam consilio regere non potes.] Na- mmo seruus est sapientior: quia nec amator, nec. Vt idem in *Andria*, Facile omnes quum valemus- consilia ægrotis damus. In amore hæc omnia- vicia.] Vnas præpositiones, in amore insunt. cic.] Inducia, sunt pax in paucos dies, vel q- diem dentur, vel quod in dies citius præcedat.

Pax rursus.] Bene vt consolatur, vltimam

[fuit. Hæc si tu postules.] *Id est, si velis vel con-*
quilo plus agas.] Id est, nihil agas. Et quod
Pro qua: ut sit consequens, Hæc verba. Sic in An-
Quod plerique omnes faciunt adolescentuli, horum
ut egregie. Egone illam? quæ illum? quæ me? [Ta-
is ex ætate irascenibus. nam singula sic complen-
zōre illam non vlciscar? quæ illum recepit? quæ ex-
ne? quæ non admisi? etenim necesse habet, nec potest
re orationem, qui & secum loquitur, & dolore ve-
Na amat. ἀποσώπησης & nimia indignatio. ut Verg.
go, sed in otos præstat componere fluctus. Hæc ver-
berba ἐμὲ ἀπικῶς dixit, quæ scilicet nihil affectura
na mehercle falsa lachrymula, quæ oculos te-
miserè, vix vi expresserit.] Expressio ad ἀὐθνήν
, & nō vera, sed falsa: & non lachryma, sed lachry-
& non vltro flens, sed oculos terendo: & non facilè,
& non exiillauerit, sed expresserit. sic Ve: g. Captique
chrymisq; coacti. Quam oculos terendo mise-
vi expresserit.] Totum sensum verbis significanti-
tuliv: ut, Stridenti miserum stipula disperdere car-
Vna dolo diuum si femina victa duorum est. Nūc
illam.] Nunc, id est, serio. ut Verg. Nunc scio quid
r. Et, nunc augur Apollo, Nūc Lyciæ sortes. Et r
sciens.] Prudens est, qui intelligentia sua aliquid
sciens, qui alicuius indicio rem cognoscit: Ergo pru-
se se: Sciens per alios. Viuus vidensque perco.]
& nouè, viuus perco: & propterea sic dixit, ut intel-
occidor: & viuus, quasi sapiens & sentiēs. Viuus
que perco.] Bene addidit videns. nam viuus perit,
im dormiens opprimitur: videns autem, qui vigilās
itur & perit. Nam videre, pro vigilare posuit, ut
um de silentio dicitur, -iamq; videnti Sanguineis
ioris, & tempora pingit. Ergo viuus, non mortuus:
non dormiens. Captum.] Sallust. Sin captus pra-
idiniibus. Quam queas minimo.] Perseueravit
atione, quam iam dudum sumpsit à bello. Si sapias.]
Sapias, ad inferiora iungendum est: nam aliter non
itur. Nostri fundi calamitas.] Propriè calamita-
tici grandinem dicunt, quod comminuat calamitū,
culmum ac segetem. Intercipit.] Proprie quasi totū

capit. *Plautus in Aulularia, Quæ mihi interbibere sol
vino sciat, Corinthiensem fontem, & Pyrenaum pot*

ACTVS I. SCENA II.

THAIS, meretrix. PHÆDRIA.

P A R M E N O.

Iam, Trim.

Miseram me, vereor ne illud grauius Phædria
Tulcrit néue aliorum, atq; ego feci, acceper
Quòd heri inromissus non est. PH. totus Pannet
Tremo, horreoque, postquam aspexi hanc. P. be
animo es:

Accede ad ignem hunc, iam calefces plus satis.
T. Quis hic loquitur? chem, tunc cras hic mi P
dria?

* In (Quid)
videtur el-
did.

* Quid hic stabas? cur non recta introibas? P.H.
teram

De exclusione verbum nullum. TH. quid taces?

PH. Sanè, quia verò hæ mihi potest temper fore

Aut quia sum apud te primus. TH. missa istæ fa

PH. Quid missa? ô Thais Thais, vanam esset mi

Pars æqua amoris tecum, ac pariter fieret, vt

Aut hoc tibi doleret itidem, vt mihi dolet:

Aut ego * inuocabis te factum nihili penderem.

TH. Ne crucia te obsecro anime mi Phædria.

Non pol quò quenquam plus aniem, aut plu
ligam,

Eò feci: sed ita erat res: faciendum fuit.

P. Credo, vt fit, misera præ amore exclusit
foras.

TH. Siccine ais Parmeno? age. sed huc qua grat

Te accersi iussi, ausculta. PH. fiat. TH. dic mihi

Hoc primum, potin' est hic tacere? PA. egon
primè

Verum heus tu, lege hac tibi meam adstringe

Quæ vera audiui, tacco & contineo optime:

Si falsū, aut vanū aut fictū est, continuò palà

Plenus rimarum sum: hac atq; illac perfluo.

Proin taceri si vis, vera dicito.

TH. Samia mihi mater fuit: ea habitabat Rhod

PA. Potest taceri hoc. TH. ibi tum matri paruol

Pu

* In (istuc)
eliditur s.

illam dono quidam mercator dedit,
 atrica hinc abreptam. P A. ciuē mne. T H. arbitror.
 tum non scimus, matris non. en, & patris
 ab ipsa: patriam & signa cætera
 neciebat, neque per ætatem etiam potuerat.
 cator hoc adoebat: è prædonibus
 e emerat, se audisse, abreptam è Sunio.
 er vbi accepit, cœpit studiose omnia
 ere & educare, ita ut si esset filia.
 orem plerique esse credebant meam.
 cū illo, quocūq; no tūc rem habebā tū hospite,
 huc: qui mihi reliquit hæc, quæ habeo omnia.
 trunque hoc falsum est: effluet. T. qui istuc? P A.
 uia
 ue tu vno eras contenta: neque solus dedit.
 hic quoq; bonā, magnāq; partē ad te attulit.
 ta est: sed sine me peruenire quo volo.
 rea miles qui me amare coeperat,
 ariam est profectus: te interea loci
 gnouit: tute scis, post illa quā in intumum
 beam te: & mea consilia ut tibi credam omnia.
 Ne hoc quidem tacebit Parmeno. P A. oh, du-
 umne id est?
 Hoc agite amabo: mater mea illic mortua est
 er: eius frater aliquantulum ad rem est auidior.
 anc vbi forma videt honesta virginem,
 dibus scire, precium sperans, illico
 ducit, vendit: fortè fortuna adfuit
 meus amicus: emit eam dono mihi,
 rudens harum rerum, ignarus que omnium,
 enit: postquam sensit me tecum quoque
 n habere. fingit causas ne det sedulo:
 si fidem habeat, se iri præpositum tibi
 id me: ac non id metuat, ne vbi acceperim,
 e relinquam, velle se illam mihi dare:
 vum id vereri: sed, ego quantum suspicor,
 A virginem animum adiecit. P H. etiamne amplius?
 T. Nihil: nam quæ sui nunc ego eam mi Phædria.
 Mltæ sunt causæ quamobrem cupio abducere:
 P mūm, quod soror est dicta: præterea ut suis

Restituam ac reddam. sola sum: habeo hic neminem.
Neque amicum, neque cognatum: quamobrem
Phaedra.

*(Cupio)
super est tri-
met.

* Cupio aliquos parare amicos beneficio meo.
Id amabo adiuta me, quò id fiat facilius.

Sine illum priores partes hocce aliquot dies
Apud me habere. nihil respondes? P. H. pessuma,
Ego quicquam cum istis factis tibi respondeam.

P. A. Hei noster, laudo: tandem per doluit: vir es.

P. H. At ego nesciebam quorsum tu ires paruola

Hinc est abrepta: eduxit mater pro sua:

Soror est dicta: cupio abducere vt reddam suis.

Nempe omnia hæc nunc verba huc redeunt den-

*(Ego)
prior syllaba
pertinet ad
finem metri
præcedentis.
* Idem hic.

* Ego excludor: ille recipitur: qua gratia?

Nisi illum plus amas, quam me: & istam nunc timeo

Quæ aduecta est, ne illum talem præripiat tibi.

T. H. * Egon' id timeo? P. H. quid te ergo aliud sollicitat? cedo:

Num solus ille dona dat? nunc ubi meam

Benignitatem sensisti in te claudier?

Nonne ubi mihi dixit: cupere te ex Aethiopia

Ancillulam, relictis rebus omnibus,

Quæ huius Eunuchum potro dixi velle te,

Quia solæ vtuntur his reginæ: repperi.

Hæc minas viginti pro ambobus dedi.

Tamen contemptus abs te, hæc habeo in memore

Ob hæc facta abs te spernor. T. H. quid istuc Phædra

Quamquam illum cupio abducere, atque hæc rebitror

Id fieri posse maximè: veruntamen

Potius quam te inimicum habeam, faciam vt iussis

P. H. Vtinam istuc verbum ex animo, ac vere dicas

Potius quam te inimicum habeam. si istuc credideris

Syncere dici, quiduis possem perpeti.

P. A. Labascit iustus vno verbo quam citò?

T. H. Ego non ex animo misera dico? quam ioco

Rem voluisti à me tandem, quin perfeceris?

Ego impetrare nequeo hoc abs te, biduum

Saltem vt concedas solum. P. H. * siquidem biduum

Verum ne fiant isti viginti dies.

*(Siquidem)
corripit, cum
videantur
duæ dictio-
nes. Ita Ouidius,
Siquidem est ventura
feneſtus.

rofecto nō plus biduū, aut. p. aut? nihil moror.
 non fiet, hoc modo sine te exorem. P. H. scilicet
 andum est quod vis. T. H. merito amo te. T. H. be-
 facis.

bo: ibi hoc me maccrabo biduum:
 cere certum est. mos gerundus est Thaidi.
 ic Parmeno fac illi adducantur. P. A. maxime.
 hoc biduum Thais vale. T. H. mi Phædria
 nunquid vis aliud? P. H. egōne quid velim?
 milite isto præfens, absens vt fies:
 noctesque ames me: me desideres:
 minies: me expectes: de me cogites:
 eres me te oblectes: mecum tota sis:
 fac sis postremo animus, quando ego sū tuus.
 le miserā, forsitan hic mihi parua habeat fidē:
 : ex aliarum ingeniis nunc me iudicet.
 ol, quæ mihi ium conscia, hoc certo scio,
 e me finxisse falsū quicquam: neque meo
 esse quenquam chariorem hoc Phædria.
 equid huius feci, causa virginis
 am me eius spero fratrem propemodum
 : perisse adolescentem a deo nobilem.
 odie venturum ad me constituit domum.
 edam hinc intro: atque expectabo dum venit.
 : ram me, &c. Néue aliorsum.] *Aliorsum, in a-*
m partem, vt seorsum, retrorsum dicitur. Quod
tromissus non est.] Hæc lenius, vt de factō suo lo-
At Phædria, Exclufit, reuocat, inquit, redeam? non
secret. Tremo, horreoque.] Ex amore nimio. Ni-
nis, effectum frigoris reddit: vt ex frigore nimio cf-
gnis existit. secundum illud quod Physici aiūt. hinc
3. Aut Boreæ penetrabile frigus adurat Tremo,
oque postquam aspexi hanc.] Natura magni ca-
am horrorem incutit, vt nimia febres. Accede ad
hunc.] Potius igne meretricæ accipimus, quã arã
vis. vel quia amator vritur: vt Verg. At mihi sese
ltro meus ignis Amyntas. Vel quia auida & auara
gnis alimētorū. Iã calefces plus satis.] Noue, sed
itur, Quã id est, plus a quo, vt abibi, Quã ne quid in
us plus satis faxit pater. Iã calefces plus satis.]

*Nonne sed intelligitur, plusquam satis. Hoc quidam pu-
 at mihi de his videtur esse quæ à veteribus geminabantur
 ut plerique omnes, hoc est, omnes: & pleraque omnia,
 omnia. sic & plus satis pro satis. Quis hoc loquitur.]
 imperiè intelligunt, qui existimant meretricem etiam
 simulare, quod non potest. derit Phædria nam: nam & per
 & dictis eius cæteris hoc conuenit: & tunc erunt gra-
 omnia quæ supra dixit. Cui non recta introitas?]
 si parua fuerit in verbis: satis in re additis. Reçia. D.
 clusione verbum nullum.] Plus admirationis est, nec
 sationi, nec satisfactio. omni locum reliquisse meretricem, e-
 dissimulata iniuria. Quid taces?] Et hoc callide que-
 nocens, ne suspicetur quidam quid successeat adol. iocens.
 quia vero sepe, &c.] Tolle sane, & vero, & proni-
 adiuueta, vultumque dicetis, & in verbis non negatio,
 fessio esse credatur. nam verò ironia conuenit v. Verg.
 giã verò laudē. & spolia ampla refertur. Aut quia si
 pud te primus.] Duo dixit quæ doleat: & quia ceteri
 res, & quia posterior habeatur, prælato milite. Au-
 sis apud te primus, subauditur non recta introitus. M-
 hæc face.] Alia dissimulatio, & durior post admon-
 sed bene intelligit, qui hoc à meretrice ridente molli-
 osculū porrigente dici accipit. Quia missa?] Magna
 poetæ est, non sententias solum ac consuetudine ac de-
 rollere, & ponere in comædia: verum etiam verba que
 ex communi sermone, quale est quod ait nunc, Qui-
 fa? Utinam esset mihi pars æqua amoris tecum.
 mandi, vel non amandi scilicet. Ac pariter fieret.] I-
 similiter. Sallust. Cui nisi pariter obuiam iretur. Ut a-
 tibi doleret itidē, ut mihi dolet.] Si ambu am-
 Anime mi.] Mi vocatiuus est ab eo quod est mei
 quã familiariter hoc idē repetit blandimentum. vult.
 sius velut peculiare verbum hoc esse Thaidis. ideo toti
 est. Tine hic eras, mi Phædria? Ne crucia te anime:
 dria. Ne crucia te.] Hæc nisi amplectens adolescenti
 dixerit, videbitur Ne crucia te sine affectu dicer-
 dicet, Ne crucia te, eo gestu, quasi in eo etiam ipsa ci-
 cur: nam ideo subicit Anime mi: hoc est, animus me-
 pol quo quæquam plus amē.] Hoc totum nim-
 & cum contræctatione adolescentis dicit meretrix.*

fuit.] Legendum faciendum, scribendum, totum hoc
 r necessitati adiungitur Verg. Aut pacem Troiano ab
 erendum. & alibi, Arma ac. facienda viro. Credo,
 misera præ amore exclusit huc foras.] Oratorio
 ete additum, misera. Et cum illa à derivatione causæ
 nentetur, mire à Parmenone correpta est, verisimile
 se, ut quis quem amet, eundem possit excludere. Ex-
 huc foras.] *παρὰ τοῦ δόξιν* intulit intuens puel-
 & ei ostendens Phæariam: ut ostendat quam falsa &
 nantia loquatur meretrix. Age.] Corripientis est
 age, non hortantis aduerbium. Te accersi iussi.]
 & quod supra ait, Non eam, ne nunc quidem, quum ac-
 ruiro. Dic mihi.] Meretricia calliditate commendat
 & iura est. Egone? optime.] Bene non expectaui
 s, ut pro se dominus responderet Thaidi. Verum heus
 Astute seruus reponit Thaidi vicem, nam illa ut ma-
 voluit expectari quod dictura est, iste ut falsum con-
 t. Meam allingo fidem.] Fide promitto: quia vin-
 ideï dicuntur. Quæ vera audiui, taceo.] Mirè vi-
 Parmeno reddidit meretrici, nam ut seruum difficile
 cere commissa: ita meretricem raro est vera dicere.
 vera audiui.] *παρὰ τοῦ*. Contineo optime.]
 & iè à metaphora vasorum transtulit verba. Sin fal-
 aut vanum, aut fictum est, cōtinuo palam est.]
 m est quo tegitur id quod factum est. Vanum, quod
 non potest. Fictum, quod non est factum, & fieri po-
 Vel falsum, si fictum mendacium simile veritati. Va-
 nec possibile nec verisimile. Fictum, totum sine vero,
 risimile. Falsum loqui mendacis est: Fictum, callidis-
 m stulti. Falsum loqui, culpæ est: Fictum virtutis: Va-
 recordiæ. Falsis decipimur: Fictis delectamur: Vana
 nimus. Plenus rimarum sum.] Vilis atque abie-
 anslatio, & apta apud meretricem loquens: translata
 n est ab aquario vase fictili. Hac atque illac per-
] Contra, Contineo optime. Proin taceri si vis, vera
 o.] Virum te taceri, aut tuum dictum: an impersona-
 & infinito modo? Samia mihi mater fuit.] Pudit
 & Thaidem, Meretrix mihi mater fuit: quod tamen si-
 auit, dicendo aliunde ciuem, alibi habitasse. nam id e-
 & rices peregrinæ dictæ sunt in comædiis: ut in Andria,
 Adcon;

Ad eone est deuenas ex peregrina? Potest taceri hoc est. verisimile est. Nec hoc ad laudē proficit, sed ad de meretricis. Potest taceri hoc.] Hoc, peregrinam nasc rettricem, & ideo potest verum videri. Puellam d quidam.] Aetas & sexus, amoris causa sunt, cur Thais puellam diligit. Puellam dono quidam me tor dedit.] Propter hoc ostēdit meretricem fuisse ma & dono ideo accipere puellam potuisse. Ex Attica abreptam.] Quia Athenis est cōstituta scena. Arbit Bene arbitror, & nihil certi, quomodo enim ausuru Parmeno adornare Cheream ad vitiandam hāc virgi si præsisset ciuem esse? Matris nomen & patris dic ipsa.] Quæ infantis memoriæ proxima sunt. Nam prius atas illa, quam patrem matremque cognoscit? gna cætera neque sciebat.] Id est domum patris, n nemque eius. Neque per ætatem etiam potuerat. ideo addidit, ne esset minus elegans, quæ nesciret. Ho debat.] Ad matris scilicet nomē & patris quod puel cebat. Vnde.] Id est, à quibus, vt Vergi. Genus vnde num. &, Causam dicere prius, vnde petitur aurum.] nio.] Sunium promontorium est Atheniensium: & forum rerum venalium, ἐμποριον. Mater vbi acce Hæc figura, in narrationibus βαπτις dicitur, quum e pedentim dicuntur insinuandi gratia. vt nunc, mercator dono dedit. Mater vbi accepit.] Et simul c nit mulieri loquenti huiuscemodi mora. Cœpit stu omnia docere.] Mire: nam non docuit, sed cœpit τῷ μισθῷ μῦθῳ. Et vide quā facis muliebriter. Mat accepit.] Accepit, similiter, aut aud. vit ingenuam: piendi & c. a. z. Sed melius prius. Ita vt si esset filia. go velut soror habenda est Thaidi. & ideo sequitur, rem plerique credebant esse meam. Et oratorie cum ul gnitatem, & amorem puellæ, vt eius comparatione tur iniuria facta Phædriæ. Ego cum illo, quo cu no tunc rem habebam tum hospite.] Totum di: quod hospitem, & quod rem habebat. Et bene tunc, e nunc. nam nunc cum duob. Quocum vno tūc rer bebam.] Id est, consuetudinem, amorem. Hospite.] Attico. Abiit huc.] Rhodo Athenas scilicet. Qui mil liquit hæc quæ habeo, omnia.] Hoc ideo, ne tai

obsequij exigat Phœdria. Ideo contra Parmeno, V-
 q; hoc salium est, effluet. Ipse exponit hoc verum-
 quid dicat, & contradicendum est, quia præsens ama-
 auatur hoc dicto. Neque tu vno eras contenta.]
 pe qua admiseris milite. Nec, solus dedit.] Quippe
 non omnia tua illius fuere morui. Nam hic quo-
] dicitur. Non libaaria, sed hic dicit, tangens illum,
 ast inuicem illo hoc exprobrat. Bonam, inquam que
 a te attulit.] Hac dicuntur iocundum utriusque abs-
 re & poscere. An potius bonam specie, magnam quan-
 & ante dicitur iocundum est. Nam aliis bonam, pro-
 & multa ad quibus. Ita est.] Non erat negandum
 dixit Parmeno, inquit, in facere cupienti, & non
 culpam in conscientia esse. Te iaterea loci co-
 i.] Oratorie prorem amatores facit militum, quam
 riam, nam postea dicit in hoc cogniti per ab sen-
 rilis. Ergo cum militi Phœdria risus superduetus
 sequens est, ut miles quæ debet, non Phœdria
 piera nihil peccatum, si enim perato miles ante-
 fuerit amorem, et in illam cogniti, & hoc sine
 & muneris, in causa, multum pro milite contra Phœ-
 r. ut. Sed videri me errare, quia rem dixit perren-
 quos & qualia blandimenta subiicit dicendo, Tutè
 à ille quam intimum habeam te, &c. Cognoui.]
 ie cognoui Tutè icis post illa quam, &c.] πωλο-
 ra, nam hoc ad narrationem non pertinet. Et mea
 ia tibi ut credam omnia] Ex præsentis actu sum-
 mumentum, quod eum nunc tanquam consultorem
 erit. Et bene Credam, secundum illud, Potin' est hic
 ? Ne hoc quidem.] id est, hoc quoque falsum est.
 imne id est.] Me non taciturnum scilicet. Hoc agi-
 pro aduerbio corripientis est positum : aut certè pro
 atione audientie præbendæ. Sic Plautus : Hoc agite
 peccatores. Et conuenit velut nutu audientiam si-
 mis, & gestu hoc ipsum adiuvare. Hoc agite.] Id
 d desinite, & hoc attendite. Nuper.] i' adhuc a-
 grare videatur, addidit nuper. Aliquantulum ad
 t audior.] Vultu accommodato ad reprehensionem
 sciendum est. Ad rem audior.] Propriè audior,
 pecuniam modo dicit. Is ubi hanc forma.] Ex a-

liena persona vult ostendere præter affectum, quanti
 aestimanda sit, & quanto munere miles Phædria merui
 anteponi. Et fidibus scire.] *Verrisæ ex h. Sic. Prec*
sperans.] Deest magnum: r. Et stabulo feno audir
nantes. Producit ac vendit.] Propr. è. Nam produ
renales dicuntur. Producit ac vendit] Hæc cele
vendibilem indicat mercem. Forte fortuna] Id est.
fortuna. Hic meus amicus.] Quia locus est meritos
non iam miles, sed meus amicus Vide enim quid sequa
Emit, inquit, eam dono mihi, imprudens harum rer
Hic ostenditur quàm auid^s id faceret, si rem peritus ni
simul etiam ostenditur quanta secreta dica: Phædria
potè quæ rivalis nesciat. Imprudens harum reru
gnarusque omnium.] Prudentia naturalis est: gn
extrinsecus venit. Imprudens p. r. se: ignarius, per alios
est, qui nec suspitatus sit, neque ex aliquo audierit. I
quam me sentit tecum quoque rem habere.]
dictum, sed quasi celatum Sensit me tecum quoq;
habere.] Magnè pondere dixit, tecum quoque: tanq
irascendi iusta magis sit causa militi, quàm Phædria
Sensit, & Tecum, & Quoq; hoc significat Rem hab
Sic dixit, ut honestè res impura dicatur. Ne det, sed
Sedulo, sine dolo, hoc est inopense. Act.] Semper ait dic
quum vel iniuriam nobis, & audientib, vel vana dicta
ramus alicuius. Si fidem habeat.] Hoc est, si faciat
qua, unde creditur se tibi præponi. Si fidem habeat.]
dere cogatur, id est, si credat. Unde fideiussor dicitur
est, autor credendi. Se in præpositum tibi apud
αἰσποφὴ in verbo præpositum iri, ac necessario impt
in his quæ dura dicta sunt. Sed ego, quàm suspi
alta & acuta inuentio. Scit meretrix hoc solo amari
nimicos esse, quod idem diligunt. Magnifice igitur, ut
lis odium deliniret, vult persuadere Phædria, non se
ri, sed virginem. Ad virginem animum adiecit.]
hoc inserat, ut vel reddendi militis causa, Phædria pati
eam, quam amet & nolit virginem dono dare. Etia
amplius?] Mundaat Terentius, ut solet, res huiusmo
ἔχλειψω suam. Nihil, nam quæsiui nunc ego e
Opinè purgavit Terentius, quod mox liberalibus n
fuerat obfuturum, si vitiatam virginem duceret Ch

trio ergo dicitur, tanquam quæ honestè nuptura
 amobis eum, id abducere.] Etiam hoc verbo gra-
 tir Phædræ: nō enim accipere, ut ab amico remun-
 sed abducere, ut ab stulto & experte. Nunc ego
 Phædræ. Multæ sunt causæ.] Non ind. ligen-
 sidera serunt hanc meretricis orationem, qui illam
 controversia re. iserunt. Nam & principium est:
 seram, vereor ne illud grauius Phædræ tulerit. Et
 io: Samia mihi mater fuit. Et partitio cum confir-
 re. ut, Nunc ego eam mi Phædræ multæ sunt causæ
 brevis cupio abducere. primum quod soror est dicta,
 obreusio quoque. Ego ne id timeo, &c. Ego ne non
 no misera dico? Et con. lusto per conquestionem. ut,
 ioco rem voluisti à me tandem quin perfeceris: Ego
 are nequeo hoc abs te biduum saltem ut concedas sū-
 ut suis restituam ac reddam.] Restituimus iis,
 nos volumus. Reddimur iis, qui nos volunt. Ergo
 imus volentem, Reddimus volentibus. Sed in hac v-
 ne est. Sola sum habeo hic neminem.] Sola sum,
 iliarium refertur absentiam. Habeo hic neminem,
 norum amicisiam. potest enim sola domi esse, habere
 aliquem foris. Et habeo hic neminem, plus sonat,
 neminem hic habeo. Et sola sum: ab iis quos natura
 at per se Habes neminem, eorum qui voluntate iun-
 r. Neq; amicum.] Bene hoc apud amatorem, quia
 est amator, aliud amicus. Amator, qui ad tempus:
 is, qui perpetuo amat. An quia in patris potestate est
 ia? Quamobrem Phædræ] In necessariis inter-
 omen licet audientis. Cupio aliquos parere ami-
 : beneficio meo.] Hic ostendi, specialiter, cuiusmodi
 quærat, ne Phædræ contemnere videatur. Para-
 icos beneficio meo.] Quia parantur & suo, sed
 diligunt. Id amabo adiuta me, quo id fiat faci-
 πειραξι. bis id potuit. Adiuua me.] Mira coactio,
 ere excludi, adiuta me dixit. Sine illum.] Blande
 um, tanquam in manu eius sit iniuria non pati, &
 miliuem. Non enim dixit fer, aut patere, sed sine.
 is partes hosce aliquot dies] Honestè circumlo-
 & oratorie, ne dicat. Abi foras, atque excludi te
 Nihil respondes?] Iam silentium accusat, quia
 fessis

scit nihil responsurum contrarium. Et satis blande, respondes, dixit, tanquam qui debeas amoris vicem quicquam.] Facere exprimitur illud, Amantium amoris redintegratio est. Tandem perdoluit.] Nihil tuit, id est persensit dolorem. Et tandem, quasi qui patiens fuit. Tandem perdoluit: vir es.] Eleganter iuuat personam secundam & tertiam. Vir es.] Non sed iam vir, qui meretricem contemnis. Paruula hinc abrepta, eduxit mater pro sua.] Vide utinam cui inducitur, & deprauata non pronuntians: ut uti p. 2507 non vitarentur de industria. Paruula hinc abrepta, eduxit mater pro sua, soror est dicta. Hec verba.] Id est falsa dicta. Huc redeunt.] Excludit si illum plus amas quam me.] Respondetur causis illa attulerat, per derivationem causae. Hic autem dicitur repellatur. Et istam nunc times quae ducta est. Adeo inquit amas militem, ut etiam inuideris si quid mauerit. Talem praeripi ut tibi.] Ergo ex stomacho maioris. Quid te ergo aliud sollicitat?] Quid est, si hoc non est. Num solus ille dona datur? Iam quaestiones tractantur, sed ille munus aduexit. Nunc ubi benignitatem.] Possunt enim dona dari, sed exigentius liberaliter. & ideo mentionem benignitatis ad Nunc ubi meam benignitatem.] Sed ille benignus Nunc ubi, nunquid alicubi. Aut si nunc ubi legitur aduerbiū temporis: ut tibi, quo in loco, qua in re. ubi meam benignitatem.] Intelligit se & dona tibi. & id benigne saepe fecisse. nam lerumq; ingratis, in quibus benignitas non apparet: quae aut in quietate rebus est, aut in facilitate praestatis. Claudier.] Cui claudicare. Sallus. Ne; n. ignoratia claudit res. Cuius foecundia clauderat. Nonne mihi ubi dixti cupere Plus dixti, ubi dixti cupere te, quam si diceret, fecissem. plus est n. id praestitisse, quod qui acceperit, suis fuerit postulare. Cupere te.] Vult rem non parui ex illius cupiditate & suo labore perpēdi. Ex Aethiopia Non Aethiopiissam: sed honestius ex Aethiopia. Relicti omnibus quaesitui.] Haec iam omnia in beneficiis derari solent. Quaesitui.] De quemadmodum ex illis atque extrinsecas sibi difficultium munerum dicat imp

tricem. Ex Aethiopia ancillulam, inquit, dixi te cui-
 Quid ego feci in re, cæli, & solis, ac penè orbis alte-
 qua sui. non enim in promptu erat. Deinde non peti-
 did dixisti: nec, velle te, sed cupere: non nigrã, sed ex Ae-
 ia: nec dedi, sed relictiis reb. omnib. quãssi. Quid his
 xquisitum? quid non ita expressum, vt nihil addi pos-
 ditò.] Deinde, vel postea, vel multo post. Eunuchum
 o velle.] Eunuchos à Persis institutos putant ex ca-
 A Babylonis enim Hellenicus autor est id habuisse.
 ichum porrò dixi velle te.] V. de quemad. odum
 ius faciat quod præstitit, non simul impuat duo m.ã.
 sed primo puellam, deinde Eunuchum. Quia solæ
 ur his reginæ.] Illam, quia ex Aethiopia, hũc, quia
 is reginæ vtuntur. Quid tale Thaidi riuatis dedit?
 ræ.] Id est diuites, sed $\mu\phi\alpha\tau\acute{\iota}\rho\alpha\tau\epsilon\gamma\omicron\nu$ est. Quia solæ
 ur his reginæ.] Variè Eunuchum dixit, & intulit
 , Si quisquam est qui se placere studeat bonis quam
 nis, & minimè multos ledere, in his poeta hic nomen
 tur suum. Reperi.] Plus est quam emi. Et vide quã
 is, & amplissimis verbis vsus est, quia & ancillam ex
 opia, & Eunuchum quo sole vtuntur reginæ: illam
 ui, & hunc repperi: neutrum enim hor. m. facile po-
 erat. Quia solæ vtuntur his reginæ.] Nota quum
 chum in singulari numero præposuerit, His, subiun-
 d his non ad Eunuchum reuult, sed ad delicias, aut
 ale: quia solæ vtuntur huiusmodi delicijs seruitiisq;
 e. Et oratorie hic subdidit, quod in ancillula præter-
 usia nulla Aethiopiis honesta dici potuit. Et reginas
 diuites dicit: vt in Phormione, Regē me esse oportuit.
 ninas decem pro ambobus dedi.] Recentiora
 ia, grauiora aduersum ingratos sunt. Ergo à tempo-
 sciur exprobratio. Pro ambob. dedi.] Melius am-
 precium dixit, quam vt separatim diceret quantum-
 rit ancillulam nigram, de qua mox dicetur, Hic sum
 inæ. Nam cõstat Eunuchum solum emptam esse mi-
 ini: vt ipse Parmeno confitebitur seni. Tamen
 mptus abs te.] Et hoc seruatur in beneficijs. Nam
 t sunt, cessantibus meritis eorum quibus præstan-
 hac facta abs te spernor. Sic Verg. - nos munera tē-
 ippe uis ferimus, famãq; fouemus inanem. Et, Vsl

quas tulit. Cū interrogatione, aut cū increpatione pferri
 teſt. Ob hec facti abſ te ſpernor.] Hic eſt duplex pro
 ciatio: vel per inuidioſā plationē, vel per interrogationē
 meli⁹ hoc modo. quā interrogatiuē pferitur: hic. n. eſt m
 grauior illo. Quid illi eſt.] Hic aduerbiū cōſentire incip
 eſt, & ſt ex dicitur: de ſt. n. remoramur, aut quid tale.
 pic abducere.] Abducere dixit, tanquā ab ſtulto. ne
 verum meritum, ſed per fraudem, Cicero, Per vim, atq
 lum abducta ab Rhodio tibicine. Atque hac re a
 tror.] Non aicit qua hoc eſt. ex te. Veruntamen ſcit n
 trix, contemptione quedam. negari. Ergo fingit ſe vini
 adoleſcentem molliari: & ipſa cedit. vt & ille remittat p
 naciā. Potius, quam te inimicum habeam.] Hu
 tum loquitur, tanquam magis ipſa amet Phadriam, &
 ab illo ametur. Te inimicum habeam.] Huic co
 rium eſt, Vt te amicum habeam. Faciā vt iuſſeris.
 voluntate, nec vultu contentientis hoc meretrix agi
 calli dē tenas omnia. num quia perſiſtendo non p
 quod expeſtabat: docet Phadriam etiam ipſum negi
 tius negare quod poſcitur: & adeo hoc ſubtile eſt, vt
 impetrauerit. Peruulgatum eſt enim, Quod ſumma
 fenderis, quum extorqueretur: hoc idem poſtmodi
 mitte remittenti. Vtinam illuc verbum.] Et iſtu
 bum, pro tota ſententia. Verbum pro dicto. Sed p
 ἀξιωμα, id eſt, ſententia vel enunciatio quæ vno liga.
 aſtringitur verbo, verbum à veteribus dicebatur. E
 mo, ac verè diceret.] Certe, quia, & qui ex animo
 fallat tamen. Potius quam te inimicum habeam
 tum in animum Phadriæ hoc deſcendit, vt etiam
 quod amica diuerſat aculatō. Sincere dici: quidui
 tem perpeti. Sinceri m, purum, ſine ſuſco & ſimp
 mel ſine cera. Bene ergo, vt mel, blandimentum mei
 dulce fateatur: ſed negat eſſe ſincerū. Viſtus vno v
 Vtinā iſtuc verbū. Et vno verbo, vt diximus, ſic ac
 verbum dictum intelligas, quod verbo completum
 pleta ſententiæ pronounciationē, quod ἀξιωμα nomina
 Labatit.] Omnia inchoatiua triſyllaba, fere mea
 ducta enunciantur. Viſtus vno verbo quam
 Quam cito ait, qui illum falſa lachrymula vinci cu
 rat poſſe. Prius factum eſt vno: viſtus eſt verbo, &

non ex animo misera dico?] Quod sensit multum
 esse, hoc Thais insultat animo amici sui. Et ego, vide
 reum sign. fiet. Conueni. hoc pronomen blande multa
 obranti, vt Virgilius, Mene fug.? Quam ioco rem
 illi.] Contra illud refertur quod ait Phædria, Nonne
 mihi dixisti cupere te ex Aethiopia ancillulam: relictis
 s omnibus quaesivi: Sed hoc vehementius & diser-
 Quam ioco rem voluisti? non minus, inquit, sed quod
 est rem, non serio, sed ioco, à facilitate praestantis. Et
 isti, non etiam dixisti Mirandum obsequium, ex voto
 u pendens. Non expectat imperium: ne voluptati mo-
 dum iubetur. Tum illud quod ait, Perfeceris, nonne
 us hoc verbi & potentiam Phædriae circa amicam, &
 obsequium vehemens, & rerum difficultatem qua
 te sint, monstrat, atque omnem obierit querelane
 tria? Ego impetrare nequeo hoc abs te.] Tu &
 & non petisti, cum perfeceris tamen. At ego hoc im-
 re non possum. Saltem vt concedas solum.] Ar-
 additum saltem, & solum. Et bene, concedas, vt vo-
 ttis sit, sic enim dixit supra, Sine illum priores partes
 aliquot dies apud me obtinere. Verum ne fiant isti
 iti dies.] Facete biduum decuplauit, & simul quia ex
 n ratione sunt viginti, ex qua duo, & ex qua viginti,
 nti, duo millia, & sic deinceps. Profecto non plus
 um, aut.] ἀποπώπις secunda. Hoc modo sine te
 em.] Noue nunc, non de te exorem, sed te exorem, &
 bsolute. Faciendum est quod vis.] Non quod oport
 d quod vis dicendo, multū add d' obsequio suo. Bene
 .] In consuetudinem venit, Bene facis, & bene fecisti,
 indicanti esse, sed gratias agentis. Merito te amo.]
 amoris mentionem ad auferendam suspicionem con-
 tus Phædria fecit. Rus ibo. Et hoc amatorum est, o-
 urbem sine amica. Nec dixit, ibi ero sed, ibi hoc me
 erabo biduum. Pronunciandum est Biduum ac si
 ses biennio. Ira facere certum est.] Ex his apparet
 us, quā sibi amator hoc agere imperet. Mos gerundus
 haidi.] Cū pronuntiatione & gestu, vt ostendat quā
 moris sui, vt Thaidi mos geratur. Huc fac illi ad-
 itur.] Eunuchus & ancilla, figurate illi, s. d. praeales
 s masculinis. Adducatur, p adducito eos. Et bene adis-

Etiam est, ne dilatis ob retentionem muneribus, non pro-
 deret actus fabula. & simul quia absentia Phædræ
 est, dum per Chæream traditur meretrix. In hoc bi-
 Thais vale.] Nunc Vale abscessum significat, non salu-
 tionem, nam si mera saluatio est, biduo solum amicum
 lere optat, sed præscribere conatur quanto tempore au-
 turus sit, & simul ostendit, quam inuitus abscedat. In
 biduo Thais vale] Accusatio uisens casu expressi-
 matoris impatientiam. Biduum dicens, præscripsit de-
 pore. Et vale, maiorē uim habet ex dolore discedentis, q-
 obsequio salutantis. Et tu nunquid vis aliud? Vale
 audire adu saluatorium. Et subintelligendum est po-
 sculum dici, Nunquid vis aliud? quasi recte factum (C
 milite isto.] Isto bene aduuum, quasi odioso, ut tibi,
 uero mitte Demea tuam istam iracundiam, & Vergi-
 Aut quid petis istis: Hac enim pronominā spernentis,
 odiumque monstrantis. Færens absens.] καὶ ἔχων
 desyderes.] αὐξάνω. quia plus est amore desyderium.
 expectes, me omnes.] ἐπανάφορα prima. Cum a-
 & desyderare sit uolūtatē atque etiamnum obsequiū:
 niare, satis amatoriē dictum est. Me speres.] cum mi-
 pectes, iam dixerit, quid sibi uult iterum me speres?
 spem, & expectationem hoc interest: quia expectatio
 torum est: spes uero, incertorū. Expectatio, propinquarū:
 rū: Spes longinquarū rerū. Expectatio destinat tempus:
 non destinat. An me speres idē facere? Id est, de te cogi-
 ut sit sperēs, credas: ut statim in sulditis inuenies. Ne-
 fratrem spero iā propensiorē repperisse. Me te obieci
 Septimus casus me. Mecum tota sis.] Toto animo. N-
 nunc animum uult esse non corpus. & simul quod ip-
 eius cor: pore patitur, id uult militi eius mente contin-
 tanquam penitus excluso ab amica. Quando ego
 tatis.] animus scilicet. Me miseram, forsitan hic m-
 Rele Thais nunc partem argumēti exequitur taci-
 p. & Phædrā propter presentiam seruicium poeta
 ita despire, ut audeat ad uitiandam virginem subor-
 Charām. Atque ex aliarum ingeniis nunc me i-
 ceo.] Iste Terentius ostendit uirtutē suā esse, ut perui-
 tas personas non mutet: & tamen à consuetudine
 recedat: ut puella meretricem bonam cum facit, capiat

& delectet animum spectatoris. Neque me finxisse
 quicquam.] Aut dixisse debuit dicere. aut abundat
 , aut ideo quia & vanum aliquid fingi potuit: ve
 i. Si vanum, aut falsum, aut fictum est. Esse quēquā
 iorem.] Melius quēquam, quā si dixisset, militem
 quam chariorem. Quēquam chariorem.] Quasi
 vix non charum alterum, sed chariorem negat. Et
 quid huius feci.] Huius absolute aut per εκλειψιν,
 sit Rei: In Hecyra, Ne quid sit huius oro. In Heauton-
 cymenon, Nihil me istius facturum patri, aut quid
 istis? Quicquid huius.] Rei subaudiendum est: quod
 exclusi foras. Spero propemodum.] Nōne spero
 edo vel confido. Propemodum ideo, quia hominē qui-
 ionit, se & fratrem esse virginis nondum probauit. A-
 nobilem.] Adeo, pro nimis positum est, aut pro ex-
 a paricula. Atque expectabo dum venit.] Futu-
 rictum promittere voluit: non quod aliquis gestus sit
 tantis.

ACTVS II. SCENA I.

PHAEDRIA. PARMENO.

ita vt iussi, deducātur isti. P. A. faciam. P. H. at di-
 genter. * P. A. Fiet. P. H. at maturē. P. A. fiet. P. H. Troch. tetra.
 tne hoc mandatum est tibi? catalect. nisi

Ah regitare? quasi difficile sit.

am tam aliquid facillē inuenire possis Phædria,
 m hoc peribit. P. H. ego quoq; vna pereo, quod
 hi est charius. * Troch. -at
 * Iāb. dimet

tud tā iniquo patiare animo. P. A. minimē: quin
 tum dabo. sed nunquid aliud imperas? Troch. tetra
 Trimet. iāb

unus nostrum ornato verbis quod poteris: &
 n æmulum quod poteris, ab ea pellito.

lemini, tametsi nullus moneas. P. H. ego rus i-
 , atque ibi manebo. Iāb. scazo
 catalecticus

censeo. P. H. sed heus tu. P. A. quid vis? P. H. censen'
 lle me obfirmare, &

eti ne redeam interea? P. tēne? non hercle arbi- Trochaici.
 or.

aut iam reuertēre: aut mox noctu te adigent
 orsum insomnia.

Elide duos. PH. Opus faciam, vt defatiger vsque, ingrat
dormiam.

PA. Vigilabis lassus: hoc plus facies. PH. abi sis:
dicis Parmeno. (dul

Iamb. tetra. Eijcienda hercle hæc mollities animi: nimis m
Tandem ego non illa caream, si sit opus, vel te
triduum? PA. hui

Trochaici. Vniuersum triduum? * vide quid agas. PH. sta
* (Vide) pyr
ychius. tenria.

PA. Di boni quid hoc morbi est? ad con' hor
immutarier

Ex amore, vt non cognoscas eundem esse? ho
mo fuit

Minus ineptus, magis seuerus quisquam, nec r
contnens.

Sed quis hic est, qui huc pergit? at at hic quide
parasitus Gnato

Molitis: ducit secum vnâ virginem huic dono,
Facie honesta: mihi, ni ego me turpiter hoc d
dabo

Cum meo decrepito hoc Eunuchō. hæc sup
psam Thaidem.

FACIAT Vt iussi.] Iam amatorium multiloquiū &
loquiū continet ista actio: nam & repetit quod
est & id facit magis & odiose nimis. Ah, rogitare:
difficile sit.] *Deest Vis, vel pergis: vt sit, rogitare
Vel Te, si ipsum respicit: vel Hunc, si auersus hoc a
sit, Ah, rogitare te? aut, rogitare hunc? Et distinet.
terposita inferendum vitiose, Quasi difficile sit
mandat. Ita & ineptam nimiam circa hoc solliciti
ris expressit: & ostendit nihil esse facilius, quã dedi
meretricem munera. cum contra illud sit difficillim
scienti aliquid nõ dare Rogitare? subauditur te, vt
est te rogitare, quasi sit difficile complere quod iube
quid inuenire possis.] Inuenire, acquirere. Sic in
Non quaris patri quo moao obsequare; & vt seru
labore inuenerit. Nam ideo à precedenti etiam
dicitur. Quã hoc peribit.] *Deest facile: vt sit
hoc peribu. Quod mihi est charius.] P
mihi sum charior: sed ego, dixit absolute,**

us huic pronomini Quod Quin effectum dabo. Quin
 imò, ut in Heaut. Quin nolo mentiare. Sed nunquid
 ud imperas? In his seruus nihil vult, nisi coactus fa-
 e, propter maiorem dominum; sic & alibi, Iubésne in-
 it? respondente ei Charea, rogo, atque impero. Munus
 strum ornato verbis. In dicitur non dixit meum, quasi
 Parmenonis sit. Et istum. Id est molestum & odiosum:
 n hoc significat istum Ab ea pellito. Ab ea, ab eius
 mo: & non pelli facito, sed pelluo. Tametsi nullus
 neas. Properat seruus carpere vaniloquium domini.
 nullus pro non, sic in Hecyra, Nullus dixeris Plaut. in
 inummo, Nullus credas. Ego rus ibo. Et hoc iam di-
 um est: sed ostendit quam molestè id incipiat Phadria.
 :nsen' me. Arbitraris ut Censores, qui morum alieno-
 m habent summum arbitrium. Et idè hoc putat non
 sere, quia ipse desiderat fieri. Posse obfirmare & per-
 ci. Verba sunt desperantis, non firmare, sed obfirmare:
 n pati, sed perpeti. Tene. Te quod ait, hanc vim habet:
 significet perditum amore Phadriam esse. Nam aut
 m reuertere. Modo iam pro statim. Te adigent hor-
 m. Hoc est ad urbem agent. Insomnia. Vig. lix. Legi-
 r & adiget, ut sit insomnia numeri singularis. Ut defa-
 ger vsque. Ordo est, vsque ut defatiger. Ingratus ut
 orniam. Id est etiam iniuius & coactus. Nam ingratis
 m vltro significat, quia vltronea grata sunt: ingrata, quæ
 inimicis fiunt, ac recusantibus. Nimis me indulgeo.
 te sic veteres, quod nos mihi dicimus. Alibi, Te indulge-
 ant: tibi dabant. Tandem non ego illa carcam, si
 e opus, vel totum triduum? Sic cepit, tanquam ali-
 uid foret dicturus magnificum: non autè est πῦρ ἀεὶ
 κίαι: sed verè amator magnam hoc putat. Vel totum
 riduum. Magna professio virtutis, cum biduo sit opus,
 riduo posse durare. Et totum triduum, dicit vniuersum
 riduum ἐπὶ πῦρ κίαι, quasi sit triduum in multo numero.
 Vide quid agas. Sic dicitur magna aggredientibus. Stat
 ententia. Et vultu & gestu magis spectabile quod di-
 cit, stat sententia: vel maxime eo quod tanto sonitu hac de
 e promittat Phadria continuo rediturus: vel potius non
 ccessurus ad villam. tantum autem aberit, quentum tem-
 oris opus est ad vitandam virginem. Quid hoc morbi

est? Excusatio amoris, quando non culpa, sed morbus est. de non homines immutabiliter ex amore, ut non gnoscis eundem esse?] More suo à plurali numeri singularem se conuertit. Ut non cognoscas eundem esse?] Non solent stulti indicare adolescentes: & ideo amore retulit stulticiam Phædræ. Minus ineptus, regis seuerus.] Nisi enim hoc esset, quid esset quod illi mulier præferret militi? aut quid relinqueretur propriæ personæ militis, si & hic stolidus est? Magis seuerus quam, nec magis continens.] Animaduertis ut a Terentius Magis addere positum, potius quam comparatum facere. Nam neque seuerior, neque continens, valuit dicere, quam magis seuerus, & magis continens. Hic quidem est parasitus Gnato.] Hæc apud Menædrum in Eunuchis non sunt, ut ipse professus est, parasiti persona & militis: sed de Colace translata sunt. Facie honesta.] *ἰουνοποιία*, qua ostenditur amaturus Chærea, sic dem hanc Parmeno ipse miratur. Facie honesta.] Virgilius, Et lætos oculis afflarat honores. Et mox idem me dii amerit honestus. Ni ego hodie me turpiter dabo.] Ni dabo, pro dederò. Vergil. Quamuis solus a cælo deiecit ab alto. Cum meo decrepito Eunuchis Facete Meo ad parasitum retulit cum pulchro munere nientem. Et præparatio est ad ducendum Chæream potius quam deformem Eunuchum. Decrepito hoc Eunuchis.] Decrepiti sunt dicti, quorum crepitu & plangente familie fuerant iam conclamata funera. Hæc super ipsam Thaidem.] Hoc sic accipias, non vituperare Thaidem, sed tanquam *ὡς βολιχῶς* dici. Ideo addidit Ipsam quasi nimis pulchritudinis. Et bene ipsam, propter quam datur.

ACTVS II. SCENA II.

GNATO, parasitus. PARMENO.

Troch. tetra. catalectici.
In (Quid) eliditur d.

DI immortales, homini homo quid præstat? stultus intelligens
* Quid interest? hoc ad eum ex hac re venit in mentem mihi:
Conueni hodie adueniens quendam mei loci hinc atque ordinis,

Homine

nem haud impurum, itidem patria qui abli-
erat bona.

sentum, squalidum, agrum, pannis an-
que obsitum.

istud ornati, inquam? quoniam miser quod
ui, perdi di: hem

edactus sum? omnes noti me atq; amici de-
int. (ignauissime?)

o illum cōtempsi pre me: quid homo inquam
e paratti, ut ipse nulla reliqua in te fiet tibi?

el consilium cum re amisti? *viden' me ex eo-
ortum loco? (ris?)

olor, nitor, vestitus, quæ habitudo est corpo-
a habeo, neque quicquam habeo: nihil cūm
nihil desit tamen.

infelix neq; ridiculus esse, neque plagas pati
n, quid tu his rebus credis fieri? tota erras via.

sti fuit generi quōdam quæstus apud seclum
s. (ueni viam.)

uum est aucupiū, ego adeò hanc primus in-
us hominum, qui esse primos se omnium re-
volunt,

nt tamen: hos confector: hisce ego non paro
yt rideant. (mul.)

s; vltro arrideo, & eorum ingenia admiror si-
uid dicunt, laudo: id rursus si negant, laudo
uoque.

quis, nego: ait, aio. postremò imperaui ego.
mhi (mus.)

assentari, is quæstus nunc est multò vberri-
itum hercle hominem, hic homines prorsus
ultis insanos facit. (vbi venimus,

um hæc loquimur, interea loci ad macellum
irunt læti mi obuiam cupedinarij omnes,

lanij, coqui, factores, piscatores, *aucupes,
s & resalua, & perdita profueram, & pro-
sæpe:

ant: ad cœnam vocant: aduentum gratulantur.
vi miser famelicus videt me esse in *tantum
orem,

*Nisi elidas
l in (simul)
iambicus est,
& in Troch.
eliditur u in
(viden') nisi
legas (vide.

In sed elidi-
tur d.

Iamb. tetra.
Trochaici.

Iamb. scazō.
trimet. catal.
* (Aucupes)
videtur adie-
ctū: nā & re-
pugnat ver-
sui, nec poni-
tur à Dona-
to.

*Aliàs, (tan-
to honore.)

Et tam facile victum quærere: ibi homo cœ
obsecrare,

Vt sibi liceret discere id de me: sectari iussi.

Sipote, tanquam philosophorum habent d
næ ex ipsis

Vocabula, parasiti itidem vt gnatonici voce

PA. Viden' otium, & cibus quid faciat alienu
sed ego cesso

Ad Thaidem hanc deducere, & *rogitare ad e
vt veniat?

Alias (roga-
re.)

Sed Parmenonem ante ostium* Thaidis trif

Alias (Thais)

Riualis seruum: salua res est, nimirum hic ho
frigent.

Nebulonem hunc certum est ludere. PA. h
munere arbitrentur

Suam Thaidem esse. GN. plurima salute Par

Summum suum impertit Gnato. quid agit
statur. GN. video.

Nunc quid nam hic quod nolis vides? PA.
credo. at nunquid aliud?

PA. Qui dum? GN. quia tritius es. PA. nihil ec
GN. ne sis: sed quid videtur

Hoc tibi mancipium? PA. non malum hercle
ro hominem. PA. vt falsus animi est.

GN. Quàm hoc munus gratum Thaidi arbi
se? PA. hoc nunc dices,

Eiectos hinc nos. Omnium rerum heus vic
G. Sex ego te totos Parmeno nos menses

reddam,

Ne sursum, deorsum cursites, né ue vsque a
vigiles.

Ecquid beo te? PAR. men' ? papæ? G. sic fo
cos. PA. laudo.

GN. Detineo te: fortasse tu profecturus aliò

PA. Nusquam. GN. tum tu igitur paulum da
peræ, fac vt admittar

Ad illam. PA. age modo, nunc tibi patent f
quia istam ducis.

GN. Num quem euocari hinc vis foras? PA.
quam hoc prætereat:

mihî nunc vno digitulo fores aperis fortu-
sus,

istis saxo calcibus sæpe insultabis frustra.

Etiam nunc hic stas Parmeno? cho nûmmam tu
relictus custos,

uis forte internuncius clam à milite ad istam
stet?

facetè dictum, mira verò militi quæ placeant.

ideo herdem filium minorem huc aduenire.

quid ex Piræo abierit. nam ibi custos publicè
nunc,

temere est, & properans venit: nescio quid
cunspexit.

immortales homini homo quid præstat?] *In hac
ena non stans, sed quasi ambulans persona induci-
Constitit tamen aliquantulum, intuens spectatores,
secum loquitur. Exprimit autem parasitum: & sub
verbis corruptos mores in assentionem ostendit, pro-
honestæ quæq; personæ in huiusmodi culpa inuentæ
ut alibi, Obsequium amicos, veritas odium parit. Di
ortales.] Hoc iam mire, & pro seculi ac temporum
hensione satyricè Terentius, quod apud eum stultum
simplicem parasitus, & intelligentem malum. Di im-
tales.] Admirantis exclamatio est, cum parasiti gesti-
ione. Di immortales homini homo quid præ-
] Morata narratio à sententia incipi solet: quæ dicitur
ιστορ. Homini homo quid præstat?] Alij distin-
it. quid præstat stulto intelligens. Alij stulto intelli-
quid interest? quia sic veteres loquebantur. Quid in-
st.] Hoc admirantis est: & ideo sic pronuntiandum.
veni hominem.] Conuenisse, non vidisse tantum
tiam colloquutum fuisse significat. Mei loci atq; or-
s.] Loci ingenuum: ordinis, pauperè. Illud natalium,
ortuna est. Hominem haud impurum.] Non dixit
igum: quia hoc ipsum probat: sed non auarum, non
robum. Et sic laudamus eas, in quibus nihil est quod
nopere efferamus. Itidem patria qui abligurierat
a.] Hoc ioculari vultu dicitur. Et eleganter ex persona
siti non culpatur quod comederit bona. Abligurie-
rat.]*

rat.] *Suauius escis consumo serat. Νῦν δὲ τὸ λυγρὸν λέγεται: ἔσ λυγρὸν Græci suaue appellant. Video tu n.] Quam bene Vides, postquam dixit conuenit, & pupus mutauit ἔσ verbum. Sentum.] Horridum. Sentum Ad horrorem retulit. Squalidum] Ad sordes Aeg Ad maciem. Pannis annisque oblitum.] Ad vestem ἔσ ad tristitiam. Sed pannis ἔσ annis, μαρολογία paruum sunt. Pannis annisque oblitum.] Vel paruenalitate καὶ ὀμγοτελευτὸν dictum: vel quia Hodixit ἀφ᾽ ἑσῶ ἐν καυγῆσι βροτοῖ κατὰ γῆρας καυγῆσι: miseria sentum deditum Vnde hinc magis tristitia & tas que displicuit aliena semper ab omnibus parasitis nisque oblitum. Bene addidit annis: quia vi qui inferior est, ita senior videtur. Oblitum.] Ut sentum oblitum μεταφορᾶ ab agro. Quid illuc ornatum?] Scire nos conuenit: cum recto casu profert interrogatio, non esse contumeliosum: ut si dicas, Quis homo est? si autem in obliquo, contemptum significat. Quid hoc est hominis? quid mulieris? quid ornatum? illuc ornati, inquam?] Ornatus. τῶν μίτων est accus ἔσ ad turpitudinem. Vel simpliciter pro accipe ἔσ καὶ ἔσ. Et ornati, ut senati, antiquus geniuus. (habui, perdidit.] Non dixit id, quod vult, comedi, au sumpsi. Hem, quo redactus sum.] Vel habitum vel corpus ostendens hoc dicit. Nec quicquam hic media consuetudine collocatum est. Omnes noti me que amici deserunt.] Sententiosè atque mordaci mores. Hic ego illum contempsi præ me.] Hoc est Homo homini quid præstat, stulto intelligens est ita nesti te.] Quam obiurganter, tanquam in illo sit, quod est. Et alibi, Nam nemo illorum quisquam ad te venit ita paret sese, ut abs te blanditiis quam minimo suam voluptatem expleat. Et hoc propriè verbum ad mendam inhumanitatem ἔσ ignauiam factum est. V nulla reliqua in te fiet tibi?] Sententiosè, ad illud ἔσ Vergilius ait, Ponite spes sibi quisque. Ut spes reliqua in te fiet tibi?] Bene: quasi qui rem à fortuna ceperit. Simul consilium cum re amisti?] Vergil.: miserum fortuna Sinonem Finxit, vanum etiam me gemque improba finget. Et Sallustius, Neque fo:*

ipse quæ probitatem, inducituriam aliasq; bonis ar-
 dare, neq; eripere cuiquam potest. Et go hæc in-
 sio, increpantis est: nec desuæra respõsionem. Nam
 in bonis anim: Res, in potestate fortuna. Ex eo-
 co.] Ex eadem fortuna. Qui color, nitor, vesti-
 æ habitudo est corporis?] Hoc contra illud, Vi-
 num, (squalidum, ægrum, pannis annisq; obsitum.
 go ad sentum: Nitor ad p. squalidum: Vestitus ad pan-
 s; obsitum: Habitudo corporis ad ægrum refer-
 nnia habeo.] At quod habui, perdidit. Neque
 iam habeo.] Ad mei loci atq; ordinis hominem.
 abitudo est corporis.] Plautus in Epidico, Cor-
 r Hercle atque habitior. Omnia habeo, Ad indu-
 etulis. Neq; quicquam habeo, Ad fortuna culpã.
 denuo, fortuna crimen, Cum nihil est. Ad suam
 Nihil desit tamen. Omnia habeo, neque quic-
 habeo.] Alterum horum neutrum ve potest cui-
 lere: vtrumq; nulli. Nihil cum est, nihil desit ta-
 figura οὐκ ἔστιν οὐδὲν. ut apud Verg. Sequiturq; sequens
 Cicero, Cum tacent, clamant. At ego infelix, ne-
 iculus.] Iam trãsit δὲ τὸ πικρὸν ἔπος πρὸς τὸν
 t ego infelix neq; ridiculus. Vehementer inuictus
 mpora & mores poeta sub hac persona: in qua ho-
 ta induci pœnitere probitatis suæ, ut se infelicem,
 ssum dicat. Et non, Nolo: sed, Non possum. Quid
 bus credis fieri?] Dum quis ridetur, aut vapu-
 a erras via.] παρομοίως per μέτρα Φοργῶν. Apud se-
 ius] Scilicet quum essent tempora meliora. Hoc
 est aucupium.] Vide quid intersit, quum illud
 dicat, hoc aucupium: illud de sapientibus, hoc de
 nueni viam.] Adeo nouum est aucupium. Est
 (ominum.) Quia multi sunt huiusmodi, non di-
 net sunt: sed, est genus hominum. Hisce ego non
 ut rideant.] Quia ille dixerat, Ego infelix neq;
 esse, neq; plagas pati possum. Sed his vltro arri-
 uid est, His arrideo? aut veluti pareo, id est, obse-
 t veluti dictis delector. Atq; arrideo, non sicut in-
 fieri solet, ut his arrideatur à regibus, quum po-
 lictis factisq; rideant alienis: hic esse intelligen-
 ut res ipsa indicat ex contra: io: nam quod ait ju-

præ, His ego non paro me ut rideant: hoc è contrarium
 dii quod subiiciatur ex dictis. Sed his vltro arri-
 Ptro, vera vice an prior? an etiam insuper, hoc est,
 Admiror simul.] Plus intulit, quàm si laudò d
 Quicquid dicunt.] Non quod dicunt: sed, quicqu
 cunt, id est, bene, vel male: ne vel si interclusa
 assentatio, se impediat: quod contrarium laudauer
 rursum si negant, laudo id quoq:.] Præclarè Tu
 quod à Satyrice de aliis diceretur, id hic de se dicent
 ducit, facilius multo quàm si aliter fecisset: scilicet
 et mores temporum, iam tum vitiatos per a-
 tionem: quod ferè in plerisque fabulis monstrat. V
 in Andria, Nam hoc tempore obsequium amicos,
 odiū parit. Et in Adelphis, Quod te isti facilem &
 uum putant, id nō fieri ex vera vita, neq; adeo ex a
 iusto, sed ex indulgendo vel asseruando, & largiend
 gat quis, nego.] Bene sic dixit. Negat & ait, coi
 sunt. Vt Plaut. in Rudere, Vel tu ais, vel tu negas. I
 stus nunc multo vberrimus.] Quàm ille apud si
 prius fuerat. Et ride quemadmodum illiberatē vit
 nestiore nomine nominavit aucupium, post etiā q
 nominauerit. * hic inducens. Scitum hercle ho
 Mirè Terentius longe orationi interloquia quæda
 bet, ut fastidium proluxitatis euitet, velut nunc P
 procul audiens Gnatonem, hac loquitur. Interea
 Due partes orationis cum coniunctæ vnā fecerint
 tant accentum. Concurrunt læti mihi obuiā.].
 tos, & properos vno verbo ostendit, & ex aduerso e
 stinantes. Cupedinarij] Varro humanarum reru
 merius Equitius Cupes, inquit, & Aomanius M
 singulari latrocinio multa loca habuerunt infesta
 exilium actis, publicata sunt bona, & ades vbi ha
 dirute, † neque ea pecunia scalæ deum penatum a
 sunt, vbi habitabant, locus est vbi venirent ea quæ
 di causa in urbem erant allata. Itaq; ab altero ma
 ab altero forum Cupedinis appellatum est. Cup
 rij.] Omnes qui esculenta & poculenta vendunt
 cupidinis ob alimentum cupedinary appellantur
 subiecit qui accipiendi sunt cupedinary. Lanij.]
 nunt pecora: vnde & lanistæ dicti, qui laniandis,

ai. æque.

ribus. Sic & Maellum à maellardis pecoribus di-
 catores.] Qui recentem piscem præbent. Far-
 qui insitia & farcimina faciunt. Ceratij.] Qui
 est, magnos pisces venditam, & bolonas exercent.
 Larri, Coqui, Fartores.] ἀμφοτέρω comicum,
 ita Romana: res loquitur. Quibus & re salua.]
 de meo impenderem. Et perditam profueram.]
 de alieno nauicibus, & expendo. Sæpe.] Expleiua
 tionis est. Ad cœnam vocant.] Virum ad emen-
 sam, an ad conuiuium. Aduentum gratulatur.]
 iuum casum pro datiuo, pro aduentui gratulatur.
 ntus propriè expectatorum necessariorumq; dici-
 ubi miser famelicus videt me.] Hic ostendit
 coegerit ad discendum: & simul vide secundum
 unionem loqui parasitum. Miserum & famelicum,
 n honestis moribus præditum. Ille ubi miser fa-
 s videt me.] Vide ut sententiosè demonstrat ma-
 nis contagione fieri, exemplis in paruum præsa-
 Videt mihi hoc prodesse, & discere optat quod ne-
 posse. In tanto honore.] Quia concurrunt, sa-
 melicus à fame & edendo dictus est, quasi fame-
 tam facile victum quærere.] Quia ad cœnam
 Ibi.] Pro tunc. Homo.] Mirè addidit homo, aut
 & supernacue Homo. ut, Donat habere viro decus
 men in armis. Ut sibi liceret discere.] Quasi di-
 m aut artem, tantum autoritatis criminum felici-
 osu. Discere id de me.] Magis de illo, & de me
 dicebant, quam ut nos dicimus à me aut ab illo.
 iussi.] Propriè: nam & sectæ philosophorum ab ee-
 nt. Ex ipsis.] Philosophis scilicet. Ex ipsis voca-
 Ut Pythagorica, Platonica. Hoc igitur non est cot-
 ad illud quod vult dicere: nisi fortè disciplinam
 ipulis posuerit. Parasiti, ut Gnatonici vocen-
 on hoc intulit quod cœperat dicere nisi fortè disci-
 pro discipulis accipimus. Viden' otium, & cibus
 ciat alienus?] Rursus Parmeno & facetias dicit,
 nguit longiloquium parasiti. Quid faciat?] Legi-
 quid facit: ut sit figura per modos: pro, quid faciat.
 leducere.] Propriè: nam auertitur quis ad suppli-
 leducitur ad lætiam. Et rogitare ad cœnam.]

Vide Parasitum magis optare ad cœnam Thaidem quam munus capere. Thaidis.] Legitur & Thais. res est.] Quia & ante osium, & tristem video, sat est. Nec hoc valet ad laetitiam quod Parmeno est, seu riualis seruus. Salsâ res est proverbialiter. Nebulæ vel furem, quia nebulas obicit: vel mollem, ut nebulam vel inanem & vanum, ut nebula est. Hicce.] pro hisce. Vergilius. His certe non quod amor causa est, vix offibus quia Hicce debebat dicere. Hicce hoc munere arbitur.] Non immerito Gnatonem deridet Parmeno, quod natus nouerit mercatoris consilium. Summum si excludis: Summum suum impartit Gnato.] Hæc locutio, parasitica elegantia & simul æpovias plena & plurimam dicit et salutem, quam ne exiguam quod velit conuenire: & summum dicit eum, qui ne leucis sit sibi: & Parmenonem Gnato, non ego te. Summum.] Quam venuste, quod summum amicum nollat Parmeno. Quid agitur.] Pro blandimento, interrogacione nunc ponitur. ut, O noster quid sit? agitur? Statur.] Pro, quid agis? sto. Et facite: nam, ingredi non licet. At nunquid aliud?] Cum iurgi illo respondet, & ideo repetit dictum Gnato. Qui Interrogat interrogantem, ne ipse respondeat. Nihil dem.] Dicens nihil, mutauit vultum Parmeno in: ideo illi faceret Gnato agenti hoc ipsum, Ne sis dixit: baret tristem fuisse. Nihil equidem.] Pro non, & Nihil dixit ut sequeretur se. Hoc tibi mancipium. τὸ πᾶν mancipium dicit puellam, aut virginem. Non rherde.] Inimica laudatio. Vro hominem.] Sibi suæ & vultu parasitico dicit. & pro eo quod est, do go. Ut falsus animi est.] Similiter & Parmeno se suæ seruili: & animi, pro animo ἀντιπῶτος veterum ingens es virum, & diues es opum, amabant dice falsus animi est.] Ex hoc falsus animi est, quod puusmodi muerere capi posse Thaidem. Quam hoc rgratum Thaidi.] Mirè insultat Gnato. Quâto enis minus gratum fuerit, tanto erit riualis exclusi mium rerum heus vicissitudo e.] Vide locum erumpere dolor Parmenonis ponit, nisi cõmissa se & celaret Thais consilium. Sex ego te totos

est totus? an diebus & noctibus. utpote amatoris. ser-
 ac per hoc sine ulla cessatione, & intermissione. Hos
 es.] Hos, qui nunc agimur, id est, hoc tempore. Quae
 eddam.] Facete, quasi hoc ipse fecerit: & hoc est
 ut, Plurima salute Parmenonem suum suum im-
 Gnato: tanquam amico consulat. Ne forsium de-
 i cur sitis.] Quod est laboris. Neve usque ad lu-
 giles.] Quod est exitus. Sic soleo amicos. Hoc
 as. Detineo te.] Valde teneo. Forti istis ty profe-
 s alio fueras.] Vult exprimere confusione, quod
 id in venerit, sed intrare non possit. Paulam da
 operæ.] Hoc quasi supplicante, multa ad Crisponem
 . Paulum de mihi operæ.] Proinde dicitur,
 me. Si in Adelphis. Hoc opera ut aat, & Nunc
 tent fores.] Ex eo quantum licere oportet, & opo-
 uam miserè nihil illi liceat Parmenoni. Quis ista
] Hoc quasi ad Cratonem: sed teneo, ac sub lingua
 rat. Num querquam eorum hinc foras?]
 se intrare non possit. Sive biduum hoc præ-
] Et hoc lentius, nam si aliter prosequeris, se-
 oduntur. Qui tibi.] Mihi res dicitur, ut dictum
 tuna'us.] Et ipse videri tibi. Na tu.] Ne valde
 bis fores.] Sollertius, Multos tamè ab adolescen-
 is insulavit. Na et istas saxo calcibus.] Mira
 tia, in qua vitæ; & est expressissima est, nam
 no digitulo rursus aliquid dicitur potest, neque calci-
 e insulabis, aut amplius, aut ingenuus. Num
 Hic Na abunde: ut quidnam. Relictus custos.]
 Etus, quasi ab excluso. Ne quis forte internun-
 propriè, internuncius. Ne quis forte internun-
 x his verbis datur intelligi, parasitum è domo me-
 egredi. Ne quis fortè internuncius, clam à mi-
 istam cursitet.] Et hoc facete: quasi ipse sibi Thai-
 im veridicaverit: quod in les facit. Facete di-
 ègwixōs, quia infacete. Mira verò militi quæ
 ut.] Mira pro mirum. Vergilius: Nota tibi. & est
 Quid mirum est, inquit, facete loqui eum, qui
 aceat? Po. est tamen & pluraliter intelligi. Sed
 erilem filium.] Non potest Terentius & Q. P. uer
 dicere, & iteo herilem filium dicit. Miror quid

ex Piræo abierit.] *Hic causa ostenditur, cur potest
 rus esse vicinis, & pro eunucho fingi. Miror.] Pro n
 Miror quid ex Piræo abierit.] *Ut ex Piræo disceat
 symbola amicorū: ut huc perueniret omisso negotio,
 Etus virginis fecit. Nam ibi custos publice.] Ad
 prædonum incurfus illic excubabat iuuentus Attica
 raum, ut Sunium, est maritima & accessu litoris
 clementior. Publice est nunc.] *Nunc ambigua a
 ctione positum est. Et properans venit.] *Mire lo
 rum ante formauit, ut gestus verba precedant, verb
 bitum consequantur. Non temere est.] *Ut Verg
 Haud temere est visum.*****

ACTVS II. SCENA III.

CHÆREA *adol.* PARMENO *seruus*

Creticus.

Ost. iamb.

O Ccidi,

Neq; virgo est vsquam: neq; ego, qui illā
 spectu amisi meo.Vbi quæram? vbi inuestigem? quem percōter?
 insitam viam?Incertus sum: vna hæc spes est, vbi vbi est, diu
 non potest.Troch. te-
 tram.O faciē pulchrā: deleo omnes dehinc ex anim
 Tædet harum quotidianarum formarum. P
 ce autem alterum,

15b. tetram.

catalepticus.

15tici acat.

Nescio quid de amore loquitur: ó infortunati

Hic verò est, qui si amare oceperit, ludum io

Dices fuisse illum alterum, præ vt huius rabie
 dabit.

Iamb. tet. cat.

CH. Vt illum dij, deæq; senium perdant, qui n
 die remoratus est,

Tetra. acat.

Meq; ad eò, qui resisterim: tum autem, qui ill
 floccifecerim.Sed eccum Parmenonem: salue. PAR. quid tu
 stis, quid ve es alacris?Vnde is? CH. ego nescio Hercle, neq; vnde ea
 que quorsum eam:

Dimet. iāb.

Ita prorsum oblitus sum mei.

PAR. Qui quæso CH. amo. PAR. hem. CH. t

Parmeno ostendes qui vir si es.

te mihi saepe pollicitum esse, Cherea aliquid in-

ni
o quod ames: in ea re utilitatem ego faciam ut
gnoscas meam.

in cellulam ad te patris penum * omne con- al. omnem,
rebam clanculum.

Age inepte. CH. hoc hercle factum est: fac sis
ne promissa appareant:

ideo digna res est, vbi tu nervos intēdas tuos.

similis virgo est virginum nostratū: quas ma-
s student

ssis humeris esse, vincto pectore, ut graciles
it.

i est habitior paulò, pugilem esse aiunt: dedu-
t cibum,

t si bona est natura, reddunt curatura iun-
s.

ergo amantur. PAR. quid tua istæc? CH. noua
tra oris. PAR. papæ.

olor verus. corpus solidū, & succi plenū. PA.
ip? CH. anni sexdecim.

Flos ipse. CH. hanc tu mihi vel vi, vel clām, vel Senarij catā-
tario lect. vterque.

das: mea nihil refert, dum potiar modo.

Quid? virgo cuius est? CH. nescio Hercle PA. vi- Iāb. tetram.
it? CH. tantundem. PA. vbi habitat? catal.

id quidem. PA. vbi vidisti? CH. In via. CH. qua Iamb. tri-
one amisti? CH. id equidem met.

iens mecum stomachabar modo: neq;

quā ego hominē esse arbitror, cui magis bonæ
ites omnes aduersæ sient.

Quid hoc est sceleris? CH. perij. PA. Quid factū
CH. rogas?

rogatum, atque æqualem, Archidemidem

? PAR. quid ni? CH. is, dum sequor hanc, sis
obuiam.

accommode Hercle. CH. imò * enimvero in- elide
ter:

accommoda alia sunt dicenda, Parmeno.

inquet mihi deierare his mensibus

* vel, super-
est in versu. Sex * vel septem prorsum non vidisse proximis:
Nisi nunc cum minimè vellem, minimèq; opus
Eho nõne hoc monstri simile est? quid ais? P.
xime.

CH. Continuo currit ad me quàm longè quide
Incuruus, tremulus, labiis demissis, gemens.

Heus heus, tibi dico Chærea, inquit restiti.

Scin' quid ego te volebam? dic: ras est mihi

Iudicium. quid tum? ut diligenter nuncies

Patri, aduocatus mane mihi esse ut meminerit.

* al. loquun-
tur. Dum hæc * dicit, abiit hora: ego nunquid veli
Recte inquit, ab eo. cum hæc respicio ad virginem

Illam sese interea commodè huic aduorterat

* Hæc, redun-
dat in metro. In nostram * hanc platam. PARMENONI HANC
modo (la

Hæc quæ data est dono. CH. huc cum aduenio

PAR. Comites secuti scilicet sunt virginem?

CH. Verùm parasitus cū ancilla. PA. ipsa est sci

Define, iam conclamatum est. CH. alias res agi

PA. illuc ago quidem. CH. nostin' quæ sit? di
hi. aut

Vidistin'? PAR. vidi, noui: scio quò abducta sit

* al. ehø. CH. * O Parmenomi, nostin'? PA. noui. CH. i
vbi fiet?

Troch. tetr.
catal. PAR. Huc deducta est ad Thaidem meretricem
dono data est.

CH. Quis is est tam potens cum tanto munere

PA. miles Thraso,

Phædræ rivalis. CH. duras fratris partes præd

PAR. Inò enim si scias quod donū huic dono
trâ compares,

Tum magis id dicas. CH. quodnam quæso H

PAR. Eunuchum. CH. illūne ob ecto,

Inhonestam hominem, quem mercatus est he
nem, mulierem?

PAR. Itæ ipsam. CH. homo quatietur certè c
no foras. (di

Sed istam Thaidem non scivi nobis vicinā. PA.

CH. Perij, nunquam me etiāne illam vidisse?
dum dic mihi:

e, vt fertur: forma? PAR. sanè. CH. at nihil ad no-
am hanc. PAR. alia res est.

Obsecro Hercle Parmeno, fac vt potiar. PAR. fa-
im sedulo: ac

o operam, adiuuabo. nunquid me aliud vis?
A. quo nunc is? PA. domum,

incipia hæc, ita vt iussit frater, deducam ad
iadem.

o fortunatum istum Eunuchum, qui quidem in
ne datur domum.

Quid ita? CH. rogitas? summa forma semper
ueruam domi

bit, colloquetur, aderit vnà in vnis ædibus. Iamb. tetra.

m nonnunquam capiet eum ea, interdum pro-
r dormiet. (Parmeno?

Quid si nunc tute fortunatus fias? CH. quare
vide. PAR. capias tu illius venem. CH. venem?
id tu postea?

Pro illo te deducam. CH. audio. PAR. te esse il-
a dicam. CH. intelligo.

Su illis fruate commodis, quibus tu illum di-
as modo.

n vnà capias, adsis, tangas, ludas, propter
mias:

do quidem illarum neque quisquam te nouit,
ue icit qui fies.

rea forma, ætas ipsa est, facile vt te pro Eunu-
probes. (Iam dari.

Dixi pulchrè: nunquam vidi melius confi- Trochl. tetra.

amus intus: nunc iam orna me: abduc, duc,
ntum potes.

uid ais? iocabar equidem. CH. garris. PA. pe-
quid ego egi miser?

rudis? perculeris iam tu me? tibi equidem
o, mane.

amus. PA. pergin? CH. cerum est. PAR. vide
imium callidum hoc sit modo.

on est profectò, sine. PA. at erim istar in me
etur fabar: h

ium facimus. CH. an id flagitium est, si in do-
mum meretriciam

Deducar: & illis crucibus, quæ nos nostramq; a
lescentiam

* Si legas *Habent* * despiciatam, & quæ nos semper omni
despectâ, cõ- cruciant modis,
fiat versus. Nunc referam gratiam, atq; eas itidem fallam, v
illis fallimur?

An potius hæc pati? æquum est fieri, vt à me lud
dolis.

Quod qui rescierint, culpent: illud meritò fac
omnes putent.

PA. Quid istuc? si certum est facere, facias. Verùm
post conferas

Culpam in me. CH. non faciam. PA. iubésne? CH.
beo, cogo, atq; impero.

PA. Nunquam defugiam auctoritatem tuam
quere. CH. Di vortant bene.

Occidi.] *In hac scena nouus amor adhuc epheb
consilium demonstrande virginis demonstratur:
virtute poetæ comici, vt hoc commentum non quæsi-
sed occurrisse sua sponte videatur. Occidi, neque
est vsquam.] Non habuit quid dicere debeat aliud;
rans & circumspiciens, nisi occidi. Occidi.] Prodi-
diam syllabam verbi huius, & contrariam significa-
que ego, qui illam è conspectu amisi meo.] A-
rie, dum illam non inuenit, & se perdidit. Vbi quæri
Hoc circumspèctantis est.*

Vbi inuestigem?] *Plus intulit. Quem percol
Hoc tertium plus intulit, nam vbi nec vestigia rep
tur: superest interrogatio.*

Quam insistant viam?] *Si nec qui interrogetur
vet. Quam insistant viam?] Et qua via legitur. V
est, diu celari non potest.] Ob nimiam scilicet form
tiam. O faciem pulchram.] Faciem modo non par
poris dicit, sed totâ specië, quæ apparet, & cernitur.
Quibus aspera quondam Visa maris facies. Deleo o
dehinc ex animo mulieres.] *αὐτὸ τὸ πικρὸν arg.
catus est, vt ostenderet hunc grandem iã ephebis etiã
expertem nõ fuisse. Sic & alibi. Cũ me ipsũ noris, quã
formarũ spectator siẽ, In hac cõmotus siẽ. Quotidian
Hoc est leuiũ, & vsuatarũ, est quippe huic cõtrariũ,**

roris. Papæ. Ecce autem alterum.] Sic dicimus, cō
 ter alterum de altero venit in mentē. Nescio quid de
 ore loquitur.] *Viam dudum Phædria loquebatur.*
 fortunatum senem.] Hoc dictum prastruxit ad e-
 m fabulis, ad Catastrophē. Nam perturbatus ad Thai-
 ingreditur hic senex per fallaciam Pythiæ, & iudiciū
 nenonis, atque ita firmabuntur nuptiæ virginis, quā
 t Chærea. Hic vero est.] *Prærum senex, an Chærea? sed*
epotius, Hic vero est senex. Qui.] scilicet Chærea. Præ
ius rabies quæ dabit.] Præ ex comparatione signi-
ergo propriè, & est integra locutio: & ordo est: præ ut
ient, quæ huius rabies dabit. Et bene Dabit, quasi de
olentia: ut, Dabu ille ruinam Arboribus. Præ ut huius
es quæ dabit.] Hæc ex parte characteris quidem est
onæ Chærea, quem moribus conijcit senius ardentiorē
norem ferri posse simul ac cæperit. Præ ut huius ra-
quæ dabit.] Et hic ostenditur iam pridem motum in
enercas Chæream: & magna poetæ cura est, ne incre-
le videatur, adolescentulum qui pro Eunuchō deduci
erit, tam expedite virginem viiisse: quocirca artifex
nus, quod ætati non potest, naturæ attribuit Chærea:
ellidior ingenio, & ante annos amator, non libidinē in
sed quandam rabiem designauerit in venereos appeti-
Ut illum.] Pro utinam. Dij deæq; senium perdāt.]
dixit senitē, quam senem. Nec mireris post senitū, qui,
tum: ideo quia declinationem ad intellectum retulit.
ibi, in Eunuchum suam, & senex, ad ætatem refertur:
um, ad conuiuiū, sic Lucil. ait, At quidē te senitū atque
se sophista. Remoratus est.] A remora pisciculo, qui
genis vocatur Remoratio & remoratus dicitur. Tum
: qui illū.] Tū autē, pro Et. Dnas vultu. causas esse, cur
ū dij perdant, vnā, quod restiterit: alterā, quod senem
eritus diu remanserit à persequenda virgine. Et nota
ifecerim, & contemnere, & non contēnere significare:
unc, Qui illis floccifecerim, deest Vel: ut sit, Vel floccife-
m. Quid tu es tristis: quidve es alacris?] Prover-
e est in hominem perturbatum & incerti vultus. Aus
s es, nam alacris, l i: t e r a pro d posita, non tristis, idē
idægēs intelligitur. Quidve es alacris?] Et ala-
& alacris dicitur, ut habes apud Vergilium: Ergo

alacris, cunctosque putans excedere pugna. Quid uel
 lacris?] Alacrias est mutatio quaedam uultus gestien-
 spem aliquid. Unde is?] Moao ad quid uenis signi-
 fed. Eo, de loco ad locum ueteres dicebat: quod mox in-
 iectis probabitur. Quorsu eam?] Bene, quia proxime
 rat, Ubi quara? ubi inuestigat? que percipiet? quam in-
 uiam? in eoz u sum. Quo u sum eam? Hinc, ut dixi
 manifestum est uo & aduenium signifi-
 oblitus sum mei] Hinc contrarium, Dum memo-
 mei. Ergo oblitus mei, insanus. Ita profusum ob-
 mei.] Profus, recta, id est, omnino nam profusum, est
 u sum, id est, ante u sum, hinc & prola oratio, q
 non inflixit cantilena. Hecm.] Si cum h, Parmeno: si-
 ter, Chara. Ostendes qui uir fies.] Non si uir fies
 qui uir fies: quod est ἐμφατικῶς εἶπεν si quaesisset quidem
 uir fies. Aud brat praestare qui uirum se sic monst-
 rus est? Et uir moao, non ad sexum, nec ad aetatem dic-
 sed ad laudem.

Qui uir fies.] In ueteribus inuenitur. Saepo p
 citum esse.] Pollicitum, quod promittentem ultro si-
 fiat, dixit. & saepo pollicitum se, an necesse sit praestare
 qui promiserit? Chærea aliquid inueni] Induxit u
 ow pragmatice, more suo: non contentus dicere quid pu-
 tus sit tantum, sed quo modo etiam, & quibus uerbis.
 do, quod ames.] Tantummodo, quasi hæc mora su-
 missis complendis. In ea re utilitatem ego facia
 cognoscas meam.] An possit, qui posse se affirm-
 plus est probasse quod promiserit, quam ostendere
 possit. Cum in cellulam.] Sic dicit anus * quæ & ac-
 rit beneficium. Patris penum omne.] Ipsum pen-
 non ex eo aliquid ἐπιβεβαιῶς. Et hoc penum, & hic pe-
 & hæc penum, ueteres dixerunt. Ergo & omnem &
 legitur. Congerebam clanculum.] λάτρεα ἠκρόφα.
 inepte.] Qui dubitas de promissis, an qui exprobi-
 multa esse largitum? Hoc hercle factum est.] In-
 quod amem. hoc quod dicebas, inquit, more esse, iam
 etum est, amo. Promissa appareant.] Utilitatem u-
 gnoscam tuam. Siue a deo digna est.] Si persona Pa-
 nonus est, Siue abundat, & pro expletiva coniuncti-
 modo est, in quibusdam omnino non legitur. A deo an
 abui

at. aut Nimis significat, vel suis. Si Chereæ dicit, hic
 sensus est, Et si vis nunc, siue adeo digna res est v-
 eruos intendas tuos ut promissa appareant. ut sit,
 is, & addatur Ut. quod deest, hæc ut promissa appa-
 Vbitu neruos intendas tuos.] *Itum obijcane*
seruus? an uestro Poceris. vbi laborare ac periclitari
sed melius loquunt qui hoc totum ad personam ap-
charæ: & melius quam quasi Parmenonem hoc pu-
mi, siue adeo digna res est vbi neruos intēdas tuos.
 Similis virgo est virginum nostrarum.] *Ciuium*
idei, ut nra ac patriæ nostræ. ut Verg. Non eadem
us pendet vindemia nostris. & Sallust. Nostri fœda
as matres student.] Hoc verbo ostendit cultam
riæ. non pulchritudinem naturalem. Demissis hu-
me.] Antiqui enim Græci etiam virginibus suis
in palestram ad componenda corpora. Vel demissis
s eff, liquide & molliter deductus, neque extanti-
in modum. Vincto pectore.] Castigato ac tenui,
t vincto. deest ergo velut. Ut graciles fient.] A
ri gracilis venit hæc declinatio. Demissis humeris
vincto pectore.] Non accipiendum est quasi hoc
id hoc illas student matres demissis humeris esse &
pectore, ut graciles fient: quasi hæc duo propter
*illud fiant; sed variè tria dixit, ne diceret * aut*
illas demissis humeris, & vinctum pectus, ut gra-
rit.

ua est habitior.] *Vnde & habitudo dicitur. ut,*
bitudo est corporis: nam habitior, aptior intelli-
, Namque humeris de more habilem suspenderat
ergo habitior legendum est. Pugilem esse aiunt.]
virginem. Deducunt cibum.] Mirè vituperavit
, quam accurauerit fames, & propriè deducunt.
si bona est natura.] Bona, i. plena, magna & pin-
ddunt.] Exh. bent, perficiunt. Curatura.] Cura
est: Curatio, medicine: Curatura diligentie. Iun-
tenues & pallidas. Itaque ergo amantur.] Ita-
ruit, nemo illas amat, & parua est. aut verè aman-
o magis hæc amanda sit. quæ natura beneficio, nō
impitibus, aut industria est pulchra. Itaque er-
antur.] Atque ita fit ut amentur: non naturæ

merito, sed industria. Quid tua isthæc?] *Recte: si eni dicit, At nihil ad nostram hanc. Noua figura oris. dis genus est Non: quia dixerat, Tædet quotidiana harum formar. i. Quid tua isthæc?] Deest, qualis.*

Papæ.] *Interiectio mira subito accipientis. Col rus.] Quia non de cura est, ac de fūco, id est, natura fucatus. Corpus solidum.] Quia non vitiatum. plenum.] Quia nemo deduxit cibum, nam succus mor in corpore, quo abundant bene valentes. Ver. cus pecori, & lac subducitur ignis. Succus propri sugus, quem sibi ex alimentis membra sugunt, ut pleant. Corpus solidum.] Plenum, & forte, id est flaccidum. Succi plenum.] Succus est interior pi membrorum. Anni sexdecim.] Vide quemadmo ratem virginis mature postea ex occasione demonst Hanc tu mihi vel vi, vel clām, vel precario] I sunt quibus non ritè res agitur, Vel vi, vel clām, cario. Sine precij mentione, vel quia virgo, non m vel quia nulla ephebo spes est fa lendi senis. Hanc hi, vel vi, vel clām, vel precario fac tradas.] Sec ius loquutus est. nam his tribus mala fide aliquid tur, vi, clām, precario. Vi, quia virgo: clām, quia cui precario, quia precij non habet Cherea. Mea nihi dū potiar modo.] Non hoc persona attribuendi affectui. Non enim quia Cherea est, sed quia amate se cupit facere quemadmodum potiarur. Quid erg est?] *Virum serua, an filia? Ne id quidem.] Pulc rietas, Nescio, Tantundem, Ne id quidem. Qua amisti?] Figura συκοπῆ pro amisti.**

Qua ratione amisti?] *Si non remansisset Cha consequutus virginem vidisset quo deducta esse. quàm Parmenonem conueniret: non ita procederet ut nunc procedit: irruisset enim in cognitionem m importunè Cherea, nec pro Eunūcho adduceret. rius. Id quidem.] Deest ob, aut propter, ut sit, ut propter id Mecum stomachabar.] Bene mecu: acriorem dolorem sustinet, qui ipse sibi irasci cogit cum ergo, pro apud me, vel mihi. Hominem el tro. Deest, quam me. Felicitates.] Felicitas adu tum ex prosperitate, quod ladar, nascitur.*

agis bonæ felicitates.] Bonæ, magnæ, nouæ. Di-
 em magnas felicitates sibi aduersari, eo quod virgi-
 nte pulchritudinis ex oculis amiserit. nam vidisse
 felicitatis iudicat: sed amisse, aduersæ felicitatis. &
 onæ dixit, vel magnæ, vel nimie intelliguntur, vel
 est proprium & perpetuum felicitatum. Bonæ
 ites.] *επιφασσις* est, eo quod felicitates pluraliter
 it. *επιφασσις* autem tribus de causis nominibus ad-
 , discretionis, proprietatis, ornatus. Discretionis:
 ygie molimur montibus Ide. Proprietatis: vt, Ter-
 npetum fera & dentibus acris. Ornatus: vt, Alma
 Phrygi genuit Simoentis ad vndam. Quid hoc est
 ?] Propter hoc quod patior, inquit: nunc enim sce-
 t à sene commissum. Archidemidem nosti?]
 pronunciandum est, vt appareat ex ipso nomine sta-
 osum nescio quæ occurrisse, ac permolestum. Quid-
 rreptio est, ab se manifesta inquirentis. est enim sen-
 id nisi? aut cur non nouerim? est enim quid ni, aut
 si, aut cur non? quia veteres ni pro ne ponebant: &
 ion. vt Plaut. Ni stulta sis, pro ne. & ne vult, pra
 ti. Imò enim erò infelicitate.] Bene hoc interpō-
 nd incredibile est tardiozem futurum amatorem in-
 rginis. Nam incommoda alia sunt dicenda.]
 inora sunt scilicet, aut similia. Illum liquet mihi
 re.] Liquidum est, constans, & manifestum, & cer-
 iquet, pro liquidum est, vt claudit, pro clausum est,
 d Sallust. Nihil socordia clauderet. Et est liquet ver-
 ris, quo utebantur iudices, cum amplius pronun-
 t, obscuritate commoti cause magis quam negotij
 itate. Deierare, valde iurare, vt demiror, & deamo
 , si De producta legeris, si correpta, deos iurare in-
 ur. Prorsum non vidisse proximis.] Quia non
 dixit, Proximis, præteritis intelligimus. Proxima e-
 obis aut præterita aut futura sunt. Nam presentia
 : in quibus nunc sumus. Nisi nunc quum mini-
 llem.] Quia semper nolui, ideo nunc minimè, vt-
 dolescens senem. Quàm longe quidem.] Bene lon-
 is, quia longè non potuit dicere, an subauditur E-
 fit, Quàm longe erat? Minimeque opus fuit.] Sæpe
 nolimus tantum: nunc etiam opus non est. Incur-
 uus, tre-

uus, tremulus, labiis demissis, gemens.] *Ut ostendat in contrarium sibi versa esse, etiam cursibus seni. Labra sunt superiora Labia inferiora. Labiorum proprie dicuntur. Gemens autem, ob confusum. Sic Lucilius, Ante fores autem, & triclinii quidam perditus Tyresia iussi grandævus gemebatuus, valde curvus. Sic Vergilius, Turnus ut infra verso Marte Latinos Defecisse videt. Infractos enim fractos significat. nam In præpositio nunc auget, nunciat dictionem. Rectè etiam deformitatem describit qui præter ætatem post pulchram virginem fœdioritur. Et quam importune omnia? pro puella, senex ob pro virgine incurvus tremulus: pro pulchra, labiis demissis, gemens. & cum amator sit, inaniter adolescenti iudicium loquitur: dum festinandum sit, remoratur. demissis.] Maiora labra, unde labiones. Alij labiora, & labra superiora. Heus heus tibi dicere.] Tibi dico Chærea, non adderet, nisi videret C. dissimulantem præterire. Inquit.] Aliter, inquit, faciendum est, hoc est concitate. nam senis verba aliterenda sunt. Scin quid ego te volebam?] Hic ostendit tarditas senis apud festinantem Chæream: nunc dicit, sed promittit se dicturum Ut diligenter nunc Diligenter, nihil tam abundanter, nihil tam moraci potuit. Cras est mihi iudicium.] Huic moræ et lud additum, quod cum debeat dicere quid velit, precipit quod non est necessarium, quare velit. Esse venient.] Non, ut sit: sed, ut esse meminerit, O pro Dum hæc dicit.] Dat tempus verbis: quæ non quamvis imitaretur exprimere. Rogo nunquid Hoc est, significo me abire: nam abituri, ne id durè fanunquid vis, dicebant his quibuscum constitissent est ergo, rogo nunquid velis: hoc est, dico quod abeunt. Rectè inquit.] Pro eo quod est nihil: & μετὰ ἀρτινὸν μὲν. Cum huc respicio.] In hanc partem, qua meretrix habitabat. † Commodum.] Tempus, quod, vel ipso eodemque tempore. Commodum. Et hoc significat: ut si dicas, eodem tempore quo hoc dicitur. Nam interea, nunc coniunctio accipienda est: notat, pro adverbio ponitur. In hanc nostram partem*

al. Interea
commodū.

uia vicina est illis Thais, ad quam deducitur Nul-
] Etenim ingressa iam fuerat. Comites secuti sci-
 rginem?] Interroga. iue quidem, sed sic ut scire
 ur id quod querit, sed ad hoc querere, ut quod scie-
 et. Verum parafitas.] Primum, modo inceptiuam
 relatiuam particula. et in Andria, Verum vidi Can-
 suffarcinatam iam conclamatum est.] Trans-
 u finitum, ut conclamata opera nihil reliqui iam
 ad vite officia. Conclamatum est.] Manifestum
 t, ipsam idem esse, vel Lachram esse. quia & ipse
 Hæc superat ipsam Thaidem. ut in conclamatis
 us nulla diuatio est doloris & luctus. Unde Luca-
 Corpora non iam conclamata iacent. Aut concla-
 satis deploratum, satisque vociferatum est: quia
 O infortunatum senem: si & hic amare ceperit.
 m dicat, iam occisum patrem tandem scimus, iam-
 emus. Alias res agis] Rectè, quia dixit ille, iam-
 dum est. Alias res agis.] Aut non attendis ad id
 o significat, ut nulla sit in eo attentio: Aut nuga-
 s agis, hoc est, iocaris. nam hinc natum est, ague a-
 rasi dicat, vanas res agis. Scio quod abducta sit.]
 it quam interrogabatur: credo radio interrogan-
 pr perat, ut dicturus est, ad deducendum Eunus-
 d Thaidem cum ancilla ex Aethiopia. Scio quod
 a sit.] Secunda dicitur omnis. Eho Parmeno mi-
 & scis ubi licet?] Amatorie satis repetuntur quæ
 Etia suffecerant. Huc deducta est ad meretri-
 t hoc confundit.] mel est aceruatum dicit, velut o-
 rogantis scriptis, & festinatione ad mandata Phæ-
 genda. Phædræ rivalis:] Cum pronuntiatione
 m, quo magis doleat, Phædræ rivalis. Duras
 artes prædicat.] Scilicet contra æmulum & di-
 r largissimum. Et partes duas veteris ab a-
 scenicis. Comparet.] Hic iam ostenditur miles
 r per rivalis donat, quam per sua. Et est qualitas
 tiua. Comparet, pro amat, aut comparandum pu-
 n autem magis id dicas.] Duras partes fratris
 idnam quæso hercle?] Curiositatem addidit
 vtrius. Quæso hercle. Et vide quam moliter, & si-
 cectu spectatoris ad arguendi spectant ordinem

poeta perueniat: vt de Eunucho facta mentione con-
 nascatur supponend: Chereæ Eunucho.] Mirè
 eius primo simpliciter Eunucho nomen posuit, huic q
 detractaturus. Inhonestum.] Factum: vt contra
 honesta: vt apud Vergil. Et letos oculis afflarat ho
 Hominem.] Opportunè hominem dixit, tanquam
 sexus. Sen em mulierem.] Non communi genere di-
 nem: quippe qui alibi separauerit diuendo senex atq
 sed subdistinguedum est, vt sit duplex vituperatio,
 etate, quod ait senem: altera à membrorum mo
 sit mulierem. Quatietur certe cum dono foras.
 cum dono: tanquam illi repulsæ causa donum fui-
 sit. Tum deinde non reiicietur, sed quatietur. Vnde
 contumeliosius dictum sit, quatietur foras, vel verb
 impelletur foras, non expulsionem, sed detractionem: vel
 xit, foras quatietur, vt desit Versum, vt sit, foras r
 verberabitur. vt verberetur & fugetur foras. nam
 vulgare consuetudinis dictum est, feri canem fore
 est, feriendo canem eicere. Sed istam Thaidem noi
 nobis vicinam.] Quomodo enim pro Eunucho ve
 aut nouit, aut notus est? Et si mulierem adolescens ni-
 quidem: ipse multo maxime nescietur. Sed istam
 dem non sciui nobis vicinam.] cuiusque contr:
 quod meretrix vicina erat. Haud diu est.] Vicina s
 Et est causa, An verisimile sit nescire potuisse vicina
 nota apud Terentium vicinas poni sepius adolescen
 meretrices, vt hæc sit prima amoris illecebra. Nunq
 ne etiam me vidisse illam?] Artificiose inculcat p
 πῆξον. Estne vt fertur fortuna?] Hoc propter illu
 supra diximus: Sed nimio lepore Terentiano, iam illu-
 sur. Nam hic ostenditur verisimile esse pro Eunucho
 ditum apud vicinam meretricem Cheream, qui adde-
 tus sit mulieri, vt nec ipse eam nouerit: quod erat fa-
 & promptius. Et additur color, quod & illa non di-
 na est, & quod adolescens plurimum in Piræo commi-
 est. Nihil ad nostram hanc.] Moraliter nostram
 pro meam. Alia res est.] Non potuit melius suam vi-
 gratiam reseruare. nam & illa, & hæc amantur. Fa-
 ledulo.] Mirè in promissis posterioribus difficulte
 ostenditur: cum primo faciam dixerit. Nuncquid r
 liud

?] Hoc dicere abeuntes solent. Et bene, Nunquid
 ius est quia festinat. & sicut quia hinc nascitur do-
 nde meretricis. Ut mancipia hæc, ita ut iussit
 educam.] Tandem.] Vide Terentium, ut non
 esse hæc fatua. sed ipsa se obtulisse videatur. O
 tum i tum Eunuchum.] Istum sæpe annotant
 ad domum nuptiarum, aut ad odium referri: ut Vergil.
 id petis istis? & , Ista quidem quia nota in hi tua
 voluntas Iuppiter. Qui quidem in hanc detur
 1.] Quid facilius quam mitari velle quod Lu-
 quis suam, nisi qui cupit, eligitur. pro Eunuchis,
 uechum putat esse beatum. Vide quam molli de-
 hoc consilium peruenitur. Res enim hoc suggerit
 sam Parmeno: ideo, quia seruum hoc suadere
 imis temerarium fuit. Quid ita?] Potuit in-
 uim seruus: sed ad hoc interrogat, ut doceatur spe-
 idebit, colloquetur, a derit vnâ, &c.] Amato-
 , quinque lineas amoris executus est: adeoque di-
 , ut etiam ordinem custodierit. Videbit, collo-
 aderit vnâ in vnis ædibus.] Mirè amator non
 vidit hoc bonum, sed particulatim digreditur, ut
 voluptas futura esse noscatur. Videbit, colloque-
 it, &c.] Istæ enim sunt amoris lineæ, nisi eas non
 & persecutus. Quid si nunc tute fortunatus
 : videtur Parmeno dicere, potius ut iocetur, quam
 edat posse Capias tu illius vestem.] Non semel
 ut quod futurum sit: quia particulatim potest et-
 i turpe est, tamen mitti ad persuasionem: Simul
 & respicitur. Ergo non dixit, ibis pro Eunuchis: sed
 ipias illius vestem, tum deinde hoc ipsum non a-
 e domino, pergunt seruus ad cetera que audaciora
 stem.] Quam libenter audiat, repetitio dictorum
 rogationem ostendit. Audio.] Id est, libenter hoc
 & consensio. Ut in Phormione, Audio, & fateor,
 i, non audio. Intellego.] Audio & intelligo, vim
 n vsitatam expriment. scilicet consentientis immo-
 fectum. Cibum vna capias.] Bene seruus inter-
 i supra dictas amandi lineas, & ordinem volu-
 quippe qui amare non nouerit. Cibum vna ca-
 dis, tangas, ludas, propter dormias.] Et sicut
 fatig

satis erat superior versus, tamen incontinua,
 etiam sigillatim hæc enumerata, quæ una sen-
 rior versus ostenderat. Quando quidem illa
 ex illis. Quisquam.] Quia quæquam dicere,
 est. Illarum quisquam.] Quisquam, mul-
 probatur etiam feminino genere veteres pro-
 in numeris & generibus hæc pronomina infini-
 que scit qui ties.] Hoc est quod supra callide
 struxit. Forma atque ætas ipsa est.] Deest i
 vt pro Eunucho probes.] Formam scilicet et
 formam, quia pulchror erat tatem, quia ephobu
 pro Eunucho probes.] Probes, fingas, au-
 deas, vt in consuetudine dicitur, Homo sacrile-
 nosente se probauit. Et Cic. Hoc tu his proba-
 deest Te quod tubaudiamus: vt sit. Pro Eunuch.
 Probes, vt: Migrantes cernas. Aut probes per-
 simul honeste, non dixit, quod era. rectum, vt
 probes, sed pro Eunucho; ne esset contumelios-
 ream. Nanciam orna me.] Hortatiue Orna-
 despota, aut exue me. Abduc.] Abducimur
 mus. Ducimur quo volumus. Quantum po-
 cito. Quid agis?] Callide seruus non vult se a-
 deri tam facinoris Quo trudis?] Comici semper
 dunt fieri ab altero verbis alterius persone,
 per se ipsa non poterant, vt nunc manus ago
 Parmenone dicente cognoscimus. Quo trudis
 vt cogendum domino quem compulsi dictis.
 iam tu me.] Peruerteris. vnde proverbium
 firum perculit. Tibi equidem dico, mane.]
 ista pronuntianda sunt, ex quibus intelligatur,
 Cheream quin adhuc impellit, & trudas. Perg
 vero ioco dixerit, non seruo. Ne nimum calli-
 ricutosum, sed melius callidum legitur. Nimi-
 biale, quia nimum propria vox est. Flagi-
 mus.] Flagitium more militari dicitur, res fla-
 est, increpatione digna. Nam flagitatio à strep-
 vnde flamma, & flagella, & flagitare, id est, pe-
 relligimus dici. Nam hæc omnia sine sonitu crep-
 sunt. An id flagitium est?] An liceat? An-
 prius, quia licet. At enim iusticia me. vnde

in me hoc malum recidet, ut mihi hæc v'nd' cal'itur
 vt laborat s' l' em, in quo eud' in e' u' est ha' u' r' p' a'
 s' filiquis exuitur t' u' s' a' f' astibus: vt u' a' r' e' u' e'
 rum sit. Vel quod quidam male co'ctam tal' em, &
 n' n' aduerit, sed dura permanserit, supra caput co-
 luti ipsi faba u' a' u' s' x' o' comminunt. u' a' n' v' u' u' e' r'
 tulum, & omnis dolor a' l' e' o' q' u' i' u' m' p' e' r' a' u' e' r' i' t'. Simile
 i' a' pulmento prone: bium est: Tute hoc curvisti, tibi
 xedendum accing' : e. An id fl' igitium est.] Terē-
 idat argumentum huius fabulæ in quo exemplum
 ir, quod proficit parentibus, ob sit receritibus, & si-
 b' i' b' e' r' a' t' i' o' n' i' b' u' s' t' r' a' c' t' a' n' s' i' d' f' a' c' i' e' n' d' a' m' Si in domū
 iciam deducar.] Hoc tale est, vt nulla lex prohi-
 defenditur vt licitum. Et illis ciuicibus.] Hoc iā
 p' t' i' n' e' t', vt ostendatur decere, & primo à persona
 i' s' t' i'. Habent despiciatā] Contemptam, atque de-
 p' . & ita est πένεσις, & μεταπλεσμός. Vel certe
 u' e' r' b' i' d' e' c' l' i' n' a' t' i' o', n' b' e' o' q' u' o' d' e' s' t' d' e' s' p' i' c' o' r', vt conspi-
 u' s' t' i' u' s' : Cum interea Meicellus monte digrediens cū
 c' o' n' s' p' i' c' a' t' u' r', p' r' i' m' o' d' u' b' i' u' s' q' u' i' d' a' m' i' n' s' o' l' i' t' a' f' a-
 n' d' e' r' e' t'. Nūc referam gratiam.] Non e' a' t', inquit,
 i' s' t' i' s' : sed quod i' n' s' u' m' e' s' t' v' i' c' e' n' r' e' c' i' d' a' m' : quasi ipse in
 i' s' t' i' s' s' i' t'. Vt ad illis fallimur] Non dixit, atq' fallimur:
 p' o' t' i' u' s' h' æ' c' p' a' t' i' æ' q' u' u' m' e' s' t' f' i' e' r' i' : Illic vicissit-
 u' a' t' i' n' p' a' s' s' i' d' o' l' o' s'. Vt à me ludatur.] σὺ δὲ ψῖς sub-
 p' a' s' s' i' :

d qui recierint.] Ex consequentibus argumen-
 m illud factum v' i' m' p' e' r' a' t' i' o' s' e' q' u' i' t' u' r', hoc appro-
 l' u' d' a' t' e' i' t' o' f' a' c' t' u' m' o' m' n' e' s' p' u' t' e' n' t'.] Bene, non
 : quia & hoc i' t' e' m' n' o' n' s' a' t' i' s' p' r' o' b' u' m' e' s' t', vel me-
 i' f' a' l' l' e' r' e' Quid i' t' e' m'] Aduerbiu' m' i' s' t' a' g' r' e' c' o' n' c' e-
 ' a' c' i' a' s'.] Pro facio Veru' m'.] Decsi, inde. Verū ne
 n' f' e' r' a' s'.] Si ne prohibent' : i' s' t' i' n' i' h' i' l' d' e' e' s' t' : si percon-
 t' s' i' t' n' e' f' o' r' t' e', d' e' e' s' t', t' i' m' e' o'. Veru' m', ne post confe-
 r' a' m' i' n' m' e'.] In hoc negocio non autor vult inter-
 e' r' i' u' s'. Cogo atque i' m' p' e' r' o'.] Evidenter osten-
 s' s' e' i' m' p' e' r' a' r' e' q' u' a' m' u' b' e' r' e'. Nunquam.] Pro non,
 q' u' a' m' o' m' n' e' s' h' o' m' i' n' e' m' o' r' i' e' m' o' r' i' n' u' l' t' i'. Nunquam
 i' m' a' u' t' o' r' i' t' a' t' e' m' t' u' a' m'.] Non, inquit, recusabo
 u' m' : u' t' t' a' m' e' n' a' u' t' o' r' s' i' s' f' a' c' t' i'.

ACTVS III. SCENA I.

THRASO miles. GNATO.

PARMENO.

Senarj 1āb.

Magnas verò agere gratias Thais mihi?
GN. Ingentei. TH. ain' tu lata eti? GN. non ipso quidem

Dono, quàm abs te datum esse: id verò serio
 Triumphat. PA. huc prouiso, vt vbi tempus fiet
 Deducam: sed ecum militem. TH. est istuc dati
 Profecto mihi, grata vt sint, quæ facio, omnia.
GN. Aduorti hercle animum. T. vel rex semper
 ximas

Mihi agebat, quicquid feceram: alijs non item

GN. Labore alieno m. quam partam gloriam

Verbis sæpe in se transfouet, qui habet salen

Donatus le-
 git Quod, sed
 eliditur d.

Quod in te est. TH. habes. GN. rex te ergo in o
TH. scilicet.

GN. Gestire. TH. verum credere omnem exerc

Consilia. GN. mirum. TH. tum sicubi eam satie

Hominum, aut negoti si quando odium cepe

Requiescere vbi volebat, quasi nollis? GN. se

Quasi vbi illam expueret miseriam ex animo
 tenes.

Tum me conuiuiam solum abducebat sibi. GN

Regem elegantem narras. TH. imò sic homo e

Pei paucorum hominū. GN. imò nullorum art

Si tecum viuit. TH. inuidere omnes mihi:

Mordere clanculum, ego non flocci pendere.

Illi inuidere miserè, verum vnus tamen

Impense, elephantis quem Indicis præfecerat.

Is vbi molestus magis est, quæso inquam: Stra

Eóne es ferox, quia habes imperium in bellua

GN. Pulchre me hercle dictum & sapienter: pa

Iugularas hominem. quid ille? TH. mutus ille

GN. Quid ni esset? PA. dij vestram fidem, hon

peratum, (C

Miserumque, & illum sacrilegum. TH. quid

Quo pacto Rhodium tetigeni in conuiuiis:

Nunquid tibi dixi? GN. nūquam: sed narra ob

illies iam audiui. TH. vnà in conuiuio
 e, quem dico, Rhodius adolescentulus.
 nabui scortum: cœpit ad id alludere,
 irridere. Quid ais, inquam, homo impudens?
 tute es, & pulpamentū quæris. G N. ha ha hæ.
 tid est? G N. facete, lepide, laute: nihil supra.
 obsecrō * ne hoc dictum erat & vetus credidi. * al te
 dieras? G N. sæpe, & fertur in primis. TH.
 m est.
 olet dictum imprudenti adolescenti, & li-
 .
 e dij perdant. G N. quid ille quæso? TH. per-
 i.
 nes qui aderant emoriri, denique
 ant omnes iam me. G N. non iniuria.
 heus tu, purgón' ego me de istac Thaidi,
 am me amare * suspicatur? G N. nihil minus: * al. suspicæ
 gis auge suspicionem. TH. cui? G N. rogas? ta est.
 uando illa mentionem Phædriæ
 t si laudat, te vt male vras? TH. sentio.
 t ne fiat, hæc res sola est remedio:
 ninabit Phædriam, tu Pamphilam
 ad: Si quando illa dicit, Phædriam
 ttamus commestatum: tu Pamphilam
 m prouocemus: si laudabit hæc
 mmam: tu huius contra. denique
 referto, quod eam mordeat.
 uidem me amaret: tum istuc prodesset
 .
 uando illud quod tu das, expectat atque
 im amat: etiam dū dum illi faciliè fit
 oleat, * me: uet semper, quem ipsa nunc al. metuas
 , ne quando iratus tu aliò conferas.
 dixit: at mihi istuc non in mentem venerat.
 culum, * non enim cogitaras. cæterum al. neo
 : tute melius quanto inuenisses Thraso?
 s vero agere gratias.] *Hic sermo sic prodit, vs*
q. enam inchoatus esse videtur. Continet autem

Deest syllaba
 par sic pari.
 aut par mox
 pari, constat
 metrum.

assentationem parasiticam, & stultitiam gloriosi m
 Agere.] Plus sonat infinitus modus finito. Ingēteis
 de quantum adijciat parasiticus, ille magnas dixit, hic
 aet ingenteis: Ille, Lata est, hic, triumphat. Id verò s
 Id, ob id. vt, Id amabo adiuta me. Alias πᾶσι δὲ καὶ
 productionis locus est. Quam abs te datum est] M
 est gratiæ tātum potuisse amorem militis, vt mereti
 nus letaretur ob lucrum. Triumphat.] Vt milit
 dictis tangit militem parasiticus. Huc prouiso.]
 persona venit in scenam: sed separatim loquitur, &]
 Sed eccum militem.] Iniuriōsè militem. honorifi
 prio nomine dicitur: vt in subiectis, Audire voce
 sum modo militis. Et istuc datum.] Fato decretoq;
 cessum: vt, Non dabitur regnis esto, prohibere Latin
 grata mihi sint quæ facio omnia.] Gratae not
 aut res, aut personæ. sed nunc res dicit. Aduorti
 animum.] Approbat dictum & hoc, Ait. aio.

Vel rex semper maximas mihi agebat] Qu
 tempestiue miles ad regem transitum fecit, cum a
 trice agatur. Quæ facio omnia.] ἐκλειψίς vel σέ
 Vel rex.] Vt in Hecyra, Vel hic Pamphilus iurab
 ties Bacchidi, quàm sanctè. Vel rex semper max
 Subauditur gratias, ab eo quod supra dixit, Magi
 agere gratias Thais mihi? Partam gloriam.] Id
 paritur: vt, Vectus equo spumante Sages. Qui ha
 lem.] Sal neutraliter condimentum est: masculine
 tia. Verbis in se sæpe transfert, qui habet: saler
 rē adulator hoc attribuit militi, quod minimè ha
 verba vel saltem. Quod in te est.] Quod tu habi
 bes.] Intelligis, quod enim tenemus corpore, haben
 mo: quod item animo habemus, intelligimus. Habe
 telligis. Sic dicitur accipe, hoc est habe. Habes etiam
 dicis. vt Sallustius, Tartessum Hispaniæ ciuitatem
 nunc Tyrii mutato nomine Gadrium habent. Rex
 in oculis.] Scilicet Gestire. Verum.] Vide inc
 prapARATIONEM laudari se cupientis, adeò vt n
 verba impleri, quin præfestinet Scilicet & Verum
 Credere omnem exercitum.] Magis ridebis,
 deres militem mortuum esse, * qui. Credere om
 exercitum. Consilia.] sub obtentu militis est stult

breuiter comitem regium acceptūq; imperatori. Nā
 credit exercitū, credit & consilia. Vergilius, Nul-
 sine te quaeretur gloria rebus, seu pacem, seu bella
 tibi maxima rerum Verborumque fides. Cōsilia.]
 Plus enim est consilia, quam totus exercitus. Mi-
 lius per uersaria pronunciamus mirum, quasi di-
 is non crederet tali viro? Sed potest etiam simplici-
 admirantis gestu accipi. Vbi satietas hominum,
 gocij si quando odium ceperat.] Reip. princeps
 patitur, homines & negocia, id est, personas & res
 m. Satietas hominum, aut negocij si quando
 ceperat.] Proprie reddit & decenter, hominum
 ,negocij odiū. Non enim par erat reip. principē ho-
 lio laborare. Quiescere ubi volebat.] Bono verbo
 . Nam cessat desidiosus: Requi. scit defessus. Quasi
 ?] Grate expressit: stulti insaniam militis, qui ante
 elligi quod scit, quā ipse dicat. Et proprie hoc mo-
 stolidi, siue ruditer loquētis. Quasi nostin?] ἀπο-
 s, pro habes hoc? hoc est, quod supra, intelligis?
 ubi illam expueret miseriam.] Vbi pro quando,
 is, & supra. Expueret.] Expuere est cum fastidio
 reijcere & expellere. Nam expuere est extra pus
 id est, foras. Nam pus est omnis humor corpori o-
 . Tum me conuiuam solum abducebat sibi.]
 erat, ut qui esset minister magnarum rerum, id est,
 rius: voluptatum quoque regis particeps esset. Et
 o significatus dicitur me, & conuiuam, & solum,
 cebat: nam non vocabat. Et sibi, quasi non propter
 ut sibi bene esset. Tum me conuiuam, id est, cum sa-
 ominum esset, cum odisset negotia. Regem elegā-
 rras.] Qui eligere sciat, aut qui ipse sit eligendus.
 icorum hominum.] Aut qui paucis uiuit, aut
 paucis est, aut qui paucis placet: hoc est, bonis & sa-
 us, qui ferè pauci sunt. Imò nullorum arbitror,
 n uiuit.] Hoc auersus, ne miles audiat. Potest tamē
 er intelligi, maximè cum milite. Inuidere omnes
 Plus potest ad significandum infinitum tempus,
 ninitum. Ego non flocci pendere.] Quod mor-
 lanculum, vel quod inuiderent. Conuiuam solum
 abbat: ut, solum nam perfidus ille Te colere. Signi-

ficat autem sæpiuscule factū. Illi inuidere miserè.]
ser enim est cuius animæ miseria inest. Verū vnus.]
priè vnus. nam vnus ex multis dicitur. Et mirè est,
nullius ponderis repetitio ad inertiam loquentis expi-
dam. nam postquam dixit, Inuidere omnes mihi: repetit
inuidere miserè. Quin & impense & misere idem sig-
cant, & mox tamen sine vllō actū addidit. Verum vni-
men impensè. Aut plus est miserè quàm impensè Ele-
tis quem Indicis præfecerat.] Et hoc scilicet, cum h.
dignitatem sumit, & sic pronunciat ut magna esse p-
ctura videatur hæc ipsa & hoc à stolido mulire sic pr-
atur, tanquam magnum hominem velis esse qui sibi in-
ret. Et Indicis & c. autē. & c. & c. Maurorum qui e-
iores sunt. Is vbi molestus magis est] More suo &
addidit, ne diceret molestior. Quæso inquam Str.
Strato nomen accommodatum militie. Eone es fer-
Causale est, Ideòne significans. Quia habes imperit
belluas?] Mire extulit imperium in belluas. Sa Verg
Illa se iacet in aula Aeolus, & clauso ventorum ca-
regnet. Pulchrè me hercle dictum.] Immodica li-
zatione vertit etiam si quid facete dictum est, sufficere:
pulchrè, quod est sapienter. Quod & ingultras hom-
pulchrè tangit militem, ingultras dicendo, non occi-
quasi gladio, non verbo vsus sit. Mutus illico.] Ta-
stultum est, quam si diceret statim nihil. Rectè autem
ret, Ex illo mutus fuit. Tale est & illud, Tacere fe-
Quid ni esset? Hoc est, ut p. sset esse, ingultras. Hom-
perditum?] Deest o, ut sit, o hominem perditum. sed j-
lius sonat, maioris enim stuporis est hoc modo pronu-
tum, Hominem, erditum. Miserumque, & illam in-
legum.] V. de quantum addiderit, qui non homin-
pl. iter. j. d. erditum, & miserum illum: nec malu-
sacrilogum asserit. Tengerim.] Lusurim, fatigaueri-
tangere, cum multa, tum etiam hoc significat. Nunq-
sed narra obiter. Callidè parasitus intelligit ad
interrogatū, ut audire postulet. Plus milies audi-
*peg. 304. aut j. p. futura, * ut agnatur, aut subia-*
tātē nō mil. es cōuenit stultū eundē & immemorē es-
& intelligentia est Forte habui scotum.] Vide que-
modum miles, dum multa ad dictum (iū peruenire)

sterim quam contemptus sit. atque derisus. Abdomen
 rore feminarium patiens iniurie coitus, scortum di-
 deo. quia scorta sunt: dea coria. A parte ergo sui
 rices scorta dicuntur, vel ἄσκαζον, quod ἄσκαζε
 are ineligitur: quod illi faciunt saliendo assidue:
 ius crissando, ut Lucret ait, ob eam causam, ut con-
 rem Venerem exhibeant virus: aut sibi abigant con-
 , quod in vulvum femine in ipso coitu non se mo-
 incidit. Lepus cute es, & pulpamentum quæ-
 Lepus pro infamia multa ponitur, vel quod magis à
 ori parte hoc est armis, pulpamentum de se prohecat,
 i conuictis carpitur appositus: ut Horatius ait, Fæ-
 lepous sapiens sectabitur armos. Vel quod venantur
 & persecuntur canes, quos pro amatoribus ἀδονγ-
 intell'gimus, ut ipse Terentius ait, Ceruam videre
 , sectari canes. Vel quod illum sic fugiant omnes,
 tuat ut hunc libido effeminata. Vel quod à Physicis
 r incerti lexus, ac esse modo mas, modo femina. Le-
 te es & pulpamentum quæris.] Quod in te ha-
 ic quæris in altero, & est ἄσκαζον ἀδονγία. Ha ha
 Parasitus hic interiectionem risus addidit, quo ma-
 ne primum hoc audisse credatur. Quid est?] Hæc in-
 iatio gestum vultumque continet cuiusdam alacris,
 ri quod laudandus sit. Facete.] Facetus est qui facit
 s quod vult. Lepide.] Lepidus, qui politus est ut λε-
 l'et lamina. Laute.] Lautus, qui mundus & splen-
 est. Tuümne obsecro hoc dictum erat?] Et dicta
 uerbia, & adagiones, quod rem agant, facietis homi-
 ascribuntur: & hoc laudis genus est, ad potiores re-
 quod alter probatur dixisse. Vetus credidi.] Quia
 i vetera magna sunt. Sæpe.] Non ex ipso. nam esset
 rium superiori. Meum est.] Non sensu tantum mo-
 ed verbis quoque ipsis agreste est, quod nunc dicit,
 n est. Dolet dictum imprudenti adolescenti &
 o.] Deest mihi: ut sit, dolet mihi. Et dictum, partici-
 est, id est quod dixisti, addidit enim parasitus, quo
 us sit dictum, commiserationem eius, in quem di-
 est, utpote imprudentem adolescentem, & liberum.
 nim homines stultos maiores videri velle. Et vide pa-
 um in iisdem versari, cum ait supra iugularas, hic,

Dolet dictum imprudenti.] Scilicet qui minim
 deret tali s' percuti posse conuicio, aut cum tali vi
 rem futuram, & sic laudat militem, v: miseration
 dignus sit adolescens. Tam festiuè * vt etiam miser
 micorum vacet. Ante dij perdant.] Noue, inquit
 meno non ipsi, sed de ipso loquitur, non audiente eo é
 xōs.* Parmeno hic malè facit, at te dij perdant, inquit
 su omnes qui a te erant emoriri.] Disciplina est cor
 vt stultas sententias, ita etiã viri s' verba, adscribere
 culis imperiti: que personis, vt Paulus, Latronibus eg
 num rem stipendium, inquit ex persona militis. Itaq
 emoriri dixit. At vero Articus adolescens in hæc, At
 ri cupio. Vide igitur poetam pro loco ac tempore scire
 dicat. Metuebant omnes iam me.] Ne cui diceret
 pus tute es, & pulpamentum queris. Aut eone es]
 quia habes imperium in belluas? Non iniuria.] E
 pronuncia, quemadmodum illud supra, quid ni esse é
 gon' ego me de istac Thaidi?] *εὐχροία* ad lite
 iuram inter militem & Thaidem. Quod me eam
 re suspicatur?] Quia apparet illam mil. ti quoque
σεπρωπρωπρω ostendisse, quod dixit Phædræ. Imo
 magis suspicionem, hæc erit causa reiiciendi militis. Si
 Monentis est dicere scin', vel scito. Si quando illa
 tionem.] Si quando & prima syllaba acui potest &
 aia, tamen varia: sententiam. Id vt ne fiat.] Moa
 Non significat Hæres sola est remedio.] Si te
 ceur amare Pamphilam. Vbi nominabit.] Et loca
 tempus significat: Vbi. Tu Pamphilam continuo.
 magna *εὐχροία* est, qua Terentius preparat que
 modum iurgium inter Thaidem militemque & G
 nem per duas partes serpat fabule. Et bene Continu
 intelligat meretrix non tam Pamphilam amari, qua
 vicem dari. Pamphilam captatum prouocemus
 leguntur, quia ille foris est, hæc intus: illum introm
 mus, illam non uocamus. Hæc est in verbis Poete geri
 proprietatis. Tu huius contra.] Hic contra vicem sig
 cat. Quod te am merdeat.] Quod par. Aut abj
 quod, quærit. Si quidem me amaret, tum istud
 daret Gnao.] Hæc *εὐχροία* personæ militis & Gna
 continetibus * *εὐχροία* inducitur. quod veris
 si

le militem ferre posse anteponi sibi Phædriam, qui
 er intellexerit non amari: nam si hoc tolleretur ex-
 dus est Phædria, aut ex dolore militis in hac fabula
 is tragicus. Et hoc miles, ut sapiens, locutus est. Ergo
 se convenit ridiculas personas non omnino stultas
 rdes induci à poetis comicis. Nam nulla delectatio
 omnino, qui deluduntur, nihil sapit. Stulticia autem
 s quatuor modis: aut non venire in mentem quod
 t: aut si venerit, non tenere: aut bonum consilium
 e: aut malum admittere. Vide ergo, ut hoc quod
 le miles viderat, non tenuerit, totumque amiserit.
 tem idcirco interposuit Poeta, ut ostenderet quid
 haberet assentatio, per quam non modo errantes
 ntur, ac præcipites eunt: verum etiam sapientes
 m, sanique evertuntur. Quando illud quod tu
 ectat.] Hac sententia tollitur militi, quod recte
 : nec persuadetur tamen, quod ametur ab amica.
 dum te amat.] Vel nimium, vel valde, vel iam-
 . Quod doleat.] Hoc ad illud refertur quod supra
 ar pari referto, quod eam mordeat. Ne quando
 u aliò conferas.] Et hic locum pro persona po-
 ne diceret, ad aliam. At mihi istuc non in men-
 nerat.] Sic pronuntiandum est, quasi militi mon-
 ile videatur, sapiens dictum alij prius venisse in
 s, quam sibi. Ridiculum.] Vel hominem: vel di-
 gnificamus. Cæterum hoc tute melius quanto
 sses Thraso?] Scilicet si cogitasses.

ACTVS III. SCENA II.

IS. THRASO. PARMENO. GNATO.

PYTHIAS, ancilla.

re vocem visa sum modo militis:
 ue eccum: salve mi Thraso. TH. ô Thais mea,
 suavius. quid agitur? ecquid nos amas
 cina istac? P. quam venustè? quod dedit
 oium adueniens? TH. plurimum merito tuo.
 umus ergo ad cœnam: quid stas? P. A. hem
 um, (ror.
 nunc hunc natum dicas. TH. vbi vis non mo-
 alibo, atque adsimulabo, quasi nunc exeam.

In quid eliditur d.

Itarane Thais quopiam es? TH. hem Parmeno Bene fecisti: hodie itara. PA. quò? TH. *quid, non vides?

PAR. Video, & me tædet. vbi vis dona adfunt t

A Phædria. TH. quid stamus? cur non iunus hi

PA. Quæso hercle vtiliteat, pæce quod fiat tua

Dare huic quæ volumus, conuenire & colloc

TH. Perpulchra credo dona, haud nostris simi

PA. Res indicabit: heus iubete istos foras

Exire, quos iussi, ocyus, procede tu hac.

Ex Aethiopia est vsque hæc. TH. hic sunt tres i

GN. Vix. PAR. vbi tu es Dore? accede huc. her

nuchum tibi,

Quàm liberali facie, quàm ætate integra?

THA. Ita me di ament, honestus est. PAR. quid

Gnato? (T)

Nunquid habes quod contempnas? quid tu.

Tacent: satis laudant. fac periculum in literis

Fac in palestra, in musicis: quæ liberum

Scire æquum est adolescentem, solentem dab

TH. Ego illum Eunuchum si fiet opus vel sob

PAR. Atque hæc qui misit, non sibi soli post

Te viuere, & sua causa excludi cæteros:

Neque pugnas narrat, neque cicatrices suas

Ostentat: neque tibi obstat, quod quidam fa

Verum vbi molestum non erit, vbi tu voles,

Vbi tempus tibi erit, sat habet, si tum recipitur

TH. Apparet seruum hunc esse domini paupe

Miserique GNS. nam hercle nemo posset, sat t

Qui haberet qui pararet alium, hunc perpet

PAR. Tace tu, quem ego puto esse infra omi

fimos

Homines. nam qui huic animum assentari ir

E flamma te petere cibum posse arbitror.

TH. R. Iamne imus? THA. hos prius introd

& quæ volo

Simul imperabo, *postea continuò exeo.

TH. Ego hinc abeo, tu istam operire. PA. hau

ueat

Vnâ ire cum amica, imperatorem in via.

* Alias, post huc.

Quid tibi ego multa dicam? domini similis es.
 na he. T. qui ridet? C. ille quod dixi modo.
 d de Rhodio dictam in mentem venit.

na is exit. THR. abi, præcurre, et fiat domi
 omnia. GN fiat. THA. diligenter Pythias
 res, si Chremes huc forte aduenit, (est
 s, primum ut maneat: si id non commodum
 eat: si id non poterit, ad me adducito.

faciam. THA. quid? quid aliud volui dicere?
 urate istam diligenter virginem.

ad sitis facite. THRA. camus. THA. vos me
 uimini.

re vocem visa sum modo militis.] Hic induci-

multiplē concursus dissimilium personarum, &
 virtute & consilio poetæ discretarum, ut consilio
 facta sermonis: simul etiam pro se cuique accom-
 mire representatur oratio. Audire vocem visa

odo militis.] Omnes sensus visa dicuntur, ab eo
 & certissimum oculorum. Ergo visa sum, sensi, ut

visæque canes ululare per umbram, adueniente
 lue mi Thraso.] Quia secum, militis: quia apud

Thraso. Est quadam actio cuius nomen honestum
 u orator, philosophus: est quadam cuius nomen of-

est, ut miles, lanarius. Meum suauium.] Tri-
 ulandi genera, Osculum scilicet, Basium, & Sux-

scula officiorum sũt: Basia, pudicorum affectuum:
 libidinum vel amorum. Meum suauium.] Cum

itur, dixit. Quid agitur?] Et hoc blandimenti ge-
 post osculum, sed durus est & agrestis: infert enim,

nos amas, & Ecquid, aliquantulum inne significat,
 illa Plurimum recitat. Cicero in Catilinam, quod

quid attendis? ecquid animaduertis horum silen-
 de fidicina istac.] De, propter: ut sit, Propter fi-

ti. Et video non puellam, sed fidicinam, quanti ab
 dictam &, eo amatore, qui quasi memor sit ar-

delectatur: & quia puella sit amula meretricis,
 reticum est fidicina esse. Quam venuste? quod

rincipium.] Bene reprehendit Parmeno: nam in
 is debet obliuisci qui dedit, & meminisse qui ac-

est grauis oxprobrata. Quam venuste. Plurimum
 merito

merito tuo.] Facete meretrix amorem suum non ad
 riciam retulit, sed ad officium. Et cum de fidicina in-
 te amem, præcipuè merito tuo. Alij sic respondere in-
 gunt, ut ipsi de fidicina gratias agat nam cum ille dixit
 Equid nos amas? Ila respondit, Plurimum. Quocir-
 zem de fidicina dixit ille, subiecit hæc merito tuo, i. e.
 nam mereris, dando eam. Sed melius est, ut præter m-
 meritum dixeris: quanquam multi minus meritorum
 religant, ut est illud Vergilij, Quique sui memores
 facere merendo, id est, gratias sibi reddidere muner-
 Eamus ergo ad cœciliam.] Decuit parasitum de cœ-
 ciliam importanè admonere, cum quadam eum par-
 tibus rei. Hæc alterum.] Bene alterum, quia duo
 Hæc alterum.] Si hic reprehendatur miles, alterum
 etiam: si parasitus alterum hominem. vult enim Par-
 & Parasito esse versutior: & debet esse, quum peiori-
 ditio is sit. Ex homine hunc natum dicas.] Rectè i-
 herant Parmeno duos, quorum vnus beneficium
 exprobrat: alter pro beneficio cœnam ostendit, tanqu-
 eam currendum sit. nam hæc significat, Quid stas?
 sit causa properandi. Vbi vis, non moror.] Ad, E-
 ad cœnam. Vbi vis, retulit ad, Quid stas non moror.
 si nunc exeam.] Mirè nunc exeam, quippe qui ia-
 dum procul steterit. Hæc alterum.] Alterum n-
 spectuè sed absolutè, ac si dixisset, aliud dictum
 rerum scitum. Iturane Thais; quopiam es?] Ve-
 ritate Thais animum, fingit nescire quo eat. Hæc
 meno.] Vide deprehensam meretricem velle bland-
 tis satisfacere Parmenoni. Benè fecisti.] Quid bi-
 cit Parmeno? an quasi perturbata hæc loquimur, eti-
 nihil blandienti, utpote meretrix & faceta? an qu-
 tulerit continuo? Hodie.] Dulciter additum hodie
 ferum exceptione, quo se significat non perpetuo obse-
 turam militi, & ut quæ promiserit, biduum tantum
 futurum Phœdriam. Qui is? hunc non vides?]
 xerit in i. e. cœna, latit præsentem: si amicum, ledit
 menoniam, cuius igitur pronomen inuenit. Videc-
 n. & tædet.] Opportunè Parmeno fatetur odium
 tis, ut retundit ab eo amorem Thaidis. Vbi vis
 na adsunt tibi.] Nihil potuit exitiosius militi conti-

ut continuo rivalis mitteret munus, & posterior, &
 ipso. Dona adiunt tibi à Phædria.] *Quis illa
 onomine celauerit nomen militis, ex arte Parmeno
 nciauit à Phædria. Quid stamus?] Quid stamus,
 am refertur. Cur non iraus hinc?] Vbi seruus
 est Parmeno. Quid stamus?] His verbis miles in-
 dolere se iudicat. Pace quod fiat tua.] pace aut
 , aut voluntate: & deest Cum. & sic b quintus est,
 bellum his verbis omnibus indixerit, Pace quod fiat
 dare huic quæ volumus, conuenire & collo-
 Proprie: quia pax, datio, deditio, conuentio, collo-
 nilitia verba iunt: & inuidiose sic ait, quasi per eum
 ipere liceat dona Thaidem. Et sic pronunciantium,
 iudicatur Vel: ut sit vel dare, vel conuenire, & collo-
 inter hostes solet. Salust. Quis pacto in conuentione
 stitisset. & alibi, Cuius ad verba voluntate, collo-
 uilib. permissio corruptio facta paucorum, & exi-
 ylla datus est. Conuenire & colloqui.] Sic pro-
 indum est, ut quasi dicas, Licet per te miles, quod
 inter hostes, & in bello licet. Dare huic quæ vo-
 s.] Hæc singula, cum inuidia pronunciantia iunt.
 Ichra credo dona.] εἰσπρέξαι de fiducia pulchræ
 is. Nostris similia.] Et his similia, & horum simi-
 imus. Res indicabit.] Scit Eunucho nomen posse
 ini: & idco videri vult potius, quàm sperari mune-
 i. Cheream. Iubete istos foras exire, quos iussi
 s.] Cum fiducia & alto vultu pronunciat: & festi-
 occupet miles prius abire, quàm videat: & est ordo,
 exire. Procede tu huc.] Bene procede dixit, non ac-
 ut veni: ut appareat dignitas in incessu. Et callide ab
 vi incipit munere, hoc est, à puella ad Cheream ven-
 simul ut a vero mancipio incipiens, ad falsum sine
 one transiret. Ex Aethiopia est usq; hæc.] Quod
 cupiebat, nam supra, Nonne vbi dixi cupere te ex
 opia ancillulam? Usque additam, ut longinquitas
 aretur. & hoc est quod facit, Alimus nostrum or-
 erbis, quod poteris. Hic sunt tres minæ] Callide
 ad precium renocavit, ut ad auaritiã conuerte-
 retruam, ne officio donantis, & gratia leniretur. &
 on dixit, tribus minus valet, sed hic sunt tres minæ.*

quasi iam vendenda sit. Ex Aethiopia est usque.]
 ostendit quid sit ex Aethiopia, addendo usque, ut ex lo-
 quitate dignitas maneris, oderetur. & quid erit ia-
 minis in colore, quando ipse dicere gloriatur unde
 mire ab inferiore capis, et ἀξίον doni faceret in Ch.
 & turpi: preceden e lenocinium comparatur secutus
 chro. Usque modo adverbium de loco est: ut, Siculo p-
 xit ab usq; Pachino. Vix.] Vix aut difficil signific.
 non, ut sit nec hoc, Luc. Carcer vix carcere dignus. V
 es Dore?] Tanquam quærat eum, ut nomen indie
 audito, magis dissimulat Chæream. Accede huc.]
 eo dicitur, quo debuit dicere, & dicto æmuloꝝ le-
 confidentia destitutus, velut in eo duntaxat cōspectu
 reā confidens. Hem Eunuchum tibi.] Mire postq
 xit, Eunuchum velle dixi te, quia sit e videntur his
 næ: Reperi. Quam liberali facie.] Non narrati-
 dat, sed per interrogationem, quæ maior fiducia est. C
 ætate integra.] Id est, quæ florent puberes. Ut Vergi
 que integer cui Aescanius. Ita me dij ament.] In
 ideo, ut non amore Phædræ sed veritate cogi ad la-
 dum videatur coram me. Honestus.] Pulcher. V
 Et latos oculis afflarat honores. Honestus.] Hic s-
 dit, quod in ancilla prætermisit, quia Aethiopiſſa h
 dici non potuit. Nunquid habes.] Habes pro inu
 Quod contempnas?] Plus est contempnas, quàm vi
 res, & deest, in hoc: ut sit, Nunquid habes quod in ho
 temnas? Tacent, satis laudant.] Taciturnitas, con-
 nis genus est, præsertim cōtra adversarij interrogatio
 Ideo tacere hoc, vel quasi laudis argumentum est, qu
 pra tacere vituperant: ideo & ipse sic ait, Quid t
 Gnato? Nunquid habes quod contempnas? Tacent,
 laudant.] Et, Quid in Thraso? Quia supra contemp
 puellam. Fac periculum in literis, fac in palestr
 musicis.] Si totum singulariter diceret, esset ὀργισ-
 τὸν Litera, palestra, musica. Quæ liberos scire æq
 est.] Quondam liberi pueri his artibus erudiebantur
 est figura εκλεξις, deest enim His. Solentem.] i. a
 tum. Terū hac solentem? ut Horat Doctæ sermones vari
 lingua: An assumendum est His extrinsecus? Solerte
 Deest His. Solers, quasi totus ex arte consistens, ut o
 a,

od latinis verbis, quasi solus in arte sit. Huic iners
 nam solers, quasi ὀλίγη ἀρετὴ dictus, ὀλιον solis,
 & ὄς sus dicimus. Ego illum Eunuchū si fiet
 el sobrius.] Hoc ut militare est, ita importunum
 Thaide: extra quam miles, si saperet nihil amato-
 mplare debuit. Sed & hoc accedit ad eius odium:
 nam quod iam in suspicione est amicæ suæ, quod
 magis diligit. Et hoc mirè, quod Nemo prior Eu-
 esse Chæream quàm miles credidit: adeo stultus
 mine ipso appellauit. Sed statim stulte miles, pri-
 em conuictum ipse Eunuchō facit, in quo potest
 re amicam, deinde attestatur hoc dicto pulchritu-
 uis muneris. Quid igitur proficit? Satis autem
 est, si cogitas Chæream esse, qui hæc de se audiat,
 cogatur. Vel sobrius.] Honestā ἐκλευψίς, pro-
 ieris præsentiam, ut Verg. Nouimus & qui te. Et
 autonimorumenon, Quis vidente amicam pa-
 am. Hoc tamen miles coactus à Parmenone dicit,
 rehensus est tacuisse. Atq; hæc qui misit.] Id est
 inera. hoc enim, Hæc significat. Non soli sibi po-
 Hoc est, istum amulum quod potes, ab ipsa pellito.
 sa excludi cæteros.] Nihil potuit dici inuidio-
 n enim dixit Phædriam, sed cæteros, quasi futuri
 fuissent, nisi metueretur exemplum Phædræ.
 pugnas narrat.] Descriptio militis, tantum ex-
 vine. Neq; cicatrices.] Insigne fæditatis. Nam
 retricem quid aliud cicatrices valent? Nam cic-
 semper gloriosæ sint, non tamen etiam apud me-
 quibus post præcū forma placet: ut Sallust. quoq;
 hæc sunt virtutis insignia: de honestamento tamen
 ri maxime letabatur. Neq; tibi obstat.] Qui è
 t amatores tuos. Quod quidam facit.] Quidā
 m & figuratum & aptum sententia est, & con-
 indicat hoc verbum. Vbi molestum nō erit.]
 riora retulit quod nunc dicit, scilicet ad Non sibi
 lat te viuere, & sua causa excludi cæteros, neque
 narrat, &c. Vbi molestum non erit, ubi tu roies:
 tibi obstat. Vbi tempus tibi erit. Et mirè occupas
 meretricis, quum illam huius impulsu tranis
 icquid dure fecit excludendo Phædriam. Hic

*zur qui scit p̄cepta de beneficiis æstimãdis, intelligit
 rie in vtrãq; partem dicta oĩa. Verũ vbi molestũ.
 tibi molestũ, an aliis: sed aliis, q̄a illaturus est. Vbi
 tibi erit.] Non amatori. Et vbi tu voles, nõ vt nunc
 lite pateris. Vbi tempus tibi erit, sat habet si tur
 picur.] His dictis & mil' tẽ repulit ab animo meretr
 commendauit adolescentem, & perfecit, ne iniuria
 tur apud Thaidem quod sponte susceperit Phædriar
 paret seruum hunc domini esse pauperis.] Tr
 enim sunt serui pauperum, & ob hoc ipsum nequis
 hoc melius erat, quamuis illud aliter parasitus es
 Dñi pauperis Misericq;] bene additum Miseri, q̄
 continuo pauper etiã miser est. Nam hercle nem
 set.] Secundu illud, At aio: approbat parasitu
 miles dixit. & est ordo. Nam hercle satis scio nem
 hunc perpeti, qui haberet, qui pararet alium seruũ
 hercle nemo posset.] Aliã causã subtiliorem e
 parasitus, quanquã dixerat miles. Qui haberet c
 raret.] Prius Qui, pronomen, sequens iduerbium.
 ego esse puto infra omnes infimos homines.
 tum dixit, infra infimos omnes homines nam hac se
 vult illum hominem seruis etiã esse peiorem: quia
 zus, homo. vt in Phormione, Seruum hominem car
 rare leges non sinunt. Qui huic animum assent
 duxeris.] Proprie: nam animus inducitur aduerj
 iectas difficultates. E flãma te petere cibum po
 bitror.] Vnde sine damno aut malo nihil potest a
 E flamma.] Hoc intelligit, non ex foco, sed ex med
 vel incendio flammæ. Nam antiquum verbum est
 cibum è flamma, mordetq; vtrumq; simul: vt nescia
 peius vituperauit, huiusne famem, aut illius imi
 vel voraginem. Et simul vide conuicium redditus
 coniectum est, id est, de paupertate & egestate.
 imus?] Odium Parmenonis, & stomachum militis
 dicat festinatio. & Iam increpatio, moræ est. Post
 continuo ex eo.] Legitur & postea, & post, vt
 pro postea * quomodo pro postremo post. Ego hi
 co.] Consequens erat vt offenderetur miles, tam a
 ter riuialis munus suscipiente meretrice. Vnã ire c
 mica, imperatorem in via.] Vide & παρονοια.*

tis inter Thaidem & militem. Cum amica.] Mi-
 micā dixit, nō meretricem. Imperatorem in via.]
 e in militem: quasi ipse sit, sub quo est, & hic seruat
 no quod sibi mādātum est. Et istum amicum quod
 ab ea pellito. Et bene mutat nomina, hinc ad hono-
 re ad inuidiam. Hanc non meretricem, sed amicam
 nunc non militem, sed imperatorem. Quid tibi ego
 dicam? Non habuit aliud nile. siultius: & redit
 quæ supra dixit, domini pauperis miheriq; domi-
 lis es.] Ineptus iocus, in quo seruus iniuriæ vice,
 comparatur. Quid rides? Et hoc eo vultu dici-
 cassi sibi conscius sit miles, facie dicti contumē, nara
 d nesciat causam r sus, eo interrogat qu. d rigerit?
 , vt denuo laudetur. Et illud de Rhodio dictū.]
 illud, Eorum ingenia admiror simul. Et huic vt
 fit amicio: ideo facilius ab amica, quā à parasiti-
 bitor. Abi, præcurre, vt sint domi parata o-
 Non dixit quæ: quia intelligitur. Fiat.] Faciam,
 diceret seruus. Liber verò stat tanquam & ipse iu-
 i. Domi vt sint parata omnia, ἐξαρτῆς ἰδὲν, in
 vultu significatur, quā verbis. Si Chremes
 te ad me venerit] ἀπαύειν ad litem futuram, &
 Cabule. Et hoc non audit miles: nam si audiret ni-
 eretur. Ad me adducito.] Modo vbi sum signi-
 uid? quid aliud velui dicere? Pro. quid aliud,
 illud Ciceronis, Quem, quemnam? recte admones,
 um esse dicebant. Curate diligenter istam vir-
] Hæc res est quæ faciet virginem claudi, in lectu-
 ri & obdormire. Curate istam diligenter vir-
] Ridiculum cum contra euenturum sit. Vos me
 ni.] ἡδύφρα τῶ ἐσωπῶν sunt puellæ quæ sequuntur.

CTVS III. SCENA III.

CHREMES. PYTHIAS.

No quanto magis magisque cogito,
 rum dabit hæc Thais mihi magnū malum.
 ideo ab ea astute labefactarier.
 o cū primum iussit me ad se accersier.
 quis, quid tibi cum illa? ne notam quidem.)
 ci, causam vt ibi manerem repperit.

Sen. Iamb.

Ait rem diuina m fecisse sese, & rem seriam
 Velle agere mecum. iam tunc erat suspicio
 Dolo malo hæc fieri omnia: ipsa accumbere
 Mecum: mihi sese dare: sermonem quærere.
 Vbi friget, huc euasit, quamprimum pater
 Mihi & mater mortui essent: dico iam diu.
 Ras Sunij ecquod habeam, & quàm longe à
 Credo ei placere hoc: sperat se à me auellere.
 Postremo, ecqua inde parua perisset soror,
 Ecquis cum ea vnâ: quid habuisset, cum perii
 Ecquis eam posset noscere: hæc cur quæreret:
 Nisi illa forte, quæ olim petiit paruula
 Soror. hanc se intendit esse, vt est audacia.
 Verum ea si viuic, annos nata est sedecim,
 Non maior: Thais, ego quàm sum, maiuscul:
 Misit porò orare vt venirem serio:
 Aut dicat quid volt, aut molesta ne fiet:
 Non hercle veniã tertio: heus heus. P. Y. hic q
 C. H. Ego sum Chremes. P. Y. ô capitulū lepid
 C. H. Dico ego mihi insidias fieri. P. Y. Thais n
 Te orabat opere, vt cras redires. C. H. rus eo.
 P. Y. Fac amabo. C. H. non possum inquam. P
 pud nos hic mane,
 Dum redeat ipsa. C. H. nihil minus. P. Y. cur, m
 C. H. Malã in rem abis hinc? P. si istuc ita certū
 Amabo, vt illinc transeas, vbi illa est. C. H. eo
 P. Y. Abi Dorias, cito hunc deduce ad milite

Profecto quanto magis magisq; cogito.]

*Sona apud Menandrum, adolescens rusticus est
 consequens oratio est: sed conceatur secum loq
 multa transcendere, quæ taciti intelligunt. est ei
 grum hoc modo: Profecto quanto magis magisq;
 nimirum intelligo vel inuenio, quod dabit hæc T
 magnum malum. Potest autem Nimirum & p
 matione accipi. vt nihil desit: vt sit nimirum, si
 pro certo. Nimirum, dabit hæc Thais mihi r
 Solue nimirum & fac, non est mirum. & statim
 erit per αὐτὸν ὁ ἴστος sententia, quasi dixerit ne
 rum: & subdiſtinctione interposita mox intuler*

Thais mihi magnum malum: nam ni, ne significat: & non. Ni pro ne. Vergil. Læti discrimine paruo, Ne te-
 r. Ne pro non. Plautus, Ne vult inquit, pro non vult.
 irum dabit hæc Thais mihi magnum malum.]
 verbis intelligitur se sentire paulatim labi in amorem
 trici, quãuis inuitum, & adhuc retinentem mentem.
 et quis, quid tibi cū illa?] Prius intulit quã in-
 ganit. Vt ibi manerem.] Manerem modo, non dor-
 n, sed remanerem significat. Et rem seriam velle a-
 mecum.] Scilicet que non possent nunc agi, cum ope-
 . An rem seriam magis agendam tunc putabat, cum
 iuinam fecisset? Dolo malo omnia hæc fieri.]
 à ledendo dictus est, id est, à dolãdo, id est, minuen-
 i & dol. & Græcè, lesio dicitur, & dolore, tela quæ-
 ellica: & dolare fabri, signũ est ascia cadere. Quod
 addidit malo: aut δὲ καὶ πῶς est, quia sic in duode-
 bulis à veteribus scriptum est: aut ἐπιδοσὶν doli est
 uum, aut diastole est, quia est & bonus, quo à me-
 us falli ægros, non tamen decipi; Læcretius poeta te-
 . Accumbere mecum.] Mecum, penes me signifi-
 ihi dare sese.] Non potest magis significari profu-
 lantia. Sermonem quætere.] Sermonem quæri-
 uando non solum quod dicamus querimus, verum
 quomodo alter nobis respondeat, & obloquatur: pu-
 deficientibus sermocinandi causis, quora sit hora:
 recte quis valuerit, percunctamur. Quam pri-
 ater mihi & mater mortui essent.] Hoc propter
 puellæ inquisitum est. Huc euasit.] Tanquã in-
 er contenderit ad hanc inquisitionem. Iamdiu.]
 m. Et quã longè à mari.] Hoc ideo meretrix
 uit, ut sciret virum rapina prædonibus fuisset, qui p
 editerrancum locum, qui accessus esse potuit pira-
 tamen non abhorret à suspitione huius meretricis,
 & scire vellet cuius præcij fundum habeat Chremes,
 quã amonum, vel quã maritimum. Sperat se
 uellere.] Bono vsus est verbo uellere, tanquam à
 cuer retinente. Quid habuisset, cum periret.]
 o quando, aut cum periret. Hæc car quærit.] In
 vultu id quod restat ostendit. Nam deo? nescio
 e intendit esse.] Proprie intendere est erubescere.]

*aduersarium iacere. Maiuscula est.] Diminutiue
 ut ostenderet utraq; esse primænam. Misit porro or
 Porro pro postea. Ut venirem serio.] Virum, ut ve
 serio, an orare serio? Aut dicat quid vult.] Pro qu
 lit. in Hecyra, Ac viæ quàm immeritò aegritudo ha
 tur mihi abs te Sostrata Aut molesta ne fiet.] A
 moraliter (nam cui hoc imperat?) ut cum quo hoc
 Heus heus, hic quis est?] Hæc separatim pronunc
 sunt. nam apparet inter hæc verba pulsatam ianuam
 sonare. Ego sum Chremes.] Vide quantum distet,
 ria sit huius rusticitas, Ego sum Chremes: à faceta me
 cis disciplina. O capitulum lepidissimum!] Nam
 cum esse statim magis apparebit, ubi dixerit, Rus e
 Dico ego mihi insidias fieri.] Blandimentum re
 insidias putat. Rus eo.] Pro potiore negotio rus pos
 maior negatio est, quàm si diceret, Non huc venio. A
 sum inquam, Plus est quàm nolo. Dum redeat
 Ipsa vel domina, vel ipsa, de qua agitur. Nihil mi
 Deest faciam. Malam rem hinc abis.] Hoc adue
 ter dixit: quemadmodum dicimus domum ibis. Et a
 illum manu tactum esse qui sic irascitur. quia di
 thias, Cur mi Chremes, quasi dicat, Cur meus? Sic in
 rus adolescens. nam ab eo quod est meus, vocatiuus
 cit. Amabo ut illuc transeas ubi illa est.] Vide r
 ociosum, quod omnia prætentata sunt potius, quàm
 fortuna fieret, ut ad militis domum Chremes deduc
 neq; enim hoc conueniebat personæ Bachiæ: quoni
 infacetum & præter usum, aut importunū, ideo hoc
 Doræ præcepit. Ut illuc transeas ubi illa est.] V
 tuem viam demonstraret, non eas, sed transeas dixit.
 bo.] interiectio est amantis: sic verbum sonat.*

ACTVS III. SCENA IV

ANTIPHO *Adolescens.*Iamb. tetra-
met.

HÆri aliquot adolescentuli coimus in Piræo
 In hunc diem ut de symbolis essemus: Chære
 Præfecimus: dati annuli, locus, tēpus constitu
 Præterit tēpus: quo in loco dictū est, parati nil
 Homo ipse nusquam: neque scio quid dicam
 quid coniectem.

mihi hoc negoti cæteri dedere, vt illum quaerant:
 e adeo visam si domi est: quisnam hinc à Thaidexit?
 an non est? ipse est: quid hoc hominis? quis ornatus est?
 illud mali est? nequeo satis mirari, neque con-
 re.
 uicquid est, procul hinc libet prius quid sit citari.

aliquot adolescentuli coimus in Piræo.] *In proloquio insinuatio personæ eius est, cui narratur Chærea, quæ à se post scenam facta sunt. Fit autem usli causa, vt spectator auribus accipiat, quod subijce- is Poeta non potuit. Coimus.] Coimus, Consensu pepigimus: ne sit solæcismus. In Piræo, pro in Piri aliquot adolescentuli.] Bene inuenta persona narret Chærea: ne vnus diu loquatur: vt apud Menæ. Vt de symbolis essemus.] Plautus in Menachinore nunquam fui dispendio. Sed melius essemus, Ta e l: sera. Præfecimus.] id est, συμπερικέχρον fe- Dati annuli.] Nihil interim de scortio: apparet enim esse. Præterijt tempus.] Quia tempus constituit. Quo in loco.] Quia locus constitutus est. Homo Quia Chæream ei præfecimus. Cæteri dedere.] exceptis me atque illo. Quis nam hinc à Thaidex causa sciscitandi est admiratio de habitu commutatis agnitus Chærea. Quid hoc hominis est?] Vide nam narrationem possit audire, qui nondum arrat, & iam affectus pendet. Is est an non? i- t. Vide an potuerit meretricem ignotam hoc habitu ornatu fallere, qui ab Antiphone vix agnoscitur. Quid hoc hominis est.] Quod à Thaidex ephebus*

hic ornatus?] Quia Eunuchi veste indutus est. Illud mali est?] Quod timidus egreditur. Quid citari.] Sciscitari est occulta magis & secretiora*, ac velle cognoscere, vt Suspensi Eurypilum citacula Phæbi Mittimus.

ACTVS III. SCENA V.

CHÆREA. ANTIPHO.

Troch. tet.
cat.

Nunquis hic est? nemo est. nunquis hic me fecit?
nemo homo est.

Iamne erumpere hoc licet mihi gaudium? pro-
piter,

Iamb. tet.
cat.

Nunc est profecto, interfici cum perpeti me pos-
sit. Ne hoc gaudiū contaminet vita ægitudine alia.

Ofton. acat.
al. quiq; iā.

Sed neminem me curiosum interuenire nunc n-
on.

Qui me sequatur: * quoquò eam rogitando ob-
dat, enecet,

Quid gestiam, aut quid lætus sim: quò pergam
de emergam: vbi siem

Vestitum hunc hæctus: quid mihi quæram: quid
sim, an' ne insaniam?

Catalect.

A. Adibo, atque ab eo gratiam hanc, quam
velles, inibo.

Chærea, quid est quod sic gestis? quid' ue sibi h-
stitus quærit?

Quid est quod lætus sis? quid tibi vis? fatin' f-
quid me

Aspectas? quid taces? **CH.** ô festus dies hoc
amice

Salutem nemo omnium est quem ego magis nu-
perem videre quàm te.

Acatalect.

AN. Narram istuc quæso quid fiet **CH.** Imò ego
fecero hercle vt audias.

Troch. tetra.
catalect.

Nostin' hanc, quam amat frater? **AN.** noui, i-
opinor Thaidem.

Iamb. acat.

CH. Istam ipsam. **AN.** sic commemoreram. **CH.**
dam hodie est ei dono data

Virgo: quid ego eius tibi nunc faciem præc-
aut laudem **Antipho:** (stator)

Cum ipsum me noris. quam elegans formaru

In hac commotus sum. **AN.** ain' tu? **CH.** prim-
ces, scio, si videris.

* E pertinet
ad versum
precedentē.

Quid multa verba? amare cœpi: fortè fortuna
* Erat quidam Eunuchus, quem mercatus
frater Thaidi:

ue is deductus etiam tum ad eam: submonuit
ie Parmeno
eruus, quod ego arripui. AN. quid id est? CH. ta-
tus citius audies.

estem cum eo mutem, & pro illo iubeam me
ue ducier.

Pro Eunuchon? CH. sic est. AN. quid nam ex ea
tandem ut caperes commodi?

Rogas? viderem, audirem, essem vnà qua cum
ipicbam Antipho.

parua causa, aut parua ratio est? traditus
m mulieri.

lico vbi me accepit, læta verò ad se abducit
omum.

imendat virginem. AN. cui? tibi ne? CH. mihi. AN.
tis tuto tamen.

Edicit, ne vir quisquam ad eam adeat: & mihi,
: abscedam, imperat.

teriore parte v; maneam solus cū sola: adnuo,
am intuens modeste. AN. miser. CH. ego inquis
l cœnam hinc eo.

ucit secum ancillas: paucae quæ circum illam
sent, manent

itix puellæ: continuo hæc adornant, ut lauet: Troch. catal.

ortor properent: dum apparatus, virgo in Iamb. tetrâ.

onclauis sedet,

ectans tabulam quandam pictam, * vbi inerat al. ibi.

ctura hæc, Iouem

o pacto Danae misisse aiunt quondam in gre-
sium imbrem aureum.

met quoque id spectare cœpi: & quia consi-
ilem luserat

olim ille ludum, impendio magis animus gau-
ebat mihi,

im sese in hominem conuertisse, atque per alie-
as tegulas

iisse * clanculum per impluuium fucum factum * Nisi legas
mulieri. ciam, n. etrū

quem deum? qui templa cœli summa sonita non constat,
oncutit.

Ego hoc homuncio non facerem? ego illud verum
feci ac lubens.

Cataleſt. Dum hæc mecum reputo, accerſitur lauatum in
Troch. Cata. ea virgo,

Iamb. catal. It. lauit, cedit, deinde illam in lecto illæ colloca-
ſto expectans, ſi quid mihi imperent: venit

Heus tu, inquit. Dore,

Cape hoc flabellum, & ventulum huic ſic fa-
cum lauamur.

Vbi nos lauerimus, ſi voles lauato: accipio triſt-

AN. Tum equidem iſtuc os tuum impudens vi-
nimium vellem:

Qui eſſet ſtatus, flabellum tenere te a ſinum tan-

CH. Vix elocuta eſt hoc, foras ſimul omnes
ruunt ſe.

Abeunt lauatum: perſtrepunt, ita vt ſit, dormi-
abſunt.

Interea ſomnus virginem opprimit: ego lim-
ſpecto

Sic per flabellum clanculum, & ſimul alia circ-
ſpecto,

Satin' explorata ſint: video eſſe, peſſulum
obdo.

AN. quid tum? CH. quid tum fatue? AN. fateor.
an ego occasionem

Mihi oſtenta tam, tam breuem, tam optatam,
inſperatam,

Amitterem? tum pol ego is eſſem verè, qui aſſ-
labar.

AN. Sane hercle vt dicis: ſed interim de ſym-
quid actum eſt?

CH. Paratum eſt. AN. frugi es: vbi? domin' ? CH.
apud liberum Diſcum.

AN. Perlonge eſt: ſed tanto ocyus properemus:
ta veſtem.

CH. Vbi mutem? perij, nam domo exulo: nunc
tuo fratrem,

Ne intus ſit? porro autem, pater ne rure redierit

AN. Eamus ad me: ibi proximum eſt vbi mutes.
rectè dicis.

s: & de istac simul, quo pacto porro possim
, consilium volo capere vna tecum. A N. fiat,

quis hic est? nemo est.] In hac scena, verba gem
m vultumque indicant exeuntis: cui obuia persona
, sub cuius occasione spectatoribus gesta narrabun
inquis hic est? nemo est. Nunquis hinc me fe
?] Duo metuit, ne quis obuius comprehensor occur
ne quis sui persecutor existat. Iamne erumpere
et mihi gaudium?] Erumpere quasi actiuum
a posuit pro neutrali: vt sit, licetne mihi erumpere
diuum? Aut erumpere quasi exire: Mihi, pro à me.
homo est.] Quamuis per nemo, homo intelliga
ten addidit homo vt veteres solent τὸ ἀρχαϊκῶν E
re.] Virum me erumpere, pro emittere posuit? An
re pro exclamare? vt erumpere vocem dicitur, qui
us, nam, Pro Iupiter, diciturus est. Nunc est profe
opus.] Ordo & sensus hic est: Nunc est profecto
, cum perpeti me possum interfici. Hoc autem cur i
rit, statim subiicit causam. Cum perpeti me pos
Animaduertendum est quod si Cum, coniuncte le
uando significat: si separatim, Dum significat. Nūc
fecto.] Figuratè, ac coniunctè lege sine disiunctio
taminet vita ægritudine aliqua.] Mre vite
ostendit: velut ipsa sit campus, possessioque fortunæ
is variorum. Sed neminem curiosum, &c.] Ap
ad intentionem futura narrationis dicitur. Qui
uatur,] Id cupit gaudens, quod tristibus molestum
contra Menedemus grauaturnarrare quæ dolet.
dat.] Odiose instet, ac repetat, molestus & odiosus
cet.] ἐν φωνῶν ἑρεῖ, quam eneeet. Quid gestiam?]
uærens? vt sit rogitando obtundat, & eneeet quæ
id gestiam. Gestire, est motu corporis monstrare,
tias. Constat autem, à pedibus ad homines esse
tum. Quid gestiam?] Gestire proprie est sensus
gestu indicare: quod magis bruiorum est anima
erg lius, Et studio in castis videas gestire lauau
quid lætus.] Propriet quid. Vnde emergam.]
dixit emergam, vt ex lustris usque inhonestis locis,
heretrien. domo. Cicero, At ne tum quidem emerger

al. Cefoni ex
miserrimis
naturæ, &c.

ſti luculente * *Ceſe* ex natura tua ſordibus? Vel
hunc nactus.] *Bene nactus dixit: qui non ſumer
ſuaſſet hoc orcaſo. Ad hoc neque eo eo gratia
ſeruus & ordo hic eſt: adibo, atq; ab eo gratiam hæc
Gratia n. in re, eſt dare beneficium: ac per hoc alicui
re gratiam, id eſt, amicitiam: ſed hæc eſt et. in uio, gr
eo inibo, pro eius gratiam merebor. Nam ab eo ama
rius pro eius ponere, ut in *Andria*, Hæc primã anim
tenda ab eo iniuria eſt, id eſt, eius iniuria. Inire ami
tiam, eſt mereri gratiam. *Plautus*, Iniet tamen ſolita
grandem gratiam. Quid eſt quod ſic geſtis?] *Fa
petit verba eius interrogationis: ut ſcias ſe ſampria
preſentem. Quid' ue ſibi hic veſtitus querit?]
& figurate dictum eſt ſic & alibi, Ut pernoſcatis
bi *Eunuchus* velit. Quid eſt quod lætus ſis?]
liud eſſe geſtire, aliud lætũ eſſe. Quid tibi vis?]
Quid mihi uelim. Satin' ſanus?] *ſanus ſi
ſaniam. Quid me aſpectas? quid taces?] His dua
interrogatiunculis deſcripſit vultum dicturi. O feſt
hominis Amice ſalue.] Decet à ſalutatione inci
culente dicturum. Illud autẽ veriſimile eſt & perci
nona, & audiendi cupidum: immemorem extiſſe]
di. O feſtus dies?] *Virum quia cauſa eſt feſti ac b
An quia ipſe tantus ſit, quantus eſt feſtus dies? C
dies hominis.] Pro homo feſti diei. Sic dicitur ei
lus homo. *Eanius*, O pietas animi. Quem ego nu
gis.] *Bene additum magis, ut his amicis ſe antepoſi
telligat: quos cum optet videre Chærea, tamen eu
adeo, ut alijs amicis antepoſitum neminem cupiat.*****

Imo ego te obſecro hercle ut audias.] *Bon
pendium ne multo diceres ad commendandum,
narrationem futuram. Imò te obſecro hercle
dias.] Bene cõſulit verba: ut ex his apparcat quid e
lit. Ille dixit, quaſo, hic, obſecro. Noſtia' hanc qu
frater?] *Quaritur an veriſimile ſit Antiphoni n
Thaidẽ quã frater ipſe neſciuerit? Sed intelligere
modo noſtiam non vultus, ſed fama poſitam eſſe
fama poſuit ex *Phædria* & *Antipho* ſcire. At ve
noſtiam negauerat Chærea ſibi fuiſſe cum *Tha
eſt, viſus, vultus, oris, & corporis. Noui***

r Thaidem.] *Verisimile est hoc scire Antiphonem, o sit familiaris Charea. Et est ordo hic, Noui, nouior Thaidem. Opinor Thaidem.] Optime & ab initium, & ab hoc nomen oblatum est, ut appareat mouerit, & quomodo possit assequi quae dicuntur. Faciam dicem, aut laudem.] Prædicamus, ut res sumus, extollendo. Vel prædicamus voce; Laudamus ueris. Quam elegans formam spectator siem.] Spectator est, qui sit cunctantus, & fastidiosi iudicium non quid placeat facile. Quid ego eius tibi.] Ordo debet, Quid ego eius tibi nunc faciem prædicem, dem Antiphonem in hac commotus sum, cum me ipsum quam elegans formam spectator siem. ut sit sensus, commotus sum: ille scilicet qui, ut scis, formas solet ac fastidire pro merito. Spectator.] Probator, ut et spectatores dicuntur. in hac commotus sum: Non sequens: esset autem, si diceretur, in hac commotus sum. Erit ergo ordo & sensus qui supra. Primam dico.] O fiduciam elegantiae, & de alienis oculis iudicium. Quid multa verba? amare coepi.] Ordine egit. citius est commoueri: Inde amare. Et bene non ante uideat aggressus fuerit, nisi amoris mentione prælata, uentente nihil est infectum cupientibus. Submonuit.] Submonuit, & recte, quia Arripui dicturus est. Et timere: nam ut non erat boni adolescentis hanc technam; sic ab illo reperiendam, fuit planè veri amatoris arripuit acitius citius audies.] In oratione solemus contra ordinem percontantes. Et bene celeritatè promissum facile tenetur auditor. Et mirè, tanquam sola intuitio mora sit. Et pro illo iubeam me deducier.] Amico dixit, tanquam inter honesta sit quod + vile al. uile. turpe factum plerumque perseverante impudentia tur. Quid ex ea re tandem?] Transiit à reprehensione, ad causam ipsius facti. Num parua causa, aut ratio est?] Sic illata interrogatio est, quasi ad hanc re, & uultu consentire Antipho sit coactus. Læta ad se abducit domum, commendat virginem.] Et mirè, quod læta, quod abducit, quod domum, quod commendat virginem. Specta singula, & mirare uirtutem hic enim commendandus est locus, erroris initium continens*

continens apud Thaidem, * conuitium. Tibine.] 2
 terrogat, sed miratur. Satis tuto tamen.] Quid h
 tamen? Virum hoc: etsi meretrix, tamen satis tu
 An, etsi Cherea: satis tuto tamen, quia nullus acc
 fuis. Edicit.] Edicimus * iubemus: vel iure * dicim
 Et enim imperatoris sunt. Et mihi ne abscedan
 perat.] Certe nullus vir accedit. Maneam solus.]
 neam, perseueremque in loco, ac per hoc sim Miser,
 dono datus, & seruiens meretrici, & est ἐρωμένη.
 inquit, ad cœnam hinc eo.] μίσητος ad impud
 mulieris exprimendam, quæ hoc die erit secura de
 Eunuchis. Abducit secum ancillas.] Memoriter
 dixerat abiens, Vos me sequimini. Pauca quæ ci
 lam essent.] Relictæ nonnullæ vt lauari possit ea
 quæ sub vitij huius occasione nuptura est. hoc enim
 sic inducit poeta, vt non abhorreat à legitimis nupti
 ea præsertim quæ vxor futura est. Manent, pro rem
 ἀφαιρέσις. Nouitiæ puellæ.] ἀγνοιῆς nouitiæ, &
 Continuo hæc adornant vt lauent.] Hæc plu
 pro hæ: vt in Phormione, Hæc illæ erant itiones. Ad
 autem ex medio significato pro apparant. Dum ap
 tur.] Impersonaliter dixit. & dum apparatur pro di
 paretur, & sedet pro sedebat. Virgo in conclaui
 Conclauē, est separatiō locus in interioribus teci
 quod intra eum loca multa & cubicula clausa sint
 rentia triclinio. Spectans tabulam quandā pic
 Bene accedit repente dictura adhortamenta aggre
 virginis, ideo, quia non ad hoc venerat Cherea, vt co
 vitaret puellam, sed vt videret, audiret, essetque vn
 nihil amplius cogitaret, ausus incitatusq; dum pic
 cerneret. Iouem quo pacto.] Mira inuentio, qu
 pictura domui tribuitur meretricis aduersum on
 pudicitiam amorum, contra parsimoniam, contra
 ratem, contra pudicitiam. Misisse aiunt.] Bene Ai
 quia fabula est, & quia tam turpis Ioui, quam ap
 retici. Quo pacto Danae misisse aiunt quond
 gremium imbrem aureum.] Quæ aptior pictu
 mui meretricis ad amatorum illecebras, quam hæc
 exemplum continet amoris, & amoris puella, & ame
 Iouem pertinentis, & amoris non gratum, nec paru

*sed auro in gremium fluente venalis. Tum quod in
 in Danae etiam ipse Iupiter, ut splendidus in ber
 ir: nonne videtur meretrix dicere adolescentuli. L
 portis partem aurore Ioue velina aurata i fuisse?
 m aureum.] Non rorem, vel pituitiam, sed imbecen
 rat: o auaritiam meretricis. Ego me quoque id
 re coepi.] Moris est ad id uicinas vertere quod vi
 . & cum quera aspiciamus, intueri. Iam olim ille
 .] Bene, non scelus, sed ludum dixit. Impendio.]
 agis magisque Luferat, & luferat ludum, ut Hun
 me furere ante furorem, figura ἀγλαίσιμος. deum
 ominem conuertisse.] Ph losophicè nunc Teren
 nonstrauit quam cladem moribus hominum, &
 bus afferant figmenta poetarum, cum exempla sce
 fferant peccaturis. Atque per alienas tegulas.]
 tret Ioue: separatim, separatim aurum fuisse pi
 cum se in hominem conuertisse.] Verum quia
 humana forma aurum infundens piētus erat ut
 non: pro Ioue aurum? An in hominem, id est, in ho
 sdaciam, atque flagitia? Atque per alienas te
 Saus comico caractere locutus est, & presso stylo.
 elanc elanc per imi inuium.] Hæc omnia non
 lia factu, sed ut huc illa & Ioue indigna profe
 ut merito sequatur, Ego homuncio hoc non face
 id non solum non Ioui sed ne homini quidem, nisi
 tum erat? Fucum factum.] Id est, ut fucum fa
 ic est, insidias & fraudem. Fucum, astutam si au
 mulieri pro femina. Qui templa cœli summo
 oncutit. Ab auctoritate personæ, ut sit in exem
 itu concutit.] Tragedia de Ennio. Templata cœ
 tentia tragica, sed de industria, non errore. Ego
 cio hoc non facerem.] Oratorie, ut Iouem ex
 detraxit sibi: ut pura, Ille & deus & magnus, ego
 o, sed homuncio. Dum hæc mecum reputo, ac
 lauatum.] Seruauit ordinem nuptiarum, & pro
 bo quasi de nuptura dixit, Accersitur.] Vt alibi,
 vox virginem accerso. Nam ipse illam est habitu
 em. Dum hæc mecum reputo.] Hic ostendit
 primum hæc nunc in mentem venisse, sed tunc es
 ata, cum esset in domo meretricis. It, lauit, re
 dit.]*

dit.] *ὄρω τιμῆ* qua solet, vitur. Deinde illam in illæ collocāt.] *Vide an aliquid deest in legitimis* nam *ἑῖψ* ipsum verbum Collocarunt, proprium est, & bitur pronubis. Sto expectās, si quid mihi imp*er* *ἔγγυια*: non enim dixit stabam. Expectans, desy Et mire omne tempus executus est salua veritate, Vergilius negligens inuenitur, cum post occisum tium, non facta noctis mentione, statim intulit, O interea surgens aurora reliquit. Cape hoc flabe Præclare non sensū, sed verba ipsa per *μῖον* unde quam puellaris error exprimitur. Ventulū huic to dum lauamur.] *Demonstratiuam, & gestu e:* dum. Cape hoc flabellum, & ventulum huic t to.] *Quam particula: im, cum qua diligentia, & d iubet, quasi nouitio & imperito. Vbi nos lauet* *Vide vsū verbi tam cito variatum, dum lauam* *vbi nos lauerimus. Accipio tristis] id est, tristi sin* *Namque ut conspectu in medio turbatus inermis* *zit. Si voles lauato.] Quasi satisfaciens est, cui* *illum relinquunt cum virgine Accipio tristis] i* *stis, tanquam aliud magis vellet, hoc est, lauare, au* *metuit enim ne quod cupit prodatur gaudio. O* *impudens.] Licet iscani & amico conuiuium* *facere. Quis esset status.] Statura corpori asse* *Status ad habitum refertur. Ergo Status est ὄργη* *tura longitudo corporis. Te asinum tantum.] &* *ministerium declaratorum seruorum est. Omni* *ruunt se.] Verbo neutrali quasi actiuo vsus est. V* *sunt.] Vbi, & temporis & loci potest esse. Interea f* *virginem occupat.] Vipote compressam somno,* *Et iam flabello, atque ab Eunuchō nihil merente* *limis aspecto.] Limis, si nominatiuus singu* *transuersus significat: si septimus pluralis, dees* *Nam limis, est transuersus: vnde lumen dicitur quo* *ingredientibus exeuntibusque transuersum est.* *igitur dissimulant homines se videre quod vident* *recta facie, sed transuersa intuentur, limis dicunt* *cere. Sic per flabellum clanculum.] Sic δειπνῶ* *necessario additum. nam & limis & per flabellum* *monstratione parum intelligitur. Limis aspecto.*

icantur obliqui generaliter : hoc tamen proprie dicitur. Penſulum oſio obdo.] Scilicet vt amocareretque auxilium virginis. Quid tum faue?] nim prater vitium ſuperest, vbi amator est adoc, & virgo dormiens, & in laſa? Grata explicata o est, quam audientis curioſitas finit, & cuius in tparte maior attentio est. Fateor.] Me fatuum quieſiuerim, ſubauditur. An ego occasionem mihi itam, tam breuem, tam optatam, tam inſpe-] V. de quanti. dixerit: non voluntatem, ſed occasio- n animaduerſam, ſed oſtentatam: non ham, ſed tan- on anguſtam. ſed breuem: non appetitam, ſed exo- : non repentina, ſed inſperatam. Et bene inſpera- iud enim ſibi promiſerat. vt ſupra diximus, non Etura occasioque perſuaſit. Tum pol ego is ef- iunuchus ſcilicet. Sane herele vt dicis.] Deest ita l interim de ſymbolis.] Bene memor est perſona, nduxit poeta, per hanc interrogationem: Sed inte- ſymbolis: * Frugi es.] Vtilis & neceſſarius: vt ſru- nano generi. Frugi est ergo, in quo est aliquid quo ir, id est vtamur. Discum.] Nomen est proprium . Sed tanto ocuus properemus.] Properemus ro ambulemus. Muta veſtem.] Hec oixovopia est uod in domum Thaidis rediturus est Charea. Vbi a?] Vulu oſtendit quod ſubauditur, Nefcio. Nam exulo.] Deest, prope, aut veluti: vt ſit, prope iam Exulo duobus modis dicitur, & de loco in quo exul le loco ex quo eiectus est. Nunc metuo fratrem.] oſtendit, cur domo penitus veluti exulet. Pater ne dicit.] Preparatur iam interuentus Ienis & eſt e ad ſuperiora. nam, & hic metuo est ſubaudiendum. oximum est. Hoc est, domus mea Recte dicis, ea-] Ipſa verba quodammodo ſeſtinationem Ionant. iacto porro.] Porro, poſtea, demceps.

ACTVS IV. SCENA I.

DORIAS.

ne dii bene ament, quantum ego illam vidi, Iab. cat. tetr,
 on nihil timeo miſera, (Thaidi.

am ille hodie infanus turbam faciat, aut vim Troch. eſta.

Nam

- Iamb. catal. Nam postquam iste aduenit Chremes adol-
frater virginis,
- Troch. tetra. Militem rogat, vt illum admitti iubeat: ille
catalect. nuò irasci:
- Neque negare audere. Thais porro instare,
minem inuitet.
- Ofton. cata. Id faciebat retinendi illius causa: quia illa q
Troch. catal. De sorore eius indicare, ad eam rem tempus no
Inuitat tristis: mansit ibi, illa cum illo sermonem
cipit.
- Miles verò sibi putare adductum ante oculos
Voluit facere contra huic ægrè. heus inquit
Pamphilam
- * Nisi legas
puere, nō cō-
stat versus.
* Iamb. tetr.
sed prima syl-
laba Accerse,
pertinet ad
versum præ-
cedentem.
- * Accerse, vt delectet hic nos. illa exclamat
me gentium.
- In conuiuium illam? miles tendere inde ad iu-
Interea aurum sibi clam mulier demit, dat
auferam.
- Hoc est signi, vbi primum poterit, se illuc
ducet scio.

Ita me dii bene ament.] *Ea persona quaesita e-
terribilem credat militem: vt eo magis in experie-
nus ac ridiculus esse possit. Ita me dii bene amen
loco quid post scenam gestum sit, hoc est in conuiuio
ancilla demonstrat: vt iam que in proskenio agantur
possimus agnoscere. Ne quam ille hodie insanu-
lum, & ille insanus, sic effertur, vt omnibus insuar
esse noscatur. Nam postquam iste aduenit.] I
admonet, qui scilicet sit Chremes. Militem rogat.
quasi de odioso, militem dixit, non Thrasonem. Co
irasci.] *Vt riuali. Neq; negare audere] Vt amica
Instare vt hominē inuitet.] Vide impudentiam r
cis, primū petit vt iubeat eum admitti: postea inuit
est maius. Id faciebat retinendi illius causa.]
net spectatorem, ne existimet alteri riuali iniuri-
Phædræ. Et simul est hic ὀργισμένη virginis
scende. Inuitat tristis: mansit ibi.] Adolescens
& mansit, pro remoratus est, id est, accubuit, nec
Mansit significat. Simile est, Mansit, passus est. Sic C**

immoratus. * conuiuia necessitate discessit accipien-
 ! Tristis.] Inuitus non libenter. Et è contrario Ver-
 latus ego hunc candentem in litore taurum Consti-
 ante aras, roti reus. Et accipio tristis eodem modo.
 onem occipit.] Sermonem colloquium dicit. Ad-
 m æmulum.] Plus dixit adductum, quam admis-
 simul quia videbat furibundum Chremem, & to-
 imè reuocat ad Thaidè. & hæc est causa, cur à milite
 domo nullam rixam patiatur Chremes. Huic æ-
 luic Thaidi, non adducto. Heus inquit puer.] Hic
 tur quod supra apparatus est. Accerse Pamphi-
 Non prouoca, sed accerse: quia non est apud militem.
 ectet hic nos.] Quasi dicat, quod hæc non facit:
 etare, fidicina est: quia supra de illa dixerat, Et fi-
 ire. Et bene Hic: quasi insuauiter nunc tractemur.
 :lamat.] Non respondit, inquit, sed exclamat. Mi-
 etium.] Hoc magis mirum, minime gentium, quã
 m gentium. In conuiuium illam?] ἐν φανκῶς.
 tando in illum? Illam.] Deest accersas: & est figu-
 ῶ πησι. Miles tendere.] Propriè dixit tendere,
 nificat pertinacem contentionem. Virg. Vasto cer-
 tendunt. Inde ad iurgium.] Subauditur ventum
 rea aurum sibi clàm mulier demit.] Ne aurum
 ine, quod retinebat amitteret, vel aurum demit,
 id fugam expeditior, vel ad rixam. Et opportuno
 m dixit, non Thaidem, vt ostenderet malitiam se-
 c est signi, vbi primum poterit.] Ad quam rem
 rum hoc est signi, Quamobrem metuan, ne quam
 e insanus turbam faciat, aut vim Thaidi? An hoc
 , Vnde scio quod vbi primum poterit, se illinc sub-
 rit igitur subaudiendum sic, Vnde & quod: vt sit,
 cio, quod vbi primum poterit.

ACTVS IIII. SCENA II.

PHAEDRIA.

rus eo, cœpi egomet mecum inter vias,
 t fit, vbi quid in animo est molestiæ,
 em ex alia cogitare, & ea omnia in
 a partem. quid opus est verbis? dū hæc puto,
 imprudens villam. longè iam abieram.

Cum fensi, redeo rursum. malè verò me habent
Vbi ad ipsum veni diuerticulum, constiti.

Ocepi mecum cogitare, Hem, biduum hic
Manendum est soli sine illa? quid tum postea?
Nihil est. quid nihil? si non tangendi copia est,
Eho, ne videndi quidem erit? si illud non licet,
Saltem hoc licebit. certè extrema linea
Amare haud nihil est: villam prætereo sciens.
Sed quid hoc est, quid timida subito egreditur
thias?

Troch. cata-
lect.

DVM rus eo, coepi egomet.] *Hic nunc causa nuncur statim in urbem redeat Phadria, qui discessit futurus biduum ad tollendum iurgium militis, & imyre dit. Dū rus eo.]* Iā tempus est reuocandi in cōndria, postquam acta sunt omnia, quæ illius absentia derabant. Coepi egomet mecum.] *Ordo, Copi alia alia re cogitare. Inter vias]* *Figurate, & noue int* Et ea omnia in peiorem parie. Virū subaudiatur, cū an ibant, aut vergebant, aut quid tale? Dū hæc pū existimo. vt Verg. Multa putans, sorte q̄, animo m̄ iniquū, & est à Φαλγς π̄ς, pro reputo. Putamus enim ia: reputamus præterita. Vbi ad ipsum veni diu lū.] *Diuerticulum, est vbi iter de via flectitur: & diuerticula dicuntur in via domicilia, ad quæ diuertendū sit. Constiti.]* Plus est nunc sciē: est præterisse nescientem. Hem, biduum hic manent. Interiectio laborantis animi. Biduum sic pronunciamur nimiumq; tempus. Tum deinde hic, tanquam solo, atq; tristi. Soli.] *Sine illa, aut sine alio oblect* Sine illa.] *Satis amatorie. Sine illa.]* Iam causa e, duum grauetur loco tristi, cur solatiū conquirent autē qui idē putet: soli esse, & sine illa: Vt sine illa eius sit, quod dixerat, soli. Nihil est. quid nihil?] *tium disputationes intermiscunt quædā consilia satis, quæ tamen statim resurgens amoris seuitiuntur. Eho, ne videndi quidem erit?]* Eho riditum: tanquam omnino non secum loquatur, sed tero. Saltem hoc licebit.] *Bene bis dictum lice quasi de re magna loquatur iouum ergo amatorie extrema linea.]* Et hoc recte: quia quinque line

nt ad amorem: Prima visus, secunda loqui, tertia ta-
naria osculari, quinta coitus. An sic dixit extrema
memadmodum dicatur legis lineis quid fieri? id est,
in quo. Amare haud nihil est.] Amare modo frui
dicit. Plaut. in Bacchidibus, Prius hic adero, quam
re desinam. Et sine te amem. Villam prætereo sciens
] sed non minus amator quam prius. Sed quid hoc
quod timida subito egreditur Pythias?] Ex his
persona in scenam veniens, & locutura describitur,
ida, modo agra turbata, commota. Plautus, Ma-
mari timide. Et hic ipse, Vxorem inquit Philume-
uitare nescio quid dixerunt. Timidum aliud natu-
ud euentus est: Et, Addit se sociam, timidisque su-
it Aegle.

ACTVS IIII. SCENA III.

THIAS. DORIAS. PHAEDRIA.

ego illum scelerosum misera atque impium
ueniam? aut vbi quæram?

ine tam audax facinus facere esse ausum? P. H.

i. hoc quid sit vereor.

inetiam insuper, scelus, postquam ludifica-
it virginem, (conscidit.

omnem miseræ discidit. tum ipsam capillo

m. P. Y. qui nunc si detur mihi,

vnguibus facile illi in oculos innolem ve-
ro? (est domi.

scio quid profecto absente nobis turbatum
quid istuc? quid festinas, aut quem quæris
ia?

m Phædria, egon? quem quæram? abi hinc
dignus es

onis tuis tam *lepidis. P. H. quid istuc est rei?

gas me? Eunuchum quem dedisti nobis quas
as dedit. (P. H. quid ais?

em quam heræ dederat dono miles, vitiauit.
i. P. H. temulenta es. P. Y. vtinam sic sunt, qui
male volunt.

au obsecro mea Pythias, quid istuc nam
istri fuit?

Iamb. tetrā.

* Hoc cene
prima perti-
net ad versū
precedentem.

* Troch. cat.

Octon-
acatalect.
Dimeter.

Troch. catal.

Iamb. retrā.

Iāb. trimet.

* alias, inle-
pidis.

Iamb. tet.

Troch.

Iamb. qua-
drati.

PH. Infanis. qui istuc facere Eunuchus potuit
ego illum nescio

Qui fuerit. hoc quod fecit res ipsa indicat.

Trimeter.

Tetrameter.

Virgo ipsa lachrymat: neque cum rogitas quod
audet dicere.

Ille autem bonus vir nusquam apparet. etiam
misera suspicor,

Aliquid domo abeuntem abstulisse. PH. r
mirari fatis,

Troch. tetr.

Troch. tet.

redundante

syllaba.

Troch. catal.

Quo ille abire ignavos possit longius, nisi si
Forte ad nos redierit. PY. vise amabo numquam
iam faxo scias.

DO. Perij, obsecro tam infandum facinus me
audiui quidem.

PY. At pol ego amatores audieram esse multos
eos maximos,

Sed nihil posse, verum miserę non in mentem
Nam illum aliquo conclusissem, neque illi con-

cluissem virginem.

* Si legas
potesse, iamb.
est, & sic le-
gendum ar-
bitror. nam
& sequens
iambicus est.

Vbi ego illum? *In hac scena operæ precium de
nis est spectatoribus, ex querela ancillæ Thaidis
errore Phædræ. Vbi ego illum? Hoc initio ostendit
tanquam persequentem fugientem progressam esse
nam. Scelerotum.] Scelerotus est multorum, Scelerotus
vel unius. Scelerotus proprie auctor est sceleris: Scelerotus
in quo scelus sit constitutum vel commissum. Scelerotus
atque impium.] Scelerotum in Thaidem, impium in
nē. Audax facinus facere.] Facinus facere, figurative
μῆτις. Hoc quid sit vereor.] Pro duobus unum a
licet vereor, pro & nescio & vereor. Quinetiā in
Accusatio facti. Scelus.] ἀβήτων. Plus enim est sceleris
scelestus. Ut Lucilius, Carcer vix carcere dignus. P
ludificatus est virginem.] Argumentum ab
sunt post negocium gesta, Et mirè, Postquam luc
est, discidit dixit, cum ille videlicet, dum virgo re-
hoc fecerit. Et mire expressit vitium illatum virg
eo quidem qui vitare iam posset, sed tamen eius in-
telementulo, cuius propter teneras adhuc vires ad
dam venerem longiora noxa aduersus virginem v*

Nam ideo, præter occasionem familie disceden-
 tipus, locus, & cætera attributa negotio, etiam so-
 virgine opprimens adiuvat Chæream. Et mire ludi-
 potius quam complexus est, aut tale aliquid quod
 indicaret. Vestem omnem miseræ discidit.]
 et non ex amore fecerit, sed iniuria. Et vide, ut ex his
 et multum virginem relictam esse. Tum ipsam
 discidit.] Multo melius, quam si diceret, capil-
 discidit. Ut ego vnguibus facile illi in oculos
 m.] Nonne credis Pythiam id comminari quod à
 minus factum sit? quod, quia puella non potuit.
 bus.] Quibus armatur hic sexus. In oculos.]
 mator. Venefico.] Mutanti homines, & ex virgi-
 mulieres facienti. An venefico amatore? quia amor
 occultum est: ut Vergilius, Occultum inspires i-
 illasque veneno: & Longumque bibebat amorem.
 te nobis turbatum est domi.] Aut subdistinguen-
 & subaudiendum Me: aut ἀγχι quos figura est, ab-
 bis pro nobis absentiibus, Pöponius, Sine ergo istuc,
 e amicis inter cænam. Varro in Marcell. Id presen-
 is omnibus, exercitu pronunciat. Absente nobis.]
 dicit, pro præpositione ponit absente: ac si diceret, co-
 uicis. Quid festinas.] Properas, turbaris, & trepi-
 ll. festinantibus in summa inopia patribus. Egon
 quæram?] Decet rogas.
 uchum quem dedisti nobis, quas turbas de-
 ue ἀντιπρωσις: ut, Urbem quã statuo vestra est. Aut
 n interrogatione pronunciatum, ut sit qualem. Eu-
 quæ dedisti.] Quidam voluit Quæ distinguere, quasi
 uale: sed nesciunt hac figura multum veteres vsos esse.
 hum enim ad Dedisti verbum reuulit, Nunc ergo addit
 aliud ἀγχι quæ assumendum extrinsecus, is Eunuchus.
 uoties vno nomine, aut pronomine diuersæ declina-
 nunciationes comprehenduntur, necesse est, quod
 commodatum fuerit, ab altero discrepare. Quem
 , quas turbas.] Et quem & quas sic accipe: quæ
 , qualem Eunuchum, & quales turbas. Quid ais?]
 mirantis est magis quã interrogantis. Temulenta
 iria à temeso, quo nomine antiqui graue vinum ap-
 p, eo quod tentares memere, id est, labefactaret. Verg.

- tenuisque Lagco. Tentauram pedes ol. n. v. n. turaq
 guam. Vt in sic fient qui mihi male volunt.
 non ebriam esse in maledict. m. v. r. i. t. q. u. a. s. i. v. e. r. o. t. e. n.
 tam esse. felicitatis si. An non negat se esse ebriam,]
 vino, verum male ebriam vult intelligi? Mea Pyt
 Mea, & Mea tu, & amabo, & alia huiuscemodi, m
 bus apia sunt blanda. menta. Quid utuc rā mōstr
 Quippe monstrum est omne contra naturam. Si igit
 nuchus est, & vitiauit virginem, & contra rerum
 factū est, & recte monstrū est, & est ordo, Quid nar
 monstrū sui. Qui istuc facer. Eunuchus potuit
 facere, honestius apud puellā quā si vitare dixisset:
 test videri al. quid nūm significare. Ego illū nesc
 fuerit.] *ὄν κ' ἔψις.* Bene vitiaui. Eunuchi nomen, vt
 se virginē obtinere possit. Virgo ipsa lachrymat.]
 ostendit quid fecerit: & ostendit argumentis.

Neq; cū rogites quid sit, audet dicere.] Quia
 berata esset: sed non pūderet queri. Hec autē vitiaui
 virginem non habet nomē. Bonus vir.] *ἰσχυρὸς.*]
 iā Eunuchus. Nusquā apparet.] *Νέσκεις ἄν τινος* fu
 queratur, an culpa, sed constat haec argumenta esse
 ipse virginem vitiauerit. Bonus vir.] Bene Vir, q
 illum esse contendit. Etiam hoc misera suspicio
 Etiam: qui & hoc suspicatur virginem vitiatam. N
 mirari satis.] Bene hic omnes suspiciones ad Eunuc
 nouit reuocat. nescis Chercā si q. i. de hunc esse. Et
 curio, pro eo quod est, nescio. Nequeo mirari satis
 abire ignavos possis longius. Vise amabo nū sit.
 subaudiendum est, aut num sit quod dicis. Sed nih
 se] *Ὅτι* voluntatis rei sint, non etiam facti. Verum
 re non in mentem venerat.] Non, nihil posse
 amatores esse maximos, ad partem enim sententi
 net quod auit, Na in mentem venerat: non ad
 quod audiuisset se d. idum. Etiam nisi penitus negati
 fid raueris. con. rouerha interit. si enim nihil posse
 ras quod est quod in mentem non venerit vt vitare
 igitur amatores mulierum esse maximos, audieras
 ipsum vitandū fuit. Neq; enim hoc satis est ad pūdi
 stuprum vitasse, cum impudica fieri vel solo oscu
 sit, quā omnino integram & illibatam veli

non erit coniunctio, sed nomen: ut illud quasi sal-
 uderit: hoc autem, quod verum inuentum est, non
 suspicata sit. Nam in mentem venire, non reminisci
 m, sed etiam cogitare significat. Sic Cicero, In mentem
 in venit causam publicam sustinere, id est, non cogi-
 n suspicaris. Verum misere.] Si verum pro con-
 one accipimus, subaudiendum erit, amatores mu-
 eos esse maximos. In mentem non venerat.] Non
 audieram, sed quod hic fecit. An non aliud in men-
 nerat? Non scilicet facturum fuisse quod fecit. Non
 ntem venerat. Aut non erat cogitatum: aut non e-
 recordata. Nam illum aliquo conclusissem.] Mirè
 fiffem dixit, ut seuam feram. Sic alibi, Conclusans
 bet uxorem seuam. Neque illi commissem vit-
 a.] Si vel amatorem tantum meminisssem.

ACTVS IV. SCENA IV.

ÆDRIA. DORVS. PYTHIAS.

DORIAS.

foras scelestè. at etiam restitas? Senarij
 gitue prodi, male conciliate. DOR. obsecro.
 i. oh,
 vide os ut sibi distorsit carnifex.
 huc reditio est? quid vestis mutatio est?
 narras? paululum si cessassem Pythia,
 i non offendissem: ita iam ornabat fugam. PY.
 sne hominem amabo? PH. quid ni habeam?
 .ô factum bene.
 Istuc pol verò bene PYT. vbi est? PH. rogitas?
 na vides?
 i ideam obsecro, quem? PH. hunc scilicet. PY,
 is hic est homo? (lis suis
 Qui ad vos deductus hodie est. PYT. hunc ocu-
 rarum, nunquam quisquam vidit Phædria.
 Non vidit? PY. an tu hunc credidisti esse obsecro
 os deductum? PH. nanque alium habui nemi-
 m. PY. hau,
 omparandus hic quidem ad illum est: ille erat
 elta facie, & liberali. PH. ita visus est
 um, quia varia veste exornatus fuit:

Troch. tetra.
cata.

Nunc eò tibi videtur fœdus: quia illam non ha
 PY. Tace obsecro, quasi verò paulum interfiet.
 Ad nos deductus hodie est adolescentulus,
 Quem tu verò videre velles Phœdria,
 Hic est vetus, vietus, veterinosus, senex,
 Colorem mustellino. PH. hem quæ hæc est fabu
 Eò redigis me, vt quid egerim egomet nesciam
 Eho tu, emm' ego te? DOR. emisti. PY. iub
 hi de nuo

Respondeat. PH. roga. PY. venistin' hod
 nos? negat,

Iamb. septē
 pedum.
 Triometri.

At ille alter venit annos natus sedecim,
 Quem tecum adduxit Parmeno. PH. Agedum
 mihi expedi

Primùm, istam, quam habes, vnde habes, vel
 taces?

Monstrum hominis, non dicturus? DO. venit C
 PH. Fratérne? DO. ita. PH. quando? DO. hodie.
 PH. quàm dudum. DO. modo.

PH. Quicum? DO. cum Parmenone. PH. nor
 eum prius?

DO. Non, nec quis esset, vnquam audieram dic
 PH. Vnde igitur fratrem meum esse sciebas?
 Parmeno

* Induit dif-
 syllabum est.
 Troch. cat.

Dicebat eum esse: is dedit hæc vestem mihi. PH.
 DO. Meam ipse * induit: post vnâ ambo abie
 foras.

PY. Iam satis credis me esse sobriam, & nihil r
 titam tibi?

Iam satis certum est virginem vitiatam esse? P
 ge nunc belua, (ipsa ind

Iamb. tetra.

Credis huic quod dicat? PY. quid isti credam
 PH. Concede istuc paululum: audin' ? etiam r
 paululum sat est.

Trochaici.

Dic dum hoc rursus, Chærean' tuam vestem de
 xit tibi?

DO. Factum PH. & ea est indutus? DOR. factum.
 & pro te huc deductus est? DO. ita.

PH. Iuppiter magne, ô sceleratum, atque au da
 hominem. PY. væ mihi,

nunc non credis indignis nos esse irrisas
lis?

rum ni tu credas quod iste dicat: quid agam Iamb tetra.
io, (culpare Trochaeli.

tu negato rursus: possumne hodie ex te ex-
? vixisti fratrem Chæream? D O R. N O N. P H.

potest
alo sateri, video: sequere hac, modo ait, mo-
negat.

e. D O R. obsecro te verò Phædria. P H. I intro.
oi hei.

o pacto honestè quo modo' hinc abeam ne- (scio: Deest syllaba
est siquidem: tu me hic etiam nebulo lu- ionè nunc.

Parmenonis tam scio esse hanc technam,
n me viuere

ic est. P Y. inueniam* hodie parem vbi pol re- * Hodie pri-
m gratiam. ma produ-

id nunc faciendum censes Dorias? D O R. de cta, hoc die.

me rogas
e? P Y. ita, vtrum, taceámne, an prædicem?

. * tu pol si sapias, * Tu su-
scis nescis, neque de Eunuchò, neque de vi- perest.

irginis.
te omni turba euolues, & illi gratum feceris.

o dic, abisse Dorum. P Y. ita faciam. D O R. sed
on' Chremem?

am aderit. P Y. quid ita? D O R. quia cum inde
iam tum inceperat

inter eos. P Y. aufer aurum hoc: ego scibo
se quid fiet.

oras scelestè.] *Iucundus error, in quo non dubi-
hædria ipsum esse qui quæritur, verum insuper sic*

tur, tãquam sit ipse. Scelestè.] Quale est scelestum

qui nihil sciat. Restitas?] Necessario restitat, quò

se protrahit. Fugit iue.] Ex scelestum, & fugiti-

repat, in hunc cri men transferens Chæree. Malè

etc.] Opportunè adolescens hic exprobras munus

imptum. Male magno significat: vt Plautus in Am-

ie, Hæc mox scita est exercendo scorso conducto ma-

le. Ergo male conciliare, magno empte significat. nam
 conuentio, conciliatio nominatur. Conciliatum ergo,
 emptum. Os vt sibi distorsit.] Et hic memor ad
 insinuandi muneris, dicit illum sibi os distorsisse, qui
 ra sit pulcher. Os autem dicimus illi distorquere, quia
 zura pulchrum deturpamus. Quid huc reditio est
 ganter ei reditio obiicitur, qui reuera loco se non m
 Quid vestis mutatio?] Sic veteres. Plaut. in Trinu
 Quid tibi interpellatio, aut in consilium huc acce
 Cæcil. ἀγρευζουδῶν, Quid tibi aucupatio est argum
 aut de meo amore verbificatio est patri? Quid vesti
 ratio?] Nam liberi vestem habebat, vt pote Chærea.
 vero atque Eunuchi deposuerat. Paululum si cess
 Pythia.] Familiare est, iratis auertere se ad aliam.
 nam ab ea in quam cōmoueātur. Ita iam adorna
 gam.] Vt supra, Adornant vt lauent. Habésne
 nem amabo?] Hæc omnia Pythias cernens Eunn
 loquitur: id enim erit incundum, vt quærat illum
 videt. Quid ni habeam?] Quid ni, quid nisi. Hoc
 non habeam. Vbi est?] Dorionem contemplata, di
 est? quia non ipsam sed alterum nouit. Rogitas? r
 des?] Stomachatur uterque errans mirifice: illa qu
 eunuchum credidit, Chæream videns: hic, quod Eunn
 iecit, quod commisit Chærea. Hunc scilicet.] Hic i
 gens Eunuchum, dicit Phædria. Hunc oculis si
 strarum nunquam quisquam vidit.] ἀγρευζου
 gura, pro nostrum, vel nostrarum, id est, quæ fam
 stræ sunt, vt parum sit non vidisse Thaidem, nisi a
 ne familiarium quidem vllam esse, quæ hunc
 Quisquam.] Antiqua locutio est. Non vidit?]
 isidemque verbis repetit. Et interrogatio stuporen
 rantis ostendit, & iam veluti consentientis. Nam q
 habui neminem.] Bene, & illud quod ait, An
 quasi ex multis. Hæc, ne comparādus hic quide
 Hæc interiectio est conturbatæ fæminæ, nec constan
 Ille erat honesta facie & liberali.] τὸ ἰδῶτο
 quasi de mortuo, aut qui non est, scilicet Thaidi, q
 git. Honestæ facie ac liberali.] Commodè descri
 Chærea. Nunc eo tibi videtur fœdus.] Facete,
 fœdus, non enim est. Tace obsecro.] Aptè dictum.

ninco stomacho, quasi impudenter a fessenti formæ
 ne, & argumenta inaniter pertractanturque inno-
 pace obsecro] De consuetudine dictum est tace, &
 additur obsecro: ne tace ipsam videatur iniuria.
 i vero tu videre velles Phædria.] *Commotus ad-
 Phædriam, cogitur eum laudare, cui irata est: &
 um callide. Quem tu vero videre.] Facete, quasi
 et, nec ipsum qui misit, conspectum velit. Quem
 nem, talem & breuiter forma eius laudata est:
 orolixius illius sit describenda deformitas. Quem
 o videre.] Vero: pulchre. Pulcher n. est, cuius for-
 odium, nec conuictum commeruit. Lucilius in sa-
 x facie florem delegeris. Quem tu videre.] Quare
 nixa ista iam non velit videre, irata scilicet ob vi-
 virginem? An tu, quasi spectator elegans forma-
 qui amator sis Thaidis? Hic est vetus, victus, ve-
 us, senex.] Sic hoc totum pronuntiandum, quasi
 ur huic, propter quem laudauerit Cheream. Vie-
 tollis, flaccidusque & flexibilis corpore, unde & vi-
 & vimenta, & vites, & victores dicuntur, & vie-
 zare dicitur: quia vietus virgis magis religare possu-
 idlibet. Lucret. areneæ dixi vietâ vestem, id est pis-
 itia præd. tam. Vetus.] Ad vituperationem modo,
 laudem ponitur: vt, Veteris poetæ maledictis respõ-
 etus est, cuius diminutiuum est vetulus. Veterno-
 rbo vetere confectus, id est, veterno: quales sunt qui
 rem patiuntur. Et recte: nam sæpe Eunuchi in sene-
 ernosi sunt, & cito hoc laborant morbo. Senex.] Ex
 ægritudineque rugosus. Senex.] Vtrum senex? an
 a videtur ob deformitatem? Colore mustellino.]
 ite Terentius, non intelligens Menandricum illud
 ε χαλιώδης χέρον: ait autem Stellionem animal
 laceriæ non dissimile est maculoso corio. namq; ad id
 coloris facies exprimitur Eunuchorum corporis:
 lerique lentiginosi sunt. Hinc ergo errauit ideo, quia
 Mustela dicitur, χαλιώτης Stellio, ως παρὰ ἀριστο-
 τήλειος ἢ σὴν καὶ εὐτὴ κατὰ χέρον καὶ σωκράτους. Ego
 nem sequor, qui recte intellexit, Terentium scien-
 mustellino colore Eunuchum dixisse coloratum, veluz
 iado, quia verè Eunuchi, aut ex candidissimis leni-
 ginof.*

ginosi sunt, ut ex Gallis, & huiusmodi occidentalibus
 ex fuscis, subliuidi, ut ex Armeniis & aliis orientalibus.
 quid egerim egomet nesciam.] Pro non meministi
 ut non agnoscam. Eho tu, emin' ego te?] Miro sto
 quod ipse fecit, id ex alio conatur audire: quatenus ha
 diat, an hoc fecerit* dubitatiuè. Mihi denuo respō
 Hoc est quod in Rhetoricis Cicero ait, Contra firmam
 mētationem, aliam æquè firmā, aut firmiorem oppon
 hæc est autem æque firmā. Denuo autē, ad Respondeo
 zinet, non ad Iube. Denuo respondeat.] Iube ver
 denuo respondeat intelligēdum est. Roga.] Mire ut
 fiducia confertur, & apud vtrumq; est veritas, cum
 fallatur. At ille alter venit.] Bene instat quasi ex p
 obtinuerit Pythias. Agedum hoc mihi expedi
 Plautina sunt, cum in iisdem longa sit disputatio: seu
 à Terentio proferuntur ad eius exemplum: & quod es
 carent Plautinis nugis. Agedum.] *Δίον παρέρχον*
 adiuuat ex animo loquentem. Taces.] Et recte tace
 metuit Chæream. Monstrum hominis.] Bene Eu
 dictam est, monstrum hominis, hoc est, nec mas, nec fe
 existens. Sic & supra, senem, mulierem, dixit. Modo
 ta modo apte pro præterito tempore dictum esse: id e
 dudum. nam qui vitiauerat virginem, non modo, sed
 ante vestem mutauit cum Eunuchō Phædræ. Qui c
 Præpositio Cum, his dictionib; supponitur, Quicun
 biscum, vobiscum. Cæteris vero ita ut ipsum nomē pr
 bit, præponitur: ut cum amicis, cum exercitu, cum ac
 tis. Vnde igitur fratrem meum esse sciebas?]
 nouitius? & eum qui ex Piræo raro discesserit, & lon
 teruallo εἰς τὸ ἄσπν venerit. Et hæc sunt obliquæ inter
 ziones, quib; uti oratores videmus, cum deriuare rei
 nium nituntur. Et ideo sic ait Phædræ, ut frustretur
 quæ confessus est Dorus: vult enim fratri esse confu
 Parmeno dicebat eum esse.] Propè infirmatum
 monium est, quod enim sic ait, Parmeno dicebat eum
 falsum esse potest. Et mire sic ait: ut, Sola mihi tales
 Cassandra canebat. Sic autem dicimus, quando non
 quod factum fuerit, sed sæpius demonstramus. Iam
 credis me esse sobriā?] Quia supra dixit, Temulēta
 quasi graue iniuriā hoc dicto passa sit, memoriter di
 re

:: *vi, En ego victa sum. & Pulsus ego. Iam fatis cer-*
st virginem vitiatam esse.] Ordine aut, cum pri-
le se, tu de aduersario loquitur. Credis huic quod
] A personæ qualitate derogat fidem nam quid cre-
m est seruo, Eunucho, fugiuo? Quid isti credam?
sa indicat.] Hic à persona, quæ conuincebatur, ora-
d factum se retulit. Concede istuc paululum.]
rersum dicit istuc, vt longè sit à Pythia. Eunucho e-
cit Phædria. O scelestum atq; audacem homi-
Chæream scilicet, vel Parmenonem. sed sic pronun-
m est, vt putet ancilla, de Eunucho dici, hoc ipso
ræsto est, ideo illa infert, Væ mihi inæignis nos esse
modis? Væ mihi.] Hoc totum, Væ mihi, quidam à
, vsq; ad irrisas modis, dici existimans. Mirum ni-
das quod iste dicat.] Verum an serua quod ser-
n stulta quod stultus? an femina quod Eunucho?
a ni tu.] Clare dicit. quidam pressius putant. Heus
ato rursus.] Rursus, non ad negationem per-
ad interrogationem: vt sit rursus interrogatus. Rur-
tro, id est, è contrario, ac per hoc contrarium supe-
is dicit. Non potest sine malo fateri video.].
atio, & dilatio questionis argumento est nihil con-
Adde quod pœnam minatus, non tanquam iam in-
ed falso testi. Deinde ipsum fateri cõsideremus, qua-
on est testis fateri, sed rei. Hic igitur vt in illum cui
anserat vniuersam, fateri dixit, non indicare, vt i-
s, non alieni facti testis esse dicatur. Non potest
alo.] Quasi nec hæc fuerit, nec illa cõfessio, in qui-
lla veritas sit. Sequere hæc.] Quasi ad tormenta.
ait, modo negat.] Testis aut ab aduersario con-
er falsitatis, aut à seipso, si variauerit dicta. Ergo
quia non potuerit conuinci, ab inconstantia testis
um defensionis inquisitum est. Ora me.] Hoc ten-
vt sit causa non seuerendi. Obsecro te verò Phæ-
Bene Vero. nam quia ille dixerat, vt simularet pre-
annixius Vero addidit, ostendens serio se rogare, &
no: non vt ille inbebat, dolo. I intro.] Terribiliter,
odo eum summoneat Intro.] Verum intro, domum
edriam? an ad Thaidem? sed non oportet ad Thaidem
si, ne celandarum rerum index teneatur. Hoi hei.]

Bene

Bene hoi hei γετλιχομῶν rusticum posuit: utpote &
& nouitū, & est deploratio ab eis sic dicta. Actum
quidem.] Hec rursus claudē. & sic dicit tanquam a-
ratus Eunuchō suo. Alio pacto honestē.] Con-
uenit fuit mentiri decessisse seruum, & adfuisse me-
liberale & adolescentulum. Sed vide quemadmodū
datur, dum se mentiri pactum dicit, dum consili-
stat. Hanc autem causam longæ sermocinationis ad-
duxit artifex Poeta, ut apud omnes iam certum sit
reā vitiatam virginem, ne vllō errore impediatur &
nuptiæ, vel finis fabulæ differatur. Alio pacto
stet.] Nullo alio scilicet, nisi per hanc fallaciam. Quā
viuere.] Deest magis: ut sit, magis scio, quā me-
Inueniam hodie pol.] Hec est & εὐνομοία ac-
rum exitum fabulæ: nam dñ se vltimū Pythias,
diciū patri Cherea, & confirmantur nuptiæ Vtri-
ceam'ne an prædicem?] Tertium παρρησιᾶς abui-
nim aut Virum, aut Ne. aut certe hoc fit, ut sit figur-
sis. Tu pol si sapias, quod scis nescis.] Non po-
nescire quod scimus, sed ita, ut concordia discors: ut
lius, Sequiturq; sequente n. De Eunuchō.] Quid
Tu pol si sapias, quod scis, nescis. Videamus, cur noli
de vitio virginis continuo scire Thaidem. virum,
promisso malo vehementius commoueat, ac doleat
ex eiusdem virginis habitu, vultuq; ista cognoscat &
est actuosius. an quod proximum vero est, ut illā &
& frater ignorātes vitiatam, animosius aduersus in-
defendant, repetitum eam venientem cum tāto stre-
minis? Nam quo ore præterea diceret Thais Chremet-
roris pudore sollicito, Educta est ita uti req; illaq; di-
est: si sciret eam virginem non esse? De Eunuchō.]
Cherea sit non Eunuchus. Quod scis nescis.] V.
Heaut. Nescias quod scis, si sapias. Et hoc est quod γε-
λον dicitur. Quod scis nescis.] Proverbiale est, &
sum apud dialecticos tractatum, ut facio, & non fac-
amicus sum, & non sum: & audio, & non audio, &
ijsmodi. De vitio virginis.] Quod iam mulier fac-
Hac re & te omni turba euolues.] Causa quasi
ante iurgium cum milite Thais nesciat vitiatā virg-
Et illi gratum feceris.] Cui, nisi virgini? cuius cr-

ia, silentio texeris, præsertim tacentis iniuriam suã, olentis amissam virginitatem, ut nec confessionem emittatis subire possit. Id modo dic.] Id pro hoc, Etium pro præpositiuo. Thais iam aderit.] Bene iderit: huic enim aderit Thais. Quia cum inde Aliam causam ex alia supposuit, quasi diceret, vi-
sam.

ACTVS IV. SCENA V.

CHREMES. PYTHIAS.

t data hercle verba mihi sunt: vicit vinum Iamb. tetra-
uod bibi. tram.

n accubabam, quàm videbar mihi esse pul-
: sobrius.

iam surrexi, neque pes, neq; mens satis suum
cium facit.

hreme. C. H. quis est? chem Pythias, vah quan-
unc formosior

: mihi, quàm dudum? P. certe tu quidem pol-
to hilarior.

erbum hercle hoc verum est, Sine Cerere &
ero friget Venus.

rais ante multo venit? P. Y. an abiit iã à milite? Iamb. tetram.
mdudum ætatem, lites sunt inter eos factæ
xumæ.

hil dixit tum, vt sequerere sese? C. H. nihil, nisi
ens mihi innuit.

o nonne id sat erat? C. H. at nesciebam id dice-
lam, nisi quia

xit miles, * quod intellexi minus: nam me ex- * d videtur
it foras. elidi.

cum ipsam, miror vbi ego huic anteuofferim.

t data hercle verba mihi sunt.] Hic semigravis
ucitur vino Chremes priorum memor, tiubans in
tibus, vt fere adpoti solent. At at.] Interiectio est
im percepti, atque intellecti mali. Data verba.]
facta. Data hercle verba.] A milite, an à meretri-
us iam pridem malum dolum in omni re suspicatus
magis à vino, quasi captioso aliquo, data verba sunt
ibere, dulce est: ebrium fieri, inrpiissimum, adeo hui-

*que sequuntur, quasi subtilem fraudem ebrietati
 cit Paulus de vino, Pedes capiat primo, luctator e
 Vergil. de V. sa, Tentatura pedes olim vincituraq; li
 Ac dum accubabam.] Hic verba data sunt. Qu
 debar mihi esse pulchre sobrius.] Nihil elegan
 dixit, videbar mihi tunc esse sobrius: sed, ut hoc ipsi
 erroris esset, vino: nunc accumulatio, Videbar inqu
 nimium sobrius. Pulchre.] Fortiter, ac nimis. Neq
 Ad incessam. Neque mens.] Ad facta, ac dicta
 suum officium facit.] Bene, non enim omnino no
 nam hoc insari est: sed, non satis facit: quod est ebr
 Quis est chem Pythias.] *ἄποικῶς*. & satis mir
 pl^{is} mutatam credit, postquam ipse mutatus est. Q
 nunc formosior videre mihi quã dudum?] H
 tum Academicos iuuat, qui aiunt, prout habitus fue
 atque affecti, ita nobis aliud atque aliud videri:
 nihil certi comprehendere posse. Certe tu quidem p
 certe, & pol, hæc dixit, ut appareret hanc vere loq
 sobria est: illum verò, ex vino falli. Et honorifice, a
 sobria non dixit temulencior, aut lasciuior, sed a.
 Verbum hercle hoc.] Verbum, prouerbiuum: ut
 Andria. Verbum illud verum est, vulgo que
 solet: Sine Cerere & Libero friget Venus.] F
 sententiam renoces, non conueniet ebrius: s^{ed} ad petul
 quam: * sic ante dictum est. Nam & improbius fac
 & cum tropice locutus sit, tamen ordinem natural
 uauit: nam primum cibus, deinde potus, postro
 bido uenerat. Friget autem, quia omnis eiusmodi
 ptas in calore sanguinis constituta est, qui his reb
 tur. Et friget proprie, non adhaeret. translatum en
 prouerbiuum à picatione vasorum, quæ frigida pic
 tenent, cū alia multa meliora sint ad usum frigida,
 rum, argentum, aurum, & cætera huiusmodi. nam
 bi. Vbi friget, hac euasit. Et uide tres *ἄποικῶς*: Ce
 Liberum, Venerem. Sed Thais multò ante uenit
 interrogatiuè pronunciandum hoc, Et scias de his inte
 tionibus hæc ipsam esse, in quibus ita querimus, ut q
 interrogantur, responsuri nobis, se nescire, uideantur.
 dudum etatem.] Quia iam dudum infinite moræ e
 didit etatem, ut ostendas multū abisse temporis, ut f.*

indudum etatem, pro longinquo tempore. Lucil. *Et
mensēsq; diesq; , Non tamen etatem Actatem.]*
*longinquoq; tempore ac prolixo, ut est etas. nam sic
is de die, & die aliam, aliquantulum, moram. Nihil
um, ut se parare (cic?) Nihil, pro non. Vergil.
unt animos vel magna laudis egentes. Nihil, nisi
s mihi inuit.]* *apparet quasi iratam discessisse
m à milite, & tamen sic iratam, ut illi ira consilium
emertit. Iam, inquit, cum abiret. Ehe nonne id
t?] adeo simplex hic inducitur adolejcer, ut a Py-
prehendi pot. sit. nam quid opus fuit dicere, si inuit?
ciebam id dicere illam.] Dicere pro velle, vel fe-
re. Sic alibi, quasi tu dicas, factum vel consilio meo.
ia correxit miles quod intellexi minus.] Hoc
r facietius & sapientius quam dici ab ebrio rustico,
tescente, debuisset. Hoc vitium tunc fit, cum Poetæ
m suam in personas conijerunt. Quo d intellexi
.] Verisimile hunc tantum extrusum fuisse non
apulasse, quia miles Thaidi magis quam huic ira-
Miror vbi ego huic anteuortem.] Id est, hanc
rim. Vbi, in qua parte via.*

ACTVS IV. SCENA VI.

THAIS. CHREMES. PYTHIAS.

do equidem illum iam affuturum esse, ut illam
me eripiat. sine vt
: atqui si illam digito attigerit vna, oculi illi co-
entur, vsq; adeo ego illius tere possum in-
s,

Troch. tert.
catalect.

gnifica verba, verba dum sine: verum enim si
em conferrentur, vapulabit.

Thais, ego iam dudum hic adsum. T. o Chreme,
sum * expectabam.

* alias ex-
pecto.

turbam hanc propter te esse factam? & adeo
cattinere hanc
m rem? C. H. ad me? qui? quasi istuc. T. quia dū
lororem studeo
re, & restituere, hęc atq; huiusmodi sum mul-
assa.

ca est? T. domi apud me. C. hem. T. H. quid est?

Educta ita uti teq; illaq; dignum est. c. quid a?
id quod res est.

Hanc tibi dono do, neq; repeto pro illa abs te
quam precij.

c. Et habetur, & refertur à me Thais tibi, ita
rita es gratia.

t. At enim caue ne prius, quàm hanc à me ad
amittas Chreme.

Nam hæc ea est, quam miles à me vi nunc e
venit.

Abi tu, cistellã Pythia domo effer cum mon

c. Viden' tu illum Thais? p. vbi sita est? t. in
diola cessas?

al. Militum. c. * Militem tecum ad te quantas copias ad
At at. t. h. num formidulosus obsecro es mi
c. h. apagesis,

Ego formidulosus? nemo est hominũ qui vi

t. Atqui ita opus est. c. hau metuo, quale
esse hominem existimes.

t. Imò hoc cogitato, qui cũ res tibi est, per
Minus potens quàm tu, minus notus, amico
habens minus.

c. Scio istuc. Sed tu quod cauere possis, stul
mittere est.

Malo ego nos prospicere, quàm hunc vici
pra iniuria.

Tu abi, atq; ostiũ obsera intus, ego dum hinc
curro ad forum,

Volo ego adesse hic aduocatos nobis in tu
t. mane.

c. Melius est. t. mane. c. omitte, iam istic a
nihil opus est istis Chreme.

Hoc dic modo, sororem illam tuam esse, &
uam virginem

Amisisse, nunc cognosse: signa ostende. p. y.
t. cape.

Si vim faciet, in ius ducito hominẽ: intellexi

t. Fac animo hæc præsentis dicas. c. faciam.
le pallium.

Perij, huic ipsi est opus patrono, quem defen
paro.

do equidem illum iam affuturū esse, ut illam
 ne eripiat.] *Vides ut ex ipsis appareat verbis, quā
 & recens a litigio veniat Thais. Itaq; nec nominat
 n, nec virginem, sed pronomine vtrunq; significat,
 i medio constituta negotio. Affuturum esse.] Id
 venturum, ut, affuit & Mnestheus. Sine ut veniat.]
 licat, sine * nullis. & comminantis est: ut, Sine mo-
 qui si illam digito attigerit vno.] *Moris com-
 inum est ad exiguum reuocare commissā, quæ se v-
 redicent. Oculi ilico effodientur.] Et famineæ
 unt, & in libidinosos quāri maximè, nam hunc su-
 amorem esse virginis. Sic & alibi, Vt ego vngu-
 ile illi in oculos inuotem venefico. In oculos autem
 : sauire faminas, & tragædiæ fere omnes, & Co-
 rotestantur. Vtque adeo ego illius ferre pos-
 eptias & magnifica verba.] *Non dixit, vsque a-
 m possu m amare: sed quā insuavis iam diu sit o-
 licendo, ferre possum. Et cito ostendis quæ sit ami-
 litis. Ineptias inquit, & magnifica verba. Verba
 ut.] *Hoc est, quæ vim non admisceant rerum. Ve-
 im si ad rem conferentur, vapulabit.] Si dis-
 : verbis: & rem experiri caperit, vapulabit. Et bo-
 utio: ut si dicas verba ad rem contulit, hoc est, age-
 dicebat, aggressus est. Ad me? qui? quasi istuc.]
 us, & timidus, & prudens commotus est mere-
 dicto. Hæc atque huiusmodi sum multa pas-
 tier facunda meretrix, hæc impuistat adolescenti
 it & alia quibus non interfuit. Reddere, & re-
 .] *Proprie redditur cupientibus, ut domino ser-
 uitur cupiens, ut patria civis. Redditur, & re-
 , cupiem cupientibus, ut parenti filius. Ergo in-
 nq; est & reddi & restitui. Hem.] *Extimuit ado-
 num sororem suam in domo meretricis esse audi-
 rei statim occurrit Thais. Educta.] *Subauditur
 teque illaq; dignum est.] *Ene purgavit quod
 meretricio expectabatur. non inquit, ut me di-
 t, apud me est. Quid ais? Recte, quia mirum a-
 ertricem liberaliter educatam. Hanc tibi dono
 lius dixit, quām Dono: ut donum placidius videat-
 restantur. Neque repeto pro illa quicquam********

abs te precij.] Ex eo quod potuit iure facere, ben-
demonstravit, oratorie dicens. Non esse factur
habetur, & refertur à me Thais.] Qui habet
gratiam, nõdum retulit. Resulit, qui dedit haberi-
sum ergo hic dixit, & habetur gratia, & refertur.
sensum transfudit Sallustius in bellum Iugurthinu-
ma, pecuniam sime, utere, & quoad vixeris, nunq-
ditam tibi gratiam putaris, semper apud me inte-
Ne priusquã hanc à me accipias, amittas Ch-
Hoc in comædia licet more vulgi dicere. Caterum
amitti, quod nondum acceptum sit. An quia iam
sumptum sit. Nam hæc ea est quã miles à me
creptum venit.] Non ad deterrendum sed ad pro-
dum a virorum adolescentis hæc dicit: quem audaces
aliter ac res ipsa est. nam mox Thais mutabit orati-
dicit, Qui cum res tibi est, peregrinus est, Mini-
quã tu minus notus, amicorum hic habens mini-
monumenti.] Monumenta sunt quæ Græci dicunt
ἐπιτάφια & ταφάρια. Videntur illum Thais? I-
deri, timoris est indicium. Vbi sita est.] Trepida
sonas immisit. In risco.] Cista pelle connecta
Phlogium. Quas copias.] Proprie dixit cop-
fio annu, legiones in vnum collectæ, conuenit t-
de rustico adolefcẽti sex homines copias dicere.
filius, Parasitum, Donacum, Syllenum, Simalione-
gam. Num: formidulosus es mihi mox?] Form-
& terribilis, & timidus intelligitur. Apagelis
tus in Trinummis, Apagemon. Acque ita op-
Vt minus formidulosus. Metuo, qualem tu
minem existimes.] Videtur ebrius factus sic
iam etiam displicere nolle mulieri. nam idcirco
timere malam opinionem Thais de se. et metu-
leam tu me existimes.] Nunc dixit: Pro, metuo n-
fis. Peregrinus est, minus potius quã tu.]
Postquam tam ipsa non acquirit, quid offit
quod ait, Peregrinus est, minus potius quã tu,
dixit: quia tardum fuit dicere ut impotens tu
&c. Sed tu quod cauere possis. Est enim
Terentius per res sententias ad timiditatem conuenit
ad audaciam. nam & mox dicitur est, omnia pro-

am armis, sapientem decet. Quia ex providentia ti-
c audacia temeritas provenit. Admittere.] Fieri fi-
r melius dixit quam pati. hoc generale. nam nunc ad-
e, pati fieri significat. Malo ego vos prospicere.]
tere ne fiat: id est, prospicere & cauere, ab eo quod
it id quod sequitur. Accepta iniuria.] Hic causa
ur, cur illud malit. Ostium obsera intus.] Pa-
nsilium nihil aliud continet post claustra & fugã.
ra est claustrum ianue Transcurro ad forum.]
urro dixit, non curro: ut proximitatem fori ostende-
lo ego.] Quasi minus timeat: cupio non inquit, sed
turba hac] Vide timidum turbam appellare, quã
non timet. Melius est.] Fugæ occasione cupit dari.
] Hoc gestu iam adiuuatur. Omitte, iam istuc a-
Ex huius verbis apparet etiam manu comprehensũ
tecentem. Omitte iam adero.] Quia causam pro-
m videt, celeritatem redeundi pollicetur. Nihil o-
t istis.] Istis virum aduocatus: an istis omnibus que
Verg. Aut quid petis istis? Hoc modo dic, soror-
sc illam tuam.] Ordine est executus: primo virum
tm habeat, Dic sororem, inquit, esse illam tuam. V-
egotium habeat, Et te paruam virginem amisisse.
die agat, Nunc cognosse: Et vnde probet, Signa o-
Hec omnia sic pronuntianda sunt, ut & ista & fa-
ilia demonstrantur. Si vim faciet, in ius duso
rem.] Et recte quia violente civiliter resisti solet.
imo hæc præsentis dicas.] Hæc non dicerentur
de, nisi in illius vultu pauor nimis appareret. Fa-
] Adiuuandum pronuntiatione. Faciam enim, ti-
ictum est. Attolle pallium.] His verbis Chreme-
onstravit nimium liberaliter pauidi adolescentulis
m. Attolle pallium.] Vel quia simplex est, vel
brius pallium trahit Chremes Perij, huic ipsi pa-
opus est, &c.] Hæc meretur quæ re la rudem a-
ntulum magis & honeste naturam quàm culpandum
nonstrat.

T V S III. SCENA VII.

T H R A S O. G N A T O. S A N G A.

C H R E M E S. T H A I S.

Oſa Arij.

† In fatius e-
lidijur s.

Hancine ego vt contumeliam tam inſignem
me accipiam Gnato? (i)

Mori me fatius eſt. Simalio, Donax, Syriſce, ſi
Primum ad eis expugnabo. G. recte. r. virginem
pſam. G. n. probe.

r. Male malctabo ipſam. G. n. pulchre. r. in me
huc agmen cum veſti, Donax:

Tu Simalio in ſiniſtrum cornu, tu Syriſce in dextrum

Cedo alios: vbi centurio eſt Sanga, & manipularum?
s. a. eecum a deſt.

† In quid e-
lidijur d.

THR. * Quid ignaue, peniculone pugnaire, quid
huc portas, cogitas?

s. a. Egdn' imperatoris virtutem noueram, &
militum: (vul)

Sine ſanguine hoc fieri non poſſe, qui abſtergere

THR. Vbi alij? s. a. qui (malum) alij? ſolus Sannio
uat domi.

THR. Tu hoſce inſtrua: hic ego ero poſt principem
iade omnibus ſignum dabo. (i)

G. n. Illuc eſt ſapere, vt hoſce inſtruxit, ipſe ſibi

THR. Idem hocce Pyrrhus factitauit. c. videtur
Thais quam hic rem agit? (æ)

Nimirum conſilium illud rectum eſt, de occulto

THA. Sane quod tibi nunc vir videatur eſſe, huius
bulo magnus eſt:

Ne metuas. THR. quid videtur? G. n. fundam
nunc nimis vellem dari, (fi)

Vt tu illos procul hinc ex occulto cæderes: factitauit.

THR. Sed eecum Thaidem ipſam video. G. n. videtur
mox irruimus? THR. mane. (tem)

Troch. cat.

Conſilio omnia prius experiri, quam armis factitauit.
Qui ſcis an quæ iubeam, ſine vi faciat? G. dij videtur
fidem (beam de)

Quanti eſt ſapere: nunquam accedo, quin abſtergere

TH. Thais primum hoc mihi reſponde, cum tibi
iſtam virginem, (poſtea. THR. ro)

Dixit' mihi hoſ dies ſoli dare te? THA. qui

Quæ mihi ante oculos amatorem coram adduxit

THA. Quid cum illo agas? THR. Et cum eo clarum
duxit te mihi?

.Libuit. THR. Pamphilam ergo huc redde, nisi
maius eripi.

tibi illam reddat? aut tu eam tangas? omnium.
v. ah quid ais? tace.

Quid tu tibi vis? THR. ego non tangam meam?
tuam autem furcifer?

ne sis, nescis cui nunc maledicas viro. CH. non
hinc abis?

tu ut tibi res sese habeat? si quicumque hodie
c turbæ cœperis, (neris.

im ut huius loci, dieique, meiq; semper memi-
iseret tui me, qui hunc tantum hominem facias
imicum tibi.

im inquam ego caput tuum hodie, nisi abis. G.
n' verò canis?

ne ais? THR. quis tu homo es? quid tibi vis? quid Videntur
im illa rei tibi est? Cretici.

tibi: principio eam esse dico liberam. TH. hem.
.ciuem Atticam. THR. hui.

eam sororem. THR. os durm. C. miles, nunc a-
dò edico tibi, (phronam

im facias vllam in illam. Thais, ego eo ad So-
ricem, ut eam adducam, & signa ostendam hæc.

HR. tun' me prohibeas,

im ne tangam? C. prohibeo inquam GN. audin'
hic furti se alligat.

Satis hoc est tibi? THR. idem hoc tu ais Thais? * Donatus
.quære qui respondeat. legit, Satis

. Quid nunc agimus? G. quin redeamus: iam
æc tibi aderit supplicans (mulierum. & post ais,

dò. TH. credin' GN. imò certè: noui ingenium Thais. vbi

unt vbi velis: vbi nolis, cupiunt vltro. T. bene
utas. rursus nota-

.Iam dimitto exercitum? TH. vbi vis. GN. Sanga,
ti fortes decet persona locū
fecit errori.

ites, domique fociq; fac vicissim ut memineris.
Iam dudum est animus in patinis. GN. frugi es.

GH. vos me hac sequimini.
Ancine ego contumeliam.] Hic rursus inepti va-
nitas militis demonstratur, ad amicam, itaque ad hosti-

*lem exercitum, pergentis irritato animo, concitato
 inclinata chlamyde, trepidi, & quatiētis canit. Et ha
 ba pro hortatu imperatoris accipienda sicut, quando
 omnia de exercitu transferuntur. Contumeliam ve
 priè, & vi m les Sallust. Ne qua contumelia, &c.
 tumeliam in me accipiam Gnato?] Apparet C
 nem & dehortatorem esse certaminis, & ad pocula
 prouocare: Maximè cum viatatur persuasisse ista co
 vi hoc certame. moueretur. Mori me fatius est.] Re
 ta præsumptio, tanquam aduersus meretricem iurgio
 quam Thraſo sumere ausus esset, nisi morte propofita
 vel. e mortis contemptu opus est ad tale prælium. Mc
 fatius est.] Tanquam aliter miles aduersus mulierem
 re non posset, vel quia nihili, vel quia amator. Mo
 fatius est.] Quasi ille sibi dicat, vel molestum esse cer
 vel omicam non esse laudendam. Tam insignem] In
 vi miles dixit, quia insignia armorum sunt. Simalio
 hoc concitate pronuncianam est. Sequimini.] Hui
 di militia per tumultum repente suscipitur, & dici
 uocatio, ubi dux alloquitur ciues, Quis Rempub. si
 vultis, me sequimini. Vnde Verg. sic ait, - diuersa qu
 gmina in arina vocat subito ferruq; retractat: Ipse
 pugnas, sequitur tum cetera pubes. Primū ædeis
 gnabo. Debet hic esse vociferatio vana ad hoc, &
 militis cum quodam motu ingenti & per immanes
 sine vha vi rerum. Vanaque comminatio est, velle ca
 pugnare, cum foris sit meretrix. Malè mulctabo.]
 ordinem belli. Pr: imò expugnatio manium, tum recu
 tio captarum rerum, demum pœna p. adonum. Pulc.
 Postquam non obtinuit quod volebat Gnato, aſen
 ad omnia. Vide autem manifestam irrisionem ex ipso,
 ve laudandi, nam quid est in adium expugnatione:
 quid in virginis ereptione probuaris? quid in mala
 etan...a muliere pudicitudinis? Sed hoc est quod a
 pra de se ipso paratius, Quicquid dicunt laudo. In m
 huc aguen cum vecti, Donax.] Mirè composita ad
 temptum nomina Legionar. orum sunt. nam Donax ab
 dice, veluti sit inanis & fragilis, nomen sortitus est
 malio.] A finio, vel à finia deriuatum est, ob fæ
 tem oris, vel nasi. Syriscus.] lam diminutiuum est à*

ium huc.] *Ridicule satis armaturas leues non puerus Thaidem idoneas : & ideo agmen cum recti ire in medium. An ideo cum recti, quia ad expu- em venit adium? Tu Simalio in sinistrum u Syrisce in dextrū.] Hic agmen instruitur. Fa- ē est, cū à rebus magnis res ridiculæ detinētur. Ce- s.] Non reliquos dixit, sed alios, quasi multi sint,] Ne sangarius saltem, ut nomen esset. Manipulus] Manij ulus propriè est militis. Quum Romani & ub vno Centurione bellum aggressuri deputaban- i seruum vel coronam ex manipulo herbæ vel hu- cōficiet̃, quē pro signo sequebantur. Meri:ò ergo nē videns, manipulis desiderauit: hoc est, coquum nnuinas desiderat, qui apparauerat, quoties locus t est, conuiuium est constitutū. Alij manipulū fu- i discipulos dici putant. Eccum adest.] Pro se, ac bulis Sanga. Quid ignaue.] Apparet coquum ad um strepitum sic exisse, ut ad artē suam fuerat ex- gōne.] Hec causa est. Imperatoris virtutē no- vim militū.] Hoc plus habet salis, si sic intellectū t Sanga vno eodemq; tempore & quærat quid di- lq; respondeat, hoc noueram sine sanguine fieri nō icet ὁ ἄριστος. Quid igitur si hoc sciebat? Qui erem vulnera.] Quasi hoc fuerit auxiliij genus. c est? vnde vulnera? quorum vulnera? vtrum v- partis? An quod magis ridiculū est suorū? Solus seruat domi.] Hec figura παρόμοιον dicitur. annio seruat domi.] Et, Sola mihi tales casus a canebat. Seruat domi.] Pro remanet ut obser- i seruat domum, rectū erat, non seruat domi, si cu- telligeretur. Vel seruat pro sedet: ab eo quod sequi- uod præcedit. nā non seruat, nisi qui prius in eo lo- t. Qui malū.] Malum per παρὲνθεσιν suauiter in- plant. in Ep. di. Quæ malum hæc impudentia est? rreponitur malum, nisi oculis cōuersis ad eum qui reprehendimus dixerit. Malum, nunc interiectio principia.] Magnificè ad risum cōmouendum. nā ebuit post vos. Et hunc locum sibi optimum elegit, lus Post principia. Militari dictum est. Et ambi- ulu, an in extremo agmine sit hic locus, an in*

medio. Inde omnibus signum dabo.] *Tanquam omnibus dari possit, si aliunde detur. In his sibi caui An loco simpliciter, qui post principia, An loco, inportunè & euergis. Terent. in Adulpho. Pecunia negligere interdū maximum est lucrū. His pro de hoc Pyrrhus factitauit.] Irridet quidem poeta, men ostendit officium imperatoris hoc esse, ne se in proyiciat. Sic Sail. Et in praelijs actus promptus. Et h. quasi in Palliata, sed concessum poetis fuit. Pyrrhus peritissimus stratagematon fuit: primusq; quem ea disciplina per calculos in tabula traderetur ost. mitū consiliū illud rectū est.] Illud rectum est locutio, & superiori similis. Nimirū dabit hæc signum mihi malum, pro, sine dubio rectum est. Sa tibi nūc vir videatur esse, hic nebulo magnus metuas.] *Figurata loquutio, & præterea vix termixtum. nam hic ordo est: Sanè hic nebulo est tuas. An hic erit ordo & sensus, ut sit dictum, N sanè qui tibi vir videtur esse, hic nebulo magnus rectè, nam obterretur adolescēs & ætate militis, vir est: & magnitudine, quod magnus corpore: quod in illo vana esse, meretrix, ut experta, denuncia autē vel inanis, vel vanus, aut mollis, ut est nebulo. Et hoc è ἰσχυρῶς dictum est, Meretrix frustra non corripit Chremesem, Sanè inquit, quod tibi videatur esse, & deest, Non est: ut sit, Nō est quod videatur esse, hic nebulo magnus est. Sic alibi, Sæpe hac offendero post vnquam, nihil quod dicas quarebam, iter hac habui, peristi. Ut sit, non est mihi. Quid videtur?] Non diceret miles si stertentia: sed iam videtur timore mutatus. Quid Dubitandi est quod dictum sit, quid videtur? E militem puto dicere, quem paulatim à violentis cribus principis ad terrorem desidiāque perdit. Nam primo ipse præcedit, ut pote qui dicat sequi denique propius deuentum est. post principia res Post iam ipse nihil audet, sed quærit consiliū Denique vbi cominus res gerenda est, dixit, continet irruentes. Ad postremum diffusus, nesciat, ad parasitū spectans, Quid agimus, inquit?**

nc.] Mirè parasitus hoc ait: vel quia militem nolle
 el quia non audeat impugnare, consilium formidat.
 & aprium meretrici dedit, subtiliter tamen: nam
 ugnant, qui cominus non possunt: & ex occulto,
 audent palàm. ed honesta causa: non quia timeas,
 sed ut fugiant: tanquam nisi hostes fugerint, non
 m accedere. Fundam tibi.] Non dixit hastam, aut
 i, sed sagittam, fundam, qua nimirum longè iacta-
 x hoc interuallo, pauorem ostenderet non audentis
 . Et mirè tibi: tanquam ipse parasitus ne hoc au-
 unt autem qui putent hæc à Thaide ad Chremetem
 t malè: non enim conueniunt ista meretricis dictis
 ibus. nisi quia mouet me, quod ex occulto dicit:
 nstet iam dudum videre militem, & ipsum non vi-
 n qua pugnaturus sit. Ut tu illos.] Meretricem
 um suis: ut alibi, Nos prius introducant. Facerent
 .] Deest rursus, Vi: sic, Vi facerent fugam. Vel à
 os illatum est. Facerent fugam.] Desiderat con-
 nem Enim: ut sit, facerent enim fugam. Ut cæde-
 o cædendo cogeres ut facerent fugam. Sed eccam
 m ipsam.] Eccam & ipsam, figura ἔμφρασις: quasi
 rincipem belli: & ipsam, contra quam pugnaturus
 am mox irruimus.] Hoc parasitus, irridens mili-
 ti. Et irruere propriè dicuntur, qui cum furore
 u incunt. Omnia prius experiri quam armis
 tem decet.] Animaduerte quantum vim habeant
 Tandum in Comædijs seueræ sententiæ, quum à ri-
 tersonis proferuntur, quale est apud Plautum ubi
 am fortunam admirans ait, Nimia est miseria, ni-
 chrum esse hominem. Quàm armis.] ἀναλόγως
 im armis. Aut ἐκλεΐσας est, si subaudiamus agere.
 non dixit me: sed sapientem, quod magis ridicu-
 . An quæ iubeam.] Et mire non velim, sed iu-
 lixit. Iubeam pro velim: ut iubeo Chremetem. dij
 n fidem.] Bonæ ἀναλογία, quia leuiora laudau-
 : exclamare iam debet. Et hoc est quod supra ait, Id
 si negant, laudo id quoq;. Nam negat rursus malè
 idum esse, qui superius retineri non poterat, quin
 lium vel moriturus irrueret. dij vestram fidem
 est sapere, nunquam accedo, quin abs te ab-
 cam do-

cam doctior.] Mire egit personam admirantis nam *ἄποφω* ad deos, ut *αἱ* vestram fidem : *πισμ*, Quanti est sapere, ad militem, Nunquam quin abs te abeam doctior Et ridicule parasitus, et accedo ad te dixit, qui nunquam recedit. Qui abeam doctior.] Nimis impudens assentatio, se ceteriorem ex militis sapientia. Thais primum hoc responde.] Omissa contentione repetenda virginium iam puellam, sed pactum exigit, ut amator. Cedo.] Pro, cum tibi darem. Quid tum postea?] Respondendum erat: aut non dixi. Sed vide contentione meretricis in contemptione personae militis, interro- gationem interrogare maluit, quam per inductionem captas?] Contentione genus interrogatiue. Quae mihi oculos coram.] *Ἔνθα* significat inepti militis. An ante oculos minus est quam coram: Ante oculos coram.] Potest ante oculos, & longe tamen intelligi proximitatem significat. Quid cum illo agas?] Meretrix non putat illum idoneum, cui reddenda, cuique se purget: adeo apud illam amicitiae eius pars est. Nam errant qui dicunt eam se velle militi reddere. Et cum eo clam subduxi te mihi] Inuicem cum eo: nam ut supra legimus, exclusit Chremes duxti te mihi.] Furtim subtraxisti te mihi. Verg dum capiti subduxerat enssem. Libuit.] Superbum meretricium verbum. Sic de Chelidone Cicero ait, ait se facturam. Huc redde.] Idioma est pro con- repositis. sic & in Hecyra, Renumeret dotem hanc nisi vi mauis eripi.] *Ἔνθα* nisi, pro non, & si: vi tibi illam mauis eripi. Tibi illam reddat?] Se interponit Chremes, ut adolescentulus potuit, iam milite. Aut tu illam tangas? Omnium.] Ait ut Chremes. nam quia dixit, nisi vi mauis eripi, ait tam tangas? & addidit, Omnium. & est *ἄποφω* secunda. sic autem loqui solent plus gestu quam conciti. Tibi illam reddat? aut tu illam tangas? *Ἔνθα* vis in pronominebus, & significatio est, ut, Cui illam? Quid tu tibi vis?] Recte, cum Thaido e- quebatur, non cum hoc. Ego non tangam meam. *Ἔνθα* meam. hinc enim probatur iniuste dictum.

ngas? Tuam autem furcifer?] *Incongrue, ut im-
 adolescens liberum servilibus convitiis exagitat.
 sis, nescis cui maledicas nunc viro.] Animad-
 arastum neque tacere omnino, ne defuisse patrono
 tr. neq; in aliena causa rixam in se transferre. Non
 : abis? scin' ta, ut tibi res sese habeat?] Hoc pa-
 llud m. k. i. Chremes. Cave sis.] Quia imperatiua
 unt contumeliosa addebant veteres, sic: quod signi-
 vis. Scin' tu?] Non parasito, sed militi dicit: Fa-
 thuius loci dicitque, me q; temper memine-
 Moris est magnas esse minas hominum meticulofo-
 ecta ergo quam acriter timidus comminetur. Huius
 eique meique.] Locis, in quo lapsus: Dicit, quo le-
 , a quo lapsus. Miseret me tui.] Hic parasitus nunc
 ronicor Chremeti respondet. Qui hunc tantum
 cor facis inimicum tibi.] Nunc quidem pa-
 i militis assentatione discedit. Diminuat ego ca-
 um hodie, nisi abis.] Rusticius dixit, caput tuum
 am quam si diceret, dirimam tibi caput. Ain' ve-
 s?] Hoc a sebo impudentibus inimicis convitiis
 nam militum dicitur. est in hostem, canis: & a-
 merum quo gravi contumelia in adversarium di-
 recit in illo loco, πῦλὸν ἀπὸν ἄλλοι μὲν δῶκ σὺ τε
 x. Quis tu homo es? quid tibi vis.] ἐπιπροχο-
 ura est tibi multa terribiliter interrogatur: ut, Sta-
 na causa vie, quibus sis in armis? Quibus tenetis
 ibis.] Non obsequer, seu figura, e dicitur ab irato
 pio e m. se dico libertam.] Quo tollitur tuam
 Scibus.] Et hoc, & seibus dicitur, post productio-
 tia contumeliosus. Principio.] In iraduisit offi-
 fensiois, etc. In asserioris, Principio eam esse dico
 : In cognitoris, inem Atticam: In fratris, Meam
 : Et bona est ordo, libera, civis, nobilis, Ciuent
 n.] Quo etiam negotium potest ei fieri, qui se pro
 gressu in civem. Hui] Hui, hem, & cetera huius-
 neris, sanne sunt adversus eos quibus irascimur,
 sororem. Quo constat praesto esse defensionem
 Os durum.] Quasi ex omnibus hoc fit impuden-
 od & sororem suam dicat. Os durum.] Os impu-
 contra, mollis frontis dicitur, qui sunt reveren-*

tes. Nunc adeo edico tibi.] *Ut superbe, quasi militi edictum pratoris dicitur, & imperatoris. Miles adeo edico tibi.] Miles contumeliose dixit. De i est officiis, quæ suo nomine contumeliosa censentur.* Adelphis, *Delibera hoc, dum ego redeo leno. Ne vicias villam in illam.] Seruauit præcepta meretric vt meminerit, Si vim faciet, in ius ducito hominem eo ad Sophronam.] Hoc tentius à Thaide Ch Prohibeo inquam.] Non satis exercitate adolesce dem verbis dictum repetit militis. Audin' tu hic alligat.] Gnato occasionem finiendi litigij iam quærit, ob desiderium mensæ & cibi: & ideo quasi consilium suggerit, hunc reum militis esse posse, qui tus est alienam rem suam dicere, & id in iure profut est apud prætorcm. Ergo furti se alligat, id est reum cit fraudis. nam μετὰ δίκην πικρὸς furtum pro omni fra dolo accipimus. & iniuria Alligat.] Astringit, illa & obnoxium facit. Omne igitur quod fraude fit, t est. Sic Verg. Furta paro belli, id est insidias. Et Dulc ta, id est adulteria. Omne malum factum, Quæ qu superos furto letatus inani Distulit in seram co piacula noctem. Furtum duobus modis dicitur: vn omne maleficium generaliter significatur: altero, c surrepta demonstratur. Nunc ergo furtum, mali est. Satis hoc est tibi.] Ad repetendam scilicet vir sumendamque iniurie vindictam. Quære qui re deat.] Et contempsit interrogationē, & indixit in in professione iracundiæ, cum dixit indignum militem. hoc tu ais.] Id est, hoc quod Chremes, & tanquam mes. Et ipsam circumuēturus interrogat, quod illa gens, malitiose ait, Quære qui respondeat. satis con liose: illud enim quæritur, quod difficile reperitur non modo indignus es, inquit, cui ego respondeam: inuenies qui te dignum responso iudicet. Quid nun mus?] *Vide vt euauerit actio militis. Primo dixit, prius experiri quam armis sapientem decet. Post, Ide tu ais, Thais? & postremo, Quid nunc agimus? & nunc agimus, Consilium quærentis est. Quid nun mus?] Languidi atque defessi est, Quid nunc agimu est illud quod agis, Primum ades expugnabo, &c. See**

hinc exitum semper accipiunt. Quin' redeamus.]
 todo, imo. Non abeamus, inquit, sed redeamus: ut
 masius vno verbo ostenderet. Credin' ? Ex parte
 : qui sic interrogat. Credin' ?] Credere dubitantis
 m esse, fidentis. Vbi nolis, cupiunt vltro.] Plus
 bei, non renocando verbum quod expectabatur,
 olunt, sed cupiunt, ergo variauit: non enim intui-
 ut vltro. Bene putas.] Hoc est, recte putas, sapi-
 ligis. Vergil. Multa putans, sortemque animo mi-
 niquam. Vel conicis. Vel putas disputas. Vel pu-
 as. Iam dimitto exercitum.] Dimitti exercitus
 vel pace facta, vel vexatis hostibus. Ridicula ergo
 enia verborum est, quum sint facta deformati-
 ta, vt fortes decet milites, domique fecique
 sim vt memineris.] Vt mire in coquum: qui fo-
 at in domo, quia milites hi fortiter pugnant, qui
 nores domorum. Vide ergo quam vrunque comi-
 ineundum praelium, resq; bellicas Donax primus
 s domesticas Sanga, qui coquus est. Domiq; fo-
 omi & foci genituii sunt. Cecit. Decora domi. Plauti
 sam domi cupio, operiar tamen. Iam dudum ani-
 in patinis.] Hic aperuit causam poeta, cur & in-
 zato iret ad litem, & libens domum redeat. Frugi-
 ilis & necessarius, a frugibus, quæ quod his frua-
 ctæ sunt. Inde fructus & frumentum. Frui autem
 a frumine, quæ est summa pars gula: a qua re, et-
 quæ nec cibo nec poculo sunt frui dicimur, ut tra-
 s: utpote rebus venereis, & delectatione odoris
 auditus, &c.

ACTVS V. SCENA I.

THAIS. PYTHIAS.

n' scelestam mecum perplexam loqui?
 , nescio: abiit: audiui: ego non adfui.
 i istuc mihi dictura aperte es, quicquid est?
 conscissa veste, lachrymans obtinet.
 hus abiit: quamobrem? quid factum est? taces?
 uid tibi ego dicam misera? illum Eunuchum
 ant
 TH. quis fuit igitur? PY. iste Chærea.

Senarij.

TH. Qui

TH. Qui Chærea? PY. iste ephebus frater Ph

TH. Quid ais venefica? PY. atqui certò come

TH. Quid is obsecro ad nos? aut quam nobre
ctus est? PY. nescio.

Nisi amasse credo Pamophilam. TH. Hem mihi
Infelix, si qui sem tu istæ ve

Num id lachrymat virgo? PY. id opinor. TH.
sacrilega?

Istuccine interminata sum hinc abiens tibi
PY. Quid facerem? ita vt tu

TH. Scelesta, lupo ouem comministi? dispu
Sic mihi data esse verba: quid hominis illic

PY. Hera mea *tace obsecro, saluæ sumus.
Habemus hominem ipsam. TH. vbi is est?

ad sinistram. vides

Ne? TH. video. PY. comprehendi iube, q
potest.

TH. Quid illi faciemus stulta? PY. quid fac
Vide anabo, si non, cum aspicias, os imp

Videtur. TH. non est. PY. tum quæ eu
dentia est.

P[er]gin? scelesta mecum perplexe loqui?

Primum virgo vitata esse cognoscitur à Thaide,

ne, postquam magnopere & defensæ est, & re. en

statim consequentur nuptiæ eius, & Chærea, qui

riauit. Perplexe loq[ui].] Ideo perplexe, quia stat.

men virginis celare Scio, net. io. abuit, audiat

dictis omnibus pauca decerpit: & ostendit quia

dixerit: & stomachi sententia expressit. Scio.] El

lam. Nescio.] Vitatam. Abiit.] Eunuchus i

Dom. loc. admissum. Ego non adfui. Cum ha

Acriter iracundus est, ea repetere, quæ proxime

quib. irascuntur. Et, En ego vincula si u. fieriq; eff

ctus. Non tu istæ, &c.] Non est hic interrogati

conscissa vultu lachrymans obtinet. Hæc omni

esse significauerant. Virgo obtinet.] Tacem u. cor

Nec iam temens: Reuerens dolores; v. me verere

ce. Obtinetus quorū. pudor: v. in Phsr. Huius q

obices? Eunuchus abiit.] Non Chærea, sed Eu

* Nisi legas
bis tace, ver-
fus non con-
stat.

git, sed abiit dixit. Quamobrē? quid factū est? ta-
 Hac & sibi dicitur instantis domine vultumq; habitūq;
 rant. Quis fuit igitur?] Hac et latine pronuncia-
 t. aut quia iniuriam indicat, aut dubitat de nomine
 aut trepidat per timorem: aut ut non videatur as-
 sum fuerit factum: aut quia non libenter dicat eius
 cui irascitur. Sed ego agnosco ancillarum consue-
 tū, quae obliuiose sunt. Ille ephebus.] Ephebus no-
 latatem retulit, non ad facinus commissum. Ephe-
 bito ostendit, cur iste Eunuchus creditur.

dais venefica?] Redit rursum ad iracundiā: aptū
 & comicū in ancillas, venefica, lupa, vipera, & sa-
 & c. Quid is obsecro ad nos?] Non rogantis est
 sed doctis. Nisi amasse credo Pāphilā.] Deest
 sit, nisi quod. Num id lachrymat virgo?] Ut su-
 cro serio triumphat: pro ob id. Id opinor.] Callide
 opinor dixit, cum sciat. Quid ais sacrilega?] ab-
 im primo scelestā, deinde veneficā, postremo sacrile-
 cine interminata ium?] Satis moraliter, Istucci-
 minata sum, pro num istuc tibi comminata sum?
 ne interminata sum hinc abiens tibi?] Appa-
 rost scenam esse mandata. nam supra non meministi,
 rat, Tamen hos prius introduceam: & quae volo si-
 verabo, postea continuo exeo. Ita ut tu iussi, soli
 est.] Dixerat enim prius Cherea, Edicit ne vir-
 m ad eā adcat, & mihi ne abscedā imperat. iussi.]

καὶ μετὰ πλάτρωσ pro iussi.

ita, ouem lupo cōmisisti.] Bene dilatatum tot oc-
 pruerbiū personae Thaidis ascriptum est: continet
 nineam reuerentiam & meretriciū sensū. reditq;
 d minora conuicia: quia videt se esse conuictā, &
 erbiū, Ouē lupo cōmisisti. Sic mihi data esse ver-
 etur plura fuisse dictura, nisi superuenisset Chae-
 id hominis illic est?] Per genitiuum casum in-
 icitur, per nominatiuum honorificē. Quid homi-
 est?] Non continuo agnoscit hūc hominem merce-
 a etsi adhuc Eunuchi veste indutus est: attamen e-
 lonis incessum: vultū, habitūq; mutauit: & prae-
 us in Cheream redijt. Hera mea tace obsecro.]
 hic puellariter arridet. Tace.] Nō silentiū indicētis

*est, sed securam facientis. ut, Tace, egomet conueniat
 Habemus hominem.] Mirè hominem dixit, ut
 iube comprehendi.] Pro comprehende. Iube enim
 significat. Et quantum potes.] Deest cum. Quid
 citemus?] Subaudiatur comprehensio. Quid facia
 gas?] Moraliter expressit puella stupentis verba,
 habentis quid respondeat ad ea quæ dicta sunt. Vide
 bo, si non cum aspicias, os impudens videtur.
 ab eo quod respondere ceperat, ad aliud transit,
 confidentiam Chereæ. Non est impudens, inquit, no
 milis impudenti. Sic alibi, seueritas inest in vultu
 in verbis fides.*

ACTVS V. SCENA II

CHÆRBA. THAIS. PYTHIA:

Iâb. tr' met.

A Pud Antiphonem, vterq;, mater & pater
 Quasi dedita opera domi erant, ut nullo
 Introire possem, quin viderent me. interim
 Dum ante ostium sto, notus mihi quidam ob
 Venit; vbi vidi, ego me in pedes, quantum qu
 In angiportum quoddam desertum: inde ite
 In aliud, inde in aliud: ita miserimus
 Fui fugitando, ne quis me cognosceret.
 Sed citæ hæc Thais, quam video? ipsa est: h
 Ah, quid faciam? quid mea autem? quid facie
 TH. Ad eam: bone vir Dore, salue: dic mihi

* Primâ au-
 fugistin'
 pertinet ad
 versum præ-
 cedentem.

* Aufugistin? CH. hera factum. TH. satia' id r
 ect?
 (hanc r
 e. Non. T. Credin' te impunè abiturum? C H.
 Mitte: si aliã vnquã vllã admifero, occidito.
 T Num meam læuitiam veritus es? C H. non.
 C H. Hanc metui, ne me criminaretur tibi.

* al. PY. Nisi
 legas paulu-
 lum versus
 non constat.

TH. Quid feceras? C H. Paululum quiddam
 cho paululum impudens?
 An paululum hoc tibi esse videtur, virginem
 Viniare ciuem? C H. conseruam esse credidi.
 PY. Conseruam? vix me contineo quin inuol
 Capillum: monstrum, etiam vltro derisum a
 TH. Abi hinc infana. PY. quid ita verò? de bea
 Credo illi quicquam furcifero, si id fecerim:

im cum se seruum fateatur tuum.
 illa hæc faciamus. non te dignum Chærea
 nam si ego digna hac contumelia
 aximè, at tu indignus qui faceres tamen:
 ædepol quid nunc consilij capiam scio
 gine ista: ita conturbasti mihi
 es omnes; vt eam non possim suis,
 quum fuerat, atque vt studui, tradere:
 dum parerem hoc mihi beneficium Chærea.
 nunc dehinc spero æternam inter nos gratiã
 ais: sæpe ex huiusmodi re quapiam, & ex
 principio magna familiaritas
 ta est: quid si hoc quispiam voluit deus?
 idem pol in eam partem accipioq; & volo.
 ita quaeso vnum hoc scito, contumeliæ
 fecisse causa, sed amoris. TH. scio.
 propterea magis nunc ignosco tibi.
 co inhumano ingenio sum Chærea,
 tam imperitã, vt quid amor valeat nesciam:
 quoq; iã Thais, ita me dii bene ament. amo.
 pol tibi ab istoc hera cauendum intelligo:
 sim. P. Y. nihil tibi quicquã credo. T. desinas.
 me tuæ commendo, & committo fidei.
 o in hac re mihi oro vt adiutrix sis.
 patronam * cupio Thais: te obsecro.
 , si non hanc vxorem duxero.
 en si pater. C. H. ah, quid? volet, certo scio.
 odo hęc sit TH. paululum operiet
 n frater ipse hic aderit virginis.
 n accersitum ijt, quæ illam aluit paruolam.
 oscendo tute ipse aderis Chærea.
 verò maneo. TH. visne interea dũ is venit,
 periamur potius, quàm hic ante ostium?
 o percupio. P. Y. quã tu rē actura obsecro es?
 id ita? P. rogitas? hunc tu in ædeis cogitas?
 : posthac? T. cur nõ? P. crede hoc meæ fidei,
 c pugnã aliquã denuo. T. ah, tace obsecro:
 m perspexit e eius videre audaciam.
 i faciam Pythias. P. non pol credo, Chærea,
 nullum non erit. C. H. quin Pythias

* Alias, ca-
pio.

In (Adest)
prior syllaba
pertinet
ad versum
præcedentem.

Tu me seruato. p. neque pol seruandum tibi
Quicquam dare ausim, neque te seruare: ap
r. Adest optimè ipse frater. c. perij hercle: o
Abeamus intrò Thais: nolo me in via
Cum hac veste videat. r. Quamobrem tand
quia pudeat?
c. Idipsum. p. idipsum? virgo verò? r. i præ,
Tu illic mane, vt Chremem introducas Pyth

A Pud Antiphonem vterq;] Rediens in vicinia
causam reddit Chærea, cur nō mutauerit veste
tuit autem, & de necessitate argumētū fuit, Chæ
mutasse vestem: vt cum meretrix virginem à Chæ
tam audiret, & eam cum turpi habitu incedente
retur, eū reū vitiata virginis putaret. Apud Au
dixit, pro in domo eius. Vterque pater & mater.
terque pater, & vtraque mater, sed vterque pare
pater & mater. Quasi dedita opera domi
Non tam mirum, si domi erant: sed illud magi
quod in ea domus parte, qua in ades introeun
adolefcentulo. Vt nullo modo introire possen
rius causa cōtinetur, cur nō mutauerit veste: In
tur huc redierit. Quin viderēt me.] Quin modo
minus. Dū ante ostium stō.] Antiphonis scilicet
mihi quidā obuiā venit.] Au notus, qui me pos
scere? an qui me nouerit, id est, amicus? Quātum
Deest velociter. In angipontū.] Vide illum nō v
vni clausula bis In dicere, in p. de, in angipontū
portum dicebant vicini non pecuniū, viam publicā
gipontum quoddā desertū. Deest fugiens. It
rimus factus? caudo. Deest fatigatus, lassus, &
dus hinc dum fugio. Et honesta locutio: vt miser
miser? caudo. Ne quis me cognosceret.] Non
præ dicitur? non agnosceret. Sed esse hæc Thais
video: Nam p. sem ipse vius, nūc primū videt. I
In c. i. s. r. n. a. n. c. , atque defigor. Primus metu
conspium: sed recognitio reddit confidentiam. Qu
autem?] Colligit se rursum ad impudentiam Chæ
videt si non eadem est audacia in Chærea, que in se
do facinore fuit, & id est, n. n. c. , quid mea autem?

nihî?] *Opportune se confirmavit: quia si extimuis-*
gisset, nihil nuptiæ promoueretur. Bone vir Do-
torum figurato dicit, ut meretrix, & subtiliter. nã
eam esse quem alloquitur, non Eunuchum. Et hic
occafio datur meretrici adiuuandi adolescentis, qui
non mutauit: & adhuc quasi Eunuchus & ser-
bone vir Dore, salue.] Maior obiturgatio est per
simulationẽ Thaidis aduersus Charea, quã si illum
est, appellet. Hera factũ.] No potuit subtilius re-
Charea, quã accommodare se interroganti. Satiñ
lacet?] Hoc potest & non figuratè dici, sed apertè.
ne noxiã mitte.] Trisyllabo nomine noxiã dixit,
xam. Alibi aliter, Dominam dixit, extra noxam. Si
quã vllam admifero, occidito.] Verba seruorũ,
nil horribile est post presentes plagas. Et nõ, cedito,
*ito: & non, alias dixit, quasi illa * dixerit adhuc*
vti fugitiuus. Num meã sæuitiã veritus es?] Per-
es. Hanc metui ne me criminaretur tibi.] Per-
tatus est verba fugitiuorum, quæ apud dominos
omprehensi. Vitiare ciuẽ.] Bene intulit ciuẽ: quod
uã virginẽ vitiare, auẽntis gradatim facta. Con-
esse credidi.] Locus erat vt diceret, Seruam esse
sed admirabiliter conseruam dixit, & hoc ipsum
liter pronũciandum est, tanquã miserabiliter cre-
onseruã esse, quæ ciuis erat: atque eã quasi conser-
are debuerit. Conseruam?] Opportunè stom-
pythias facta mentione conseruæ. Vix me conti-
n inuolẽ in capillũ.] Mine iste propriè famina-
& in se, & in alios vnguib; seuiẽtiũ. vt, Vnguib;
fædans & peõiora pugnis. sed inuolem ab auibus
est, vt apud Vergil. Prædam pedibus circumuolat
go hoc gestu, & dicto, & corporis motu est. inu-
. Inuolem in capillum.] Apparet more vete-
nsium esse. Etiam vltro deriuũ aduenit.] Mirè
didit accusationem, quod non saltem fugeret. De-
redo isti quicquam furcifero?] Subauditur
& ἐπιουριῶς pronũciandum est. Sanè debere di-
renas iniuriæ, ei cui iniuriam fecerimus: quas se
ituram Charea, vt furcifero, dicit Pythias, si
in intulerit in seruili habitu conslituto. Si id fe-

fecerim.] Si immolauerim in capillum eius. Mis
 faciamus.] Hæc scilicet iocularia & futilia. Non
 gnum Chærea fecisti.] Artificiose meretrix ab
 licuit, ad id quod oportuit transit: nec trahit: qu
 gitimum, sed quid honestum. Itaque totam illam
 facti accusanti omittit: & ab accidentibus perso
 lescentis obiurgat, sic enim vno verbo obstrari posse
 mihi in domo meretricia scilicet: ne videatur irra
 audacia illa ingenti à poeta induceta esse. No
 gnam.] Iugum pro, digrè, aut deesi facinus: vt si
 dignum facinus fecisti. Mira accusatio mixta l
 blandimèto. Nã si ego digna sum.] Deest &, vt
 Nã es? maximè. Et bene additum est maximè: vt ap
 cisi digna pari sit meretrix: non iam non maximè di
 Thais est. At tu indigna? que faceres tòmè.] Re
 quatuor. n. Iure modi in huiusmodi rebus: ita vt a
 que dignus sit, aut verque indignus: aut aliter di
 ter indignus. aut contra. Neque xdepol qui
 consilij capiam scio de virgine istac.] Inieci
 amari virginem ab hoc: & ideo sic ait, vt conciliet
 nam satis signi est, quod Euauchi habitum prop
 sumpsit. Et viæ quemadmodum ad captionem
 rum res eant: quod tamen dicere non audet Tha
 siendis adolescenti coniecturis, quem tentat,
 mariem virginem: & viam ostendit petendæ sit
 Hoc mihi beneficium Chærea.] Elandenomi
 rum est, Chærea. At nunc dehinc spero.] ?
 Chærea vera veris equiparans, recedit à ioculari
 pe ex huiusmodi re.] Hoc est turbulenta. Qu
 Quacunque, vel aliqua. Quid si hoc voluit q
 deus?] Pleraque repentinis impulsibus nata,
 prouentibus deo ascribi solent: vt, Descendo, &
 deo flammam inter & hostes Expedior, &
 digrissum vestrus deus apouit oris. & Sallust.
 repente mutatio non sine deo videretur. Qui
 quispiam voluit deus?] Vult amorem inuelli
 Equidem pol in eam partem accipioq; & v
 aterna inter nos sit gratia: & ex malo principio
 magna familiaritas. Et volo.] Euenire si baudiu
 f. d. x. p. s. tertia. Imò ita quæso.] Vtrū meretri

¶ *utrunq; enim accipi potest. Vnum hoc scito, scio.]*
hoc sciat Thais inepte quæritur, quum ipsa res cla-
unquam hanc conditionem subiturum Chæream, ut
incho etiam seruo, se fingeret, sine amoris impulsu.
ignosco tibi.] Quod culpa non sit hominis, sed a-
Nō adeo inhumano ingenio sum.] Hoc est im-
non sum, quantum putas: ut, Non obtusa ad eò ge-
spectora Pæni. Neque tam imperita.] Id est, non
a. V: quid amor valeat, nesciam.] Non inhum-
ia homo: nō unceris, quis meretrix. Et neq; tam im-
inquit, quasi dicat, Neque tam pudica sum, ut quid
valeat, nesciam. Te quoq; iam Thais.] Bene quoq;:
im iam hanc ita amat, ut negligat illam: sed hanc il-
usa. Poltibi ab isto hera cauēdum.] Facete tan-
qui soleat capillum & vestē eius conscindere, quam
erit. Non ausim.] Pro non audebo. & est verbum
temporis tantum. Non ausim.] Vtrum propter æ-
an propter fratrem suum Phædriam potius? Nihil tibi
iuam. παραίχρον quartum, aut nihil, pro non. Desi-
Pro eo quod est desine, aut deest fac: ut sis, fac desinas.
ne tuæ cōmēdo & committo fidei.] Satis ama-
ut appareat nunc maxime captum Chæream, ac man-
im virgini. Commēdamus nos cognitis: committimus
is. Ergo ωζήσις est maioris officij, fideiq; circa Thaidē.
ihī patronam cupio.] Te adiectum vim habet, &
mo supplicantis habitū adolescentis ostendit. Emo-
si non hanc uxore duxero.] Vide adolescentulum,
ipso flore nihil dulcius vita est, ipsam despicere, si sibi
nō datur. Tamen si pater.] εκλευψίς aut αποσιώπη-
unda. Quid? ah volet, certo scio.] Quid? deest, di-
d ista omnia ad cōfirmationem valent. Cuius modo
sit.] Mire hic in votum conuersum est, quod timere
t non ducturus uxorem. Paululum operirier si vis,
frater ipse hic aderit virginis.] Adeo cito probari
! Ego verò maneo.] Modo vero consentientis est ad-
ium: al. Confirmantis, aliàs coniunctio, al. particula
am iuuans: ut, Egregiam verò laudem, & spolia am-
efertis, Tuq; puerq; tuus. Domi potius operiamur,
m hic ante ostium.] Non ignara illecebrarum me-
x, non solum Chæream retinet, verum etiam vocat, vbi;

virgo est, & satis callide interrogat an velit, quasi velle. Imo percupio.] *Amatoriè, non volo, sed percupio.* Hunc tu in ædes.] *Pronomen in his plus valet, quæcusatio, Hunc tu in ædes cogitas. Mirè cum illa talis, cogitas, dixit, volens vt recogiter. Cogitas in ædificipere posthac.*] *Per ancillæ verba vult ostendere, sit tractandorum adolescentium perita meretrix. Post hoc factum, post hanc audaciam. Crede hoc mdei.*] *Puellariter dixit meæ fidei. Dabit hic aliquamgnam.*] *Pro, stupro, vt, At non in venerem segnes, ne naq; bella: vt, Vereturq; bella, & ingens facinus. vt Vicinus o socij, & magnam pugnaumus pugnam. autè, propriè pro inducet, vt, Magnam dabit ille rus.* Ahu tace obsecro.] *Ahu interiectio est perturbatieris: vt apud Græcos is. Parum perspexisse videraudaciam.*] *Parum ἐγωρεύω est. Et non sensisse, sed percipisse dixit: vt iam non sit experienda illius audacia, & perspecte cognita. Non faciam Pythias.*] *Bene & liter appositum Pythias. Non pol credo Chærea commissum non erit.*] *Ioculariter, vt & ille, Pythias dixit: ita hæc Chærea. Quin Pythias.*] *Iterum nomezuosè est additum: quin, pro imo. Neq; pol serua tibi quicquã dare ausim.*] *Totũ garrule & gesticulpuellam cum adolescentulo fabulari videas. Adest me, ipse frater.*] *Optimè, opportunè, & non est ad cuius frater, vtote in re manifesta. Nolo me in hac veste videat.*] *Subtiliter adolescens, quia nihil cerat dicendo, percupio, inuenit causam qua statim i possit. Quamobrem tandem?] Pro tamen. Interr hæc increpationem continet impudentissimi facti. Ar pudet?] Hæc interrogatio irrisionis plena est, in eum nihil pudet. Id ipsum.*] *Hoc velut modesto vultu dædæo vt imitetur dictum, vultumq; eius Pythias. V verò.*] *ἐγώ τινας, nam ἐγώ τινας est: vt, Egregiam ver dæm. Virgo.*] *Quasi qui minimè pudicitie statum, recundie virginæ, veneretur. I præ, sequor.*] *I festum est, cur meretrix docta capiendorũ inuenim, re velit Chæream, & in consequendo ipsa sit tardior enim liberam sine arbitris cum puella esse colloqui iuscitum amorem. Nisi fortè putamus Terentium h.*

isse, qui sit artificiosissimus poeta: nam neque ipsa
 er cum Chærea, neq; ingredi simul permittit Phæ-
 tu istuc mane: ut Chremem introducas.] Re-
 Pythias ob multas causas: & imprimis, ut possit per
 sus Parmeno pauore suo senem cōpellerē ingredi
 ricem, & presentē fieri ad confirmandas nuptias.

CTVS V. SCENA III.

HIAS. CHREMES. SOPHRONA.

nutrix.

? quid venire in mentem nunc possit mihi? Senarij
 idnam? qui referam illi sacrilego gratiam,
 ic supposuit nobis? CH. moue verò ocyus
 x. s o. moueo. CH. video: sed nil promoues.
 ne ostendisti signa nutrici? CH. omnia.
 abò quid ait? cognoscitne? CH. ac me-
 er.

: ædepol narras. nam illi faueo virgini.
 ciamdudum hera vos expectat domi.
 onum eccum Parmenonem incedere
 vide, ut ociosus sit, si diis placet.
 ne habere, qui hunc meo excruciem modo.
 ò, de cognitione ut certum sciam:
 o, atque hunc perterrebo sacrilegum.

? quid venire in mentem.] *In hoc loco cogitan-
 isputatio est apud seipsam Pythia, quatenus Par-
 dolo possit vlisci. Quidnam?] Sic Cicero, Sed ea-
 m artificem, quem? quemnam? recte admones,
 m esse dicebant. Qui referam.] Qui, quomodo,
 ui hunc supposuit nobis?] Proprie supposuit.
 abduci dicuntur que nolimus amittere, ita sup-
 e non desideramus. Sic Plautus, Ei pro scorto sup-
 hircus vnctus nautea. Moue verò nutrix.] Verò,
 iectione posuit stomachantis. Video, sed nihil
 ces.] Hinc est illud Vergil. Illa gradum celerans
 operabat anili. Scilicet, non re celerabat, sed stu-
 nonces.] Proficis. Amabo quid ait? cognoscit-
 ibicrum spectatori est quid post scenam geratur, id
 io puellæ. Ac memoriter.] Plus intuitu quam in-
 atur. nam magna sunt signa in quibus anilis me-*

moria non errat. Ac memoriter.] *Responsionis b*
attulit compendium perquirenti, ne plura interru
Nam illi fauceo virgini.] *Quasi dicat illi fauceo, n*
rea. & simul causa est cur illum vltis cup. at: quia
multum illi fauet. Virum bonū.] *égonia. Eccu*
menoneo incedere video.] *Res odio dignior, n*
scilicet incessus. Vide vt ociosus sit.] *Inuidet illi*
ratem, q̄ sem sollicitum redditura est. nō enim vll.
vindictā post, præter istam. Vide vt ociosus sit.
dicit, & gestu ē esse securum. Et mirè porta Le
scribit, vt repente ostendat esse commotum. Si diis p
Proprium est exclamare sic propter indignitatē alic.
Spero me habere. *Pro habiturā. aut spero pro c*
re suo. Meo modo.] *Id est. vt vult. In intro de*
tione vt certū sciam.] *Id est. vt defatigare Parm*
necessarium putat, sed ex occasione. Nam post eum
ire intro: exitura autem, vt ipsum in sinuorem cor

ACTVS V. SCENA IV

PARMENO. PYTHIAS.

Senarij.

Reuiso quidnam Chærea hic rerum gerat.
Quod si astu rem tractauit, dij vōstram fi
Quantam, & quam veram laudē capiet Pa
Nam vt omittam, quōd ei amorem difficilli
Charissimum ab meretrice auara, virginem
Quam amabat, eam confeci sine molestia,
Sine sumptu, sine dispendio, tum hoc alteru
Id vero est, quōd mihi puto palmarium,
Me reperisse, quomodo adolescentulus
Meretricum ingenia, & mores posset noscer
Maturē vt cū cognouerit, perpetuō oderi
Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius:
Nec magis compositū quicquā, nec magis
Quæ cum amatore suo quum cœnant, ligui
Harum videre in gluiem, sordes, inopiam,
Quam inhonestæ solæ sint domi, atque aui
Quo pacto ex iure hesterno panem atrum v
Nōsse omnia hæc, salus est adolescentulis.
PY Ego pol te pro istis dictis & factis, scelu
Vlciscar: vt ne impunē in nos illuseris.

o quidnam Chærea, &c. astu.] Pro astute, ma-
 luerbium est, alius nomen: ut, An in astu veniit di-
 n fidem.] Modo non innocantis est, sed admiran-
 si figura: τὸ φῶς per εὐφώνησιν facta. Nam ut o-
 i quod ei amorem difficillimum & charis-
 .] Cum di. ere deberet, quod ei amorem & difficult-
 & charissimum confeci: primo quasi oblitus dicti
 ris, transit ad virginem, deinde addit causam ex a-
 uti. Quod si dixisset, amorem confeci: possit intelli-
 expediui, perfecti. At vero virginem confeci, quid
 emus, nisi hoc vnum quod insultat Parmeno, con-
 virginem, quasi dicat superatam atque deductam:
 propriè hoc verbum conuenit gladiatoribus iis, qui
 mis vulneribus occubuerunt. Sic Cicero in Catili-
 gladiatorio illo confecto & saucio. Conuenit ergo ser-
 verbis, & veluti iocose, verisimiliterque iactanti
 sectam esse in puella virgine: & non exhibere Chæ-
 anum vel negocium. Ab meretrice auara: virgi-
 uam amabat] ἄπο πῶπι πῆ secūda. Difficillimum,
 rginem quam amabat: Charissimum, quia à mere-
 ara. Id verò est.] Vero, nisi ornatium esset, nihil
 tret. Palmarium.] Palma dignum. Meretricum
 a.] Optime, non meretricis dixit, sed potius meretri-
 ature.] Cito, & ante tempus. Ut cum cognorit.]
 er, non noverit, sed cognouerit dixit: quod est plenæ
 acie. Mature ut cum cognorit. Bene addidit ma-
 ere enim cito cognouisse obicit sed id ad illecebram
 od * cognitus est cito. Quæ dum foris sunt.] A-
 iantes scilicet. Nihil videtur mundius.] Bene vi-
 non enim sunt. Nec magis compositum quic-
 .] Bona varietas, nam nec omnia per magis aduer-
 profert, nec omnia per comparatiuum gradum. Nec
 elegans.] More suo, ne diceret compositius, aut e-
 ius: ut supra, Hoc nemo fuit minus ineptus, magis se-
 Quæ cum amatore suo quum cœnant.] Vnum
 pra positiio est, alterum coniunctio. & dicitur hæc si-
 εἰπῆς. Liguriunt.] ἄπο τῆ λυγρῆς, quod secun-
 dracos suauè intelligitur. Ligurire dicitur, qui ele-
 & more senum multo fastidio suauior: quæq; de-
 . Harum videre ingluuiem.] Ordo erat, harum vi-
 deret

dere ingluuiem, sordas, inopiam, quàm inhonestæ s
 domi, id est, cum sola sint, vt inhonestæ atque auis
 quæ cum foris sunt, cenant scilicet. Quo pacto ex
 Ex pro cum positum est, aut deest madidum, aut
 ratum, aut emollitum. nam apparet & sordidum
 quasi atrum, durumque panem, qui ex iure hest
 comedendus. Cui contrarium Sallustius posuit de
 militum loquens, Panes enim in dies mercari, inq
 iure hesterno panem atrum vorent.] Hoc est,
 dam volunt, ex antiquitate mucidum: quasi dicat,
 mucidum hesterno iure, accipientes deglutiunt. E
 te pro istis dictis & factis, scelus vltilcar.] Mi
 ficio poetæ, & ab initio non placatur Pythias, nec
 tiam redit Chæreæ. Et insuper nunc mire à Parmen
 ritatur magis: vt per eam Parmeno terreatur, & pa
 menonem ingredi ad Thaidem cogatur senex: &
 per senem nuptiæ confirmentur. Hæc ergo artificibi
 ruditis, cæteris spectatoribus Poeta exhibet.

ACTVS V. SCENA V.

PYTHIAS. PARMENO.

Troch. cat.

PROh fidem deûm, facinus fœdum, ô infeli
 dolescentulum,
 O scelestum Parmenonem, qui istum huc ad
 PA. quid est?
 PYR. Miseret me: itaque vt ne viderem, mise
 effugi foras:
 Quæ futura exempla dicunt in eum indigna
 ô Iupiter
 Quæ illac turba est? nûmmam ego perij? adibe
 istuc Pythias?
 Quid ais? in quem exempla fient? PY. rogitas
 cissime? (lescent
 Perdidisti istum, quem adduxti pro Eunuch
 Dum studes dare verba nobis. PA. quid ita? au
 factum est? cedo.
 PYR. Dicam: virginem istam, Thaidi hodie qu
 no data est,
 Scis eam hinc ciuem esse, & eius fratrem ad
 nobilem?

Nescio. PYT. atqui sic inuenta est: eam iste vi-
dit miser.

id id rescivit factum frater violentissimus.

quidnam fecit? PY. Colligauit primum cum mi-
s modis. PA. * Hem,

* Hem extra
metrum est.

gavit? PYT. atq; equidem orante vt ne id face-
Thaide.

id ais? PY. nūc * minatur porrò sese id, quod
chis solet.

* al. minita-
tur.

ego nunquam vidi fieri, neq; velim. PAR. qua
acia

m facinus audet? PYT. quid ita tantum? PAR.
on hoc maximum est?

omo pro mæcho vnquā vidit in domo me-
cia

hendi quenquam? PY. nescio. PAR. at ne hoc
ias, Pythias:

edico vobis, nostrum esse illum herilem fi-
i. PY. hem,

to an is est? PAR. ne quam in illum Thais vim
fnat:

deò autem cur non egomet intro eo? PY. vi-
arr. tuo

gas, ne neq; illi profis, & tu pcreas. nam hoc
nt,

u id factum est, ex te esse ortum. PAR. quid i-
r fa- iam miser?

e incipiam? ecce autem video rure redeun-
senem.

huic, an non? dicam hercle, etsi mihi ma-
m malum

tratum, sed necesse est, huic vt subueniat. PY.
s.

deo intro: tu isti narrato omnem rem ordine,
actum fiet.

fidem deum?] *Vim magnam ostendit, deorum
prans fidem: quasi in hoc negotio nihil possit huma-
nsilium. Prohi fidem deum.] Simulata pertur-
sui Parmenonem terras Pythias. Proch fidem
deum.]*

deum.] *Hec singula pronuncianda sunt pauido et
nito vultu. Fœdū.]* Crudel. Sallustius, Fœdi oculi
felicem adolefcentulum.] *Plus est miseriam ad
ris dicere Pythiam, quàm irasci ei. O scelestum P
nonem!]* *Ut verba sunt, perit profectio miser ad
tum in eodem peccato irascitur Parmenoni Pythia
Chereæ. Miseret me.]* *Hec omnia quasi secum loq
& fingit se nescire quod assistat Parmeno. Quæ
exempla dicunt in eum indigna?]* *Graues pot
possunt cæteris documento esse, exempla dicuntur. In
indigna.]* *Modo per indigna. fœda, crudeliaq; signa
Vergilius, Atq; illi miserum in litore sicco, Ut ven
dent indigna morte peremptum. Quæ illic turb
Quæ loquitur, aut quam ostendat ex vultu ac dicti
apparet, vultum Pythiæ turbam dicere: ut in And
quid Pamphilum exanimatum video? Vereor quic
periar ut sciam nunquidnam hæc turbæ tristitiæ a
Rogitas audacissime?]* *Totum hoc terribile est
ac vultu Pythiæ, & nimis vsitatum & fœmineum
didisti istum quem adduxisti, &c.]* *Artificiose
cusat quid peccauerit aduersus Thaidem, quasi ex
dolescentis plus doleat, quàm irascatur Parmenoni
studes dare verba nobis.]* *Bene, studes dare, ne
dedisti. Quid ita?]* *Dc est dicit: ut sit, quid ita dicit
eam hinc ciuem esse.]* *Eam abundat: quem ad
supra: Quam amabat virginem, eam confeci sine m
Et fratrem eius esse apprime nobilem.]* *Hæc au
rem, & gratiam aucta sunt. Nam primo virginem
post ciuem, ad vltimum nobilis sororem. Nescio.
turbatur Parmeno: nec negare potuit, nec consenti
bat: sed quasi defensionis loco dixit, Nescio. Atqui
uenta est.]* *Facile est ut credat, qui dicit, Nescio. Et
thias non laborat, ut suadeat ciuem esse. Atqui sic i
ta est.]* *Magnum horrorem incuit audienti, non ac
to, sed miserando Cheream. Frater violentissimu
inuentum est, quod daretur ad nobilem. Colligau
mo cum.]* *Mira tarditas, ad torquendum Parmen
simul etiam relictus ad succurrendum locus. Atq;
dem orante ne id faceret, Thaide.]* *Adeo violenti
& rectè hoc additum, ne speres auxilium à Thaide.*

.] *Minatur, ut succurri possit ei qui non sit pa-*
atur porro sese.] Deest facturum. Quod mœ-
rt.] Deest fieri. Quid ita tantum?] Nimis calli-
as hunc dicit violentum: & tamen iniustum, au-
dici nō patitur, sed defendit, ut magis terreat Par-
t. Quis homo pro mœcho vnquā.] Causa fi-
ginem ciuem apud meretricem vitiansit: merce-
ri:petitur ad supplicium. Nescio.] Quam astutē
io, ne laborans ad contradicendum, amitteret fi-
licis personæ ac vera dicentis. vult enim magis
icio fungi, quàm persuadentis. Dico, edico.]
ut supra, Vbi quæram, vbi inuestigem? Dico.]
nas. Edico.] Omnibus tuis. Ergo ad vniuersos
refertur, & dico & edico. Obsecro an is est?]
is. ut in Phormione, Hiccine eras? nā sciebat enim
quam in illum Thais vim fieri sinat.] Quam
videt Pythias. Atq; adeò autem cur non ego
eo? Pyth. Vide Parmeno, quid agas, ne ne-
rosis, & tu percas.] Totum hoc ad id addidit,
ntromittatur ad confirmandas nuptias: sed poe-
, personæ nesciunt. Quidve incipiam?] Faci-
locria, incipimus ingentia. Ecce autem video
euntem senem.] Choragij est administratio, ut
è in proscenium. Dicam huic an non?] Hoc non
simile, nisi dubitasset. Quid enim ad Chereã per-
nitat. Scio paratum, sed necesse est.] Hæc cau-
ndi fuit: quod hinc Parmenonis; illinc adolescen-
lū cernitur. Sapis.] Sapis dicit, non videns quid
fit: sed tantum derisisse contenta. Sed necesse
uic.] Dicere subaudiendum est: ut sit, Sed necesse
& à τὸν δέ τως inferendum est quod sequitur.
im propterea, vel quid tale.

ACTVS V. SCENA VI.

SENEX. PARMENO.

o propinquo rure hoc capio commodi:
 agri, neq; vrbis odium me vnquā percipit.
 etas cœpit fieri, commuto locum.
 t ne ille noster Parmeno? & certè ipseus est.
 præstolare Parmeno hic ante ostium?

Senarij.

al. fatias.

* In Sed autē

s eliditur,

aut d.

PA. Quis

PAR. *Quis homo est? ehem, saluum te adue-
re gaudeo.*

SEN. *Quem præstolare? PA. perii. lingua hæ-
tu. SEN. hem.*

Quid est quod trepidas? satis' ne salue? dic n-

PA. *Here primum te arbitrari id quod res est*

Quicquid huius factū est, culpa nō factum

SEN. *Quid? PA. Rectè sanè interrogasti: ope*

Rem prænarraffe me: emit quendam Phædi

Eunuchū, quē dono huic daret. SE. cui? PA.

SE. Emit? perij hercle, quanti? PAR. viginti n-

SEN. Actum est. PAR. tum quādam fidicina

hic Chærea.

SE. Hem, quid? amat? an scit iam ille, quid r-

An in astu venit? aliud ex alio malum.

PA. *Here ne me spectes: me impulsore hæc r-*

SEN. *Omitte de te dicere: ego te furcifer*

Si uiuo: sed istuc quicquid est, primum exp-

PA. *Is p illo Eunuchō ad Thaidē hanc dedu-*

SEN. *Pro Eunuchon? PAR. sic est: hunc p-*

cho postea

Comprehendere intus, & constrinxere. SE.

PA. *Audaciam meretricum specta. SE. nunq-*

Aliud mali, damnive, quod non dixeris,

* Fortè reli-
ctum.

* Reliquum? PA. tantum est. SE. Cesso huc i-

rumpere?

PAR. *Non dubium est, quin mihi magnum e-*

fit malum,

Nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo,

Propter me hisce aliquid esse euenturum ma-

Nam iam diu aliquam causam quærebat sen-

Quamobrem insigne aliquid faceret: is nunc

rit.

EX meo propinquo rare hoc capio cōmo-
*notandū. quod huius senis nomen apud Terentium
 est: apud Menandrum Sincron dicitur. Ex meo p
 quo rare hoc capio cōmodi.] Firmatur stat
 tis trepidantis senis, ut appareat quā inopinato
 mens fieri possit, quod ipsius superius & in Par
 seruatū est. Imparatis enim mentibus mala maio*

nunc tam ociosus incedit senex, ut neq; mores incre-
 : quicquam suspicetur mali, sed agat gratias proxi-
 : te: cuius beneficio non scit quid in vrbe agerent fi-
 : uunc adest vbi opus est Poetae. Et vide hanc causam
 : cur non ad villam diuenterit. Omnes villas comicas
 : anas esse, commoditatem ipsam nunc explicat, & o-
 : Neq; agri neq; vrbis.] *Tragicus apparatus. De-*
temorat, qui pericula cogniturus est. Odium me-
m percipit. Fastidium ex abundantia est. Vbi sa-
cepit fieri.] Suffecerat ad hanc sententiam duo-
ris ij versus: sed cœpyeiz est senilis eloquiū, faceti,
uli simul. Commuto locum.] Mira breuitate
s explicuit simul Vbi satietas est.] Deest nam: vs
vbi satietas cepit fieri. Et cepit pro cœperit. Sati-
um: ab eo quod præcedit, id quod sequitur. Sed
le noster Parmeno? & certe ipse est.] Et dis-
 & firmavit postea, utpote senex visu iam langui-
 oculis ætate defessis. Quem præstolare Parme-
 nue non cui præstolare, sed quem dixit. Aliter Tul-
 i ad forum Aurelium præstolarentur. Præstolari,
 o esse, & apparere, hoc est obsequi. Quis homo
 care, quis homo, cum prouiderit venientem: vtrum
 t videri prouidisse, ut quid fallacia parasse videa-
 & in *Andria*, Quasi de improviso respice ad eum.
 t perturbatur exanimatus: quis dum, quid apud
 i geratur, auscultat, non videt senem propius ac-
 quem longè viderat. An verò idcirco hoc fingit,
 od parabat dicere de *Chærea*, postquam cominus
 est, non audet loqui? *Lingua hæret metu.]*
 s, Et vox faucibus hæsit. Quid trepidas?] In-
 est seni ad audienda quæ de facili nunquam f-
 Parmeno. Satisne salue?] *Salue, integrè, rectè,*
 è. *Plaut. in Trinummo*, Beneuolens tuus atq; ami-
 sne salue?] *Nunc aduerbium est, & producta*
era. Sall. Inde ortus sermo, percontantibus vtrin-
n salue, quàm grati ducibus suis, quantis fami-
copiis agerentur. Here primùm te arbitrari id
 s est velim.] *Quod ante narrationem confirma-*
 itur, contra morem & præcepta est: sed merito,
 turbatus est. licet simul * ut non possit dicere.

Quicquid huius factum est.] *Absolute vt sup quicquid huius feci, causa virginis. Aut deest rei huius rei. Stomachose, Quid? interrogat, quis enim crimen, quàm obiiciatur aut proponatur, neget? Re he.] Docte Terentius ipse se reprehendit. Nam ora etum non est pre timore & conscientia. Emit que Phædria Eunuchum.] *Vide narrationē à necessarijs virginibus captam non in se continere, nisi quod ratio cogit fateri: Emit, inquit, Eunuchum, Quem daret. Non dixit, cui dono daret. Aliter ab amoris ne cœpisset. Deinde τὸ quendam ἐξουθενισμὸν sig Huic.] Huic more suo dixit potius quàm meretrici etiam interrogatus, Thaidi potius dicturus est, quod nomen dicat, quo offenditur senex. Eunuchi autem mentio necessaria est, quia dicturus est pro Eunuchum ductum Cheream. Actum est.] *Desperantis Quendam fidicinam.] Extenuatio criminis quod virginem, quod ciuem vitiauerit. Tum quod fidicinam amat hic Cherea.] *Mire & necessarium: ille emit, vt Eunuchum mittat ad Thaidem: h vt deduci pro Eunucho velit. Hem quid amat?] *gula pronuncianda sunt, vt stuporem nimie indignostendat. An scit iam ille quid meretrix fiet?] *dicina meretrix est. An in astu venit?] *in astu, i de Peiræo. sic Athenienses vocabant urbem suam. psi incolæ ἀστὴν vocantur. Aliud ex alio malum. paratim dixit senex, fixis in Parmenonem oculis. pulfore hæc non facit.] *Ipsam accusat consciens enim quod leuius est, dixit, me sciente, quum plume impulsore. Ego te furcifer si uiuo.] *Modo comitia comica aut in cōmutatione est, aut in approbationum. Si uiuo.] *ἀπὸ οὐνόπνοιας te vlciscar, quia sequitur. Sed istuc quicquid est.] *Inuenta supplicia differantur, donec uxorem ducat Chere purget Parmenonem, secundum argumenta quod prospexit, iussu coactūq; fecisse & imperio herit Chereæ scilicet. Ad Thaidem hanc deductus est ductor ipse sceleratus. Pro Eunuchon? Non in sed exhorrescit. Hunc pro mœcho postea.] *Aut Terentius, Pro bis numero dicere, & pro l************

Pro macho. Pro macho autem quasi accusans dixit. Nā
 virginem ait: cum non pro macho, sed machus est.
 pro incecho postea.] Bene virumque Pro, quia
 Eunuchus est qui vitiauit virginem, neque machus
 domo meretricia. Et spectā quā oratorie translu-
 tionem vitiaue virginis, pro macho, inquit. ut cul-
 hare. & sub meretricis accusatione calaret. Hunc, p
 10.] bene totum pro: quia neq; Eunuchus, qui e-
 s, neq; adulter, qui amator. Comprehendere in-
 e constrinxere.] Quo dicto vim ingentem inferri
 at Chærea. Comprehendere significat strictim ali-
 in facinore deprehensum. Audaciam meretricum
 .] Maior est prois accusationis est per pluralem nu-
 , quā singularem. Sic alibi, In potius ita me com-
 non perperam meretricum contumelias? Audaciam
 ricum.] Oratori auertit iram senis à se & à Chæ-
 que derinat in meretricem. Nunquid est aliud
 lamnive?] Bene interrogat: quia omnia inuisus
 dicere videbatur. Et cum damnium, malum sit,
 imo collocatum discernitur: & damnium ad em-
 i Eunuchi, malum ad comprehensum pertinet &
 Tu in Chæream. Cæso huc intro irrumperere?] In
 formidinem coniectus est. senex, ut non miremur
 cito nuptias firmet ephēbi, & virginis: & quam-
 ho. esse, tamen quia ex ingenti metu vel indigno
 onio filij vitam pacisci velit. Non dubiū est, quin
 iagnum ex hac re sit malum.] Suauē est nescire
 s quid agat poeta. Ita non periclitaturus Parmeno.
 ia necesse fuit.] Necesse est nomen. Nam neces-
 sis, & necessitas, & necessum lectum est. Id gau-
 scilicet, ut succurratur Chærea periclitanti. Pro-
 e.] Plus dixit, quā si per me diceret. Hisce ali-
 Meretricibus, non adolescentibus, & item plurali-
 more: ut, Audaciam meretricum spectā: &, Non
 meretricum contumelias. Nam iam diu aliquā
 i quærebat senex.] Nota causam pro occasione.
 obrem aliquid insigne faceret.] Manifestius
 iander explicat iam pridem infestum meretrici se-
 & corruptum ab ea Phædrum, ut ac demum se in-
 casione vindicaturum. Quamobrem.] Quis dicit?

*dixisset causam, intulit quamobrem. Insigne alicuius
Magnum & nobile. Facinus faceret.] id est luxus d.*

ACTVS V. SCENA VII.

PYTHIAS. PARMENO.

Nunquam ædèpol quicquam iam diu quogis vellem euenire,
Mihieuenit, quam quod modo senex intro:
venit errans.

* Sciebã dis-
syllabum.

Mihisolæ ridiculo fuit: quæ quid timeret * sci-
P.A. Quid hoc autem est? PY. nunc id prodeco, v-
uentiam Parmenonem.

Sed ubi obsecro est? P.A. men' quærit hæc? P.
eccum video: adibo.

P.A. Quid est inepta? quid tibi vis? quid ride-
gin? PY. perij.

Defessa iam sum misera te ridendo. P.A. qu-
PY. rogitas?

Nunquam ædèpol hominem stultiozem vi-
videbo. ah

* al. Non po-
te satis nar-
rare.

* Non possum satis narrare quos ludos pra-
intus.

At etiam primo callidum & disertum credid-
P.A. Quid? PY. illicône credere ea quæ dixi-
tuit te?

An pœnitebat flagitij, te autore quod fecisse
Adolescens, ni miserû insuper etiam patri in-

Nam quid illi credis animi tum fuisse, ubi ve-
Illam esse eum indutû pater? equidẽ scis te p-

P.A. Hem quid dixi pessuma? an mentita es-
rides?

Itane lepidum tibi visum est, scelus nos irrid-
nimium.

P.A. Siquidem istuc impune habueris. PY. V-
P.A. reddam Hercle. PY. credo.

Sed in diem istuc Parmeno est fortasse quo-
tare:

Tu iam pendebis, qui stultum adolescentuli
Flagitij, & eundem indicas: vterque in te e-

al. edet.

* edent.

nullus sum. P. Y. hic pro illo munere tibi hono-
 rarius ab eo. (rij.)
 met meo indicio miser, quasi forex, hodie pe-
 quam ædepol quicquam iamdiu.] Pythias e-
 ditur veluti irrisura Parmenonem, ut ipsa putat.
 ut à poeta cogitur, ut doceat populum quid intus
 enex. Ergo persona cachinnans inducitur, quærens
 non rem: aspectuque eius ob nimium risum vix loqui
 unquam ædepol quicquam.] Rarum est eveni-
 t velis: & quod maxime velis, id rarum magis. In-
 nos venit errans.] Non gressu errans, nec via, sed
 & opinione. Mihi solæ ridiculo fuit.] Soli regu-
 dicitur: solæ non recte sed antiquè: ut alibi, Hoc i-
 inere, alteræ dum narrat, forte audiui. Quid hoc
 est?] Ridentem miratur Parmeno. Nunc id pro-
 pter id. Quid rides? pergin?] Ex huius verbis
 quam multum rideat petulans puella. Perij.] Pro-
 verbum est aptum, quasi sit lassâ ridendo. Nun-
 pol hominem stultiore vidi.] Postquã rogas di-
 quasi narratura videbatur: & redit ad insultatio-
 uos ludos præbueris.] Ex errore, & metu nimio
 redentis constrictum filium se offensurum in domo
 cis. At etiam primo callidum ac disertum cre-
 minem.] Hac omnia sic in scena pronũciata sunt,
 interrumpi verba puellæ viderentur. Maiorisque
 ionis est, si is qui fatigat alterum, dicat se ante de illo
 liter sensitse. Illicone credere.] Non ideo hoc dicit,
 rsonæ suæ fidem derogat: sed quod res incredibilis
 nam illi persuaserit: aut certe si credendum fuerit,
 im, neque examinata, neque facta rei cognitione.
 : credere.] Obiurgatio de tempore. An pœnite-
 gitij.] Illud quod supra, à stulto: hoc quod nunc di-
 to geri potuit: illud ab imprudente: hoc quod peius
 ente. An pœnitebat flagitij.] Paruum videba-
 : alibi, Quantum hic operæ fiat, pœnitet. Plautus
 : ulento, Pœnitentine te quod ancillam solam nimis
 ? Ni miserum insuper etiã patri indicares?] Duo
 enum quod male constituerit: alterum quod male
 rit consilia sua. Et bene indicares. nam indicium di-
 us qui unquam peccaverit. Nam quid illi.] Adole-

in exemplum placet.

in tibi committigari videam sandalio caput.

res crepuere ab ea, perij. TH. quid hoc autem nali?

ego nunquam videram: & iam hinc quid' nam perans profiliit?

id nunc? qua spe, aut quo consilio huc imus?

miniscere hūc esse, qui supra militi dixerit de Thaidem te amat. & rursus, iam tibi hęc aderit sup-

ultro. & hinc videbis quos exitus habeat abstatio.

in militi autor est summa desperationis. Et animad-

quod semper à mensa Gnato inuitus abstrahatur:

supra cum ad litem venit, ex verbis Thrafonis

estum est, Gnatonem inuitum sequi, ubi dicit, Hanc-

o vi contumeliam tantam, iam insignem nunc acci-

Gnato? Mori me iaius est. Et bene, qua spe, & quo

o: tanquam omnia expertus, & nec muneribus

, nec terroribus metuendus. Quid nunc? qua

Parasius intelligit quid agat miles: sed ad hoc in-

terrogare ipsam militem, ut populus audiat quo

o veniat ad Thaidem. Quid nunc? qua spe?]

na desperatio est apud militem reconciliandę amicę,

, ut a quo animo ferat admitti Phadriam, dum ipse

te recipiatur. nam non in fine fabulę contristandus

Quid inceptas Thrafo?] Incipere magnorum fa-

um est, & audacię. Ut Thaidi me dedam.] Post

tionem bellę, & instiuctionem pugne quid sequa-

si deditio superatorum? Et faciam quod iubeat.]

rie: nam in deditione victores iubent: victi obse-

tur. Qui minus quàm Hercules seruiuit Om-

e.] Hic Terentius exprimit consuetudinem in qua i-

is rationes criminum, & exempla suppeditant. nam

suprà de Pyrrho. Omphale Lydię regina fuit, hac

ulem sibi seruientem etiam ad lanificium compulit:

ipsa calathum, & colum, cultusque femineos sa-

, & claua, leonisq; tegmine mutasset. Seruiuit Her-

s Omphale.] Subauditur, & ego seruiã Thaidi. Vti-

tibi committigari videã sandalio caput.] Cõmissi-

est tondendo deprimi atque deponi. Sandalio ca-

] Plus dixit caput, quàm si aliam partem corpo-

*vis diceret verberari. Et mirè, calceamento caput ver-
ri. Perij quid hoc autem mali est?] Eunuchi h
Chærea, sed virili confidentia profilit, & militem vel
ni rivalis terret aspectu. Hunc ego nunquam
ram.] Ideo Chæream miratur,*

ACTVS V. SCENA IX

CHAEREA. PARMENO. PHAE-

DRIA. GNATO. THRASO.

Iamb. tet,
catalect,

O Populares, ecquis me viuit hodie fortunati
Nemo Hercle quisquam : nam in me pla
potestatem suam (com

Omnem ostendere, cui tam subito tot congru
P A. Quid hic lætus est? c. ô Parmeno mi, ô me
voluptatum omnium

Inuentor, inceptor, perfector: scin' me in quibus
gaudijs?

Scis Pamphilam meam inuentam ciuicm? P A.
ui. c. scis sponsam mihi?

P A. Bene ita me dij ament, factum. G. audin
lum? quid ait? c. tum autem Phædriæ

Non elidi-
tur m.

Meo fratri gaudeo amorem esse omnem in
quillo? vna est domus:

Thais patri se commendauit in clientelam, & f
Nobis dedit se. P A. fratris igitur Thais tota est
scilicet.

al. pelletur.

P A. Iam hoc aliud est quod gaudeamus, n
pellitur foras.

C H. Tum tu, frater, vbi vbi est, fac quàm primu
audiat. P A. visam domum.

T. Nunquid Gnato dubitas, quin ego perpetu
rierim?

G N. Sine dubio, opinor. C H. quid commem
primum? aut quem laudem maxime?

Illum, qui mihi dedit consilium vt facerem, &
qui id ausus sim

Incipere? an fortunam collaudem, quæ guber
fuit:

Quæ tot res, tantas, tam opportunè in vnum
clusi diem?

matris festiuitatem & facilitatem? ô Jupiter
 secro hæc nobis bona. P H. Dij vestram si-
 credibilia
 modo quæ nunc narrauit; sed vbi est fra- Troch. cat.
 præsto adest.
 Ileo. C H. satis credo, nihil est Thaidæ hæc Oclonarij-
 ter dignius
 netur: ita nostræ est omni fautrix familiæ.
 mihi (magis amo.
 das? r. perij, quanto minus spei est, tanto Trochaici.
 Gnato in te spes est. G. quid vis faciam? r.
 : hoc
 , precio, vt hæream in parte aliqua tandem
 Thaidem. (feceris,
 le est. r. si quid collibuit, noui te: hoc si ef-
 : donum, & præmium à me optato: id o-
 r feres.
 e. r. sic erit. G. si hoc efficio, postulo vt mihi
 mus
 nte, absente pateat: inuocato vt sit locus
 TH. do fidem ita futurum. G. accingar. P.
 hic audio?
 so. TH. saluete. P H. tu fortasse quæ facta hic * Suspicio
 : scis? carmē inuer
 sione ordinis
 PHAÆ. cur ergo in his ego te conspicio re-
 : us? (co tibi, deprauatū.
 s fretus. P H. scin' quam fretus? miles, edi-
 ea hac te offendero post vnquam, nihil est
 dicas mihi,
 : hærebam: iter hac habui: peristi. G N. eia
 ic decet.
 n est. G. non cognosco vestrum tam super-
 : sic erit.
 s audite paucis; quod cum dixerò, si pla-
 PH. audiarnus. G N. tu concede paululum
 : hraso.
 ego vos credere ambos hoc mihi vehe-
 r velim, (mea:
 s quicquid facio, id facere maxime causa

* Suspicio
 carmē inuer
 sione ordinis
 deprauatū.
 Constat si
 sic legas: O
 Thraio. TH.
 saluete. PH.
 tu fortassis
 hic quæ facta
 sunt nescis;
 TH. Scio. P.
 cur ergo in
 his te cōspi-
 cor regioni-
 bus; vt ego
 pronomen
 elidatur.

Verum idem si vobis prodest, vos non fa-
scitia est.

P. Quid est? G. militem riualem ego recip-
censeo. P. hem.

Recipiendum? G. cogita modo, tu hercle
Phædria

Et libenter viuis, etenim bene libenter vicitit

* Paululum Et quod des * paululum: & necesse est mul-
disyllabum cipere Thaidem,
est.

ut ad omnia * Omnia hæc magis opportunus, nec mag-
hæc, tuo (mo

Nemo est: principio & habet quod det, &

Fatuus est, insulfus, tardus, stertit noctesq;

Neque istum metuas ne amet mulier: faci-
vbi velis.

P. H. Quid agimus? G. N. præterea hoc etiam,
go vel primum puto:

Accipit hominem nemo melius profus, r-
lixius.

C. H. Mirum ni illoc homine quoquo pacto
P. idem arbitror. (strun

G. Recte facitis: vnum etiam vos oro, vt

Recipiatis: satis diu hoc iam saxum voluo.
pimus.

C. H. Ac libenter. G. N. at ego pro isto, Phæd-
Chærea, (

Hunc comedendum, & deridendum vobis

P. Dignus est. G. Thrafo vbi vis, accede. T. H.
te quid agimus?

G. N. A. Quidisti te ignorabant: postquam
ostendi tuos,

Et collaudaui secundum facta & virtutes t-

Impetraui. T. H. bene fecisti, gratiam habeo

Nunquam etiam fui vsquam, quin me om-
rent plurimum.

G. Dixi ego vobis in hoc esse Atticam
tiam?

P. H. Nihil prætermisum. G. ite hac omnes.
te & plaudite.

LLIOPIVS RECENSVI.

ilares, ecquis viuit me hodie fortunator?]
 rsona Chærea est, feruens gaudio, vt adoliscen-
 prosperis rebus. O popalares.] Non mirum se
 tuu nuptus. qui iamdudum ob id solum quod
 virginem leuabatur. Nemo hercle quil-
 Et interrogauit & respondet sibi. Nemo her-
 uam] *παρ' αὐτοῦ* tertium. Cui tam subito tot
 nt cōmoda] *Tam qualitatis, Tot quantitatis*
 hic lætus est? Inuenia persona est, ad quam ge-
 arret Chærea: vt populus, & miles instruatur,
 r gestum sit. Inuentor, inceptor.] Inuenire jā-
 incipere audacis: perficere constantis. Ergo] le-
 io est. Et constat hoc Chæream laudatiue dicere.
 bditis solum consilium attributus est Parme-
 me in quibus sim gaudiis?] *οὐδὲν ἴσῃ*. Et no-
 e? cui sufficeret sciri: ergo Me, abundat: & est
χαίμενος. Scis Pamphilam meam.] *Amato-*
 Meam: vel potius sponsam meam, v. l. quam amo-
 n.] *Cognitam* Ciuem] *Deest, esse*. Scis spon-
 i.] *Deest, & esse, & est* Sponsa nunc participium.
 u illum quid a-?] *Hoc vultu mutato & turba-*
 . Amorem omnem in tranquillo.] *Bene in*
 o: quia mari, & tempestatibus amica mobilitas
 ilitas comparatur. Sic Horat. *Simplex munditiis,*
 ies fidem Mutatorque decos flebit: & *aspera Ni-*
 ira ventis Emirabitur insolens, *Qui te nunc sru-*
 itus aurea, &c. Thais se patri commenda-
 c est, quod profuit Phædræ. Vna est domus.]
 phile nuptias. In clientelam, & fidem.] *In*
 n, vt ametur: in fidem, vt defendatur. Fratris i-
 ta est Thais.] *Bene tota, vt ne ex parte quidem*
 t. Miles pellitur foras.] *Sunt gaudia ex nostris*
 nt gaudia ex aliorum malis, hostium, aut inimi-
 Ergo vtriusque genus gaudiorum complexus est.
 lomum.] *Bene domi quaritur amator exclusus:*
 ue ruri, neque in foro est. Perpetuò perierim.]
 ud peruisse supra temporale videbatur. Quin ego
 ò perierim.] *Hic iam mihi neque seruiendi a-*
 mica,

mice, vt apparet, prabetur locus. Sine dubio, c
Quia non quis dicitur perpetuò periisse, quid e
hac exceptione est, quando nemo ita perit, vt tem
poreat, & postea fiat non perditus? correxit prasi
dictum mihius: non illum perpetuo, sed sine dub.
opinari, respondens. non est enim contrarium opi
uisse sine dubio, pro certo periisse. Confirmatur pe
les: vt post tanta munera ex desperato supplex, e;
patiens rivalis existat. Quid commemorem pr
Agro; nos oratoria familiaris laudantibus. Cic.
tur prius incipiam? Hoc autem sit, vbi omnia e
videntur, & paria. Illum qui mihi dedit con
Attribuuntur personis consilia, facta, casus, & o
Ergo hic laudatur consilium Parmenonis: fact
rex, casus fortune, id est, euentus: oratio senis. Il
mihi dedit consilium.] Tria sunt in vita homin
filia, facta, successus. Consilium amici est: Factum
Successus fortune. Illum.] Parmenonem scilicet. (
res.) Bene, tot res, quasi dicat, Euvuchum pro q
retur, commendationem virginis, absentiam m
occasionem vitij inferendi, patris interuentum in
An mei patris festiuitatem.] Etiam patri lau
tienda est. nam non erat transeundum festiuitate:
festiuus amatori non obstitit, quod ignouit vt fac
Festiuitas in dictis, Facilitas vero in animo & fac
uitatem, letitiam, vt, Festiuus dies est. dii ve
dem.] Cito interuenit Phædria, vt pote qui d
Quæ narrauit.] Nimius affectus in vtramque
defectus orationis amat: est ergo ἐκλειψας, deest ei
deo. Satis credo.] Sic dici nota agentibus solet. l
tur huic dicitur, cui sunt nuptiæ, Gaudeo: & i
spondet, vt amicis gratulantibus decet, Satis cred
do autem ideo, quia multi sese fingunt gratulari,
uideant: gaudere, cum doleant. Mihi istam laudi
licet amatori eius. Et Mihi pronuntiatione iuuan
Perij, quanto minus spei est, tanto magis an
verò est ardor insanissimus. vt Verg. Formosum pe
ridon ardebat Alexin, Delicias domini. Et profecti
Sapientes spe maximè ad amorem coguntur: stus
tantissim. Obsecro Gnato in te spes est.] M

omnibus auxiliis, abiecta nimis supplicatio in-
 Nam & obsecro, & Gnato id significant: &, in
 Quid vis faciam?] Non est hoc interrogantis,
 lentis non esse quid faciat. Precibus, precio.]
 i si superest praeter precem, ut victo: & precium,
 Nihil aliud optat, quam sic res eant, ut persona
 inueniri possit. Precibus, precio.] ἀσώδεις τε ve-
 a, & lassa pronuntianda sunt. Precio.] Varie,
 i dixit precario. Ut hāream.] τὸ hāream vlti-
 us beneficij est. Et in parte aliqua.] Non enim
 t, ut aequa intelligatur. Tandem.] E: desperan-
 difficulter credentis. Tandem, non est aduerbium
 sed nunc saltem significat. Noui te.] Deest persi-
 que plura gestu significat miles, utpote infantif-
 ficile est.] Vultu & pronuntiatione, assuecra-
 andum est. Si quid collibuit.] ἐκλεΐσθαι: pro fi-
 bitum est, efficit. Quoduis donum, & pra-
 ne optato.] Donum, praemium est: & munus,
 : sed donum praemium diis datur: munus pra-
 minibus. nam separatim, donum deorum est: pra-
 orum est for: ium: munus hominum: & donum
 tam ante factum, quam post factum datur: pra-
 nisi post factum est: donum, voluntarium, pra-
 betur. Alij ergo ἀσώδεις pronuntiant, pri-
 um, & sic praemium, quasi vnam partem oratio-
 nis donum & praemium.] Donum, ut à lar-
 : praemium, ut à praclaro facinore. Quoduis
 & praemium à me optato, id optatum fe-
 rum opto ob quod praemium accipias. Praemium
 ato.] Totum militariter, nam & optatio dicitur,
 à militibus. ut alibi; Vir fortis optet quod voles
 Sic hoc efficio, postulo, ut mihi tua domus
 te, absente pateat.] Prouerbiale est, praesente,
 ut sursum deorsum, vltro citro, &c. huiusmodi,
 iusta iniusta, digna indigna, velit nolit.
 ut sit locus semper.] Inuocatio, non vocatio se-
 b etenim auget & minuit dictionem. Inuoca-
 intelligitur precibus vocato, cum sit αὐτοματε-
 am non inuitando, quin vltro venire debeat in-
 nm. Do fidem.] Iurs, confirmo, spondeo. Ac-
 cingar.]

tingar.] Non quia fuit leuiter quod negauit sub-
 rot., parasitus adductus est ad canendam. Ideo
 gar dixit, sic enim dicimus in magnis rebus sus-
 urt, Accingunt omnes operi. Saluete.] Supplex
 & sine timore, modo inimicus & infestus. Tu
 quæ facta hic sint nescis.] Hoc totum superbe-
 citer inquit adolescens. Scio.] Compendium poe-
 sis eadem dicerentur. Conspicor.] Commune
 conspicor. Vobis fretus.] Et hoc stultic: quis ex
 ualibus & inimicis fretum se esse dicat? deinde
 pro & vitiosa responsio est, nisi enim addideris, sit
 læcismus conueniens loquenti impolite homini
 Scin' quam fretus.] Est ab * ex subaudiendi
 les edico tibi.] Hoc contumeliosè & propriè
 Miles, inquit, edico tibi. Si te in platea hac off-
 Hoc est, si vel casu inuenero. Et in platea, inquit
 meretricis fores. Nihil est quod d' cas.] Nihil
 ut sit, non est quod dicas mihi, id est, nihil est quod
 pro ut dicas mihi: ut sit quod pro ut, aut quod pro
 cas mihi. Certum autem est sic veteres locutos esse
 quærebam.] Aut alium pro quendam posuit: ut
 dam quærebam, id est, aliquem: aut alium, h
 quem tu putas, hoc est alium: non Thaidem, sed si
 ceret: neque commode, neque euφώρῳ & loquere
 ualet enim masculinum genus. Peristi.] Ordo
 quam in platea hac te offendero, peristi. Eia.]
 hortantis est, ergo nunc eia, correctionem signifi-
 cognosco vestrum tam superbum.] Loquun-
 tanda, mirè laudauit, ut persuadere potuisset.
 tam superbum.] Non vestrum superbum. Ve-
 perbum, Absolutè: ut, Pol Criso antiquum ob-
 subaudiamus vel ingenium, vel animam, vel in-
 institutum. Prius audite paucis.] Mira insinua-
 git: qui non ut consentiant, sed ut audiant pauci
 bene prius, quasi non obstat quo minus faciant
 unt. tum deinde quo attentiores existant: addidit
 deinde si placuerit, facilius enim flectitur, cum
 pugnamus ut consentiat. Prius audite.] Fiduci-
 zat persuasoriam rem dicturi. Audiamus.] Ben-
 diamus, sed audiamus dixit: nam prima oratoris

ista causa est, audire meruisse. Tu concede paul-
istuc Thraso.] Thraso hoc in bonam partem acci-
eo parer. putat enim vel turpe esse, si humiliter pre-
nomine, seq; audiente parasitus: vel incongruum
os praelens a Gnatone laudetur. Istuc Thraso.]
se vocat: sed locum ostendit quò abeat, atque con-
rincipio ego vos] Videt neque se odio haberi,
fendi animos audientium in militis nomine. Hoc
orie: pro eo homine in quo offenditur, eum in quo
nditur posuit. Me huius quicquid facio, id fa-
aximè causa mea.] Deest Rei, aut Est, ut sit, me
nicquid est quod facio, id facere maximè causa
à persona discessit: & rem non odiosam pro odiosa
d est parasiticam, pro amuli amore, & commodo.
idem si vobis prodest.] Multum attulit ad per-
um: non esse commodum militi admitti, & suum
um ipsorum esse commodum. Vos non id facere;
est.] Oratorie, & secundum insinuationis præce-
ixit. nam remittendo, & dubitando magis flectit a-
quam si aperte ac pertinaciter asseueret. Militem
alem recipiendum censeo.] Artificiose satis se-
lit omne quod durum dictu ad persuadendum e-
quod militem & riualem dixit, ad eam rem va-
gis admittendus sit quam excludendus: & simul
dicentis, parat animos ad audienda quæ dicet.
n ego riualem recipiendum censeo.] Riuales
er amuli de mulieribus: facta translatione nominis
vestis, quæ sitiètes quum ex eodem riuulo haustum
in prælium contra se inuicem concitantur. Sic Cic.
Sin erit ex illo fonte riualis, inquit. Censeo.] Vi-
stem poetæ: nō enim dixit, peto: sed censeo, tanquam
do consulat, neq; pro milite agit. Militem ego ri-
.] Considera quo vultu hoc dicendum sit, & intel-
militem, & riualem, & recipiendum, & ego censeo:
significet. Non enim dixit Thrasonem, sed militem:
omen ad stultitiam vater. Non socium, sed riualem:
endit, quādoquidem riualis in meretrice capiendus
c potius eligendum. Nec non excludendum, sed reci-
m dixit: ut ostēderet adeo prodesse, ut etiam de indu-
tinendus sit. Non volo aut rogo sed censeo: ut consi-
liarius

liarius, non parasitus videatur loqui. Nam quoc didit, eo dicto vsus est, quo vti solent qui plus in uident. nam sic in Phormione iurisperiti, Egerem tuam fuerint, ea velim facias Ego sedulo hucredo. Ego amplius deliberandum censeo. Cogdo.] Modo aut tantummodo significat: aut ten aduerbium, & simul incerta distinctio est. Et libuis.] Id est, bonorum ciborum edax es. Suppedi sit sine sumptu tuo.] Aut suppeditare, pro sum aut deest Se, vt, Accingunt omnes operi. Ad om magis opportunus, nec magis ex usu tu est.] Locutio est ex negatiuis tertia. vt, Agrum gionibus meliorem nemo habet. Ex usu magis.] lior. & magis opportunus, pro opportunior. Ne Hoc est, opportunus. Habet quod det.] Vt diu nemo largius.] Vt liberalis. Fatuus est.] Hoc e: Insulsus.] Sine sale & sapientia: aut sine saltu & re. Tardus.] In venerem scilicet. Stetit.] Plus di dormit. Noctesque & dies.] Plus significat qu ceret, diebus & noctibus: vt hoc ipso nomine consi toritas inesse videatur. Fatuus.] Inepta loquen fatuus dicitur: inde Fauni Fatui: & Nymphæ fa sunt. Fatuus est, insulsus.] Fatui sunt, qui ver Etis faui sunt. Insulsi vero, corde, & animo. Tard pore & membris, quanquam & intellectu tar mus qui stulti sunt: sed melius est sic intelligi, & videatur dicere, quæ inamabilem faciunt etiam largumque amatorem. Nam vt verba commen Pendetque iterum narrantis ab ore, hic fatuus. pientia gratum facit: vt, Multa viri virtus anin sulsus est. Sed mihi videtur fatuum dicere, qu gloriatur, & blandire amicæ nesciat. Insulsum, q fallax, & cupidus coitus. Tardum, qui non faci venerem, quæ res meretricibus odiosa est. Fatuu sulsus.] Sani qui fatuum, animo putant, Insu Etis: sed male. Nam faui quoque dii sunt, qui & cuntur, & non stulti: sed multum fantes, id est. tes. Fatuus est, insulsus.] Hæc quæ nunc add ex superioribus pendent, sed cum superiora val rimum (nam quia diues & liberalis, potuit ob

ac omnia bona in malite corrumpuntur, quod fa-
 lod insulsus, & cetera, qua ipse persequitur. Fa-
 l, insulsus.] Hac bene adducitur: quia dicit, Et ha-
 det, & dicit nemo largus. Ad rem eam: alibet re-
 er miles à meretrice, & proponendus omnib. effez:
 ua sunt mulieribus, maximeq; lasciuis, hac omnia
 ūcit: Fauus est, insulsus, hoc pro acerris vitiorum;
 adam vultus improbitate prolucum est, quo magis
 edio posita esse videatur. Vbi velis.] Quando vel
 tid agimus?] Inuitum consensionis dubitatio est e-
 regaueru. Hoc etiam.] Deest vel ab st. Quod e-
 astus scilicet. Primum puto.] Primum puto,
 astus. Accipit hominem.] Accipit, pascit, inui-
 los porticib. rex accipiebat in am. tis. Nemo me-
 rŭs, neque prolixius.] Horum alterum appa-
 idicat, alterum copiam. Mirum ni illoc homine
 o pacto opus est.] Facete dixit adolescē. rei par-
 ui putet amorem sine damno esse oportere, quique
 meretricem: non solum eiciendum non esse mili-
 am quouis modo iustinendum, ac perferendū. Mi-
 oc homine.] Obtinuit parasitus iā quod negatā-
 ro deliberatū. vt, Quid agimus? Post cōcessum: vt,
 illoc homine quoquo pacto opus est. Mirum ni il-
 inquit eiusmodi est, vt etiam cū mala conditione
 sit. Idem arbitror.] Sane opus fuit cōsensione,
 Phædria, cuius res agitur. nā & iā seruata per-
 erde consentientis amatoris. Recte facitis.] Grā-
 io est. Vnū etiā vos oro.] Subtiliter etiā para-
 è adiungit, suasq; partes circa hos agit. Satis
 iam saxū voluo.] Vide quemadmodum serpat
 euam in eorū assentationē ex recuperatione mi-
 saxū voluo.] Prouerbiū in eos qui inextricabi-
 afflicti sunt. Et bene saxū de stulto milite ait, &
 Sisyphum fecit. Hoc saxum voluo. Velut Sisyphus
 ros. Vt me in vestrū gregē.] Iam hos laudat, &
 rasitus est, si recorderis eundem dixisse, Facete, le-
 e, nihil supra. At ego pro istoc Phædria.] Sub-
 s, & sum hic aliter, non vt parasitus ait. Phædria
 ærea.] Ambos nominat, quasi legibus paciscan-
 te comedendum.] Cum caris rebus. S. p. m. s.

poeta etiam fidem ostendit amicitiae parasiticae, et Gnatonis de milite loquentis hoc modo. Propino: sic dixit, ut parasitus, et ut qui de conuivio loquitur. Dignus est.] Hæc verba vltima longi sermonis, et sunt, ut miles hæc audiens, laudatū se esse, et appræexistimet. Vbi vis.] Honorifice reuocat ablegatum iuria, dicendo, Vbi vis: quia accede, imperatum vbi nisi Quando intellexeris, vitiū est. Isti te igno. Figura æνυποδογικη, ad vtrumque enim pertinet laudem, et ad mōres. Et hoc ambiguum. Secundū & virtutes tuas.] Et hoc ἀμφοιβολον. Nam viri ἐμυκῶς pro vitiis posuit, ut, Nescis qui vir fiet: et, eses ex tuis virtutibus. Facta & virtutes.] Prop: militibus ascribuntur. Facta & virtutes.] Am ἐγνώξα in vitiosos homines quam veritas. Nā etiam sui vsquam.] Nunquam et locum et significat: vsquam locum magis. Nunquam pro Nequam vsquam τῶ ἀρχαϊσμῶ, pro non vsquam, inquam. Quin me omnes amarent.] Contrariiori. Quid est enim quod bene non fecerit quicquid illo est ut ametur. Atticā eloquentiā.] Et hoc ut illa quæ supra. Atticam dicit veram atque græquā exultior eloquentia dicitur Attica: et sumeres, Attici appellati sunt. Prætermissum est] ceptus est, intellectu gemino ad vtrumque. Itē hæc. cat parasitus, an ad meretricem? an ad canam? et promisit, Hunc ego comedēdū et deridendū vobis. Itē hæc.] Comestatum ad militem, vel ad Thaic interfuit meretrix, quomodo post acta sunt omni noctis nō facta sit? Omnia post cœnā gesta sūt: et per rixam cœna, superfuit plurimum temporis a

HEAVTONTIMORVME

FABVLAE INTERLOCVTO

Chremes	senex.	Sofrasta	mat
Clitiphō	adolescens.	Bacchis	mer
Syrus	seruus.	Phrygia	anci
Menedemus	senex.	Nutrix.	
Clinia	adolescens.	Aniiphila	mer
Dromo	seruus.		

VLPITII APOLLINARIS
IN HEAVTONTI-
moyuſenon Periocha.

litiam proficiſci gratum Cliniam,
ntem Antiphilam compulſit durus pater:
que ſeſe angebat, facti panitens.
reuerſus eſt, clàm patre diuortitur
iphonem (is amabat ſortum Bacchidem)
cerſeret cupitam Antiphilam Clinia,
Bacchis venit amica, ac ſeruolæ
m gerens Antiphila, factum id quo patrem
elaret Clitipho, hic technis Syri,
minas meretricule aufert à ſene.
ila Clitiphonis reperitur ſoror.
linia, aliam Clitipho vxorem accipit.

CALPHURNII BRI-
ENSIS VIRI CLARISSIMI
in P. Sexti Terentij Heautontimo-
rumenon Argumentum.

ſ fabula, Menandri Græca, que facta à Terentio
ina nomen idem obſeruauit, ne Græci nominis eu-
n perderet, quod Terentius minus laudis exiſtima-
ria ſcribere, quam Græca transferre. Nomen ha-
re ſeiſum excruciante ob filij abſentiam: quem a-
duritia ſua in militiam proficiſci compulerat,
quoſque ueros. Latine, ſe ipſum excrucians interpre-
Und animaduertendum, omnes Terentianas fabu-
uroque genere miſtas, præter hanc. Nam comædiæ
orie ſunt, aut ſtatariæ, aut ruſtæ. Mororiæ, turbi-
tariaria, quietiores: Miſtæ, ex uiroque actus conſi-
In hac, qua plurimum delectat & actu & ſtylo,
artes ſunt Menædem & Chremetis: ſecundæ Clinie
phonis: tertie Syri: & ſic deinceps. Hæc etiã, ut cæ-
ing; actus habet, Prologum concitatum. Nam & ſe
& in ledendis aduerſariis eſt occupata. Argu-
quoque non ſimplicis negotij habet, ſed uis ad-
viri in Heautonta: ſed duorum uis impetitur.

Chremes grauida vxori olim interminatus, si pu-
reret, nolle tolli. At illa clā anni Corinthie nutr-
dedit. Hanc adulsam Clinia inuito patre amare capi-
duricia & assiduus iurgius, in militiā proficisci con-
est. Postea facti patrem Menedemum adeo pœnitui-
omnia venderet, & agrum emeret, in eoque se exerc-
sic filij iniuriā vlcisceretur. Paulo pōst reuertitur Cl-
clam patre diuertitur apud Clitiphonem, qui & ip-
bat scortum Bacchidē. Mittit accersitum cupitā An-
Clinia, cum qua & Bacchis vnā venit. Hanc adou-
Clinie amicam simulans Syri technis. Antiphila a-
deducitur: cuius occasione Syrus decem minas mer-
aufert à Chremete. Dehinc Antiphila Clitiphonis
peritur: & Clinie in vxorem datur. Chremes Bacc-
Clitiphone amari animaduertit, irascitur, minatur
Menedemo adhortante filio ignoscit: & aliam illi ra-
gem. In primo actus agitur de coniunctione senam
Menedemi, & Chremetis: simul & de amicitia &
ritate adolescentium, in qua Clitipho ardentissimus
tur. Secundus actus continet quemadmodum ado-
amicas receperint: & simul Syri callidum consiliū
actus exprimit Syri fallaciam in Chremem, ut Ba-
credat Clinie esse amicam, & Antiphilam arrab-
chidi relictam esse putet, pro argento, quod anu-
thiam meretrici debere sinxit. In quarto actu agit
cognitione Antiph. le: & de extorsione argenti qu-
chidi Clitipho promiserat. Quintus actus continet
rerum conuersionem ad iucundos exitus, patefacta
cognitione gestorū: & quemadmodum Antiphil-
rem Clinia duxerit: Clitipho vero dimissa Bacchi
acceperit.

GRAECA EST MENANDRY, ACTA
MEGALENSIBVS L. CORNELIO LEN-
L. VALERIO FLACCO AEDILIBVS C
GIT AMEIVVS TYRPIO. MODOS FECIT
CLAV. ACTA PRIMVM TIBIIS IMPA
DEINDE DVAB. DEXTRIS. ACTA ETIAM
TIO, * C. COR. M. IYVENTIO COSS.

*.al.T.Sem-
pronio. Vel
anno ab vr-
be condita
591.

NE cui sit vestrum mirum, cur parteis
feni

Poeta dederit, quæ sunt adolescentiũ,
Id primum dicam: deinde, quod veni,
cloquar.

Ex integra Græca, integram comœdiã,
: sum a sturus, Heautontimorum enon.

ex quæ ex argumento facta est simplici.

m esse ostendi, & quæ esset: nunc qui scri-
it,

a Græca sit, ni partem maximam
narem scire vestrum, id dicerem.

uamobrẽ has parteis didicerim, paucis dabo.

rem voluit esse me, non prologum:

um iudicium fecit: me actorem dedit.

c actor tantum poterit à facundia,

tum ille potuit cogitare commode,

rationem hanc scripsit, quam dicturus sum.

quod rumores distulerunt maleuoli,

s contaminasse Græcas, dum facit

s Latinas: factum hic esse id non negat,

ẽ id pigere: & deinde facturum autumat.

bonorum exemplum: quo exemplo sibi

: id facere, quod illi fecerunt, putat.

quod tum maleuolus vetus Poeta distitat,

te ad studium hunc se applicasse musicum,

um ingenio fretum, haud natura sua:

ium vestrum, vestra existimatio

it: quamobrem omnes vos oratos volo,

as iniquum possit, quàm æquum oratio.

æqui sitis: date crescendi copiam,

rum qui spectandi faciunt copiam

itiis: ne ille pro se dictum existimet,

uper fecit seruo currenti in via

se populum: cur insano seruiat?

ius peccatis plura dicet, cum dabit

nouas, nisi finem maledictis facit:

e æquo animo: date potestatem, mihi

Statariam agere vt liceat per silentium:
 Ne semper seruus currens, iratus senex,
 Edax parasitus, sycophanta autem impudens
 Auarus leno, adlidue agendi sint mihi
 Clamore summo, cum labore maximo.
 Mea causse causam hanc iustam esse animu in
 Vt aliqua pars laboris minuatur mihi.
 Nam nunc nouas qui scribunt, nihil parcunt
 Si qua laboriosa est ad me curritur:
 Sin lenis est, ad alium defertur gregem.
 In hac est pura oratio: experimini,
 In vtramq; partem ingenium quid possit mei
 Si nunquam auare precium statui arti meae:
 Et eum esse quæstum in animum induxi m
 Quam maxime seruire vestris commodis:
 Exemplum statuite in me, vt adolescentuli
 Vobis placere studeant potius, quam sibi.

IO. CALPHURNII INT
PRETATIO IN PROLO
gum Heautontimorumeni.

NE cui sit vestrum mirum.] *Prologus concitat*
se & purgat, & aduersariu acriter terret. Acti
que ex commodo suo, cur hanc comædiæ actionem
rit, causas effert. Ex integra Græca.] Terent. Hec
Phormionem ab Apollodoro transtulit, reliquas
à Menandro. Et quæ esset.] Id est, quo nomine
tur. Oratorem voluit me esse, non Prolo
Officium Prologi ante narrationem rei semper est,
tamen & post principium fabule inducitur,
Plautum in milite glorioso, & apud ceteros ma
toritatis veteres poetas. Oratorem.] Sic in
Hecyræ, Orator ad vos venio cum ornato Prolo
ratore.] Oratorem audire oportere, ius
est. Oratorem non liceat iniuriam pati. Ne igitur
iatur iniuriam, non se prologum, sed oratore non
orator est qui rogat: Exorator qui impetrat. &
rectius: Orator ad vos venio, finite exorator sic
orator est, cui causa defendenda mandat. Nat
gumores distulerunt.] Id quod maleuoli viuo d

scribit: sequitur exemplo praestantissimorum Poetarum
 ic, qui idem facti fuerunt. Distulerunt, divulgata:
 Autumnat.] Opinatur, ducit, censet. Habet bono-
 exemplum.] Videlicet, Plauti, Nauij, Ennij, quos
 Terentius habet, ut in prologo Andriae factum,
 in hunc acculant, Nauium, Plautum, Ennium ac-
 quos hic noster auctores habet. Tum quod male-
 vetus Poeta] A natura, maleuolus: a tempore vel
 t, vetus: a signo emulationis, Poeta. Vetus, plerunq;
 lem refertur, interdum ad vituperationem. Vetus,
 ariosus, & quasi rancidus. Maleuolus, non crimin-
 sed maledictus. Amicum ingenio fretum.] Hoc
 effellit in Prologo Adelphorum. Nam quod isti di-
 aleuoli, homines nobiles eum adiuuare, assidueque
 ibere, Quod illi maledictum vehemens esse existi-
 eam laudem hic ducit maximam, cum illis placet,
 bis vniuersis & populo placent. Hunc musicum.]
 et poeram elegantem. Musicus, Latine dicitur ele-
 usos vero Graece inelegans. Amicum.] Pro amico-
 idelicet Lelij & Scipionis, quorum amicitia Teren-
 miliariissime usus est. Arbitrium vestrum.] Bene-
 gym. nam arbiter dicitur iudex, qui totius rei habet
 um & facultatem. horum enim arbitrio & iudi-
 aedia commendari poterat. Ne plus iniquum pos-
 stam rem petit: quae quidem nisi ab iniustis concedi-
 lui nuper fecit seruo currenti.] In hoc notatur
 arius, qui decorum personae non seruauerit. Quid e-
 agis praeter serui decorum, quam ut illi populus in-
 cedat, & insano seruiat? Date potestatem mihi
 ias agere.] Ut liceat ad exitum usque fabulae per-
 stare, ne videlicet aliqua turba fiat, ut fieri solet, aut
 funambuli, aut gladiatorum. tunc enim necesse est
 uere comediae actionem. Et bene dixit, statariam. A-
 m dicitur fabula, cum recitatur. Scire cum placet.
 iam comedia quae dicitur stataria, aut motoria, a
 iis assibus vel motoris. Ne semper seruus cur-
] Exprimit varias personas, quae in comediis intro-
 atur, quibus ars comica valde nobilitatur. Induci-
 utem leno periurus, amator feruidus, seruus calli-
 & amica illudens, & vxor inhibens, & mater indu-

gens, & patrius obiturgator, & sodalis opitulatores, les præliator, parasitii euaces, parentes tenaces, & mæces. Mea cauti causam hanc iustam.] *πυροπο*
 Si qui laboriosa est.] *Iustum* etenim est seni in r
ruisa fauorem præstare. Ad alium gregem.] Grege
 come npon dixit, alios actores parui faciens. Greg
 pellat ientorum turbam. *Plautus in Prologo Asi*
Quæ quidem mihi atque vobis res veritas bene, at
 gregi. Est pura oratio.] Hoc est, nitida, quæ facile
 jum auditorum ineat. Si nunquam auare preciu
 t.] Per hæc verba Terentius demonstrat quàm
 auctor sit, qui suas comædias probet, sic Horatius, e
 respondere coneris, *Quæ grauis AEsopis, quæ doct*
 sciis egit. Et eum esse quæstum.] Nonnunqua
 auditur Si, ut sit, *Et si eum quæstum.* Seruire
 commodis.] *Plus dixit commodis, quàm si a*
voluptatibus.

ACTVS PRIMVS SCENA PRIMA:

CHREMES, MENEDEMVS
senes.

VANQVAM hæc internos
 notitia admodum est,
 Unde adeò quod agrum in pro
 hic mercatus es,
 Nec rei fere amplius sane quic
 fuit:

Tan en vel virtus tua me, vel vicinitas
 (Quod ego in propinqua parte amicitia puto
 Facit, vt te audacter moneam, & familiariter
 Quod mihi videre præter ætatem tuam
 Facere, & præterquam res te adhortatur tua.
 Nam pro deum, atq; hominũ fidẽ, quid vis tibi
 Quid quæris? annos sexaginta natus es,
 Aut plus eo. vt conicio: agrum in his regionib
 Meliorem, neque preti maioris nemo habet:
 Seruos complureis: proinde quasi nemo fiet,

: attente illorum officia fungere.
 iam tam mane egredior, neque tam vesperti
 m reuertor, quin te in fundo conspicer
 , aut arare, aut aliquid ferre. denique
 n remittis tempus: neque te respicis.
 n voluptati esse, satis certò scio.
 n dices, Me, quãtum hic operis fiat, pœnitet.
 n opere faciundo operæ consumis tuæ,
 is in illis exercendis, plus agas.
 are me tantùmne est ab re tua ocij tibi,
 vt cures, eaquæ nihil quæ ad te attinent?
 mo sum: humani à me nihil alienum puto:
 monere hoc, vel percontari puta.
 i est ego vt faciam, non vt deterream.
 hi sic est vsus: tibi vt opus est factò, face.
 i cuiquam est vsus homini, se vt cruciet? M E.
 est.

quid laboris est, nollè: sed quid istuc mali est?
 quid de te tantum meruisti? M E. eheu
 : lachruma, atque istuc quicquid est, fac me
 iam.

ce: ne verere: crede inquam mihi,
 n solando, aut consilio, aut re iuuero.
 : hoc vis? C. hac quidem causa, qua dixi tibi.
 cetur. C H. at istos rastros interea tamen
 e; ne labora. M. minime. C. quam rem agis?
 ie me, vacuum tempus ne quod dem mihi
 s. C H. non sinam inquam. M E. ah, non æ-
 m facis.

ii, tam graueis hos quæso? M. sic meritum est
 m.

c loquere. M. filium vnicum adolescentulum
 : ah, quid dixi habere me? imò habui Chreme:
 abeam, nec ne, incertum est. C. quid ita istuc?
 scies.

orintho hic aduena anus paupercola:
 iam ille amare cœpit perditè,
 am vt pro vxore haberet: hæc clā me omnia.
 em rescui, cœpi non humanitus,
 vt animum decuit ægrotum adolescentuli

* a. id.

Tractare: sed vi, & via peruulgata patrum,
 Quotidie accusabam: hem, tubine hæc diutius
 Licere speras facere me viuo patre,
 Amicam vt habeas prope iam in vxoris loco
 Erras si id credis, & me ignoras Clinia.
 Ego te meum esse dici tantisper volo,
 Dum quod te dignum est facies: sed si id non
 Ego quod me in te fit facere dignum, inueniet
 Nulla adeò ex re istuc fit, nisi ex nimio ocio.
 Ego istuc ætatis, non amori operam dabam
 Sed in Asiam hinc abij propter pauperiem: at
 Simul rem & gloriam armis belli repperi.
 Postremo adeò res rediit: adolescentulus
 Sæpe eadem, & grauius audiendo, victus e
 Putauit me & ætate, & beneuolentia
 Plus scire, & prouidere, quam se ipsum sibi:
 In Asiam ad regem militatum abiit Chreme.
 C. Quid ais? M. clã me est profect^o: menseis trei
 C. H. Ambo accusandi: & si illud inceptum, ta
 Animi est prudentis signum, & non instrenui
 M. E. Vbi comperi ex his, qui ei fuere conscij,
 Domum reuertor mœstus, atque animo feri
 Perturbato, atque incerto præ ægritudine:
 Atfido: accurrunt serui: foccos detrahunt:
 Video alios festinare, lectos sternere,
 Cœnam apparare: pro se quisque sedulo
 Faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam.
 Vbi video hæc, cœpi cogitare: hem, tot mea
 Solius solliciti sunt causa, vt me vnum explea
 Ancillæ tot me vestiant? sumptus domi
 Tantos ego solus faciam? sed gnatum vnicui
 Quem pariter vti his decuit, aut etiam ampl
 Quod illi ætas magis ad hæc vtenda idonea
 Eum ego eiici hinc miserum iniustitia mea.
 Malo quidem me dignum quouis deputem,
 Si id faciam: nam vsq; dum ille vitam illam
 Inopem, carens patria ob meas iniurias,
 Interea vsque illi de me supplicium dabo,
 Laborans, quærens, parcens, illi seruiens:
 Ita facio profusus: nihil relinquo in ædibus,

* Incolet.

s, nec vestimentum: corrafi omnia.
 is, seuos, nisi eos, qui opere rustico
 do, facile sumptum exerceant laun,
 i produxi, ac vendidi, inscripsi ilico
 mercede: quasi talenta ad quindecim
 : agrum hunc mercatus sum: hic me exerceo,
 si tantisper, me minus iniurie
 e, meo gnato facere, dum fiam miser:
 s esse vlla me voluptate hic frui,
 i ille huc saluos redierit meus particeps.
 genio te esse in liberos leni puto,
 m obsequentem, si quis recte aut commode * in illum e-
 ret: verum neque tu illum satis noueras, luditur l.
 ille: hoc ibi fit, vbi non vere viuitur:
 m nunquam ostendisti quanti penderes.
 si ille est credere ausus quæ est æquum patri.
 si esset factum, hæc nunquam euenissent tibi.
 a res est, fateor: peccatum à me maximum est.
 enedemie, at porro recte spero illum tibi
 n affuturum esse hic confido propediem.
 tinam dijita faxina. c. h. facient: nunc si com-
 dum est,
 sia hic sunt, hodie apud me sis volo.
 on possum. c. h. cur non? quæso tandem ali-
 ntulum
 arce: idem absens facere te hoc vult filius.
 son cōuenit qui illum ad laborem impulerim,
 me ipsum fugere. c. h. ficcine est sententia?
 ic. c. h. Bene vale. m. e. & tu. c. h. lacrimas ex-
 it mihi,
 etque me eius: sed vt diei tempus est,
 re oportet me hunc vicinum Phaniam,
 enam vt veniat: ibo vt visam si domi est.
 opus fuit monitore: iam dudum domi
 o apud me esse aiunt: e gomet cōiuuas moror.
 sed hinc intro: sed quid crepuerant fores?
 à me quisnam egreditur: huc concessero.

[anquam hæc internos.] Bene ex arte comica se-
 ex opitulator inducitur, qui & miseria & tristitia
 aliterus

alterius valde commoueatur: similitudo amborum senum
iunctio & familiaritas, ad id quod secuturum est
rum accommodata futura est, simul exprimitur à po-
eta miseratio quæ inter senes esse solet, & omnis
& prolata. Quanquam hæc inter nos.] Exoritur
& oratori congruum. quod enim exigua notitia,
per incepta, vel nulla consuetudo cuncta vitæ fa-
hibet, id vel virtus vel propinquitas cogit. Vicini-
tina non tam homines qui eundem incolunt vicu-
ficat, quam qui prope domum tuam habitant. Ita
autem non homines, sed propinquitatē proprie vic-
Nam pro deum atque hominum fidem.] Exoritur
vehemens est in eum, qui & senex & diues contin-
bore defatiget: & eo magis Chremes admiratur ho-
borem nondum intellecta causa. Ut coniiicio.] Id
iecturam capio, hinc coniectura dicta est à coniecto-
à directione quadam rationis ad veritatem. Vnde e-
miorum atq; omnium interpretes, coniectores v-
Nemo.] Pro quisquam. Tutē illorū officia fu-
Nunc dicimus, officiis fungeris. Fungor idem est
fificium munusque ago: vt, Fungor magistratu, Fun-
legatione. Nunquam.] Deest: Nam. Tam mane
aduerbium, alibi nomen videtur: vt, Iam mane
iam clarū mane fenestras Intrat. Quin te in fun-
spicet.] Quin, pro quod non, hoc in loco: alius pro
pro etiam, pro quare ponitur. In fundo.] Super-
Agrum in proximo hic mercatus est. Fundus enim
continetur, de quo Cic. in quodam ioculari libello; i-
vero vocat, quæ possit mittere funda, Ni lapis excide-
causa funda patet. Remittis, neque te respicis.] Nihil
cantius de eo qui nihil sibi parcit, nec sui misereatur
aliis remittit aliquid, i. con donat, is est facilis & n-
ture. At enim dices.] An typhoræ respōdet. Pœ-
Id est, parū videtur. Pœni ter enim eum qui parū
alibi Ter. Nostri nosmet pœ nitet. Verg. in Bucol. Ne
niticat calamo trinitisse labe. llum. Cic. ad filium: Qu-
quantū proficias non pœni tebit. Quod in opere
do.] Opera est actio, & p̄ persona ipsa quæ opus per-
pus, finis est & fructus o peræ. Nonnunquam opu-
pera videtur accipi. Verg. Ilius, Mollibus è stratis o

surgit. In illis exercendis.] Qui aliis præest, aut
 nil. as, aut imperator, plus efficit sua auctoritate
 vera. Tantumne est ab re tua occidit tibi.] Diffi-
 nquit Cæro, est cura rerum alienarum. Nam ea
 recipimus et ?; senimus. quæ nobis ipsis, aut pro-
 diuersis veniunt, quæ illa quæ cæteris, quæ quasi
 ruallo interiecto videmus, aliter de illis ac de no-
 amus. Ab re tua.] Id est, à negotiis tuis familia-
 icitur etiã ab re tua, contra utilitatem tuam: sicut
 & è repub. id est, pro re tua, & pro repub. Homo
 mani à me nihil alienum puto.] Hæc ex Plato-
 ntia, qui inquit, Ortus nostri partem patriam ven-
 artem amico. & ut Stoicis placet, quæ in terris gi-
 , ad usum hominum omnia creatur. Homines au-
 inum causa generantur, ut ipsi inter se alii aliis
 possint. Percontari.] Id est, interrogare. Percon-
 te natura ad finem spectat coarguendi. Interro-
 oscendi gratia; Percontamur vero arguendi: quam-
 n utroq; indifferenter utamur. Vius.] Modus opus
 t, aliàs utile: ut, opus est factò, pro facere. Sic Sal-
 m & prius quàm incipias consulto, & ubi consu-
 nature factò opus est. Mihi.] Non repugnat sen-
 hreme: is, sed se solum meruisse dicit ut crucietur.
 reruisti?] Dicimus mereo & mereor. Merco de te,
 id in te confero vel bonũ vel malum. Ne retice.]
 ice: nam reticemus dolores: obticemus pudenda: ta-
 creta. ut, Nec tacui demens. In Eunuchò, Virgo
 veste lachrumans obticet. Aut consolando, aut
 o, aut re iuvero.] His tribus adhibitis, quid am-
 vera amicitia exoptandum? Depone.] In tempo-
 sinam inquam.] Hæc magis gestũ exprimuntur.
 n graucis.] Apostrope: & admiratio ponderis ra-
 quibus senex viuitur. Perditte.] Bene perditte: nam
 est, qui in omne scelus est traditus. Animum æ-
 1.] Pro ægro dixit, nam animus æger: corpus verò
 n dicitur. Et via peruolgata patrũ.] Patres bo-
 tut, aliorum exemplis, nonnunquam minis, filios
 em adhortantur. Tantisper volo.] Tantisper,
 post se Dum, pro Donèc siue Quamdiu. Cicer. In
 ductus, ut ibi esset tantisper, dum cuius in quem
 ductus

deiectus deferretur, compararetur. Sunt qui a
 Tantisper pro Tantummodo: sunt qui pro Interea.
 1. ab vrbe cond. Tamèn id imperia n ei ad proberem
 incolime mansit, tantisper tutela maliebri. & I
 sine Dum vsus est. Non amori operam daban
 senex iuxta Horatij preceptum, laudator acti tem
 ducitur. Rem & gloriam.] Hæc duo potissimum.
 bus strenuis comparatur. Res tria notat, imperium
 vitias, licem, & venerem. Putauit inc.] Clemen
 pater filium laudat, quod non pertinax in malis,
 fuerit. Vbi comperi.] Hæc oratio tota pathetic.
 bene comperi, comperium est mihi, & exploratum,
 quod scio per inuestigationem. Accurrunt serui.
 lud in Andr. Accurrit, mediã mulierem amplecti
 ctos sternere.] Ex consuetudine antiqua. lectu
 stratis antiqui cœnitabant. vnde triclinium à trib
 dictum. Horat. Sæpe tribus lectis videas cœnare
 nos. Ter. in Adel Lectulos iligneos dedit faciendo
 vbi potetis vos. Cœnam apparare.] Nihil signi
 de sene dicere potuit, qui voluptates & cōmoda, qu
 natus gratia filij narrat. Nam apparare, est ad di
 quandam, verius ad pompam: Preparare verò, est
 lia sunt aut fore creduntur. Eum ego eieci.] En
 dat. Corrafi omnia.] Omnia compilauit, vendi
 contrarium est, abradere: & est per vim aliquid
 Produxi ac vendidi.] Bene produxi: nã produce
 ducere significat. M. T. in Frument. Nemo tuorum
 rum abs te productus, nemo interrogatus. Hinc pr
 res dicuntur, qui virgines abducunt, & eas ad q
 exponunt. Talæta ad quindecim coëgi.] Coëss
 nani. Hinc coactores argentariorũ dicuntur, qui p
 cogunt. Decreui.] Plus est decernere, quã con
 & est proprie decernere, de rebus magnis certam
 sententiam. Voluptate frui.] Si parentes pro fili
 rant, quis clementior hoc sene, qui omnia cōmoda
 filio aspernatur? Frui, proprie est delectationem c
 vsu. Ingenio te esse leni in liberos puto.] Libe
 titudinis numero dixit, cum Menedemus vnicum
 filium. Cōstat enim antiquos oratores, historia q;,
 minum scriptores, etiã vnum filium filiam re, liber

is numero appellasse. In Hecyra liberos in significatius filia dixit, Qui illum decreuerunt dignū suos ros cōmitterent. Sic Cic. En cui tuos liberos cōmittanti penderes.] Quanti illum faceres. Tractum quis, qui ante sigratam pecuniam, as & argentum int. Nect tibi credere ausus.] Adolescentibus gloriest, si modestia vtuntur & pietate in parētes, vt nint aut sariani nisi consilio parentum. Porro recte] Porro eiusdem significationis cuius verò & autēbus tamen pōnere nō possit. Significat etiam apud longe, certe, postea, vltro. Spero pro credo, vsitatum de presenti loquamur siue de praterito. Similiter pro credo, tum in praterito, tum in presenti, tum ro. Vtinam dii faxint.] Faxo futurū tempus tanel, vt alij, promissionum modo ostendit. Dionysiat.] Hoc est Bacchanalia. Dionysii autē, qui & Bacchitur, sacra, à plerisque Gracia vrbibus triennio elebrabantur. Quæso.] Primam personam indubet duntaxat. Licet quæ sere lectum sit apud Sal- & Tullium. Nihil opus fuit monitore.] Hoc tuore. nam vocatores proprie dicebantur qui ad cō- abant. Præsto sum.] Idem est quod adsum: nec ère verbo cohæret, nisi verbo substantiuo, & hinc. Nam præsto adsum, magis poeticum est. Egomet ras moror] Hoc est, in mora detineo: à quibus- orari pro expectare exponitur, sed mea sententia, iocice, quàm oratorie.

ACTVS I. SCENA II.

bici quadrati hypercatalectici & acatalectici. di- vnus acatalecticus, quadratus vnus catalecticus, catalectici duo.

LITIPHO, adolescens. CHREMES.

I adhuc est, quod vereare Clinia: haudqua- Catalect. quam etiam cessant:

m simul cum nuncio tibi hic ego affuturam Brachycat. sic scio:

tu sollicitudinem istam salsam, quæ te ex- ciat, omittas.

Qui cum loquitur filius?

Troch. di. ca.

C L. Pater adest, quem volui: adibo. pater op
ne aduenis.

Troch. te. ca. C H. Quid est? C L I. hunc Menedemum nost
strum vicinum?

Iamb. oct. hy
percatalect. C H. Probe. C L I T. huic filium scis esse? C H. a
in Asia. C L. non est pater:

Apud nos est. C H R. quid ais? C L I T. aduenie
naui egredientem ilico

Adduxi ad cœnam. nam mihi magna cum e
inde vsque à pueritia

Semper fuit familiaritas. C H. voluptatem ma
nuncias.

Quàm vellem Menedemum inuitatū, vt nob
esset hodie amplius,

Vt hanc læticiam nec opinanti primus ei obi
domi:

Iamb. quadr.
catalect. Atq; etiam nunc tempus est. C I I. caue faxi
est opus pater.

C H. Quapropter? C L I. quia enim incertam e
quid se faciat: modo venit.

Timet omnia. patris iram, & animum amicæ
ga vt sit, suæ.

Eam miserè amat: propter eam hæc turba, at
tio euenit. C H. scio.

C L. Nunc seruolam ad eam in urbem misit,
nostrum vnà Syrum.

C H. Quid narrat? C L I. quid ille? se miserū esse
miserum? quem minus credere est?

Quid reliqui est, quin habeat, quæ quidem
mine dicuntur bona,

Parenteis, patriam in columem, amicos, gent
gnatos, diuitias?

Atq; hæc perinde sunt, vt illius animus, quia e
Qui vt scit, si bona: illi qui non vtitur recte, m

C L I. Imò ille fuit senex importunus semper:
nihil magis

Vereor, quàm ne quid in illum iratus plus fat
xit pater.

C H. Illène? sed reprimā me. nam in metu esse l
illi est vtile.

vid tu tecum? c. d. dicam: vt vt erat, mansum
en oportuit. (nem:

è aliquanto iniquior erat, præter eius libidi-
tur: nam quem ferret, si parentem non ferret
m?

ine erat æquum ex illius more, an illum ex
is viuere? &

illdm is simulat durum, id non est: nam pa-
um iniariæ (bilis,

odi sunt fermè: paulò qui est homo tolera-
ri crebro nolunt: nolunt crebro conuariet:
it exiguè sumptum: & ea sunt tamen ad vir-
n omnia.

oi animus semel se cupiditate deuinxit mala,
est Clitipho cõsilia consequi cõsimilia: hoc
est, periculum ex aliis facere, tibi quod ex
iet.

a credo. c. h. ego ibo hinc intrò, vt videam
s quid cœnæ fiet:

empus est diei, vide sis ne quo hinc abeas
irs.

adhuc est quod vereare.] *Hic Clinia, qui ex A-
ed. erat, ingès de amica sollicitudo extrimitur. Ac-
sodalis opitulatur Clitipho, qui aduentum amici
in platea patri narrat. Nihil adhuc est quod ve-
Clinia miserat accersitum Antiphilam: disercucia-
od non redires. Haudquaquã etiam cessant.]*

nondum differunt auentum. Sollicitudinem i-
Bene sollicitudinem dixit: nam sollicitudo est que
mentibus: sollicitatio, qua ab alio fit. Audiui in
è.] Recte eiusmodi est oratio per infinitum, nam
è dicitur, Audiri quod in Asia est. Nec opinan-

eratum enim gaudium maius esse solet, quemad-
dolor acerbior si non opinanti obicitur. Caue
volebat Chremes nunciare Menecemo redisse si-

Clitipho prohibuit, quod Clinia nondum patris vo-
tes perspecta. Miserum? quem minus credere
nus, hoc loco pro non ponitur. Non est inquis cre-

Cliniam esse miserum. Hoc ad sequentia respicit,
Quid reliqui est, quin habeat: quæ quidem in ha-

mine esse dicuntur bona? Minus credere est: pro,
dendum est. huiusmodi loquutio parum Latinis
Quæ quidem in homine dicuntur bona? S
vulgo. Quum tantum animi bona, secundum phil
appellāda sunt. Et hoc illud quod supra dixit Chre
firmavit, scilicet Cliniam non esse m. serum. Illéne
mes sermonem quem cœperat repressit, vt exempl
filius terreretur. Illéne?] Hoc clara voce pronanci
Sed reprimam me.] Hæc submissa voce protulit
dret filius. Hunc.] Scilicet Cliniam. Vt vt erat.
bene tuetur patrum partes, qui omnino à filiis ti
sunt Præter eius libidinem.] Vult causam Clin
ri deteriolem: vt ostendat parentes filiis, ob vitia e
superiores esse. Nam quem ferret, si parentem n
ret suum?] Tale est illud, Cuius saluti consulere, q
negligit? Erat æquum?] Ab æquo suscipit pater
fensionem. Durum id non est.] Aliud obiectum
est à statu diffinitiuo censet patrem non esse appe
durum, qui filios à vitiis sua seueritate deterret.
ri.] Est frequenter scorta dūctitare. Consequ
milia.] Nam cuius animus in re mala semel corru
indies fit peior. Nobis quid cœnæ.] Minus dix
si dixisset, quæ cœna. Sic illud, Quicquid hoc hon
Aliter exprimitur quàm si diceremus, quis hic hon

ACTVS II. SCENA I.

CLITIPHO.

Octon. Iab.

Quam iniqui sunt patres in omneis ado
teis iudices,
Qui æquum esse censent, nos iam à pueris il
sci senes:
Neq; illarū affines esse rerum, quas fert ado
Ex sua libidine moderantur, quæ nunc est, ni
olim fuit.
Mihî n̄ vnquam filius erit, neq; ille facili me vte
Nam & cognoscendi, & ignoscendi dabitur
ti locus.
Non vt meus, qui mihi per alium ostēdit sua
tentiam.
Perij, is mihi, vbi adbibit plus paulo, sua quæ
facinora?

ait, periculum ex aliis facito, tibi quod ex usu

is: nã ille haud scit, quã mihi nunc surdo
ret fabulam.

nunc me amicæ dicta stimulant, Da mihi, at-
ffer mihi.

id respondeam, nihil habeo: neque me quis-
m est miserior. (meretrix)

lic Clinia, etsi is suarum rerum satagit: at-
bene ac pudice eductam, ignaram artis me-
dicæ. (bilis)

potens, procax, magnifica, sumptuosa, no-
uod dem ei recte est: nam nihil esse mihi, re-
o est dicere.

o mali non pridem inueni: neq; etiam dum
pater.

im iniqui sunt patres.] *Solus Clitipho permansit,*

de patre conqueritur, ut mos est adolescentium, qui

præcepta molestè ferunt. Quæ nunc est.] Huic il-

trarium: Sed nunc ea me exquirere, iniqui patris

quod ante hac fecit nihil ad me attinet. Dum tem-

eram rem uoluit, sui animum ut expleret suum. Ex

idne.] Libido est quæque uoluntas temerè susce-

ptud Sallust. in Catil. tamen in bonam partem capi-

gisq; in decoris armis, & militaribus equis, quã

is & conuiujs libidinem habebant. Cognoscen-

noscenti.] Ex affectu eorum loquitur, qui cum

uoxij sint, alium habent animum, quã haberet,

essent. Per alium ostendit suam sententiam.]

is, Sed reprimam. nam in meris esse hunc, illi est u-

ri adbibit.] Quã petulã sit filius in parentem, o-

ur, cuius præcepta contemnit. Ne ille.] Ne pro cer-

ur. Da mihi atq; affer?] Verba sunt amicæ: quæ

liuiphonem stimulant, quã patris præcepta. Sata-

uino iungitur. Satagit, id est, anxius est & curio-

rum rerum. Pudice eductam.] Quod nos educa-

nus, antiqui educere dixerunt. Procax.] Procax

est. unde procaces meretrices, ab assidue poscendo:

ri uxorem poscentes in matrimonium. Religio.]

rel sollicitudo. Terent. in Andria, Dignus cum tua

istac religione & odio. Inde dies religiosi, infame. fausti d' est: quos ex contraria causa propter honoratam relinquam.

ACTVS II. SCENA II.

CLINIA. CLITIPHO.

Ostend. Iambici.

Si mihi secundæ res de amore meo essent, idum scio

Venissent: sed vereor ne me absente hic mulrupta sit.

Concurrunt multæ opiniones, quæ mihi a exaugeant:

Locus, occasio, ætas: mater, sub imperio cui nihil iam præter precium dulce est. CLINIA. CLIN. hei mihi! mihi.

† al. hic.

CLIT. Etiam caues, ne videat fortè † hinc te aliquis exiens?

CLIN. Faciam: sed nescio quid profectò minus prælagit mali.

CLIT. Pergin' istuc prius diiudicare, quàm si veri fiet?

CLIN. Si nihil mali esset, iam hinc adessent. iam aderant. CLIN. quando istuc erit?

CLIT. Non cogitas, hinc longius abesse? mores mulierum?

Dum moliantur, dum comuntur, annus est. ô Clitipho,

Timeo. CLIT. respira: cecum Dromonem curo, unâ adsum tibi.

Si mihi.] Hic mira amantis sollicitudo exprimitur expectanti hora, dies, annus videtur. Si mihi. res est suspitionis plena. Torquetur igitur Clinia & dilatione amica Anaphile. Sed vereor ne Bene amantis exprimit affectum, qui semper omniteri suspiciatur. Mihi animum exaugeant.] dicitur animus, quando multa concurrunt quibus in eam partem in qua inclinat. Occasio. Et loci ex arte liberor' ca etiam ad maioris rei confirmationem valent. Occasio, locus, ætas, mater.] Anaphile dicitur aut à rebus, aut à personis. hanc enim

locus, occasio, instrumentum, modus, & cætera re-
 cidencia à personis deducunt hoc modo. Nam simi-
 entibus aut maioribus suis filij plerumque cre-
 : & nannur quã ad honestè turpiterque viuendū.
 er à natione quoque, patria, ætate, educatione &
 na sumuntur. Hei mihi.] Hei, dativo iungitur. vi,
 ei mihi qualis erat. Heu vero, accusatiuo: vt alibi
 ius, Heu me miserum. Mihi animus præflagit ma-
 fieri consuevit, vt quoties aliquid expectamus, ea-
 unt potius quæ mentem nostram ad cogitandum
 mali trahant. Quando istuc erit?] Non potest
 ex nimia suspitione venturam amicam. Non co-
 inc longius abesse?] Clitipho remouet suspicio-
 animo Clinia, & locorum intervallo, & exculsi-
 um, quæ maiorem temporis partem in se orando
 unt. Clitipho, timeo.] Vide nulla re arceri posse
 nem expectore amanti. Ecceam Dromonem
 yro.] δεικτικὸς. & cum gestu nimis lætitiæ pro-
 ndum est.

ACTVS II. SCENA III.

i & oclonarij Iabici, permixtis Trochaicis Catalect.

YRVS, DROMO, serui. CLITI-

PHO. CLINIA.

Troch. catal.

tu? DRO. sic est. Y. verum interea dum sermo
 nes cædimus, (nia?
 unt relictæ. CLI. mulier tibi adest: audin' Cli-
 i. Ego vero audio nunc deum, & video, &
 eo Clitipho. (gregem
 nime mitum, a deo impeditæ sunt, ancillarum
 unt secum. LIN. perij, vnde illi sunt ancillæ?
 i. men' rogas?
 Non oportuit relictas: portant quid rerum.
 LIN. hei mihi.
 urum, vestem: & vesperscit, & non noue-
 nt viam.
 im à nobis stulte est. abi dum tu Dromo illis
 ouiam
 ere: quid stas? LIN. væ misero mihi, quanta
 : spe decidi.

CLIT. Quid istuc? que res te sollicitat autem? c
rogitas quid fiet?

Viden' tu ancillas, aurum, vestem? quam ego
vna ancillula

Hic reliqui: vnde ea esse censes? c LIT. yah num
mam intelligo.

sy. Di boni, quid turbæ est? ædes nostræ v
pient, scio. (mit

Quid comedent? quid bibent? quid sene erit n

Sed video, eccos quos volebam. c LIN. o lupi
binam est fides?

Dum ego propter te errans, patria careo de
tu interea loci

Collocupletasti te Antiphila, & me in his de
sti malis.

Propter quam in summa infamia sum, & me
minus sum obsequens:

Cuius nunc pudet me, & miseret: qui haum
cantabat mihi,

Monuisse frustra, neque potuisse vnquam a
me expellere:

Quod tamen nunc faciam: tum cum gratum
esse potuit, nolui. (rat vide

Nemo est inferior me, sy. hic de nostris ver

Quæ hic sumus locuti. Clinia, aliter tuum am
atque est, accipis:

Nam & vita est eadem, & animus te erga ideo

Quantum ex ipsa re coniecturam * fecimus.

CLIN. Quid est obsecro? nam mihi nunc nif
rum omnium est

Quod malim, quàm me hoc falso suspicariet.

sy. Hoc primum, vt ne quid huius rerum ignor

Quæ est dicta mater esse et ante hac, non fuit:

Ea obiit mortem, hoc ipsa in itinere alteræ

Dum narrat, forte audiui. c LIT. quænam est a

sy. Mane: hoc quod cepi primum enarrem

(pho: (om

Post, istuc veniam. c LI. propera. sy. iam pri

Ybi ventum ad ædeis est, Dromo pulsat fores:

Sen. Iamb.
* al. cepi-
mus.

quædam prodijt: hæc ubi aperuit ostium,
 mox hic se conijcit intro: ego consequor:
 oribus obdit pessulum: ad lanam redit.
 iri potuit, haud vsquam alibi. Clinia,
 uero viram suam te absente egerit.
 improviso est interuentum mulieri:
 a res dedit tum existimandi copiam,
 dianæ vitæ consuetudinem:
 aiufq; ingenium vt sit declarat maxime:
 tem telam studiose ipsam offendimus,
 triter vestitam veste lugubri,
 iuis causa opinor, quæ erat mortua:
 ro sum ornatum, ita vti quæ ornantur sibi.
 nam re esse expolitam muliebri:
 is passus, prolixus, circum caput
 is negligenter: pax. C L I N. Syre mi, obsecro
 in lætitiâ frustra conijcias. Sy. anus
 men nebat: præterea vna ancilla erat:
 bat vnâ, pannis obsita,
 ita, immunda illuue. C L I T. si hæc sunt Clinia
 ta vti credo, quis te est fortunatior?
 anc. quam dicit sordidatam & sordidam?
 am hoc quoque signum est, dominam esse
 a noxiam,
 ius tam negliguntur internuncij.
 lisciplina est, eisdem munerarier
 as primùm, ad dominas qui affectant viam.
 Perge obsecro te, & caue ne falsam gratiam
 as inire. quid ait, ubi me nominas?
 i dicimus redisse te, & rogare vti
 et ad te, mulier telam deserit
 nuo, & lachrymis opplet os totum sibi:
 ile scires desiderio iam fieri tuo.
 .Præ gaudio (ita me dii amēt) ubi sim nescio.
 iui. C L I T. at ego nihil esse sciebam Clinia.
 um vicissim Syre, dic quæ illa est altera?
 ducimus tuam Bacchidem. C L I T. hem, quid
 chidem?
 celeste quo illam ducis? Sy. quo ego illam? ad
 .Ad patremne? Sy. ad eum ipsum. C L I T. ô ho-

Proceleuma
 & tres ana-
 pesti.
 Octo. Iamb.
 acat. per-
 mixtiscroch,
 cat.

minis impudentem audaciam.

SY. Heus tu, non sic sine periculo facinus ma-
& memorabile.

CLIT. Hoc vide, in mea vita tibi laudem is ce-
tum fecit:

Vbi si paululū modo quid te fugerit, ego per-

Quid illo facias? SY. at enim. CLIT. quid enim si-
finas. dicam. CLIN. sine.

CL. Sino. SY. ita res est, hæc nunc quasi curæ
quas malum, ambages mihi

Narrare occipit? CLIN. Syre verum hic dicit,
ad rem redi.

Orō. Troch. SY. Enimvero reticere nequeo: multis modis
rius (hercle est,

Chripho est: neque ferri potis est. CL. audieris

SY. Vis amare: vis potiri: vis, quod des illi, effici

Tuum esse in potiundo periculum non vis:
stulte lapis.

Siquidem id sapere est, velle te id quod non p-
contingere.

Aut hæc cum illis sunt habenda, aut illa cu-
amittenda sunt.

Harum duarum conditionum nunc vtram r-
vide:

Et si hoc consilium, quod cepi, rectum esse
tum scio.

* Nā redun- * Nam apud patrem tua amica tecum sine me
dat in versu. fit copia est.

Tam quod illi argentum es pollicitus, eadem
inueniam via.

Quod ut efficerem, orando surdas iam auribus
dideras mihi.

Quid aliud tibi vis? CL. siquidem hoc fit. SY. si-
dem experiundo feces.

CL. Age age, cedo istuc tuum consilium quod
est? SY. assimulabimus

Tuam amicam, huius esse amicam. CL. pulchre,
quid hic faciet sua?

An ea quoque dicetur huius, si vna hæc de deco-
parum?

ò ad tuam matrem deducetur. CL. quid eò?

ingum est Clitipho,

matrem, quamobrem id faciam, vera causa est.

abula,

tis firmi video, quamobrem accipere hunc

expediat metum.

ne, habeo aliud, si istuc metuis, quod ambo

iteamini

riculo esse. CL. huiusmodi obsecro aliquid

eri. SY. maximè.

uiam hinc: dicam ut reuertantur domum. *Senarij.*

nem,

ixti? SY. ademptum tibi iam faxo omnem

im,

m utramuis ociose ut dormias.

uid ago nunc? CLIN. tu ne? quod boni est.

Syre dic modo

SY. age modo: hodie sero, ac ne quic-

quid voles.

datum modo, fructu dum licet: nam nescias,

potestas posthac, an nunquam, tibi.

Syre inquam. SY. perge porrò, tamen istuc ago.

Verum hercle istuc est. Syre, Syre inquam,

heus Syre.

caluit, quid vis? CLIT. redi redi. SY. adsum,

uid est?

(mò Syre,

et quoque negabis tibi placere. CLIT. I-

te meum amorem, & famam permitto tibi.

index, ne quid accusandus sis vide.

culum est istuc me admonere Clitipho,

istuc minor mea res agatur, quam tua.

uid nobis forte aduersi euenerit,

ant parata verba, huic homini verbera.

propter neutiquam hæc res neglectui est mihi.

et exora, ut suam esse adsimulet. CLIN. scilicet

im] me esse, in eum iam res redijt locum,

recesse. CLIT. merito te amo Clinia.

Verum illa ne quid titubet. SY. perdocta est

et.

At hoc demiror, quò tam facile potueris

Per-suadere illi, quæ solet quos spernere.

SY. In tempore ad eam veni, quod rerum om-
Primum: nam miserè quendam offendi milite
Eius noctem orantem. hæc arte tractabat viru
Ut illius animum cupidum inopia incenderet
Eademq; vt esset apud te ob hoc quàm grati
Sed heus tu vide sis, ne quid imprudens tuas:
Patrem nouisti ad has res quàm sit perspicax.
Ego te autem noui quàm esse soleas impoten
Inuersa verba, euerfas ceruices tuas,
Gemitus, screatus, tussis, risus abstine.

CLIT. Laudabis SY. vide sis. CLIT. tutemet mir
SY. Sed quàm citò sunt consecutæ mulieres?

CLIT. Vbi sunt? cur retines? SY. iam nunc ha
est tua. (LOI

CLIT. Scio, apud patrem: at nunc interim. SY

CLIT. Sine. SY. non siam inquam. CLIT. I
paulisper. SY. veto.

CLIT. Saltem salutare. SY. abeas, si sapis. CLIT

Quid istic? SY. manebit. CLIT. ô felicem homi
SY. ambula.

AIn tu?] Hæc scena plena est timoris & suspitionis
persona seruilis vtriq; succurrit Ain' tu?] Hoc,
vt intelligas multa verba præcessisse. Mulier.] Non
phila, aut amica: sed sic dixit quasi illi qui desper
redituram. Ego verò audio.] Verba sunt respira-
ad se redeuntis. Minime mirum.] Mulieres à natu-
de in incessu sunt. sed hic additur causa tarditatis.
me mirū.] Scilicet si relictæ sunt. Perij.] Clinia su-
quod amica corrupta sit, ab ancillarum grege oriri
enim ab aliis amatoribus esse putat. Portat quid re-
Ob hoc nō est securus Syrus, quod mulieres relictæ si
vesperascit, & non nouerunt viam.] Causa cur
portuit relictus, quis enim tutus, si quid portat, &
etc, & in incerto itinere? Væ misero mihi.] Magis
caur Clinia quod à Syro aurum & vestem audierit
dum.] Dum παγελλων. Vnde ea esse censes?] Vn-
ista, tanquã notū esset, nō explicuit. Quid turbæ est
sona seruilis, vipote fidelis, heri impensis timet. Qui
bæ est.] Turba primum perturbationem significat
γυρβο turbas, perturbo, acturbo. Dehinc multitu

turbatione nõ vacat. Capiunt.] *Aliàs diligent si-
 verg. Aut capere, aut captis iã despectare videtur.
 uos volebam]* *Eccum eccã, eccos eccas, ellum el-
 ellas, ab ecce composita sunt, & per aduerbia re-
 r, non per nomina. Eccum, ecce hic, subintellige
 : quo agebamus. Eccam, ecce hic, subintellige se-
 ta ellum intellige, ecce illum virum, &c. O lupi
 exclamat diuin putat ab amica esse deceptum. Et
 inc errores dicuntur. Pudet & miseret.] Rectè,
 pudorem solet consequi misericordia. Pudet ve-
 est; Piget pœnitentiæ. Terent. in Adolph. Fratris
 in pudet, pigetque. Et bene pudet de filio in pa-
 Andria, Tum patris pudor. Cantabat.] Hoc est,
 et dicebat, & significantius dixit cantabat, & an-
 ere pro eloqui dixerunt. Ab hac.] Sic dixit, quia
 appulerat: etsi superius, Me deseruisti dixerit. Hic
 is verbis.] Superius, Portant quid rerum, & au-
 vestem dixit. Videlicet.] Scilicet & videlicet i-
 ficare videntur quod certe: sed habet usum suum
 iudinem cum derisu permixtam. Vergil. Scilicet
 labor est. Quintil. Hoc videlicet expectasti. Ex
 Ex signis quæ diciturus est. Anus quæ dicta est
 Hoc contra illud est quod supra dictum à Clinia,
 b imperio cuius est, mala. Ea obiit mortem.]
 im, ne ab illa corruptam amicam suspicetur. Al-
 im narrat.] Antiquum est: nos alteri dicimus.
 m est altera?] Interrogat, qui nondum intelle-
 icam aduentare. Propera.] Properat qui festi-
 liquid agi vel dicit. Verg. Multa forent quæ mox
 peranda sereno Maturare datur. Iam primuni
 n.] Sic incipit, ut multa pudicitie signa narratu-
 ius in primo ab vrbe cond. Iam primum omnium
 stat. Anus quædam prodit.] In Eunucho de vi-
 ersona; Prodi foras, male conciliate. Ad lanam
 Hac signa sunt pudicè vitam agentis. Sic in An-
 imum hæc pudicè vitam, parcè, ac duriter agebat,
 tela victum queritans. Vitam exegerit.] Aliter
 exigere vitam, exigere fabulam, & exigere opus,
 et enim traducere expellere, & finire. Exultandi
 1.] Iudicandi. Assumere enim, est considerare: Exi-
 stimare*

stimare vero, iudicare. nam prius consideramus ea dicenda sunt. Quæ cuiusque ingenium.] In. Non qui cum ingeniis conficitur eiusmodi, &c. dimus.] Reperimus. Offendere fere idem est quod: Eius anuis causa.] M. Varronem & P. Nigidium Ro. generis doctissimos constat non aliter locuto. scripsisse, quam senatus & domus, qui est primum ab eo quod est senatus & domus. Ornantur sibi. placeant amatoribus. Nulla malam re expolita est, non fucata. Mala enim à similitudine mali, pomi, nomen assumpsit: nam id est, quod præerant nasi, oculos & buccam, quod rotundum est, & ciem mali. Capillus passus.] Id est sparsus. Verg. Iliades passis. Sunt quedam verba, quæ à diverso præsentii: sed & præterito confunduntur, sicuti ita à pando passus descendit: à vertor, & verro sam. Pannis obsita.] Sic in Eunuchis, pannis a obsitum. Immunda illuue.] Proluuies & illigantiam habent parem, & immunditia est. V. dissima ventris Illuies. Sordidatam & sordidus à natura dicitur; Sordidatus vero fit vrgessitate. Sordidatam refertur ad illud, pannis obsididam, ad illud, neglecta, immunda illuue. Exxam.] Hoc est culpam. Noxa etiam significat de Sueton. in Cesare, Spurinamque irridens, & ut faguens, quod sine ulla sua noxa Idus Martiæ essendisciplina est.] Præceptum in arte amandi, ut aprius ancillas corrumpan. Affectant.] Affectarum animum ad faciendum habere. Falsam gratiam Scilicet mentiendo. Opuletos.] Nam ex nimio interdum lachrymæ provenire solent. Agedum]. gularem numerum desiderat: Agite pluralem. vero utrunque Quæ est illa altera?] Interrogat memorem verborum Syri, O Clitiphos post istuc veniat quid.] Hem interiectio est novæ res & optime an Quò illam ducis?] Hoc cum timore pronunciant met ne pater illius amicam cognoscat. O impudens audaciam.] Bone audaciam quæ propriè est te Heus tu, non fit sine periculo facinus.] Sententia peralis, quæ & servus conuenit. Hoc vide.] Sic d.

s qui res maximas aggrediuntur. Vbi si paulu-
 erba proprie alicuius committentis alteri cum pe-
 tres suas, vel salutem. At enim.] Aliquid sup-
 i. Syrus dicere volbat, aut in ea re non esse peri-
 an se efficiari: in quod intendit. Sed illius sermo-
 ipho interrupta: Ita res est. hęc nunc quasi
 lac oratio imperfecta est: utpote à Clitiphone, qui
 is audiendi est interrupta: recusat enim Clitipho
 , et velle amica sine his potiri: quod Syrus fieri
 at: quia necesse est, si amare vult, ut admittat pe-
 ergo subintelligendum est, quod hic velit compos
 sui sine periculo: quemadmodum si aliquis sine
 iculo velit consequi victoriam: Aut aliquid tale:
 uerbum vtiat in ignavos, qui sine labore con-
 vent, quod optant Malum.] Adverbum est in-
 indignationis. Potius est. Pro non potest. Vis
 Potior à potius descendit. Ideo illi in significatione
 mum. dicitur enim, sum compos animi aut ratio-
 d hęc habeo. Vis quod des illi, effici.] Pro in-
 ostium. Haud sulte lapis.] ἐγὼ vixōs. id enim
 e periculo, quod fieri non potest, est insipientis.
 c.] Scilicet pericula Cura illis.] Invidiose illis,
 vna sit. Sic in Euaecho, Non perpeti meretricius
 ias. Harum duarum conditionum.] Hoc sic in-
 us, ut tanaem velit consilium suum anteferri. Ha-
 arum conditionum.] Aut velle pericula cum
 ut amittere eam vna cum periculis. Condicio, est
 aliquem, vel denunciatio, condicere enim prisca
 se denunciare condicio vero sine c, ut hic est legen-
 t conuentio certam legem in se continens. Alibi Te-
 cepit conditionem, dehinc questum occipit. Dicitur
 na condusionis: ita ut referas ad fortunas, non ad
 id est, diues est. Est etiam condicio inter plura eli-
 fortis sublata electio. Conditionum, id est, opinio-
 electionum. Quod ut efficeret.] Superius; Vis
 illi, effici. Id efficitur, quod cum magno conatu
 nine facimus: vixque per nos finem accipit. Siqui-
 Syrus repetit verbum Clitiphonis, quod per eum
 e videat. Assimulabitur tuam amicam.] Clitiphonis
 amica, Clinia esse simulatur, ut Anziphila
 ad Sa-

ad Sostratam deducatur, quæ postea agnoscutur si
 metis: quæ cognita, & altero consilio in uento à Sy-
 quebatur argentum è Chremete quod Clitipho
 promiserit. De decori est peram?] Turpe est h-
 nam amicam, nedum duas. Quæ deo?] Cum in-
 rione: quasi dicat, Quid tum si ad matrem dedu-
 Fabulæ.] Recte fabulæ: quia neque veræ sunt, ne-
 risimiles. Huiusmodi obsecro aliquid.] Quæ
 amans inducitur credere Syrum, qui incasur iam
 aliquid quo potiatur amica sine periculo. Qu-
 nunc?] Dubius & circa pericula & circa amica
 consilium. Age modo.] Sic pronuntiandum est.
 discedat, & dicat amicæ Clitiphonis, ut domum
 tur. Syre in quâ.] Trepide Syrum reuocat iam dec-
 Tamen istuc ago.] Quod cæpi, scilicet ut dica-
 ut domum redeat. Verum hercle.] Id est, verb-
 & trepidi amantis, & concedere nslentis Syro,
 constituerit peragat. Concaluit.] Bene de amo-
 luit. In Eunuchis. Accede ad ignem hunc, iam cali-
 satis. Ne quid accusandus.] Ne quid, deest ob-
 pter, & est admonitio aliquid alicui trepide com-
 Quali istic minor mea res agatur.] Securi co-
 minus his ad quos non minus pertinet quod agendu-
 ad nos. Huic homini verbera.] Amabant veteres
 ximo si: nulia dicere. Cic. Minus earum putauit, si-
 mario quam de sacrario fuisse ablatum. Homin-
 dixit: hæc dixit, se ipsum ostendens. Ne illa
 tubet.] Subaudi timeo. Titubare est proprie pedi-
 valentibus insistere. quales sunt ebrii. Ad animu-
 transferitur, quoties ab animo verba dissentiunt.
 igitur Clitipho ne quid temerè effidat quo se indic-
 solet quos spernere.] Quos, id est, quales ar-
 Vergil. Quos ego sum toties iam didignata maritos
 rum quendam offendi.] Rectè miserum dixit:
 deret non admissum arte scilicet meretricis. Inopi-
 licet sui. Ouid. Nitimur in vetitum semper, cupi-
 negata. Inuersa verba.] Omnia ponit quæ ab ami-
 corde fieri solent. Inuersa verba.] Id est, verba præ-
 & in contrarium pronuntiata. Est enim inuertere
 in contrarium vertere, & præpostere verba pronu-

ano vola. Euerfas ceruices.] *Cervix, seu ceruices, r pari colli, vbi origo est omnibus neruis. vnde ho- a ceruicis dicitur, quasi indomabilis, & quasi durū & dura mentis. Euerfas ceruices.] Contrarium as ceruices. Et significat illum flecti & dominari a. Vide sis.] *Vultuose pronuntiandum est. Cur ?] Impatientia amantis ostenditur. Nam visa a- isipho verba Syri obliuioni tradiderat. Apud pa- Obseruabo id quod me admonuisti. At nunc inte- ασιώνησις amantis: vt si; sine interim paulisper ica ludere. Nihil magis.] *Vult Syrus eum per- odestum, ne si inceperis, non possit se abstinere, et- e vidente. Quid istic ?] Istic pro iste.***

ACTVS II. SCENA IV.

ici octonarij catalectici, permixtis Iambicis qua- dratis catalecticis. Porro senarij quinque.

CCHIS. ANTIPHILA. CLI-
NIA. SYRVS.

sol te mea Antiphila laudo, & fortunatam dico

studuisti, formæ, mores vt consimiles forē
eque (ita me dij ament) miror, si te sibi quis-
expetit.

nihiquale ingenium haberes, fuit indicio
o tua.

egomet nunc mecum in animo vitam tuam
idero,

mq̄ue adeò vstrarum, volgas quæ ab se
gant, (est,

iste istiusmodi, & nos nō esse haud mirabile
pedit bonas esse vobis: nos quibus cum est
on sinunt.

e forma impulsu nostra, nos amatores colūt.
i immutata est, illi suum animum aliò con-
it.

ospectum interea aliquid nobis est, deser-
uimus.

Vobis

Vobis cum vno simul vbi ætatem agere de
est viro,

Cuius mos maxime est confimilis voftrum,
vos applicant:

Hoc beneficio vtrique ab vtrifq; vero deuin
Vt nunquam vlla amori veftro incidere po
lamus.

AN. Nefcio aliàs: me feio quidem femper fe
Ex illius commodo meum comparem co
dum. c L. vah,

Iamb. oct.
catalect.

Ergo mea Antiphila tu nunc fola reducem
patriam facis.

Nam dum abs te abfum, omnes mihi labori
quos cœpi le res.

Præterquam tui carendum quod erat. s y.
c L. Syre, vix fuffero:

Hoc cine me miferum non licere meo mod
nio frui?

s y. Imò vt patrem tuum vidi eſſe habitum,
iam duras dabit.

BA. Quiſnam hic adoleſcens eſt, qui intuet

AN. Ah retine me obſecro.

BA. Amabo quid tibi eſt? AN. Diſperij. BA. p
ſera: quid ſtupes

Senarij.

al. Mi expe-
ctate: tunc
erit Toch.ca.
al. adueniſſe.

Antiphila? AN. v'ideon' Cliniam, an non? BA
CLIN. Salue anime mi. AN. Ô * mi Clinia, ſal
vt vales?

AN. Saluum* veniſſe gaudeo. c L. tene ò ne te
Antiphila, maxime amico exoptata meo?

s y. Ice intro, nam vos iam dudum expectat ſe

AEdepol te mea Antiphila.] Non potuit mel
dittoacm meretriciam exprimere, quam per e
meretrix eſſet: que tamen nomini meretricio fauet,
libi reprehendantur meretrices, nihil aliud ex amo
leſi vnum querere, quam pecuniæ extorſionem, hi
incro. da vnanimum congreſſio ſignantiffimè expri
Aedepol!] Per Caſtorem. & Pollucem, ornatiua ſi
randi, ab a feminis. Formæ mores vt confimili
rent.] Mores enim pudici gra. iores eſſe ſolent in p

Vergilius, *Gratior est pulchro veniens e corpore
Sibi quisque expetit.*] *Rectè expetit: cum eam à
ia commendat. Expetit enim tantum ea, quæ
sunt, & plane bona, unde de rebus expediendis à
vobis scriptum: quæ scilicet peti debent. Oratio.]
lixeris cum vno velle etiam tradere. Antiqui
auca verba orationem dixerunt. Nam expedit
esse vobis.] Quia cum solo vivitis. Nec potest esse
mor, nisi inter duos, qui sibi invicem fidem seruent,
lud, Nec regna, nec veda socium pati valent.
ppe forma impulsu.] Et hic amor est gratia vo-
s tantum. Et bene impulsu: nam hæc omnia nox, vi-
mor, adolescentia, ab impulsione parte dicuntur,
tiocinationis. Amatores colunt.] Bene amato-
ator, si qui potest: Amans, verè amat. Colunt.]
Inferioris personæ ad superiorem: nonnunquam
is ad inferiorem. Vergil. Possibilia coluisti Sa-
il prospectum.] Prospicimus futura: dyudica-
sentia Incidere possit calamitas.] In Eunuchis,
indi calamitas. Propriè calamitatem rustici grã-
icunt, quod comminuat calamum, hoc est culmum
m. Nescio alias.] Verba mulieris commendantis
in virum. Vah.] Clamosa interiectio hoc in loco ad
n spectat. Nec potuit vox accommodatior dari a-
ore nimio amore ferme insanienti ad primum cum
ingressum. Credo.] Syrus non se loco mouerat,
i verbi Clitiphonis, qui cum loquebatur, ut eum
mòtuum abire cogeret. Vix suffero.] Vix, diffi-
o significat, & aliquando pro Non ponitur. Cuid-
imus tanti totaque Troia fuit. Lucilius, Carcer
ere dignus. Suffero.] Sustineo, alias suppono.
patrem tuum vidi esse habitum.] Cum non
se Syrus Clitiphonem abigere, ad minas patris
quem fugit iratum. Vidi esse habitum.] Vario
minos habitus atque affectus esse possunt: quibus se-
Academicos aliter atque aliud videtur. Etiam
abit.] Subintelligendum est, vel lites, vel partes.
cho, Durus partes patris predicat. Et partes du-
Pogonius ab actoribus scenicis. Ah retine me.]
la præ nimia, læticia, riso et linis, animo male esse*

capit. Nam & animus vna cum corpore nonnunquam
 facit nimio mœrore: sic & interdum nimio gaudio.
 Cliniam, an non?] Tanta leticia erat Antiphil
 amatorem agnosceret, de eo tamen dubitaret. Anni
 Mollis oratio, & feminea, multis implicata blanda
 Mi, vim blandimenti habet, nam significat meus.
 salue.] Illa ad maiorem gratiam amantem proprie
 appellatur. Salue, modo admirantis interiectio
 nec onete?] Præ nimio amicæ desiderio perij, ca
 tatione loquitur. Sunt qui legant, Tenebne te,
 ratur ad fidem: ita vt dubitet, an à se alienata sit
 de persistat.

ACTVS III. SCENA

CHREMES. MENEDEMVS.

Senarij.

Lvescit: hoc iam cesso pultare ostium
 Vicini? primum ex me vt sciat sibi filium
 Redisse, etsi adolescentem hoc nolle intelligit
 Verum cum videam miserum huac tã excre
 Eius abitu: celem tam insperatum gaudium
 Cum illi nihil periculi ex indicio fiet?
 Haud faciam: nam quod potero adiutabo
 Ita vt filium meum amico, atq; æquali suo
 Video seruire, & locium esse in negociis.
 Nos quoq; senes est æquum senibus obsequi
 ME. Aut ego profectò ingenio egregiè a
 riam

Natus sum: aut illud falsum est quod vulgò
 Dicit, Diem adimere ægritudinem hominibus
 Nam mihi quidem quotidie augefcit magis
 De filio ægritudo: & quanto diutius
 Abest, magis cupio tanto, & magis desidero
 CH. Sed ipsū foras egressum video: adibo, al
 Menedeme salue: nuncium apporto tibi,
 Cuius maxime te fieri participem cupis,
 ME. Nunquid nam de gnato meo audisti CH.
 CH. Valet, atque viuit. ME. Vbi nam est qua
 apud me domi.

ME. Meus gnatus? CH. sic est. ME. venit? CH.
 ME. Clinia

enit? c. dixi. ME. eamus, duc me ad eum ob-
 >. in volt te scire se redisse: etiam & tuum
 ectum fugitat, propter peccatum: tum hoc
 t, duritia illa antiqua, etiam adauſta ſit.
 i tu ei dixiſti vt eſſem? c. non. M. quamobrem
 eme?
 ia peſſume iſtuc in te, atq; in illum conſulis,
 n leni & victo eſſe animo oſtenderis.
 poſſum: ſatis iam, ſatis pater durus fui. c. ah,
 ens in vtranq; partem Menedeme es nimis,
 gitate nimia, aut parſimonia.
 lem fraudem, ex hac re atq; ex illa, incidet.
 n, olim potius, quàm, paterere filium
 care ad mulierculam, quæ paululo
 iat contenta, cuiq; erant grata omnia,
 uilti hinc. ea coacta ingratis
 i cœpit victum volgò quærere.
 um ſine magno intertimento non poteſt
 , quiduis dare cupis nam vt tu ſcias,
 ea nunc inſtruſta pulchrè ad perniciem fiet:
 n, iam ancillas ſecum adduxit plus decem,
 as veſte, atq; auro: ſatrapes ſi fiet
 r, nunquam ſufferre eius ſumptus queat,
 i tu poſſis. ME. èitne ea intus? CH. ſit rogas?
 am ei vnam cœnam atq; eius comitibus
 uod ſi iterum mihi ſit danda, actum fiet.
 : alia omittam, pitiffando modo mihi
 : ni abſumpſit? ſic hoc dicens, aſperum
 oc eſt, aliud lenius: ſodes vide,
 dolia omnia, omnes ſerias,
 : ſolicitos habui: atq; hæc vna nox.
 e futurum cenſes, quem aſſidue excedens
 di amabunt, vt tuarum miſericum eſt
 eme fortunarum. ME. faciat quod lubet,
 , conſumat, perdat, decretum eſt pati:
 lum modo habeam mecum. CH. ſi certum
 bi
 : re, illud permagni referre arbitror.

Vt nescientem sentiat te id sibi dare.

M. Quid faciã? c. quiduis potius, quã quod c.
Per alium quemuis vt des: falli te linas

Technis per seruulum: etsi subsensit id quo quo
Illos ibi esse, & idagere inter se clanculum: n.

Syrus cum illo vestro confusuriat: conferunt
Consilia adolescentes: & tibi perdere

Talentum hoc pacto satius est, quã illo m
Non nunc pecunia agitur: sed illud, quomodo

Minimo periculo id demus adolescentulo.

Nam si semel tuum animum intellexerit,
Prius proditurum te tuam vitam, & prius

Pecuniam omnem quã abs te amittas filium
Quantam fenestram ad nequitiam patefecerit

Tibi autem porrò vt non sit suaue viuere.

Nam deteriores omnes sumus licentia.

* petit.

Quodcunq; inciderit in mentem, volet: neq;
Putabit prauum, an rectum fiet, quod * petet

Tu rem perire, & ipsum, non poteris pati.

Dare denegabis. ibit ad illud ilico,

Quo maxime apud te se valere sentiet:

* minitabitur.

Abiturum se abs te esse ilico * minabitur.

M E. Videre verum, atque ita vti res est, dicere

C H. Somnum ego hercle hac nocte oculis r
di meis,

Dum id quæro, tibi qui filium restituerem.

M. Cedo dextrã: porrò te idẽ oro vt facias C.

C. Paratus sum. M. Scin' quid nunc te facere

C H. Dic. M E. quod sensisti illos me incipere

Id vt maturent facere: cupio illi dare

Quod volt: cupio ipsum iam videre. C H. o
dabo.

Syrus est apprehendendus, atq; adhortandu.

A me nescio quis exit: concede hinc domum,

Ne nos inter nos congruere sentiant.

Paululum negoti mihi obstat: Syrus, & Crito

Vicini nostri hic ambigunt de finibus:

Me cepere arbitrum abo ac dicam, vt dixeram,

Operam daturum me, hodie non posse his da

Continuo hic adero. M E. ita quæso: di vostran

comparatum esse hominum naturam omniū,
 melius ut videant & iudicent,
 sua? an eo fit, quia nostra in re, aut gaudio
 præpediti nimio, aut ægritudine?
 ut quāto nūc plus sapit, quā egomet mihi?
 Solui me ocys, operam ut tibi darem.
 [cit.] Veri amici officium pulcherrime à Terentio
 in scena exprimitur: in qua amicus amico simul, &
 desperati, maximo cum affectu nuncium, & consiliis
 efflo.] Aliquis cessare dicitur, id est, tardare ad
 celeriter peragendum. Vergilius, Cessas in vota
 te. Cessat desidiosus: Requiescit desissus. Miserum
 cum affectu: nam proprium veri est amici latari
 prosperis amici, & dolere aduersis. Ex iudicio] Im-
 proprie est oris & lingua. Seneca.] Plus habet
 , quam si diceret Menedemum. Nos quoque
 st æquum [et] obsequi.] Iuxta illud pro-
 m vsitatissimum, Pares cum paribus facillime con-
 ur. Naturaliter enim adolescentes adolescenti-
 es vero senibus potius inseruiunt & obsequuntur.
 o profecto.] Id est, ex his duobus necesse est alte-
 rum esse verum: sed senex ex nimio filij desiderio
 de eo quod omnibus approbatissimum est. Inge-
 loc est, natura. Ingenium naturalis est sapientia.
 in Catil. Ingenium nemo sine corpore exercebat.
 im quoque veteres dixerunt ex sua sponte vel na-
 erg. li. 2. Georg. Nunc locus aruorum ingenijs que
 cuique. Egregie ad miseriam.] Egregium di-
 uod ex grege eligitur. Sed hic egregie, valde, ni-
 n est ergo ad laudem positum. Diem adinere æ-
 inem hominibus.] Seruius Sulpit. ad Cicero-
 Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis
 atque molliat. Nuntium apporto tibi.] Nun-
 res ipsa, & nuntius dicitur. Cuius maxime.] Be-
 ime, quis enim nuntius illi gratior esse poterat
 ū? Nunquid nam de gnato meo?] Quia omnis
 sollicitudo circa filium erat, idcirco statim de eo suspi-
 cit, nondum facta mentione. Valet atq; viuit.] Pro-
 ō in sensu est, si n. valet, nec essario viuit: non si viuit,
 Ergo viuit & valet dicendū erat. Et bene virumque

iunxit. nam multi viuunt, sed non bene valent.
 gnatus.] Magis cum admiratione quam cum in-
 tione legendum. Cluua meus venit?] Adidit &
 quod fieri consuevit in his quos diu optauimus, &
 venisse credimus. Dixi.] Denuntiatio est confirmatio
 sententiae, nec mutanda, translata de foro & causa.
 Praeco dixisse pronunciat. Dixi.] Hoc verbum in fi-
 zum, superiora confirmat, & est proprium his qui
 uerunt causam. Dixi.] Sic dixit, quasi iam obrunderet
 nedemo. Etiam & tuum conspectum fugitat.] Plus e-
 fugit, & fugitat dixit, ut ostenderet filium uehement-
 re. Non tu ei dixisti ut essem?] Ut, aliquando certan-
 tatem significat, & nonnunquam incertam. Alibi
 gesta. Quia pessime istuc.] Consilium & par-
 omnibus, & filiis salubre: patres enim nimia largi-
 clementia liberos corrumpunt. Illi uero nimia licen-
 tiores facti, patribus merori, si uero detrimento si-
 possum.] Hoc est animi uicti, & clementis. Inter
 nimiam indignationem spectat: ut. *Isid. Satyrici*, I-
 sum ferre Quirites Gracam urbem. ubi uehemen-
 dixit uehemens, de eo qui non seruaret modum. Ve er-
 rricula, sicuti quaedam alia, tum intensionem, tum n-
 nem significat. Ergo uehemens a mentis vi atque im-
 citur. In eandem fraudem.] Fraus pro dolo & i-
 antiquis accipiebatur. Mulierculam.] Minus est que-
 ceret, aut mulierem, aut meretricem, ut ipse quae e-
 ita paruo. Coacta ingratis.] Hoc est inuita, & b-
 eta & ingratis. nam aliquis ingratis dicitur aliqua
 qui inuitus & coactus prater voluntatem facit. P-
 cepit uictum uolgo quaerere.] Sic in *Andria*, Lan-
 la uictum quaerit. & recte uictum, & non cibum pro-
 bus est enim, qui delicatis praebetur. Uictus, in par-
 usque alimonis est constitutus. *Vergil. Uictis infeli-*
cas lapidosaq; corna. Quaeere.] Melius dixisset qu-
 re. quaerit enim, qui ad plenum & perpetuum reponi-
 ritat, qui uix quotidie in quaerendo uictum inueni-
 illa.] Antiquum est, nos autem dicimus postea. Sine u-
 interimento.] Id est damno. Detrimentum, seculi
 Varronem, a detritu dicitur, quod ea quae trita sunt
 vis praecipua sint. Interimentum ab eo quod duo quaerit

diminuta, à quo etiam intertrigo dicta. Quiduis
 upis.] Et hoc est nimia largitatis Primum iam
 is.] Et hoc est signum, illam probe instructam ad
 dum amatores. Satrapes.] Satrapes à Græcis pro-
 Praefectus dicitur. Necdum tu possis.] Necdum
 negatio nonitur: ut. Non crederem tibi obutum,
 pro te esfunderem sanguinem. Iam Chremes Bac-
 creuit Clinie esse amicam. Et obseruat Terentianam
 uaiem, qui inducit nihil sapere eos qui fallitur.
] Hoc cum dolore dicere solemus in his, in quib. de-
 tum ingens passus sumus. Actum fiet.] Actum est,
 de e. re de qua iam lata sit sententia, & est verbum
 ntus. Piu iando modo.] Bene piustando. Et Re-
 oia omnia] Nam piustare proprie est parce vi-
 istare, quasi tentandi gratia, tale est verbum quo
 vutur cyatissimo, tale est & gracissimo. Piustando, id est,
 is labris exponendo, dum saporem vini probat. Sic
 cens, asperum.] Id est, austerum. Secundum Plin-
 ria vini sunt genera, austerum, dulce, & tenue. Re-
 oia.] Prinquat Plin. in Italia resina vino condendo
 iè probatur Brutia circa Alpes ligneis vasis condit,
 sq; cingunt. Picantur autem protinus à canis ortu:
 perfunduntur marina aqua aut salsa, ac leni cine-
 nenti asperguntur. Dum igitur vina aperiuntur,
 elinuntur. Omnes serias.] Seria, dolium: & pro-
 z fictile de limo oblongum. Persius: Et ô si sub ra-
 eperet argenti seria dextro Hercule. Sollicitos ha-
 Variis officiis, & ministeriis distractos: nihil signifi-
 us dicere potuit. Quid enim aliud est sollicitare, quam
 o mouere? Solum autem quin significet locum, quis
 at? quum exules quoq; dicantur solo patriæ suæ pul-
 citos igitur habuit omnes domesticos, qui hinc & in-
 ministrandum distinebantur. Quem exedent.]
 dixit, quã si, cuius res, dixisset. Sic me di amabunt.]
 ment. Ut me tuarum miseritum est.] Bene miseri-
 Nam secundum nonnullos, miserari est flere & la-
 ari. Misereri vero, miserationes alienis casibus exhi-
 Sumat, consumat, perdat.] Quis hoc patre indul-
 or? sed hoc contingere solet dum vnicus est gnatus. Su-
] Accipiat. alias sumere est negligere. Sal. in Iugurth.

*Sumat aliquem ex populo monitorem officij sui. Per
 Quod natus est. & quod finem consumendi habet,
 loco posuit. Per alium quemuis vt des.] Quod salu
 præceptum parentibus dari potest? Nulla enim re
 scentes magis corrumpuntur, quam nimia parentu
 indulgentia. Technis.] Id est fallacius. Subsensu.] Bene
 sensu. Nam subest temperamentum plene pronuncia.
 vt jabrystis, subridet, non ad plenum tristis, aut riu
 quum quinq; sint sensus, duo sunt visus & auditus
 nos magis sensibiles habemus, quam pecora. Cicero
 solum videam, sed etiam audiam. Diabius ergo reb
 mus, aut ratione, aut sensu: quibus maxime præstam
 teris animalibus. Ergo senex dicit, se sensu sensisse ser
 fraudem parare. Quam abs te amittas filiū.] Am
 pro amittas dixit. Nam quod nos dicimus dimittere
 ziqui etiam dicebant amittere. Vt Vergilius, Quisq;
 amissos hinc iam obliuiscere Graios. Sallust. Pactu
 missa, publico consilio. Ad nequitiam.] Bene de adul
 te, nequitiam dixit: nequitia enim est luxus vitæ pro
 atque effusus. Ouid. Nequitia est que te non sinit e
 nem. Nam deteriores omnes sumus licentia.
 tentia propriè seni conueniens. & deteriores figunt
 procul. deteriores enim homines licentia à bono a
 lum vertuntur. Est enim peius à malo, quod in vsu ej
 creberrimè frequentatur. Detrius vero à bono: vt mi
 sint meriti quam quod placet. Vergilius 3. Georg.
 rior donec paulatim ac decolor ætas. Putabit.] Put
 instantia: & putamus præterita. Putare propriè pu
 est, & arbores & vites dicimus putare: hinc putare e
 gutare, quia cogitando superflua mente recidimus. E
 men putare, eius qui simplicitate pectoris aberrauit.
 ro, Non putauit, lapsus est. Minabitur.] Minatur e
 filius parenti dum se charum animaduertit, & disce
 simulat. Qui.] Quomodo & est sermo comicus. Resti
 re.] Redditur cupientibus, vt domino seruus: Restitua
 cupiens, vt patrie ciuis. Et redditur & restituitur
 piens cupientibus: vt patri filius. Apprehendendus.
 Andria, Tuus pater me modo apprehendit. Me cepere
 bitram.] Arbitratur dabatur his, qui de finibus regni
 ambigerent. Dicitur enim arbiter iudex, quod tonnu
 hab*

rburium & facultatem. Aliena melius ut vi-
: iudicent quàm sua.] Hinc illud Cic. *lib. 1. Of-*
conca. iam ej, *Est enim difficilis cura rerum a-*
, quauquam Terentianus idē Chremes, humani
alienent puer. Sed tamen quia magis ea perci-
pue lentimus, quæ nobis ipsis aut prospera, aut
ueniunt, quàm illa quæ cæteris, quæ quasi lon-
allo inorieto videmus, aliter de illis, ac de no-
imms.

ACTVS III. SCENA II.

SYRVS. CHREMES.

ac circumcurfa, inueniendum est tamen
ntum, intendenda in senem fallacia.

Senarij.

me fefellit hocce id frueret? videlicet

liniæ seruus tardiusculus,

uic nostro tradita est prouincia.

hic loquitur? perij, numnam hæc audiuit?

re. s. y. hem.

d tu istic? s. y. recte, equidem te demitor

ne

ne, qui heri tantum biberis. c. h. nihil nimis.

narras? visa vero est (quod dici solet,)

enectus. c. h. cia. s. y. mulier commoda, &

æc est meretrix. c. h. sanè idem visa est mihi.

idem hercle forma luculenta. c. sic satis,

on vt olim, sed vti nunc sanè bona:

que miror, Clinia hanc si deperit.

et patrem quendam auidum, miserum, at-

idum.

hunc nostin? at quasi is non diuitiis

, gnatus eius profugit inopia.

factum vt dico? c. quid ego nesciam?

n pistrino dignum. s. y. quem? c. h. istum

um

olefcentis. s. y. Syre tibi timui male.

istis et id fieri. s. q. rid faceret? c. rogas?

ep. iret, fugeret fallacias,

et. olefcentia alicæ quod daret:

ille. olefcentem inuicem seruaret senem.

S. Y. G. n. c. h. h. c. f. a. b. i. l. l. o. o. p. o. r. t. e. b. a. n. t. S.
 S. Y. E. h. o. l. a. u. d. a. s. q. u. æ. s. o. , q. u. i. h. e. r. o. s. f. a. l. l. u. n. t. ? c. i.
 E. g. o. v. e. r. o. l. a. u. d. o. S. r. e. c. t. e. f. a. n. e. c. q. u. i. p. p. e. q. u. i. a.
 M. a. g. n. a. r. u. m. t. æ. p. e. i. d. r. e. m. e. d. i. u. m. æ. g. r. i. t. u. d. i. n. u. m.
 I. a. m. h. u. i. c. m. a. n. u. s. s. e. t. v. n. i. c. u. s. g. n. a. t. u. s. d. o. m. i.

S. Y. I. o. c. o. t. e. , a. n. t. e. r. i. o. i. l. l. h. æ. c. d. i. c. a. t. , n. e. s. c. i. o. :
 N. i. s. i. m. i. h. i. q. u. i. d. e. m. a. d. d. i. t. a. n. i. m. u. m. , q. u. o. l. i. b. e. a. t.
 c. * A. t. n. u. n. c. q. u. i. d. e. x. p. e. c. t. a. t. S. y. r. e. ? a. n. d. u. m. h. i. n. c.
 A. b. e. a. t. , c. u. m. t. o. l. e. r. a. r. e. h. u. i. u. s. s. u. m. p. t. u. s. n. o. n. q. u. e.
 N. o. n. n. e. a. d. s. e. n. e. m. a. l. i. q. u. a. m. f. a. b. r. i. c. a. m. f. i. n. g. i. t. ? s.
 l. i. d. u. s. e. s. t.

* al. Et.

c. A. t. t. e. a. d. i. u. t. a. r. e. o. p. o. r. t. e. t. a. d. o. l. e. s. c. e. n. t. u. l. i.
 C. a. u. s. a. s. y. f. a. c. i. l. e. e. q. u. i. d. e. m. f. a. c. e. r. e. p. o. s. s. u. m. , s. i. i.
 E. t. e. n. i. m. q. u. o. p. a. c. t. o. i. d. f. i. e. r. i. s. o. l. e. a. t. , c. a. l. l. e. o.

Proceleu.
in ij.

c. h. T. a. n. t. o. h. e. r. c. l. e. m. e. l. i. o. r. s. n. o. n. e. s. t. m. e. n. t. i. r. i. n.
 c. h. F. a. c. e. r. g. o. s. A. t. h. e. u. s. t. u. f. a. c. i. t. o. * d. u. m. e. a. d.
 m. e. m. i. n. e. r. i. s.

deliditur.

S. i. q. u. i. d. h. u. i. u. s. s. i. m. i. l. e. f. o. r. t. e. a. l. i. q. u. a. n. d. o. e. u. e. n. e. r. i.
 V. t. s. u. n. t. h. u. m. a. n. a. , t. u. u. s. v. t. f. a. c. i. a. t. f. i. l. i. u. s.

c. h. N. o. n. v. s. u. s. v. e. n. i. e. t. s. p. e. r. o. s. y. s. p. e. r. o. h. e. r.
 q. u. o. q. u. e. :

N. e. q. ; e. o. n. u. n. c. d. i. c. o. , q. u. o. d. q. u. i. c. q. u. a. m. i. l. l. u. m. s. e.
 S. e. d. s. i. q. u. i. d. , n. e. q. u. i. d. q. u. æ. s. i. t. e. i. u. s. æ. t. a. s. v. i. d. e. s.

E. t. n. æ. e. g. o. t. e. (s. i. v. s. u. s. v. e. n. i. a. t.) m. a. g. n. i. f. i. c. e. , C. h. r. e. i.
 T. r. a. c. t. a. r. e. p. o. s. s. i. m. c. d. e. i. s. t. o. c. , c. u. m. v. s. u. s. v. e. n. e. r. i.
 V. i. d. e. b. i. m. u. s. q. u. i. d. o. p. u. s. s. i. t. : n. u. n. c. i. s. t. u. c. a. g. e.

s. y. N. u. n. q. u. a. m. c. o. m. m. o. d. i. u. s. v. n. q. u. a. m. h. e. r. u. m.
 l. o. q. u. i. :

Proceleuf.
Secundo.

N. e. c. c. u. m. m. a. l. e. f. a. c. e. r. e. m. , c. r. e. d. e. r. e. m. m. i. h. i. i. m. p. u.
 L. i. c. e. r. e. q. u. i. s. n. æ. m. à. n. o. b. i. s. e. g. r. e. d. i. t. u. r. f. o. r. a. s. ?

HAc illac circumcurſa.] *Incundus error, in quo
 à ſeruo decipitur, quem credidit alteri fallac
 zendere, dum ſibi intendit: & ſic eum aggreditur
 cia in alterum. Intendenda.] Verbum à ven
 tranſlatum, qui vetia intendunt ad ſeras capiend
 ergo parat ſenem fallere, intendēda dixit, vel à ſag
 arca. In ſenem.] Cum ſtomacho ſeruili, ſenē dixit
 dia. Quantum intellexi modo ſenſis ſententiam. N
 eſcelit.] Idem ſuperius, Eſi ſubſenſi uo quoq; ill*

hic est error, credi senem *Monodemum*, dum *Syrus* necet ipso intelligit. Prouincia.] *Onus* dicitur cui gerenda. *Nona* a quibus bello longe ab Italia, prouincia dicta, à porro, vel à procul vincendo, pratorum, quia cū officio mittebantur, officia quoque nominantur. Rectè.] *Ioco* vult *Syrus* desicere in aliud, & subterfugere heri reprehensionem. *senectus*.] *Plin. li. 10. Natur. historie de aquilis* et, *Oppe. vult non senio, nec ægritudine, sed fame, in superiore accrescente rostro, ut ad uncitas aperiri et. Igitur aquila tantum in senectute bibit, vel de inguinem fugit: ex quo prouerbiū in senes, qui unquam comedunt. Eia.*] *Eia* interdum horantis correctionem significat. *Mulier commoda.*] *M* datione meretricis incepti, ut melius persuadeat deperire hanc, cum sit amica *Clitiphonis*. *Faceta.*] *meretrice faceta* dixit. *Nam facetus est, qui facit uod vult. Potest etiam referri ad formā corporis, icatio vocabuli indicat. Ita non ut olim.*] *Præter* presentibus præferuntur, & magis commendandum.] *Translatio à terra quæ nihil profert. Prouerbius, In Asiam ad regem militatum abiit. Hinc dicitur proprie, qui procul à sedibus suis vagatur. è pistrino dignum.*] *Ambigue* an de *Dromone*, ro, à quo bene annotaretur senum vitia. *Et secum t. Syre tibi.*] *Et hic secū Seruaret senem.*] *Bene* dixit, de eo qui penitus se perderet, & continuis iret laboribus. *Eho quæso.*] *Eho*, modo interiectio rogantis, aliàs admirantis, aliàs ad se vocantis. *magnum sæpe id remedium ægritudinum fallere in tempore, quidam de officis scribentes putauerunt. Aliquam fabricam.*] *Translatio ab expugnaturi oppida, machinamenta belli ad id præstolidus est.*] *Superius, Ille Clonia seruus tardus. Et proprie stolidus est, qui proxime accedit ad sensum; pecudum. Calleo.*] *Id est, calido scio. s tu.*] *labi* prouidet fallacia, quam memine conceperat, si quid struxerit in bellis, ne quid. *Id est, quæsi dicitur, Si quid dicitur. Quæ sit eius ætas, vides.*] *Qua* amori est ob-

noxia. Et nã.] *Pro valde. Magnifice.] Bene magni-
xit, memor verborũ Chremetis, qui supra dixi, He-
à seruis, aliquando esse remediũ magnarum agritu-
Tractare.] Superi⁹. Quo pacto id fieri solet, calli-
nã à nobis egreditur foras.] *παιγοῦσθαι alteri**

ACTVS III. SCENA II

*Iambici quadrati & acatalectici & catalectici. L
item vnus, & fragmentum. Iambici quadrati.
rius vnus. Fragmentum vnum.*

CHREMES. CLITIPHO. SYRVS

Quid istuc quæso? qui istic mos est Clitipho-
ne fieri oportet?

CLIT. Quid ego feci? CH. vidine ego te mo-
num in sinum huic meretrici

*al. men'.

Inserere? s. acta hæc res est, perij. CL. *mène?
sce oculis, ne nega.

Facis adeò indignè iniuriam illi, qui non ab
manum.

Nam istæc quidem contumelia est,
Hominem amicum recipere ad te, atque ei
cam subagitare:

*al. vino.

Vel heri in* cõiuuiio, quàm immodestus fui
CH. Quàm molestus? vt equidem (ita me dij
metui quid futurum denique esset.

Noui ego amantium animos: aduertunt g
quæ non censeas.

CLIT. At mihi fides apud hunc est, nihil n
facturum pater.

CH. Esto, at certo concedas aliquo ab eorum
liquantisper.

Multa fert libido: ea prohibet facere tua pra
ego de me

Quadrat.
Iamb. acat.

Facio coniecturam: nemo est meorum am
hodie, apud

Quem expromere omnia mea occulta Clitipho
Apud alium prohibet dignitas, apud alium
facti piget:

Ne ineptus, ne proteruus videar, quod illum
credo.

trum est intelligere, ut cuique atq; ubi cui-
 pus sit obsequi.

illæ narrat? CLIT. perii. SY. Clitipho, hæc
 præcipio tibi,
 is frugi & temperatis fundus officium. CL.
 odes.

sanè. CHRE. Syre pudet me. SY. credo, neq;
 uria:

mihi molestum est. CLIT. pergin' hercle? SY.
 n dico quod videtur.

Nonne accedam ad illos? CH. cho quæso, v-
 cedendi via est.

iam est, hic prius se indicarit, quàm ego ar-
 tum effero. Chreme

mihi stulto mihi auscultare? CH. quid fa-
 SY. iube hunc

ne aliquo. CL. quò ego hinc abeam? S. quò

: da illis locum,
 ambulatum. CLIT. deambulatum, quò? SY.
 uasi desit locus. (seo.

: istac, istorsum, quo vis. CH. restè dicit, cen-
 dii te eradicent Syre, qui me istinc extrudis.

tu pol tibi istas
 c comprimito manus.

verò? quid illum porro credis facturum
 ne,

1, quantum dii dant tibi opis, seruas, casti-
 nones?

istuc curabo. S. atqui nunc here hic tibi as-
 idus est.

t. S. si sapias: nam mihi iam minus, minusq;
 nperat.

quid tu? ecquid de illo, quod dudum tecum e-
 stin? Syre? aut

mi tibi quod placeat, an nondum etiam? SYR.
 lacia

t, inveni nuper quandam. CH. frugi es, ce-
 id est? .

n, verum ut aliud ex alio incidit. CH. quid-
 Syre? SY. pessima hæc

Troch. catal.
 dimeter.
 Troch. cat.

- Senarius. Est meretrix. c. h. ita videtur. s. imò si scias,
 Octon. iamb. Vah, vide quòd inceptet facinus. fuit quædam
 Corinthia
 Troch. qua- Hic: huic drachmarum hæc argenti mille d
 drati catal. mntuum.
 c. h. Quid tum? s. ea mortua est, reliquit filiar
 tescentulam.
 Ea relicta huic arraboni est pro illo argento.
 telligo.
 s. Hanc secum huc adduxit, ea quæ est nunc a
 rem tuam.
 c. h. Quid tum? s. Clinia orat sibi uti nunc
 lam: illi tamen
 Post daturum mille nummum poscit. c. h. &
 quidem? s. y. hui
 Dubiumne id est? c. h. ego sic putavi: quid ni
 cere cogitas?
 s. y. Egone? ad Menedemum ibo: dicam ha
 captam è Caria,
 Ditem & nobilem: si redimat, magnum iness
 lucrum.
 c. h. Erras. s. quid ita? c. h. r. pro Menedemo n
 bi ego respondeo,
 Non emò: quid ais? s. y. optata loquere. c. h.
 non opus est.
 s. y. Non opus est? c. h. nò hercle vero. s. y. qui
 miror. c. h. iam scies.
 Mane, mane: quid est, quòd tam à nobis g
 crepuère sores?

Quid istuc quæso?] In hac scena Syrus hero
 det, quòd multum facit ad extorquendum arg
Quid istuc?] Viderat Chremes filium ludentem cu
 ctude, quàm Clinia esse credebát. Et bene expressit
 gationem paternã sæpe repetendo. Huic meretrici
 intulit, quàm si dixisset mulieri. Acta hæc res.]
 despirantis. timebat enim Syrus, ne ob hoc fallacia
 rigeretur. Mene?] More filiorum, quòd commiserat
 audacter negat. Facis adeò indignè illi iniuria
 ne pater post obiurgationem, ad admonitionem tran
 heri.] Ingerit aliud malefactum inter admonitionem

tres. Vt equidem metui.] Vt pro quantum, vel
 iter. Verg. Vt vidi, vt perij. Aduertunt grauiter.]
 amore omnia suspecta sunt. Esto.] Verbum con-
 Concedas aliquo.] Et hoc querit Syrus, vt
 Clitipho ab amica, ne Chremes eius esse animad-
 ego de me facio coniecturam.] Patres conan-
 re filios aut proprio exemplo, aut aliorum. Ne
 ne proteuius.] Inepius quo ad dignitatem: pro-
 licitur importunus, qui alteri est impedimento,
 nponit niam mentis obuium cubito feriat, aut con-
 tibi cedere cogat. Quid istic?] Syrus secum loqui-
 s suæ fallacie. Frugi.] Vtilis & necessarius a fru-
 ita quod his fruamur dicta sunt. Inde fructus &
 im. Fruui autem est reſci, à frumine, quæ est sum-
 iſte. Sodes.] Est aduerbium blandientis. Quin
 lectum est.] Quin pro etiam. Mibi habet em-
 Mibi, qui non sum pater. Pergin?.] Irascitur Cli-
 sum aduersus se loqui. Eho.] hoc loco edimonen-
 na via.] scilicet honesta: nec impudice agas. Acti
 per desperantib. hoc verbum datur. Hic prius.]
 n loquitur. Deambulatum, quo?] Bene in po-
 rantiis exprimitur, nec pater, nec Syrus, nec deli-
 nte facta remouere poterat Clitiphonem ab ami-
 tas comprimito manus.] Subicit percussio-
 surgat in tragicum cothurnum. Quid tu?] Bene
 io de fallacia erga Menedemum exquirat. De il-
 dicere solent, qui de re aliqua peragenda inter se
 ur. Vt aliud ex alio incidit.] Multa esse singit:
 nilius sit quod finxerit. Pessima est hæc mere-
 ntrarium illud quod superius dixit, Mulier com-
 faceta hæc est meretrix. Sed hoc loco pessimam ap-
 pte quæ teneat virginem, quam Syrus illi redi-
 tioni singit, & hæc est valens causa ad extorqua-
 entum Inceptet.] Incipere & inceptum e, magno-
 acinorum & audacie. In Eunicho, Quid ince-
 iso? Arraboni.] Pignori, hoc loco intelligas. Ar-
 citur merces, corolarium: & est quod prius datur
 am reddatur. Mille nummum.] Tale & illud
 ninum occiditur, & anti pium est. Dubiumne
 quod meretrix auara p. j. ac. Iui] Ecce tena h-
 injin. d.

*inſmodi generis, ſane ſunt aduerſus eos, quibus in-
lbo dicam.] Se aſtutum fingit ad decipendum
mum. Superius, Etenim quo pacto id fieri ſoleat ce-
ptata loquere.] Ita loquitur ille, qui cum alio l.
& cui is aduerſatur in conſilio de re peragenda.*

ACTVS IV. SCENA I

*Iambici quadrati acataleſtici. Trochaici cata-
lyus acataleſticius, vnus hypercataleſticius.*

SOSTRATA. CHREMES. NVTR

SYRVS.

Iamb. qua-
drati catal.

N Iſi me animus fallit, hic profecto eſt a-
quem ego ſuſpicor,

Is, qui cum expoſita eſt gnata. CH. quid volt
re hæc oratio?

S. Quid eſt? iſ' ne tibi videtur? NVTR. dixi equi-
bi mihi oſtendiſti, ilico

Eum eſſe. SO. at vt ſatis contemplata modo
nutrix. NV. ſatis. (hi

SO. Abi iam nunc intro: atque illa ſi iam lau

Hic ego virum interea opperibor. SY. te voli
quid velit.

Nescio quid triftis eſt: non temere eſt: meti
ſit. C. quid fiet?

Næ iſta hercle magno iã conatu magnas ne
SO. Ehem mi vir. CH. ehem mea vxor. SO. te

quæro. CH. loquere quid velis.

SO. Primum hoc te oro, ne quid credas me
ſus edictum tuum

Facere eſſe auſam. CH. vin' me iſtic tibi (etſi i-
bile eſt) credere?

Troch. quat.
cataleſtici.

* Credo. SY. nescio quid peccati portet hæc
SO. Meminiſtin' me eſſe grauidam, & mihi
gnopere interminatum,

Troch. cat.

* Si puellam parerem, nolle tolli? CH. ſcio q
Suſtulifti. SO. ſic eſt factum. SYR. domina, erig-
damno auctus eſt.

SO. Minime, ſed hic erat anus Coriathia hæc
pura, ei dedi

indam c. h. ò Iupiter, tantamne est in ani-
 mientiam?

al. Inscitiam.

q; quid ego feci? c. h. rogitas? s. o. si peccaui
 hreme,

fecisti. c. h. id equidem ego, etiamsi tu neges,
 scio, (mnia.

entem, atq; imprudētem dicere, ac facere o-
 cata in hac re ostendis. nam iam primum, si

m exequi voluisses, interemptam oportuit.

alare mortem verbis, re ipsa spem vitam dare.

nitte: misericordia, animus maternus, sino.

venere verò abs te prospectum est: quid vo-
 cogita:

anui illi prodita abs te filia est planissime,
 uti quaestum faceret, vel uti veniret palam,

et cogitasti. quid vis? fatis est dū vivat modo.

in illis agas, qui neq; ius, neq; bonum atq;
 m sciunt? (bet.

reus, proiit, obsit, nihil vidēt, nisi quod lu-
 hreme peccaui, fateor, vincor: nunc hoc te

ro,

tuus est animus natu grauior, ignoscētior,
 stultitiæ iusticia tua sit aliquid præsi.

icet: equidem istuc factum ignoscam. verū
 ita, (quid est,

et te mea facilitas multa: sed istuc, quic-
 ceceptum est causa, loquere. s. o. ut stultæ

eræ omnes sumus (lum

æ, cum exponēdam do illi, de digito annu-
 , & eum dico ut vna cum puella exponeret,

etur, ne expers patris esset de nostris bonis.

recte: conseruasti te atq; illam. s. o. hic is est
 us.

ne habes? s. o. quam Bacchis secum adduxit
 scentulam. s. y. hem

id ea narrat? s. o. ea lauatum dum it, seruan-
 nibi dedit

* Annulum
 distylabum
 est.

Cognoui: ad te exilui. CHR. quid nunc sus
aut inuenis

De illa? s o. nescio, nisi vt ex ipsa quæras vnd
habuerit,

* al. est. Si potis * es reperiri. s y. interii, plus spei vid
volo.

Nostra est, si ita est. CHR. viuítne illa cui tu d
s o. Nescio.

CH. Quid renunciauit olim fecisse? s o. id qu

CH. Nomē mulieris cedo quod sit, vt quærat
Philtere.

s y. Ipsa est: mirum, ni illa salua est, & ego pe
Sostrata,

Sequere me intro hac. s o s t. vt præter spem
quàm timui male, (C

Ne nunc animo ita esses duro, vt olim in to

CHR. Non licet hominem esse sæpe ita vt vo
non finit:

Nunc ita tempus est mihi, vt cupiam filiam: c
hil minus.

Nisi me animus fallit.] Hæc scena Antiphile
tignem continet: ex qua inter virum & coniu
tercatio oritur, demum reconciliatio. Simul Syro
alia ratio extorquendi argentum. Exposita.] E
est morti tradere & obicere. Quid volt.] Chrem
toco mouerat. Hæc oratio.] Pauca verba, veteri
nemi quoque dixerunt. Dixi equidem.] Hæc sic
vt quæ nihil in hac dubitationis habeat. At vt sa
dicimus in his rebus de quibus addubitanus, &
pue quos iam diu non vidimus. Contemplata.]
plari dictum est à templo, id est, loco qui ab omni
spici, vel ex quo omnis pars videri potest, quem
templum nominabant. Satis.] Multum, infinitum
Satis vero, finitum. Te volt.] Signantius dictum
quærit, aut expectat. Nescio quid.] Deest Ob
pter. Quid sit.] Cum stomacho pronuntiandum
mi vir.] Ablandimento incipit. Mi, & vir, plu
blandimenti habent, & vir maritum significat.
quoq; de animalibus posse dici, Verg. in Bucolicis o,
Vir gregis ipse caper. Ehem mea vxor.] Hæc rep

indignantis est. Primum te oro.] *A purgatione
 ne mulier contra edictum mariti fecisse videatur.
 [ti.] Educasti. Hoc in alia significatione nonnun-
 onitur. Tollere nutrire. Iuuenalis, Tollere dulcem
 heredem. Damno auctus.] Propter dotem que
 t recte damno dixit. iam damnium rei est: *Malum
 ninis. Haud impura.]* *Comendatio personæ, cui
 onenda, ne Chremes ab ea impudicè filiam educa-
 bicetur. Impurus, est aliquo vitio maculatus: &
 do dicitur improbus. O Iupiter.]* *Terribilis exclamatio,
 nis, postquam audiuit filiam anui datam exponen-
 ntam inesse.]* *Exderis est quæ datur iratis. Sub-
 decet. Inscitiam.]* *Inscitia est ignorantia quædam
 [Insciens feci] Prudens est, qui intelligentia sua
 sentit, sciens, qui alicuius indicio rem cognoscit.
 r, per sese, sciens, per alios. Cuius contrarium im-
 est qui ignorat res. Et imprudens, qui non de-
 bet honorem & malorum. Imperium exequi.]*
ponit peccatum quod contra edictum suum fecit.]
*[concedo: quia animus maternus plurimū ve-
 etur. Illi prodita.]* *Socii enim deficere dicuntur.
 & defectionem sociorum. Prodere parentes. Verg.
 iram prodimus. Deferere vero, patri: hinc milites
 desertores dicuntur, qui patriam deserunt, quan-
 e deberent Verg. Desertorem Asia. Quid cum il-
 .] Amatores designat, qui nihil pensi habent, ex-
 ris & omnis a quietatis: ea sola recta putant, quæ
 erint. Peccaui, fateor.]* *Viola mariti argumen-
 en suum fateatur, & quo magis mereatur veniam,
 atis opinionem inire tentat: & hoc per deprecationem
 noscentior.]* *In crimine sic confesso, ultimum re-
 confugere ad iudicium misericordiam. Mea faci-
 recte: quia cito uxori veniam dedit. Facilitas illius
 cito iram deponit, Clementia illius, qui nunquam
 r. Qua oceptum.]* *Quasi de magna re dixit. Et
 & miseræ omnes sumus.]* *Vituperatio à sexu:
 s enim consueverunt esse imperitiores viris, & mul-
 rstitutionibus detineri. Religiosæ.]* *Superstitiosæ,
 us etiam appellabatur is, qui nimia & superstitio-
 lligione alligasset: ut hoc loco. De nostris bo-**

nis.] *Et hæc erat superstitio. Istuc recte.*] ἄρα νικῶς
 Lauatum.] *Secundum antiquos: nos dicimus lo-
 ridius Fast. 2. Mane lauaturas sacra petebat aquas.
 lui.] Ostendit nimiam lætitiã de inuenta filia. id
 dixit accessit. Plus spei video.] Nolebas tam cito ce-
 filiam: ne occasio præriperetur † auferendi argenti.
 spei.] *Melius est vt non ad Syrum referas, sed ad
 iam. Mirum ni illa salua.] Non potest credere
 añ, quod maxime velles ob recognitionẽ Antiphila
 perit.] Quia recognita est antequam auferrem ar-
 Nihil minus.] Pro Non, quod auctus diuitiis esset**

† al. offe-
 rendi.

ACTVS IV. SCENA II.

Iamb. Otion. Acatalect.

S Y R V S.

Nisi me animus fallit, haud multum à me
 infortunium:

Ita hercle in angustum oppidò nunc meæ co-
 tur copię.

Nisi aliquid video, ne esse amicam hanc gnati-
 scat fenex.

Nam quod sperem de argento, aut posse pos-
 me fallere,

Nihil est. triumpho, si licet me latere tecto, :
 Crucior bolum tantum mihi ereptum tam su-
 faucibus.

Quid agam? aut quid comminiscar? ratio de-
 gro ineunda est mihi.

Nihil tam difficile, quin quærendo inuestigat
 Quid si hoc incipiam nunc? nihil est. quid si si-
 tandem egero.

At sic opinor. non potest: imò optimè: euge-
 mam habeo.

Retrahã hercle opinor ad me illud idem fug-
 argentum tamen.

Nisi me animus fallit.] *Recognita Antiphila,
 anxius nouum querit consilium de extorquenda
 nia. & bene deliberantem de re aliqua exprimit. Est
 dialogus acuti ingenij in multa cognitione verj
 Copie meæ.] *Translatio sumpta ab imperatore**

re fufus ab hoſtibus, ſe in aliquem tutiſſimum lo-
ceperit. Copiæ numero multitudinis & ἀγωνικῶς de
dicitur. Sall. Ex omni copia Catilina. Verg. Et que
reum copia luſtro. Triūpho, ſi licet me latere.]
ropriè ſeruatorum, quoties vident ſe quod inceperāt,
are non poſſe, & ἀγωνικῶς legendum. Bolum.]
atio ab animalibus, quibus auferitur præda. Com-
ar.] Fingam. Inde commentum dicitur. Alibi, Atq;
commentum placet. Nihil tam difficile.] Senten-
ralis ſine certo autore, quæ ſeruis etiam conuenit.
i ſic?] Qui aliquid incepturi ſunt, multa propone-
& affirmare, & refellere quod ſit faciendum vel
endum. Sic opinor.] Nam quæ opinamur, puta-
e putamus, incerta ſunt. Eugc.] Vox letantiſ eius
imum inuenerit conſilium. Fugitiuum argen-
Facete & ioculariter ſerui morè de argento tan-
de homine dixit.

CTVS IV. SCENA III.

ici quadrati cataleſtici, & vnus Senarius. Trocha-
drati cataleſtici, & vnus hypercataleſt.

CLINIA. SYRVS.

Ma mihi res poſthac poteſt iam interuenire
tanta,
mihi ægritudinem aſſerat: tanta hæc lætitia
orta eſt.

patri me nūc iam, vt frugalior ſim quàm volt.
nil me feſellit: cognita eſt, quantum audio hu-
verba.

ibi ex ſententia tua obtigiſſe lætor.

mi Syre audiſtin' obſecro? S. quid ni? qui vſ-
vnà aſſuerim?

Cui æquè audiſti commodi quicquam eue-
ie? S. nulli.

Atque ita me di ament, vt ego nunc non tam
apte cauſa

, quæ illius: quàm ego ſcio eſſe honore quo-
a cre o: ſed nunc Clinia age, da te mihi vicif-

: (cerur,
amici quoque res eſt videnda, in tuto vt collo-

Ne quid de amica nunc senex. CL. Ó lupat
quiesce.

CLIN. Antiphila mea nubet mihi. s. sicciner
terloqueret?

CL. Quid faciam Syre mi? gaudeo: fer me. s.
hercle verò.

CL. Deorum vitam adepti sumus. sy. frustra
ram hanc opinor fumo.

CL. Loquere, audio. s. at iam hoc non ages.
gam. sy. videndum est inquam,

Amici quoque res Clinia tui in tuto vt colle
Nam si nunc à nobis abis, & Bacchidē hic reli
Noster resciscet ilico esse amicam hanc Clitip
Si abduxeris, celabitur in dem, vt celata adhuc

CL. At enim istoc nihil est magis Syre meis
aduorsum.

Nam quo ore appellabo patrem? tenes quid c
s. quid ni?

CL. Quid dicam? quam causam afferam? s
nolo mentiare.

Apertè, ita vt res sese habet, narrato. CLIN. qu
sy. iubeo,

Illā te amare, & velle vxorem hanc esse Clitip

CL. Bonam atque iustam rem oppidò imper
factu facilem:

Et scilicet iam me hoc voles patrem exorare, v
Senem vestrum. sy. imò vt recta via rem nar
d. ne. CL. hem,

Sanctus es, aut sobrius? tu quidem illum
prodis.

Nam quò ille poterit esse in tuto? dic mihi.

sy. Hic quidē a consilio palmam do: hic n
gnifice c. fero, (tæ a

Qui vim tanta in me, & potestatem habeat
Vera edicendo, vt eos ambos fallam: vt cum
senex,

Vester nostro, istam esse amicam gnati, non
tamen.

CL. At enim spem istoc pacto rursus nupt
omnem eripis.

dum amicam hanc meam esse credet, non mittet filiam.

casse quid me fiat paruipendis, dum illi cons.

(larier?

(malum) me eandem censes velle id assimulst dies, dum argentum eripio, pax, nihil lius.

ntum sat habes? quid tum quæso, si hoc pasciuerit?

id si redeo ad illos, qui aiunt, Quid si nunc im ruat?

tu quoque quid agam. SY. metuis? quasi non ea possit tua,

elis in tempore ut te exoluas: rem facias palā. re, age, traducatur Bacchis. SYR. optime ipsa foras.

a mihi res posthac.] *Nimia Clivia letitia expritur de recognita Anriphila qua perditus, vix potest à Syro, ut Clitiphoni succurrat. A Egritudinem*

.] *Tale & illud, Deorum vitam adepti sumus. Depatri.] Plus dedere hoc loco, quam obsequi. dede-*

li patri, quemadmodum in hostium potestatem hō-

edunt. In Andria, Tibi pater me dedo, quasi qui intraria, & deditio in hoste fieri solet. Frugalior.]

antior si frugalis non extat, unde descendat, vide mi Syre.] à blandimento incipit, ut faciunt qui

am speratum consequuti sunt. Quid ni? Quid lierim. Meapte.] Cum ablativo παρῆλκον addi-

t nostrapte. Cato tamen posuit mihipte, pro mihi ignam queuis honore.] Amica est impudica

modo amatori placeat, ab eo commendatur a-

um impellente. Da te.] Duæ partes orationis: Dare d repetas: Dedere est ad perpetuum. Dāmus & ami-

limus tantum hostibus. Nam amici.] Iusta petitio: rendum est amico, ne quid illi incommodi accidat.

] Plus gratiæ habet, quam si dixisset Clitiphonis. Et

animi est: Amator verò, corporis. Et amator est ad

amicus qui perpetuo amat. Ne quid de amica.]

pancis. O Iupiter.] Exclamatio terribilis penè

no gaudio desipientis. Nubet mihi.] Hinc omnis

latitia dependet. Interloquere.] Hoc loco inter no-
get, quem admodum in verbo intercipit, interhibet.
tem interloqui, impedire, & interpellare loquentem
me.] Id est, tolera. Tolerandus est, qui ex amore despi-
amor deus est, & non voluntas. cogit enim hominem
quod vult Hercle vero.] Vero ut plurimum ironi-
uenit. Verg. Egregiam verò laudem, & spolia ampla-
tis. Sane & Vero, pronunciandi adiumenta, in ver-
gationem habent, licet cōfessionem afferre credantur
nō ages.] Id est, audies, in Andr. Hoccine agis? Inqu-
Verbum hoc vim interdum maximam habet ad ad-
tionem. Vidēcaum.] Et videndum est, & vide, mag-
gressum dicuntur. & Inquam utimur nonnunquam
petitione, & predictorum. Noster.] Cum stomacho.
duxeris.] Recte abduxeris: nam abducitur proprie
alienum. Quis ore.] Sic dicimus, quādo aliquid pu-
committimus. Appellabo.] Sic duxero Bacchidem.
imo.] Canis feruus ea admonet, quæ non erant a-
nuptiis. Bonam atque iustam. Jūgūvixōs legendi
celet senem vestrum.] Dicimus enim, celo ubi ha-
& celo te hac re, intelligendum: celet senem de Ba-
Prodis.] Prodere proprie ad parentes refertur, se-
nunquam ad eum cui res alterius demandata est, &
consilio* aliter regitur. Meam esse credit.] Nece,
Chremes Bacchidem gnati amicam non crediderit,
esse crediderit. Coramittet.] Bene de filia commi-
xit: quia proprie magna committimus, & ea secundum
naturam, quæ salutem in dubio habent. Quid ma-
Malum inieritio est irascentis. Vnus est dies.] A-
tempus pro ratione. non vult Chremetem diu credere
chidem Clinia esse amicam. Pax. Adverbium comic
significat tantum Si nunc cælum ruat? Verbum
tum in eos qui subtimidi in re peragenda, semper du-
lent, quid si hoc vel illud accideret? Age age.] Ve-
sentientis, & qui victus est rationibus callidi serui-
ptume exit.] πᾶρα γὰρ κενὸν est alterius scenæ.

al. alter.

ACTVS IV. SCENA IV

Iambici quadrati catalectici. vnus hypercatalecti-

HIS. CLINIA. SYRVS. DROMO.
 PHRYGIA *ancilla.*

pol. proterue me Syri promissa huc induxerunt.

minas, quas mihi dare pollicitus est: quod sine

operit, sæpe obsecrans me ut veniam, frustra et.

(te venturam dixerò, & constituero: cum is certiarit, Clitipho cum spe pendebit animi.

um, ac non veniam. Syrus mihi tergo pœnas et.

Satis scite promittit tibi. SY. atqui tu hanc i credis?

isi caueo. BA. dormiunt: ego pol istos comibo.

rygia, audistin' homo iste modo quam vilidemonstravit

i? PH. audiui. BA. proxumam esse huic fundo exteram? PH. memini.

rriculo percurrere. apud eum miles Dionysia t.

inceptat? B. dic me hic oppido esse inuitam, e asseruari:

aliquo pacto verba his me daturam esse, & uram.

ij hercle: Bacchis mane mane, quò mittis istiquæso?

aneat. BA. abi. SY. quin est paratum argen- BA. quin ego maneo.

ui iam dabitur. BA. ut lubet, num ego in sto? s. in' quid sodes?

id? SY. transeundum est nunc tibi ad Menede- n, & tua pompa

lucenda est. BA. quam rem agis, scelus? SY. e- re? argentum cudo,

tibi dem. BA. dignam me putas, quam illudas? non est temere. (tibi reddo.

imne tecum hic res mihi est? SY. minime, tuū

BA. Eatur. SY. sequere hac, heus Dromo. DR. in e volt? SY. Syrus. DR. quid est rei?

S. Ancillas omnes Bacchidis traduce huc propere.

DR. Quamobrem? S. ne quæras: & ferant quæ huc attulerunt:

Sperabit sumptum sibi senex leuatum esse abitu.

Næ ille haud scit hoc paulum lucri, quædamni apportet.

Tu nescis quod scis Dromo, si sapias. DR. idices.

Satis pol proterue.] *Restat ad fallaciam & a quendum argentum, ut Bacchis irata à Syro p & ad Menedemum transeat. Satis pol.] Mereri questio exprimitur, cuius tota indignatio depende tradita pecunia. Huc induxerunt.] Inducitur cum verbis alterius decipitur. In Andria.] Vide inducas. Promissa.] Cicero, Promissa tua memori Aliter accipitur, cum dicimus promissa barba. n mittere, est polliceri: & ad magnitudinem nutriti us, Capillum promittam.*

Pollicitus.] Pollicemur magis sponte: Promitti gau. Promissa.] Dicitur promissum & promissio. sio & pollicitatio eandem vim habent. sed pollicitatio ioris asseuerationis est. Ut veniam, frustra venie chra permutatio eiusdem verbi per tempora, quæ iratis. Spe pendebit animi. | Quod est corpori ciatu animi transtulit. Supra visum est quam tor amates in amicarum expectatione. Ac non veniam.] 4 retricis calliditas exprimitur. Iam cogitavit quæ adn rus videatur apud Clitiphonem vanus & mendax, e illo verberetur. Mihi.] In mea ultione. Verg. Post simili pœna commissa luetis. Pendet pœnas.] T Verg. Tum pendere pœnas Cecropide iussi. Satis se cum risu pronuncianum. Scite, pulchre. In And puer. Promittit.] Scilicet venturam. Hanc Hanc, & ad contemptum, & ad odium di bent enim ista pronomina quandam emphasin. | commouebo.] Bene istos, quasi odiosos. In 1

te isto. Ver. Aut quid petis istis? Hæc enim pronon-
 nis sunt, odiumq; monstrantis. Dormiunt.]
 nt & negligentes. Mea Phrygia.] Hoc est pro-
 meretricis vltro excludere amantem, & alium re-
 l ad ali em se cõferre. Phrygia.] Nomen à regione,
 bria, Andria, Samia Quam villam. Villa domus
 quo rustici res rebunt, & euehunt. Verg. Et iam
 rocul villarum cubmina fumant. Vteter Varronis
 o ex primo de re rustica ad Fundaniam, nisi no-
 .Ad dexteram.] Inducit memorem meretricem,
 im, vbi sit, & quid agat amans. nam huiuscemodi
 nil aliud agunt, nil aliud curant, quam quomo-
 d ab amantibus extorqueant. Curriculo.] Hoc
 rbium, aliàs nomen. Apud eum miles.] Hic est
 perius Syrus. Nam miserum quendam offendi illi
 eius nossem orantem, hæc arte tractabat virum.
 Dionysia.] Aliter agitat accipitur, quum dici-
 at conuiuia & Dionysia: & aliter quum dicimus,
 tia. Iuuenalis, Hæc ego non agitem? Quid ince-
 Tanquam de magno facinore dixit: nam inceptare
 tre magnorum est facinorum Seruari.] Custodi-
 tius suspiciose obseruari. vt illud Verg. Quoa su-
 li menses & sydera serua. Manè manè.] Hac sin-
 ba si diligenter notes, Syri magnam trepidationem
 :ideo statim de argento mentionem fecit, in quo lis
 ndebat inter Syrum & Bacchidem. Quin.] Pro
 loco ponitur. Quin.] Repetit Bacchis Syri verbum,
 fã iratorium. Num ego insto?] Fingit se non me-
 curare vt habeat argentum: quemadmodum fa-
 qui defessi sunt diu petendo aliquid. Sodes.]
 nis aduerbium. Quam rē agis scelus?] In And.
 llic scelus. Et ad intellectu, non ad verba redigitur.
 scelus scelestus intelligitur. & plus dixit quàm se-
 Tu nihil nisi sapietia es. Mart. Non vitiosus homo
 sed vitium. Eo.] Ridicule additum: vt fit Eo, loci
 um. Argentum cudo.] locutariter dixit. Cuditur
 cunia dum imprimiur. Quam illudas?] In And.
 vobis videmur esse idonei, in quib. sic illudatis? Il-
 te, septimo casu: & illudo te accusatio dicimus.
 quog; illudo te & tibi. Non est temere.] Sic di-

citur quando aliquid fit non sine magna ratione.]
 hac re, vt ad Menedemum tradiscar. & est cum in
 zione legendum, ita vt neget non venisse ea gratia.
 Cito flebitur, & quia mulier, & meretrix, quæ
 minimo lucello. Quamobrem.] Vt pote tardius sci
 intelligit Syri consilium. de eo superius: Ille Clini
 tardiusculus. Damnum.] Damnum rei est: Mal
 hominis. Persoluet Chremes argentum ex fallaci
 quod erit maius damnum, quàm si permansisset n
 Tu nescis quod scis Dromo.] In Eunucho, Tu
 pis, quod scis nescis. Non possumus nescire quod sc
 ita vt concordia discors. Vergilius, sequiturq; seq
 Nescis.] Hoc est quod dicitur. Quod scis nescis,
 biale est, & multum apud dialecticos tractatum
 & non facio, & amicus sum & non sum, & audi
 audio, & cætera huiusmodi.

ACTVS IV. SCENA V.

Senarius, vnus quadratus.

CHREMES. SYRVS.

Ita me dij amabunt, vt nunc Menedemi vi
 Miseret me, tantum deuenisse ad eum mali
 Illa accine mulierem alere cum illa familia?
 Etsi scio, hosce aliquot dies non sentiet,
 Ita magno desiderio fuit ei filius.

Quadratus.

Verum vbi videbit tantos sibi sumptus dom
 Quotidianos fieri, nec fieri modum,
 Optabit rursus vt abeat ab se filius. Syrum
 Senarij. Eccum. s y. cesso hunc adoriri? c h. Syre. s y.
 quid est?

s y. Te ipsum mihi iamdudum exoptabam c

c h. Videre egisse iam nescio quid cum senti

s y. De illo quod dudum dictum ac factum

c h. Bonæ fide? s y. bona hercle. c h. n
 sum pati

Quin tibi caput demulceam, accede huc Syr

Faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac luber

s y. At si scias quàm scite in mentem venerit.

c h. Vah, gloriare euenisse ex sententia?

s. Non hercle verò, verum dico. c h. dic qui

Clitophonis esse amicam hanc Bacchidem

io dixit Clinia. & ea gratia
duxisse, ne tu id perentificeres.

. s. dic fodes. C H. nimium inquam. s. imò

ausculta quod superest fallacie.

dicet tuam, vidisse filiam:

complacitam formam, postquam aspe-

supere vxorem. C H. modo quæ inuenta
cam.

im iubebit posci. C H. quamobrem istuc * xl. Equidē,

ius nihil intelligo. s. vah, tardus es.

se. s. v. argentum dabitur ei ad nuptias,

que vestem, quæ, tenésne? C H. comparet?

non. C H. at illi ego neque do, neque de-

co.

quamobrem? C H. quamobrem? me rogas?

si fugituo dabo? s. v. ut lubet.

perpetuo dicebam ut illam illi dares,

simulares. C H. non mea est simulatio.

c tua misceto, ne me admisceas.

daturas non sim, ut ei despondeam?

bam. C. minime. s. v. scite poterat fieri.

c, quia dudum tu tantopere iusseras,

C H. credo s. v. cæterū equidē istuc Chreme

ni que facio. C H. atqui tum maximè

lare operam ut fiat, verum alia via.

uæratum aliud, sed illud quod tibi

gento, quod ista debet Bacchidi, id nun c

dum est illi: neque tu scilicet

confugies: quid mea? num mihi datum est?

num illa oppignorare filiam

inuito potuit? verum illud Chreme

is summum sæpe summa * malicia est.

* al. iniuria.

id faciam. s. imò, aliis si licet, tibi non licet:

in lauta, & bene aucta parte putant.

in egomet iam ad eam deferam. s. v. imò,

Iube potius. CH. quam obrem? S. quia enim i
suspicio est

Translata amoris. CH. quid tum? SY. quia vi
Magis verisimile est esse, cum hic illi dabit:

Et simul efficiat facilius ego quod volo:

Ipse ad eò adest, abi, effer argentum. CH. eff

[Ta me dij amabunt.] *Hic est transacta Syri
& tandem extorquetur argentum: & idem est
qui fuit in prima comedia parte. miseretur enim
demi & eius vicem dolet, credens Bacchidem ami
niz esse. Tantum mali.] Magis propriè dixisse
nisi ad ægritudinem animi referas. Illancine
rem?] Hoc est, quod supra dixi, ista pronomina aff
temptum & odium. Cum illi familia.] Cum,
dixit, id quod superius facere Syrus pompam ap
Ita magno desiderio.] Vix in primis explebili
rium illius rei est quam diu optauimus: sed eius p
dies paulatim nos satietas capit. Nec fieri m
Quod plus est, & ad prodigalitatē accedit. Ecc
Andria, Atque eccum video. Superius dixi eccu
resolui per aduerbia, non per nomina. sed tamen si
Donatum, eccum, quasi ecce eum, veteres dixer
cum, ellum: quod apertius significat ecce eum, ec
Cesso hunc adoriri.] Quasi de improviso allo
gredi. In And. Hic si me imparatum nunc in ver
adortus esset. Adoriri dicitur, qui ex insidiis reper
dit, dictum ab eo, quod corpora agredientium e
sibito, atque increpant. Hem.] Interiectio leti,
turbati. Te mihi ipsum iam dudum.] Lauren
ti, vir omnium nostræ ætatis eruditissimus, dicit
& iam dudum de paruo tempore dici, vnius horæ
nihil horæ, aut duarum horarum. vel ad summum
se. Donatus illud Terentianum exponens: iam duc
tōm inter * nos factæ lites: sic inquit, Quia iam du
finitæ moræ est, addidit ætatem, ut ostendat multum
temporis: & factum est, iam dudum ætatem, pr
quo tempore. Lucilius, Ut multum mensesque dies
tamen ætatem. Ætatem, diu longinquoque te
prolixo vs est ætas, & quæ sequimur. Videre*

hoc ex verbis Syri à quo exoptaretur: crederet e-
 x. se à seruo non optari, nisi gratia fallaciæ in Me-
 n. Ac factum reddidi.] Secure & cum magna
 pronuntiatus: & plus est quàm si diceret feci. Ca-
 ulceam.] Magni blandimenti signum, quod sit,
 n re optata domino seruus ex sententia obsequi-
 i aliquid.] Non dicit quid: vt cum lætiorem red-
 spe magni boni desineat. Hercle vero.] Aduer-
 confirmatiua. Non hercle vero, verum dico.]
 gloriari, & se veridicum fatetur: vt hi qui re ma-
 ioribus fingunt se non gloriari: vt sint maioris fidei
 itatis. Tui Clitiphonis.] Hoc est, quod superius
 Qui vim tantam in me & potestatem habeant
 itia, vera dicendo, vt eos ambos fallam. Inferius
 non credet Menedemo Bacchidem Clitiphonis ej-
 a. Imò sic satis.] Sic dixit, vt qui suspicaretur à
 dictum nimium inquam, non seruo, sed ioco.
 idisse filiam.] Neq; hoc Menedemo crediturus
 es, dum dicit inferius: Et illum aiunt velle vxor-
 ebit posci.] Id est, peti. Petimus aliquid preca-
 imus imperiose: Postulamus iure. Prorsus nihil
 a.] Prorsus, pro eo quod est omnino. Sunt qui con-
 em velint Vel prorsus, certe, recte, vere: & dici-
 porro versus. nam prorsum, & porro versus, id
 versus. Hinc & prosa oratio, quam non inflexit
 . Vah.] Interiectio mirantis, & hoc cum gestu
 & leuiori personæ congrue dictum. Argentum
] Scilicet à Menedemo. inferius Chremes non im-
 rborum Syri, Menedemo dicit, Et illum aiunt
 rem: vt quum desponderim, des qui aurum, &
 atque alia quæ opus sunt comparet. Qui.] Pro-
 spondeo.] Proprie dixit. Spondet pater puellas
 t pater adolescentis. In Andria, Placuit, despon-
 tiuo dabo?] A conditione personæ Cliniam vi-
 nam fugitiui proprie serui, unde in edicto Aedi-
 ulium titulus est seruorum fugitiuorum, Si
 cius, erronee sit, noxæue solutus non sit. Non e-
 tuo.] Vergilius, Connubio iungam stabili, pro-
 dicabo. Illa datur perpetuo, quæ omnes annos
 to exigit. Tua misecto.] Perba præbi viri qui
 non videt

non vult adherere confilio alterius in re non pro
 Cui daturus non sum] *Argumentum ab æquo
 æquum, non leges ipse concedunt, ut quis pater fili
 cui spondeat, deinde deneget. Ituc Chreme.] I
 probabili vult inire opinionem optimi serui, qu
 no bona fide morem gerat, & pro viribus obse
 Fiat, quærat alud.] *Astute & callide, in omni
 sentitur hero: quia iam lenibus verbis extorqu
 gentum. Eò nunc confugies.] Id est, ad ratios
 statim callide subiicit magna vis est persuasioni
 niam non prius approamus ea que is respondere
 aliquid petimus. Me inuito potuit?] *Hæc pro
 te essent, & iure non teneretur reddere id argen
 lauta.] Non decet eum qui laute vitæ sit &
 de, in omnibus iuris rigorem obseruare. nam qu
 guem ius seruat, asperi, difficiles, & tenaces m
 dentur. Egomet.] *Senex gloriæ cupidus adeò
 verbis Syri, ut ad meretricem cum argento festi
 piat. Simul conficiam.] Hoc loco pro efficiam
 quo sæpius in hac significatione Cicero vitur. ab
 fectum, proprie verbum conuenit gladiatoribus
 grauissimis vulneribus occubuerunt. Cicero in Ca
 Gladiatori illi confecto & saucio.****

ACTVS IV. SCENA V

CLITIPHO. SYRVS.

Senarij.

NVLLA est tam facilis res, quin difficilis fiet,
 Quam inuitus facias: vel me hæc deambi
 Quam non laboriosa, ad languorem dedit.
 Nec quicquam magis nunc metuo quam ne
 Miser aliquo extrudat hinc, ne accedam
 chidem.

Vt te omnes equidem dii, deæque quantun
 Cum istoc inuenro, cumque incepto perdui
 Huiusmodi mihi res semper comminiscere,
 Vbi me excarnifices. s. y. i. tu hinc quo dign
 Quam penè tua me perdidit proteruitas.

CL. Vellem hæc ele factum: ita meritis. s. y. m
 quo modo?

istuc ex te prius audisse gaudeo,
 argentum haberes, quod daturus iam fui.
 id igitur tibi vis de canisabi, illi, mihi
 adduxti, quam non liceat tangere?
 non sum iratus: sed scin' vbi nunc sit tibi
 echis? C. L. apud nos. S. Y. L. en. C. L. vbi igitur?
 apud Cliniam.

ij. s. bono animo es: iam argentum ad eam
 res,

si pollicitus. C. garris: vnde id? s. à tuo patre.
 dis fortasse me. s. ipsa re experibere.

ego fortunatus homo sum: deamo te Syre.
 causa id fiat, obsecundato in loco.

er egreditur: caue quicquam admiratus sies.
 imperabit, facito: loquor pauca.

est tam facilis res. *Hic exprimitur amantis
 antia, qui ob nimium amorem Syro in re sua i-
 debinc paulo momento illum demulcet. Quin.]*

*non. Difficilis.] Huic illud contrarium: Nihil
 homini volenti. Vel me hæc. Vel modo non est
 ua coniunctio, sed pro et amposita, ut apud Verg.*

*mo miseranda manus. Hæc deambulatio.] Quæ
 non labor, osa, nam deambulatio homini potius
 em quam laborem affert. Ut te omnes quidem*

*rouidens adolescens non considerat quid à Syro in
 nperactum sit, sed omnia ad voluptatem suam
 stoc inuento.] Cum contemptu atque odio hæc*

antur Tuo istoc inuento, cumque incepto.]
magno facinore. nam inceptum, & inceptare, &

*magnorum est facinorum. Perduint.] Et anti-
 & Plautinum. Comminiscere.] Pro commi-*

*id est, fingis. hinc commentum, alibi, Atque ipsis
 nentum placet. Excarnifices.] Terribiliter excar-*

*nit, id est, excrucies. Excarnificare deductum est à
 Carrifex est, qui carnes ex homine facit, nam car-*

*ist, eò quod careat anima. & caro proprie dicitur
 im. Verg. Et corpora luce carentum, vel caro sic
 rsi cado. Verg. Belloque caduci Dardanida, quod
 cet sine anima sit, & cadat. Itu hinc.] Et hic
 clamat: quod iam extorserit argentum. Proter-*

Apud redū-
 dat in me-
 tro.

uitas.] *Impertinuitas, vel pertinacia. Proteruitas, ligu-
 quedam. Inimelia: Procacitas, maior: Petulantia, n-
 Ita meuit?] Meretur quis & bonū & malū, & m-
 promereri est præstare beneficium. Vergil. Quique
 mo. es alios ficere merendo. Et idem, Nunquam
 negabo Promeritam Ex te prius audiuisse nega-
 fugimus, quando sumus collaturi beneficium in c-
 & quicquam audimus quod non placet, nec tamen
 fensos reddat. Non licet tangere.] Nihil est
 adoleſcencie cum videat adicium, nec tamen tang-
 cut: as datur. Iam non sura iratus.] Non poteſt
 mia letitia diutius retinere quod fecerit. Iratus.
 est ex cauſis: Iracundis ex moribus. Scin' vbi nu-
 Hæc interrogatio gaudens eſt, & cui omnia ex-
 ceſſerint. Perij.] Hæc vox eſt amantiſ, aliquid m-
 cantia. In argentum.] Iam, nimiam velocitateſ
 cat. Deferes.] In alia ſignificatione accipitur illi
 piadis ad Alexandrum, Amabo, inquit, mi fili
 neque deferas me. Hinc delator. Garris.] Tangit
 vnde garrulus. Et garrive iſ dicitur, qui inani-
 tur. Experibere.] Antiquum eſt: nos dicimus
 Iuuen. Experiar concedatur in illis, &c. Næ ege-
 eſt, valde. Deamo te Syre.] Id eſt, valde amo. In
 auge, aliàs diminuit Qua cauſa id fiat.] Vi-
 habeamus quod ad Bacchia m deferas. Obſecu-
 loco.] Obſecundare eſt omnia ad alterius nutu
 Loquitor paucula.] Paucula dixi, non pauca:
 iorem vim admonitio iſta habitura eſt. nam pa-
 ram patre loquitur Clitpho.*

ACTVS IV. SCENA V

CHREMES. CLITAPHO. SYR

VBi Clitpho nunc eſt? SY. eccum me, in-
 eccum hic tibi.

CH. Quid rei eſſet, dixti huic? SY. dixi pler-
 inna.

CH. Cipe hoc argentum, ac defer. SY. hei, c-
 lapis?

Quin accipis? C. I. cedo ſanè. SY. ſequere
 Tu hic nos dum eximus interea opperberi

nihil est, illic quod moremur diutius.
 nas quidem iam decem habet à me filia,
 pro alimentis esse nunc duco dadas:
 ornamentis consequentur alteræ.
 hæc talenta detis apposcent duo.
 multa iniusta, ac praua fiunt moribus?
 nec elictis omnibus, inueniendus est
 ; labore inuenta mea cui dem bona.
 litipho nunc est?] *Ingreditur Chremes cum ar-*
o. Eccum me, inque.] Syrus subjicit verba (liti-
ue patri respondeat Inque.] *Raro alibi præter in-*
inquit reperies. Inque, id est, dic. Pleraque G-
Hic adiectio in primo posita est loco. Adiectiones ve-
prima parte orationis, aut in vltima adijciuntur.
Pleraque, ex abundantia posuim est. Omnia, ne-
additum in vltimo, sicut interea loci, interibi-
as lapis?] *Hoc dictum in ignotum: Illa vero, cau-*
s, astutus, in stultum. Quin.] *Pro cur non. Op-*
e.] *Antiquum est, sicut experibere. Minas qui-*
nducitur unax senex circa rem sollicitus, qui con-
de damnis quo illi acciderat de inneta filia. Pro-
is.] *Nam cred derat an illam oppignorasse filia*
. Alteræ.] *Id est, totidem. Porid.]* *Modo aduer-*
nis: alias temporis. Hæc apposcent.] *Hæc plura-*
He. In Eunuchio, Continuo hæc adornant vi lauet.
nione, Hæc illa erant itiones. Talenta duo.] *In*
bus dicit, Duo talenta pro re nostra ego decreui
Rel. His omnibus] *Positis omni bus aliis nego-*
ore inuenta.] *Propri.e parta.*

ACTVS IV, SCENA VIII.

MENEDEMVS. CHREMES.

o omnium nunc me fortunatissimum
 tum puto esse gnate, cum te intellego
 cere. CH. vt erat? M. te ipsum quærebam
 me:

uod in te est, filium, & me, & familiam.
 edo, quid vis faciam? M. inuenisti hodie
 n.

Senarij.

C. H. Quid tum? M. E. hanc sibi vxorem da
Clinia.

C. H. Quæso quid tu hominis es? M. E. quid? C.
oblitus

Inter nos quid sit dictum de fallacia,

Vt ea via abs te argentum auferretur? M. E. sci

C. H. Ea res nunc agitur ipsa. M. E. quid dixi C

C. H. * Erraui: sic res acta est. M. E. quanta spe d

C. H. Imò hæc, quæ nunc apud te est, Clitiph

Amicæ. M. E. ita aiunt. C. H. & tu credis? M. E. or

C. Et illū aiunt velle vxorem, vt cum despon

Des quī aurum, ac vestem, atque alia, qu
sunt, comparet.

M. E. Id est profecto: id amicæ dabitur. C. H. sci

Daturum. M. E. vah, frustra igitur gaudis mihi

Quiduis tamen iam malo, quàm hunc amitu

Quid nunc renunciem abs te responsum Ch

Ne sentiat me sensisse, atq; ægrè ferat?

C. H. Acgrè? nimium illi Menedeme indulges

Inceptum est: perfice hoc mihi perpetuo Cl

C. H. Dic conuenisse, egisse te de nuptiis.

M. E. Dicā: quid deinde? C. H. me facturū esse

Generum placere: postremo etiam si voles,

Desponsam quoq; esse dicitō. M. E. hē istuc

C. H. Tanto ocyus te vt poscat, & tu id quod

Quàm ocyssime vt des. M. cupio. C. ne tu pro

(Vt istam rem video) istius ob'aturabere:

Sed hæc ita vt sunt, cautim & paulatim dabi

Si sapiēs. M. E. faciā. C. H. abi intro, vide quid p

Ego domi ero, si quid me voles. M. E. sane vo

Nam te sciente faciam quicquid egero.

M Vltō omnium me nunc.] Hic est iucunda

erroris sens de verbis Syri, qui Menedemi

decipi, dum ipse decipitur. Vt errat.] Verg Vt rid.

Filium.] Filium prius nominauit, in quo omnis

tris erat. Quæso.] Modo obiurgatorium est. Q

minis est?] In Eunucho, Quid istuc inquam o

Scire nos conuenit, cum relictu casu proferunt in

uo, non esse contumeliosum: vt si dicas, Quis hic

Si autem in obliquo, contempium significari: vt, 1

Erraui, pri-
ma syllaba
pertinet ad
versum præ-
cedentem.

nis? quid mulieris? quid ornatus? Ea res nunc a-
 fa.] Et ex hoc credit eos inter se finxisse Cliniam a-
 antiphilam. Sic res acta est.] Ut decipiaris. Et hæc
 cum contemptu interrogat. nam & hoc fictum esse
 aiunt.] Ita aiunt, de re dicimus, quam volumus
 um. Id est profecto.] Fingit se credere amico quem
 cognouerat. Gaius.] Bene de filio gaius dixit,
 udemus propriis: gratulamur alienis. Miser.] Mi-
 sui animæ miseria est. Amittere.] Pro dimittere,
 uo. Aegre.] Sic distingue, ut Chremes hanc vo-
 nedemi subrideat: quippe quod filius non sit vlla in-
 idus. Indulges.] Nullum magis proprium verbum
 e potuisset de patre, qui omnia filio permittit. In-
 r.] Nam quod semel inceptum est, non potest facile
 desponsam.] Et hoc est quod Clinie magis placuit.
 Hem.] Modo interiectio lætantis, aliàs irascens.
 ocus.] Quia si acceperit filius desponsatam An-
 n, quamprimum exposcet argentum ad ornamen-
 enda. Næ.] Pro valde: & hoc proprie Terentianum
 pedicm.] Temporis aduerbium, & significat Ci-
 saturabere.] Id est nimiam de filio capies satieta-
 uod est corporis, ad animum transtulit, & sic plus
 bo intulit, quàm si inuenisset: proprium verbum.
 ent.] Tanquam iure, quia iure aliquid postula-
 e sciente.] Recte sciente. nam sciens est, qui alicuius
 rem cognoscit. Prudens, qui intelligentia sua ali-
 ntis. ergo sciens est per alios.

ACTVS V. SCENA I.

chaici quadrati catalectici, & senarij iambici.

MENEDEMVS. CHREMES.

o me non tam astutum, neque ita perspicacem
 esse, * id scio.
 ic adiutor meus, & monitor, & præmonstra-
 Chremes,
 mihi præstat. in me quiduis harum rerum con-
 nit,
 sunt dicta in stultum, caudex, stipes, asinus,
 ambeus.

al. certo scio,
 tunc esset
 Iamb

In illum nihil potest: nam exuperat eius si
hæc omnia.

C. H. Ohe, iam desine deos vxor gratulando
dare, (nio it

Tuam esse inuentam gnarum: nisi illos ex tu
Vt nihil credas intelligere, nisi idem dicti
centies.

Sed quid interim illic iam dudum gnatus cess
Syro?

M. E. Quos ais homines? Chreme cessare? C. H.
Mene de me aduenis?

Dic mihi, Clinia quæ dixi nuncia sine? M. E. C.

C. H. Quid ait? M. E. gaudere ad eò accepit, qu
cupiunt nuptias.

C. H. Ha hæ hæ. M. E. quid risisti? C. serui ve
mentem Syri (fingit

Calliditates. M. itane? C. vultus quoque hor

M. E. Gnatus quod se assimulat lætum, id dicit
id. M. E. idem illic mihi

Venit in mentem. C. H. veterator. M. E. magis, f
noris putes

Ita rem esse. C. H. ain? tu? M. E. quin tu auscul
mane, hoc prius scire expeto

Quid perdidisti: nam vbi desponsam nūciat
Contuuo iniecisse verba tibi Dromonem, f
Sponsa vestem, aurum, ancillas, opus esse
tam vt daret.

M. E. Non. C. H. Quid non? M. E. non inquam. C
ipse gnatus? M. E. nihil prorsus Chreme.

Magis vaum etiam instare, vt hodie confic
nuptiæ.

C. H. Mira narras: quid Syrus meus? ne is c
quequam? M. E. nihil.

Iamb. tetrā.
acatal.

C. H. Quamobrem? M. E. nescio equidem; sed
ror, quæ alia tam plane scias:

Sed ille tuum quoq; Syrus idem mire finxit f
Vt ne paululum quidem suboleat esse amica
Clinia.

C. H. Quid ais? M. mitto iam osculari, atque:
xam id nihil puto.

id est, quod amplius amuletur? M E. h. C H.
est? M E. admodum:

hi vitinis conlatis in adibus quoddam
:

intro latus lectus, vestimentis stratus est.

id postquam hoc est factum? M E. dictam, fa-
v, huc ablit Chupho.

us? M. solus. C. timeo. M E. Bacchis consecuta
ico.

a? M E. sola. C H. perij M E. vbi abiire intro, o-
ere odium. C H. hem,

æc fieri videbat? M E. quid ni? mecum vnà
l.

ij est amica Bacchis Menedeme, occidi.

Iamb.
fenarij.

quam obrem? C H. decem dierum vix mihi est
illa.

quid? istuc times, quod ille operam amico
uo? (est?

ò quod amicæ. M. si dat. C. an dubium id tibi
quam animo tam cõmuni esse aut leni putas,

vidente amicam patiatur suam. M E. ha
ix.

ri, quo verba facilius dentur mihi.

erides? merito mihi nunc ego succenseo:

res dedere, vbi possem perferentiscere,

Tem lapis, quæ vidi? væ misero mihi,

illud haud inultum, si vivo, ferent:

am. M E. Non tu te cohibes? non te respicis?

ibi ego exempli satis sum? C H. præ iracundia

deme, non sum apud me. M E. Tene istuc

qui?

te id flagitium est, te aliis consilium dare,

sapere, tibi non posse auxiliarier?

Quid faciam? M E. id quod me fecisse aiebas
rum:

te esse patrem sentiat, fac vt audeat

credere omnia, abs te petere & poscere,

quam aliam quærat copiam, ac te deserat.

imò abeat potius multo quouis gentium,

hic per flagitium ad inopiã redigat patrem.

Nam si illi pergam suppeditare sumptibus
Menedeme, mihi illæ vere ad rastrores res redit
M E. Quot incommoditates hac re accipies
caues?

Difficilem ostendis te esse, & ignoscas tamen
Post, & id ingratum. C. ah, nescis quam doleam
vt lubet,

Quid hoc quod rogo, vt illa nubat nostro? nisi
Quod mauis. C H. in dō & gener, & affines plac
M E. Quid dotis dicam te dixisse filio?

Quid obticuiisti? C H. dotis? M E. ita dico. C H. al
Chreme,

Ne quid vereare, si minus est, nihil dos mouet
C. Duo talenta pro re nostra ego esse decreui
Sed ita dictu opus est, si me vis saluum esse, &
& filium,

Me mea omnia bona doti dixisse illi. M. quare
agis?

C H. Id mirari te simulato, & illum rogato sim
Quamobrem id faciam M E. quin ego vero qu
obrem id facias nescio.

C H. Egone? vt eius animum, qui nunc luxu
lasciuia

Diffluit, retūdā, redigam, vt quō se vortat n
M E. Quid ais? C H. mitte, ac sine me in hac re
mihi morem. M E. sico.

Itāne vis? C H. ita. M E. fiat. C H. age iam vt vxore
cesat, pareat.

Hic, ita vt liberos est æquum, diūis confutabit
Sed Syrum. M E. quid eum? C H. egone? si viuo
exornatum dabo,

Adeò depexum, vsq; vt dum viuat, meminerit
per mei.

Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat
Non (ita me diament) auderet hæc facere v
mulieri,

Quæ in me fecit.

E Go me non tam astutum.] Quis iam ad e
properat fabula, fallacia desegitur per Menede

Troch. qua-
drati. catal.

Versus perfici-
tur sequenti
scena.

*e Antiphila desponsabitur. Ego me.] It insultat
 um alterius stulticiam & tarditatem ludibrio ha-
 n tam astutum.] Hac iactationis cuiusdam spe-
 ngere se non astutum, dum videt alteram stultio-
 iutor.] Cum visu hac pronuncianda: & Adistor
 n re bona. Impulsor in re mala. Caudex, stipes.]
 iriose dicuntur in stultum & hebetioris ingenij
 u: quemadmodum dum ignavum lapidem appel-
 uamus tamen idem sit: sed hoc plus est. Ohe.] In-
 est, sicutatem vsque ad fastidium designans. Ob-
 .] Obiundit, qui sepe repetendo aliquid dicit. Ob-
 .] Est translatio à fabris, qui sepe repetunt tun-
 iquid malleo, & idem obiundunt & hebetant.
 um Syro.] Bene cessat, tanquam desidiosus. nam
 esidiosi, Requiescunt defessi. them Menedeme,
 is?] Sic tanquam expectatus: & Aduentus proprie-
 orum, necessariorumq; dicitur. Quasi qui cu-
 In Andria, Ita tum discedo ab eo, ut qui se neget
 uturum. Ha ha hæ.] Vox nimij cachinni, & ac-
 qua Chremeti, qui credebat Menedemum decipi in-
 ssimulare illum petere uxorem. Itane?] Sic lege,
 eludat Chremetem, qui passus est se à seruo decipi.
] Format, si tristes sunt, lutos reddit. Fingere pro-
 nguli, qui formis dicit ex luto. Se assimulat.]
 ad id, Vultus fingit hominum. Venit in men-
 c dicit, quia scit ab illo deceptum Chremetem. Ve-
] Vetus est in astutu. Ita rem esse.] Vultuose pro-
 dum, quod si Chremes sciret se à Syro deceptum,
 m veteratorem appellaret. Mane.] Deceptus Chre-
 er percipit verba à Menedemi, quæ ipse loquitur, &
 nprudens eluditur. Non.] Ridicula negatio. Illa
 gilianæ, amara, Non verum Aegonis. Quid
 Cum adriana tunc repetit Non. Hodie confice-
 ruptiæ.] Incipiet paulatim detegi fallacia: nam
 m si Curius non falso velle Anuphilam. Ne is
] Quam?] dicitur amans admirantis. hoc ma-
 quod nec Syrus verba interiecerit ad
 .] Alia tam plane scias.] Pul-
 .] Iteraus quoq; Sy-
 .] Finxit filium.]*

Refertur ad id quod Chremes supra dixit, *Vultus quoque honoris non flagitiosus.* Saboleca.] *Trahe non à sensu, quod.* Quid ais?] *Nonnunquam perturbati iure vis est dicere, quid ais? sed hoc loco metuentis est, et interrogantis.* Mitto iam ocalari.] *Color rhetoricæ seculari.* Hec est quarta amor et linca nam sunt quæ Primi visus, Secunda loqui, Tertia cadens, Quarta li, Quinta conus. Id nihil puto.] *Scilicet, quoniam bene ab omnia maius ad confirmanda non. Et de clau Euancho, Virgo in conclavi sedet. Est autem concla parator locus in aedibus rectis: vel quod in loca multa et curia Latina sunt, ab herentia tri Sola.*] *Hoc magnam argumentum quia a lineæ, quæ cum solo fuerit. Quid ai?*] *Quid nisi. Familia loco pro re familiaris putatur, unde in iudicium et iure familie Herciscunde, id est, hereditatis. Cicerone de Orat. Idem Herciscunde familie causam ag passit. Operam dat.*] *Facere dicitur à sene. Si da spendendum. Et est exheres, quasi dicat nescio. Dicit id tibi est?*] *Iam credit Chremes se esse deceptum, cam patiatur suam. Subaudi, subagitari, et est exheres in re turpi Vergilius, Nummas et Quid ai?*] *Pro, cur non. Et hac verba proprie studentis. Ni essem lapis.*] *Superis, Nam ex spe stultitia hæc omnia, et plus est quam caudex, stipulus. Nam iam.*] *ἄπο πώπητις, Verg. Quos ego. Tunc loqui?*] *Verg. Mene incepto de istere vitam? Alibi filium dare.*] *Hinc illud Seruij Sulpitij ad Cicero. Denique nisi te obliuisci Ciceronem esse, et eum si consueueris præcipere et dare consilium. Flagitiosus Flagitium, more militari dicitur res flagitiosæ est in reparatione digna. nam flagitare est perire in le summa et stigmata quod hæc non sunt summa et crepita. Ino abeat.*] *Hoc terribiliter periclitandum: et verba proprie rigidi et asperi patris. uis gentium.*] *Gentium, in fine sit, et sua ad seculi iurea loci. dat tamen quandam ab inon pericianti. Si pergam.*] *Perseuerem, aliàs pergere, Vere ad castros.*] *Quasi dicat, Id quod in M absentia filij exercebas, hoc est, rem rusticam, sed*

recogar. Quot incommoditates.] *Satis conu-
nari hoc nomen leue quiddam significat, ut in Lu-
cilio enim uero infideliter. non incommoda alii sunt
Parmeno. Capies.] Ibi in inicitias caperem. Ca-
pprie dicitur, cum id quod in nobis est affumi-
de capere pro eligere ponitur. Nisi quid est.] Ho-
nit, quod officium est probi & modesti viri. Et af-
Vxoris cognati sui: Affines, mariti, unde multi gra-
& veluti rami propinquitatis in affinitate &
one dispositi. Quid obticisti?] *Sic dixit, qua-
et Chremesem dicere, quod paraados uideatur:
emus consilia: raticemus dolores: obticemus quo-
s pades Pro re nostra.] Tacite rem suam exte-
uam rem agis?] Hoc est quasi perturbati inter-
Illum rogato.] Pulchra admonitio, ut per-
iat filium. Diffiuit.] *Persius, diffiuis amens. Quid
Ais dicimus de iis qui uana loquuntur. Fiat.] Con-
atu aduersus pertinacem. Sed Syrum.] *δοσιός.
cilicet puniam. Dictis.] Qui liberi uerbis ob-
di sunt: serui uero uerberibus puniendi. Adeq;
im.] Hoc ueruliter more senum iratorum lege, &
& contrarium. Viduæ mulieri.] Bene personam
m delegit, quæ ludibrio habetur, & quia mulier,
& viro orbata,****

ACTVS V. SCENA II.

*iaici quadrati catalectici & iambici quadrati a-
catalectici, & fragmentum.*

LITIPHG. MENEDEMVS. CHRE-
MES. SYRVS.

: tandem quæso Menedeme, ut pater
in breui spatio omnem de me eiecerit ani-
m patris.
nam ob facinus? quid ego tantum sceleris
nisi miser?
id faciunt. ME. scio tibi esse hoc grauius mul-
ic durius
e: uerum ego haud minus ægre patior id, qui
cio:

Nec

Nec rationem capio, nisi quod tibi bene e-
mo volo.

C L. Hic patrem astare aiebas? M E. eccum. C
me inculcas Clitipho?

Quicquid ego huius feci, tibi prospexi, &
tiae tuae:

Vbi te vidi animo esse omisso: & suauia in p
Quae essent, prima habere, neque consulere
gitudinem:

Coepi rationem, vt neque egeres, neque vt ha-
ses perdere.

Vbi, cui decuit primo, tibi non licuit per te m
Abij ad proximos tibi quae erant, eis com-
credidi:

Ibi tuae stultitiae semper erit praesidium Cliti-
Victus, vestitus, quo in tectum te receptes.
hei mihi.

C H R. Satius est, quam te ipso haerede, haec pe-
Bacchidem.

S Y. Disperij, scelestus quantas turbas con-
sciens?

C L. Emori cupio. C H. prius quaeso discere qui
Vbi scies, si displicebit vita, tum istoc vtitor.

S Y. Here licetne? C H. loquere. S Y. at tuto? C H
re. S Y. quae ista est prauitas,

Quaeue amentia, quod peccaui ego, id obef-
C H. ilicet,

Nec te admisce, nemo accusat Syre te, nec tu
Neque precatorem pararis. S Y. quid ais? C H
succenso

al. tibi.

Nec illi, nec * huic: nec vos est æquum, quo
S Y. Abiit, ac rogasse vellem. C L. quid? S Y. vn
peterem cibum:

Iamb. quad. Ita nos abalienauit: tibi iam esse ad sororem

C L. Adeone rem rediisse, vt periculum etia
mibi sit Syre?

S Y. Modo liceat viuere, est spes. C L. quae? S Y
furituros satis.

C. Irrides in re tanta, neque me quicquam c
adiuuas?

& ibi nunc sum, & vsq; dudum id egi, dum
itur pater.

ntum ego intelligere possum. C L. quid? s y.
aberit longius.

id id ergo? s. sic est, non esse horum te arbi-
C L. Quid istuc Syre?

inus es? s y. ego dicam quod mihi in * men- al, in mente
venit: tu diiudica. est.

tis fuisti solus, dum nulla alia delectatio,
pior esset te, indulgebant tibi, dabant: nunc

am est inuenta vera, inuenta est causa, qua te
lherent.

verisimile. s. an tu ob peccatum hoc, esse il-
iratum putas?

i arbitrator. s y. nunc aliud specta, matres o-
s filiis

ato adiutrices, auxilio in paterna iniuria
esse: id non fit. C L I T. verum dicis: quid er-
unc Syre

1? s y. suspicionem istam ex illis quære, rem
er palam:

est verum, ad misericordiam ambos addu-
:ito, aut

cuius sis. C L. recte suades, faciam. s. fat re-
ioc mihi in

m venit: namq; adolescens quàm minima in Troch.
situs erit,

acillime patris pacem in leges conficiet suas.

haud scio ane vxorem ducat, ac Syro nil
iæ.

autem hoc? senex exit foras: ego fugio: adhuc Iã b. tetram.
d factum est: catal.

non iussisse ilico me arripi. ad Menedemum
c pergam: eum

orem mihi paro: feni nostro fidei nihil habeo.

e tandem?] *Restat ad tranquillitatem rerum o-*
m, ut Clitipho verbis patris perterritus, in viam re-
vxorem ducat. Itanc.] Sic incipit, et qui se à patre

abdicatorum putes. Tandem.] Hic ex, lesina coniu-
cer. Quousq; tandem abistere Catilina patientia no-
liã ponitur pro Tamea, vt, In qua ciuitate tande-
trare te viueres nonnunquã pro Saltem. Admissit.
oris est, plus est admittere, quã faceret: alibi, Hec
tere ind. gna. Volgo id faciunt.] Ad purgationẽ
si nob' aliud habemus, argumentum ab exemplo e-
sumimus, qui idem factuauerunt, sed multo mag-
si ab exemplo omnium sumitur. Quid me incusa
incusas: quia filio maior est pater. Quicquid ego
feci.] Huius absolute: vt per index. In desit rei. In
Ne quis sit huius oratio. alibi: Nihil me istius fa-
patri. Ego huius feci.] Semper grauis inceptio or-
quæ exordium sumit à pronuntine. Animo omissi-
gligenti. alibi, At eam metuas ne ab re sint on-
pauo. Et suauia quæ esseat, prima habere.] Sci-
Quæ prima mortales dicunt. & Primus modo ac-
non ad Ordinem pertinet. in Eunuchis, Nihil prius
fortius. Ad proximos.] Bene ad proximos, ad q-
etate post filium hereditas. Recipites.] Alibi, M-
ceptes filium, & frequentatiuo vsus est, quod non
frequentem poterit se recipere. Viuere.] Cum vi-
ratione intelligas. Vita.] Hoc loco actus & mores. I-
Quem ego viderim in vita optimum, id est, in actu-
ribus. Quæ ista est prauitas?] Derivatio crimin-
est. Et bene optimi serui fungitur officio. Illicet.
semper finem rei significat, vt actum est. Illicet pe-
pen, quod significat ire licet. Sic iudices de consilio c-
bantur, suprema dicta cum praco pronunciaffet. Iu-
go increpatio est, quia interloquendo impedit Chri-
narrantem. Neq; precatorem pararis.] Alibi,
catores abeam. & precari aliquando idem, quoa-
cari: hoc est à se crimen depellere. hinc precatio. Nihil
censeo.] Succensere is dicitur, qui cum amare deb-
sus irascitur. Vt periculum etiam fame mihi sit
Quod est extremi miseriarum. Etiam fame, famu-
antiquissimos in quinta declinatione nominum va-
ur, ex quo potest esse genitiuus casus: quia C. Casar
de Analogia huius die, & huius specie dicentium
Sallust. in Iugurthis, Vix decima parte die reliqua:

is casus. Elururos satis.] *παρρησιασθεως*, quod
 espondemus quam expectatur. Non esse horum
 tot.] *Quasi cum odio Horum dixit, & eo magis
 te filium dixit. Cum illis fuisti tota: & illis
 illis ratio adolescenti imprudenti & parum p[ro]vi-
 statim subicit, Est verisimile. Iratum putas?
 utum, ob peccatum. Iratus est, qui ex aliqua re la-
 irascitur. Inacutus, ex parua vel nulla causa. Id
 .] Mater tibi non est adiutrix: & hoc propè verisi-
 Ad misericordiam] Quia parentes veri filiis ci-
 runt Minima in speculatus erit.] Nam si non esse
 rediderit, eo miserabilior videbitur patri, & citius
 ricordiam commovebitur. Quid autem hoc?]
 vox timentis.*

ACTVS V. SCENA III.

*ambici quadrati acatalectici. Trochaici va-
 rii numero septem.*

SOSTRATA. CHREMIS.

Sto, nisi caues tu homo, aliquid gnato con-
 ies mali.

Aded miror, quomodo tam ineptum quid-
 n potuerit tibi

in mentem mi vir. CH. Oh, pergitur mulier ef-
 lamne ego

quam volui, quin tu in ea re mihi aduersa-
 ueris Sostrata?

ogitem iam, quid est quod peccem hic, aut
 nobrem hoc faciam nescias,

re nunc tam confidenter restas stulta? s o. e.
 escio.

io scis potius, quam quidem redeat ad inte-
 n h. e. eadem oratio.

iniquus es, qui me tacere de re tura postules.
 o postulo iam loquere mihi homineus ego hoc
 am tanca.

scies? CH. verum. s o. non vides quantum mali
 a re excites?

cum se suspicatur CH. subditum, a h tu? s o.
 ce inquam, ubi vir.

Deon. est.
 Duode m. d.
 si tollas ea-
 dem, verius
 constat.

Troch.

Oton. hyp.

Dena. cat. CH. Confitere tuum non esse. s. ah, obsecro inimicis fiet.

Iâb. tetram. Egône confitear meum nō esse filium, qui si
catal. CH. Quid? metuis, ne non, cum velis, conui-
lum esse tuum? (gis credendi

s o. Quod filia est inuenta? CH. non, sed qu
Dimeter. Quod est consimilis moribus,

Trochaici. Cōvinces facile ex te natū: nam tui similis es
Nam illi nihil vitii est relictū, quia id itidem
Tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret fi
Sed ipse egreditur, quā seuerus, rem cum
censeas.

PROfecto nisi caues.] *In hac scena continetur
quædam dissidii inter virum & uxorem, quæ
morosi atq; difficiles sunt. Tu homo.] Cum conte
stomacho pronunciandum. Ineptum quicquid
ineptum: nam ineptum est quod à quouis repreh.
Venire in mentem.] Venire in mentem veteres
cordationis causa tantum. sed etiam recogitation
derationisq; posuerunt. Quod peccem.] Noti-
rum impudentiam & imperitiam, quæ ut pluri-
rant quæ praua aut recta sunt. Tam confiden-
te confidenter. nam confidentia sæpius in malari-
cia verò in bonã partem accipitur. Alibi, O inge-
fidentiam. Nescio.] Sic lege, ut intelligas contra-
re tanta.] Scilicet in periculo filij. Subditum se
suppositum. Iuuenalis, Transvo suppositos. Ain?
Ais'ne. & est percontatiuum verbum. Inimic
Hac imprecatio vsurpatur sic ab Ouidio, ut illius
sit. Convinces.] Verbum iudicij est. Tui simil
plerunq; filij consimiles sunt parentum moribu
seuerus.] Nam facie ipsa videtur quandam pr
ostendere, re verò alius est.*

ACTVS V. SCENA IV

*Trochaici quadrati catalectici permixtis
iambicis aliquot*

CLITIPHO. SOSTRATA. CHRE

S I vnquam vllum fuit tempus mater, cum
luptati tibi

dictus filius tuus tua voluntate, obsecro
memineris, atque inopis nunc te miserescat

(mihi.

peto & volo, parentes meos vt cōmonstres
secro mi gnate, ne istuc in animum inducas

n,
m esse te. C L. sum. s. miseram me, hoc cine
sisti obsecro?

i, atque huic sis superstes, vt ex me atque hoc
s es,

: posthac (si me amas) vnquam istuc verbum
audiam.

t ego (si me metuis) mores caue in te esse i-
sentiam.

uos? C H. si scire vis ego dicam: gerro, iners,
,helluo,

damnosus: crede, & nostrum te esse credito.

on sunt hęc iam parentis dicta. C H. non, si

pite sis meo

tero vt aiunt Mineruam esse ex Ioue: ea cau-

ngis

litipho flagitiis tuis me infamem fieri.

isthęc p̄hibeant. C H. deos nescio, ego

potero, enitar sedulo.

id quod habes, parentes: quod abest, non

is, patri

odo obsequare, & vt serues quod labore in-

rit.

i per fallacias adducere ante oculos? pudet

hac p̄sente verbum turpe: at te id nullo

o

diguit. C L. eheu, quam ego nunc totus dis-

o r. h.

pudet? neq; quod principium inueniam ad

ndum, scio.

m vnquam fuit tempus.] *Adhuc filius matrē*

tam reddit, dum petit vt parentes cōmōstret: &

cilius perueniunt ad tranquillitatem omnium re-

ta voluntate.] Quasi innuit illam de industria

isse appellari filium. Quod peto, & volo.] Peto,

inquit, quasi precario. nam proprie aliquid precari dicuntur. Obsecro te mi gnate.] Verba proprie desperat.e. Sum.] Hæc vox simplex terribiliter pratur. Huic sis superstes] Mos iurandi antiquissimum. & bene inducitur mater mitior patre, & gratrix sit in paterna iniuria filio. Si me amas.] Et blandientis matris sunt, & quæ valde de filio se Si me metuis.] Matri dat verba suauia, patri: ra. illa inquit, si me amas: hic, si me metuis. Gerfraus.] Hæc dicuntur in abiectissimum quemquilius precij hominem. Gerro.] Hinc congerro, quod dicitur, nam geræ, nugæ sunt. alij dicunt à corroduci. Plant. in Persa, lam pol ille hic aderit, credemus. Helluo.] Vorax, Catul. in Cas. An parum est. Ganeo.] Veteres ganeum meretricum tabxerunt, δὲ τὸ ἴσος ἴσος, quod ipsa sit in terra. Hinc ducitur, qui meretrices sequitur. Damnosus. postremum cum superioribus conuenit. Parentes qui filium ames. Non si ex capite sis meo genti clamore pronuncianda: & sic ostendit Chnõ debere abicere spẽ patris, etsi ab eo verba affiunt.] Bene aiunt, de re fabulosa & ficta. deo Modus loquendi, præsertim iratorum. Enitar. mis siam. Inuenerit.] Id est, acquiserit. alibi, uenta mea cui dem bona Adducere.] δὲ τὸ ἴσος ἴσος, noluit dicere meretricem, præjente matre.

ACTVS V. SCENA

Trochaici quadrati caralest. mixtis iamb.

ME N E D E M V S. C H R E M E S. C L I

S O S T R A T A.

ENimvero, Chremes nimis grauiter enleicentulum,

Nimisq̃ue inhumane: exeo ergo, ut pac hem. optumè

Ipsos video. c. enim, Menedeme cur non Filium, & quod dixi deus, firmas? s. o. m.

l. e. o.

Ne scias. c. l. pater obsecro ut mihi igno da venias Chreme:

xorem CH. egone mea bona vadem Bac- Iamb. tetr.
dono sciens?

iam. ME. at id nos non finemus. CLIT. si me
vis pater,

so. age Chreme mi. ME. age quæso, ne tam Troch.
na te Chreme.

Quid istuc? video non licere, vt cœperam,
intendere. (ciat

vt te decet. C. ea lege hoc a deo faciã, si fa-
o hunc æquum cœseo. CLIT. pater omnia
imperat.

rem vt ducas. CL. pater. CH. nihil audio.
me recipio:

HR. nihil etiam audio ipsum. CLIT. perii.
dubitas Clitipho?

vtum vult. ME. faciet omnia. SO. hæc dum
s, graua sunt, (ter.

ignores: vbi cognoris, facilia. CL. faciã pa-
e mi, ego pol tibi dabo puellam lepidam,
u facile ames, Gnate mi est
extra versõ.

anocrata nostri. CL. Rufãmne illam vir-
(ter.

parso ore, adunco naso? non possum pa-
elegans est: credas animum ibi esse. S. a-
abo.

istuc? quandoquidem ducenda est, ego
beo propemodum,

lo. SO. nunc laudo gnate. CL. Archonidis

teet. CL. Pater hoc nunc restat. CH. quid?
o ignoscas volo,

causa fecit. CH. fiat. Vos valet, & plau-

ALLIOPIVS RECENSVI.

ro Chremes.] *Interuenit persona, cuius gra-
concilietur: ita vt omnia tranquilla sint. Et com-
t comadiæ finis postulat. Enirruero.] Non us-
ipium est aliquid per iram dicturi. Accerti.]
quia proprie accersitur vxor, dum ad virum
e facias.] Hæc timebas ne omnia bona illi tra-*

deret. Obsecro.] Nil significantius. nam Orare
dos petere: obsecrare verò, iratos rogare. Scien-
tius esset, quàm si nesciret. Rufam.] Rufus coi-
ber idem est. Elegans est.] Hic ad formam ref-
sapius ad orationem, & ad verba.

ADELPHI.

FABULAE INTERLOCVTOR

Mitio senex.	Demea senex.
Aeschinus adolescens.	Ctesiphon adolescens.
Syrus seruus.	Dromo seruus.
Sofrata matrona.	Hegio senex.
Panphila nurus.	Canthara nurus.
Geta seruus.	Sannio leno.

C. SVLPITII APOLLINARI periocha in Adelfhos.

Duos cum haberet Demea adolescentulos.
Dat Mitioni fratri adoptandum Aeschin.
Sed Ctesiphonem retinet. hunc citharistr
Lepore captum, sub duro ac tristi patre
Frater celabat Aeschinus: famam rei,
An. orem in se transferebat, denique
Fidicinam lenoni eripuit. viuiauerat
Idem Aeschinus cuem Atticam paupere
Fidemq; dederat, hanc sibi vxorem fore.
Demea iurgare, & grauitate ferre: mox
Vt veritas patefacta est, dicit Aeschinus
Fuiatam, potitur Ctesiphon citharistriam
Exorato suo patre duro Demea.

DONATI PROLEGOMENA in Adelfhos Terentij.

Haec fabula Adelfhi Palliata, vt ipsi sum indi-
ex plurali numero, cum sit vna: ex maiori
cum sit comedia: ex Graeca lingua, cum sit Latina
Potuit eam Terentius. Frater dicere: sed & Gra-
& Quia periret, & praeterea Togata videreti-
mam, non statim intelligeretur Menandri esse
rentius in primis lectorem scire cupit: minus

prias scribere, quam Græcas transferre. Est igitur
 Indri: & à scriptum facto, quib. argumentum ni-
 nen accipit. Huius tota actio curi sit mixta ex ve-
 nere, ut ferè Terentianæ omnes, præter Heauton-
 mon: tamen maiori ex parte motoria est. nam sta-
 us per paucos habet L. Prodest autem, & delectat,
 ylo. In hac primæ partes sunt, ut quidam putant,
 t quidam, Syri. Quod si est ut primas Syrus ha-
 ndæ Demeæ erunt: tertiæ Mitionis, & sic dein-
 anquam etiam sunt qui putant primas Mitioni
 cundat Syro, tertiis Demeæ. Nam quod ait Te-
 enes qui primi veniunt: non ad partes quas dici-
 d ordinem pertinet exeuntium personarum. Hæc
 cætera huiusmodi præmata, quinque actus ha-
 se est, choris ditissos à Græcis poetis, quos etsi re-
 rusa iam inconditi spectatores minime distinguunt
 mici, meventes scilicet, ne quis fastidiosus finio
 ut admonitus abeundi, reliquæ comædiæ fiat con-
 & surgat: tamen à doctis veteribus discreti atque
 i, ut mox aperiemus post argumenti narrationem.
 ologus aliquanto lenior inducitur: qui magis et-
 purgando, quam in aduersarijs lædendis est occu-
 rotatis est turbulenta: Epithasis clamorosa: Catastro-
 quarum partium ratione diligentius in principio pro-
 s, cum de comædia quædam diceremus. Hæc sane a-
 dis scenicis funeribus. L. AEmilij Pauli, agentibus
 uso, & L. Turpione, qui cum suis gregibus etiam us
 i agebant. Modulata est autem tibijs dextris, id est,
 seram gravitatem, quæ ferè in omnibus Comædijs
 hic Poeta. sæpe tamen mutatis per scenam modis,
 mutavit: quod significat titulus scenæ habens sub-
 ersonis literas, M. M. C. Item diuerbia ab histrioni-
 ro pronuntiata sunt, quæ significantur D. & M.
 ecundum personarum nomina præscriptis in eo loco
 pit scena. Adnotandum sane, quod hæc fabula
 τὸν ἄριστον non habet, hoc est personam quæ ad ar-
 ium nihil attineat, quæq; sit assumpta extrinsecus, ut
 Indria Sofia. Hanc dicunt ex Terentianis secundo
 a, etiam tum rudi nomine poetæ: itaq; sic pronuncia-
 delphi Terenti, non Terenti. Adelphi: quod adhuc

magis de fabula nomine poeta, quam de poetæ nobilitate commendabatur. In hac quidem spectatur, versit inter rusticam, & urbanam vitam: matrem, & matrem: & mariti: veri patris, & per adoptionem: Quibus propositis ad exemplum, viuanda perueniendiq; Terentius monstrans, artificis poetæ per fabulam obtinet laudem.

A R G V M E N T V M.

EX duob. Atticis fratribus, alter quidem Demetrius coluit, uxorem duxit, filios suscepit duos, & Ctesiphonem. At alter, Mitio nomine, uxorem & filios procreare noluit: sed sibi filium fratris adoptauit, atque ita indulgenter eduxit à parvulo, luxuriatus adolefcens, ad postremum ciuem Antiginem vitaret, captus amore eius, quo factò, & tre puella pepigit nuptias eiusdem quam vitauit rem gestã ad patris, à quo adoptatus fuerat, consciscit: & perlaturus esset, precibus Ctesiphonis fratris supplicibusque patrem atque agrestem Demeam paratius haberetur, impulsus est, ut & eidem à leno meretricem, quo pacto multiplici errore cõpletur. Nam & Demea cum hoc ipso, id est, cū Mitione litantur, qui corruerit adolescentem ad mores perditos, nesciens suū sibi filiū Ctesiphonem raptū. Eludiusq; à Syro & Mitione per totã fabulam mater puella iam decimo mense post raptum virginis schinum credit sibi ipsi rapuisse meretricem, quæ cito in tranquillum redacta est. Nam re comitio virginis, Mitio dat ciuem AEschino quam uerat, eiusq; matrē ipse accipit. Deprehenso verò Ctesiphono in amore meretricis, primo irasitur Demea, post atque habenda eius meretricis licentiam præbet. actus hæc continet, Mitionis solius primo verba: & eiusdem & Demeæ iurgium. Secundus actus hæc continet, alteram rixam aduersus AEschinum pro ciuitate apud Syro quærelas: & Ctesiphonis sionem a matre, & eiusdem gratiarum actiones apud schinum. Tertius actus hæc continet, Trepidationem Sostriatæ & Canthare nutriticis ob parturientem Paupiatam ab AEschino: Getã nunciantem domine

quod sibi rapuerit AEschinus meretricem: reditio
 n Demæ: eiusdemq; cum Syro ludificante sermo-
 em: interuentum Hegionis: cum querela apud
 Demæam de facto Aeschini, & consolatione So-
 Quartus actus hæc continet: Ctesiphonis cum Syro
 um: delusionem Demæ, eiusdemq; in scenam in-
 um, atque secundum frustrationem per Syrum fa-
 tionis cum Hegione sermonem: querelam AEschi-
 us suis: eiusdemq; cum Mitione patre facetissimã
 onẽ: Demæ reditum in scenam ex errore in quem
 ecerat Syrus: & renouatum cum fratre eiusdem
 : processionem in scenam temulenti Syri. Quintus
 c continet, Deprehensionem Ctesiphonis cum me-
 tertium cum Mitione iurgium Demæ, eiusdemq;
 linæ correptionem: & per eum multa in comœdia
 c est, blandimentum circa AEschinum: & affabi-
 circa Getam: conciliationem Syri & uxoris eius: &
 circa Ctesiphonem, permissionemq; habendæ mere-
 ruatur autem per totam fabulam mitis Mitio, se-
 aea, Leno auarus, callidus Syrus, timidus Ctesipho,
 AEschinus, pauide mulieres, grauis Hegio. In di-
 s actib. fabulæ identidem meminimus. primo pa-
 denumerationem neq; Græcos, neq; Latinos ser-
 m eius distributio huiusmodi rationem habeat, ve-
 ntior spectator esse potuerit, longior actus sit: rbi
 tor, breuior atque contractior. Deinde etiam illud,
 em actum posse conijci & tres, & quatuor scenas
 niium atque exeuntium personarum. Facta autem
 est de duabus fabulis, Adelphis Menandri, &
 rientibus Diphili.

LVDIS FVNERALIBVS. Q. FAB. MAX.
 ORNELIO AFRICANO AEDILIBVS CVRV-
 EGERE L. ATTILIVS PRAENESTINVS,
 TIVS PROTIMVS. MODOS FECIT FLAC-
 CLAVDI TIBIIS SERRANIS. FACTA GRAE-
 MENANDRY L. ANICIO, M. CORNELIQ

PROLOGVS.
PROLOGVS.

OSTQVAM Poeta sensit scrip-
tuam

Ab iniquis obseruari : & a-
sarios

Rapere in peiorem partem, qu-
cturi sumus:

Indicio de se ipse erit, vos eritis iudices,
Laudine an vitio duci factum oporteat.
Synapthnescontes Diphili comœdia est.
Eam Commorientes Plautus fecit fabulam.
In Græca adolescens est, qui lenoni eripuit
Meretricem in prima fabula, eum Plautus loc-
Reliquit integrum, eum hic locum sumpsit sit
In Adelpnos, verbum de verbo expressum ext-
Eam nos acturi sumus nouam, pernoscite,
Furtum ne factum existimetis, an locum
Reprehenium, qui præteritus negligentia est.
Nam quod isti dicunt maleuoli, homines nob-
Eum adiutare, assidueq; vnâ scribere:
Quod illi maledictum vehemens existimant,
Eam laudem hic ducit maximam, cum illis p-
Qui vobis vniuersis, & populo placent.
Quorum opera in bello, in ocio, in negotio,
Suo quisq; tempore vsus est sine superbia.
Dehinc ne expectetis argumentum fabulæ:
Senes qui primi venient, hi partem aperient:
In agendo partem ostendent: facite æquanim-
Poetæ ad scribendum augeat industriam.

Postquam poeta sensit scripturam.] Postqua
quoniam: cuius reciprocum, quoniã pro postquã.
in Aulul. Quoniã is moritur, ita audio ingenio fuit
quã Poeta sensit scripturã suã. Indifferẽter, om-
aliquid scripsisset, scriptor à veteribus dicebatur. A-
quis.] Inimicis: vt, Fatis Iunonis iniquæ. Obser-
Observatio ad honorem refertur: vt, Præterea rege-
sic Aegyptus, & ingens Lydia, nec populi Parthorum.
Medus Hydaspes Observat. Sed nunc obseruari, c.
significat, & audiri. Obseruari ergo, & honorari,

audiri, significat. ut Plautus Observat orare ut
 elpetur mulieri. Rapere in peiorem partem.]
 per genera verborum, & utriusque sententiae ap-
 scripturam suam. Rapere in peiorem partem.]
 io dare, vituperare. Indicio de se ipse erit.] Mi-
 sit simplicitatem vera dicturi, cum indicaturum
 in narraturum. Et indicio erit, pro index erit. In-
 se.] Indicat is, qui de se volens aliquid, & de a-
 prodit: sed conficitur qui de se tātū, & qui inui-
 eritis iudices.] Bene, quia apud iudices indicium
 ut qui accusatorem adiuvant. Laudine an vi-
 lium non fecit, ut appareat, si crimen non sit; lau-
 esse. Synapothnescontes Diphili comœdia
 numeri, nec genera respicienda sunt contra sen-
 emque ipsam. Eam comorientes Plautus fe-
 am.] Sicut apud Græcos δῆμιμα, sic apud Lati-
 aliter Fabula dicitur, cuius species sunt, Tragœ-
 dia, Togata, Tabernaria, Prætextata, Crepidata,
 μιχρὸς, Rhynthonica. In Græca adolescens est.]
 ilicet: quasi diceret, Quidam adolescens est, qui
 puit meretricem. In prima fabula.] Hoc est, in
 re: ut dicimus in primis digitis, non enim aut
 ut tertia fabula est. Reliquit integram.] Cum
 nsferret. Sumpsit sibi.] Libere tulit: hoc est, non
 st, ut Sume pater. In Adelfos.] Latine declina-
 um de verbo expressum extulit.] Hac appro-
 de Græco esse sublatum, non de Plauto, ut dicit
 us. Extulit. Mirè non dixit transtulit: sed extulit,
 Græca videatur Latino stylo. Eam.] Adelfos
 ouam.] Veterem Græcam esse intelligimus. rur-
 actum.] Hoc est, vitio duci. An locum repre-
] Hoc laudi duci. Negligentia est.] Plausi scili-
 amulari nunc exoptat negligentiam. Reprehen-
 entum, resumptum. Nam quod isti dicunt.]
 ipeandi vim habet modo: ut, Nam ego hanc ma-
 neam dico. Homines nobiles.] Vi, Scipionem
 m, & Lælium Sapientem, & Furium Pylum.
 uare. Legitur & adiutare. Pacuvius in Chry-
 a mihi. Assidueque vna scribere.] Non sic dixit
 ius & verum hic oratorie crimen non tangit.

Qui vobis vniuersis, & populo placent.] *V*
sis, qui in cauea sunt. dicit. Populo, qui etiam præce-
trum, id est, vniuersam urbem. In bello.] Scipionis
cio.] Firry Pyli. In negotio] Scilicet Lelij Sapien-
*agendo partem ostendent] *xij*. Hic enim iam*
accipiendi essent: imò potius cætera personæ: sed ipsi]
statario charactere, partem aperient: in mororio, pai-
stendent. Nam duo agendi sunt principales modi,
rius, & Statarius: ex quibus ille virtus nascitur, q-
tur mixtòs. Acquanimitas.] Favor, & propitiu
Et deest vestra.

ACTVS PRIMI SCENA PRIMA

MITIO, SENEX.

Senarij.

TORAX, non redijt hac nocte
na AEschinus,
Neque seruulorum quisquam
aduorsum ierant?
Profecto hoc verè dicunt, si al-
piam, aut

Si vbi cesses, euenire ea satius est,
Quæ in te vxor dicit, & quæ in animo cogitat
Irata, quàm illa, quæ parentes propitij.
Vxor si cesses, aut te amare cogitat,
Aut tete amari, aut potare, * atq; animo obs
Et tibi bene esse soli, cum sibi sit male.
Ego, quia non redijt filius, quæ cogito?
Quibus nunc sollicitor rebus? ne aut ille alseri
Aut vsipiam ceciderit, ac perfregerit aliquid?
Vah, quèquàmne hominem in animo institu
Parare quod sit charius, quàm ipse est sibi?
Atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre, i
Dissimili studio est iam inde ab adolescentia
Ego hanc clementem vitam urbanam, atq; o
Secutus sum: & quod fortunatum isti putant
Vxorem nunquam habui: ille contrà, hæc om
Ruri agere vitam, semper parce, ac duriter

el. aut

ere: uxorem duxit, nati filij
 de ego hunc maiorem adoptavi mihi;
 paruulo habui, amavi pro meo.
 e oblecto: solum id est charum mihi.
 em contra me habeat, facio sedulo.
 termitto, non necesse habeo omnia
 o iure agere: postremo alij clanculum
 iuræ faciunt, quæ fert adolescentia,
 te celet, consuefecit filium.
 ai mentiri, aut fallere insuerit patrem, aut
 t, tanto magis audebit cæteros.
 & liberalitate liberos
 e satius esse credo, quàm metu.
 tri mecum non conueniunt, neque placent.
 d me sæpe clamitans: quid agis Mitio?
 dis adolescentem nobis? cur amat?
 at? cur tu his rebus sumptus suggeris?
 nimio indulges. nimium ineptus es:
 n ipse durus est, præter æquumq; & bonum;
 longe, mea quidem sententia,
 perium credat grauius esse, aut stabilius
 d fit, quàm illud, quod amicitia adiungitur,
 sic ratio, & sic animum induco meum:
 pactus qui suum officium facit,
 rescitum iri credit, tantisper cauet:
 t fore clam, rursus ad ingenium redit.
 m beneficio adiungas, ex animo facit:
 par referre: præsens, absensq; idem erit.
 trium est, potius consuefacere filium
 ante recte facere, quàm alieno metu.
 ter ac dominus interest. hoc qui nequit,
 r nescire imperare liberis.
 ne hic ipse, de quo agebam? & certe is est,
 quid tristem video: credo, iam (vt solet)
 t, saluum te aduenire Demea,
 mus.

x.] Nomina personarum, in comædiis duntaxat,
 re debent rationem & etymologiam. etenim ab-
 est comicum aperte argumenta confingere: vel no-
 men per-

men persone incongruum dare, vel officium quod sine diuersum. Hinc seruis fidelis Parmeno: infans Syrus, vel Geia: miles, Thraso, vel Polemon: iuueni philus: matrona Myrrhina. Et puer, & ab odore Stic à ludo, & à gesticulatione Circus: & item similia, bus summum poetæ vitium est, si quid è contrariuans contrarium diuersumque protulerit: nisi pœgæ nomen imposuerit ioculariter: Vt Misargy Plauto dicitur trapezita, & fere hoc modo apud Poetis nomina componuntur, describenda per adiectiuum quod designat Storax. Primæ partes, sicut in prologis promissæ, à senibus aguntur: quorum contentio gumentum relata, vita aspera cum leni, & patrum cum seuerissimo comparatur. Storax.] Storacem non Aeschinum, quo tacente, puerum, id est, Aeschinum absentem credit: quia seruuli adolescentibus præstentur ut in Andria, Obseruabam mane illorum seruientes, aut abeuntes. Sed quia fieri poterat, ut dormiente adesset Storax, commodissime adiecit, Nequorum quisquam qui aduersum ierant. Storax dicit hac nocte.] Hoc alij interrogatiue, alij pro imperatorum proferunt, sed magis pronüciatiue dicendum. Nec quorum quisquam.] Propter Storacem, quem ad respondendo intelleximus. Qui aduersum.] Proprius est. nam aduersatores dicuntur. Ierant.] Pronunciando, quod nos addita uerba, Ierant dicitur est illud Vergilij, Nos abiisse rati, & vento petiissimus. Profecto hoc verè dicunt.] Absolutè non qui. Si absis vsquam.] Abundat vsquam, aut deest, aut quid tale, aut ibi vsquam: significat enim & in loco, & ad locum. Si absis vsquam, aut vides.] Si absis, ad parentes propius: si cesses, ad vxor tam refert in desertorem. Vxor.] Subaudiendum irata vxor. Quæ in animo.] Omne quod sentimus cogitamus, aut dicimus: & vtrumque pro oratione illa est scriptura, quæ in cogitatione est. hæc & Pœtus dicitur, quæ in verbis est constituta. Verg. Et multi cruaele canebant Artificis scelus, & taciti uidebant. & ipse alibi, Nunc si quis est qui hoc sic cogitet. Quam illa quæ parentes.] Eruditi

quem dicat, quia scit nomina vxoris & parentum
 esse. Vxor, si cesses.] Quare non si absis? an quia
 cessanti quam absenti succensimus? an quia irata
 cesses? Aut te amare cogitat.] *ἰπεξηγησις* cum
 ipe. Aut te amare cogitat: aut minus peccati est a-
 proprio cedere, quam alieno amori obsequi, nulla re-
 nte, sine vxore potare, aut velle delicias. Ergo *αὐξή-
 νισι* forte *πρὸς ἰδιωτισμῶν* hoc putamus dictum. Aut te
 cogitat, aut te amari.] Cum duo proposuerit,
 rumpit. Nam cum dixisset, Quæ in te vxor dicit,
 in animo cogitat: intulit, aut te amare cogitat. Aut
 te cogitat, aut te amari.] Quia te amare au-
 s dixerat, cito intulit quod certum est, Aut te a-
 qua illud te dixerat: hoc geminauit, & te dixit,
 m significantius. Aut animo obsequi.] *περὶ* πο-
 o quia non rediit filius.] Plus est quod dixit, ego,
 i diceret pater. Quæ cogito? quibus? &c.] Hoc
 uariandum est, ut horrerè videatur ipse cogitatio-
 tm. Ego quia non rediit filius.] *αὐτοκαλεσθῶν*
 m pater dixit. Quibus nunc sollicitor rebus.]
 iam malis: non ut vxor, bonis. Ne aut ille alse-
 ae quam teneri sit amoris hic timor, in iuvene pre-
 Au vsipian.] Vsipiam & in loco & ad locum si-
 e Ceciderit ac persregerit aliquid.] Iungen-
 t non solum ceciderit, sed etiam persregerit. hac sunt
 bi nemo euenire velit. Ne aut ille alserit, aut vs-
 ceciderit.] Nimum tenerè amat, qui hac in iu-
 erimescit, quæ circa infantulos caueri solent.
 iuamne hominem.] Sic dicimus de ea re quam
 ur ferè ab omnibus fieri. Quam ipse est sibi.]
 am duo sint: sed hoc poeta Comico licet. Atqui ex
 cnatus non est.] Quasi dicat, Ex me non est, &
 ior, quid paterer si genuissem? Ex me natus non
 quasi dicat, nō meus. Sed ex fratre.] Hoc est, omnino
 enus est. Is adeo.] Transitus ad argumentum sub-
 nus. Adeo.] Aut abundat, aut Nimum significat.
 Eunicho, Adolescentem adeo nobilem. Ego hanc
 ent em vitam vrbanam.] Clementem vitam, figura
 iam clementem dicimus, quæ clementes facit. Cle-
 autem est qui colit mentem. Atque ocium.] *ὀκιστὴς*
 vrbannm.

*urbanum. Secutus sum.] Bene secutus, quasi ma-
 rectè beateque viuendi. Et quod Fortunatum
 tant.] Romani scilicet qui calibem, quasi colitem
 & item Græci, apud quos sunt huiusmodi sententi-
 tunatum isti putant.] Me vique uxorem non
 Dicit autem Romanis id videri, quos spectatore
 Menander, * Quod fortunatum isti putant.] &
 putant sic pronuntiandum, & quod fortunatum
 tant, uxorem, & hac bona & concinna loquuti.
 Putant, bene dicit is cui displicet aliena sententi-
 tant.] Id est, hi qui à me dissentiunt. Vxorem
 quam habui.] Si non habui, dixisset, poterat vi-
 buisse. Ruri agere vitam.] Contra hæc omnia ju-
 breuitas: sed subiunxit fratris descriptionem, &
 ipsis malam vitæ conditionem ostendat. Semper p-
 duriter.] Semper licet incertam distinctionem hat-
 men rectè additum est: quia vel ruri agere, volupt-
 vel parce ac duriter se habere, virtutis? sed semper
 tium: parce autem, ad seruandam: duriter vero, a-
 rem referendum est. Ruri agere vitam, semper p-
 duriter se habere.] Variauit, vt in Andria. V-
 duxit.] Rectè duxit, non ducere, semel enim hoc fi-
 mea. Vxorem duxit.] Variè per modos discurre-
 rem duxit.] Adiuuandum pronuntiatione est, ne
 utrinque affectui videantur. Nam sic in fine fat
 Demea, Vxorem duxi, quam ibi miseriam vidi? n-
 alia cura. Inde ego hunc.] Mirè Inde subiungi
 personam præculerit. Sic alibi, E prædonibus vnde
 se audisse abreptam è Sumo. Inde ego.] Inde pro-
 bus. & Mihi abundat. Et bene hunc dixit, quia de-
 quebatur. Eduxi à paruulo.] Quod nos educa-
 mus, educere veteres dicebant. vt, Educet syluis reg-
 gumque parentem. Habui, amauit pro meo.] Qu-
 quid sit, Habui; & cum multa dicantur, hoc solum
 est, Habui, credidi, duxi, existimaui. vt alibi, Semp-
 ita est hæc, atque habita soror. &, Sic itaque habe-
 itaque dicantur. Ergo pro meo subaudiendum est
 habui pro meo, & amauit pro meo. In co me oblect-
 lum id charum mihi.] Absolutè utrinque, & in-
 solum. In co.] Quasi in ea re. Solum id mihi cha-*

nificat, quam si diceret, Solus is est charus mihi.
 e oblecto.] Nove dixit, pro, Eo me oblecto. Fa-
 alo.] Secus à dolo, id est, sine dolo & impense. Ille
 contra faciat.] Item, similiter. Contra, vicissim.
 , Vi illa illum contra: qui est amoris cultior opti-
 , prætermitto.] Do sumptum, prætermitto deli-
 incesse habeo omnia pro meo iure agere.]
 , non necesse est patrem scire, quia pater est. In-
 æquitatem hoc interest. Ius est quod omnia recte
 ibilia exigit: Aequitas est, quæ de iure multum
 Ergo hic sensus, Non necesse est, eti msi licet se-
 patrem. Et mire ostendit ius suum nisi necessitate,
 eruandum. Postremo alij clanculum.] Non
 is: sed alij adolescentes, clanculum patres suos.
 t adolescentia.] Vnam addidit statim, peccata
 centibus ad ætatem remouendo, & vide quam
 quam pudice, quam innocenter loquutus est. Ita
 illet, consuefeci filium.] Tribus enim vicitur
 utura, consuetudine, & ratione. Natu qui men-
 alleret insuerit.] Separatim subaudiendum est,
 & s; tò mentiri. Cæteros.] Quia iam de ceperis
 udore ac liberalitate.] Pudore, ad filios retia-
 alitate ad parentes. Argumentum à coniugatis:
 ate, inquit, regendi sunt: propter quod liberi di-
 Liberalitatem autem, bonitatem dicit. Retinere
 se putat.] Bene retinere, à vitiis scilicet: nam vi-
 tenent, quos retinent patres, à vitiis scilicet. Nam
 ui aduersum aliquem tenet. Hæc fratri mecum
 ueniunt.] Noua loquutio, & non conueniunt,
 ongruunt: ac per hoc, in his ego & frater dissenti-
 dissimiles sumus. Venit ad me sæpe clami-
 te impor:uniam odiosam ostendit, ad me dicen-
 cond: tam assiduitatem, addendo sæpe, & congrue,
 i sæpe dixit, adiecit apius verbum, non dicens
 sed clamitans Quid agis Mitio?] Reminiscere
 , & inuenies interrogationem huiusmodi vel
 is principio conuenire, vel obiurgationis. Cur
 dolescentem nobis?] Rectè nobis additum est,
 . or alibi, Pluriam nobis, si diu placet, parauit.
 at? cur potat?] Vide q. etiam admodum ut durum
 obitur

obiurgatorem ostendat Demeam: cum ab eo dicitur crimen vocari, quæ aut ætatis sunt, i. vi, Cur amatur: vi, Cur potat? aut pietatis: vi, Cur tu his reprimis? &c. Cur amat? cur potat?] Ad illud refertur quod ait supra: Do, præter prætermitto delicta intelligimus ex amore. Cur illud quod ait, Do sumptum. Ninium ineptum inque dicitur: & nimium, & ineptus es. Præterque & bonum.] Potuit & non addi, præter ænium. Et errat longe.] Melius est Longe simplicius, ut locale sit, quam valde. Mea quidem sententia.] Modeste addidit, mea quidem sententia: non pro præcepto dici existimet. Qui imperium certum cuiuslibet, an Demeæ tantum? Grauius est stabilis.] Grauius, ad vim: stabilis, ad temperantiam. Vi quod fit.] Id est, metu ac malo. Quod amicitia adiungitur.] Illud fit, quod adiungitur, quod amicitia. Mea sic ratio est, & meum induco meum.] Mea sic ratio est, ad me pertinet confirmanda. Sic animum induco meum pertinet quæ diciturus est. Mea sic est ratio.] Id est, id est ἰδιωπκῶς. Et sic animum induco meum κακρολογίᾳ. Malo coactus.] Duo dicit, malo, & Qui officium suum.] ὁ τὸ κατὰ φύσιν πρῶτον, i. qui officium autem dicitur quasi efficium, ab efficere. unicuique personæ congruit. Dum id rescitum id id facit scilicet. Tantisper.] Tantisper, quasi tu & paulisper quasi parumper, ut parumper dicitur. Tantisper cauet. Peccare subaudiendum est. ἠκλειπκῶς & obscure dictum est. & bene cauet malo. Si sperat fore clam.] Iterum, quod faciendum. Rursum ad ingenium redit.] Mitulit, cauet: sed, ad ingenium redit. &, Rursum suum: ut prorsum, prius versus. Ille quem benedungas.] Non dicit, beneficio adiunctus, ut suum, coactus. Ille quem beneficio adiungas.] Ille beneficio: Ille coactus, hic adiunctus: Ille dum iuri credit, tantisper cauet: hic præsens absensque. Et præsens, & absens, non ad aliquem locum, sed dem resulu & monitorem. Ille quem benefici

tra illud ait, Malo coactus. Ex animo facit.]
scilicet. Studet pat. referre.] Id est benefacere.
absensq; idem etu.] Contra illud, Si sperat fore
us a ingenium ad. Hoc patrium est.] Super-
rac. um est: hoc in d. pe. jona ducitur argumen-
tuofacere.] N. g. r. s. o. consueta. ere. Quā
netu.] Vide qu. ma. no. a. m. suum ac inatlygen-
tum reuocet. om. me. discipule. Hoc pater ac
s.] A differētia. ort. mar. r. & officiorum. In-
Differētia est. Hoc qui nequit.] Longe melius,
iam si d. cret, non vult. Fateatur nescire.] Hos
se me. us. consule. re, & volentem hoc exercere.
mp. erare liberis.] Oratorie, quasi artis sit in-
ime agere. Imperari, modo non ad superbiā, sed
um est referendum. Fateatur nescire.] Deest
ne ip. sus de quo. n. g. r. s. o. c. i. r. o. v. o. p. t. e. s. s. u. p. e. r. u. e. n. i. t.
mo est, ut factis dicta ostendantur. Et certe is
nunc confirmat ipsum esse eum, cum propior est,
ili, nec in longum prospiciente conspectu. Nescio
em video.] Orationis apparatus ex vultu ostē-
dit acri fixa dolore, Tum quassans caput hanc
ectore vocem. Nescio quid.] Deest propter: ut
nescio quid. Ut solet.] Causa cur illum a quo
ter ferat. Ut solet, inquit. Saluum te aduenire
audemus.] Ut asperior ostendatur Demea, et-
tur ab eo quem obiurgaturus est.

C T V S I. S C E N A I I.

DEMEA. MITIO, senes.

pportunè: te ipsum quærito.

Senarij.
al.rogas.

Quid tristis es? D E M. rogitas me, vbi nobis
inus

l tristis ego sim? M. dixit hoc fore?

ecit? D E. quid ille fecerit? quem neq; pudet
im: neque metuit quenquam: neque legem

e vllam: nam illa, quæ antehac facta sunt,
modo quid designauit? M. quidnam id est?
effregit, atq; in ædeis irruit

ipsum domum, atque omnem familiam

Multauit vsque ad mortem: eripuit malicre
 Quam amabat: clamant omnes, indignissim
 Factum esse: hoc aduenienti quot mihi Miti
 Dixerunt in ore est omni populo: denique
 Si conferendum exemplum est, non fratres
 Rei dare operam, ruri esse parcum ac sobriu
 Nullum huius simile factum. hæc cum illi M
 Dico, tibi dico: tu illum corrumpi sinis.

MI. Homine imperito nunquã quicquã iniu
 Qui, nisi quod ipse facit, nihil rectum putat.
 DE. Quorsum istuc? MI. quia tu Demea
 iudicas.

Non est flagitium (mihi crede) adolefcenti
 Scortari, neque potare, non est, neque for
 Effringere. hæc si neq; ego neq; tu fecimus
 Non fuit egestas facere nos. tu nunc tibi
 Id laudi ducis, quod tum fecisti inopia.
 Iniurium est: nam si esset vnde id fieret,
 Faceremus: & tu illum tuum, si esses homo
 Sinceres nunc facere, dum per ætatem licet,
 Potius quàm vbi te expectatum ericisset
 Alieniore ætate, post faceret tamen.

DE. Pro Iuppiter, tu homo adiges me ad in
 Non est flagitium facere hæc adolefcentul
 Ausculta, ne me obtundas de hac re sapiu
 Tuum filium dedisti ad optandum mihi:
 Is meus est factus: si quid peccat Demea,
 Mihi peccat: ego illi maxumam partem fer
 Obsonat, potat, olet vnguenta de meo.

Amat, prior
 syllaba per
 tinet ad ver
 sum præce
 dentem.

Amat? dabitur à me argentum, dum erit ec
 Vbi non erit, fortasse excludetur foras:
 Fores effregit? restituentur: discidit
 Vestem? refarciatur: est (dis gratia)
 Et vnde hæc fiant, & adhuc non molesta
 Postremo, aut desine: aut cedo quemuis ar
 Te plura in hac re peccare ostendam. DE.
 Pater esse disce ab alijs, qui vere sciunt.

MI. Natura tu illi pater es, consilijs ego.

DE. Tunc consulis quicquam? MI. ah si
 abiero.

ecine agis? MI. an ego toties de eadem re
am?

ura est mihi. MI. & mihi curæ est: verum
ea,

us æquam vterque partem, tu alterum,
m alterum: nam ambos curare propemodū
ere illum est, quem dedisti. DE. ah Mitio.

ii sic videtur. D. quid istuc est tibi si istuc placet;
dat, perdat, pereat, nihil ad me attinet:

erbum vnum posthac. MI. rursus Demea

es? DE. an non credis? repetōne quem dedi?

ist: alienus non sum. si obsto, hēc desino:

vis curem, curo: & est dis gratia,

a vt volo est: iste tuus, ipse sentiet

us: nolo in illum grauius dicere.

nihil, neq; omnia hæc sunt, quæ dicit, tamē

nil molesta hæc sunt mihi, sed ostendere

e pati illi nolui: nam ita est homo,

laco, aduersor, sedulo, & deterreo,

vix humanē patitur: verum si augeam,

am adiuor sim eius iracundiæ,

m profecto cum illo, etsi Aeschinus

llam in hac re nobis facit iniuriam.

hic non amauit meretricem? aut cui nos

l? postremo nuper (credo iam omnium
at) dixit velle vxorem ducere:

am iam deseruisse adolescentiam.

bā ecce autem de integro: nisi quicquid est;

aire, atque hominem conuenire, si apud fo-

est.

opportune: te ipsum quærito.] In hoc actu di-

si homines, diuersi patres, & diuersa studia pro-

er, hic lenis, hic amarus, hic facetus, hic impolitus,

lis, hic pertinax, & difficilis in delictis. Hē oppor-

ipsū quærito.] Melius quā Menæder: cū hic illū

iū prōptiorē, quā ad resalutandū faciat. Quid tri-

er? Bene interrogat. potuit enim non iratus siater

er. Vbi nobis Aeschinus fiet.] Quasi quædā cau-

istina. Dixit hoc fore? Credo, iam vt solus,

obiurgabit. Quid ille fecerit.] *Animaduertēdū, rogatus interroget more indignantiū. q. ideo facit, det Mitionem eo vultus interrogare, vt videatur mprehendere culpam AEschini. Quem neq; pudquam, nec me uit quecuquam.]* *Varie per casu rit. Quem neque pudet quicquam, contra illud q. pater dicit, Erubuit, salua res est Quem neque quicquam.]* *Magno ordine accusauit. non, inquit mouetur patrum, non metu parentum, non timor Ergo gradatim auctoris oratoria processit. Tenere Bene tenere. quia legem. & est ἀμφιβολοζία orat illa quæ antehac facta sunt, omitto.]* *Accu tempora recipit: præteritum, ab ante gestis: & prijs quæ obijciuntur. Ergo virunque mira breuē strinxit. Modo quid designauit?]* *Designare, es. uam facere in utramque partem, & bonam & Nam & designatores dicti, qui ludis funebribus credo ob eam causam, quod ipsis ludis multa fian. spectanda: simul etiā vt turba retineatur quæ sine spectaculis, aut in liuibus. Modo quid designauit ergo designationem, contractionem, aut condi populi in vnum intelligi. hoc enim contigit ei, q. flagitio pler. um in se oculos & ora conuerit, & s. lo est vulgo: quemadmodum designatores qui liuibus multitudinem retinent. Designauit.]* *H apud veteres duas res significabat, etentim prauē facta, designata dicebantur. Quidnam id est?]* *iam contemnens interrogat Mutio. Fores effregi singula magna cum vociferatione inferenda sunt chatar enim aduersus malè interrogantem. Fore git, atque in ædes irruit.]* *Totum quidem vnum est. Rapuit meretricem. Sed vide qua pompa, qua v tione dilatatur accusatio Demæ de moribus AEschil nisi inania referentis. Fores effregit, atque irruit alienas.]* *Hac singula consideranda sunt. & cit alienas, quia silenonis diceret, parus res ter. Ipsum dominum.]* *Iterum suppressa est infas. sona. Atq; omnem familiam mulctauit.]* *Aut proseruis lenonis dicit, aut pro meretricibus. Mitio lacerauit, mulctauit, molliuit, atque dissoluit. Vno*

ulſtando, quaſi multiber. Vſque ad mortem.]
 inſidia cadis & mortis mentione, qua tamē nulli
 eripuit mulierem quam amabat.] Omnia ma-
 e, & accuſatorio dicta ſunt: & hoc maxime, quod
 & meretricem non dixit, contentus facti atroci-
 onariumque vilitatem viticens. Mulierem eri-
 ſon abdiſxit: ſed eripuit. Clamant.] A præiudi-
 uſtoritate rumoris. Hoc ad ueniēti nūhi quot
 i xere?] Quasi dicat, diſplicet omnib. & multū eū
 nec tamen Lenonis querelæ mentio ſit, vide ora-
 oc autem vel articulus, vel aduerbium loci eſt. In
 omni populo.] Sall. In ore gentibus agens, popu-
 ti. Si conferendum exemplū eſt.] Tanquā non
 endū. Non fratrem videt rei operā dare.] Sa-
 e hoc inferitur legentibus argumentū. nam magis
 ille ipſe eſt quem laudat. Rei dare operam.] Nō
 uri eſſe.] Non in vrbe. Parcum.] Non prodigiū.
 n.] Non inſanum. Parcum ac ſobrium.] Contra
 r amat, cur potat? Rei dare operam.] Quam fa-
 a hæc omnia falſa, & è contrario facit Demeam
 Nullū huius ſimile factum?] Hoc cum admira-
 itio tangitur, quaſi ipſius ſit fratris natura. Nullū
 mile factum?] Hoc cum admiratione admirantis
 iandum eſt, & ardentibus in Mitionē oculis, &
 endum eſt, eſſe, aut, inueniri. Hæc cum illi Mitio
 ſi dico.] Illi, pro in illum: & tibi, pro in te. Tu il-
 ūpi ſinis.] Deeſt nam: ſed ſeruentius à rōdētis
 & hoc tibi & Tu, pronūciandum eſt intento di-
 inſeſtis in Mitionem oculis. nam hoc agi ſtomacho
 im diſſimulatores ſolet. Tu illū corrumpi ſinis.]
 modo dixit ſinis corrūpi: mox vehemētius dicet, An
 utat fore, ſi perdiderit gnatiū. Homine imperito
 ā quicquā iniuſtius eſt.] Miro ſtomacho apud i-
 e ipſo tāquam apud alterum loquitur. Nihil rectū
] Proprie putat, nā hoc verbū imperitorū eſt. Quor-
 uc?] Deeſt pertinet, aut dicis. Niſi quod ipſe fa-
 thē dicit. hoc enim proprium ruſticorum eſt atq; im-
 ū. Quia tu Demea.] Id eſt, homo imperitus. Hæc
 u dicas.] Pari virtute hæc leniter dicta ſunt, qua
 ra vehementer. Non eſt flagitium.] Non pecca-

tum negat esse, sed flagitium non esse contendit. & in indignanter pronuntiandum est, ut si dicat: Scortum adolescentulum, delictum est, sed non est flagitium venie locus non tam in facto, quam in persona est catus. Non est flagitium, mihi crede, adolescenti scortari.] Mirè respondit, & oratorie, ad hæc quodiose dicta sunt. Nam quod ait ille: Eripuit me quam amabat, hic scortum dicit, quod irruit in enas, quasi ex vino furens, potare, quod cum aliquid propositum est, hoc solum dicendo, leue reddit, id est effringere. Mihi crede.] Quasi imperito dicit, adde, non enim me intellige. Quod imitatus Cicero lium exagitat, Magna sunt, mihi crede, noli hæc credere. Hic enim & autoritas dicentis, & contemptus tur audientis. Hæc si neque ego neque tu feceris. Quia dixit, Qui nisi quod ipse facit, nihil rectum non sinit egestas.] Non voluntas prohibuit, sed iustas, & ideo nulla laus. Quod tu fecisti inopia fecisti, in eo quod significat non fecisti. Iniurium et nihil quicquam iniustius homine imperito. Vnde ret.] Fieret, producta prima syllaba. Ennius, Mihi mine fieri paruum. Et tu illum tuum, si esses lantum Multum progressus est accusans accusantem. Nescit unde fieret.] Non est necessario consequens, scilicet admittitur apud oratores. non enim omnes bene unde faciunt, continuo etiam faciunt. Expedit Odiosum & malo vitæ: nam filijs parentes aut sunt, aut expectati; amabiles boni: expectati, mali, mors in dies singulos expectanda & exoptanda expectamus ante diem, Speramus ad diem. unde intelligitur qui expectat, quam ille qui sperat. Exoptat foras.] Non dixit amisisset: sed, ut quiddam abijecisset. Quam ubi te expectatum.] Eo rem pro ipse magis videatur consulere disciplina, quam Alieniore ætate, post faceret tamen.] Quod dicitur deest enim, quamuis, & faceret ultimum, magis habet. nihil enim prodesset, insuper obesset, retineret filium iuuenem. Alieniore pro aliena dicens, comparatum propositiuo posuit. Pro Iupiter.] Tragica est res, & bene tanquam ipse se reprehenderet.

[Tu homo adiges me ad insaniam.] *Et tu homo, negat illi familiaritatem. Non est flagitium hoc?*] *Moraliter indignatio expressa est iisdem ver-
bater dixerat, repetitis. Ne me obtundas.] Ne
& molestè interpelles. nam obtundere, est ali-
e odiose repetere. Tuum filium dedisti ado-
n mihi.] Mira argumentatio per ἐπιρωλή, quæ
ab oratoribus dicitur, cum per interrogationem
ius ad id quod volumus, concludendum. Is meus
s.] Sic progreditur, quasi confessionis genus sit
ium tacuisse. Si quid peccat Demea.] *Conclu-
rei à non dubiis sumpta. Si quid peccat De-
w ἰδω τοῦ οὐ interposuit Demea: & repetitum est,
go illi maximam partem feram.] Errant qui
illi esse pronomen cum sit aduerbium loci, ut, Illi
tia facta, Degeneremque Neoptolemium narrare
. Illi ergo, ibi ubi ille peccat. Quare quidam et-
labam discretionis causa, ut locum significet, cor-
Et maximam partem optime dicit. non enim uni-
quis non solus pater Aeschini est: sed maximam,
magis est cuius filius cepit esse per adoptionem.
] *Sustinebo, tolerabo. Olet unguenta.] A summo
a proposita solvuntur. & mira varietas est, Olet
a: ne diceret, obsonat, potat, unguitur: ne scilicet
citationis palesticæ, non luxuriæ dicerentur. A-
εἶς το, Cur amat? Dum erit commodum.] Dare
Vbi non erit.] *Argentum scilicet: sed commodum
subaudiendum est. Fortasse excludetur foras.]
protulit, quasi dicat, nihil sibi deperisse, si gratis
erit ad amicam admissus. Et totum hoc τὸ ἐξέτε-
gendum est. Et mire fortasse dicit, ut pater indul-
credens adolescentem posse etiam amari ab amica.
m affirmavit, ut diceret Excludetur foras. Fores
it? restituentur.] Peruenit ad præsens crimen, illa
me acta fuerant. Resarcietur.] *Re abundat. Et un-
c fiant.] Iterum, subaudiendum est. Et adhuc non
ta sunt.] Quia non est flagitium adolescentem scor-
ab aliis qui verè sciunt.] Superbum fuisse, à me
melius ergo ab aliis dictum est. Natura illi pater
n filiis ego.] *Urbane Mitio Consiliis subiunxit, plus******

enim valet ad laudem consilium, quam natura. E
ostendit poeta verbis Alcioniis, qui non natura sed
sit pater, nullum patrem esse sapientem: eum verò
ne perturbatione perfrii iis quos amat, quem patri
consilium fecerit, non natura hoc est, qui filium ado
rit. Et mire cum natura singulariter dixerit, plu
intulit: consiliis ego Tun' consulis quicquam?]
rior contumelia: & ideo sequitur denunciatio disci
Tunc consulis quicquam?] Quia dixit, Consi
pater sum: à coniugatis argumentatus respondit
consulis quicquam? Quia à consulendo contra dic
& consultores. Si pergis, abiero.] Ut, Donec me f
vino Abluero. Si pergis, abiero.] ἀγχαίμους, pro
& hoc gestu abeuntis, vel abituri pronunciat. S
agis?] Rectè, quia iam abibat: quasi reuocantis co
est An ego toties.] Hoc conuersum intelligas dice
diam.] Deest Te: sed exprimere durum fuit. & hoc
rudere. Curæ est mihi.] Aeschinus scilicet. Cui
æquam vterque partem.] Proprie, vterque & æ
quasi particeps fratris. Propemodum.] Nisi ad
propemodum, falsa videretur esse sententia. Ah M
Religiose commotus est: ac veluti incusatio est per fia
ideo exclamat dolens, & transit in iracundiã con
nemq;, quæ ἐπιτόσημῳ dicitur. Mihi sic viderur.] Ra
bilitur, non est sic, dixit: sed, sic videtur. non vult en
rum esse. Quid nunc?] Deest loquor, aut resisto. na
prie significatio est de sententia sua decedentis. Profu
perdat.] ἐπιτόσημῳ figura. Verg. I, sequere Italiam
pete regna per vndas. Profundat, perdat, percat.
sic pronunciana sunt, vt ostendatur gestu, nolle qu
quitur. Si verbum vnum posthac.] ἀποσώπιος
tibi fecero, aut tale huiusmodi. Rursum.] Quasi cui
rascris? An non credis?] Irasci scilicet. Repetone
dedi?] Rusticani stomacho est repetere semper verba
inuitus abus audierit. Repetone quem dedi?]
erat si Aeschinum diceret: sed plus est, quem dedi. A
est.] Quasi dictum sit, Quid ergo loqueris? quia eg
Cur ægre est? quia alienus non sum. Alienus non
Mire alienus non sum, quasi timeat iam dicere, pater
Alienus non sum.] Satis cum stomacho: quasi dice

e iam esse non licet, alienus non sum. Ille tuus.]
 er Ister tuus, ad illud quod dixerat, Meus est fa-
 : tuus, ipse sentiet posterius.] *Quantus sis,*
q; eum ames: hoc est, ut decipiatur per indulgen-
n. Ipse sentiet.] Sentire, multi pro malo posuere,
bi, Siu rogas? Sensi: nam unam ei cenam atq; eius
dedi. Nolo in illum grauius.] Scilicet quam
rius] Etenim Demea satis hoc, satis existimat di-
um, qui non prouideat in futurum: & arctius
r est. Nihil, & nonnihil.] Nota figura est con-
lacidissimo seni, qui in reprehendendo adolescente
s est. Nec nihil.] Apparet Terentium fauere le-
atribus: unde subiicit etiam rationem facti Mi-
q; omnia hæc sunt quæ dicit.] Bene à Mitione
r, quia indulgentioris est plura scire: & supra
re me celet consuefeci filium. & hic sensus est, Nec
nda sunt quæ dicit, nec omnia dicit tamen. hoc
la sūt quæ dicit: sed multa alia. & ordo est, Neq;
que dicit, sunt omnia. Nonnihil molesta.]
ne Nec nihil dixit, & Nonnihil maluit repetere,
ementer iracundiã demonstrare. est enim altera
Nōnihil molesta hæc sunt mihi.] Optime poeta
i fecit commotum: ne si omnino immobilis esset,
gere adoptiuo filio, sed omnino eum non curare
. Ergo sic in eum seruat placidum animum, ut ta-
eat patris affectum. Illi.] Demea: scilicet. Aut il-
i ubi Demea litigabat. Sed ostēdere me egrè.]
go agre pati. nam aliter nō erat parens. Nam ita
o.] Homo dixit moraliter: sic enim de iis dicimus
e reprehendimus, ut alibi, Ut homo est, ita morem
amplaco] Id est, cum volo placare. Verum si
.] Argumentum à contrario. nam placare, con-
est irritantibus audentibusque iracundiam. Aut
sim eius iracundiæ.] σύνολος. Nam à genitiuo
satiuus aff: mptus est. Etsi Aeschinus nonnul-
ac re.] Rursus διπλοῦς, ut sit mitis responsio: &
caus. nam Etsi, & Nonnullam nobis, tempera-
re.] Quam hi. non amauit meretricem:
ut dicit aliquid?] ἡδὺς ἔσθ' ὁ βολῆς, quam nō,
hæc sunt, ut non graui sono accusa-

tionis proferantur, sed solam reprehensionem cor
 Aliquid vero, admirantis est. Quod addidit mer
 ostendit Mitionem hoc solam adhuc scire: nihil
 vitiatâ virgine. Quam hic non amavit meret
 Et hoc cum venia & defensione. nam colere meretr
 est fligitiu[m], & simul etiam vitiatâ virginis ignar
 ditur Mitio. Aut cui non dedit aliquid?] Al
 cendo prætermisit vel meretricem, vel numerum
 iam omnium tædebat.] Etenim addimus ad e
 pud nos parum certa sunt. Credo.] Id est puto.
 velle vxorem ducere.] Mirum est apud Terenti
 etiam per nescias personas indices argumenta.]
 Mitio nesciat amari ab Aeschino ciuem virginem
 dicit, credo, iam omnium tædebat: & Dixit se vell
 ducere. Sic ex parte magna ostendit nescius argu
 ideo, quia verisimile est amanti[m] Aeschini
 omnes scire affectus adolescentis & consuetudine
 paret præterea, conatum ex parte fateri vitiatu
 Aeschinum: & pudore impeditum, tantum t
 quod honeste potuit, velle se vxorem ducere, qua
 velle, tacuisse confusum. Sperabam iam defe
 dolentiam.] Recte sperabam, pro gaudebam
 dicimus, cum errasse nos cernimus. Et mire non a
 rabam illum iam corruptum: sed mitis senex tot
 attribuit, nihil filio. Deferuisse adolescentiam
 propositum circa ætatis veniam. Deferuisse.] Qu
 sum à feruore tenuisse. Legitur & desauisse. Ecc
 de integro, nisi quicquid est.] *ὄχι πῶτις πρ*
 non vult credere. Nisi quicquid est.] Deest, qu
 nisi quia. Et est sensus, Nisi quia non temere cred
 scire: quicquid est.

ACTVS II. SCENA

SANNIO, leno. ÆSCHINVS
 adolescens.

15b. tetr. cat. **O**bscuro populares, ferte misero, atque in
 auxilium:
 u eliditur in Subuenite inopi. A E. ociose, nunc iam ilico
 subuenite. sũte.

ectas? nihil pericli est: nunquam dum ego
hic te tanget.

Dimeter.

tam inuitis omnibus.

quam ei scelestus, non committet hodie
n iterum ut vapulet.

hinc audi, ne te ignarum fuisse dicas in eo-
orum, Iamb. tetr. acat.

sum. A E. scio. S A N. at ita, ut vsquam fuit
nisquam in optima:

te posterius purges, hanc iniuriam mi-
e.

ffe, huius non faciam. crede hoc, ego Troch. cat.
ius persequar.

verbis solues vnquam, quod mihi re ma-
is.

vestra hæc: nollem factum: iusiurandum Acatalect.
r, te esse

n iniuria hæc, indignis cum egomet sim ac-
modis.

præstrenue, ac fores aperi. S A. cæterum
hili facis?

trò nunciam. S A. at enim non sinam. A E. Iamb. acat.
e illuc Parmeno.

istoc abisti: hic propter hunc assiste. hem, Troch. catal.
o.

nuciam oculos à meis oculis quoquam di-
as tuos:

a sit, si inuero, quin pugnus continuò in Iamb. quad.
hæreat. catalect.

volò ergo ipsum experiri. A E S. hem serua:
e mulicrem.

facinus indignum. A E S. geminabit, nisi ca- Troch.
A. hei misero mihi.

innueram: verum in istam partem potius
to tamen.

am. S A N. quid hoc rei est? regnumne Ae- Iamb. acat.
e hic tu possides?

osiderem. ornatus esses ex tuis virtutibus.

d tibi rei mecum est? A E S. nihil. S A. quid? no-
qui sum? A E. non desidero.

S A. Teti-

SA. Tetigine tui quicquam? AE. si attigisse infortunium.

SAN. Quid tibi magis licet meam habere, ego argentum dedi?

Responde. AES. ante ædeis non fecisse eris hic conuicium.

Nam si molestus pergis esse, iam intro arripue ibi

Vsque ad necem operiere loris. SA. loris libe sic erit.

SAN. O hominem impurum, hiccine libe aiunt æquam esse omnibus?

AES. Si satis iam bacchatus es leno, au nunc iam.

SA. Egone bacchatus sum in te, an tu in m mitte ista, atque ad rem redi.

SA. Quam rem? quo redeam? AE. iam ne m cere, quod ad te attinet?

SAN. Cupio: modo æqui aliquid. AE. vah, l qua me non volt loqui.

SA. Lenosum, fateor, pernicies communi scentium,

Periurus, pestis: tamen tibi à me nulla est

AE. Nam hercle etiam id restat. SAN. illuc qu di, quò coepisti Aeschine.

AES. Minis viginti tu illam emisti; quæ res tat male.

Argenti tantum tibi dabitur. SAN. quid, si illam nolo vendere,

Coges me? AE. minime. SA. nanque id me neque vendendam censeo,

Quæ libera est: nam ego illam liberali aff sa manu.

Nunc vide ytrum vis, argentum accipere, sam meditari tuam.

Delibera hoc, dum ego redeo leno. SA. pro me Iupiter

Minime miror, qui insanire occipiunt ex inl Domo me eripuit: verberauit: me inuite xit meam.

facta hæc tantidem empram postulat sibi Troch catal.
 misero plus quingentos colaphos infregit permixtis
 Iáb. acatal.

enim quando bene promeruit, fiat, suum In enim eli-
 tulat. ditur m

cupio, si modo argentum reddat: sed ego
 olor:

ixero dare tanti, teste is faciet illico,
 me: de argento somnium: mox, cras redi.
 possum ferre, si modo reddat, Quanquam
 m.

ogito id, quod res est, quando eum quæ-
 ceperis,
 da, & mussitanda iniuria adolescentiū est.
 o dabit, frustra egomet mecum has ratio-
 puto.

o populares.] *Popularitas in omnis rei cōsor-*
umitur, nunc autem populares ciues dicit. &
ad veteres quiritari dicebant, Quirites concla-
secto populares, ferte misero, atque inno-
ilium.] Hic exemplum est contumeliosi per pu-
uitis, & in perniciem suam pauperis contuma-
enite inopi.] Vide quàm posteriora vehemen-
ad incendendū populum. primo miserum: post,
n: ad vltimum inopem posuit. & primo, ferte
: post subuenite. Et totum hoc principium, à be-
sumitur, quæ comparatur ex inuidia potentie
nam contraria in Aeschino esse vult intelligi.

q; innocenti auxilium, subuenite inopi.]
 Miser, Innocens, Inops. Ociose nunc iam.]
 re significat. nam nisi qui securus est, ociosus nō
] Modo locum, non tempus significat. Ociose
 ilico hic consistit.] Simul imperauit modum,
 um, factum. Modum, ociose: tempus, nunc: Lo-
 actum, consistit. Nam iam & Illico alterum tem-
 gitur, alterum loco. At consistere, est audacter
 ter stare: vt, Constitit in digitos extemplo arre-
 ue. Istam inuitis omnibus.] *Deest abducant.*
 inuitis omnibus.] *Bona exderis, nemo enim*
 iur qui lactatur. Quanquam est celestus,

non

non committet] ἀνελάθειν primum nam ci-
 fuisset quatinquam, non sibi eicis tamen. Nunqu-
 non. Vergil. Nunquam omnes hodie moriemur
 rum vt vapulet.] Minaciter Postea priorem tu-
 lis, dicendo iterum: vt non ea lem lis esset de qua
 mea questus est, sed instaurata nascatur. Cor-
 Perficiet: sed hoc proprie de illicitis, & puniendi-
 bus dicimus. Et simul hic ostendit Comicus ad-
 dere se lenoni, inuitum se noxam intulisse, & id-
 vit, fecisse lenonis culpa, non sua. Leno ego se
 terribiliter pronunciandum est: quasi dicas, c-
 eris. Sed ex argumento est, quod contemnit Ies-
 nas lenonis: vixit qui iam xorem decreuer-
 Scio.] Hic sic respondit: q. ias in leno ce immi-
 tantum consisteret. Fide quisquā optima.] Fi-
 cipiendis com. nina: onibus. denunciat'o, commi-
 Huius non faciam] Figurate ergo. Quod te
 est purgationem tuam. Huius autem, ἀεὶ κλέειν
 nim stiptum, aut floccum mouerat, aut summi.
 Ego meum ius persequar.] Hoc est lenonis i-
 ius.] Meam libertatem. Meum ius.] Meam
 Nam vt illa iniuria est qua fit innocio: ita ius
 li: qua redditur reo. Persequar.] Placiscar. Ci-
 tuas iniurias per te, id quod non potest, perseq-
 Huius non faciam.] Cicero, Ne tantulum qu-
 uotus est. Neq; tu verbis solues vnquam q-
 re malefeceris.] ἰομ. κῶς. Et solues, lues, perjo-
 facis facies, ac te purgabis. Re malefeceris.]
 est re, & significat' proferendum. ibi enim e-
 ua. Et plus dixit, re malefeceris, quā iniuria
 Noui ego v'citra h. c.] ἐκ δὲ ψῆς: deest enim, v-
 iurandum dabitur.] Hoc est, iurabimus te esse
 cui iniuria fiat h' iurismodi. Aut separatim, ius-
 dabitur, & separatim, te esse indignum iniuria
 melius, verba enim satisfaciunt, cum res collig-
 neratibus causis. nam saepe irē ac lites iure iur-
 terminata. Indignum iniuria hac.] Comice
 & indignus. Abi prætrenue.] Aut abi præ, id
 aut abi præ, id est præ i, vt, I præ, sequar, aut pr-
 vt præiuris vrbe Latini. Abi prætrenue.] M

*ninarum lenonis, non respondisse Aeschinum ad
 ierat. Caterum hoc nihil facis.] Nihil pro
 ur & nihil. At enim non sinam.] Enim ince-
 uula apud veteres fuit, sed & conuenit pertur-
 Nim uas ille cabiisti.] Quasi ex consumacia le-
 uareat, quod uulcerem abierit. Propter hunc.]
 ne, ut Vergil. Templum de marmore ponam Pro-
 am. Hem, sic volo.] Mirè comicus ex alterius
 uid faciat aliter ostendit. Quin pugnus conti-
 gnus, à pugna d. Etus: aut ab illo pugna. Pu-
 ntinuò.] Id est vestigium litigantis. Illic volo
 um experiri.] Expresse ostendit pauperoris lo-
 contumaciam usque ad pericula cadis. Illic volo
 um experiri.] Hoc illo dicente, Seruus lenonem
 Hem serua.] Nescias cui dicat hæc Aeschinus,
 an seruo, sed seruo magis est verisimile. Gemi-
 si caues.] Hoc comminantis est, non iubentis fe-
 ruia longè stat Parmeno, gemina putauit dictum.
 iabit, subaudiendum est plagam. Geminabit
 es.] Non singularem pugnum & unum dabit, sed
 it: quasi dicat, geminato duplicatoq: numero in-
 ci misero mihi.] Leno pulsatur. Non inuue-
 onuenienter Poeta audidiorem Parmenonem ma-
 lituducit, cum supra dominum inuitum ostende-
 d inferendam iniuriam. In istam partem po-
 cato.] Et verberes non iussus potius, quàm ius-
 verberes. Nunc iam.] Duæ partes sunt. Et bene
 a sero, & post plagas. Et utrum hoc lenoni, ut ab-
 uelle, ut introeat dicitur: sed facilius est, si lenoni
 s dici: quasi hoc factum sit quod voluerit: & quæsi
 ut vapulet. Et iam etiam tarditatis inuasatio est.
 iam melior, iam diua pretor. Regnumne Ac-
] Inuidiosa moraliter exclamatio, & ardentior ad
 Regnumne Aeschine hic tu possides?] Bene
 t, Athenis, ubi grauius crimen est dominari velle.
 rani ibi semper oppressi sunt, & maxime proximi.
 iderem.] Abiit eorum contemnentis inuidiam.
 is esses ex tuis virtutibus.] Cito ostendit quan-
 longum sit regnum: qui dixerit ornari potuisse le-
 Ex tuis virtutibus.] Sic virtus per ceteros vir-*

entes pro flagitiis dicebant. Lucil. Animo ac vi
Quid tibi rei mecum est?] Hoc quia verberati
ci: vt sit, quid tibi debeo? non quia nihil sibi
Nihil.] Facete, quia iose abstulit. & nihil vult.
Quid? nostine qui sicem?] Proprie sic enim dic
hil quicquam debet, Non me noxii: non quod i
sed quod in iure non cernatur. Si attigisses.]
attigisses, quàm tetigisses: est enim multo minus
quàm tangere. Quid tibi magis licet.] Hic no
riocinatio est, quàm exclamatio per dolorem. M
bere pro qua ego argentum dedi.] Meam,
sed magna moralitate additum, Pro qua argen
ad vocationem, simul esse ostendit leno quon
Qui tibi magis.] Si mihi, inquit non licet tang
cur tibi licet meam, non tangere sed habere? Et
trum domi in consuetudine, an corrumpere, id es
re, intelligimus? Ante ædes non fecisse erit tr
conuicium.] Non erat quod ad hæc iustè respon
ideo sic respōdet, vt conuicium dicat, quod verun
ris liber?] Lora apud veteres laurea dicebantur
triumphorum, sub qua mos erat captiuos vincir
per pompam: ideo autem, vt conditionis reminisc
ris cæduntur mancipia. Nam mancipia dicuntur
manu capta sunt: Serui, qui seruati sunt, cum
oporteret iure belli. Vnde Vergil. sic inducit capti
gantem, Per patrios manes, per spes surgentis lū
cor hanc animam serues natoq; patriq;. Hic cine
tem.] Scilicet Athenis. O hominem impurum
teres impurum generaliter pro improbo poneb.
eadem hac fabula: Persuasit ille impurus, sat scio
esse omnibus.] Quasi diceret, vbi non est, qui
schinus loquitur. Et bene omnibus, vt ne lenone
videantur excepti. Omitte ista, atq; ad rem re
perbe adolescens maleficcium non putat lenoni esse
dum. Ad rem autem, ad negotium de quo agitur
Quam rem?] Quam abduxisti. Res enim pecuni
gitur: vel id pro quo pecunia danda est. Quo te
Ad quam reueristi domum: quia, Fores effregit, a
des irruit alienas. Quod ad te attrinet?] Quod
deest & commodum est. Cupio.] Ille, vis dixit. h

rqui aliquid.] *Subaudiatur dicas.* Vahleno
 ne non volt loqui.] *Nomen sacrilegum & in-*
eno, iniquitatem agitat, ust. a paro iatur,
ἐνοεινός pronuntiandum est. Leno (um)] Fi-
χάρης. Orta est iniuria.] Orta, cœpta Illuc
edi quo cœpisti.] Figurate, rectum enumerat,
isti: nisi forte Quo pronomem est modo accipien-
tit à quo. Et bene memor est dixisse Aesch num,
la, atque ad rem redi Quæ res tibi vertat ma-
cit conuulsiam, quasi & hoc multum sit inimi-
umnus dicitur deus, qui rebus adopinata reuer-
raest. saepe autem maledicit quod bonum puta-
oc est male vertisse, ut illi gladius qui munerò
miniculum fuit reginæ pereuntis, de quo Vergil.
recludit Dardanum, non hoc questum minus
Quid si ego tibi illam vendere nolo?] Hæc
nt stomachi, & ideo stultiora nam quod iam a-
diturum se negat. & quid si nolo, noue dictum
idichuō. Quid si nolo vendere, coges me?] ἐπω-
em dici, Quid si nolo, coges me? Minime.] ἐπω-
q; id metat.] ἐπωρία contumax & ridicula in
m amisi id, de quo dixit se cogi non posse. Nam
liberali assero causa manu.] Ordo est, Ego
usa manu assero. & sunt iuris verba, à quibus
reores dicuntur vindices alienæ libertatis. nam
osa liberalis dicitur, quæ actionem in se conti-
nis. Prò supreme Iupiter.] Hæc locutio ad hoc
ut ex verbis Lenonis appareat quàm facile mi-
ti, & quidpiis libenter accipere. Prò supreme
Supremum, nunc dicit summum, ab eo quod est
, & superius: Vergil. Rex ipse Iouis di. gente su-
nius Aeneas tua nos ad limina misit. & no: i ab-
rsona & plebei, & Lenonis, & vim passi, Iouem
itio persequi, ut quotidie videmus ab homini-
ri & ordinis fieri. Minime miror qui insani-
unt ex iniuria.] Sensus hic est, Insanos fieri per-
terosque mirabar sed iam non miror, postquam
iniuriam quam sum passus, insanire compello:
clamem, Prò Iupiter. & simul aduerte vigilan-
ti, ut ubicunq; in comædia vocem tragicam ex-

tulerit, statim personam insaniam d' cere faciat. si
 pra. Pro Iupiter, tu homo nunc a iugone ad insani
 inuito abduxit meam.] Honestiori personae haec
 sufficeret, abduxit me. amjed Leno bene addidit Me
 nam abducuntur mere rices absque voluntate Le
 Es decora locutio e. 3 per. x. et. d. , me inuito abdu
 enim addit puellam. aut quid tate. Tantidem e
 postulat.] Tantidem emota, legitur & totidem e
 Homini misero.] Secundum illud Merandri *
 misero plus quingentos colaphos infregit. Contume
 des, colaphus, & digna Lenone. Infregit.] Ut illu
 fecisse Aeschinus & deatur, cum sonitu se colaphize
 gnificat. Infregit autem, illi sit, inflixit, ut sit sensus
 homini misero plus quam quingentos colaphos. &
 ter pronunciandum est, hoc enim exprimitur, ut te
 cuset in alieno facto fortunam suam. Et vide q
 hoc distet ab illo quod supra dicebat, Insum istuc
 periri: hoc, quia solus est illud, quia cum aduerja
 ne promeruit.] Bene, multum, promeruit, adu
 fuit: cui contrarium est commeruit. nam mereri
 mereri est prestare beneficium. Vergil. Quique su
 res alios fecere merendo. Et, - nunquam regine
 Promeritam. Vbi me dixeris tanti dare.] Red
 ubi enim pactio intercesserit precij, iam ereptio
 sublata erit, & precium debbitur. Mox cra
 Transi ad uisum. Id quoque pati possum.]
 eras redi: id est, moram. Quanquam iniuriu
 Vendere quod nolis. Est scilicet. Id quod res est
 id quod verum est, bona locutio. Quando eur
 stum ceceperis.] Ut in Andria, Deinde quae stu
 pit. Mussitanda.] Patiendi, consideranda cum
 & ut in amatore putanda, atque per hoc perferendi
 stare enim proprie est dissimulandi causa tacere,
 vel à muto, vel ab M. quae litera est nimium press
 ac p'ne nullius, adeo ut sola unium cum inter vo
 e: decu atteratur atque subsidat. Hinc Vergil. Nul
 ipse Latinus. Frustra ego met mecum.] Praepa
 genus ad accipiendas viginti minas, totius
 summa desperatio.

* * *

ACTVS II. SCENA II.

SYRVS, *seruus*. SANNIO.

gomet conueniam iam ipsum: cupide ac- Iamb. quadr.
 iat fauo, atque etiam acatalect. &
 at secum esse actum. quid istuc Sannio est, Senarij;
 e audio
 uid concertasse cum hero? SAN. nunquam
 iquius
 nem comparatam, quàm quæ hodie inter
 it.
 ilando, ille verberando vsque ambo defes-
 is.
 culpa. SAN. quid agerem? SYR. adolescenti
 i gestum oportuit.
 d potui melius, qui hodie vsq; os præbui?
 e, scis quid loquar?
 i in loco negligere, maximum interdum
 um. SA hui.
 sti, si nunc de tuo iure concessisses paulu-
 que, (tissimæ,
 ati esses morigeratus, hominū homo stul- Elisis exci-
 bi istuc sceneraret. SAN. ego spem precio pit r à versu
 io. sequenti:
 uam rem facies: abi, nescis inescare homi-
 nio,
 do istuc melius esse: verum ego nunquam
 tutus fui,
 equid possem; malletm auferre potius in-
 tia.
 oui tuum animum, quasi iam vsquam tibi
 inti minæ,
 obsequare: præterea autem te aiunt pro-
 yptua. SA. hem.
 esse hinc quæ illuc veheres multa: nauem
 tam: hoc scio:
 bi pendet: vbi illinc spero redieris, tamen
 es.
 un pedem: perij hercle, hac illi spe hoc in-
 ent. SY. ut met,

Iambici se- Inieci scrupulum homini. SAN. ô scelera, ill
 narij. Vt in ipso articulo oppressit: emptæ mulier
 Complures, & item hinc alia, quæ porto Cy
 Nisi eò ad mercatum veniam, damnū maximū
 Nunc si hoc emittam, actū agam: vbi illinc
 Nihil est: refrixerit res, nunc demum venis
 Cur passus? vbi eras? vt sit satius perdere,
 Quàm aut hic nunc manere iā diu, aut tū
 Eliditur d in SY. Iamne enumerasti, quod ad te redituru
 quod. SAN. Hoccine illo dignum est? hoccine inci
 schinum?
 In per elidi- Per oppressionem vt hanc mihi eripere pos
 tur e. SY. Labascit: vnum hoc habeo: vide, si satis
 Potius quàm venias in periculum Sannio,
 Seruésne, an perdas totum, diuiduum face
 Minas decem corradet alicunde. SA. hei mi
 Eriem de sorte nunc venio in dubium mise
 Pudet nihil, omnes dentes labefecit mihi.
 Præterea colaphis tuber est totum caput:
 Etiam insuper defraudet? nusquā ab eo. SY
 Nūquid vis quin abeā? SA. imò hercle hoc c
 Vt hæc sunt facta, potius quàm lites sequi
 Meum mihi reddat, saltem quanti emptæ et
 Scio non te vsum antehac amicitia mea:
 Memorem me dices esse, & gratum. SY. sed
 Faciam: sed Ctesiphonem video, lætus est
 De amica. SAN. Quid quod te oro? SYR. I
 mane.

Tace, egomet conueniam iam ipsum.] In
 actus est, exemplum continens vitæ auarorum
 pe in damnum ipsius auariciæ rationibus ruunt,
 duorum inter se nequam hominum spectanda qu
 cissim, & dolosa captatio est. Tace egomet cor
 iam ipsum.] Tace, si pro aduerbio est, omnibus
 pro verbo ponitur, dicitur Ctesiphoni maximè sol
 supplicanti omnibus ob metum patris. Iam autem
 ditatis est sed properationis significatio. Bene di
 esse actum.] actum recte adiectum est: nam mu
 cupide accipimus, ita tamē vt malè nobiscum esse
 actum. Quid illuc Sannio est?] Illud supra posi

proscenio dicitur. Et vide quam ingeniose Terē-
 supra ab AEschino Lenonis nomine facit Sannio-
 utpote ab homine arroganti & feroci ob aetatem
 at hunc blande circumuenientem, honorificen-
 is cum Lenone loqui, & Sannionem eum vocare.
 n sordidis professionibus agunt vitam, honorificè
 oppro appellas. Sed qui in splendidis artibus sunt
 gaudem artis nomine nuncupari, ut Imperator,
 philosophus. Sic & in Euncho, Audire vocem vi-
 do milium, apud se loquens meretrix: Et postquā
 sinus videt, Salue mi Thraso, inquit: non, salue
 id erat durissimum. Et mox ita personat, Miles
 o edico tibi. Nescio quid concertasse cum
 rgute positum, nescio quid. vult enim ex illo au-
 nescatur initium quod persuadendum suscepit.
 asse.] οὐκ ἐνοχία. honorifice hominem tractat, ut
 um sibi reddat, & ut eum faciat ad contemnen-
 niam liberalem. nam honestas adimit auaritia. m.
 ationem comparatam.] διαστροφή, quia ille
 è dixit, non casum esse. Comparatam] Pro-
 constitutam. Et comparatam ad dictum Syri re-
 ait concertationem fuisse, pares faciens AEschi-
 enonem. nam Sannio vult sibi deberi pro eo quod
 t, quod abstulit illi Syrus, dicendo eum non ver-
 esse, sed potius concertasse. Et proprie dixit con-
 em, ipsum actum. nam certamen, est res ita de-
 tur, vter columbā sagitta feriat: vter prior per-
 metas. Vnde Verg. Velocis iaculi certamina po-
 io. At vero certatio, ipse actus contentioque cer-
 est. Ille verberando, vsque ambo defessi su-
 certa est distinctio, vel verberando vsque, vel
 essi. & est vsque adverbium, significans aut dir-
 tum. Tua culpa.] Potest & nominatiuus & se-
 sus esse, si nominatiuus est, deest Est: si septimus.
 ium est. Adolescenti morem gestum oport-
 tb aetate adiunatur sententia, ideo adolescenti di-
 AEschino. Et morem gerere, proprie Lenonis &
 is est, vnde & ipse sic respondet, ut non fugiens
 dicat, vsque os præbui. Adolescenti mo-
 stum oportuit.] Cum ἐμφύσει Adolescentis

pronunciandum est, scilicet qui facilius assentatur
 retur. Quid potui melius? Si laudat morer.
 Et hoc subtiliter Leno cum morem gerendum sui
 retricit: prout dixit Syrus. Horic autem non in-
 significat, seu vacuatur. eloquentiam ad somac.
 Vergilius, Nūquam omnes hodie moriemur inulti.
 Modu age, corripit enim est aduerbiū. Scis quid
 Argute, quis sim aut uera? Leno non intellexisse q
 rat seruus. Scis quid loquaris? L. gūter, Et se
 quar. In loco negligere, maximum interdum
 additum est in loco, & interdum: non enim se
 nunc de tuo iure concessisses. Bene tuo iure
 rei, non erat res mea quam uentalem habui. Aut a
 re, de lenonina dicitur: uti alibi, Meo iure utar,
 sit qui prior ad dandum sit. Ne non tibi istuc
 ret. Feneratum est, cum lucro redditum. & mul
 Feneraret ergo, non Alschinus sed ipsa res in qua
 tio est. Ego ipem precio non erio.] *antiquus* si
 pecuniam in loco negligere, maximum interdum
 crum. Nūquam rem facies. Leno quicquid
 lucrum referi, & sic liberi genus dicit esse Syrus e
 quem admodum per se dicit. Et nota rem, & litem
 zium meretricis, & patrimonium, & omnem
 nominari. Nūquam rem facies. Secundum
 se uti Lenonem Syrus hortatur, hominem ad lucr
 rans, non ad honestatem. Nescis inescare ho
 penia? *poza* ab ancupibus, qui auribus capiendis es
 cibum. Credo istuc melius esse. Vide comic
 rem utriusque persona, & callid Lenonis, & cap
 Syri serui. d. g.] Age, nunc verbum est signific
 quia iam pro se est. ut conueniat persuadenti. Tul
 mum. De se liberalem. Quasi iam usquam tib
 ginti minae. Sensus, Quasi numero in aliquo di
 in aliqua affirmatione constituas: & non si velis,
 comeras viginti minas, dummodo huic obseq
 Te autem proferas Cyprium. Et eum non pro
 dixit, sed iam proposuit. & non ab vno dicit se
 se, ne negaret, sed autem inquit. Præterea autem
antiquus est figura. Nam veteres libenter coniu
 multiplicabant.

nisse hinc quæ illuc veheres multa.] *Nuſquã
 idus al. ad Terentium: sed apparet ex confessione
 verba hæc omnia esse. & in re varietas est, profici-
 ſſe: Conductam nauem: ne duceret, proficiet, eme-
 nducere nauem. & conductam nauem ad idus, ut
 imres habere non possit. Hoc icio animus tibi
] Hoc & concipere legi potest, ut articulus demon-
 stratiuus & pronomen, ut signifi- et aut hanc rem: aut
 uiam, id est, Cyprium. Vbi illinc spero recideris.]
 a vult Syrus ostendere quid Lenon debeat sperare,
 a se accepturum modum. Tamen hoc ages.] Hoc
 s debuit nam hoc agere diximus eum qui instat
 hic Nusquam pedem.] Quia exclamatio est, per
 quæ non completur. Inteci scrupulum homini.]
 non audis, simul enim dicitur, cum ille clamas: &
 et legi non potest. Et hic ostendit Syrus quo hæc
 locus sit. Quæ porto Cyprium] Hanc insu-
 it potest, vel quod Veneri sacra sit, ut Horatius,
 ea potens Cypri: Vel quod mercatus in ea sit, ut
 unquam amoneas, ut trabe Cypria Ælytiõs pau-
 as ceter mare. Illi sic vide.] Vide τὸ ἰδιωτικὸν dicit.
 so articulo oppressit.] μεταφορὰ perseverans
 to, id est, lapillo, qui nos in calceo latens ple-
 ladit. & oppressit vel Æschinus, vel res ipsa,
 bicit, id est, quod ait, Emptæ mulieres complu-
 Item hinc alia.] In Lenonis mercibus ἰζοχῆ. Em-
 ilieres complures] συμπληρῆς, Emptæ, legitur &
 Nisi eò ad mercatum veniam.] Eò, nunc ad-
 est loci, id est, Cyprium: mercatus autem, lo-
 nusque significat. Damnum maximum est.]
 hoc damnum in precio mulieris est. Nunc fi-
 nittam.] Quod damnum est scilicet. Hoc autem
 gocium cum Æschino. Actum agam.] Pro-
 m, id est, nihil agam. quod enim iniure semel iudi-
 fuerit, rescindi, & iterum agi non potest. Sic in
 ione, Actum aiunt, ne agas. Nihil est.] Quæ ni-
 pro nulla spes est. Refriferit.] Pro refrigesces,
 satius perdere.] Per ὑπεβολὴν hoc accipe. nam
 nuenit personæ Lenonica damna contemnere. Hic
 manere.] Dum non nauigo. Tum persequi.]*

Cum rediere. Iamne enumerasti.] Finxit Syrus
 tellexisse quid apud seorsum Leno locutus sit: ideo i
 ait, quam ille secum dispuauerit. Quod ad te re
 pute?] Hoc dicto tantum illum accepturum sig
 quantum dedit in puella. Nam hoc ad nos redit
 nobis abierit. Et dicendo rediturum, ostendit super
 minas nihil illum sperare oportere. sic enim supra
 viginti tu illam emisti: quæ res tibi vertat male. H
 illo dignum est?] Huiusmodi comploratio sum
 sperationem Lenonis ostendit. Hoc incipere A
 num?] Quasi de magno facinore dixit, ut Heautoni
 meno, Vide quod inceptet facinus. AEschinum aut
 laudatione dixit, quasi quem non deceat malefacere
 de quam omnia exeriatur impotens & miser ob
 randam rem suam. Ut hanc mihi eripere postul
 dicit de qua, quia de illa sermo est. Postulet, velit
 ret. Cicero, Ut temporibus reipublicæ cadet, non
 stulandum, id est, cupiendum aut expectandum
 pere postulet.] et τῆς δὲ dixit, non eripuerit, ta
 adhuc non fecerit, & sic loquuntur, qui nolunt
 perseverare iniuriam. Labascit.] Hoc presse dici
 prope dicit labascit, ut & suam instantiam,
 Etationem tarde incipientis consentire monstrari
 in hoc usum verbum est. Et est metaphora ab
 facta: quæ multis succisa ictibus, ferri tandem in
 cajum ponderis ruinamque minuari. Vnum h
 beo.] Hoc clare: & subaudiendum est quod dicam,
 cere. Vide si satis placet.] Non placet dixit:]
 placet, veluti magnum consilium præbiturus.
 quam venias in periculum.] Oratore, compa
 priorum, dicit hoc esse quod suggerit eligendum.
 duro face.] Hoc est, diuide. Figura μετρητολογία:
 daum, à divisione. Dimidium, à dimensione dicimus
 nas decem.] Scit illum viginti posse accipere: sed
 agit, ut optet Leno quod paulo ante volebat. Co
 alicunde.] Alicunde dictum est, quasi non habent
 nec ipsi in proptu sunt. Hei mihi etiam de sorte
 venio in debium miser.] Sors est summa, cui e
 focus acquiritur fenus. Ergo sortem dicit de precio qu
 pra est, id est, viginti minis. Et vide illum de damno

quam de iniuria. Nunc venio in dubium.]
 riculum. Verg. Nectibi deserta in dubijs co-
 am Profuit. Omnes dentes labefecit.] In-
 ni tunc dolet, cum adiuncta damno est, et su-
 la eum quæstum occeperis: accipienda & mussi-
 cia adolescentium est. Vide idcirco enumeratis
 adiecit, Etiam insuper defrudet. Et vide et ea-
 xit supra, repetat, sed ardentius tamen, & cum
 Verg. in magnis repetit, quod non semel dicit.
 tubet est totum caput.] Tubet, est genus cibi
 umentibus, & quasi prægnantibus arenis. Plus
 ruam supra dixit, supra enim dixit, Plus quin-
 hos injegit mihi: Hic vero, Colaphis tubet est
 t. Etiam insuper defrudet.] ἀντιπρὸς ἀπὸ
 tro. nam honestior persona non hunc ordinem
 frudet. i. Fraude decipiat. Nusquam ab eo.]
 rim habet comminantis: nisi illud cum con-
 eperit Syrus. Ut lubet.] Negligenter servus
 rogetur à Lenone. Nunquid vis quin a-
 c est plena locutio, Nunquid vis: nec desiderat
 um. & hoc uti dicto discedentes solent. Quin
 e non significat. Imò hec hoc quæso ut ut
 acta.] ipse sibi satisfaci. Et ut enim, quoquo
 icat, diuerticulum ad preces faciens. Potius,
 s sequat.] Quia dixerat AEschinus: Nunc vi-
 ris, argentum accipere, an causam meditari tuã.
 reddat.] sortem, quam solam supra recusabat,
 non enim quanti tibi dixit, sed insidiosè meum
 t. Saltem.] τοῦ ἐξουτιῶν, natum est autem à capti-
 qui nihil aliud præter salutem à victore petat.
 vsũ antehac amicitia mea.] Figura ἀποσι-
 ã ostendit se fideliter promittere quod promissis-
 ne Danaus è classib. vnã. Et bello Iliacos fateor
 tes. Memor è me cices.] figurate est inducenda
 ramiorã. Et bene utrũq; narrat, nã non conti-
 emor est, etiam gratus: si memor. n. est, qui apud
 : Gratus qui meruit hoc nomine vocari, dum
 Nam multi sunt memores, ingrati tamen. Se-
 ana. qui promittit, ut nihil sua interesse cre-
 ulo. i. iustitia, sine aulo. Sed Ctelipho-

nem video.] *Aduentus in proscenium personarum consulto consilio fingitur à poeta. tanquam super alijs rebus in medio positus: quæ ipsarum interueniunt. mire tamen, quod quasi ex argumento sit, ut etus sibi antequam loqui incipiat, describantur est de amica.] Hoc lenius, & submisse. Quid oro?] Deest agn, & deest ego. Quid te oro?] *Acut propter quod, subintelligimus: ut sit, Quid respondes? de eo propter quod te oro: aut si quid quam bene fastidiosam monem facit Syrus, ut desperando viginti minas ac ipse, nam & supradecenti dicit totiens in vno sensu hoc idem Syrus. Potest hoc & interrogatiue pronounciari.**

ACTVS II. SCENA I

CTESIPHO, adolescens. SYRVS

*amb. quad.
catalect.*

ABS quiuis homine, cum est opus, benefici-
cipere gaudeas:

Verum enimvero id demum iuuat: si, quem
est benefacere, is facit.

O frater, frater, quid ego nunc te laudamis
te scio,

Nunquam ita magnifice quidquam dicam
quin superet tua:

Itaque vnam hanc rem me habere præter a-
cipuam arbitror,

Fratrem homini neminem esse primarium
magis principem.

SY. Ctesipho. CT. ô Syre, Aeschinus ubi e-
lum, te expectat domi? CT. hem.

SY. Quid est? CT. quid sit? illius opera Syre
uo: festiuum caput,

Qui omnia sibi postularit esse præ meo

al. laborem. Maledicta, fama, meum * amorem & pec-
se transtulit.

al. quidnam. Nihil pote supra. sed * quisnam foris crepu-
ne, ipse exit foras.

ABS quiuis homine, cum est opus benefici-
cipere gaudeas.] *In hac scena gratularis ad*

us qui præst. iit, & eius cui præstitum est, & ex
 ij quantitate. Nam omne quod geritur, aut in
 , aut i: personis, aut in attributis eorum. Abs
 omne.] Bene sic cepit diciturus O frater frater.
 undum regulam dixit: quia dicimus Quibus,
 i quo. Quæ facit, non Quibus, & incerta distin-
 um est opus accipere beneficium, vel cum benefi-
 nus. Hæc verus est, illud communiter. Id demum
 diendi plus esse quod iuvat, quam gaudium. Is
 me, subaudiendum est bis numero: O frater, fra-
 it fratrem ne desere frater. Vnam relatum est ad
 rem alterum, ad laudem: & subdistinguen-
 r quæsiisse quid ultra diceret, & plus inveni-
 oru sse, quam frater. Quid ego nunc te lau-
 uid, propter quia. Et nunc te id idiomatō addi-
 superfluo. ut, Tu nunc Carthaginis alta Funda-
 is. Quid ego nunc te laudem?] Quia laus ge-
 est: quod non adhibetur, nisi dubie res. Quid e-
 te laudem?] Distinguen-
 Junquam ita magnifice.] Deest quod. ut sit,
 igna n iia magnifice. Duplex causa est commit-
 tis, si res aut nimium mala est, aut nimium bo-
 us quin superet tua.] Bona πρὸς ἑαυτῶν virtus
 , quam iu. Itaque vnam hanc rem me habe-
 e & subiuñctiuum potest esse media syllaba cor-
 r. epositiuum, producta eadem syllaba, ut si iia-
 em.] Non è dixit vnam rem si autem sed ego pu-
 non subdistinguen-
 incipem. nam si distinxeris Fratrem: erit bis, ut
 subaudiendum & supra & infra, quou si pra-
 rioribus iunxeris, & cum admiratione pronun-
 & subauditur Quam mihi. Hanc sane locutio-
 debemus, propter personam elaboratam. nam ni-
 idet, & rusticus adolescens est, qui laudare co-
 schinum, quasi titubans, & pene balbutiens.
 em neminem.] Noue auribus nostris, sed vete-
 suetudine locutus est. nam cum nemo ne homi-
 ficet, quid opus fuit dicere, hominem neminem?
 cinus, figura est ἑξαίσπος O Ctesipho.] Alru
 udium significans, O Ctesipho. O Syre.] Ille ut
 prui:

præuidens. hic, vt qui non præuiderit, O dicit. O S
 schinus ubi est?] Bene statim de illo, cui agebas
 loqui capit. Ellum] Ecce illum, vel pronomen et
 uerbum demonstrantis. Alij in interrogatiue legunt
 illum dicis? te expectat domi. Vt sit ellum pronomen
 illum. nam & illum, & ellum, & ollum veteres a
 Domi.] Aduerbum est in loco. Hem.] Interiecti
 uantis. Festiuum caput.] Huic contrarius sensus
 culum caput. Alij putant, Festiuum caput, non
 intelligendum, sed orationis quam habet Cresph
 gratias fratri. Ita in Eunucho, Quàm venuste, q
 principium adueniens. Quod si est, nihil potest su
 laudationem: nam supra factum erit accipiendum
 le: nam caput Aeschini intelligo, id est, ipsum Ae
 vt in toto pars sit per *σωκεδωλον*: in qua figur
 pro toto ponenda est, quæ aut eminet ex toto, at
 præcij est ad id quod agitur. Quod ipsum sic esse
 tum à bonis autoribus, si exempla *σωκεδωλον* per
 siderare studes, inuenies. Illius opera.] Dicen
 & corporeum laborem Aeschini ostendit, & ve
 vt, Hunc mihi da proprium sata nocte laborem.
 peram.] Hanc religionem ait, vt Annuam magnæ
 fer Cereri lætis operatus in herbis. Quid sit?] D
 ris? sed est admirantis magis quam interrogantis.
 pera nunc uiuo.] O miram amplificationem ber
 dixit, illius opera amicam habeo: sed quod satis
 satis amatorium, Illius opera uiuo, inquit. Quin
 Admiratiue quin: & sic pronunciandum quin
 xgv, vsque ad Maledicta, famam. Maledicta, f
 Maledicta, aut lenonis, aut Demæ: Famam aute
 nam si aliter acceperis, idem maledictum uidet
 mala fama. Præ meo commodo.] Id est, mei
 comparatione: vt in Eunucho, Hic ego illum cont
 me, id est mei comparatione. Meum amorem &
 tum.] De rapiendâ meretrice, & amanda. Meum
 rem, & peccatum] Cum dixisset, Omnia: du
 intulit, maledicta & famam, vt, Omnia Mercuri
 uocemque coloremque. Et hoc vt sit defectus qu
 intelligendus ex affectu gratias agentis. In se tra
 Pulchra negotiandâ, qua erratura est Sostrata

ut admodum iam erravit Demetrius, eo quod ab
 s amari meretricem. Nihil pote supra.] εκλει-
 mirationem est: subaudiendum est enim vel esse,
 i pose pro possis, ut magis pro magis, πῶς ἀρχαῖο μῶ.
 iam foris crepuit?] Resonavit, ut decrepiti di-
 emosi senes. Foris, singularis numeri, nomina-
 Manc.] Mane, gaudens est hoc dictum, non o-
 entis.

ACTVS II. SCENA IV.

IN V S. SANNIO. C T E S I P H O.
 S Y R V S.

est sacrilegus? S A N. mēne quærit? nun-
 dnam effert? occidi:
 o. A E S. chem opportune: teipsum quæri-
 id fit Ctesiphō?
 o omnis res: omitte verò tristitiam tuam.
 illam hercle verò omitto, qui quidem te
 n fratrem ô mi Aeschine,
 mane, ah, vereor coram in os te laudare
 is,
 entandi magis, quàm quod habeam gra-
 cere existimes.
 inepte, quasi nunc non norimus nos inter
 tesiphō.
 mihi dolet, nos penè serò scisse, & penè in-
 cum
 vt si omnes cuperent, nihil tibi possent au-
 er.
 ebat. A E S. ah, stultitia est istæc, non pudor,
 o paruolam
 nè ex patria: turpe dictu: deos quæso vt i-
 rohibeant.
 aui. A E S. quid ait tandem nobis Sannio?
 n mitis est.
 o ad forum ibo, vt hunc absolvam: tu intrò
 m Ctesiphō.
 ce insta. S Y. camus, nanque hic properatin
 p. m. S A. ne tam quidem:

Quamuis

Quamuis etiam maneo ociosus hic. s. y. re
ne tim. c.

s. a. At vt omne reddat. s. y. omne reddet, tace
ac sequere hac. s. a. se puor.

c. r. Heus heus Syre. s. y. hem, quid est? c. r. c
hercle hominem istum impurissimum

Quamprimū absoluitote, ne si magis irritatus
Aliqua ad patrem hoc permanet, atque e
perpetuò perierim.

s. y. Non fiet, bono animo esto, tu cum illa
oblecta interim,

Et lectulos iube sterni nobis, & parari cætera
Ego iam transacta re conuertam me domum
obsonio.

c. r. Ita quæso: quando hoc bene successit,
hunc sumamus diem.

Vbi ille est sacrilegus?] *Mire Aeschinus se
uersus lenonem superbiam, qua ostenditur tan
tlenior ab amoribus meretriciis quanto audacior
nem. Mene quærit? num quid nam effert?] spe
leno se aliquid accepturum propter conuicium:
Minis viginti tu illam emisisti: quæ tibi res vertat
genti tantum dabitur. Et vide quanti faciât leu
cro iniuriam, qui se sacrilegi nomine significari ni
non dolet, sed etiam cupit. Oportet autem, Mene
cum quadam gesticulatione & subsaltatione sper
nonis, ad hoc se quæri et accipiat, pronũ iurare. Oc
hil video.] Occidi, non quia sacrilegus dictus est,
nihil accipit, & simul gestum considerat loqui nũ
bis. Occidi, nihil video. Mire hoc verbo appare
tu lenonis & spem mortuam, & extinctum gaudi
& apta exderis, hæc dicens, Occidi, nihil vide
addidit præferri, aut quid vale. Hem.] Interiectio
ne rei. Opportune te ipsum quærito.] *Quid
venisse: non enim sequenti nectitur. Quid fit Cte
Quid fit, blandum initium est. non enim nunc ini
cum ipse dicat, In tuto est omnis res. mox ipse in
iam hæc addidit præter naturam questionis. Qu
Quid agitur? In tuto est omnis res.] Quasi a**

negocium de amica. An omnis res, & lenonis
 & suspicio patris Demeæ? Omitto verò.] Ve-
 s: aut correptivum est iamdudum non omit-
 o illam hercle vero omitto.] Apparet non
 am dici Ctesiphoni ab Aeschino, Omitte tristi-
 : nec nunc primum responsum, omitto. & ideo
 hercle vero, quia nunc demum data est plena
 tristitiam tuam. Sic dixit, quasi nimiam. Qui
 e habeam fratrem.] Acuendum Te O mi
] Mi, meus: sed vocativus dixit casus. Coram in
 are.] Coram, ad ipsam personam quem laudat,
 ui audiunt: in os, ad ipsum qui laudatur. Nam
 at, qui non tacet apud alios, & hoc agit non per
 ed ipse praesens. In os qui apud ipsam loquitur
 idat. Laudare amplius.] Quia laudavit. Ne
 idi.] Antiqua ἐκδωψίς, deest enim causa. Ad-
 Adulandi. Et virum deest causa, an ad ipsam
 itur? Ne id assentandi.] Specta, si non rusti-
 ns est & purissimæ simplicitatis, adeo ut etiam
 re fratrem nimio pudore non possit. hoc solo quia
 cum illum nimium laudavit absentem. Quam
 cam gratum.] Varie: non enim inultus, quas
 ni. Quod.] Quia. Age in epte.] Non est in ius-
 maior si ater est, & blanda diciturus. Hoc mi-
 τῶ ἰδιωτικῶν, Mihi dolet pro doleo. & Dolet bis
 tum est. Et penè in eum locum rediisse.]
 beneficij ex periculo & difficultate ob tempus.
 res cuperent.] Non si ego tantummodo aliis
 bus. Pudebat.] Deest fateri. Stultitia est
 c scilicet fateri ei qui ipse patri nunquam quic-
 serit. Tam ob paruolam rem.] Ergo dimi-
 ungitur Tam particula, & deest perire: sed τῶ
 taceretur. Tam ob paruolam rem.] Id est, me-
 Et bene hic dicit Aeschinus, quasi qui maiora
 id est vitium virginis. Penè e patria.] Deest
 ia amatores comici cito committantur patriam
 vi omne sequantur. Penè e patria.] ἄποσι-
 μιστὸν ποταμῶν. Menander morti illum voluiss
 entius, fugere. Tu pe dictu.] Te fugere scilicet,
 f. Venit hæc prohibeant.] Id est, exitum fis-
 ganqu

gamque patrie. Peccaui.] Approbavit ex per-
 gnitudinem beneficij. Quid ait tandem nobis
 τὸ ἰδιώτισμα additum est, non enim Nobis iniet
 est. Iam mitis est.] Quia debarchatus est supra
 mitis est dixit. Ego ad forum ibo.] Tunc enim,
 de mensura scriptura magis, quam ex arca domoq̄
 pecunia numerabatur. Vt hunc absoluam.]
 hunc, reddito illi precio, dimittam. Nam velut le-
 quibus debetur aliquid. Dicuntur etiam serui
 qui cum debitores preciorum fuerint, pecuniam
 debitam. Est ergo absoluam, pro à me soluam.
 tur in tristitia lenonis, qui illum cum barba lei-
 mæsto vultu sequitur tanquam reus? Tu intro
 Ctesipho.] Βοη ἔκλειψας, significans lætitiā
 merevisti. Syre insta.] Iam Syrus, non ut adiu-
 instanter adiuvet, rogatur. Eamus, namque hi-
 rat.] Hoc clamat Syrus, ut beneficium ostendat s-
 rursus lenonem de profectioe absterreat. Ne
 dem.] A lenone inconstanter dicitur, ut pertur-
 zuentis, magnum damnum possit ostendere. Ne
 dem.] Tam, pro tantum, an pro tamen? & deest
 properare, aut propero: ut sit etiam adverbium
 vel consentientis. Quamuis etiam.] Pro, in qua
 Etiam particula, utrum consentientis adverbium
 iunctio, qua significat, & properare se, & non i-
 ut negligat quod sibi debetur? Manco ociosus
 separatim inferendum est, quasi pertinaciter a-
 tem lenonem instaurum se exclamationem * faci-
 retur. Manco ociosus hic.] Dixit enim propero
 sum consenserat in Syri verba, properasse dicent
 detur ne time.] Quod desperauerat leno, Syr-
 sermo. Vt omne reddat.] Propter illud quod,
 xerat Diuidium face. Et probatum est, compl
 quod ait, Cupide accipiat faxo. Et hoc ipsum, cum
 & vultuosa supplicatione pronunciandum est. Ta-
 do, ac sequere hac.] Sic ait Syrus, quasi nunc
 doceat, quæ sit ars non perdendi. Et totum cum s-
 præstantis magnum beneficium dicit. Sequor.]
 bo Leno satis committigatus ostenditur. Heus h-
 re.] Ex argumento est ostendere quantum tim

um patrem. Heus heus.] *Vox est de longinquo is. Obsecro heic de hominem illum impurissimam.] Satis mansuetus, quasi lenonem aut non possit rursus non audeat dicere, hominem dixit. Ille enim imum.] Auarissimum, & totum cum execratione de si magis irritatus fiet.] Velut clamei scilicet: de Lenone, quem irritari dicit ut canem. nam proprie canes dicuntur. Lucilius de litera R, Irritum quod homo quamplurima dicitur. Lenonem autem siphonem ut rusticus, ut sub patre duro, ut amator. ad patrem hoc permanet.] Non dicit quid: sed significamus raptum puellae significari. Aliqua ad pacem permanet.] Proprie secretum latens, laticionem intra vas clausum existenti, quod cum effundat. Sic & alibi de committendis secretis loquens, inquit, rimarum sum: hac atque illac perfluo. At tunc perpetuo perierim.] Quasi & nunc sentiat, sed non perpetuo. Non fiet, bono animo illi liberalis timor est: ita Syro servilis confidentiam illa te intus oblecta.] Moraliter illa dicitur tunc illa hodie Pamphilo, & Illa quidem mea enim illa te intus oblecta.] *Honeste explicavit. Et lectulos iube sterni nobis.] Servus comicum. Et vide ut totum superbe ac magnifice Syrus. Conuertam me domum.] Conuertam, dictum, verbum est enim magni moliminis, & ingentis. Nam conuvertere se, dicitur quem Pompeius imperator proprie conuertit exercitum. Et hoc, ut moribus arrogantes serui fiat cum letantur. O, &c.] Voluit quidam & hunc versum Syri perlegendum sed Ctesiphonis verba esse, ex subditis scilicet: cum dicit, Hunc diem misere nimis cupio, vobis etiam in letitia degere.**

ACTVS III. SCENA I.

STRATA, MATRONA. CANTHARA, NUTRIX.

STRA. Mea tu nutrix, quid nunc fiet? C.A. quid tibi rogast recte

tamb. quada
catalect.

Aedepol spero. s o. modo dolores mea tu
piunt primulum.

C A. Iam nunc times, quasi nunquam adfaen
quam tute pepereris?

s o. Miseram me, neminem habeo: solæ sum
autem hic non adest,

Nec quem ad obstetricem mittam, nec qui
Aeschinum.

C A. Pol is quidem iam hic aderit: nam nun
num intermittit diem,

Quin semper veniat. s o. solus mearum mi
est remedium.

c. E re nata melius fieri haud potuit, quan
est hera:

Quando vitium oblatum est, quod ad illu
potissimum.

Talem, tali genere, atque animo, natum ex
milia.

S. Ita pol est, vt dicis: saluus nobis, deo
vt fiet.

Obscuro mea tu nutrix.] Hæc scena, Tragædi
seruat. Nam Tragædia in tria diuiditur, Ex
Gesta, & Exitum. Hic ergo expectatio est, in Ge
Gesta, in planctu Sostratæ: Exitus. * Obscuro m
trix.] Hinc demonstratur qui sit maternus affectus
grata in dominos seruorum fides sit: Eundemque
& dolorem esse ex falsis & veris malis. Obscuro
nutrix.] Personæ aut suis verbis, aut aliorum
ex suis: vt nunc persona Sostratæ: Ex alienis
Aeschini persona ex Mitionis oratione ac Deme
cro mea tu nutrix.] Mea nunc pro blandimur.
Quid nunc fiet.] Imploratio est magis in
quam ignoratio, & interrogatio. namque illius
quippe anicula est. sed non sapientior nutrix est,
mina sua. Ipsum etiam quod dicit, Nutrix, he
est. Vt, Annam chara mihi nutrix huc siste sorore
nim nomina ad aliquid, quibus nos tamen velu
lari, vt Magister, Medicus, Orator. Modo dol
tu occipiunt primulum.] Evidenter hic mod

aduerbium est. Et rursus, *Mea ut, blandimentum*
uo non progr. dicitur colloquium feminarium, &
repidantium. Primulum.] Initium, & ipsa ori-
um, diminutiuè demonstrata est. Non enim pri-
primulum dicit. Nunquam tute pepereris.]
parationem doloris: nihil mali adhuc sequutum
n sic turbatur Sostrata. Iam nunc timens quasi nū-
fueris, nunquam tute pepereris. Docte duo propo-
us experientes scientesq; rerum sumus videre &
g. sic, Quæque ipse miserrima vidi, Et, quorum
*na fui. Tute autem pro te, παρὰ τοῦ est quod**
& facit tute, & tutemet. & tutemetipse. Misera
oprium est mulierum quum loquuntur, aut alijs
ut Annam chara mihi nutrix huc siste sororem.
immiserari, ut, Misera hoc tamen unum Exequ-
mihî. Nam hæc omnia, muliebria sunt, qui-
talis ingentibus quasi in acervum rediguntur,
erantur nullius momenti querelæ. Neminem
Quid enim opus est? aut cur nunc quereris? Solæ
Nunquam pluraliter solæ. Nec quem ad ob-
n mittam, nec qui accerset Aeschinum.] Ha-
udicitur, & magis trepidanter quam rationabili-
r. nam refellit hoc totum nutrix Canthara. Solæ
Cum hoc nomen singularitatis sit, mire solæ plu-
xit. Neminem habeo: solæ iymus.] Mulie-
eritur, & ex perturbatione sua astimans, meum
cit ea quæ pauca sunt. Geta autem hic non adest.]
ratio est, ut ostendatur absens qui superuenturus
quem ad obstetricem mittam.] Deest habeo.
nsuetudine est sic loqui, cum utrumque nobis,
utrum deesse conquerimur. Nunquam.] Pro non,
non ad omne tempus retulit: nam qui potest? sed ad
es, secundum quod ait, Nam nunquam unum inter-
em. Solus meatum miserriarum.] Bona locutio.
â.] Sic proprie dicimus de ijs quæ contra vo-
nostram acciderunt, ut nunc vitium virginis.
e nata, ex vitio virginis. Sic Lucil. p. i. i. Et sic ma-
re, quam non Aeschino culpam, sed potius casum
am vellet. Est autem ordo, Nihil potuit melius a-
ieri, quam id quod factum est heri: ut quando-

quidem vitanda erat virgo, ab eo vitaretur, qui
 petendus ad matrimonium. Sensus enim hic est.
 vim fieri virginis: sed ex conditione eius que vitia.
 hil potuit melius euenire, quam contigit, vt ab eo
 tur, cuius nos non paniteret. Intelligere autem e
 fieri, & factum esse, pro euenit, & contigit, dici.
 fieri haud potuit.] Si fieri pro euenit e acceperis
 secutio locutionis: sin minus, deerit, quantum im
 sit, è re nata, quantum intelligo. Quando vitium
 est.] Hoc est è re nata. Oblatū est.] Oblatū dicitur
 tur inuito. Quod ad illum atinet potissimum
 ditium oblatum sit potissimum, hoc est, bonum: si
 sona eius qui obtulit, vitium factum est bonum
 se ipsum malum est. Et hoc est quod melius haxi
 tuit, quam factum est. Illum autem dicit, AEsch
 licet. Potissimum autem superlativum est ab eo
 potis & potius. Sic enim facit, potis, potius, potiss.
 Quod, modo exceptionem significat: vt sit, quant
 lum atinet, id est, AEschinum. Tali genere.]
 illum talem * & tali animo. In illo.] Et genus
 pertinet: Familia etiam ad defuncios. Alij genu
 litatem referunt: Familiam, ad copias. Vnde & pe
 lias dicitur, vt sit, ex tanta familia, ex tam di
 Hæc omnis tragicæ exitus tragica est gaudiorum in
 ante funestissimum nuncium. Talem.] Scilicet,
 à forma, à pulchritudine. Tali genere.] Id est, a
 extrinsecus sunt, id est, honestate generis. Atque
 Id est sapientia, modestia. Hoc modo igitur nihil pr
 in laude. Saluus nobis, deos quaeso vt fiet.]
 nus est cum nihil ad vna præter salutem opus est.

ACTVS III. SCENA

Iambici quadrati, ac alexicci, & vnus dimeter
 mixtis trochaicis aliquot catalecticis.

GETA, seruus. SOSTRATA

CANIHARA.

Nunc illud est, quod si omnes omnia sua
 conferant,

Atque huic malo salutem quaerant, auxiliij
 ferant,

ihique, heræque, filiaque herili est: væ mi-
nibi:

repente circumuallant, vnde emergi non

tas, iniustitia, solitudo, infamia.

seculum? ô scelera, ô genera sacrilega, ô
nem * impurum! al impium.

miseram, quidnam est, quod sic video timi-
de properantem Getam?

m neque fides, neque iusiurandum, neque
misericordia

, neque reflexit: neque quod partus insta-
ope:

re indignæ per vim vitium obtulerat. s o.
itelligo

re loquatur. C A. propius obsecro acceda-
ostrata. G E. ah,

um, vix sum compos animi: ita ardeo ira-
a.

, quod malim, quàm illam totam familiam
ihî obuiam,

hanc in eos euomam omnem, dum ægri-
tæc est recens.

ni id habeam supplicij, dum illos vlciscar

nam primum extinguerem ipsi, qui illud
xit scelus:

rem Syrum impulsorem, vah, quibus illum
rem modis?

m medium arriperem, & capite primum in
n statuerem,

ro dispergat viam:

enti ipsi eriperem oculos: post hæc præcipi-
arem.

ruerem, agerem, raperem, tunderem, &
rnerem.

o heram hoc malo impartire properè? s o. Iam, acat.
emus, Geta.

n, quisquis es, sine me. s o. ego sum Sofstrate,
oi ta est? te ipsam quaerito:

Te expecto : oppido opportune te obtuli
obuiam

Hera. s. o. quid est? quid trepidas? G. E. heu n
quid festinas mi Geta?

Animum recipe. G. E. profus. s. o. Quid istuc
ergo est? G. E. perijinus.

Actum est. s. o. eloquere obsecro quid sit G
s. o. quid iam Geta?

G. E. Aeschinus. s. o. quid ergo is? G. E. alien
nostra familia. s. o. hem,

Perij: quare? G. E. amare cocepit aliam. s. o. va
mihi.

G. E. Neque id occulte fert : à Lenone ipsus
palàm.

s. o. Satin' hoc certe? G. E. certe, hisce oculis
vidi Soltrata. s. o. ah, ah,

Me miseram : quid credas iam aut cui creda
strumne Aeschinum,

Iamb. tetiã.
acatal.

Nostram vitam omnium , in quo nostra sp
muesque opes sitæ

Erant? qui sine hac iurabat se vnum nunqua
rum diem.

Qui se in sui gremio positurum puerum dic
trem

Ita obsecraturum , vt liceret sibi hanc vxo
G. E. Hera lachrymas mitte, ac potius, quod

rem opus est, porro consule,

Patiamur'ne, an narremus cuiquam? s. o. ha
homo sanus'ne es?

An hoc proferendum tibi vsquam esse vide
mihi quidem non placet.

Iam primum illam alieno animo à nobis e
psa indicat:

Nunc si hoc palam proferemus , ille infic
sat se:

Tua fama & gnatae vita in dubium veniet
maxime

Faceatur, cum amet aliam, non est utile
Quapropter quo quo pacto celato opus est
minime gentium:

am. G. E. quid ais? S. O. proferam. G. E. hem,
ostrata, vide quam rem agas.

ore res loco non potest esse, quam in quo
sita est.

indotata est: tum præterea quæ secunda ei
rat

o virgine dari nuptum non potest: hoc re-
n est,

s ibit, testis mecum est annulus, quem a-
it.

o, quando ego conscia mihi sum, à me cul-
sse hanc procul:

recium, neque rem ullam intercessisse illa
e indignam, experiar Geta.

Istuc? accedo ut melius dicas. S. O. tu quan-
o tes

ae Hegioni cognato huius, rem omnem
o ordine:

ostro Simulo fuit summus, & nos coluit
ne.

i hercle alius nemo respicit nos. S. O. prope-
mea Canthara

obstetricem accersere, ut cum opus sit, ne in
nobis fiet.

illud est.] *Hic locus secundum artem comicam
um currentem exprimit, & nunciantem mala,
itaque pars scenæ motoria est. significat autem
e negocium est, nunc tale periculum est: aut vero
cationem temporis habet, ut si diceret, quando
tempore. Nunc illud est.] Virum periculum, aut
Est enim ἐκλειψις. Quod si omnes omnia sua
.] ὁ ὄψβολήσιον παρονομασία omnes omnia. Hinc
Omnes in hoc indicio conferant omnia. Salutem
t.] Non remedium, ut ægro: sed ut pereunti salu-
ioue dixit malo salutem: pro, contra malum. Au-
il afferant.] Mirè de proximo, repetitum est πα-
id est, conferant & afferant. Hoc conuenit præser-
iacho minus verba curantis. sic supra, Omnes a-
uod mihiq;, herēq;, filięq;.] Mira in seruo fides,*

cum primum se ponat in herili malo: & post se ma-
ultimo puellam. Quod mihi que, hæreque, filia
est.] πολυουδετορ secundū, vi, Omnia secum Ar-
Afer agit, lectumque, laremque, Armamque, Amycleu-
nem, Cressamque, pharetram: Circumuallant.] Circ-
lant se circa nos, & stipant se inuicem. nam circū-
mus nos, & alios. tamen rara locutio est. Et circū-
dixit, veluti inimica acies contra nos: & ideo addi
emergi non potest. Cum impressio est hostium, sic di-
Sall. Pressi vndique; multitudine. Cic. Qui semper p-
tur, & nunquam emergunt. Et emergi, noue. nam
dicitur, non emergor. sed ideo est vsus, quia extra
tionem & mergo & mergor facit. Vnde emergi n-
test.] Vnde, absolute, an deest illud, an vnde, pro
Vis, egestas, iniustitia, solitudo, infamia.] Hæ-
que circumuallant: Vis illata: Egestas ipsius puell-
stis iudicium illius temporis: Solitudo à defensori
famia ab iis qui credant precio vitiatam. Nam &
ditis sic habes, Quando ego conscia mihi sum, neque p-
neque rem vllam intercessisse. Hoc cene seculum
questurus de homine, seculum accusat prius, ut à
mores increpet, & è contrario. Secula in omnibus
dantur, vi, Quæ te tam læta tulerunt Secula? O se-
genera sacrilega, O hominem impurum.] &
nimis dolentibus. iaculare alia ex aliis. Verg. Cum ce-
sui corpus miserabile nati, Atque deos atque astra vo-
delia mater. &, Quem non incusavi amens homin-
deorumque; O hominem impurum.] Aeschinum
& hoc ἠγχιώσ. nam semper vltimū ponimus eum,
time irascimur. ut in Andria, post accusatum socer
vituperatam sponsam: Nam quid ego dicam de patri
Phorm. Itane tandem uxorem duxit Antipho inius?
Et post multa, O facinus audax. O Geta monitor. V-
Vix tandem inquit. Video timidum & proper
Getam?] Timidum perturbatum, non enim times-
let. Sic Plaut. in Bacchid. Nam ut ex nauis vecta es, ci-
mida es. Quem neque fides, neque iusiurandum.
est, Hominem impurum, quem neque fides, neque ius-
dum, exaggerat crimen admissum. Quem neque f-
Quis promissi. Neque iusiurandum.] Quia in

um misericordia.] Quia vim intulit. Neque
 cundum παρὲς λαόν. nam abūdat illum. vi, Nunc
 emicans iētus, nunc ille sinistra. Et eius videli-
 cordia quam amavit, neque repressit, ne auderet;
 it, ne faceret. & sic hoc dicitur est, ut à Vergilio,
 ingenuit nostro, num lumina flexit, Num la-
 iētus dedit, aut miseratus amantem est? &c. ut si
 reprimi ne faceret, saltem ut in peccando esset
 uis commoueri, sed melius quod supra. Neque
 tus instabat prope.] αὐτὴν πρὸς addidit non
 triti, sed etiam patris scelus. Qui misere.] Deest
 e.] Inepte, crudeliter, ut Verg. Quæ causa indi-
 s hædavit vultus? Non intelligo satis.] Ad
 ta ignorans inducitur, ut malo nuntio repente
 & quia oportuit ipsam priorem loqui, præsens
 Quia autem non est perpendenda tam sita vis h-
 entis ad irascentem: idcirco non audit, ne ob il-
 onseruus loqui desinat. Satis quæ loquitur.]
 audiente Geta, loquitur. idcirco nec audit eum
 videtur ab eo Sostrata. Vix sum compos ani-
 vix tandem: aut vix non, ut Lucil. Carcer vix
 nus. Compos animi.] Id est, competentis ani-
 ni animi: cui contrarium est, Impos animi. Sal-
 te animo, neq; lingua satis compotem, cum de a-
 nimio loqueretur. Alij compotem animi, compo-
 no intelligunt. Quàm illam totā familiam.]
 am culpa familie, quàm scelus Aeschini osten-
 pter quem omnes cruciandi sunt. Iram hanc.]
 dum pro qualitate, interdum pro quantitate,
 interdum pro utroq; , ut, Tuāq; animam hanc
 dextra? & Hunc ego te Euriale aspicio? Sed nunc
 hanc dixit. ut Sallust. in descriptione Celtiberi
 gitur redarguit Tarquinius. Satis mihi id ha-
 plicij.] Moraliter loquitur: nam forè quando
 irascitur sibi videtur fortis, tanquam qui plus
 ut ulciscat modo.] Verum est hanc esse vindi-
 e ex recentissimis flagitiis properata sit. Sic Ver-
 rne superbum & ne noua querens. Seni ani-
 mum extinguere.] Bene extinguere, quia
 Verg. Ignosce tibi illis rigor, & cælestis origo Se-

minibus. Et primum addidit, quod ordinem significanc enim adiicitur, cum multa subiicienda monstrat ut cui fracta prius crura, brachiaq; * & cætera. Aeschinum totum promouens ostenditur, etiam per supplicia. Syrum impulsorem.] *Causa pæne. Vabus illum lacerarem modis.*] Hic voluntas in ostenditur, pænam pro merito reposcentis. Et nota, tunc dixerit, addidisse natus de supercilio. Illum mem.] *Ista pæna. Statuerẽ vt cerebro dispergat* Et cerebrum & via dispergi potest; ideo videtur quum. vt apud Vergilium: *ensemque cruore Spum sparsasque manus. Aliter enim dicitur, Spargite foliis: Aliter, Sparserat & latice simulatos fontis. Adolescenti ipsi eriperem oculos.*] Bene oculis indices, adiutoresq; flagitij. Post hæc præcipiuntur.] *Gravior pæna cæcitatibus, non providere quæ cæteros ruerem.*] Ruere actiuam vim habet. in secundo, Ista eorum qui in flumine ruebant, nuntur. Ruere enim, est toto corpore vii ad impellendum faciunt qui ipsi præcipites alios prosternunt. Vnde sicut ruere dicuntur. Verg. *Ipse ruit, dentesque licus exacuit sus.* & Horat. *Hanc rabiosa fugit canis lenta rui; sus. Tunderem & prosternerem quam fortis sibi videatur qui dolet & irascitur rem.*] *Prosequerer, premerem. Vergil. Illa fretus, itas, id est, nimia celeritate persequitur. & penè præuenitque. Ego sum Sostrata.*] Hac ideo in verisimile sit supra non visam Sostratam, quam vix nunc agnoscitur ab irato. Te ipsam expecto opportune.] *Incerta distinctio, utrum Te expecto opportune, sit dicendum: an Expectare, sit iter cupere, & sine præscriptione temporis, spera certum tempus. Vnde apparet ad Te expecto, quoniam nimium est, non esse iungendum Oppido. Quid mihi Geta?*] *Probus assignat hoc Sostrata. Asper ad omnia seruum respondere: sed nutricem putat qui. Quid festinas?*] *Perturbaris. Et commo Prorsus, actu commoto, & anhelanti ob perturbat & contentum cursum. Animum recipe.*] *Quod per gestu ostendi nimirum potuit, id ex verbis So*

in Geta. nam ideo dicitur, Animum recipe: quia
 helitu, crebriora verba continere non possit.
 actum est.] Iam hinc verba iunguntur. Periu-
 m est, verba sunt desperationis. nam actum est
 ea re, de qua iam lata sit sententia. Eloquere
 c.] Bene eloquere. nam conatur tantum quod
 uir, nec intelligitur: cui vitio contraria virtus
 nra. Iam plus hic gestu, quam dictu agitur: quia
 ximus, & fassus est qui nunciat: & integra-
 nuncij, cum apud illam loquitur; ad quam ma-
 nitas pertinet: quo dolore, vox plerunque sub-
 atque singultit, & simul dat signum perdita-
 m: Væ mihi miseræ.] Interponitur mulieris af-
 uo nuncio. Amare ocepit aliam.] Peius est,
 ipit, quam amat: nam in eo quod dixit, Ocepit,
 : mali metuenda significat: ut in principiis que-
 piunt, non statim imminutionem inspeclant.
 , magnum facinus dixit. A lenone ipse cri-
 um.] Sic nunciat, ut vltima peiora sint. Et his ar-
 vult probare quod immodice amavit Aeschi-
 plus quam virginem, id ipsum quod pudor nec
 nec consuit, amat. Quis autem magis potuit im-
 se, quam qui post honestum amorem, ab lenone a-
 hoc etenim significat meretricem. ergo non hone-
 ab lenone: non per alium, sed ipse: nec emit, aut
 sed ob impatientiam valde amantis eripuit, neq;
 , ut qui celaret factum, tanquam satisfacturus
 leretur, sed palam. Satin' hoc certo.] Magnis
 statim creditur. Hoc ergo ex dolore dixit, quod
 diens: non quia habet fidem. Hicce oculis.] idu-
 Jenerantis. Ah ah.] Interiectio est flentis. Me mi-
 Mira affectio. nam lachrymæ non sinunt finire
 Quid credas iâ? aut cui credas?] Fides aut per-
 ultate seruat: si grauius personæ est cui creditur:
 us rei qualitate, si ea res creditur, in qua fallero-
 tur, aut non potest, aut non debet. Hic ergo mi-
 oque iam fidem dixit nullam esse, & in persona,
 : quod Vergilius transtulit, breuiusq; dixit, Nu-
 uita fides, hoc est, nec in re, nec in persona. Et hic
 deant totum morum non, Prò Iupiter, ubi nam est
 fides?

fides? Nostrium Aeschinum nostram vitam.] i
 xōis omnia, quia fletus impedit verba, deest aute
 fecisse, vel quid vale. Sitæ erant.] Sitæ, positæ. na:
 est quicquid in loco suo positum non exercitur.]
 rum puerum.] Puerum dixit, si puer nasceretur
 quia diminabat. Ad votum ergo cupientis retulit p
 non quia necesse esset matrem irasci. Et hæc omnia
 stupore dicuntur, ad exaggerandam perfidiam ill
 creditur, & dolorem eorum qui crediderunt. H
 chrymas mitte, ac potius quod ad hanc res
 est.] Hinc Vergil. Non lachrymis hoc tempus ait
 nia Iuno. Senit autem non lachrymis agendum,
 sicut opus est. Porro consule.] Porro, in reliquis
 de, vel in futurum. Porro enim ordinis & temp
 uerbium est, non coniunctio. Hau hau mi homo
 ne es?] Hoc ex persona nutricis legendum est, i
 dissimulandam rem putat. Mi.] Pro meus. Tua f
 gnatæ vita.] Tibi enim crimini erit vitiatam esse
 vel illi etiam oberit. & utrum vitam, salutem a
 dubium.] In periculum. Fateatur.] Vitiasse si
 complexio est διπλόη & oratoria, in qua utrum
 contrarium tollis: cogiturque quod ex altera p
 hoc est, tacere. Quapropter quoquo pacto.] C
 & pro persona, & pro muliere hoc dictum est: ear
 gualis constantem esse demonstratur. Non faciam
 faciam dixit, pro non tacebo: quasi tacere aliquat
 nem habeat, sed moralis significatio est, & comm
 omnibus: sicut aduocatum dicimus male fecisse, cum
 it. Peiore loco res esse non potest.] Satis arg
 ter Getam & Sostratam sententias ex perturbati
 cit mutare. Quam in quo nunc sita est.] Cau
 rimendi. Primum indotata est. Ratio subiecta e
 se: & indotatam, pauperem modo dicit. Tun
 terea quæ secunda ei dos erat.] Videlicet a
 virgine nuptum. Et incerta distinctio est. esse
 vit bis subaudiendum, Pro virgine dari n
 Non potest.] Iungendum, Dari nuptum. & p
 gine, id est, virgo. ut, Nunc plane est pro nou
 est, noua. Aut nec virgo, nec pro virgine nubi
 vest. non virgo, quia vitiatata est: nec pro virgine, q
 di

est. Si inficias ibit.] Si negabit. Testis mecum
 us.] Locutio hæc sic capienda est, Hoc est, annus
 testis: vel sic, Annulus & ego testes sumus: sed
 id supra. Postremo quando ego cōscia mi-
 Quando, pro quoniam, vel quando, pro quidem.
 vllam.] Hoc est internuncium, pactum clam,
 lum. Et bene totum execratiuè dixit, vt alij fa-
 orreant. Illa.] Filia scilicet. Experiar.] Apud
 im. Quid istuc?] Verbum est agrè consentien-
 ni dicat, Quid hic resistam? Accedo vt melius
 est; vt consentiam, velut qui melius possim di-
 ntum potes.] Deest, cito. vt sit, Quantum po-
 Atq, Hegioni.] Apud Menandrum Sofstrate
 scitur Hæius.] Filia suæ scilicet: Simulo.] No-
 puella; diminutiui à Simo vel Simone. Et nota
 palliata fabula Latine diminutiui. m. Simulo
 nus.] Summus, an ad cognitum, an ad amicum
 an absque, e ponitur? vt in Eunuchō, Plurimā
 rui, vt impertit Gnato. Et nos coluit ma-
 niferibus. Coluit dictum est, quàm si diceret
 gil. Per caput hoc iuro, per quod pater ante sole-
 eram, & maioribus & minoribus conuenis. Vt,
 coluisse Samo. Nos.] Monosyllabo fuit, vul-
 trimens pronunciationem. Tu mea Cāthara.]
 seris femine blandimentum est mea potius,
 nomen possessiuum. Deest enim, chara, vel quid
 add. to, pronomen staret Mea. Curre.] Mire
 ancilla, curre. Vt cum opus sit.] Id est, cum
 erit partus. Ne in morā nobis fiet.] Locutio
 ra.

ACTVS III. SCENA III.

DE MEA. SYRVS.

is: Ctesiphonem audiui filium
 uisse in raptione cum Aeschino.
 o mihi restat mali, si illum potest,
 i rei est, etiam eum ad nequitiam adducere.
 illum quæram? credo abductū in ganeum
 persuasit illi impurus sat scio.
 m Syrum ite video: hinc scibo iam vbi fiet:

Senarij Iam-
bici

Atq;

Atq; hercle hic de grege illo est: si me senserit
 Eum quæritare, nunquam dicet carnufex:
 Non ostendā me id velle. s. y. omnē rem mo-
 Quo pacto se haberet, enarramas ordine:
 Nihil quicquam vidi lætius. DE. prò Iupiter
 Hominis stultitiam. s. y. collaudauit filium:
 Mihi, qui dedissem consilium, egit gratias.
 DE. Disrumpor. s. Argentum adnumerauit
 Dedit præterea in sumptum dimidium min:
 Id distributum sane est ex sententia. DE. heu
 Huic mandes, si quid recte curatum velis.
 s. Ehem Demea, haud in pexeram te: quid a-
 DE. Quid agatur? vostram nequeo mirari sa-
 Rationem. s. est hercle inepta, ne dicam do-
 Absurda. pisceis cæteros purga Dromo:
 Congrum istum maximum in aqua finito li-
 Paulisper: vbi ego venero, exossabitur:
 Prius nolo. DE. hæccine flagitia? s. y. mihi quæ
 placent.

Et clamo sæpe: salsamenta hæc Stephanio
 Fac macerentur pulchrè. DE. di vostram fi-
 Vtrum studiōne id sibi habet, an laudi pura
 Fore, si perdiderit gnatum? vae misero mihi
 Videre videor iam diem illum, cū hic ege-
 Profugiet aliquò militatum. s. y. ô Demea,
 ISTHVC EST sapere, non quod ante ped-
 Videre, sed etiam illa, quæ futura sunt,
 Prospicere. DE. quid? istæc iā penes vos ps-
 s. y. Est iam intus. DE. eho, an domi est habi-
 credo, vt est

Quadr. Demetia. DE. hæccine fieri flagitia? s. inepti-
 Patris & facilitas praua. DE. fratris me quæ-
 Pudet, pigetque. s. nimium inter vos Dem-
 Ac non, quia ades præsens, dico hoc, pe-
 interest.

Tu quantus quantus es, nihil nisi sapientia
 Ille fatilis, somnium: sineres verò illum tu-
 Facere hæc? DE. sinerem illum? an nō sex te-
 sibus

Prius olfecissem, quàm ille quidquam cœp-

intiam tuam tu mihi narras? D E. sic fiet
 et nunc est quæso. s. vt quisq; suum volt ef-
 est.

d eum? vidisti ne hodie? s. tu umne filium?
 iam hunc rus. s. iam dudum aliquid ruri a-
 arbitror.

in' scis ibi eum esse? s. oh, qui egomet pro-
 D E. optume est.

e hæeret hic. s. atq; iratum admodum.
 d autē? s. ad ortus iurgio fratrem apud forā
 ria istac. D E. ain' vero? s. vah, nihil reticuit:
 numerabatur forte argentum, interuenit
 le improuiso: cœpit clamare, Aeschine,

: flagitia facere te? hæc te admittere
 genere nostro? D E. oh, lacrumo gaudio.
 u hoc argentum perdis, sed vitam tuam.

os sit: spero, est similis maiorū suūm. s. hui.
 : præceptorum plenus istorum ille.

lomi habuit, ynde disceret. D E. sit sedulo:
 ætermitto, consuefacio: denique
 e, tanquam in speculum vitas omnium
 tque ex aliis sumere exemplum sibi:

ito. s. recte sanè. D E. hoc fugito. s. callidè.
 : laudi est. s. istæ res est. D E. hoc vitio datur:

ssimè. D E. porio autē. s. non hercle oriū est
 ibi auscultandi: pisceis ex sententia

sum: hi mihi ne corrumpantur, cautio est.
 nobis tam flagitiū est, quàm illa Demea, nō

obis, quæ modo dixi: & quod queo,
 is ad eundem illis præcipio modum:

sum est: hoc adustū est: hoc lautum est parū:
 æte: iterum sic memento: sedulo

quæ possum pro mea sapientia.
 io, tanquam in speculum, in patinas Demea

e iubeo: & moneo quid factū opus fiet.
 æc esse, nos quæ facimus, sentio:

quid facias? vt homo est, ita morem geras.
 id vis? D E. mentem vobis meliorem dari.

s hinc abis? D. recte. s. nam quid tu hic agas?
 uid bene præcipias, nemo obtemperat?

D E. Ego

D. E. Ego verò hinc abeo, quando is, quan-
huc veneram,

Rus abiit: illum curo vnum: ille ad me attinet.
Quando ita vult frater, de isto c ipse viderit.
Sed quis illic est, quē procul video? estne hi-
Tribulis noster? si satis cerno, is hercle est:
Amicus nobis iam inde à puero: dii boni,
Næ illiusmodi iam nobis magna ciuium
Penuria est, homo antiqua virtute, ac fide:
Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publi-
Quam gaudeo, vbi etiam huius generis reli-
Restare video. vah, viuere etiam nunc liber-
Opperiā hominem hęc, vt salutem, & colle-

Disperii: Ctesiphonem audiui filium.] *Hi-
tur, quod seueri homines, ac recti & honesti
vel ridiculi sunt, vel odio habentur, quoquo a
Magno autem affectu, & quasi exclamantis ad
quasi causam redderet cur dixerat, Disperij. Vnā
raptionē cum Aeschino.]* *οὐκ εὐνοία, in qua
quantum commouebitur Demea ipsa re compert
parua rei suspitione tantum se afficiat. Raptio
personam refertur: Rapina ad rem: Raptus est ad
si volumus proprie loqui. Id misero restat.]* *B
tanquam iam summum malum sit, Aeschinum e-
pium. Et misero mihi: quasi qui nihil nesciat:
rante Mitrone. Si illum potest.] Non dubitauit
ideo dicit Potest. Qui alicui rei est.] Recte, d
supra dixit, Non fratrem rei dare operam videt
parcum ac sobrium. Etiam eum ad nequitiam
cere.] Quasi inuitum dixit, non vocare, sed abdu-
cimur enim volentes, sed abducimus inuitos. Neq-
tem proprie libidinosā inertia dicta est, quod ni-
nullique rei apta sit. Vnde & nugæ, quod nihil e-
à non agendo. Credo abductum.] Non iisse,
etiam esse: quasi adhuc culpa nō sit illius. In gan-
quo.] Veteres ganeum meretricium tabernam
δοξίης γὰρ τὰς αἰσῶν γῆς, quod ipsa sit in terra, n-
nacula, superius. Vnde & taberna quasi traben-
dioribus dicta trahibus, quibus superiora suspe-*

asit ille impurus.] *Suademus facilia: Persuade-
 fficilia. Et suadere facientis est, persuadere perfi-
 . Impurus pro improbo ponitur apud Terentium. Et
 oq; excusata voluntas est Ctesiphonis, cui à matre
 & improbo ingesta sit persuasione nequitia. Sed ec-
 yrum ire video.] *Ire & abire, & venire, signifi-
 : video.] Ire pro venire: vi, Nec vero Aeaciden. me
 tatus euntem Accepisse lacu. Atque hercle hic de
 illo est.] *Figura* de grege illo est. Ordo bonorum
 lorum dicitur, & grauium: vi equester ordo, sena-
 rdo. Grex vel bonorum vel maiorū est, & leuium.
 ro, In his bonis gregibus omnes aleatores, omnes im-
 pudiciq; versantur. Quæritare.] *Instanter quæ-
 arnifex.] Pro Ganeo positum est. Non ostendam
 velle.] *Scilicet scire vbi sit. Quo pacto se habe-
 rramus ordine.] *Hoc rectè, quia dixerat Mitio,
 equid est, volo scire, atq; hominem conuenire si a-
 um est. Et enarramus, pro enarrauimus: vi, O-
 mo fumat neptunia Troia. Et ordine, bene: quia
 ter fatetur. Fallax autem & captiosa narratio
 d timemus fateri. Nihil quicquam vidi lætius.]
 im ποσειδων. Hominis stultitiam.] *Scilicet quia
 , ignorans vbi Aeschinus sit. Collaudauit si-
 Plus additum est, non enim solura non accusauit,
 illaudauit. Distrumpor.] *Mire: his enim verbis
 setur, collaudauit. & egit gratias. Et vide αὐξενω
 i reseruatam. Argentum adnumerauit ilico.]
 illud est, Cur tu his rebus sumptum suggeris? Et
 m inquit, adnumerauit, sed quod peius est, ilico.
 ibutum.] *Distributum, in diuersa tributum, id
 aritum per pulmentaria. Huic mandes si quid
 iratum velis.] *ἐπωρεία est maioris stomachi: quia
 , Ex sententia distributum, id est, vt iudicat De-
 pidatum. Sic alibi, Columen familiae nostræ, Bone
 lue. Ehem Demea.] *Ehem interiectio est com-
 quasi perculsi re subita & noua. Quid agitur?]
 ntis est, non interrogantis: vt alibi, O noster quid
 l agitur? Nequeo mirari satis rationem.] *Mi-
 tiam illa quæ vehementer praua sunt. Et ideo mi-
 horrere, & reprehendere positum est. Et rationem************

Ἰσολκῶς dixit *malam*: cum non sit ratio nisi bona, quitur *populus*. Est *Hercle* inepta.] Hoc ad se dicam dolo.] Ne mentiar, id est, ex contrario deat: sed ut sedulo dicam. Atq; absurda.] Ine *stultum tantum*: *Absurdum*, quod & *stultum* ipsa *stulticia* diuersum, & quasi repugnans sibi locutus est, ut videtur *inep. am* rationem ad referre: *absurdum*, ad *Micionem*, quem iam fieri contrarium senectuti est. *Cōgrum* istam *ma* *Ἀγρολῆ* quia erant alij, non maximi, ut è contra *usq; minor*, quia est & maior. Nam istum qui *ἔλατῶν* est. videtur enim ostendere digito quem aqua finito ludere paulisper.] Sic ostendit *sonasse*, qui viuos attulit pisces. nam non *ludi* *riuus*. Prius nolo.] Superbe, & pro auctoritate non oportet, sed nolo, subauditur. purgari eum ex mora corruptelæ accessurum *pisci* ex eo ostendit *Ludere*, hoc est *vinere*, & non *laxum* *vinere* dixit, *natare*: quod etiam possunt languidi *piscis* super planum fecit quid sit *Purga*, dicendo e *Purga* igitur, *exossa* significat: non ut quidam *ossabitur*, *comedetur*. *Mihi* quidem nō placet hoc ad *senem*. & vide quid totum *superbè*, & dixerit ob *auariciam* omnium *dominorum*, *Demea*, quem tantum *pro* illis *contemnit*. *Sal* *Hoc ad discipulum*. *Salsamenta* aut *salsi* *piscis* *ridum*. *Salsamenta* hæc *Stephanio*.] In te opera danda est, ut *stomachetur* *Demea*: excepit *ipse* in *sine* *commutat*: *Hæc* ergo *causa* est; *quare* *que* *illi* *obicitur* *magnis* *e* *inferent*: *se* *ut* *luxu* *centem* *que* *seruum*. *presertim* *qui* *adolescens*: *gus* *fuert*.] *Vtrum* *studione*.] *Aut* *ordo* *est* *aut* *est* *παρὲν* *tertium*: *aut* *verò* *per* *ἔλατῶν* *quasi* *dicat*, *virum* *est*: *aut* *virum* *verum* *est* *accipit*, *virum* *subdistinguat*, & *separet* à *se* *cessse* *est*. *Vtrum* *studione*.] *Aut* *virum* *si* *pe* *aut* *Ne*: *aut* *certe* *παρὲν* *figura* *est*, *pro* *virum* *id* *sibi* *habet*, *si* *sciens* *ladi* *filium*? *Laudi* *pu* *decipit*. *Si* *perdidit* *gnatum*.] *Et* *magnis* *dixit* *Aeschinum*: & *mice*, *non* *addidit* *cui*

misero mihi] Hoc est quod supra dixit. *Aegre est, a-*
non sum. Videre videor iam illum diem.] Illum
quasi querendum tristem ac funestum. Quod ante
s modo est videre.] Hoc sumpsit Poeta de illo per-
io ancille dicto, Quod ante pedes est, non videt: cali-
tur plagæ. Sed etiam illa quæ futura sunt.] Ma-
licula est assentatio. si quis maxime laudetur, quibus
ie caret. Ist hæc iam penes nos psalteria est?] Di-
ist hæc, ostendit iam dudum se hanc indignari. Est
ritus] Vi. Illam confidens catus. An domi est ha-
is?] Proprie. quia haberi vxor dicitur, & haberi
cum coit. Credo: vt est dementia.] Sic & in Eū-
Eam se intendit esse, vt est dementia. Et nominati-
us esse potest, & septimus. Si septimus, perditus, aut
ale subaudimus. Sed melius nominatiuum accipi-
sum. Incepta lenitas patris, & facilitas praua.]
s, ad permittendum: facilitas ad ignoscendum, sic
n. Sed ego, lenitatem ad Mittonem refero, qui hæc
patitur: Facilitatem ad Aeschinæm, cui hæc per li-
n facilitas datur. Præuim autem est, quod & ipsius
acientem: malum, quod alios tantum. Fratris mei
m pudet pigetq;] Pudet, in his quæ turpiter fa-
ret, in his quæ cum damno ac malo. Pudere etiam ad
s: Pigere, ad dolorem refertur. Pudet, quod turpe
*ret, quod dolet. Nimum inter vos Demea. * nunc e-*
dditum est, quod supra dicebatur. & præterea repe-
Nimum confirmauit superius dictum, non soluit.
tantus quantus.] Id est, quantum unque. Nihil
piencia es.] Ridiculè prius additum nihil, quàm
tam laudis nomine. Deinde si sapiens dixisset, nota
*isset irrisio * sed stultus. Nihil nisi sapientia es, il-*
inium.] Nec tu sapiens, sed sapientia: nec ille somni-
sed somniū, ὄναρ ὄλον. Sinceres verò illū tuum.]
zumento fabule repetit Sincere & ἐπωμικός inter-
Totis sex mensibus.] Totis, quasi longi sint. Id est
s, vt ne vnium quidem diem minus à sex mensibus
uid capturus sit filius. Nimis comica & moralis as-
o, Quam ille quicquam cæperit. Multum dixit, &
x menses, & olfecissem, & priusquam cæperit. Non
stem.] Totum ridicule. Nam quid olfecisset, qui

nondum quicquam scire cepisset, cuiusque naribus obiectum fuisset? Nam ideo nares à naritare dicitur quod nos odoratu doceant præsto & prope esse, quod oculi non vident. Vigilantiam tuam mihi naribus est, quam maxime scio. Sic fiet modo ut nunc edicit qui, sed respice ad argumentum, & ridebit plantem Demcam. Ut quisque suum vult esse, hæc sunt sententiæ & semper probabiles, & prope dicula. Plautus in milite glorioso, Nimia est mihi pulchrum esse hominem. Quid cum? vidisti die? Quid enim, initium interrogationis futurae alicuius. Sic in Heaut. Sed Syrium, quid enim? filium? Hoc clarè, Tuumne filium? Moris et cogitat quid respondeat, interrogatione remouendam hunc rus. Vt pecudem dixit abigam: non nem, mittam. Abigam. Hoc lentius, & abigam eudem dixit: unde & Abactores dicti sunt. Cicero Equarum greges istum abigendos curasse. Iam aliquid ruri agere arbitror. Hoc clarè. Aliud agere arbitror. Hoc plus est, quam illic esse. vult et laude eius loqui: ut supra, Rei dare operam: parcum, ac sobrium. Et agere proprie dixit. nam do, ager dictus est, quod in eo multa agenda sunt egomet produxi. Mutata præpositione, non sed produxi dixit, id est porro dixi. Metui, ne hæc translatio ut subleuat Ctesiphonem, ita Aesopidiosa est. nam hæreret, non animo, nec voluntate scio decipientis aucupis. Quid autem? Quid pro vel ob quam causam. Vergil. Quæ fortuna viri quo littore linguant. Quid veniant. Cuius contra significatione. * Id quod te oro. Nihil reticuit. enim minorem fratrem non pepercisse maiori: nec se quicquid erat opus. Cœpit clamare.] hinc & cœpit, & clamare: & quod sequitur. Adogio est.] Aggredimur de longinquo: Adorimur aliis, & ex proximo. nam adoriri, est ad aliquem est, exurgere. De psaltria istac.] Hic mirè sensatus est: & memoriter, quia ille dixerat, Quia penes vos psaltria est? Interuenit homo de iudicio.] Interuenire, est in medio negotio, quasi e

enire, & opprimere in ipso actus eos, qui rem celatam
 .Et vide quam oratorie narrat gestionem rei, que
 am facta sit: his enim fides fit. Aeschine hæccine
 a facere te?] Et accusatio à persona: & vide pon-
 nomine Aeschini. Hæc te admittere?] αὐξήσις. nã
 admittere quam facere. Hæc te admittere indi-
 Pronum est hæc statim credere Demeam de eo quem
 is laudauerit. Non videt fratrem rei dare operam,
 e, parcum, & sobrium: vnde mira poetæ arte & ini-
 media, & postrema sibi congruunt atque respon-
 achrymo gaudio.] Immoderata letitia, maximè
 am, lachrymas habet. Recte ergo additum est, gau-
 sia lachryma solus marorem significant. Non tu
 gentum perdis, sed vitam tuam.] Hæc figura o-
 dicitur dicitur, qua ostenditur non esse mediocre
 actum est. Hui.] Quasi admiretur ipse que narrat.
 præceptorum plenus est istorum ille.] Vide De-
 ion desinere culpam Aeschini in Mutationem confer-
 m è contrario præceptorum suorum vult esse quod
 esiphe. Istorum.] Quæ dicis scilicet, Non tu hoc
 um perdis, sed vitam tuam, Phy.] Interiectio mi-
 st. Domi habuit vnde disceret.] Vnde, id est, de
 sedulo. ἰδιώτης dictum est, fit. Et sedulo, sine do-
 instanter: quia negligentes, dolosi dicuntur. In-
 : tanquam in speculum vitas hominū iubeo.]
 um an rectè speculum induxerit, cum alienas vi-
 t inspicendas esse. nisi fortè, ad causam admonen-
 si, non ad effectum referamus. nam causa inspi-
 peculi, emendatio est vultus: effectus formæ per i-
 m resultatio. Hoc laudi est, hoc vitio datur.]
 nilosophice, sed civiliter monet, non enim dixit, hoc
 , sed hoc laudi est. Nec, hoc malum, sed vitio datur.
 : idio: a, & comicus pater, non ut sapiens & præce-
 : allide.] Callidus dictus est etiam qui exercet do-
 llidus dicitur, qui callum sibi vsu artis induxerit.
 es est.] Non quam rem geris Mitio: non ut ille a-
 t significat, hoc verum est, hoc v. i. e. est. Porro au-
 Prope delinitus erat Demea contra institutum ar-
 ti. Artificiose igitur poeta subiecit ex persona
 vnde illum ad amaritudinem provocet. Por-

iō autem.] *At verò, & huiusmodi principia narr
 sunt, quibus superiora sequentibus conueniuntur.
 id nobis tam flagitium est.] Non dixi peccatum
 dens senem sed flagitium. Et quidem flagitium con
 piscas, vel talia. Quod queo.] Quod possum. sed
 tuit dare, ut aduersionem de sua arce faceret Syrus :
 re ostenderet nihil ab illo dici serio. Quod queo.]
 quando sumpsit magis. Sic & infra, Sedulo mor
 possum, pro mea sapientia. Et Liceronis dictum refe
 rum, qui coqui filius securi causas agebat. Tu q
 aderas huic causæ.] Nam apud veteres coquus :
 c literam, sed per q scribebatur. Ad eundem illi
 cipio modum.] *arguta imitatio. Ad deridenda
 meam, omnium qua serio ille supra dixerat. Hoc
 est, hoc adustam.] Hac contextè & coniunctè di
 quia non vicissim Syro assentatur senex. Pro mea
 tia.] dixitque nos sapientia dixit, quia condiment
 stu ac sapore temperant coci. Tanquam in speculo
 Et hic speculum non ad imaginem vultus, sed ad c
 contrapositæ rei retulit. Nos quæ facimus.] Non
 Mitio, Acshinus, & familia. An nos pro Domin
 An nos, pro Ego? & melius. Sentio.] Cum dilata
 vultuose dicendum sentio. Verum quid facias?
 facias, pro quid faciat : vnusquisque scilicet. Ut
 est, ita morem gerias.] Virum aptum proverbiu
 nis, an etiam amicis? Ut est, Obsequium amicos,
 odium parit. Et hæc sententia modo velut querela
 voce proferenda est. Mentē vobis meliorem dai
 rō vis, respondit agresti feritate. nam respondendi
 Recte, aut Valcæ sed hic, ne vel abiens blandus
 salutationibus ipsis amara supponit. Et memen
 hunc eundem in saluta rē relinquere, qui adueniēs p
 re nec salutauerat, nec resalutauerat fratrem. Mei
 tem, pro bona ac tolerabili posuit. non enim bonā c
 meliorem optet. sic Verg. Dii meliora pijs, errorem
 bus illum. Tu rus hinc abis?] Vult Syrus nosse
 Nā o id tu hic agas.] Adidit hortatum, ut qu
 mi abeat. Te rus hinc abis?] Qui consuetudinis
 est, ammaduerit has interrogatiōnes non inquire
 sa poni, sed admonitionis loco esse, apud eos quos**

re. Sic igitur interrogat, ut hortetur: & sic pronū-
 t & sciat. & approbet quod rogat. Quando is,
 obrē.] Non locutus is quamobrem, pro is propter
 & alibi, In eo me obsecro, solum id est charū mihi.
 cuto vnum.] Vnum cum exceptione. & tamen sic
 sr, ut appareat illum non posse sibi imperare obli-
 i Aeschini. nam idcirco addidit, Quando ita vult
 de istoc ipse viderit. Amare capit, & ideo tenet. Nā
 curare, propemodum reposcere est illum quem de-
 uis illic est quem procul video? est ne hic He-
 num ma causa est, cur non abeat Demca, propter ali-
 fabula partem: & simul aliud additur quo indi-
 Bene autem dubitari & familiam * ciuem & mul-
 jens à conspectu ciuium. Nā illiusmodi iam no-
 gna ciuium penuria est.] Nā valde. Illiusino-
 susmori est Hegio. id est, qualis. Et magna oixovouia
 audatur, ut postulationi eius statim adsit fides.
 cito mali quid ortum ex hoc sit publice.] Virū
 anus est, ne moriatur: an est testimonium vitæ ho-
 nunquam obfuturi reipublica. Vbi etiam huius
 s reliquias restare video.] Paucos ac raro bonos.
 liquias, pro relictis paucisque dixit. ideo restare et-
 etum est. Viuere etiam nunc lubet.] Ex hac dele-
 re ostenditur Demca, & quam peccantibus sit ama-
 lauus: & quam facile incusationi huius tanquam
 testimonio crediturus sit, & quantum doliturus
 Aeschino, qui displiceat talibus viris.

C T V S III. SCENA IV.

HEGIO. GETA. DEMEA.

P AMPHILA.

dij immortales, facinus indignum: Geta Senarij.
 id narras? GE. est sic factum. H. ex illāne sa- Iambici.
 ia
 illiberale facinus esse ortum? ò Aeschine,
 aud paternum istuc dedisti. DE. videlicet
 saltria hac audiuit: id illi nunc dolet
 io: pater is nihili pendit. hei mihi,
 am hic prope adesset alicubi, atque audi-
 : hæc.

HE Ni facient quæ illos æquū est, haud sic auf

GE In te spes omnis Hegio nobis sita est:

Te solum habemus: tu es patronus: tu parens:

Ille tibi moriens nos commendauit senex.

Si deferis tu, perijmus. HE. caue dixeris:

Neq; faciam: neq; me satis pie posse arbitror.

DE. Adibo: saluere Hegionem plurimum

Iubeo. HE. te quærebam ipsum; salue Demea.

DE. Quid autem? H. maior filius tuus Aeschinu

Quem fratri adoptandum dedisti, neq; boni,

Neq; liberalis functus officium est viri.

DE. Quid istuc est? H. nostrum amicū nora
mulum,

Atque, prior
syllaba per-
tinet ad ver-
sum præce-
dentem.

Atq; æqualem? DE. quid ni? H. filiam eius virg
Vitiauit. DE. hem. H. mane, nondum audisti D
Quod est grauissimum. D. an quicquam est
amplius?

H. Verò amplius: nam hoc quidem ferundu
quo modo est.

Persuasit nox, amor, vinum, adulescentia:

Humanum est: vbi scit factum, ad matrem virg

Venit ipse vltro lacrumans, orans, obsecrans

Fidem dans, iurans se illam ducturum domum

Ignotum est, tacitum est, creditum est: virgo e

Compressu grauida facta est: mēsis hic decim

Ille bonus vir nobis psaltriam (si dis placet)

Parauit, qui cum viuat: illam deserat.

DE. Pro certōne tu istæc dicis? H. mater virgini

In medio est, ipsa virgo, res ipsa, hic Geta

Præterea, vt captus est seruulorum, non malu

Neq; iners, alit illas: solus omnem familiam

Sustentat: hunc abduce: vinci: quære rem.

GE. Inò hercle extorque, nisi ita factum est D

Postremo non negabit: coram ipso: cedo.

DE. Pudet: nec quid agam, neq; quid huic resp

Scio. GE. intus clamat Pamphila. PAM. miseran
differor doloribus.

Iuno Lucina fer opem: serua me obsecro. HE. h

Numnam illa quæso parturit? GE. certe Hegio
hem,

lem nunc vestram implorat Demea.
 os ius cogit, id voluntate impetret.
 mum ut fiant, deos quaeso, ut vobis decet:
 r animus vester est, ego Demea
 vi hanc defendam, atq; illum mortuum.
 us mihi erat: vnà à pueris paruuli
 educati: vnà semper militiae & domi
 paupertatem vnà pertulimus grauem.
 pter nitar, faciam, experiar: deniq;
 i relinquam potius, quàm * illas deseram. * a. illam.
 ihi respondes? DE. fratrem conueniam

mihi de hac re dederit consilium, id sequar.
 Demea hoc tu facito tecum animo cogites:
 os facillimè agitis, quàm estis maxime
 , dices, fortunati, nobiles:
 xime vos æquo animo æqua noscere
 , si vos vultis perhiberi probos.
 o, fient, quæ fieri æquum est, omnia.
 et te facere. Geta duc me intro ad Sostratam.
 me indicente hæc fiunt: vtinã hoc sit modo
 im. verum nimia illæc licentia
 euadet in aliquod magnum malum.

quiram fratrem, ut in cum hæc euomazna.
 immortales. *[Hæc scena fidem amici erga defis-*
naturitatem senilis orationis, & accusationem e-
ludere nolis ipse accusator, continet. Indignum
Iam narrauit Geta: & rectè. non enim apud spe-
erũ fuerũt dicẽda quæ dicta sunt. Illud sanè ad-
iusmodi Hegionis verba induci, qualia esse de-
notopere laudati viri, & eiusdem Hegionis ac De-
id narras?] Mirantis est, non interrogantis. Q
, pol haud paternũ.] Mira maturitas: in qua
rum magis iniuriã illatam orbæ virgini, an Ae-
caste, plus doleat. seruatur enim in Hegione quod
si, & amicus. Tã illiberale factũ.] Ia est, non
uccenseas, laudare homines, factum reprehẽ-
d paternũ istuc dedisti.] Deest facinus. & de-
cisti. Sed sic dicitur in re magna, ut, - dabis ille
boribus stragemque satis. De psaltria hæc

audiuit.] Sic errat Demea, ut intelligatur quātū
 trāsi in ijs quae inopinata audiet. Videlicet de
 hac audiuit.] Videlicet confirmatiuum est, ut, V
 videre licet: sic scilicet, scire licet: licet, ire licet. I
 pendit.] Is abundat, ut in Hecur. Perij, is mihi, y
 bit plus paulo, sua quae narrat facinora: Aut is, y
 subiunctiuum pronomē minus quā finitū. Vt i
 prope adesse.] Quasi non crediderit dicenti, In c
 omni populo. Haud sic auferent.] Quomodo acc
 haud sic auferent: an factum suum auferent sic? a
 rexerint culpam, non silentio transiuros in soi, ve
 quod factū est? Et ni.] Si non significat. Haud si
 x nouerit. Quae illos æquū est.] Subauditur fac
 periori per *οὐδὲν ἢ ἰν* intellectum. Haud sic aufe
 est, leniter abibunt, vel subtrahent culpam. Hau
 ferent.] Senilis & matura comminatio. & est Si
 stratio gestura continens leuissimæ ac paruae signif
 In te spes omnis Hecio.] Ut narratio non fac
 saria, ita preces inierponenda sunt. Tu es patro
 parens.] Patronus autem temporale nomen est
 ris: aut certè appellatio est, per quam ostenditur,
 cultus & obsequij debeatur. est enim nomen ad
 Parens autem, veri amoris nomen est, & æquali l
 net interpretationem. Et vide quā vigilāter poet
 pliciter matronā de absente Hecione loquentem i
 Coluit nos dixit: cum seruus & supplex ad præ
 quitur, Tu es patronus, inquit. Ille tibi morien
 mendauit senex.] Seruus magnum veritatis in
 didit, dicendo moriens, nemo enim moriens non v
 tur, & vrgentia, vnde in iure vltima iudicia cert
 Sic & alibi, Hanc mihi in manibus dat, mors conti
 occupat. Si tu deseris, perijmus.] Proprie qua
 nā socius aescit: Parens prodit: Patronus deserit
 Post defectionem sociorum & Latij. Et Verg. vni
 Prodimur. Et alibi prodidisti & te, & illam m
 gnatum: quod quidem in te fuit. Plaut. Qui li
 bent, eos deserunt. Hinc & milites, qui defensione
 deberent esse, desertores esse dicuntur. Hæc au
 magnam vim habent, si per singulas partes ora
 siderentur, ad commouendam precibus Hecio

ronus, ab honesto: Tu es parens, à iusto. Si tu de-
 rrimus.] Et huic rei maximè respondet oratorie,
 & maximè commouit. Et, En ego victa situ. Et,
 io. Alij dicitur perimus tū èνφημισμῶν respon-
 im. Satis pie posse.] Decet facere. Neque me
 posse arbitror.] *Honesto locutio. qua significat*
fecerit, pro pietatis debito illis merito parum es-
s autem hic est, Neque faciam quod nefas est, ut
am, nec hoc ipsum, quod facio, satis pium est, pro
essitudine. Et bene addidit, satis. ut, Et sapiens,
en satis. Saluere Hegionem plurimum iu-
leo prouidit Demea, non prouisus est, quia oport-
audire quæ loqueretur Hegio, & ex illius iam
indignationem moueri. Iubeo autem: volo signi-
quod sequitur, id quod præceat. Non iubemus
quod uoluerimus, & est Homericum. Maior fi-
Ac chinus.] Artificiose postulatio: in qua, ne
mea diceret, nihil ad se hanc querelam pertinere,
ni Ctesiphonem curare debeat, infertur causa, cur
nulet pater, quia filius, quia maior est, quia Ae-
si quid est in ipso nomine charitatis, quia fratris
is, quia bonus & liberalis. & contra hæc, quibus
est, fecit. Neque boni.] Quasi id quod est, velit
debet. Neque liberalis functus est officium
uarendum inter bonum & liberalem quid inter-
onus est, qui non nocet? Liberalis, qui etiam pro-
bonus qui non peccat in facto? Liberalis, qui nec
idem? Aequalem.] ομῆδιν. Quid nisi?] Plus est
quam noueram. nam quasi corripit dubitantem
quid ni: ut subaudiatur, nouerim. Filiam eius
n uitiauit.] Vides quantum valeat iniuria, vel
personarum. Non contentus facinore, personas
ante proponendas. Hem.] Inierectio est irati ve-
r, quippe qui aliud vitium audiebat, præter cri-
e sciebat. Quod est grauissimum.] Quis illud
in quicquam est etiam amplius?] Amplius
utis est, nam ideo Nondum etiam audis quod est
num. Amplius.] Id est maius. Persuasit nox, a-
ium, adolescentia.] Plaut. in Bacch. Quia istoc
fius feri nihil potest, nox, mulier, vinum homini
adolescens-

adolescentulo. Et hæc omnia ab impulsione par-
 tur, non à ratiocinationis. Ideo & persuasit dixit.
 stans persuasio, impulsio dicitur. ut ipse, Dum in
 animus, paulo momento huc illuc impellitur. Huius
 est.] Nihil tandem ex ea sumptum consuetudine e-
 non humanum. & hoc dicere solemus, ubi peccat
 dem non negamus, sed tolerabile esse dicimus. P
 nox, amor, vinum, adolescentia.] Hæc in
 ἀκούδης, ut multa videantur. Vinum.] Pl
 quam si vinolentiam diceret. ut, Tu nihil nisi sapi-
 ille somnium. Proximum huic & simile in Hecy-
 virgine una adolescens cubuerit. plus potus, sese i-
 nere ut potuerit, non verisimile dicis, neque veri-
 error. Verg. Bacchus & ad culpam causas dedit. Vb
 etum.] id est, intelligit & sentit. quia supra futu-
 cauerit: & quia qui impulsione peccat, non pecca-
 natione. Hic locus illi rei occurrit. Cur ergo tacu-
 rans, obsecrans.] Orare, est placidos petere, Ob-
 rator rogare. Unde plus facit obsecrans, quam or-
 verò orans, quam rogans. Cicer. Orare & roga-
 ipse ultro lachrymans.] Mire, & ad matrem
 ero lachrymans: ne quod leniter aut mollius mu-
 set, prope pactianem iniisse videretur. Ignotum
 tum est, creditum est.] ἀκούδης per σιωπῆ
 lei, hic loquitur: ut, Imus, venimus, videmus. Igi-
 autem, quod ultro venerat, & lachrymans: Tacitè
 orabat, & obsecrabat: Creditum est, quod fidem
 iurabat. Et honestius impersonaliter, quam igno-
 cuimus, credidimus. Virgo ex eo cōpressu gra-
 sta est.] Hæc addidit, ne ex viliori usu, inhonesta
 virginis ad conceptum libido perueniret. & præ-
 & hoc potuit dici, Ille quidem vitiauit virginem
 si ex alio concepit postea, quæ nunc gravida fact-
 circo & à vitio virginis tempus ostendit, ut cum
 gio conveniret. Ille bonus vir.] ἐγώρεα indigni-
 loco addita est verbis ardentibus. Ille bonus v-
 psaltriam (si dis placet) paravit.] Conclusio a-
 nis. & bonus vir, ἐγώρεα quidem est, sed ab eo p-
 indignèter virum bonum esse debuisse, qui non
 præ, Neque boni, neque liberalis est functus offic-

considera, quo nomine Aeschinum vocat, virum
 scilicet, qui vult eius certa esse promissa, & qui
 npridem videri maritū velis. Nobis autē ex abun-
 idw rō μō ad indignationem relatum est. Si dis
 Bene interpositū ad inuidiā. Si dis placet.] Scili-
 ios iuratiū est. Pfaltriā nobis.] τὸ ἰδιωτικὸν. sic
 s, & est consuetudinis peruulgata. Illā deserat.]
 rario dū vīnāt obstrictus est. Et deserat.] Vir-
 et. Pro citon' tu ista dicis?] Hoc ideo non dicit,
 m non habeat narrati: sed quia mira sunt scelera.
 rginis in medio est. Terribiliter satis, In medio
 retineri non possit, nec cohiberi quin rē prodat. Et
 cum argumentorum genera duo sint ἐντεχρον &
 sicut in rebus manifestis ἀτίχρον videtur. hoc ergo,
 iperciliis dicendum est, In medio est, nam lenius
 eret, praesto est. Ipsa virgo.] Scilicet qua in Ae-
 rem & testis, & crimen est. Et ideo addit, Rex
 l, Pondus vieri, exactis ad pariendum mensibus.
 l, vt captus est seruulorum, non malus.] Ad-
 igimus aliter dici non inertem Socratem, aliter
 em seruum, aliter non malum Scipionem esse, ali-
 talum seruum esse. Præterea vt captus.] An-
 i capit animus seruilis, tantum non tralus, neque
 a? An, vt captus est seruulorum, quemadmodum
 spium in seruis habendis bonum euenit: vt in ca-
 m vel piscium, vel ferarum plurimum fortuna
 ir? Et hoc ideo, quia seruum euenire bonum non
 aut natura, sed casus est: vt pote in re rarissima. vt
 tus est seruulorū, i. euentus est in seruis. vt captus
 orū, i. vt se habet conditio seruorum. Afran. in Si-
 l's vt seruorū captus est facillime domo atq; nostra
 rouenditur. Ergo captus soricē intelligo. Non ma-
 elis. Neq; iners.] i. artem habens. Gratorie futu-
 & indicē laudat: sed ne improbe facere videatur,
 l facit. non enim dixit, Bonus & solers, sed quod in-
 icit, non malus, neq; iners. Et proferendi Gete
 ime causa est, ne q; permittere videatur in seruo
 , atrocius fiat. & simul vt hac αὐτὸς ἑαυτοῦ non
 Getam, quem prius laudat dicitur, Hunc ab-
 ti, quare rem. Alit illas, solus omnem fami-
 liana

liam sustentat.] *Duas hic res docet: & vnde haec quod testimonium pudicitiae est: & grauem testem Geraam. Solus.] Inertia distinctio est, solus: sed in illo omnem familiam sustentat. Hoc verbo tenuis ostenditur, quod bene frangi esse monstratur in Hunc abduce, vincti, quare rem.] Non inultum, utpote de alieno seruo. ideo Gera plus de se ipse iam ἀποστρεψος tria posuit, ut multa videretur. Hūc abduce.] ut, Tu Voluse armari Volucorū copias. nam postea e litera, huiusmodi verbis ablata abduce, vincti. Eono ordine & abduce: ab hoc illi nō possit intercedere & vincti: ne solutus, ut sciam seruus accuset. Quare rem] Latenter praeter viam tormenta significauit: vincti huius, quare rem: peritatem significat. Imō hercle extorque.] ἀποστρεψος. Et bene ipse de se plus & apertius quam Hegesur. Extorque.] Multum dixit, non torque, sed Torquemus enim hominem, Extorquemus veritatem.] *Aduersus hoc dicit. & perturbans Demeas erit ponderis, Pudet dictum, si Me nec addas, rēdas. Differor doloribus.] Duellor, discrucior. Et proprie hoc genus querere conuenit parturienti cui viscera distenduntur, & ei quae inexpertio nunc primum sentiat. Iuno Lucina fer ope procuratio poetae: ut & vox parturientis, pro succedat ad inflammaandum Demeam. Et nota, praeterquam in comædiis honeste sunt, & ex amore dicitur nullam in scena esse, aut rarissimam vocem. Fe Partui. Serua me obsecro.] Parturientem.] postea haec precatio, & nascentis & parturientis Numnam illa quaeso parturit?] Illa scilicet nomen est: quid enim opus fuerat nomine? Illae sic vestram implorat.] Haec oratoria πλάσις est. vere rogat: sed videtur hoc facere. Et implorare praeterpositis cum ploratu aliquam rogare. Quotogit, id voluntate impetret.] Artificiose simpliciter agendo, diffidere causa videatur. Iugum intelligitur. Deos quaeso, ut vobis decessum non voluntate aduersarium fore. Ut vobis decessum dixit, non ut puella utile est, sed ut vobis**

debet.] *Gracè dixit οὐδὲν ἔσται, & deest faceret animus veiter est.] Officium amici exequi- reddenda causa, cur aduersarius futurus sit. E- mea summa vi defendam hanc.] Non dixit id ē, vos vltiscar: sed hanc defendam. Atque illum uni.] idonea causa est, aduersus viuos querimociendo, pro mortuo scilicet. qua in re, & de officio tus est, & exaggerauit culpam in Aeschino, qui ur in vno & eodem facinore viuos mortuosque le- ignatus mihi erat.] Causa exposita, iam agit He- rsona sua, verum recte faciat: vi quam personam ostendat habiturus. Cum amicitiarum duo gene- vnum necessarium, id est propinquitas sanguinis: voluntarium, quo nobis etiam alienissimi coniun- : Micionem dicit ac Demeam, & viuos, & volun- tum sibi amicos esse: Simulum vero & mortuum, olum voluntate. sed necessitate amicum fuisse cen- a In qua re & illi non deuit, & his purgatur. Sed atus mihi erat, vultu adiuvauit: quia non à coniu- nceptina sumpsit exordium. Cognatus mihi e- ficia multa contra officium vnum Demeæ amicitia- nis. Paupertatem vnā pertulimus gravem] segē est, quia magis coniungit malorum consor- ciam bonorum. Nuar, faciam, experiat.] Sic di- cat vindicabo, quod vult magis significatum esse, ietum. Et ne ei diceretur, nihil poteris: quod ad in- sm sufficit, dixit Experiat. Animam relinquamus.] Modesta comminatio: prius quid sibi possit eue- nit, quam quid passurus sit Aeschinus. Fratrem nam Hegio] *Vultuose pronuntiandum, hoc dicit Hegio, quasi dicat, In manu fratris est constitu- r mea Quid mihi respondes?] Respondere pro- titur, cum lis intenditur. Respondere enim, est prio- qui, quasi respondere, verba fundere: vi, Fundit- ore querelas. Respondere.] Posteriore loco dice- Demea hoc tu facito] *ἐπιπέσει πρὸς supra ha- minationis. Quam vos facillime agitis.] Vi & icilem victum paret. & vide quam oratorie laudes it argumenta suadendi. Acquo animo æqua e oportet.] Bene dixit, æquo animo: quia poten- tiori &***

iori & fortiori contra naturam est æquitas. I Persequebatur eum, quemadmodum apparet e Decet te facere.] Sollicita obsequela Hegionis, loquendo, ostendit impotentiore personam con schinum, quo magis gaudium crescit comædiæ: quæ ac tanto, pauperior puella, sed tamen cupita, i Non me indicente.] Quia dixerat, ipse sentiet. Et nimis dura compositio est: sed apta irascenti. hoc sit modo defunctum.] Vinam, desperant bet. Hoc, id est negotium, id est raptus virginis Etum, finitum, id est, vt non peiora committat. De finitum, id est, ne vltterius peccet Aeschinus. Nil licentia.] Quam illi dat Mitio. Profecto euac ardua & prærupta veniet. Hæc euomam.] Ad dam, sed euomam, vt pote quæ me ægrum facium me releuabo, cum languor ille egestas sit. Nam hoc translatione significat.

ACTVS III. SCENA

HEGIO.

Senatij.

BONO animo fac sis Sostrata, & istam, que Fac consolere, ego Mitionem, si apud fe Conueniam, atque vt res gesta est, narrabo Si est, facturum vt sit officium suum, Faciat: sin aliter de hac re est eius sententia, Respondeat mihi, vt quid agam, quamprim

BONO animo fac sis Sostrata.] Hi sex versu busdam non feruntur. In hac scena videtur i Sostrata Hegio respondere. Potest tamen & ipse tanquam qui & rem nouerit, & mærore eius n Bono animo fac sis Sostrata.] Meminisse quod dixit, Duc me intro ad Sostratam, & quia in proscenio est * non potest scenam. nam aliud. Eamus intro, vbi dicitur, Intus despõdebitur, int getur si quid est quod restet. illud enim interi extra omne proscenium. Fac sis Sostrata.] Sis, ce additur verbo, ne, quod imperatiuo modo pr tur, superbum sit. Deductum est autem à senat si formula. vbi enim aliquid Senatus Consultib

lit, si eis videretur. Et istam quod potes.] *Quia
tristis, & cir. a testem fuit.* Quod potes dixit.
[Infolere.] *Diuis res dixit, quas C. ordine locutus
u bonum habe animum, inquit, & istam fac habe-
Mititionem.] Quia Demeam iam vidi. Si est fa-
officium.] Hoc dicendo, promittit eum esse factu-
m facile est unumquemque suo officio fieri. Ut
gam, quam primum sciam.] *Mature neque
atur, neque segnem ostendit se fore.**

C T V S I I I. S C E N A I.

*in quadrati cataleptici, uno aut altero trochaico
catalept. mixto. Dime. ex vnus Iambicus.*

C T E S I P H O. S Y R V S.

atrem hinc abisse rus? s. y. iam dudum. c. r. die
des. s. y. apud villam est.

im maxime operis aliquid facere credo. c. r.
m quidem,

tum salute eius fiat, ita se defatigarit velim,

io hoc perpetuo prorsus è lecto nequeat
re. (nam hunc diem

at, & istoc si quid potis est recius. c. r. ita:
timis cupio, vt cœpi, perpetuum in lætitia

e.
rus nulla alia causa tam malè odi, nisi quia
t: quod si abesset longius,

x oppressisset illic, quam huc reuerti posset
l.

i me illic non videbit, iam huc recurret,
o.

me, vbi fuerim: quem ego hodie toto non
c.

am? s. y. nihil ne in mente est? c. r. nunquam
uam. s. tanto nequior.

imicus, hospes nemo est vobis? c. r. sunt:
ostea?

opera vt data sit. c. r. quæ non data sit? non
fieri. s. y. potest.

: diu. sed si hic pernocto, causæ quid di-
re?

Syrus, quam vellem etiam noctra amicis
mors esset dari.

Quin tu otiosus es: ego illius sensum pulchrum
Cum feruit maxime, tam placidum, quam
reddo. et quomodo.

s. Laudari te audit libenter: facio te apud
deum:

Virtutes narro. et meas et tuas: homini
cruciatæ cadunt

Quasi puero, gaudio: hem tibi autem. et
et s. Lupus in fabula.

et r. Pater et s. ipse est. et r. Syre quid agis.
s. fuge modo intro, ego videro.

et r. Siquid rogabit, nusquam tu me: audisti
ut ut desinas?

AIn patrem hinc abiisse rus? *[Hic ostenditur
boni adolescentuli, et veri * sed ad peccandum.
Esti conscientia et reuerentia parentis apparatus.
rerorum patrum circa filios, Syro Demeam et
Kin' patrem hinc abiisse rus?]* Compendio
quid sic iam locuturus Syrus. Nunc autem
liquid operis facere credo. *[Vide quasi idem
non Syri esse, de opere loqui. sic enim dicit et
illud, falso: hoc, serio. Vanam quidem.]* At
fit, subaudiendum, et distinguendum antequam
quod sequitur. Quod cum salute eius fieri
est odisse patrem: sed tantum timere ex proprio
uatur enim in eo et amor filij et amoris affectus
duo hoc perpetuo. *[Quantum sufficit: amari
non opus erat perpetuo dicere, si veridicum dixisset
hoc si quid potius est rectius.]* Decet, addi. non
significaret, non conueniret adolescentem in a d
tunc enim plus temporis optasse languori. Nam
miserere nimis cupio. *[Moriatur saltem, et t
seruum debet dicere, ne indecorum adolescentem
sit hæc ita dixisse: quamuis eiusmodi adolescentem
comici, ut Nauius in Triba elo. Deos quæso
et patrem et matrem meos. Miserere nimis
mihi abundat, more comicorum, qui hoc dicto
nem inculcabant. Cupio, ut ceppi, perpetuum]*

re.] Qui & supra dixit, ita quæso: quando hoc bene
 fit, hilarem hunc sitemus diem. Et illud rus nulla
 causa tam male odi.] Mirè ostendit omnia ex deli-
 pratum verti: aded ut miseram putet adolescens
 banam villam: qua re ceteri delectantur. Illud ergo
 am cum desestatione dixit: & Male, & nimis, & Mi-
 um nimium, & malum, miserumque est secundum
 sententiam, Ne quid nimis. Quod si abesset lon-
 amori magis, quam rei consultit adolescens. Iam huc
 et.] Mirè de tone, recurret dixit, ut eius instantiam
 straret. Nihilne in mente est? Sic hoc accipiendū
 adolescenti libero malitiam putemus, non sapiētiam
 aded in hac re magister est servus. Tāto nequior.]
 dictum est, ut è contrario dicimus, tanto melior.
 uam quicquam.] ἀπελκρον pro nunquam, id est,
 liens, amicus, hospes, nemo est vobis? Vide-
 rum ad nequitiam, ut simplici adolescenti mentiēdi
 lemonstret, & honestam tenet adferre argumen-
 mendacium, propter clientem, amicum, aut hospi-
 vrve cessare vixim, quod tamen ne sic intelligit ru-
 rusticus adolescens. Client, amicus, hospes, ne-
 t vobis? Mirè sic interrogavit, ut qui agrestes in-
 osque reprehendat, & insociabiles alijs, propter a-
 tem rustici senis. Hisce opera ut data sit.] A su-
 subauditur, veniat in mentem, id est, cogita, dari
 è: & datam dicito. Quæ non data sit? Hic de fa-
 xstio est, in qua quidam disputant, quædam tunc
 lia intelligi, quando facta sunt, cū autē non fiunt: non
 non fieri, sed ne possibilia quidem esse dicendz, qui to-
 udō: xπr dicitur. Potest.] Iterum subauditur, fieri
 i sit, vel ut credatur data. Interdium.] Bene: quia a-
 maxime nocte opus est. Vah, quā vellē etiam no-
 loc viriusq; personæ convenit, sed melius à Syro, &
 us dicitur, & quidā totū Ctesiphoni assignant abusq;
 in. Et quam vellem, proprie dicimus in his quæ non
 us fieri. Bene igitur deficiente argumēto, cū aliud nō
 ver, in vota conuersus est, vnde videntur magis hac
 Ctesiphonis esse. Calleo.] Calliæ scio. Cum
 maximè.] Tertia coniugatione dixi, vnde fernera
 correpta media syllaba. Quæredo? Miratur,

quæ timet eum quæ se contemnit. Laudari et tu
 libenter.] Quæ de Demæ dicitur, in omnes paren-
 tu. nam neino tam asper est pater, vt non stamin-
 sca laudat filio. Virtutes narro.] Non dicit ele-
 in doles, quæ virtutes. Vir. ues autem sunt perfecti-
 tis, vel à m. ab cuius. Et bene cum stupore respondet.
 Ostendens quod nulla essent. Meas? Teas.] Cum ge-
 nunciare debemus, vt intelligatur irrisio. Quasi
 gaudio. Deest præ: vt sit, præ gaudio. Lupus in fa-
 Silentiij indicio est in hoc proverbio: atque eius mot-
 tio vel in ipso verbo, vt ipsa fabula conticescat: Qu-
 vidisse homines dicimus, qui repente obtinuerint
 ferè is euenit, quos prior viderit lupus: vt cum cog-
 in qua fuerit, etiam voce & verbis careant. Sic I-
 tus & φθίζη νόσος εἶδες. Et Vergilius, vox quoq;
 rim iam fugit ipsa, lupi Marim videre priores.
 tant ex nutricum fasulis natum, pueros ludific-
 terrore lupi paulatim Capua veniens vsque ad li-
 biculi. Nam falsum est quod dicitur interuenisse
 Nauianæ fabule alimonæ Remi & Romuli, dum
 tro ageretur. Fuge modo iuro.] Non dixit, i, ve-
 vade: sed fuge, tanta celeritate opus est. Si quid re-
 nusquam tu me.] Magna virtute Terentius rudi-
 plicem, timidumque inducit Ctesiphonem ab initio
 qui mox opprimeretur cum meretrice accumbens
 uentu patris, ob imprudentiam ac rusticitatem suam
 quam tu me.] Familiaris ἐκλειψίς, & apta pro-
 quare hæc omnia pressa voce cum celeritate pronun-
 da sunt.

ACTVS IUI. SCENA I

Troch. quad. catal. vnus Denarius, paucis Iamb. im-

DEMÆA. CTESIPHON. SYRVS

NÆ ego homo sum infelix: primicia fratris
 quam inuenio gentium:

Præterea autem dum illum quæro, à villa r-
 narius

Videns filium negat esse suum nec quid agam f-

C. I. Syre. sy. quid ais? C. I. non quærit? Sy. v-

C. I. perij. sy. quin tu animo bono es.

Quid hoc (malum) infelicitatis? nequeo satis
cernere:

ne credo haec esse natum rei, ferendis miserijs.
s sentio mala nostra: primus rescit eo omnia:
s porro obuncio. ægrè solus, si quid fit, fero.
o hunc: primum ait se scire, is solus nescit o-
a. (Syr.

Nunc redeo, si fortè frater redierit viso. c r.
ro, vide ne ille hic prorsus se iruat. s y. etiam
s?

uebo: c r. nunquam hercle hodie ego istuc
mittam tibi:

ne iam in cellam aliquam cum illa conclu-
id turissimum est.

, tamen ego hunc amouebo. d e, sed eccum
ratum syrum.

n hercle hic quidem durare quisquam, si sic
otest.

quidem volo, quot mihi sint domini: quæ
est miseria?

quid ille gannit? quid volt? quid ais bone vir?
est frater domi?

d (malum) bone vir mihi narras? equidem
d e. quid tibi est?

tas? Ctesiphon me pugnis miserum, & istam
riam

occidit. d e. hem, quid narras? s y. hem, vide ut
lit labrum.

amobrem? s y. me impulsore hanc emptam
it. d e. non tu eum rus hinc modo

caiebas? s y. factum, verum venit post infa-

percit: nō puduisse verberare hominē senē,
ego modo puerum tantillum in manibus
ui meis?

do Ctesiphon, patriſſas abi, virum te iudico.
las? næ ille continebit posthac, si sapiet,
s.

ter. s y. perquam: quia miseram mulierem &
ruolum,

Qui referre non audebam: vici, hui, per fortit.
 DE. Non potuit melius: idem sensit quod ego,
 huic rei caput.

Sed estne trater intus? SY. non est. DE. vbi illum
 ram, cogno.

SY. Scio vbi sit, verum hodie nunquam monf
 D. hem quid ais?

SY. Ita. DE. diminuetur tibi quidem iam cereb
 at nomen nescio

Illius hominis, sed locum noui vbi sit. DE.
 go locum.

SY. Nostin' porticum apud macellum hanc
 sum? DE. quid ni nouerim?

SY. præterito hac recta platea sursum: vbi eò v
 Cliuos deorsù vorsù est: hac te præcipitato:

Est ad hanc manum sacellum, ibi angiportu
 pter est.

DE. Quonam? SY. illic vbi etiam caprificus
 est. nostin'? DE. noui. SY. hac perigito.

DE. Id quidem angiportum non est peruium
 rum hercle, vah,

Censent hominem me esse? erraui: in porticu
 sum redi.

Sanè hac multò propius ibis, & minor est eri
 Scin' Cratini huius ditis ædes? DE. scio. SY.

præterieris,
 Ad sinistram hac recta platea: vbi ad Dianæ v

Itò ad dextram, prius, quàm ad portum veni
 ipsum lacum

Est pistilla, & ex aduersum est fabrica? ibi
 quid ibi facit?

SY. Lectulos in sole iligneis pedibus faciùde
 Vbi potetis vos. D. rectè sanè: sed cessò ad e

gere?
 SY. I sane, ego te exercebo hodie, vt dignus
 cernium.

Aeschinus gelose cessat: prandium corrupi
 Crespho autem in amore est totus: ego iam

ciam mihi. (erit bell

Nam iam adibo, atque vnum quicquid, quo

Videntur
 Cretici.

m. & Cyathos forbilians paulatim hunc pro-
am d eui.

ego homo sum infelix.] In hoc actu exemplum
neminem facilius, quam optimum quemque falli
eludi: ut Verg. ait. Et ne, valde significat, ut, Ne illi
inter errant Cicero in Caes. Ne ego sum homo
] Vide initium conueniens perpetuo morori De-
r totam fabulam, aut disperij dicit, aut defessus
ut aliquid tale semper, quod queratur: ita tamen,
augmento fit miseria, quotiescunque processerit.
us est quod nunc dicit, Ne ego infelix homo sum,
:sp. ru. Nusquam inuenio gentium.] Abundat
A villa mercenarium vidi.] Sapientissime Te-
et si proxima villa est, necessario senem ad reliquos
abile noluit ab vrbe discedere, persona senilis me-
& arduum fuerat, dum redit, & cruciabile, ne
o eius in traggidiam transfret. Recte igitur inuenit
nario illi in vrbe narratum, ruri non esse Ctesiph-
at ubi persona est adolescentis, & proficiscitur ad
& continuo redit, ut in Euucho Phadria. Et, à
vrum à, pro de, positum est, ut sit, de villa? an deest
ut sit, à villa vidi venisse mercenarium. Nec quid
scio.] Virum fratrem an filium magis quaram, nam
merulus, vna dicit esse incommoda sibi: quod fra-
in inueniat: quod Ctesiphon ruri non sit: quod virum
maneat, an ad villam abeat, ipse nesciat. Verum.]
verum, nomen non est, sed aduerbium confirmantis,
Perij.] Hec Ctesiphonis perturbatio huc tēdu Poeta
deprehendatur cum amica filius, repente ingressus
Quin tu animo bono es?] Nunc q in pro quin-
fiti est Quid hoc, malū, infelicitatis?] Abundat
a. Quid hoc, malum, infelicitatis?] De si, deos te-
quid hoc, malum, infelicitatis?] Hic autem Ma-
ro interiectione positum: & est dictum, quasi, O ma-
& est dictum anxij hominis & perturbati nimis. Ni-
credo.] Pro nisi quia tam superest, ut me credam.
im sensus est in huiusmodi locutione. Nisi me credo
esse nam rei.] Nova locutio, pro, nisi quia cre-
et, huic rei, potest subtrahi, incolumi sensu: ut nisi

me credo natum esse ferundis miseris. Ergo hisic re. ab
distinguentium: & sic inferendum, ferundis miseri. Et
go, huic rei, pro ad hanc rem. Primus tentio mal
ltra, primus reitico omnia.] ἐπανάφορα. Pri
sentio mala.] Ridiculus error Demæ. Et primus,
dinem: Solus, ad numerum dicitur. Primus porro
nuntio.] Qui malam rem nuntiat, obnuntiat: qui be
annuntiat. nam proprie obnuntiare dicuntur Aug
qui aliquid mali ominis sæuumq; viderint. Ergo, ot
tio malum imm. nens, quasi omen nuntio. inde enim è
λοζία huiusce verbi est. Aegre solus, si quid est, f
Praue scilicet. Is solus nescit omnia.] Et bene solus,
te de multis: quia cum sciat Mitio, Syrus. Aeschinu
siphon, populus, hic solus fallitur. Si forte frater re
viso.] Pro si rediit. Huc profus se irruat.] Neu
verbum quasi actum, se irruat posuit. Vide ne ille l
Iam metuitur quod futurum est. Et cum venturum
ruat, noue intulit se. Præterea sic dixit irruat, tanqu
eo qui pugnaturus sit, vt in Eunuchis. Quam mox
mus? Aut tanquam de sue: vt Horatius, Hac iululent
sus. Et Vergil Ipseruit, dentesque sabellicus exacu
Etiam taces?] Antiquè, pro tace. Sic in Andr. Eii.
hoc respondes, pro responde. Est ergo correptionis sign
tio. Hodie ego istuc committam tibi.] Quod a
est complexum mulieris. Nam me iam in cella aliq
cum illa concludam.] Id egit stultæ adolescens, vt u
prehendatur vbi conclusus est, sed sic ipse egit, vt possit
verfugere non deprehensus, conspectum patris. In
lam aliquam cum illa.] Legitur figuratiue: vt dic
in locum, pro in loco. In cellam concludam, non in cell
Et mire, vt reclusam tutumq; locum subiret, cellam
ces, quam ob ea quæ in ipsa celantur, clausam esse co
niat. nam & cella, & cellarum à reprobis celandis
reb. esculentis & poculentis dicuntur. Age, tamen
hunc amouebo] Nec amouebo dixit, non deteri
nauo proprie non uocatur, xum de loco, in quo verbo sig
cat imminere sibi magnam laborem in hoc opere. Et
αὐτῶν: supra, vt pecudem abigam hunc rus, dixit: n
Pe saxo amouebo, inquit. Non hercle hic quidem
tare quisquam, si sic fit, potest.] Nimis moraliter

*ba sunt serui verberatum se indicantis, quis non
 seruum verb. ratum intelligat: & seruum recent
 em, & seruum fugam comminantem? M. re au-
 go, sed quisquam dixit: nec permanere: sed dura-
 ric verbum, perferendis malis conuenit. vt Virgil.
 vosmet reb. seruate secundis. Hæc autem omnia
 quasi non videat Demeam. Quot mihi sint do-
 c. hic apparet non à legitimo domino verberatum
 hæc est miseria?] Deest quam patior. & quasi
 io quædam est flebilis post querelas. Quid ille
 Gannitus est proprie veluti ploratus vapulan-
 d. malum.] Et hic malum pro interiectione a-
 tesiphro me pugnīs miserum, & istam psal-
 ue occidit.] Mire interiecit miserum, & neces-
 didit: vt ostenderet Occidit, nimia cadis ver-
 occisionis intelligi oportere. Usque occidit.]
 lit, aut vsq; pro valde est, occidit pro vehemen-
 Nam occidere, & peroccidere, ad eadem refe-
 roud veteres. Usque occidit.] ἰδωνῶς, non
 s loquitur. Hem vide vt discidit labrum.]
 it, sed videtur offendere seni parum iam viden-
 is. Hem vide vt discidit labrum.] Asper me-
 m à cadēdo accipit: ego mediam breuem à scin-
 tu cum rus produxe aiebas?] Mire Teren-
 : qui falluntur, ex aliqua parte cautos facit,
 Etabilius spectatorib. procedant doli. nam que
 et delectatio stultissimum falli? Non tu cum
 modo produxe aiebas?] Memoriter senex,
 uid dixerit Syrus paulo ante, sed quibus ver-
 efert. nam sic dixerat, Quem egomet produxi.
 uit post insaniens.] Supra, Produxi iratum
 unc ἰδωνῶς, non iratum prædicat, sed insa-
 pepercit.] Vt supra, nihil reuicuit. sic dicimus
 præter expectationem gesta sunt. Verberare
 enem.] M seruum fit de atate id, quod de con-
 poterat. Quem ego modo puerum tantil-
 nibus geitavi meis?] At lidit atati inui-
 ritum recens hoc enim est quod dicit modo. &
 ἰδωνῶς est, videtur enim manu fingere, quàm
 laudo Ctesiphro, patillas] facile inductus*

est senex varietate fraudis & dolinam Syrus & sup
 laudans, non vituperans Cresiphonem: & nunc v
 sans, idem perficit, atq; persuadet. Patrissas.] *Uxor
 ut supra dixerat, Spero, est similis maiorum suorum
 confirmat quod sperare se dixerat. Et virum te iud
 quit, non adolescentulum, hoc enim ad ætatem & p
 zem, non ad sexum refertur. Patrissas.] Attende qu
 ne inuentum sit inxnem se dicere: nonne videtur
 zissimus, cum huiusmodi laude non modo se non
 velle, quod odiosum est: sed etiam filium apud intel
 vituperare videatur: siquidem non solum hic stult
 etiam ille, quia patrissas inquit. Patrissas.] Tam
 est, ut se laudet. & alibi addidit, quasi dicat, Non
 tam demorer, Perfectus es. Laudo Cresipho.] *Et
 versus mire dolosum ostendit senem. Næ ille cor
 polthac, si sapiet, manus.] Comminatio est sui
 parcior, velut serui Perquam.] Nimis, eigwécc
 seruulum.] Oratorie, non seruum, sed seruulum
 senex. Non audebam.] Non poteram. Huius perfo
 Hoc gestu seruili, & nimis leniori personæ congru
 est. Non potuit melius.] Id est, Laudo te Cresipho
 fieri. Idem quod ego.] Id est, patrissas, virum
 Sed estne frater intus?] Deest responde, ut sit
 Verum hodie nunquam monstrabo.] Vole
 auidius querere, quod hic ardor semper paratiss
 dentes etiam fallit, fingit, se nole dicere. Hodie
 bundat, ut, Nunquam omnes hodie moriemur i
 nunquam hodie, pro nullo tempore huius diei, q
 quam per se generale est. Diminuetur tibi qui
 cerebrum.] Comminationis genus verba ipsa
 ut appareat senem baculum sustulisse. At nomi
 illius hominis, sed locum noui vbi sit.] *Res
 hominem diceret, non erat errandum agnita p
 minis, & vbi habitet cognito: si notus esset, n
 querendi specesset. Dic ergo locum.] Dic e
 si inuicem coegerit. Ergo, semper addimus, ut
 tarde quid facientes. ut Vergilius, Ergo age, ch
 ceruici imponere nostra. Nostin' porticum a
 cellum?] Conuenit rustico & parcissimo seni m
 vbi nescire, & ideo sic interrogatur à seruo. H***

ne, hanc deorsum, quia non est vna. Hac recta.]
 hac parte, ut manus viam ostendere videatur.
 norim?] Corrupte, quid ni: pro, quid nisi. Ete-
 nus rusticus, non est civis Demea Vbi eò ve-
 uios deorsum vortum est, hac te præcipita-
 lentius. quidam clarius legunt: ut sit, præcipita-
 scende. Ad hanc manum.] *dicitur, in quo non
 certum dextrum, nec certum sinistrum: & ideo
 non errorem. vult enim Ieruus hac signa esse per-
 t̄ facellum.] *Et Varro ait, sacra cella est. Pro-*
profè. ut Vergilius, Templum de marmore po-
pter aquam. & Lucretius, Propier aqua riuum
et arboris altæ. Vbi etiam caprificus magna
hoc Homerum imitatus est, qui dicit caprificum
viana mania constitutam. Hac pergito.] Non
uia longum est, pergito. Id quidem angipor-
l est, angusta, & curua via, quasi angiportus: ut
ut anguita. Alij, quod inter portus sit locus an-
oc est, inter domos. Nam domus, vel portus, vel
eteres dixerunt. Et obserua Terentianam consue-
, in qua inducit nonnihil sapere eos qui fallun-
sen' me hominem esse? erravi.] Calliditas est
deprehensam mendacium non defendere, sed fa-
pionem simplicitatis acquirat. Vides igitur ut
accenscat tanquam imprudens errauerit: non do-
ulerit ininterrogantem Et mire se negat hominem:
homo corde fit, non corpore. Sanè hac multo
ibis.] Quasi errasse profuerit: illa via. & sa-
tis, ac valde: quia qui sanus est, idem & validus.
st erratio.] Erratio est pecudum. Error animi
oci in quo erratur. Cratini huius ditis ædes?]
nomen inuenit diniti, Cratinus dicit & xpo' vos,
potentia. Ad sinistram hac.] Deest, ito. figura
. Vbi ad Dianæ veneris.] Sic absolute dice-
n addito, templo. Sallust. Ad Ierit manacem no-
iusquam ad portam venias.] Portam dicen-
dit vsque ad muros finemque ciuitatis erratu-
neam. Porta autem ab aratro portando dicta est,
eo loco colonie deductor & cõditor, subiūctis vac-
iro, aratrum quo urbem designat, suspendii ma-

*ne imprimat sulcos, ubi ciuitatis aditus relin-
 sunt. Apud ipsum locum.]* *Croc lib. liter addidit
 nam Varro docet, semper lacum portis additum
 ob vsu iumentorum exeuntium & introeuntiu
 tere: vt aduersum hostilem ignem portis de proxi-
 ueniretur. Est pistrilla.] Veteres absolute diceb-
 strinam, vt sutrinam. & medicinam, ad taberna-
 rentes. nam pistrino pistrilla non conuenit. Et simu-
 minutina diuersa sunt à genere nominum primæ
 nis. vt Rana, ranunculus, veterana; vt est in his,]
 scutella: canis, canicula. Lectulos in sole ilign-
 dibus faciundos dedit.] In vrbe conuiuium, au-
 le, aut in umbra, pro conditione temporis, instru-
 Repente igitur interrogatus quod minimè opor-
 quæsiturum senem, arripuit statim lectulos, & e-
 zuit senex dicere, Mentiris. nam habet lectulos
 dit ex tempore, In sole. Et ne eos quoque habere
 addidit iligneis pedibus faciundos. sed hoc gest-
 ris adiutum est: quasi eodem tempore seruus &
 quid dicat, & respondeat. Vbi potetis vos.] Ince-
 siona est. nam Syro, vel Demæ hoc dictum iung
 Bene sane.] Hic ἐγώ γεα est, non approbati-
 ne.] Aut abundat Sane, aut inferioribus iungi-
 licernium.] Cæna quæ infertur diu manibus, q-
 silentes cernant: id est, umbræ possideant: vel q-
 hæc inferant, cernant neque degustent. Nam de-
 libantur inferis quisquis comæerit, aut biberit
 statur. Aut erit Silicernium senex, qui iam ian-
 tentibus umbrisque cernendus sit: & sic est molli-
 vt quidam Xenophonta interpretatur: putati-
 phonta sic nos Silicernium intelligere, hoc est,
 cernentem, diu incuruus est, vel strata saxo via:
 cophagi iam iam appropinquantis sibi. Ociose
 nus cessat. prandium corrumpitur.] ἀνώγει
 Et. Prandium corrumpitur.] Vt coquus dixit, q-
 conditionem quandam magis feruentem placere. E-
 prospiciam mihi.] Iam interdū significat festina
 vt nunc: interdum ad describendū ponitur, & incr-
 moram, vt, Iam melior, iam diu precor, & Vos qu-
 gameæ iam facta est parcere genti, Diique deaque*

iam mihi dixit, tanquam hoc sentiat, illi sua a-
 cia: & ego illorum exemplo conſolatam mihi Ec-
 duciam, quaſi non praſurus, niſi prouidero mihi.
] autem in amore eſt totus.] Non potuit plus
 ondi-a ac nimia voluptate. Belliſſimum.] Pro-
 ſimum dixit, vnde & huiusmodi ad irritandam
 i, bellaria dicitur. Carpatin.] Modo eligam,
 m ſignificat: vt, Carpat euam vires paulatim, v-
 do Famina. Alias ſuar, vt, Carpatum dum ma-
 , dum flumina creſcunt. & Perſius, Genio car-
 cia, id eſt, ſruamur rebus dulcibus. Paulatim
 ducam diem.] Bono verbo reſus eſt ad meta-
 nquam vel morientis dici. Vt eſt, Nec te tua ſu-
 . Produxi preſſiue oculos.

ACTVS IV. SCENA III.

M I T I O. H E G I O.

hac te nihil reperio, quam obrem lauder
 pro te Hegio:

Quad. Iamb.
& Troch.

facium facio. quod peccatum à nobis or-
 geor ego.

te in oculo credidiſti eſſe hominum numero,
 putant, (ſtulant,
 nuntiam, vltiò ſi quam fecere ipſi: expo-
 ſciant: id quia non eſt à me facium, agis

in me: nunquam te aliter, atq; es, in ani-
 aduxi me in.

o v. v. à mecum ad matrē virginis eas Mi-
 caſtem, quæ mihi dixti, tute dicas mulieri:
 em hanc propter fratrem eius eſſe, & illam
 m.

equum cenſes, aut ſi ita opus eſt factò, ca-
 E. bene facis.

i animum iam releuabis, quæ dolore, ac

& tuo officio fueris functus. ſed ſi aliter

arrabo, quæ mihi dixti. M I. Imò ego ibo.
 e facis.

Omnes

Troch. cat. Omnes quibus res sunt minus secundæ, nescio quo modo

Suspiciosi: ad cõtumeliã omnia accipiunt

Propter suã impotentiã se semper credũt

Iãb. tetram. Quapropter te ipsum purgare ipsis coram
liis est.

MI. Et rectè, & verum dicis. HE. sequere me
intro. MI. maxime.

Ego in hac re nihil reperio.] *Hec scena est
sententiarum senilium ad officia demonstranda.*

pere vim adverbialem in se continet. nam significat

Quod peccatum à nobis ortum est corrigere
vet, peccatum est à nobis, participium fuisse:

Ortum addidit, nomen est. Nunquam enim eã

rationis iungi, nisi per eorũ se potest. Si que

ipsi expostulant.] Hic distingue, & separatim

expostulant. Si quam fecere, ipsi expostulant.

manifestus: sed obscura sunt verba, & eorũ

distinctio. nam incertum, vtrum si expostulant.

dum sit: an si quam. pro vna parte orationis e

teat. Vtrò accusant.] Vtrò, nunc prauè & p

quia à me non est factum.] Hec interrogati

crisi vultu est proferendã. Ah, minime.] D

ago, sed minime te credo esse illorũ in numer

vt vna mecum.] Seruauit tò πέντων, aduicien

cum eas, quippe ad incog. tam matrem familia

cas mulieri.] In nomine ostendit cur hæc ita d

ri enim inquit, nimis pauide, diffidenti. Sul

hanc propter fratrem eius esse.] Nimis breu

cincte, & vt oportuit inter scientes. Et illare p

Propter fratrem eius esse subaudiendum est. S

centes.] A iusto & vili est tota sententia. Et

sus desunt, quos multa exemplaria non haben

illi animum iam releuabis.] Et deinceps: Illi

tere, quã Nurti, adhuc diuitem reueritus.

miseria.] Dolore, parturientis: Miseria, iniuria

no accepta. Sed si aliter putas.] Artificiose

quod petebat, extorsit magis. Imo ego ibo.]

bio quod ait imò, ostendit se promptè agere, &

quod promisit. Minus secundæ.] Dicere sic

diceret. Nescio quo modo.] *Hot est vehemē-
la palam ratione. Accipiunt magis.]* *Mire addi-
gus, cum possit sensus & sine hoc esse integer Pro-
am impotentiam.]* *Infirmiorem. & rursus no-
militarem aut miseriam dicere. Negligi.]* *Legitur
dicare. Quapropter te ipsum purgare.]* *Utrum
una pars orationis sit, an diuise accipiendum? ve-
litionem ipsum Aeschinum purgare. Coram pla-
is.]* *Coram, id est, praesentem, & praesentibus. &
indiget adiectione: Palam non indiget. & praeterea
ad certas personas refertur: Palam generaliter di-
et recte & verum dicis.]* *Recte ad verba retulit:
ad rem, atq; sententiam. Potest enim recte & fal-
s, dummodo nullo vitio verborum, nominumq; di-
nuarquam & ipsum fallere in tempore quidam de-
tribentes rectam putent.*

ACTVS IV. SCENA IV.

*tribici quadrati acatate est. Senarius vnus. Sca-
zon. troch quadrat. acatal.*

A E S C H I N V S.

ucior animi: hoc cine de improviso mali mi-
i obiici

n, vt neq; quid de me faciam, neque quid a-
certum fiet?

metu debilia sunt: animus timore obstupuit: Troch,
e consistere nihil consilii quit. vah, quo modo
hac expediam turba tanta? nunc suspicio de
ncidit (hanc

a inmerito. Sostrata credit mihi me psaltria
: id anus mihi indicium fecit.

hinc forte ea ad obstetricem erat missa, vbi
vidi, ilico (fiet:

o, rogito, Pāphila quid agat: iam partus ad-
obstetricem accersat. illa exclamat, Abi, abi,
Aeschine

iu verba dedisti nobis: satis adhuc tua fru-
a est fides:

uid istuc obsecro inquam est? valeas: habeas
n quæ placet.

Troch. dim.
hypercat.
iāb. tetram.

Scnſſ

Troch. quad. acatal. Senni illico id illas suspicari, sed me repressit
 Ne quid de fratre garrule illi dicerē, ac fieret
 Nunquid faciam? dicam fratris esse hanc? quod
 nime est opus

Vsq̄uā efferni. age mitto: fieri potis est, vt ne
 Ipsū id metuo vt credāt: tot concurrūt ver
 Ego met rapui: ipse egomet solui argentum
 abducta est domum.

Hæc ad eod̄ mea culpa fateor fieri, nō me ha
 Ut ut erat gesta, indicasse: exorasset vt eam
 Cessatum vsq; adhuc est. nunc iam porrō
 expergiscere.

Nunc hoc primū est: ad illas ibo vt purgem
 cedam ad fores.

Perii, horresco semper, vbi pultare hæc oc
 Verfus perficitur proxima scena. Heus, heus, Aeschinus ego sum, aperite al
 ctavum ostium.
 Prodit nescio quis: concedam huc.

Discrucior animi.] Hoc loco *περὶ τὴν ἀμείνων*
διουενίς, & senis facit indulgentis, ac lepidissimū
Discrucior animi.] *αἰτῆ τοῦ πόθου* figura. vt, O p
 nimi. Obiici.] Proprie, quia inopinanti. nam o
 tur, in vtrāque partem: vt si quos ante quis vi
 expectauerit, quo verbo magnitudo doloris ostē
 improniso incōmodo. Hoccine de improviso m
 verba, repentinū nuntio perculsum indicant. A
 propter diuortium stare, & iram circa se Sostrata
 filia ob captum meretricis. Vt neq; quid me f
 Plus est quid me faciam, quā quid faciam, illu
 rebus: hoc, in ipso homine intelligitur. Nec quid
 certum est.] Certum est, pro certū sit. nisi forte
 significat. Membra metu debilia sunt, animus
 occupauit.] Metu patris: Timore diuortii. Nur
 cio.] *Μ. δ.* ostenditur causa trepidationis Aesc
 apus mibi in dicitur fecit.] Illa anus cui Sostr
 rat, curru obstricem accersere. Nam vt hinc for
 obstricem erat missa.] Apparet inter cetera a
 xisse ad obstricem se missam: an vltro hæc suspic
 Aeschinus? Hinc autem addendo, ostendit se ante]

Paré. ut alibi, Ex Andro commigravisti huc vicinia.
i.] Sunt qui addunt superuacue Hinc: & L. gunt,
ii vidi. Pamphila quid agat: ad partus ad-
matore in interrogatio, qua monstrat Aef. huius cu-
sseres omnes. Illa exclamatur.] Quare respondit: sed
ut. Et bene vim addidit ad exc. uia uonem fuisse.
uocis sono exclamatur, non à verbis. Abi, abi iam
ne, satis diu verba dedisti nobis.] Neque, dum
remus. Satis adhuc nos tua frustrata est fi-
sq.ue dum deciperemur. Hem quid istuc obse-
uam est?] Hem interiectio est nouas res & ino-
audientis. Valeas, habeas illam.] Quasi recedas
absit, ut in Andr. Valeant qui inter nos dissidiunt
Garrulæ.] Vipote anus. Ac fieret palam.] De-
icet, cui minime opus fuit. Nunc quid faciam.]
Quæpõpõis. Ut ne qua exeat.] Erumpat: ut, -cum
annis Exiit, oppositasque eicit gurgite moles.
d metuo ut credant.] Ipsum, quod fratri rapui,
o Ne non posuit. Tot concurrunt verisimilia.]
esse credatur. Ad me abducta est domum.]
non dixit adducta, sed abducta: Abducitur enim
ut in Reant. Abducimus tuã Bacchidem. Ad me
lomoniam moraliter dixit, pro, ad domum meam, ar-
te, quæ illic habet ut Leno est in retinenda contra-
en: puella? Ut ut erat gesta, indicasse.] Id est, si-
sue bene gesta erat. Ut enim, certam qualitatem
: ut ut incertam: quasi dicat, quoquo modo, male,
corassem ut eam ducerem.] Sic enim promise-
strata facturum. Nunc iam porrò Aeschine
cere.] Sic & alibi, Enimvero Daue, nihil loci
tiæ neque socordie. Legitur & Etiam: quod est
uni interdum. Nunc hoc primum.] Primum
d rogandus est pater. Accedam ad fores:] So-
licet. Horresco semper.] Satis amatorie. nam
emper est, calor, & frigus recedit à corpore. ut,
meo, tremo, horreoque, postquam aspexi hanc.
aliquis actutum otium.] Vim pluralem ha-
tis, quamuis singulariter dicatur. non est enim
is de multis, rectè ergo, aperite aliquis, & noue:
placet illud, ubi due distinctiones sunt, unde

esse illum, non oportere huic dari.
 nonne hæc iusta tibi videntur postea?
 n. A E. obsecro non? an illam hinc abducet
 ? (riter
 d ni illam abducat? A E. factum à vobis du-
 ricorditerque: atq; etiam, si est pater
 im magis aperte, illiberaliter. (ditis
 mobrem? A E. rogas me? quid illi tandē cre-
 mi aufero, qui * illi consu euit prius, al. illam;
 elix haud scio, an illam nunc miserè amat)
 ne sibi videbit præfenti eripi,
 ab oculis? facinus indignum pater.
 ratione istuc? quis despondit? quis dedit?
 ando nupsit? autor his rebus quis est?
 it alienam? A E. an sedere oportuit
 ginem tam grandem, dum cognatus huc
 iuret, expectantem? hæc mi pater,
 æquum fuit, & id defendere.
 cule, a duobus summe illum causam dicerem,
 ram advocatus? sed quid ista Aeschine
 ut quid nobis cum illis? abeamus. quid est?
 rumas? A E. pater obsecro, ausculta. M I. Ac- Troch. catal.
 audiui omnia, quadrati.
 am te amo: quo magis quæ agis, curæ sunt
 lim me promerentem ames, dum viuas, mi
 è delictum admisisse in me, id mihi vehe-
 r dolet,
 pudet. M I. credo hercle: nam ingenium
 tum
 sed vereor ne indiligens nimium sis.
 itate tandem te arbitrare viuere?
 i vitia sti, quam te ius non fuerat tangere:
 ccatū primum magnū, at humanū tamen;
 i sæpe, itē boni: at postquā id enenit, cedo,
 circūspexti? aut nunquid tute prospexti tibi
 et? quā fieret? si te ipsū mihi puduit dicere,
 fecerem? hæc dum dubitas, mentes abie-
 cem.

Prodidisti & te, & illam miseram, & gnatum
quidem in te fuit.

Quid? credebas dormiēti hæc tibi cōfecturo:
Et illam sine tua opera in cubiculum iri ded
domum?

Nolim cæterarū rerum te socordem eodem
Bono animo es, duces vxorē hanc. A E. hem. I
no animo es, inquam. A E. pater

Obsecro non ludis tu nunc me? M I. ego te?
obrem? A E S. Nescio,

Nisi quia tam miserè hoc cupio esse verum
reor magis.

M I. Abi domum, ac deos comprecare, vt
accerfas: abi.

A E. Quid? iam vxorem? M I. iam. A E. iam?
quantumpotes. A E. di mi pater

Omnes oderint, ni magis te, quàm oculos
mo meos.

M I. Quid? quàm illam? A E. æquè. M I. per
A E. quid? ille vbi est Milesius?

M I. Abiit: periit: nauem ascendit. sed cur ce
abi pater,

Tu potius deos cōprecare: nam tibi eos ce
Quo vir melior multo es, quàm ego sum, o
raturus magis.

Iamb. quadr. acatalect. M I. Ego eo intrò, vt quæ opus sunt parentu
vt dixi, si sapias.

Iamb. cat. A E S. Quid hoc est negoti? hoc est patrem
hoc est filium esse?

Si frater aut sodalis esset, quàm magis morem
Hic non amandus? hiccine non gestandu
est? hem.

Itaq; adeo magnā mihi iniecit sua cōmod
Troch. cat. Ne forte imprudens faciā, quod nolit: sciēs
Sed cesso ire intro, ne mora meis nuptiis
fieri?

[To vt dixi Sostrata facite.] Hic apparet Mi
multa dixisse. Facite.] Iubet vt vel sicura sint,
nent nuptias. Ego Aeschinū conueniam.] Mi
surus Aeschino, Aeschinū querit. Pater hercle ei

quod Mitio timetur? an quia illi non est confes-
 tendit autem poeta tantundem pudorem posse, aut
 s, quam timorem. Quid huic hic negocij est?] *Imor, quid hinc egreditur pater. Tunc has pepu-
 es?] Sic capit interrogare, ut negationi locum præ-
 nota, pepulisti, clatum verbum: & Tragico cothuro
 is quam loquela comicæ accommodatum. Tacet.]
 id se loquitur Mitio. Melius est.] Et non ludere
 est: sed melius. & hoc meliore affectu dixit, quam si
 dignus est. Hoc mihi nūquam voluit credere.]
 illud quod ait, Deniq; alij clanculum patres quæ
 , quæ fert adolescentia, ea ne me celet, consuefeci si-
 edere autē magno affectu dixit. non enim consite-
 : patri: sed crederet, ut parenti, aut sodali suo. Non
 m istas.] Deest pulsavi. Quod sciam.] Quātum
 m? nam mirabar quid hic negocij esset tibi.]
 negationem Mitio, ut ludere *AEschirum* possit. E-
 salua res est.] Nimis paterna sententia. & c con-
 imo in *Andria*, Vide num eius color pudoris signū
 indicat. Et quanti affectus est, non dixisse erubuit,
 T: sed salua res est. Nōne videtur tibi res eius o-
AEschino constituta? eodem animo & supra dixit,
 oblecto, solum in est charum mihi. Non enim solū
 uod expectabatur, sed absolute, quæ ex omnibus
 l est, inquit. Nihil mihi quidem.] Mihi, id est:
 riæ rei. & callida negatione capit: ut & illi adimat
 li locum, ac fiduciam: simulque fiat ei desperatio
 eius, cuius mentio tam contemptim ab ipso tra-
 Amicus quidam me à foro abduxit modo
 locatum sibi.] Hinc incipit mendaciam mixtum
 n amicus quidam me à foro huc, verum est: duo-
 alsim. Sed huc, & quidam, modo *εμφρατυ* habent
 otij, & in quo nec magnæ personæ, nec res difficilis
 ut longæ occupationis habentur, & *Aduocatū* di-
 ierum negocium demonstrauit. nam & sibi nō u-
 mulierib. addidisset, potuit aliud sperari. Quid?]
 : ut sit, quid ait? Ego tibi dicam.] Senile est nam
 ndum fuit, & hoc *εμφρατυ* habet vitæ rei, quæ
 edici possit, vel nō celanda sit. Mulieres pauper-
 lon potuit: magis celare dignitatem formæ & etia-*

ris puella quæ amatur ab *Æschino*, quam ut
 mo eodem nomine cum matre nominaret: dein
 muner diceret de ambabus vniuersa, quibus
 debeant. Quædam muliere paupercule.] *Pa-*
u addit, et magis desperet *Æschinus* impetrare
 nuptias à patre & uero, Quædam, ut ignobiles
 strarentur. Et notum hoc cum abiectioe pronam
 est. Et Quædam, & paupercule dicendo, admi-
 ſpem nuptiarum nam Quædam, ignobilem indic-
 per, indotatam, quid ergo remanet quod speret *A-*
Paupercule.] Nec pauperes saltem. Et ceteris
 ἐπιπροσθεῖς, parū dixi inquit. Op'ior.] Vel adec-
 sunt & nullius precij, ut opinor has non nosse re-
 recte dicere & hoc, & opinor, has non nosti: sed illi
 stus. Ut opinor his non nossete.] *Aut* abu-
 aut deest scilicet. Magnam autem crimen est
 uirine puellæ, incognitam esse adolescenti de pro-
 quia scit hanc esse de qua dixerit, Quam hic no-
 meretricem: aut cui non dedit aliquid, si uoluit
 ne dignitatis pudorūq; esset, quod eam incogni-
 schino esse dixisset: Neque enim dixi has inquit
 grauerant. Et ut opinor, uix ipse sibi iuris argu-
 mat quod nondum ille confessus est. Quid um-
 Gratissimæ proditor *Æschinus* a matre, cum se-
 mulet. *Vugo* cum matre est.] *Vult* *Mitio* sic au-
 schinum tanquam alienissimum. & ideo velut in-
 Et diligentiū narrat. *Virginem* autem ἀγχαῖο
 muliere dixit. *Perij.*] *Vide* instantius interi-
 quàm extraneum decuit. Hic meus amicus.]
 advocatum abduxit de foro. Huic lege cogun-
 re.] Non permittunt dixit, nec iubent sed cogunt
 turbandis *Æschinū*. & recte, ab alienis sinunt
 cogunt fieri. Et ne esset quod resisteretur illi, u-
 lieres à lege coguntur. *Perij.*] Hoc audit *Mitio*, sea-
 tu nihil, re &c.] Id est, recte quod perij, & ni-
 comici. Et vide in illabū artificiose esse subiectū
 perij dixit vix hoc locutus esse videatur. Venit i-
 auebat.] *Alu* upeius in amaram, ut nec *Atheni-*
 teri uerberet. Nā habitat *Mileti*.] *Μιλήτις* *Mileti*.
 uerbiū locale. Hē uirginē ut secū auehat?] *Hic* a

proditur adolescens, ut aff. Tu fateatur q̄ verbis
 ic est. Miletū vsq; obsecro? ita animo male
 lle oblitus sui, sic indignatur, ut in re propria. hic
 callide vultu vitur iāq. iā aliena narrātis. Miletū
 secro? Bene vsq; nā Miletos colonia est Atheniē-
 onto. Animo male est.] Animo male fieri dicitur,
 alcius maroris percussus animus nō sustinet cor-
 siturq; ruina mērorū. Quid ipsæ? quid aiunt?]
 m credit AEschinus p̄d. cā matrēfamilias statim
 re in nuptias nouas viri ignoti Quid istas cen-
 sse dicere, subaudiendū. Nihil enim.] Dicit, sub-
 li, & sic intelligendū, Nihil, nō quod iaceat, sed q̄
 nsfirmationis habeat id quod dicunt. Commenta
 est.] Nunc dicit quid dicat. Etiā cōmenta dixit, id
 ciā confixisse, verisimile cōminisci Ex alio viro.]
 proximo tangit AEschinum. Priorem esse illū.]
 aetat etiam partes AEschini. Nōne hęc iusta
 entur postea? Scilicet illa quæ amicus tuus di-
 ius, quā hęc audires. Iusta tibi.] Iusta quæ postea
 quā illa quæ pro Lemnio dicebas prius. Aut si hoc
 quære quid sit postea. Postea sic abundaret, quo
 terdum Hodie de stomacho adicitur loquentis, ut
 us, Nunquam oranes hodie moriemur inulti. Nō.]
 e pronuntiandum est Non An illam hinc abdu-
 inc, tanquam singultus platuri est. na sic est pro-
 ndum. Pater.] Quasi hoc ad supplicādum dicatur.
 nā vobis duriter.] Non dure & crudeliter: sed
 ura mente, id est, inflexibili, & quod Græci dicunt
 mmisericorditerque.] Nota octo syllabarum ad-
 m, atq; insuper compositum, & cum coniunctiōe
 illiberaliter.] αὐστηρ. nam multa duriter, etiā, si
 immisericorditer quoque: & faciendū sunt, & pa-
 si ita ratio & causa cogat: & non sit illiberalē, id
 malum atque inhonestū. Si est pater dicendum
 aperte.] Id est, apertius: quia iam apertū fuerat,
 & immisericorditer. Et bene p̄satus est: ne cōu-
 luerus patrē videretur. Illiberaliter.] Iniuste, in-
 er, nō bene, quia liberalis, bonus dicitur. Quam ob-
 delectari magis cupiens Mitio, AEschinū vult pro-
 e ad defensionē sui. Fore animi misero? Quid dē

se plus diceret, si factum fateretur? Qui illi confu-
 legitur & illam: & dicebant veteres, hanc rem con-
 εὐχρηστος. vt Plautus, Vt clandestine, vt celetur c-
 tudo Et maiore affectu non amorem allegauit, sed q-
 commune cum bonis, & multo iustius, consuetu-
 Qui infelix.] Non, qui: sed qui infelix: & non am-
 miser dixit. & iia affectu proditur, qui vt alienus v-
 qui. Præfens præfenti eripit. Adiuuant significa-
 hæc ex abundantia addita. vt, Illum absens absentem
 que videtq; . Et, fratrem ne desere frater. Sic Ceciliu-
 ratosthene, Hæc caterua plena gladiatorum, cum suum
 lius sauciat socius socium. & totus hic locus est tra-
 ex Vergil. in 4. AENEID. Qui tibi nunc Dido cerner-
 sensus, Quos ve dadas gemitus? cum littora feru-
 Prospiceres arce ex summa, totumque videres Misc-
 te oculos tantis clamoribus æquor? Istuc.] Deest
 Quis despondit? Latenter obiurgat AEschinum
 patre gessisse. & dicitur figura * Quis despondit:
 non interfuit pater. Quis dedit? Quia rapuit ant-
 peteret. Quando nupsit? Quia nuptiæ non factæ
 Et nupsit moleste ad alium, quasi aliena sit, quæ non
 ducta sit. Autor his rebus quis est? Dativus co-
 harum rerum. Et Sallust. Qui tunc Romanis Impe-
 rat. Autor his rebus quis est? Iterum obiurgat,
 interfuit pater, & agit sic ad alens, velut sibi minus
 præbitum fuerit, Mitio: vt se his, quantum amor p-
 videatur vlcisci, quodq; sibi negotiū non confiteati
 schinus. An sedere oportuit? Sedere proprie igna-
 sationis est: vt sedeant, spectentque Latini. & , qui
 Verres? Quid spectas? Cur duxit alienam? Vtrum
 an que possit aliena esse: nam omnes alienas filias a-
 Tam grandem? Grandem ad ætatem veteres res
 non ad corpus. & in parte ætatis dicitur grandis,
 tota vita, nisi si addatur natus. vt, Grandis natus par-
 dæctus ad supplicium. Et grandis infans, & grandi-
 & grandis ephebus, & grandis virgo recte dicitur.
 deicit AEschinus? an grandem hic fingit ignotam? a-
 dixit pater: Commēta mater est esse ex alio viro, nesci-
 puerum natum. Ergo & illa grandis: & serus M-
 qui tunc virginem petit, cum iam alteri data sit, ve-
 sit

.Dum cognatus huc illinc veniret.] *Prover-*
huc illinc. Et id defendere.] Non potuit magis
, & magis pueriliter loqui, quam ut non conten-
dit, Hac dicere te a quom fuit, etiam adderet, Et
lere. Pater autē, qualis affectus est, cum etiā p. tri
i causam blāditur, ut ipse nūc simulat. Ridicule.]
us est casus, ab eo quod est ridiculus. Quid ista
c nostra?] Hic iam vltima desperatio: & AEschi-
onfessionem protrahet, & in finem fallacia senem
Et bene quidem Nostra dixit, memor est enim se
te AEschino interroganti, Tibi vero quid istic rei
mibi quidem. Totū autem hoc senex ad id redegit,
ut torqueret AEschinum, quam ut maius faceret
m suum, exponendo id quod penē periculum a-
incideret. Quid est? quid lachrymas?] Quasi
animaduertit flentem, & quasi causam omnem
requirit. AEschine.] Non exhibuisset personam
i pietate victus, pati filium nollet confessione tor-
rg. nec plura querentē Pasa Venus, medio sic in-
lore est. Bene ergo intelligunt qui sic accipiunt,
rum adhuc fuisse Mitionem, nisi victus affectus
roiecisset. Nā te amo.] Bene addidit, Nā te amo,
inuidis, & inimicis moris est scire quid agamus.
me promerentem ames.] Quā pie additum
erentem, tanquam illic sit votum AEschini, cum
er etiā immeritum amare, & animaduertendum
aper sequi, vel statim, vel ex intervallo, maxime
nodi confirmationibus. sic Cicero, Ita velim mihi
itios, ut cum illius temporis mihi venit in men-
velim autem pro volo antiquē dicitur. Admisisse
Me in me ἀὐτῶν ἀδικημάτων adiectum est. Et me tui pu-
nbignum quidam hoc dictum putant: sed appa-
scensem propter suū peccatū dicere, nō quod quic-
rpe fecerit patri. Ne indiligens nimium fies.]
o ingratus, sed negligens AEschimus, nec negligēs,
gens, nec in alteris, seu in se deliquit. Mira clemē-
est, aut omnino ignoscere, aut crimen in lenius
re. nam tota oburgatio ita vana est, ut non mul-
ardimento dis. nec: magis que proficiat apud
m, ut vul. i. veniunt, quia illa aspera atque per-

fracta. In qua ciuitate tandem te arbitrare v
 Communem locum inducit, à persona, à factio, à sen
 qua ciuitate.] *Aliter pronunciamus, est, id est,*
leniter: ne faciat illud Tullianum, Pro diu. immort.
blnam gentiam sumus? quam temp. habemus? in q
uiumus? Et Tandem pro Tamen. In qua ciuitate
est, oblitus es Athenis te esse, vbi vultur legibus?
omnes sententias poni accusatorias, & nihil amoris
orationum colores difficillimi: sed elaborauit T
Mititionem facere leniter accusantem, & inducere
durissimè blandientem In qua ciuitate.] Quod o
Mitio, magni amoris est, & necessario pro persona
tio. non enim conuenit patrem nimium diligenter
eius praterire peccata. Virginem vitiaisti.] Vide
dici, & abesse tragicam inclamationem: & ostendi
& ad veniam festinari. Iam statim dicit, Iam id p
primum est magnū, at humanis lamē. Et nota pro
huiusmodi verbis summissa debetur. Fecere alij
boni.] Moris est exemplo lenire, quod purgare n
Fecere alij saepe ite n boni.] Consolatio ab ex
boni, non cū hoc facerem, sed aliis boni At postea
euenit.] Euenit, inquit, non commissum est. nihi
rius dici potuit. Nunquid circūspexi?] ouz xox
cumspexisti. Circūspicimus praesentia? Prospicim
ra. Quid fieret? Id est, qua ratione, quo modo]
qua ratione, id est, quibus adminiculis, vel per q
sonas? Si ceptum mihi puduit dicere. Optimi
ditum est: quasi non debuerit Aeschinum apud A
pudere. Qua resciscerē.] Qua, i. per quos. &
subauditur, Nunquid circūspexi. Qua rescis
Deest Re, vel ratione. Mēses abierūt decē.] Mire
quasi diceret, Te cessante menses cessere. & locus e
imnis à tempore. Et abire dicitur, quod paulatim
rit. hoc autē ex partu intelligit. Quod quidē in
Sall. Quod in familia nostra fuit, praestitit, vt in
bellis adestet vobis. Et Cic. Senator P.R. quod in
fuit, tacuit & pernoctauit in publico. Pro d
ge & illam miseram.] Vide festiuum senem, qu
adolefcenti accommodet. non enim illum quē ca
feri, sed amatorium ordinem fecit, prius dicent

, quam illi, cum etiam gnatum, ut ex animo appareat
 in quod natum est. Prodidisti.] Decepisti vel de-
 vi Virgil. vnus ob iram Prodimur. Quod qui-
 te fuit.] Pro, id quod in te erat, id est, quantum
 tuo spes & auxilij partiumque tuarum: vel,
 um ad te spectabat. Et hic est illud quod obsequen-
 pater vult omnia per se esse correcta. Dormienti
 ij confecturos deos?] Quam mitis, quam face-
 rgatio. Videtur satis Mino ille esse qui ante est de-
 ? Quid credebas? dormienti tibi, &c.] Incerta
 io, nam & per se quid, & quid credebas, legi potest:
 i per hoc subaccusetur Aschimus, Dormienti huc
 fecturos deos infertur. Et quæ sint, quæ à diis ces-
 sari non possint, sequenti versu docet, ne vi-
 de diu male sensisse. Dormienti.] Multo melius
 di eret cessanti, & non facturos, sed, quod plenum
 fecturos. Et miræ deos ponit in eo negotio quod ipse
 tanquam hic & se & deos excuset, quod non fece-
 schino, quæ volebat, etiam dormienti. Et illam si-
 opera in cubiculum in deductum domum.]
 deductum in domum. Nolim cæterarum rerum te
 em.] Quam nihil imperiose ac pro autoritate pa-
 Nolim inquit, te socordem cæterarum rerum esse.
 it, ne sis socors. Bono animo es.] Apparet stenti-
 a omnia esse. & hoc decuit verecundum adolescen-
 ex vi tantæ orationis & metus amittenda puella.
 modo imperatius modi est, temporis presentis. nam
 uri est. Duces vxores.] Datur in vltima obiur-
 & breuiter, & plena securitas. Hæm.] Singul-
 tu & gaudis dixit Hæm. Obsecro, non ludis tu-
 nec?] Mæstus amatoris animus ludentem serio loqui-
 t, vera dicentem, quia optata sunt, putat ludere
 Potest & ob hanc causam dicere ludis tu me nunc?
 unquam eum antea luserit. Ego te? quam ob-
 Magna vis pronomini cur non ludat, quibus &
 consideratio rei. nunc primo ego, deinde te, deinde
 propositio. Et recte, Ludis. Est enim amans, in fal-
 etum conicere imminente lætitia quælibet senten-
 tiam vero in falsum gaudium quatenquam impellere
 cuius mæroris aduentum, & ideo negat se Mitio in
 hac par-

hac parte lusuriam Aeschinum, qui in aliis luserit
 tam miserè hoc cupio esse verum.] Pro nimis:
 mia miseria: ut, Ne quid nimis. hoc enim protant, q
 putes mediocritates esse dixerunt. Nescio.] Religi
 nescio, quasi non sit vati, quare non credat patri, q
 subiecerit causam. Abi domum, ac deos com
 re.] Magnus institutor sui beneficij est, qui à dii
 dum esse dixit, quod ipse prestabit, an idea quia
 fuerat, prius rem diuinam facere, & sic uxorem ac
 Et bene repetitum est Abi: quasi hærenti morantiq
 Vos istac intro auferte: abite. Quid? iamne vxi
 Accessit ad beneficium tempus. & ideo iam quasi
 repetit adolescens. Quantum potes.] Aut deest
 quantum potest esse. Quid? quam illam?] Comm
 Mitio, & familiarem amatori facit, mentionem]
 sæpius de amica in uxorem ducenda. Ni magis te
 oculos nunc amo meos.] Mirè nunc addidit,
 ganter inuentum est quod in se amator multum
 id est, oculos: ut è contrario in Eunucho, Adolescens
 riperem oculos, id est, ipsos de quibus amat. Aeq
 infert hoc quasi dubitando inuenerit. Per benigni
 tum putat, quia amator hoc dixit. ergo benigne, l.
 undeque, Quid ille vbi est Milesius?] Non am
 im timere desinit. vnde Vergilius, Omnia tuta tin
 dem impia fama furenti Detulit, armari classem,
 que param. Abiit, nauem ascendit.] Facete, Abi
 ceret mentitus sum. atque ita dixit, ut infantibus
 de terriculis dicere solent: quas cum ipsa confinxer
 litas voluit, postquam illos vident nimium pauperi
 hi videtur ridens hæc dixisse, ut intelligat Aeschi
 tionem ioco fuisse mentitum. Tibi obtemperatui
 gis.] Mira sententia, deos obsequi bonis: quasi bon
 ribus multum debeant. & in excusationem preca
 vide, quæ facultas nata sit parenti sine assensu
 dandi. non est autem iniuriosum, ad patrem ref
 precationem deorum, sed magis honorabile. ni
 le est apud Vergilium, Tu genitor cape sacra ma
 rriosque penates, ut ipse patrem portet, hic deos.
 intro, ut quæ opus sunt, parentur: tu fac ut dix
 pis.] Hic versus in quibusdam non inuenitur. Qu
 est

oti?] *Et mirantis hæc, & laudantis oratio est. & detur huiusmodi patrem Terentius probare. Qui morem gereret.] Qui quomodo, qua re, qua ratione non amandus?] Omnia perfecit hic pater, ut ur, & laudetur, & foueatur. Magnam mihi in a commoditate curam.] Mira sententia, mala e bonis nobis nasci, an bonus parens magna curæ Sciens cauebo.] Facere quod nolit scilicet. Sed e intrò, ne mora meis nuptiis egomet siem.] t, utpote oburgatus.*

CTVS IV. SCENA VI.

D E M E A.

Tus sum ambulando: ut Syre te cum tua monstracione magnus perdat Iupiter. Tui usque orane oppidum, ad portam, ad m: on? neque illic fabrica vlla erat, neque fra- homo se aiebat quiquam: nunc verò domi n obsidere et usque, donec redierit.

Tus sum ambulando.] *Hic exemplum inducitur patris ex affectu vero, & ubi hoc inuisi omnibus, cum tantum amare vult, quam ipsa re, inducitur. que sibi, neque cuiquam ali, sed filio tantum con- cepit. De autem, Valde significat. Ut Syre te cum monstracione.] Ut, pro Vinam, & hæc omnia anhe- sit. Te cum tua.] Adhuc non credit in errorem se fuisse. Te cum tua; monstracione.] id est, tuas, tua monstracione. Perreptaui usque omne op- .] Tardus incessus, non perambulatio, sed perrepta- ur. Ad portam, ad lacum, quò non?] Mirè pro- ra omisi, utpote porticum, macellum, Cratini a- plum Diana, & vltima posuit, ut quantum pera- t demonstraret. Ad lacum.] Facete poeta memo- lucit senem, quorum minimè opus fuit meminisse. on?] Duobus dictis, Quò non addidit: quasi & ad- tum lassus appareat. Certum obsidere est usque redierit.] Proprie obsidere dicitur, canonicis enim & italo,*

irato, & repente aggressuro. & ab eo quod est obsideri facit, producta media syllaba, ab eo quod est obsidere facit, eadem syllaba correpta.

ACTVS IV. SCENA VI

MITIO. DEMEA.

Senarij.

Bo, illis dicam nullam esse in nobis moram
DE. Sed ecum ipsam te iam dudum quaero
MI. Quidnam? **D**E. fero alia flagitia ad te inq
 Boni illius adolescentis. **M**I. ecce autem **D**E. n
 Capitalia. **M**I. ohe, iam? **D**E. nescis qui
MI. scio.

DE. Ah, stulte, tu de psaltria me somnias agere
 Hoc peccatum est in virgine a diuem. **M**I. scio.

DE. Eho scis & patere? **M**I. quid ni patiar? **D**E.
 mihi,

Non clamas? non insanis? **M**I. non. **D**E. malim qu
 Puer natus est. **M**I. T. di bene voltant. **D**E. vir
 hil habet.

MI. Audiui. **D**E. & ducenda indotata est? **M**I. scil
DE. Quid nunc futurum est? **M**I. id eam, qu
 ipsa fert:

Illinc huc transferetur virgo. **D**E. O Iupiter,
 Istocchine pacto fieri oportet? **M**I. quid facia
 plius?

DE. Quid facias, rogitas? si non re ipsa tibi ist
 Simulare certe est hominis. **M**I. quin iam virgi
 Despondi: res composita est. fient nuptiae:

Dempli metum omnem: haec magis iunt ho
DE. caeterum

Placet tibi factum Mitio? **M**I. non, si queam
 Mutare: nunc cum non queo, a quo animo f
ITA VITA EST HOMINVM, quasi ci
 das tesseris:

Si illud quod est maxume opus iactum non ca
 Illud quod cecidit forte, id arte vt corrigas.

DE. Corrector: nempe tua arte viginti minae
 Pro psaltria perire: quae, quantum potest,
 Aliquo abicienda est, si non precio, at gratis.

MI. Neque est, neque illam sane studeo vende

DE.

uid igitur facies? M I. domi erit. D E. pro di-
fitem!

IX, mater familias erit vnà in domo?

NON? D E. sanumne te credis esse? M. equidem
tror.

ne dii ament (vt video ego tuam ineptiam)
um credo, vt habeas qui cum cantites.

Tur non? D E. & noua nuptia eadem hæc di-
M I. scilicet.

inter eas restim ductans saltabis. M I. probe:
obiscum vnà si opus sit D E. heu mihi,

hæc pudent? M I. iam verò omitte Demca

istanc iracundiam, atque ita vti decet,

m ac lubentem fac te in gnati nuptiis.

s conueniam: post huc redeo. D E. ô Iupiter,

ne vitam? hoscine mores? hanc dementiam?

ne dote veniet: intus psalteria est:

s sumptuosa: adolefcens luxu perditus:

lelirans: ipsa si cupiat Salus,

e prorsus non potest hanc familiam.

is dicam.] *In hac scena exemplum est intempesti-
urgationis, ac per hoc ridicula. Ibo, illis dicam.]*

*Secum loqui vel senes, vel maxime aliquid ex a-
entes. Illis dicam.] Sostrata & filia. Fero alia*

ad te ingentia boni.] Magno sonitu, ac ingenti

ione futura accusacionis exorsus est. magna sunt

nia, & fero, & alia flagitia, & ingentia, & quod

s, boni illius adol. scentis dicit. Boni illius adol-

is.] ἐγώνεια, quæ semper amarius ponitur, quam

io manifesta. Ecce autem.] Ecce dicitur, cum re-

iste aliquid rebus interuenit letis: aut certe cum

itur, aliud emergit nouum. vt Verg. Ecce autem

à Tenedo tranquilla per alta, Horresco referens,

is orbibus angues. & Ecce irabebatur passis Pria-

rgo Crinibus. & Cicero, Ecce autem repente ebrio

e, esurientibus cæteris, &c. Noua.] Recentia. an

magna vt Pollio & ipse facit noua carmina. Ne-

vir fiet.] ἐγώνεια. nam vir ad laudem sumi solet,

Virum se iudico. Scio.] Satis ridicule, ne quod ille

cupit, abneget Mitio: vt consentiendo, iracundiam acriorem fieri* possibilem sibi mitigare queat. nam negotij totius gestionem retulit, non ad illud quod scis qui vir fiet. Eho, scis & patere?] Iam & iur, non Aeschino. Non, malim quidem.] A Mitionem dicere Malim quidem, alij Demeam. tus est, di bene vocant.] Hic bono exemplo i Mitio irascentem iuste Demeam leniter ferre: quoniam mato ob mærorem non conuenit inclementer ire cum possit in tempore obiurgari, postquam destituerit. Et eade quam faceret cum ille, Puer natus gumentum manu attulerit: hic ita respondit, quod dum solent iura, quibus puellam nasci metuentur ciatur, puerum natum esse. nam in omnibus que euenerint, di bene vertant, dici solet: quia saepe hoc optauerunt, que alius aliter atque expectauerunt gissent, quam potestatem rerum vertentium se tranque partem, Verummo deo superesse veteres uerunt. Virgo nihil habet.] Vult rem sine rem. vi: quia scit posse nuptiis finire solitudinem.] I maritudinem Demeæ contra omnes, vt nec virginat. Audiui.] αφελώς & cum ἐξ Ἰουιο μῶν respon quasi leue sit quod admissum est. Et, ducenda est?] Ducenda scilicet, nisi damnandus sit Aesc hoc verbum necessitatis vim habet: vt, Pacem I rege petendum. Quid nunc futurum est?] Mor zium, cum ipse sciuerit quid futurum sit, Mition rogat: & huiusmodi interrogatio secundum figuram non habet responsonem, sed Mitio sic respondit, & pliciter inquirenti. Illinc huc transferetur virginem que etiam cum viro fuit, vocat. Vergil. infelix. O Iupiter, isto cæcine pacto geri oport piter tragice adiecit à Mitione versus: Istocæcine] ipsum Mitionem respiciens, dixit. Si non re ipsa dolet.] Nunc rem pro veritate posuit. Simulare hominis.] Non hoc dixit quia hominis est ment quia saepe iracundie simulatio, custodia disciplina virginem despondi: res composita est: fictiæ.] Ne diceret, despondi, composui, facio. Et e puellam qui petit: Spondet à quo petitur. Recte e

despondi dixit. Hæc magis (aut hominis.) Be-
 i honoris: ille enim a. . . . Simul tunc certe est in-
 gterum placet tibi factum. Mit o? Nihil laud
 Demea, nisi ut sentire. Mitio, quod impetrare non
 etiam ab eadem sentiente de pravi. aut & peccato
 i. Si illud quod est maxime bonus factu non
 irum quod opus est iactis, aut iactis non cadit, in-
 inctio. Quasi cum ludas tesseras.] Rectus erat,
 ita vita est hominu n quemadmodum tesseras lu-
 quemadmod. in ludas est tessera rum. Nota ergo
 uitionis. Illud quod ceciderit forte, id arte ut
 i. Ars adhibenda pro fortuna: non enim si male
 videris, deserendus est ludus. Et forte nunc pro for-
 elligendum. Corrector.] Quia dixit, Arte ut
 sed moris est iratis ab ultimo verbo contra di-
 ipere. Neque est, neque illam sane studeo
 .] In scopulo versatur Mitio, in quo elegit ineptus
 teri. quam prodat Ctesiphonem patri. Cur non?]
 cere, Non est AEschini amica: sed celanda est cul-
 tionis. Ita me di ament, ut ego video tuam in-
] Ordo est, Ita me di ament te facturum credo ve-
 ni cum cantites. Ipse se fallit, non inquirendo ul-
 causam retentæ in illo meretricis. Mirè autem
 ruasi ut pius sit cantare senem cum psalteria, quã
 noua nupta eadem hæc dicitur? Alius subau-
 e, sed o magna in verbis elegantia! vide enim quã
 ficeret. Disset. & ideo non vxor, sed noua nupta, quã
 docilem esse, ipsam indicat nomen. Hilarum.]
 on hilarem. Tu inter eas restim ductans sal-
 usus est natus ab eo fune quo introductus equus
 i Troiam est. Connexis manibus fune, chorli du-
 antes: hoc à quibusdam dicitur, sed ego puo ma-
 tos choros pro chorum, puellarumque cantantes,
 cere existimari & id maxime conuenire ad exagi-
 nportunitatem sentis, veluti pueros imitantis. Si-
 n quia iste connexis manuum lasciuus ac petu-
 it discretionem conditionis, dignitatis, ætatis, in-
 ricem, nouam nuptam, & senem. Et hoc, quon ad-
 ietum est, & quanto stomacho iam ab AEschino
 est, & transiit ad delitionis luxuriam descri-

*bendam. Iam vero omitte Demea.] Mire vrb
 expressit vltro obiurgantis qui obiurgatus est.
 stanc iracundiam.] Nam ira, de causa est: Irac
 vicio multum irascentis. Atque vti decet hilari
 bentem.] Bene addidit lubentem: multi enim
 simulant, non lubentes sunt. Fac te.] Non dix
 elabora vt esse possis. Hancine vitam? hoscine
 hanc dementiam?] *ἰδεντι πικρὸς omnia, vt pote]*
se secum loquens. deest. enim Esse, aut quid tale
sumptuosa.] Domus, id est, homines. Ipsa si ci
lus seruare prorsus non potest hanc famil
κατοποιῶν. Plautus, Lubentio rem te faciam quā
bentia est. Etenim ὑπερβολή est, Ipsa Salus si cu
re, prorsus non potest hanc familiam. Hinc lice
quantum & calor & grauitatis apud Terent
imitationem Cæcilianam. Vide quantum creuit
*rioribus, vt sic finiat.**

ACTVS V. SCENA

SYRVS. DEMEA.

Senarij.

A Edepol Syrisce te curasti molliter,
 Lauteq; munus administraſti tuum.
 Abi: sed postquam intus sum omnium rer
 Prodeambulare huc libitum est. DE. illud
 Exemplum disciplinæ. s. ecce autem hic a
 Noster: quid fit? quid tu es tristis? DE. ohe t
 s. Eho iam tu verba fundis hic, sapientia?
 DE. Tūne si meus esses? s. dis quidem esse
 Actuam rem constabiliffes. DE. exemplū
 Curarem vt esses. SY. quamobrem? quid i
 rogas?

In ipsa turba, atq; in peccato maximo,
 Quod vix fedatum satis est, potastis, scelus
 Re bene gesta. s. sane nollem hunc exitum
A Edepol Syrisce.] *Hic exemplum inducit.*
pruorum sub mihi domino. Aedepol Syri
rasti molliter.] Quia detexit Cresiphonem, iam
abrius inuancatur Syrus: per cuius fallacias re
et Syrisceum se dicit, non Syrum, τῶ ὑποβορῶμε
litet.] Delicias. Lauteque munus administi

quid esset bellissimum, carperes: cya. hasque sorbilet
 t. munitis seruire, esse & bibere. Abi.] Verbum
 et alteri cum laudatione blandientis. nam sic di-
 iam compotes sunt votorum omnium, perfectiq;
 vniuersis. Prodeambulare.] Nota duas prapo-
 ni dictioni adiunctas. vt, pede prosubigit terram.
 εἰς γῆν. Et optime ad delicias exprimendas hoc
 conuenit. nam producere signum * deambulare
 nam acambulare etiam intus potuit. Exēplum
 x.] Quia vnus ex multis reliquis. An quia se-
 per etiam pedagogus: vt ipse ait. Quem ego pue-
 llum in manibus gestauit meis. Quid fit? quid
 is?] Mirè securitatem ebrü hic expressit. nūquid
 mescit interuentum senis, vt solebat, Syrus? aut
 praeuener? Subblanditur tantum: & ita rerum
 , vt cum eum seuum sciat. causam tristitia eius
 Tu verba fundis hic, sapiētias?] Virū sapientia
 tu sapientia? quia dixit supra, Tu quantus quā-
 nisi sapientia es. Fundis] Virum sine vlla ces-
 fers? An perdis? secundū illud, Nam quid tu hic
 si quid boni præcipias, nemo obtemperat? Dis-
 ses Demea.] Ab eo quod est dis dicitis, dites fa-
 quod est diues diuitis, diuites. Quamobrem?
] Nihil nunc in Syro nisi simplex & purum ob-
 i. Et vide, quamobrem, quid feci dicere, non esse
 In ipsa turba.] Non minus ridicula importu-
 ee est, quàm ebrietas Syri, quia aduersum te-
 tantæ grauitatis oratione personat, vt ex di-
 tu & verbis, & ex audientis habitu & stupore
 voluptatem percipiant spectatores. vides enim
 ndere verborum cum ebrio luiget. Potastis,
 Non quod plus videt senex quàm obijcitur o-
 latorie Potastis dixit, cum vnum ebrium
 propter illud quod ait, Exemplum discipli-
 in omnibus sit, quod in vno nunc aspici-
 gilius, - & crimine ab vno Disce omnes. Sa-
 m hunc exitum.] Et hoc dictum argumenta
 m oblitum omnium rerum nihil respondisse
 r fallaciam: sed tantummodo penitere, quod

ACTVS V. SCENA I

DROMO. SYRVS. DEMA

HEUS Syre, rogat te Ctesiphon vt redeas. S
D E. Quid Ctesiphonem hic narrat? SY. ni
cho carnifex.

Est Ctesiphon intus? SY. non est. D E. cur hic no
SY. Est alius quidam parasitaster paruolus.
Nostine? D E. iam scibo. SY. quid agis? quo ab
mirte me.

s. Noli inquam. D E. non manum abstinere
An tibi maus cerebrum dispergi hic? s. abijt
Aedepol comestorem haud sanè commo
Præsertim Ctesiphoni: quod ego nunc agam
Nisi dam hæ sileant turbæ, interea in angu
Aliquò abeam, atq; edormiscam hoc villi? si

HEUS Syre.] Quàm clarè dicat, ostenditur e
præmisit Heus ante, quàm loqueretur. Ct
Mire additum nomen est, cum aut sine hoc, aut p
men intelligi possit Ctesiphon. Vt redeas.] Redea
ostendit & illum inser pocula, à quo egressus e
Est alius quidam parasitaster paruolus.] I
parasitaster, sed alius Ctesiphon, qui est parasitaster
non alter, sed alius: quasi non duo, sed multi sint
nes. Et hoc sic pronuntiandum est, vt simul & q
dicat Nostin? Quasi sicophanta, nunc addidit no
veteratoris est, etiàm mentientem confidere. Qu
quo abis?] Hoc iam ebric conuenit, non illi
gnouimus Syrum. nam quod retinet senem, co
genus est. Non manus abstinere mæstigia?] Et
cisse manum, vt teneret Demeam, ex ipsius ven
it. An tibi maus cerebrum dispergi hic?] Vt
baccato miratur. Abijt] Quia prohibere non p
nullo & desperanti vultu quod factum sit dicit,
pronuntiat. Aedepol comestorem haud san
modum?] Quod suspensio quæ tantum inopinatus sup
vulgaria sic offerdat, quemadmodum qui comesti
greditur, quia comestatoris est superuenire ad
& conferari aliquid in vocalem strepitum. quæ
salte, totum ad Demeam comitit. Præsertim Ct

a exceptio, ut apparet omnibus incommodum, & in
 chimo, sed præcipue Cresiphoni. Nisi dum hæ si-
 turbæ. | Non quæ iam sunt, sed quæ erunt. Hoc
 τὸ λόγον ἐστὶν ἐνὶ, ut unus vllus, asinus asellus,
 vallis, & num vllum.

C T V S V. S C E N A I I I.

M I T I O. D E M E A.

à nobis sunt, ita ut dixi, Sofrata, Senarij.
 vis. quisnam à me pepulit tam grauiter

mihi, quid faciam? quid clamem, aut
 ar?

am, ô terra, ô maria Neptuni. M I. hem tibi,

t omnem rem: id nunc clamat scilicet.

lites: succurrendum est. D E. eccum adest

unis corruptela nostrum liberum.

idem reprime iracundiam, atq; ad te redi.

pressi, redij, mitto maledicta omnia.

iam putemus: dictum inter nos hoc fuit,

leò est ortum, ne tu curares meum,

go tuum, responde. M I. factum est, non nego:

r nunc apud te potat? cur recipis meum?

is amicam Mitio? * nunquid minus

èius æquum est esse, * quam mecum est tibi? al. num qui.

o ego tuum non curo, ne cura meum.

æquum dicis. D. non? M. nam vetus verbum

quidem est,

unia esse amicorum inter se omnia.

ete: nunc demum istæc nata oratio est.

sculta paucis, nisi molestum est Demea.

io si id te mordet, sumptum filij

faciant, quæso facito hæc tecum cogites.

s duos olim pro re tollebas tua.

fatis putabas tua bona ambobus fore,

um vxorem credidisti scilicet

rum. eandem illam rationem antiquam

ne:

ua, quære, parce, fac quamplurimum

liquas, gloriam tu istanc obtine.

Mea, quæ præter speam euenêre, vtantur sine
 De summa nihil decedet: quod hinc accesse
 Id de lucro putato esse. omnia hæc si voles
 In animo vere cogitare Demea,
 Et mihi, & tibi, & illis desuperis molestiam
 DE. Mitto rem: consuetudine amicorum. M.
 Scio. Istuc ibam: multa in homine Demea
 Signa iasant, ex quibus coniectura facile fi
 Duo cum idem faciunt sæpe, vt possis dice
 Hoc licet impune facere huic, illi non licet:
 Non quòd dissimilis res sit, sed quòd is qui
 Quæ ego esse in illis video, vt confidam for
 Vt volumus: video eos sapere, intelligere, i
 Vereri, inter se amare. scire est liberum
 Ingenium, atq; animum: quouis illos tu die
 Reducas: at enim metuas, ne ab re sint tame
 Omissiores paulò. ô noster Demea
 Ad omnia alia, ætate sapimus rectius.
 SOLVM VNVM hoc vitium affert senectū
 nibus,

Attentiores sumus ad rem omnes, quàm fa
 Quod illos sat ætas acuet. DE. nã nimium
 Bonæ tuæ istæ nos rationes Mitio,
 Et tuus iste animus æquus subuortant. M. i.
 Non fiet: mitte iam istæc: da te hodie mihi:
 Exporge frontem. DE. scilicet, ita tempus fe
 Facinandum est. cæterum rus cum filio
 Cum * prima luce ibo hinc. M. i. imo de nocte
 feo:

al. primo
 luci.

Hodie modo hilarum fac te. DE. & ista
 Vnà illuc mecum hinc abstraham. M. i. pugn
 Eo pacto prorsum illuc alligaris filium.
 Modo fano, vtillam serues. DE. ego istuc v
 Atq; ibi fuillæ pleaa, fumi ac pollinis
 Coquendo si faxo, & molendo: præter hæc
 Meudic. nã faciam vt stipulam colligat:
 Tam cæceta nã reddam, atque atram, quæ
 est. M. i. place.

Nunc mihi v. vere sapere. atq; equidem filium
 Tum euam si nolit, cogas vt cum illa vnà ci

ides? fortunatus qui istoc animo sies:
 tio. m. ah pergi. ne? d. iam iam desino.
 go intro: & cui opus est rei, hilarem hunc
 umus diem.

[i à nobis sunt ita vt dixi Sostrata.] *In hac scena
 io est personarum mitis parentis ac sexi. Parata à
 unt.] De verbis abeuntis vult ostendere Poeta
 rationem cum Sostrata habuerit ingressus Mitio.
 quis eadem? eis interposuerit. Primo, Parata à
 ut, Quæ non dixit: sed, ita vt dixi, dicendo signifi-
 cisse omnia. Deinde, Vbi vis, fiant nuptiæ, vel quid
 t omisit: aut dicturus hoc ipsum audit vehemen-
 t esse pulsatus, & quod aiebat, abiicit. Quisnam
 :pultit.] *A me modo, id est, meas. Tam graui-
 yta irati omnia concite faciunt, cum pulsanda fo-
 t exituros fores Demæ: sic eas pulsauit, vt & his
 sci videretur. Hei mihi quid faciam? quid a-
 quid clamem? aut quærar? ô coelum, ô terra,
 a Neptuni.] *Multum laborauit Terentius, vt a-
 ceruaret in dolore Demæ: quo maior debet in Cre-
 reprehensio esse, quàm in delictis Aeschini. & no-
 l vbi non inuenit quod dignum loqueretur, ab in-
 one cepit, Hei mihi. Et adhuc cum pro rei magni-
 oratio parua esset, Quid faciam, inquit. In a-
 dignatus est: in suo, Quid faciam, inquit. In alie-
 auit: hic ait, Quid agam. In alieno clamauit, &
 s est: hic in suo relinquitur, & præter A-
 v in Aeschini peccato Mitionem accusauit: in Cre-
 is, elementa cum diis omnibus, ac toto mundo.
 vgnos. & quam imitatur Vergilius in Orpheo, post
 m rursus Euridicen, Quid faceret? inquit, omnia
 onsumperat primus dolor. Quo rapta bis coniuge
 ? Nam quid præter omnes terras atque inferos loci
 ebat. Quo fletu manes. Per quem fletum manes,
 omnes primis lacribus impleuerit lachrymis. Qua
 ra voce moueret? cui nec ira quidem inexperta re-
 erat. Et vide hic gradus doloris & iracundiæ: in tan-
 autem vt iam crescere non possint, quippe in initio
 le tantum tristis est Demæ. nam sic audit à Mitio=***

ne, Quid tristis es? Et ipse, Rogas me (ubi nobis
 nus sic) Quid tristis ego sim? Inde mox procedit
 adeo ut sic incipiat. Disperij, Ctesiphonem audis
 vnã fuisse in raptione cum Aeschino. Inde post
 Ne ego homo sum infelix. Ad postremum, Heu m
 faciam? quid agam? Et naturali quodam modo, p
 summus furor ad extrema peruenit, repente ser
 tatur, & mitis est. O cœlum, ô terra, ô ma
 ptuni.] Neptunus, quia medius sit inter cœlum
 feros, dum vtriusque regni pariceps habeatur,
 torum omnium potior. nam ideo tridentem habet
 mero trium elementorum: ut apud Vergilium id
 cit, iam cœlum terramque meo sine numine venti
 Et apud Homerum sic idem, *ὡς ἐπὶ τῶν σιμῶν* vsq̃
ἐγὼ εἶμι πόδες, καὶ οἱ τριῶν ἐλάω πάσης δ' ἀγορῆς
πυλῆτων αἰθέρων σὺ δ' ἐπὶ τῆς ἐσσι καὶ λίψεραίων
πύργων. Et hoc est quod ait Horatius in arte poetica
 dum tamen & vocem comœdia tollit. In hac enim
 rum natura diu dicitur, ut Verg. Principio mare, a
 cœlumque profundum. Et per hoc totum mundu
 saur. O cœlum, ô terra, ô maria Neptuni.]
 deus elementa vocauit, quod diis quoque irascitur
 iis commemorantur, ut dolentes solent: An quia deos
 punit, ideo hac omnia Neptuni dicit: quasi dicitur
 Neptunia fiare, nisi interceperet persona Mitioni
 videns ad aliud conuersus desit diluuium & in
 rebus optare ob cetero fratre, cui maxime irascitur,
 propter quem detestabatur omnia. Tale est apud Verg.
 vel medium fiare mare. An omnia accusat ut indi
 sole ut. Et quem non incusavi amens hominumq; d
 Et ut Aque deos atque astra vocat crudelia mares
 ti. i.] *τῶν ἰδίων μῶ.* Tibi.] Nulli enim Mitio loqu
 nu. e cia rat.] Id, ob id. Paratae lites.] Videri
 pert. misse, dicendo scilicet, Et paratae lites. Sed ut
 confirmet seipsum, quia succurrendum est ait. Succ
 dunt est.] Ctesiphoni scilicet. Communis cocti
 nostrum liberum.] Qui communiter ambos corr
 Communis corruptela nostrum liberum.]
 accusatus est ista, quoniam prior: quippe cum iam n
 ambobus accusetur Mitio, non de vno. Tandem

cundiam.] Mirè, quia reprehendere nequit iracundiam, iracundiam reprehendit irati. Et Ira, de causa est: dia, de moribus. Atque ad te redi.] Quia ira ab est iure dicitur, quod à se eat qui irascitur & fud te redi, proprie dixit. Vergilius, Verum ubi nulla reperit fallacia, victus In se se redit. & Cicero, Re- atque ad mores suos. Reptelli, redij.] Non quid sed quo gestu dicatur specta: & videbis neque ad- efferisse iracundiam, neque ad se redisse Demeam, n mira est atque perspicua moralitas in huiusmo- apparet. Rem ipsam putemus.] Videur pau- des Tomachatus, quam res etiam incertæ posce- ed & hoc morale: nam iuste irati, ommissa sacritia, cinationes saepe festinant. & præterea illud acce- d non inuenit iam quod condigne dicat: simul et- i increpatus est à fratre, quod apud se iam non acundiam vehementem. Rem ipsam putemus.] us, purgemus. nam & hinc putamina purgamen- sunt. ut Plaut. in Captiuis ait, Nucleum amisi, re- miori putamina. Et Vergilius, Multa putans in- itare proprie est falsa & cassa à veris & vilibus unde arborum purgatores, putatores dicuntur. ausam ipsam liris ostendit. ut, Mitte ista, atque edi. Ne tu curares meum.] Nam ambos cura- emodum reposcere illum est quem dedisti. Fa- t.] Apparet Mititionem inuitum quidem fateri, e contemnere obiecta. Cur emis amicam Mi- iclamatio ista nominis, magnam inuidiam signi- Regnumne Aeschine hic possides? Et, Pacem te po- nnes Turne. Num qui minus mihi idem ius est esse?] Aut Num, aut Qui abundat. & est ui minus æquum est esse idem ius mihi, &c. Qui are vel Cur significat. Non.] Confidenter Non re- non habens rationem quam subiceret: nisi illi um venisset in mentem. Nam quia se videt in ausam incidisse, totum renniter & facere agit: is æquitatem, ubi iusto se trahi non potest. Quod Demea statim conuincitur dicendo, Nunc de- ecinata oratio, ut ostendat, illa a perturbatum a proculisse auctis suis superioribus. Commu-

nia esse amicorum inter se omnia.] *Inter Pythortum dicitur.* Facere, nunc demum istæc nata est.] *Alij totum iungunt, alij separant. & bene, Nam sic dicimus de rebus repetitis, vt supra, E, melius fieri haud potuit, quam factum est, hera. At paucis, nisi molestum est Demea.] In duas partitur rota persuasio: nihil passurum Demeam nihil corruptele. Et me tum vxorem credidisti ducturum.] *ἐπιπροϋή.* Principio si id te mordetum filij quem faciunt.] *Figurativa locutio est, nichum quem dedisti nobis quas turbas dedisti? Quid modo obiurgatori. um est quæso. Pro re tua.] Propter tui qualitate. Conserua quære, parce, fac plurimùm illis relinquant.] Hæc sic pronuntiandus pareat hanc ipsam voluptatem displicere Mitioni. serua.] *Parua. Quære.] Noua. Parce.] Omnibus tur sine.] Aut deest His: vt sit, His videntur. Auuantur antique locutus est. De summa nihil de Rei tuæ scilicet. Dempseris.] Pro demes. Mitt Pecuniam. & hæc exclamatio est moralis nimis a rardos, ac non intelligentes homines. Consuet ipforum.] *Loquor, aut quid tale, subaudiendum rem, consuetudinem ipforum.] Vel ab vilitate nestatem transit, vel à rebus ad illos ipsos de quæsur. Cauetur enim ne aut rem perdant, aut ipsi Mane, scio, istuc ibam.] *Moralis & faceta continens in se latenter blandimentum, quo a auditor. Multa in homine Demea signa inscurissimus sensus & re, & verbis. Duo cum ciunt.] *Obscurè locutus est: cum hic sit sensus: faciunt, quorum vni licet facere, alteri non licet. possis dicere.] Melius est. Sepe ad superiora conam possunt duo idem facere, & casu, non vt finem facere videantur. tunc ergo erit signum. faciunt. Dicere autem posuit pro Intelligere & eo quod præcedit, id quod sequitur. vt, taner beneficium pulchrè tibi dices. &, Memorem m & gratum. Non quod dissimilis res sit.] *Antice. Quæ ego illis inesse video.] Ordo & sen. Multa in homine Demea signa insunt, ex quibus*******

tē fit: quæ ego illis inesse rideo, ut confidam fore ita
 umus. Duo cum idem faciunt.] Nam ambo &
 & intell. gant: & loco verentur. non ingenij vi-
 ed. stais.]t. Intellegere, in loco vereri.] Non in-
 telligere: sed in loco vereri. Inter se amare.] Quo-
 ter se, quod est cum alter alterum inuicem amat.
 m metuas.] *ἀντιπρὸς* ad priorem iractatum perti-
 ni est habitus de consuetudine rei familiaris. Ne ab
 ca sint omissiores paulo.] Quia amant, potant,
 nguenta. At enīa metuas, ne ab re sint tamen
 ores paulo.] Oratorie paulo. nam non paulo o-
 es fore Demeas, sed plurimum fore credit & metuit.
 à patrimonio. Omissiores.] *ἄγχι* gentiores. Sic in
 tibi te vidi animo esse omissio. O noster Demea.]
 & cum quodam complexu eius qui reprehenditur,
 io & de more sublata. Et sic hoc dixit, tanquam di-
 esset, *ἀντιπρὸς* te latenti, simplex homo es. nam huius-
 tententia, lateater quandam dicentis auctoritatem
 inque assignat. Ad alia omnia ætate sapimus
 i.] Præterquam ad auaritiā. & per hoc, quod o-
 eris, vitium senectutis est. Attentiores sumus ad
 nnes.] Proprie attentiores reddit omissioribus. *ὑπο-
 m* dixerat, Ne ab re tamen sint omissiores paulo.
 sat est.] Quasi dicat, attentos nos esse non statim
 est. Quod illos lat ætas acuet.] *ὑποπρὸς*
 Je nimium bonæ quæ istæ nos rationes Mitio,
 iste animus equus subuortat.] Ne, *ὑποπρὸς*, Sub-
 nra legendum est. Si Ne pro non conjunctione est,
 at legendum est: ita ut subaudiamus timeo, vel a-
 ale Et u. & istæ quod ait, significationem habent
 modi rationem & ineptiam, nam apparet non eas
 ab eo qui sic loquitur: ut supra, iam verò omiste
 tuam istanc iracundiam. Tace, non fiet.] Tace
 & *ὑποπρὸς* postum est: quasi diceret, Non subuer-
 ixeris, quod mali ominis verbum est. Da te hodie
] Accommoda te ipsum voluntati meæ. nam in ani-
 anstulit quod est corporis. ut in Eunuchō, Mihi sese
 monem quæ rare. Cic. Ceruicolam iactare, & popu-
 commodare Da te hodie mihi.] Si non vis, inquit
 te: vel propter me mitis esto. Exporge frontem.]

Quia

Quia contrahi in verbo accitur. Et verbo isto ost
 quanto conatu opus sit ad explicandam tantam con
 nem senectutis & ieueritatis. Scilicet et ita fert tem
 ciundum est.] Vide si non hoc sit, quod Græci* dica
 sic, & ita tempus fert, &, Faciundum dicendo, o
 magis cogi necessitatibus, ut paulo sit tranquillior.
 tanta difficultate promittit, tanquam mala subit.
 atq; adeo maiorem partem secum disputat, necessa
 velit nolit faciundum esse: ut sit letior: & hoc quia
 affert. Cæterum rus cras cum filio primo cū li
 hinc.] Hoc idè facit, quasi gaudere interim non po
 se vicinæ seuitiæ proximitate soletur. Faciundū e
 mirè: tanquam necessitate cogatur ad gaudendum
 senex. Ibo hinc.] Tanquam de malo loco. De nocte
 undat De. Cum primo lucu.] ἰδοὺ πῶπῆ πῆς. nam
 mo lucu veteres dicebant, lucum pro luce, pro sole
 Ergo cum primo lucu, cum primum sol cœperit i
 re. Cum primo lucu.] Veteres masculino gener
 lucem. Fac te.] Eodem verbo vitur, quo iam d.
 laborem ad letitiam se conuertentis ostendat, id est
 ut sis hilaris. Et istam psaltriam vnà illuc mecum
 abstraham. Vide singulas syllabas imbutas ama
 rûstica, atq; agresti. nam Istam odium significat: I
 seuitia in nomine est, quam deliciosam esse oportet
 mecum, quam cum adolescentibus esse conuenerat:
 ad quem locum psaltriam secum ire compellit. I
 vel in itinere pœna cesset, Cum filio ibo hinc, inq
 verò abstraham: nam illuc eo animo dixit, quo su
 hinc.] Et apparci illum quasi m̄cipium ducitur
 lam, nō ut fidicinam. Mecum hinc abstraham.]
 ducam, sed quod est seuentis, abstraham. Pugn
 Magnam rem feceris. sic Lucil. Vicinus o socij, &
 pugnamim^o pugnam. Eo pacto prorsus illic all
 lium.] Hec cū risu dicit Micio Et ligare, est mihi
 vincula. Quis verò dicitur alligari ad aliquid, sin
 nō possit? Ergo pprie ad amicā alligari adolescere a
 torē. Prorsus autē, certe, rectè, ac verè significat V
 ues.] Acuēdū illā. Hoc est, nō iā filiū, sed illā ser
 utriq; retinueris. Ego illuc vid tro.] Hoc est, v
 sē. Coquēdo sūt faxo & molendo.] Ne amen

ibi fauillæ plena fumi, ac pollinis coquendo
, & molendo.] *Aliqui roolere prius est, quam co-*
quere. Sed prius posuit quo pulchritudo magis fada-
mita prius torreatur et ita ut tundi possit ut Verg.
re parant flammis: & pagere saxo. Coquendo sit
molendo.] Præter hæc, dicitur de octaua. Meridie
est, sol vehementior est. & nomen facit de aduerbio.
non dixerunt veteres, quasi meridie, et pro illo posito
cognatione harum inter se literarum. Ut stipulam
est.] Quod si uole fieri necesse est. Tam excoctam
namque est.] In hac dicitur reddam, pro faciam.
Tam uero uoluntatem sic uti coloris: Atram, ad calo-
rum est, quæ in æthera, quamque ingrata clas-
siata est, sic et similia oratio. Placet, nunc mi-
e est.] Non contra dicit, ne rursus prouocet
non, quæ equi dicitur filium.] Non solum sua-
tari, sed et in præere cogitatum. Derides for-
quæ est, in mo dicit.] Hoc uerbum uultu De-
derides, sed in uultu uideatur inuitis. Sed rur-
derides, in uultu dicitur, dixit. Et ridet qui simplici-
Derides, qui cum aliteris irrisione & contemptu
irritatus quæ hoc animo dicit.] Non laudan-
modum, fortunatus: sed moraliter reprehendens:
is, cum se aliquid cura offenderit, fortunatos stult-
uibil sentiant. Ad hoc quoque dicit in Eunuchis. As-
ix neque ridiculus esse, neque plagas pati possum.
delinquo.] Et hic uelut necessitatem queritur im-
Et cui opus est rei.] Cui rei credis, nisi nuptiis
uis, atque læticia: uoto, & gaudio nuptiali. Hunc
us dicit.] Non accipiamus, sed impendamus, &
mus. Vade & sumptum dicimus pecuniam quæ
da est.

ACTVS V. SCENA IV.

Trochaici quadrati catalectici.

D E M E A.

quam ita quisquam bene subducta ratione
ad vitam fuit,

res, ætas usus, semper aliquid ad poster noui,

moncat, ut illa, quæ te scire credas, nescias:

Hæc tetram.

Et acata

Et quæ tibi putaris prima, in experiundo reperi
 Quod mihi nūc euenit: nam ego vitam durā
 vixi vsque adhuc,

Troch. Prope iam excursu spacio, mitto: id quam ob
 ipsa reperi

FACILITATE nihil homini esse melius, neq;
 Id esse verum ex me, atque ex fratre, cuius fa-
 noscere.

Ille suam semper egit vitam in otio. in conui-
 Clemēs, placidus, nulli lædere oīs, arridere o
 Sibi vixit: sibi sumptū fecit: omnes benedicūt
 Ego ille agrestis, sæuus, tristis, parcus, trucu-
 tenax,

Duxi uxorem: quam ibi miseriam vidi? nati fi-
 Alia cura. porro autem dum studeo illis vt
 plurimum

Facerem, contriui in quærendo vitam atque:
 meam.

Nunc exacta ætate, hoc fructi pro labore ab-
 Odiū. ille alter sine labore patria potitur cō-
 illum amant: me fugitāt. illi credunt cōsilia
 Illū diligūt: apud illū sunt ambo: ego desert
 illum vt viuat optant: meam autem morter
 etant, scilicet

Ita eos meo labore eductos maxumo, hic fe-
 Paulo sumptu. miseriam omnem ego capio,
 titur gaudia.

Age age, nunc experiamur cōtra hæc quid e-
 Blāde dicere, aut benigne facere, quādo cō-
 Ego quoq; à meis me amari & magnipēdi p-
 Si id fit dando, atq; obsequendo, non postu-
 feram:

Decrit: id mea minimè refert, qui sum nati-
 mus.

NVnquam ita quisquam bene subducta ra-
*In hac scena exemplum inducitur hominum
 tatem tædio deserunt, ob contemptum eius, quod
 mnes seuum esse, vitiosum sit. Et adeo fauet Teren-
 mentioribus ac mitissimis patribus, vt hunc quoq;
 rat ad sententiã Mititionis, non tamen hoc sentientei*

oportet: sed quod ita res cogat. vult enim natura-
 esse veris patribus acrimoniam: sed eam semper in-
 esse adolescentibus. Bene subducta ratione.]
 isposita, bene cōputata. Ducere enim est digitis com-
 . sed ducere est apud alium & palam: subducere,
 eipsum & secreto. quo magis in verbo isto maioris
 onis & diligentiae signum est. Quin res.] Quin
 ur non significat. Quin res, ætas, vsus.] Tria po-
 : quibus Res pro experientia ponitur: & hac dicit se
 ratum. nam mox dicet. Re ipsa reperi, facilitate nō-
 homini melius, neq; clementia. Aliquid moncat.]
 is est per casus. subauditur enim Quem. Quæ ti-
 aris prima.] Ante alia eligenda: quæ & primo lo-
 nda, ac per hoc optima. Vitam duram quam vi-
 xaisipos, ut Lucilius, Magnam pugnavimus pu-
 Nam ego vitam duram vixi vsq; adhuc.] Prius
 id faciat, quàm cur faciat. Prope iam excursio
 .] Id est, ad catrem propter ipsos decursus metasq;
 i, & est μετὰ φερεῖ, sumpta à cursoribus. Excursio
 .] Id est, in summa senectute. Id quæ obrem, re-
 peri.] Quia secum loquitur, ideo multa reticet, &
 faciam: & Si quis quærat: &c. Dicam. Facilita-
 m facilem se infert. Inter facilitatem & clementiã
 erest: Facilis est, cuius ira cito soluitur: Clemens,
 irascitur. Ille suam semper egit vitam.] Hic
 asi comparativa qualitas inducitur de utroque: &
 n initio fabule loquutus est, sic in fine hic loquitur.
 ns, placidus, hulli lædere os.] Mira varietas &
 , & in partibus orationis. Et clemens est qui colit
 i suam, nec eam vexat irascendo. Nulli lædere os.
 re omnibus.] Voluptatis affectus est duplex: aut
 ; quiete voluptas est, aut ex aliquo actu. ergo hic
 ; complexus est. Nulli lædere os.] Id est nullum
 em lædere. & vide quàm grate à nominib. ad ver-
 feat. Clemens, placidus.] Clemens est circa rectō
 : Placidus etiam circa delinquentes. & clementis
 li lædere os; placidi, arridere omnibus. Et clemens
 placidus vultu. Nulli lædere os.] Ad eò ut nullū
 istem faciat: & hac est figura ἀναφορῆς, cum re-
 us per ea quæ diximus: & ἀποφασίως οὐκ ἔστιν ἄλλο.

ita sunt. Ego ille agrestis.] Bene addidit illic: quod
 nouus, hoc ipso quod ferus & agrestis: & senus, fac-
 tis, animo; truculentus, vultu. Et aliter dici potest
 si quis sit qui dolat, truculentus & senus qui terret.
 abſentis mira per ista decurrit. Duxi uxorem]
 duxi uxorem non sed. Etiam cum magna significatiua ad-
 est. maiore enim ponere iurabitur coniunctio. et
 xi etiam uxorem, dicendum fuit. Quam ibi mi-
 vidi?] Ibi inquit, quasi vxor locum hunc & hoc sine
 ditione, et multa que enumerat, multa videntur. et
 ra.] Non altera. Patitur potius commoda.] Acci-
 casus extulit, quod non abutitur ducimus, id est pau-
 tur commoda. Actus in ditione, Feras po-
 plagas. illum diligunt, apud illum sunt amb-
 desertus sum.] hoc est, in ditione, ventus vultus pa-
 molestiorem & obsequens, magis adolescentibus
 vt viuat, optant. Ili optant, non illum. illum.
 nem. Nunc experiamur.] Magis comice plura
 periamur dixit, quam si diceret, Experiar. Qua
 prouocat.] Non addit, quis: sed intelligemus d
 significari. Si id sit dando atq; obsequendo.]
 turam sequutus est, qui artem ignorat, putans
 omnia debere, non dando & obsequendo. Si id fit
 iam a liberis si magni pendor. Non posteriores:
 Subauditur partes. aut parui faciam, id est, non
 Mitione. Et translatio est a paribus histrionum
 Non posteriores feram.] Primus in his ero inq
 do, atq; obsequendo. Deerit, id mea minime ref
 de remanere in Demeano: penitus electam securi

ACTVS V. SCENA V

SYRVS. DEMEA.

Scenarij.

HEus Demea, rogat frater ne abeas longiu-
 DE Quis homo? o Syre noiler, salue. q
 quid agitur?

SY. Recte. DE. opportune est, iam nunc hæc t
 mum ad hunc

Præter naturam o noiler, quid sit quid agitu
 Scruum haud illiberalem praebes te, & tibi

is bene faxim. SYR. gratiam habeo. DEM. at-
 Syre
 erum est, & ipsa re experiere propediem.

Demeca, rogat frater ne abeas longius.] Hic
 ndit poeta quam absurde blandus conetur esse, qui
 ar: & quam incommoda sit repentina largitas, ubi
 à parcitate nimia in contrarium vitium profu-
 currenit. Heus Demeca, rogat frater ne abcas
 s.] *Vs*: apparet, iam edormiuit crapulam Syrus. &
 rali ter dixit Frater: nec addidit tuus. Frater.]
 er. nam deest tuus. O Syre noster salve, quid
 n non hæc blanda, sed dura sunt. nam salve dixit
 solim quem sæpe viderit, sed cum quo toties liri-
 Quid fit? quid agitur?] Interrogat & cum
 cum damnet actus eius. Rectè.] Bene respondit.
 interrogationes de salute atque incolumitate eius
 interrogatur. Hæc tria] Deest verba. Præter
 n.] Plus dicit, quam si diceret, præter consuetu-
 am nunc hæc tria primum addidi præter na-
 noster, quid fit? quid agitur?] Hoc pressius di-
 . Scruum haud illiberal em.] Dura & impor-
 ente commutatio, ex tanta vituperatione in lau-
 , ostendit contra naturam suam niti Demeam.
 te.] Id est, te ostendis, factis probas. Et tibi lu-
 nefaxim.] Et bene ad quam rem adiectum est:
 te * hoc addidit. quis enim credat tam subitis post
 blandimentis, nisi factis quoque vera esse osten-
 Et tibi lubens benefaxim.] Et, additum est,
 at hanc esse sententiam, Non solum te laudo, sed
 iuvo: illud dicendo, hoc faciendo. Et tibi lubens
 im.] Potest hoc & sic intelligi, Bene tibi faxim
 is. multi enim bene, sed non ex animo faciunt.
 go addidit, quæ placidum ostendant ipsum, at-
 entem. Atqui Syre.] Atqui, abundat per pa-
 yre.] Asseneratio est non credentis. Hoc verum
 nisi falsum fuerit illud quod iurgabat, & hoc sit
 n quod nunc dicit. Propediem.] *ϕ* *ϕ* *ϕ*. Nam
 propediem aduerbium est temporis,
 ut si diceret, cito.

ACTVS V. SCENA VI

GETA. D E M E A.

Senarij.

Hera, ego hinc ad hos prouisam, quàm m
 ginem

Accersant: sed eccum Demeam: saluos sies.

DE. Oh, qui vocare? GET. Geta. DE. Geta ho
 maximi

Precii esse hodie te iudicauit animo meo.

Nam is mihi est profecto seruus spectatus sa

Cui dominus curæ est, ita ut tibi sensi Geta.

Et tibi ob eam rem, si quid usus venerit,

Lubens bene faxim. meditor esse affabilis,

Et bene procedit. GE. bonus es, cum hæc ex

DE. Paulatim plebem primulum facio mean

Hera, ego hinc ad hos prouisam.] *Ad hos*

tionem & Aeschinum scilicet. Prouiso duas:

ficat, procedo, & video. Sed eccum.] Hoc apud

qui vocare?] Hac interiectione uiuimur, ubi ex i

to notos videmus. Oh, qui vocare?] Post Oh, no

caturus, non habuit quod diceret, & ideo sibi

vocare? Vergilius, O quàm te memorem virgo i

haud tibi vultus Mortalis, nec vox hominem for

certe, An Phæbi soror, an nympharum sanguinis

ris est autem inferiores proprio nomine vocari,

velis, sed hic hominis oblitus, dum dubitat &

inhæsit pronomini. Animo meo.] Hoc est, seci

nimi mei sententiam, & quantum ad animism n

tines. Nam is mihi est profecto seruus.] In

dando, quia non laborat, subiecit specialiter m

aut, ut existimo, nihil habuit quod diceret, nisi le

ne ullius facti mentione. Et mihi, id est, quanti

dicium meum pertinet. Cui dominus curæ

hic dominas habuit, dominum dixit: quia præ

sculinum. Vergilius, Descendo, ac ducente deo

inter & hostes Expedior. Et præterea sententia

inducitur, cum nullum specialiter dominum sig

ut tibi sensi Geta.] Maximum delinimentum i

nomine vocans: quod tantum superioribus es.

gratè, postquam ipse dixit, nomine appellauit Ger-
 tibi ob eam rem.] *Quid & tibi? vtrum quem-*
um alius? an quemadmodum Syro? Et tibi ob eam
si quid vsus venerit.] Defectus quidam rusticis
naturam blandientis, cogit dicta repetere sine gra-
e autem promissiones ad hoc promittuntur, vt cum
is agi à Demea huiusmodi res cœperint, non sit ab-
i spectatoribus Demeam tam cito esse mutatum.
or esse affabilis.] Sic hoc lentius: vt illud supra,
ne tria hæc addidi præter naturam, O noster, quid
daguur? Paulatim plebem.] Moraliter inferior-
bam plebem dixit: hoc est, vt in vrbe vulgus, ita
lia seruos. Et fit translatio ab iis qui honores do-
non pro merito petunt, ambitiosiq; sunt. Plebem
um facio meam.] Hoc est, mihi fauentem. Et è
io Vergilius, Immixti Danaïs haud numine nostro.

ACTVS V. SCENA VII.

ÆSCHINVS. DEMEA.

SYRVS. GETA.

dūt me quidem, dum nimis sanctas nuptias
 dent facere: in apparando consumunt diem.
 id agitur Aeschine? A E. hem pater mi, tu hic

Senarij.
 In quidem
 aliquid eli-
 ditur.

us hercle vero & animo & natura pater,
 amat plus quàm hosce oculos: sed cur non
 um (est,
 n accerfis? A E. cupio: verum hoc mihi moræ
 a, & hy:nenæum qui cantent. D E. cho, (ce.
 tuic leni auscultare? A E. quid? D. missa hæc fa-
 æum, turbam, lampadas, tibicinæ:
 ianc in horto maceriam iube dirui
 im potest: hæc transfer, vnam fac domum:
 e & matrem, & familiam omnē ad nos. A E.

pidissime. D E. euge, iam lepidus vocor.
 des fient peruiæ, turbam domum
 t, & sumptum admittet. multa, quid meaf
 idus in eo gratiam: iube nunc iam
 cret Babylo illi viginti minas.

Syre cessas ire ac facere? SY. quid ago? DE. diu
 Tu illas. abi & traduce. GE. diu tibi Demea
 Bene faciant, cum te video nostræ familiæ
 Tam ex animo factum velle. DE. dignos arb
 Quid tu ais? AE. sic opinor. DE. multo rectius
 Quàm illam puerperam nunc huc duci per v
 Aegrotam. AE. nihil enim vidi melius mi pat
 DE. Sic soleo. sed eccum Mitio egreditur for

Occidunt me quidem.] *Adolescens & Demea se affabiles, imaginem præbent, & quàm dulcioribus assentatio, & quàm ingrata celsura. id est rem dixit, Occidunt me, pro, nimis lædunt & cruciunt. Dum nimis sanctas nuptias.] Et nimis & sancte additum est, in ea discenda quæ iam peperunt sanctum est, quod omni obseruatione inuiolatum bene additum est Nimis: quia nimium pro vitio iuxta illam sententiam, Vi ne quid nimis. Occidunt quidem.] Quidem pro expectatione* est: tanquam hac mora nullus alius occidatur, nisi qui amat, id est Quid agitur Aeschine? Iam ipse docuit, quid fit, agitur, blandimentum esse. Iam nunc hac tria perdididi præter naturam, O noster, quid fit? quid agitur pater.] Non sine consternatione respondet Aeschine blande interrogat, & miti vultu. nam ex improbiectus est Demea, & insperanti. Tuus hercule vultu nimo & natura pater.] Totum eripuit Mitio animum quidem reliquit. Qui te amat plus quam oculos.] Magis comicum quàm amo. Sed cur inquit num vxorem accersis? Bene subiecit quæ vultu credebat. Verum hoc mihi moræ est, tibi cinerum.] Hoc est, quod ait. Dum nimis sanctas student facere. Hymenæum quidam Liberi & Venere dicunt esse, qui primus certas nuptias institueris, laudem cantatur virginalibus nuptiis ob huiusmodi ritum. Alij virum fortem Atticum dicunt fuisse, quia à prædonibus, virgines, oppressis latronibus, intactum restituerit. Alij quod vultu dicatur membrana quæ est inuenta in virginibus, quæ primo disrumpitur comenari putant, veluti hymen vocari virginalium n.*

ic accipe Hymenæum in nuptijs, quemadmodū ἄρῃ vor
 iere, vel in sacris hymnum. Vin' tu huic seni au-
 re?) Contempsit. seipsum dicendo huic seni, hoc solum
 is causæ cur audiendus sit, quod sit senex. Et totum
 pares lætissimo vultu dici. Turbas, lampadas, tibi-
 .] Bene totum pluraliter: vt qui reprehendit sic mul-
 tant. Quos tu mihi parasuos, luscos: quos sumanos
 us? Hæc igitur vultu pronuncianda sunt, vt appareat
 licere dicenti. Atq; hanc in horto maceriem iu-
 ui.] Maceries dicitur paries nunc * alicuius dema-
 Euge iam lepidus vocor.] Apparet Demeam ex-
 ti causa assentari, non quod animo facit. Fratri æ-
 nt peruiæ.] Elegantius quam fratris. In eo gra-
 In gratiam eo, hoc est, amicos comparo. Ego lepi-
 rridens adolescentis animum sic inquit. Iube nunc
 Insultantis est verbum. Iube, tanquam præstet Mi-
 re dicit Demea. Aut apud se dicit hoc. Iube nunc.]
 nsultantes dicere solemus, nunc minare, nunc resi-
 uem afflictum tenemus, ita & Mitioni Demea di-
 e nunc. Iube nunc iam dinumeret Babylo illi
 minas.] Nimis morale est, cum de absente tanquã
 ente agimus. Est autē Iube nunc iam, figura etiam
 laus: vt frequentiſſima. Iube nunc iam.] Iube sic
 quemadmodū supra ille qui cū alius nemo adesset, a-
 ceres. Dinumeret.] Dinumeret dixit, quasi multū
 t. Illi.] Cui illi? Ctesiphoni, Lenoni, an AEschino? an
 abylo.] Fratrem Babylonem ob nimiam liberali-
 ocat, an AEschinum nimis prodigum? Syre ces-
 ac facere?] idōtaxōs dicitur. Dirue.] Hoc vultu
 adhortāte. Cū te video nostræ familiæ tam ex
 factū velle.] Ex animo aliquid facere, est id face-
 re in animo suo velit: aut certe ex tota mēte præstare,
 inctorie, sed ex animo factū, bene factū intelligere
 s: vt sis ex animo, quasi ex sententia. Dignos arbi-
 tulta desunt, & vos, & esse, & qui fiant. Quid tu
 vultu dicitur quid tu ais, quo videmus loqui eos,
 rrogant gesticulante vultu quid sentiant de consi-
 quos sciunt approbaturus esse. Sic soleo.] Potest
 videri. quippe, quando tale consilium probat Be-
 od probaret adolescens.

MITIO. DEMEA. AESCHINVS

Senarij.

Iubet frater? ubi is est? tunc iubes hoc Demea.
DE. Ego vere iubeo, & in hac re, & in omnibus,

Quam maxime vnam facere nos hanc familiam
 Colere, adiuuare, adiungere. **A**E. Ita quæso per
MI. Haud aliter sentio. **D**. Imò hercle, ita nobis.
 Primum huius vxoris est mater. **M**I. est: quid?
D. Proba & modèsta. **M**I. ita aiunt. **D**E. natior.

M. Scio. **D**. parere iam diu per annos hæc nec
 Nec qui eam respiciat, quisquam est: sola
 quam hic rem agit?

Iamb tetra.
æ catal.

DE. Hanc te æquum est ducere: & te operam dare.

MI. Me ducere autem? **D**E. te. **M**I. T. me? **D**E. Iam
 quam. **M**I. ineptis. **D**E. si tu sis homo,

Hic faciat. **A**E. mi pater. **M**. quid? tu autem haud
 auscultas? **D**. nihil agis,

Fieri aliter non potest. **M**. deliras. **A**E. sine te
 mi pater.

M. infans? aufer. **D**E. age, da veniam filio. **M**.
 fanus es?

Ego nouus maritus anno demum quinto
 gesimo

Fiam? atque anum decrepitam ducam? ic
 auctores mihi?

AE. Fac: promisi ego illis. **M**. promisti autem
 largitor puer.

DE. Age, quid si quid te maius oret? **M**I. quod
 non sit maximum.

DE. Age, da veniam. **A**E. ne grauere. **D**E. fac,
 te. **M**I. non omititis?

AE. Non, nisi exorem. **M**I. vis est hæc quidem
 ge. prolixè Mitio.

MI. Et si hoc mihi prauum, ineptum, absurdum
 alienum à vita mea

Videatur: si vos tantopere istuc vultis, fiat.

Merito te amo. verum, quid ego dicam? hoc
nfit quod volo:

Inunc quod restat? Hegio his est cognatus
oxumus,

is nobis, pauper: bene nos aliquid facere illi
vit.

Quid facere? D E. agelli hic sub vrbe est paulu-
lulum, quod locitas foras:

demus, qui fruatur. M. paululum id autem? D E.
paululum, et in d'o

indum est: pro patre huic est, bonus est, noster
recte datur. (Mitio

amo non meum illud verbum facio, quod tu
& sapienter dixi dudum: vitium commune o-
ium est.

In nimium ad rem in senecta attenti sumus:
et maculam nos decet

ere. dictum est verè, & re ipsa fieri

et. M. quid istuc? dabitur quidem, quando hic
t. A E. mi pater.

inc tu mihi es germanus pariter corpore & a-
io. M. gaudeo.

io sibi hunc gladio iugulo.

t frater?] *Apparet Mitionem dixisse, Cur diruis? Sy-
respondisse, Quia hoc iubet frater tuus. Iubet fra-
dirui maceriam scilicet. Tunc iubes hoc Demea?]
ogatiuè pronuncianandum rotum. ita erit vna perso-
ostenditur breuiter ex huius verbis, quid prior dix-
us. Et mirum initium, ne proœmio esset opus Demeæ
stendam mutationem voluntatis. Hac re.] Mace-
sectione. Et alijs omnibus.] Vt nuptijs senilibus.
re.] Subauditur iubeo, per ζεύγμ. Colere, adiu-
adiungere.] Colere, ad nurrum pertinet: adiuuare,
gionem: adiungere, ad Socratam. & notandum Coli
riori: vt, Posthabita coluisse Samo, hic illius arma.
hercle, ita nobis decet.] Antiqui si addebant sta-
erbum, Nos decet facere, Nos decet dicere: si non adde-
s, Nobis decet, dicebant. Primum huius vxoris
ater.] Incipit à persuasione, sed latenter, ita vt ea*

quæ proposito consilio dicenda erant, ante demon-
 quam dicas, quid fieri velit. Et hoc semper fit ab ore
 in his rebus à quibus incipere non oportet, propter
 rudinem, aut incommoditatem rei quæ persuaden-
 Considera adeo apud Verg. ubi persuadet Iris matri-
 naues suas incendant: & inuenies hoc ipsum con-
 vltimum poni post argumenta quamplurima. Quin
 & mecum infauilas exurite puppes. Et initium à p-
 factum est: nam dicit, Huius vxoris est mater. Pro
 modesta.] Proba sibi, & modesta apud alios. & vi-
 des conciliatoribus inuentas & vstas. Ita aiunt.
 ita respondet, quasi dicat, Sed quid mea? Scio.].
 Mitio non intelligit quò res tendat: sed tamen vult
 dam admirantis, cur hoc dicatur, respondet. Pare-
 diu per annos hæc non potest.] Kectè, ne contr-
 suadere videatur. Per annos non potest.] Bene p-
 nos, quia non est sterilis. Hanc te æquum est du-
 Te, Mitio scilicet. Et te operam.] Te, AEschine. n-
 illum conseruus à Mitione est. Et quare AEschinu-
 ram dare æquum est: scilicet vt profic socrui. Pare-
 diu per annos hæc non potest.] Hoc autem add-
 contra filios pater suadere videatur nuptias, si illis c-
 des esse procreandos suadeat. Me ducere autem.]
 vis in pronomibus posita est. nam Me ille sic dicit
 quem minimè deceat. Te.] Ille sic respondet, quasi
 maximè oporteat. Ineptis.] Verbum est, quod facit i-
 ineptis, ineptit. Si tu sis homo.] Non si es, sed si si.
 quasi in eo se hominem sit AEschinus probaturus. S-
 homo.] AEschine, si sis, pro si esse volueris, & si cr-
 mo volueris. Si tu homo.] Hic facere & mirè coeg-
 schinum ad persuadendum. non enim dixit, Si tu sis
 persuade: sed sic faciat, vt ab illo non factum, sed eff-
 exigeret. Quid tu huic a fine auscultas?] Aptum
 ium grandi, & fatua. Mi pater.] Mi, vocatiuus ca-
 ab eo quod est Meus. Fieri aliter non potest.] An-
 rio Deliras.] Proprio vocabulo vsus est tanquam i-
 ci. Infanis? aufer.] Congruè seni, deliras, inueni, i-
 Et aufer, vel te, vel manum. nam rogans manum.
 uer scilicet, dicens, Mi pater. Aufer.] Aut Te deest
 Manum, aut pro eo quod est abi. aut sic: aufer

uous maritus.] *Apud Menandrum senex de nu-
 grauatur. Ego nouus maritus anno demum
 & sexagesimo fiam, atque anum decrepitam
] hic dcest & quis, & quid, & quando, & quo-
 sit, Quis? ego: quid? nouus maritus: quando? anno
 initio & sexagesimo: quomodo? anum decrepitã du-
] anum decrepitam ducã] Hoc facere addidit,
 faciendum hoc esset, si puella duceretur seni. An-
 um quinto & sexagesimo.] *Hec ætas est, vt
 t, etiam comitorum senum. Et demum aduerbitã
 s est. Id'ne estis mihi autores?] Hoc est, persua-
 g. Auctor ego audiendi. Decrepitam.] *Decrepitã.
 macho anili iracundo: aut decrepitam, obtusi ani-
 læ senectutis: aut decrepitam, cui sæpe moribun-
 erit planctu familia, id est, clamauerit. Largi-
 rbum est imperatiui modi, futuri temporis. De
 or puer.] *Acutius de te dictum est, quam de
 ene in eum qui promiserat puellæ coniunctionem
 a veniam.] *Præsta beneficium, concede quod pe-
 grauere.] *Ne te difficilem præbeas, quia grauem
 præstare, qui id facile non præstat in beneficio
 est. Da veniam, ne grauere, fac, promitte.]
 us agentium, fatigantiũq; verba sunt. Age pro-
 io.] *Aut age prolixè, id est, age benignè, vt sit pro-
 gnè secundum veteres, aut per ἀσύνδρον, & ἔξ-
 ge, correptiuum. aut ad prolixè subauditur no-
 uit quid tale, & Miio velut insuau dictum sit.
] mihi prauum, ineptum, absurdum.] *Pravũ,
 uicit nullo cõmodo suo? Ineptũ, qui nũc volo filio-
 at vxorẽ? Absurdũ homini, qui nunquã duxerit,
 uã ducere voluerit, seni duci vxorẽ, quæ adolescẽ-
 non sit. Si vos tantopere istuc vultis, fiat.] *Cur
 eritur de voluntate Sosirata? An quia illam con-
 cesse est, vel propter pauperiem, vel ob amorẽ filia-
 os tantopere istuc vultis, fiat.] *Ridicule dixit,
 vxorem se ducere, non quia velit, aut debeat: sed
 uatur iubentibus. Hoc confit quod volo.] *Per-
 quit, quod volo: v: sumptum & turbam domum
 Miio, & eg) ineam gratiam. Quid nunc quod
 Quid restat, pro quid sequitur. An quod restat,***********

tanquam reliquorum priorum, ac per hoc minimus est his cognatus proximus?] Commendatione quasi nota, etiam Mitioni, ob verita sua. Et be-
dit proximus: nam multi gradus & veluti rami s-
pinqunitatis in affinitate & cognatione dispositi.
nobis.] Recte, nam uxoris cognati, marito affi-
Pauper.] In hoc nomine apparet aliquid flagitari.
locitas foras.] Foras dixit, locum pro persona
quasi diceret nescio cui alieno, sic & nos dicimus
quid dicit * Ecce hac pro ecce hic, Cice. Hic tum al-
lia parte. Deest ergo aliquid, ut sit, Quod loci
versum. Aui si foris, foris positio, id est alieno. Sub-
agelli paululum.] Totum cum contempitione pro-
atum. Huic demus qui fruatur.] Id est, qui frui-
piat, non proprietate potiatur. Proprie ergo, &
iure dixit fruatur. est autem fruatur, alatur: qui
dicitur summa gula, per quam cibum lingua de-
verre. Bonus est, noster est, recte datur.] $\epsilon\pi\tau\epsilon$
hortantis, & $\alpha\sigma\upsilon\nu\delta\epsilon\tau\omega\nu$ multa congerentis. Nol-
Bene addidit, namque dixit, Pro patre huic est.
est.] Potuit responderi, Quid mea? Recte datur
non queratur, an dandum sit, sed illud solum,
Bonus est, noster est.] Hec omnia vultuose, tan-
quidiam parsimoniam faciat Mitioni. Et plus signi-
ficat, quam si addatur, qui noster. Non meum il-
lum facio.] Nunc verbum pro $\alpha\epsilon\zeta\iota\omega\mu\epsilon\tau\iota$ posuit,
fringitur verbo. Ergo verbum, brevis sententia.
illud verbum facio.] Nota verbum pro sententia
verbo dic, si quid est, quod me velis. Et miseram
verbum audio? Verbum dixit veram sententiam.
ba à veritate dicta esse testatur Varro. Hanc re-
nos decet effugere.] Maculum τὸ χλευασμῶ d-
dens opinionem Mitionis, quia parsimoniam, macu-
ret, & simul auxilium, primo vitium, deinde macula
do. Suo sibi iugulo gladio.] $\alpha\delta\eta\gamma\omega\epsilon\iota\alpha$, & no-
suo sibi, moraliter, & ut veteres solent loqui.

ACTVS V. SCENA I

Fragmentum Troch. catalect. quadr. vltimus st-

YRVS. DEMEA. MITIO. AESCH

um est quod iusti Demca.

Fragi homo es: ædepol hodie mea quidem
entia

Syrum fieri esse æquum liberum. M I. istunc
rum?

nam ob factum? D E. multa. S Y. ô noster De-
1, ædepol vir bonus es.

los vobis vsq; à pueris curavi ambos sedulo:
, monui, bene præcepi semper quæ potui
nia. (fide

apparet: & quidē porrò hæc, obsonare, cum
im adducere, apparare de die conuiuium:

mediocris hominis hæc sunt officia. S Y. ô le-
um caput.

remo, hodie in psaltria istac emunda, hic ad-
or fuit,

ravit: prodesse equum est: alij meliores erunt.
ue hic vult fieri. M I. vin' tu hoc fieri? A B S. cu-

M I. siquidem

. Syre, chò accede huc ad me, liber esto. S Y.
e facis.

bus gratiam habeo, & seorsum tibi prætetea
nea.

audeo. A B. & ego. S Y. credo: vtinam hoc per-
aum fiat gaudium, (beram.

iam vt vxorem meam vna mecum videam li- In quidem
ptimam quidem mulierem. S Y. & quidem tuo fit elisio.

oti huius filio

: primam mammam dedit hæc. D E. hercle ve-
erio

dem prima dedit, haud dubium quin emitti
um fiet.

b eam rem? D. ob eam: postremo à me argen-
i quanti est, sumito.

i tibi Deinea oro omnes semper omnia opta-
fferant.

yre processisti hodie pulchre. D E. si quidem
rò Mitio

um officium facies, atque huic aliquid pau-
um præ manu

Dedecis,

Dederis, vnde vtatur. reddet tibi citò. M
vilius.

ÆS. Frugi homo est. SY. reddam hercle, da
Æ. age pater. MI. pòst consulam.

D. Faciet. S. Ô vir optime. Æ. Ô mi pater festiu
MI. Quid istuc? quæ res tam repente mores
uit tuos?

Quod proluuium? quæ istæc subita est largit
dicam tibi:

Vt id ostenderem, quod te isti facilem, & fe
putant,

Id non fieri ex vera vita, neque a deo ex æqu
Sed ex assentando, indulgendo, & largiendo
Nunc ad eò si ob eam rem vobis vita mea in
Aeschine,

Quia non iusta, iniusta, prorsus omnia omni
tequor,

Missa facio, effundite, emite, facite quod vo
Sed si id vultis potius, quæ vos propter
scientiam,

Minus videtis, magis impense cupitis, co
parum,

Hæc reprehendere & corrigere meo, & obse
re in loco:

Ecce me, quod id faciam vobis. Æ S. tibi pa
mittimus:

Plus scis quid facto opus est. sed de fratre qu
DE. sino.

Habeat: in istac finem faciat. Æ. istuc recte. Pl

CALLIOPIVS RECENS'

FACTUM est quod iusti Demea.] *Id est, diruta*
ceria. Frugi homo es.] Vtilis, vt fruges. Aede
die mea quidem sententia iudico Syrum fieri
rum.] Hoc est, quod iam dudum promiserat Syro:]
opportune: videtur enim modo meruum præcess.
Sententia iudico, κρυολογία. Multa.] Oratorie ma
neraliter dicere, quam quæere specialiter quod in
non possit. Et Mitio singulariter vnum quærit, hic
liter multa respondet. Quòdnam ob factum:

enim causas manumissionis in iure formula est.
 ol vir bonus.] Iurat bonum: quia præter opinia-
 Ego istos vobis vsque à pueris.] Intelligit Sy-
 ransem pro se Demeam non habere quod dicat: &
 prosequitur ordinē meritum, secundum quem
 pedagogum fuisse. Docui, monui, bene præce-
 icule adduntur, & tantum consuetudine: quia im-
 r etiam facta præue pro bonis. Quæ potui o-
 Bene, quæ potui: quasi plura vellet. Res appa-
 rirè irridet Demea: sic tamen, vt serio agere videa-
 arare de die conuiuium.] Id est, repente. neque
 dictum, nec pridie constitutum. Postremo hodie
 ria ista emenda.] Et hoc totum serio dicitur: vt
 diculum videatur. Hic adiutor fuit.] In re bona,
 r: in re mala impulsores dicuntur. Ergo hic adiu-
 ur à non irascente: à criminante autem & irato,
 . Hic adiutor fuit: hic curauit.] De more repe-
 Hic: cum dicitur, hic adiutor fuit, hic curauit. Sic
 emus onerare audientem meritis eius quem lau-
 Deinde, quid non præstitit, qui & officium corpo-
 iutor: & curam animi præbuit, vt consultor? De-
 ic vult fieri.] Abicitur Demea, sciens prodigam
 em adolescentuli. Syte accede huc ad me.] Vt
 eundem manu emittat: an vt palam fiat, iubes
 accedere, iuris publici consuetudine ludens? Et vi-
 comicam manumissionem, quam facete induxe-
 e condigne. Et seorsum tibi præterea Demea.]
 Demea plus quam volebat: nam qui conabatur a-
 referretur etiam his, qui amantur. Gaudeo & e-
 asulantiūm Syro hæc verba sunt: quibus de more
 o, respondet. Vtinam hoc perpetuum fiat gau-
 Integrum, solidum & nusquam interruptum.
 am vt uxorem meam.] Vt ipse, Syrus: ita vxor.
 secundum veteres, qui seruis nomina à nationi-
 onebant. Vna mecum videam liberam.] Hoc sic
 iandum est, quasi gaudeat se recordatum Demeæ:
 m vltro cogitas habuisse * plene oblitus fuit. Ho-
 nam mammam dedit hæc.] Ridiculum mers-
 uidem oportuerit primam esse quamcunque. an
 usa est, quod ingenni dicuntur serio à nutricibus
 liberis

*liberis educandi: Hercle vero serio.] Aduerbia si-
 firmatiua. Ob eam rem?] Hoc eo vultu dicit, quo
 luti excutimus, & ostendimus momenti esse nulli.
 gentum quanti est sumito.] Quanto precio va-
 gentum quanti est sumito.] Hoc verbo viuenti-
 ciunt, qui persuadere aliquid cupiunt. Dii tibi De-
 ro omnes semper omnia optata offerant.] O-
 mnia: antiqua elegancia, & figurata: Processit
 pulchre.] Nunc vere pulchre processit Syrus. Sic
 tu tuum officium facies.] Hoc est patroni, vt
 non deserat, sed vt alas manu missum. Plautus, F-
 lius quam pars lenonum, qui libertos habent, &
 serunt. Vnde vtatur.] Vtatur, viuat, vnde vsura,
 citur, vt, Vnius vsuram horæ gladiatori isti non
 an vnde alatur, de quo vsufructum capiat, & ci-
 sortem reddat? Et hoc melius, nam ideo addidit, Re-
 cito. Istoc vilius.] Hoc egit Terentius, vt conuersi-
 vsque adeo prodigum faceret Demeam, donec parc-
 deret Missionem. Istoc vilius.] Quasi, nihil minus
 enim est floccum ostendentis, aut quid tale: cum ei
 qua subauditur, quicquam, & non dabo. Faciet.]
 negatum in fine fabule videatur, addidit Deme-
 & faciet quod petis scilicet: quod irridens dixit,
 prodigo dicere videatur. Et mire faciet: quia nec
 erat statim consensurum qui negauerat: & perp-
 gatio esse in fine non debuit. Quid istuc? quæ res
 pente mores mutauit tuos?] Animaduerten-
 qua calliditate Terentius querens finem fabule, &
 lxtitiam per ipsum Demeam nititur in vniuersos
 tota comædia tristis ac serius inturbauit & voc-
 est. Quod proluuium?] Proluuium, quod Græc-
 miar, id est, promptus animus ad largiendum. Su-
 largitas?] Repentina: ac per hoc ipsa est ingrata & i-
 rata: vt euenit cum ex nimis parca non largi & li-
 sed effusi prodigique redduntur. Vt id ostend-
 Abundat id. Aut exderis est, propter id. Quo-
 facilem & festiuum putant.] Multum detraxit
 dicendo, Te isti putant, per quod significatur erran-
 scentes, & hunc non esse festiuum. Quod te isti
 & festiuum putant.] Bene in postremo dignita-*

e seruata est, vt non perpetuo committata videre-
 Truculenti, apud Plautum. Indulgento.] Attende
 entiam à Demea culpæ ascribi deuo. Et largi-
 cio.] Seuerè additum est nomen, verbis ex animo
 . Quia non iusta iniusta prorsus omnia o-
 obsequor.] Prouerbiales sunt huiusmodi elo-
 s. fanda nefanda, digna indigna, velis nolis. Effun-
 mite, facite.] Effundere, ad Aeschinum pertinet:
 id Ctesiphonem: Facite ad omnes. Facite quod vo-
 ct.] Proprie rediit rursus ad amaritudinem pri-
 Hæc ἐπιτροπή est figura, qua inuitos nos permit-
 ndimus, quod nolumus fieri. Quæ vos potius
 r adolescentiam minus videtis.] Hic ostendit
 us magis Demeam simul esse mutatos mores, quam
 se. Minus videtis: magis impense cupitis:
 tis parum.] ἐκείναι, minus, magis, parum. Hæc
 endere & corrigere me, & secundare in ló-
 bus tria redduntur, & vtraque αἰζηλῶς. Illa in
 partem superiora; hæc in bonam, quæ inferiora
 n tantum enim culpæ est, minus prouidere, quam
 cupere: nec tantum mali est, impense cupere,
 m, parum consulere. Item reprehendere bonum est;
 orrigere; optimum, secundare. nam qui reprehen-
 continuo corrigit: qui corrigit, non ilico secundat,
 etissimum reddit & fidelissimum. Alij secunda-
 ui dictum putant, & ideo additum esse, In loco:
 m semper faciundum sit. Ergo secundare, vel in
 conuertere, vel obsequi intelligimus. Tibi patet
 imus.] Noluit Terentius ab amoribus filiorum
 repulsum patrem. Sino, habeat: in istac finem
 | Hæc quidem permissio est: sed & exceptionem in-
 es, & cum quodam stomacho & velut minaci dz-
 ione profertur. In istac finem faciat.] Hoc est,
 liam amet, aut ne alteram comparet: ne post il-
 urietur vterius. Istuc recte.] Bene & Mitio non
 de proposito suo, qui vt peccasse aliàs ostenderet
 , ob nimiam asperitatem, cum exceptione qua-
 idans verba eius, Istuc recte, dixit: quasi di-
 on vt cætera, & simul reposuit ei, qui supra di-
 Vt id ostenderem, quod te isti facilem & festi-

uumputant, id non fieri ex vera vita, neque adeo
 & bono, &c.

HECYRA.

FABVLÆ INTERLOC

TORES.

<i>Philotis meretrix.</i>	<i>Sofia seruus.</i>
<i>Syra anus.</i>	<i>Phidippus senex.</i>
<i>Laches senex.</i>	<i>Myrrhina matrona.</i>
<i>Sostrata matrona.</i>	<i>Philumena nutrix.</i>
<i>Pamphilus adolescens.</i>	<i>Bacchis meretrix.</i>
<i>Parmeno seruus.</i>	

C. SVLPITII APOLLINIA

Periocha in Hecyram.

VXorem duxit Pamphilus Philumenam,
 Cui quondam ignorans virgini vitium obtuli.
 Eiusque per vim quem detraxit annulum,
 Dederat amice Bacchidi meretricule.
 Dein profectus in Imbrum est: nuptam haud attig
 Hanc mater vtero grauidam, ne id sciat socrus,
 Ut agram ad se transfert: reuertit Pamphilus:
 Deprehendis: partum celat: vxorem tamen
 Recipere non vult. pater incusat Bacchidis
 Amorem: dum se purgat Bacchis, annulum
 Mater vitiata forte agnoscit Myrrhina.
 Vxorem recipit Pamphilus cum filio.

DONATI PROLEGOME

in Hecyram Terentij.

HAcc fabula, Apollodori esse dicitur Græca. nat
 & Phormio ab eodem dicuntur esse translata.
 liquæ quatuor sint Menandri comici. Hecyra aut
 tur ideo, quia per socrus & soceros in eo aguntur
 nam & ἐκρυπτός & ἐκρυπτή, soceri nomen, socrusque
 cant. Est autem mixta morosis a Tibus, ac stataru
 rumque sententiarum & figurarum continet in
 Vnde cum deleat plurimum, non minus vilitat
 spectatoribus. Atque in hac prima partes sunt L
 secunda Pamphili, tertia Phidippi, quarta Parm

iceps aliarum personarum quæ his adiunctæ sunt. est autem, ut cæteræ quinque actibus legitimis, quos distinguemus. In hac prologus est & multiplex, comicus nimis, propterea quod sæpe exclusa hac condiligentiissima defensione indigebat. Atque in hac turbulenta est, Epitasis mollior, lenis Catastrophe. anè est ludis Megalæsis, Sex. Julio, C. Rabirio AEnurulo. Egitq; L. Ambivius. Modulatus est eã Flaccidius tibys parib. Totã Græca est, Factaq; & edita loco, Gn. Octavio, T. Manilio Coss. Cantica & desummo in hac favore suscepta sunt: ἄριστος ἄριστος est, personæ, extra argumentum, duæ sunt, Phylotidæ Syræ. In tota comœdia hoc agitur, ut res novæ tamen abhorreat à consuetudine. Inducuntur euenolæ socrus, verecunda nurus, lenissimus invaritus, & item deditus matri suæ, meretrix

A R G V M E N T V M.

ã in tenebris ante nuptias, cui annulum extorseretricè amans dum ignorat Pamphilus duxit ravidam ex cõpressu suo. Quam peregre profectus, quisset domi, rediens parientem offendit furtim & turem suam. Qua re commotus, dum repudium arentibus, & causam repudiij nescientibus, parat: tricem, apud quam annulus iniuentus est, cognorem ita à se vitiatam uxorem, & ex se natum filiũ. actus colloquium continet meretricis Phylotidis ira cũ Parmenone: ut per harũ personas, quæ ἄριστος dicuntur, argumentum spectator discat. Secundi or in hoc est, Immeritam uxorem veluti malam accusat Laches: & convenit Phidippum de eadem uim post quorum colloquium conquestio inducitur, quod falsum crimen inuidiosumq; sustineat. tui hæc ascribuntur, Conquestio Pãphili peregre i; de amore suo circa uxorem, paritudo Philumetie verba super aegritudinem nurus, quam morafflictam, fletus Pamphili errantis, cum putas filium natum esse. colloquium Parmenonis cum rãni venientibus, ut mox loquatur cum ipso Pãno in arcem mittitur, Irã Lachetis, Phidippiq; que

& Pamphili verba de reconcilianda illi coniuge, &
 ab inuicem litigiosa dissensio. Quartum actum
 plent: Perturbatio Myrrhina ex interuentu ma-
 iusdem cum eò nimis callida ac muliebris astuti-
 ptatio. Sofstrate, Pamphili Lachetisq̃ colloquiur-
 matio patris & soceri aduersum Pamphilum vxo-
 cusantem. Conuentio meretricis promittentis se iuy-
 matronis exhibituram de non admissò ad se Pamp-
 quinto actu Bacchidis narratio de intus gestis,
 quum cum Parmenone inducitur, quem nunciat
 ad Pamphilum, Pamphiliq̃ ad vltimum actio
 apud ipsam Bacchidem. Docet autem Varr. neque
 bula, neque in alijs esse mirandum, quod actus
 scenarum paginarumq; sint numero, cum hæc di-
 in rerum descriptione, non in numero versuum co-
 sit, non apud Latinos modo, verum etiam apud
 ipsos.

ACTA LYDIS MEGALENS. SEX. IULI
 CORNELIO DOLOBELLA AEDILIB. O
 MODOS FECIT FLAC. CLAYD. TIBIC
 BVS. TOTA GRAECA APOLODORV
 EST. ACTA PRIMO SINE PROLOGO.
 SECUNDO, CN. OCTAVIO, T. MANLII
 RELATA EST LYCIO AEMILIO PAVL
 DIS FVNERALIB. NON EST PLACIT
 TIO RELATA, Q. FVLVIO, L. MARTI
 LIB. CVRVLIB. EGIT L. AMBIVIVS,
 CIVS TVRPIO. PLACVIT.

P R O L O G V S.

ECYRA est huic nomen fabulæ: hæc
cum data est

Noua, nouum interuenit vitium &
calamitas,

Vt neque spectari, neque cognosci
potuerit.

ulus studio stupidus, in funambulo
m occuparat nunc hæc planè est pro noua:

si scripta hanc, ob eam rem noluit
referre, ut iterum possit vendere.

ognostis eius, quæso hanc noscite.

ad vos venio ornatu prologi:

xorator ut siera, eodem ut iare uti senem

quo iure sum vsus: adolefc entior.

qui exactas feci ut inueterascerent,

Poeta scriptura euanesceat.

uas primum Cæcili didici nouas,

sum eorum exactas, partim vix steti.

iebam dubiam fortunam esse scenicam:

erta, certum mihi laborem sustuli:

agere cœpi, ut ab eodem alias discerem

studiose, ne illum ab studio abducerem.

ut spectarentur: vbi sunt cognitæ,

sunt: ita poetam testitui in locum

remotum iniuria aduersariūm

io, atq; ab labore, atq; ab arte musica.

scripturam spreuissem in præsentia,

terrendo voluissem operam sumere,

io esset potius, quàm in negotio:

isssem facile, ne alias scriberet.

id pctam, mea causa, æquo animo attēdite:

n ad vos referam, quam mihi per silentium

agere licitū est, ita eā oppressit calamitas:

amitatem vestra intelligentia

si erit adiutrix nostræ industriæ.

imūm eam agere cœpi, pugilum gloria,

uli eodem accessit expectatio,

m eōnuentus, strepitus, clamor mulierum

Fecere, vt ante tempus exirem foras.
 Vetere in noua cœpi vti consuetudine,
 In experiundo vt essem: refero denuo:
 Primo actu placeo: cum interea rumor venie
 Datum iri gladiatores, populus conuolat:
 Tumultuantur, clamant, pugnant de loco:
 Ego interea meum non potui tutari locum.
 Nunc turba nulla est: ocium, & silentium est.
 Agendi tempus mihi datum est: vobis datur
 Potestas condecorandi ludos scenicos.
 Nolite sinere per vos artem musicam
 Recidere ad paucos. facite vt vestra autoritas
 Meæ autoritati fautrix, adiutrixq; sit.
 Si nunquam auare statui precium arti meæ:
 Et eum esse quæstum, in animum induxi max
 Quam maxime seruire vestris commodis:
 Sinite impetrare me, qui in tutelam meam
 Studium suum, & se in vestram commisit fid
 Ne cum circumuentum inique iniqui irridea
 Mea causa causam hanc accipite, & date file
 Vt libeat scribere alijs, mihiq; vt discere
 Nouas expediat posthac, precio emptas meo

Hecyra est huic nomen fabulæ.] *Anomin
 vt incognitam probaret, & ideo spectandam.*
 est huic nomen fabulæ.] *Nominatiuo casu figu
 in vsu sit, vt datiuo dicamus, quãuis præsto sint e
 quib. veteres per omnes fere casus hoc genus locu
 nunciabant.* Hecyra est huic nomen fabulæ.]
*ma data est sine prologo ludis Megalensibus: quos
 lius, & Cornelius Dolabella ediderunt: sed occupat
 lo studio funambuli, displicuit. Postea data est luo
 brib. L. AEmylii Pauli: Quos fecerunt Q. Fabius M.
 & Cornelius Africanus. Tunc quoque non per
 per studium populi circa gladiatores. Tercio aa
 mum introducta, Q. Fulvio, L. Martio edilibus:
 alforau L. Ambuij, & L. Turpionis est com
 ta. Hecyra est huic nomen fabulæ.] Totus hi
 gue subtilem conquestionem continet, ob hoc, ne
 populum negligẽtq; fabulæ reum faciat, & facile rei
 fa*

em. Hæc cum data est noua.] Ita dicitur, data est
 a, data est cænz, datum est prandium. Et edidit, a da-
 endit. Hæc cum data est noua, nouum interue-
 nium.] Sic & Homerus * Et dari dicitur fabula, cū
 stare, cum placet. Hæc cum data est noua, no-
 nteruenit vitiū.] *ὀμνηψία* prima: deest enim, huic,
 figura *παρονομασία* Noua nouum. Vitiū & ca-
 as.] Bene secundum augures. Vitiū enim est, si to-
 nium: Vitiū & calamitas, si tonet & grandinet si-
 etiam fulminet. Vitiū & calamitas.] Trans-
 ab augurio, & vitio creati dicuntur consules.
 itas.] *καρὰ τὴν καλὰ μὲν* dicitur clades, quia cla-
 : vt aliud sit grandinis culmum frangentis, aliud
 aliud doli mali. sic Probus. Vt neque spectari.]
 , quod non spectata est: calamitas, quod nō cognita.
 ue spectari, neque cognosci.] Mira defensio:
 m non iudicio comædia exacta est, si spectari cognos-
 on potuerit: cogniturus scilicet si audiret. Vt ne-
 ectari, neque cognosci.] Ideo theatrum, ideo
 res, ideo actores: quia maior pars in gestu est quā
 is. Cognosci.] vel probari, vel sciri, an Hecyra sci-
 ur, quæ scita sit nomine? Ita populus studio stu-
 A deriuatione causæ, quia non mala, inquit, ex-
 sed quia populus funambuli admiratione obstu-
 od infra de gladiatoribus dicit, ad cōmutationem
 iducendam. Ita populus studio stupidus.] Hic
 ur & populus, qui neq; indicauit de fabula, neq;
 ulte errauit. Stupidus, pro stupens, vt, Timidisq;
 nit *AEgle*. Pro noua.] Recte: iā enim nō est noua.
 ii scripsit hanc, ob eā rē.] Id est, ob eam causam,
 cat, non iterū acta est sine causa. Cur ergo non post
 lū relata est, vbi ille cesserat: in quo maluit auariū
 populo indiscere, quam suo operi diffidentem. Ite-
 ferre.] Superuacuuū est. Vt iterū possit vèdere.]
 licet ludis. hoc, vt diximus, ad laudem fabulæ refe-
 stquam tantū fiducia poetæ dedit. Alias cogno-
 i, quæso hanc noscite.] Mire illi fauorē petit ex
 e spectatori notæ sunt. Eius.] Poetæ, quasi hæc o-
 ota sit. At in *Andr.* quæ omnium prima est, ali-
 vt pernoscat, & quid spei sit reliquum, post-

hac quas faciet de integro comœdias, spectande, an e-
 da sint vobis prius. Orator ad vos venio ornatu
 logi.] Magna a me hic prologus scripius est, & nimis
 rie. nam toties exorta fabula quomodo honeste re-
 potuit in proscenium, nisi primo ipsa impudentia pr-
 cia proferretur? ac inde actor peritissimus ipse habui-
 baret & Poetam & Comœdiam: cuius autoritas et
 verbis? tum deinde subtiliter nouo poeta à vetusto
 gnæ autoritatis Cecilio peteretur exemplum, & pe-
 ingeniosissime: nam quod rudè Terentio conuigiu, a
 memoratur veteri Cecilio: quod huic semel, illi sap-
 huic in aliis nunquam, hoc illi ferè in omnibus: qui
 præter Hecyram & actæ, & probate sunt ceteræ, i-
 tum exactæ, partim vix probatæ. Itaque his omnibus
 mentis id factum est, ut neque desperandum sit
 rentio, quod expulsus est, ut nihilominus illi tantum
 buendum sit, ut aut par Cecilio, magno tunc poet-
 xltro melior etiam esse possit. Hic tamen L. An-
 histrio fuit actor comœdiarum. Orator ad vos v-
 Oratorem audire oportere, ius gentium est: Or-
 non licet iniuriam pati. Ideo ergo ne expellatur,
 Prologum, sed oratorem nominat. Plautus, Impi-
 te Oratorem verberas Eodem ut iure uti sen-
 ceat.] Ut, Me liceat casus miserari infantis amici.
 exorator ut siem.] Orator, est durus agit: Es-
 cum impetrauerit, hinc illud, dicentis: hoc iam effec-
 ficationem habet. Et Orator est, cui causa defi-
 mandatur. Quo iure tum vltus adolescentior
 quam illud agens adferi exempla, quibus ostendi-
 pe non esse Terentio, exclusam esse vnam illius fa-
 cum multorum poetarum multæ exactæ sint, &
 Caciliy, cuius illo tempore magna autoritas fuit.
 scendior.] Hec comparatio minus à positiuo sonat
 diminutiuam exprimit. ut, Iam senior, sed cruda di-
 disque senectus. Nouas qui exactas feci ut ini-
 scerent.] *ὄμματα*. Et inue. eraserent, denique age-
 quia nondum acta, noua dicitur fabula. Inuet-
 rent.] In consuetudinem venirent, spectarentur, a-
 tur Exactas.] Expultas. Ne cum poeta sci-
 euanesceat.] Causi facti honestior est, nō se poeta

ius poematis ea non laborare. In his quas primum
 lii didici nouas.] *A simili argumentum, quod fit
 in parationem artificiosam & oratoriam rerum ac
 arum. Partim sum earum exactus, partim vix
] Videtur plus esse in exemplo. siquidem partim exacte
 iacily fabula, partim vix admissa, cum vna Hecyra
 a sit. & est sensus, Aut displicui, inquit, aut in ali-
 s vix placui. Partim sum earum exactus, pro in a-
 si nisi splendida locutio est. Partim, aduerbium est.
 prie locutus est. Nam fabula aut agi dicitur, aut
 Quia sciebam duciam fortunam.] Non igitur
 culpa, sed casus est. nam ideo fortunam euentum ex-
 pe incerta, certum mihi laborem sustuli.] Sen-
 e, & verum. nam vbi certa spes est, nihil opus est la-
 uro a vehementi. S e incerta.] Pro spei incertae. an
 na incerta, certum.] *Honestâ figura, quae dicitur
 na. Eadem.] Exactas. Cœpi.] Difficultatem facti
 limen ostendit. Ab eodem.] *Cecilio scilicet. Nouas
 ose, ne illum ab studio abducerem.] Iterum cau-
 est utis. Perfeci ut spectarentur.] Attende quan-
 undus habeat, quod non feci dixit, sed potius perfeci:
 tem difficultatis ostenderet. Placitæ sunt.] *Nota
 ipsum sine origine verbi. Ita poetam restitui in
 n.] *Mire non Cecilium, sed poetam, ut hoc generali-
 tulo praestitisse, non vni homini videatur. Vbi sunt
 itæ placitæ sunt.] *Elegans promissio, & hanc pla-
 im si cognoscatur. & est coniectura à futuro tempore.
 tui in locum.] *Quia remotum & exclusum dixit.
 e iam remotum.] *Geminavit in secundum an-
 s, qui omnes in verbis liquidis duplicabant. Ab stu-
 tque ab labore.] *Bene ostendit se populo profuisse,
 ium poetam ad laborem reuocando, atque artem. Ab
 in tertio commote audiendum est, ut, Hic portus alij
 unt, hic alia theatri Fundamenta locant alij, imma-
 ae columnas Rupibus excidunt, scenis decora alta fu-
 t. In presentia.] *Statim ut à populo eiciebatur. Ut in
 esset potius, quam in negotio.] *Ex ipsis rerum
 nibus ostendit facultatem deterrendi. Nunc quid
 m mea causa.] *Bene petam, & mea causa, quasi o-
 . Mea causa æquo animo attendite.] *Commen-*************

datio personae leuis per aliam personam grauem, secun-
 praecipua in Rhetoricis. Hecyram ad vos refero.]
 sa. Principium à principali quaestione, an cognita sit
 spectanda sit. Quam mihi.] A persona dicentis. It
 oppressit calamitas.] Hoc succedit pro illo, qu
 persona aduersariorum, simul ad fortunam retulit c
 populi. non enim dixit quod praesto erat. Ita eam o
 sit calamitas.] Eam calamitatem. Calamitatem ref
 nos fabulam illum dicere putaremus. Vestra intel
 tia.] Ab auditorum persona. Nostrae industriæ.]
 à sua. & bene περιφρασις vsus est, ne diceret vos vos
 primum eam agere coepi.] Iam hinc narratio
 inducitur. & ut non laedat populum, & ut defend
 tam. Pugilum gloria.] περιφρασις ἀπὸ τοῦ Πυγ
 iam gloriosi: ut minus turpe fit, antelatos esse. sicut
 - vastis cum viribus effert Ora Dares, magnoque vi
 murmure tollit, Solus qui Paridem solitus contende
 tra. Hæc est gloria pugilum gratia funambuli. Pu
 gloria.] Pugil dictus est à pugna: & pugna à pugni
 res namq; ante vsus ferri & armorum pugnis, &
 bus, & morsibus, corporumq; luctatione certabant. t
 sit expectatio.] Narratio cur exclusa sit. hoc est, ne
 ta culpa deiecta est, nec iudicio populi: & ideo nu
 mittenda est. Pugilum gloria, funambuli code
 cessit expectatio.] πολυλογία. Expectatio.] Desidi
 ut Vergil. Expectate venis. Funambuli eodem a
 expectatio.] Duplex causa ad vnam exclusionem a
 tur. Comitum conuentus.] Vtrum eos comite
 qui sunt pugilum asseclatores? an seruos qui domi
 quuntur? Studium.] Certamen diuersis fauentium
 mor mulierum.] Bene mulierum: non enim timet eas
 suffragari vel refragari non licet in theatro. Ut ad
 pus exire foras.] ne τὰ ἐξ ἑλισμῶν, graue passus vie
 iniuriam. Vetere in noua.] ἀπὸ τοῦ πρῶτου primum. Vet
 noua coepi uti consuetudine.] Nisi nouam comi
 intellexeris, non erit aperta sententia. nam ut supra
 Nunc hæc plane est pro noua. An à Terentio noua ia
 etiam est, quia nunquam aliàs exclusus est? Et bene v
 ut ostendat: turpe non esse, quod & aliis poetis saepe
 gerit. Refero denuo.] Aut re abundat, aut Denuo

tu placeo.] *Ratiocinabiliter dixit primo, quia se sunt actus partes fabulae. Placeo.] Placeo dixit quod est, fabula placet, aut Terentius. Et mire non ait pependit iudicium, sed statim placuit: ut quod non iudicio, sed perturbatione factum sit. Quum rumor venit datum iri gladiatores.] Hoc ab nostra consuetudine: verum tamen apud antiquos res in theatro spectabantur. Datum iri.] Datum, ut fabulam commendet: et omnia spectatori et licantur. Non potui tutari locum.] Facere rem. Nunc turba nulla est.] *αὐτὰ πόδος αὐτὴ* & *αὐτὴ πόδος αὐτὴ*. Turba.] *Id est, ἡ πόδος*. Nunc turba nullum & silentium est.] *Turbam retulit ad id quod dixit, Populus conuolat, tumultuantur: Otium pugnant de loco: Silentium ad illud quod dixit, mulierum. Otium, αὐτὸς τὴν πugnᾶν: Silentium, αὐτὸς τὴν σιγήν.* Nunc turba nulla est: otium & silentium quæ adhortatio per enumerationem. Agendi tibi datum.] *Ab Aedilibus scilicet. Vobis datur s condecorandi ludos scenicos.] Quasi alius populus cum spectet. Nolite sinere per vos.] ἄλλοι ἄλλοι. Artem musicam.] *Oratorie, quasi non causa agatur, sed artis musicæ. Meæ autoritati.] Me senex est. Meæ autoritati faulrix adiulrixq; a Terentium probo, et est figura αἰαλοζία. Nul esse eius autoritatis, ut et populo placere iam de ipsi placet. Si nunquam auare.] Commendatio iustis, id est, a persone attributis. Si nunquam a meritis defensoris argumentum ad laudem fan nunquam auare. Per hæc verba Terentius vult rare, quam grauis autor sit, qui suas comedias sic Horatius, Ea cum respondere coneris Quæ grauis, quæ doctus Roscius egit. Et cum eile quæ animum induxi.] *Modo non Nunquam subaudi. Si, ut sit, Et si eum esse, &c. Quam maxime seruis commodis.] Plus dixit commodis, quam voluptatibus. Maximum quam maxime.] Ἰνὴν ἡν πᾶσι μῖσι. Sinite impetrare me qui in tutam.] *Ordo est, Sinite impetrare me, ne eum circum inique iniqui irrideant, qui in iusclant*****

meam studium suum, & se in seipsum commisit
 Mea causa.] Quasi orator, causam dixit. Mea causam
 hanc incipere.] Hoc orator, sic enim sic
 persona pro persona ad commendationem affectus. Et d
 lentium] Quasi fabule ac poeta. Mea causa cau
 negotiorum. Ut libeat scribere alius.] Oratorie
 que ut discere expediat.] Proprie dicere. doc
 poeta, discit scenicus. Nouas expediat posthac.]
 tili argumentatio est. & bene, ut expediat tanqu
 eturus sit: & si non expedierit, dum questum ma
 seruire populo putat. Precio emptas meo.] Aest
 ne à me facta quantum Aediles darent: & proinde
 rickitante, si abiecta fabula, à me precium quod po
 merauerint, repetant. Ergo Meo, à me facto, à me
 nam quomodo alibi dixit, postquam Aediles emer
 bene, ut sequatur populus iudicium eius, qui aestim
 re fabulis poterit. Precio emptas meo.] Ut
 volunt, periculo.

ACTVS PRIMVS SCENA PRIMA.

PHILOTIS, meretrix. SYR
 ANUS.

Senarij.

ERPOL quàm paucos i
 meretricibus
 Fideleis euenire amatores, &
 Vel hic Pamphilus iurabat
 Bacchidi,
 Quàm sanctè, ut quiuis facil

credere,

Nunquam illa viua ducturum vxorem dom
 Hem duxit. SYR. ergo propterea te sedulo
 Et moneo, & hortor, ne cuiusquam misere
 Quin spolies, mutiles, laceres, quemquam n
 PHIL. Vtin' eximium neminem habeam? s
 minem.

Nam nemo illorum quisquam, scito, ad te

ita paret sese, abs te vt blanditiis suis
 a minimo precio suam voluptatem expleat.
 te tu amabo, non contra insidiabere?
 amen eandem pol esse omnibus iniurium est,
 iurium est autem vlcisci aduersarios?
 a via captent te illi, eadem ipsos capi?
 me miseram, cur non aut ista c mihi
 & forma est, aut tibi hæc sententia?

Pol quam paucos reperias meretricibus fide-
] Nouo genere hic utraque *ἄστρολογία* *ἄστρονομία* in-
 ur. Nam *Ἐπιφλοῖς* & *Σύρα* non pertinent ad ar-
 tum fabulæ. Hoc autem maluit Terentius, quàm
 prologum narraret argumentum, aut *ἦτορ* *ἄστρο*
 s induceret loqui. Perpol quam paucos repe-
 He personæ Terentiij more extrinsecus assumuntur:
 gumentum obscuritatem spectator effugiat. Perpol
 paucos.] Animaduertendum est in hac fabula
 um bonam meretricem inducturum, ne id contra
 videatur facere, etiam aliam meretricem non ma-
 uerere: vt id exemplis fiat tritius, & vsu verisimile.
 quam paucos.] Ordo est, Pol perquam paucos
 s: nam perpol non est latinum, sed *ἑρπετιον*, per-
 nimio. Quam paucos.] Quidam non paucos, sed
 legunt. sic enim *Ἀπολλόδορος*. Reperias.] Aptum
 ad raritatem, & ideo non dixit Pauci sunt, sed
 reperias, quasi quærens: non autem reperitur, ni-
 queritur: non queritur, nisi quod præsto non sit.
 s.] Huiusmodi sententias rhetores *Ἀγνοίας* vocant,
 non esse, sed euenire dixit, vt non rationis, sed ca-
 l, quod rarissimum est. Fideles.] Fidi in maximis,
 in minorib. negotiis. Vel hic *Παμφίλος*.] Transi-
 nerali sententia ad specialem. Vel, nunc veluti: a-
 iunctio disiunctiua est, aliàs corruptionem signi-
 et apud Ciceronem, vel optimam Messanae vitam.
 us, Carmina vel cælo possunt deducere lunam. Aut
 modo. Iurabat quoties Bacchidi quam fan-
 ria sunt, quod iurabat, & quoties, & quàm san-
 od totum de more amatorum & meretricum di-
 a iureis, ando teneant, quos lege non possunt. Vt
 quiuis.]

quibus.] Non modo Bacchis, quæ amica erat. Nunc
 illa viua ducturum uxorem.] Ita * id est, iurans,
 iurabat, Nunquam illa viua uxorem ducturum. Ex-
 it.] Pronuncia ita vt mirantem ostendas. Ergo pro-
 ca.] Modium ergo, affectum exprimere reprehendit
 sardè sibi consentientem. sic Vergilius, Ergo age cha-
 zer ceruici imponere nostræ. Propterea te sedulo
 dulo, instanter, & ex animo, vel sine dolo. En dixit
 aduerbium demonstrantis est, vt, En alter. Et m-
 & hortor.] Monemus consilio: Hortamur impulsu
 cuiusquam misereat.] Deest te. Quin spolies,
 Ies, laceres.] Quin pro minus. Et magna persuasione
 malefaciendum. Spolies.] Spoliare est non mi-
 partem auferre: Mutilare, aliquid detrahere, si
 res esse non possit: Lacerare autem cum omnino non
 beas quod imminuas. vnde mutili dicti sunt boues
 capri, sine cornibus. nam male qui à multa putant
 inde Mulciber Vulcanus, quod mutilatus ac debili
 proprie Mulciber dictus est, quod omnia mulceat,
 molliat ac vincat. Vtin' eximium neminem hab-
 Vtin' pro vt ne, ἀποπόδος. & perseverat in ἀλιγῶν
 eximia pecora dicuntur, quæ à grege excepta sunt
 suis dominorum, vt uberius pascantur. Sed prop-
 mij sunt porci maiores, qui ad sacrificandum ex-
 uberius pascuntur. Etenim boues qui ad hoc electi
 egregij dicuntur: & oues lectæ, vt Vergilius, N-
 lectas de more bidentes. Ita & porci eximij. Vti-
 mium.] Deest, censes, vt sit, censesne vt eximi-
 minem habeam? vel certe mones. Vtin' eximium
 paratum ex omnibus. Propriè eximius porcus e-
 emptus à grege, atque signatus macula aut nota
 beam.] Deest censes, aut vis, aut mones. Na-
 mo quisquam.] παρέλχον tertium: nam au-
 Quisquam. Scito, ad te venit.] Bene addit
 scito: & moraliter, & acutius pronuntiandum
 enim verbum illorum qui familiares corrigunt.
 ita paret sese.] Hoc verbum paret, aduersum
 ficos & segnes sumitur. Vt alibi, An parasti te vt st-
 la reliqua in te sit tibi? Abs te.] Pro ex te. Suam
 ptatem expleat.] Bene expleat, quod contrarium

amatores voluptate satiari. Hiscine.] ἐρωτοῖσι.
 talibus: & vide si pulchra meretrix puella est. In-
 ere.] Insidiari malum est: sed contra insidiari in-
 Z. Tamen eandem pot esse omnibus, iniurium
 em aliter & vehementius intulit. nam peius est
 esse omnibus, quàm nullum excipere. Iniurium.]
 m. Iniurium autem indignantis modo significatio
 vim aduerbij habet. Vlcisci aduersarios?] De
 luersarios mutato nomine posuit. durū enim fue-
 matores diceret. Qua via captent te illi.] Qui te
 sæpe, tu eos vel semel cape. Eheu me miseram.]
 ia non persuasit: sed affectum doloris expressit. In-
 er enim ex vultu eius, nō eam persuasisse quod vo-
 icū me miseram, cur non aut istæc mihi ætas,
 ia est.] ἐπιπαθῶς ait quod reliquū est: quia quod
 persuadere non potuit. Et bene istæc ætas & for-
 a virunque non habes, & mirè è contrario descri-
 deformitas lætæ, & formam & voluntatem ma-
 enus. Aut tibi hæc sententia.] Δεικνύων: si-
 ostendit: secundum Φυσιογνωμικὸς difficilem de-
 reperi bonum.

ACTVS I. SCENA II.

PARMENON SERVUS. PHILOTIS. SYRA.

si quæret me, modo ille dicito

Scenarij:

portum percontatum aduentum Pamphili:

quid dicam Scirte? si quæret me, uti

icās: si non quæret, nullus dixeris:

ut uti possim causa hac integrā:

leone ego Philotim? vnde hæc aduenit?

s, salve plurimum. PH. ô salve Parmeno:

ue mecastor Parmeno. PA. & tu ædepol Syra:

hi Philotis vbi te oblectasti tam diu?

nime equidem me oblectaui, quæ eum milite Proceleusm

hum hinc sum profecta inhumanissimo:

o ibi perpetuum misera illum tuli.

dēpol te desiderium Athenarum arbitror

on cepisse sæpe, & te tuum

ium contempsisse: PH. non dici potest

cupida eram huc redeundi, abeundi à milite,

Vosq;

Vosq; hic videndi, antiqua vt consuetudine
Agitarem inter vos libere conuiuium.

al. illi.

Nam * illic haud licebat, nisi praefuitor loqui
Quæ illi placerent. P. A. haud opinor commodum
Finem statuiffe orationi militem.

P. H. Sed quid hoc negoti est? inodo quæ hæc nã
Hic intus Bacchis? quod ego nunquam credidit
Fore, vt hac ille viua posset animum inducere
Vxorem habere. P. A. habere autem? P. H. chloris
non habet?

P. A. habet: sed firmæ hæc veteror vt sint nuptiæ.

P. H. Ita di deaq; faxint, si in rem est Bacchidis.
Sed qui istoc creda nã ita esse? dic mihi Parmenon.

P. A. Non est opus prolato: hoc percontarier
Desiste. P. H. nempe ea causa, vt ne id fiat palam
Ita me di bene amabunt, haud propterea te ro
Vt hoc proferam, sed vt tacita mecum gaudea.

P. A. Nunquam dices tam cõmode, vt tergum r
Tuam in fidem committam P. H. ah. noli Parmenon.

Quasi non tu multo malis narrare hoc mihi,
Quàm ego quæ percõter, scire. P. vera hæc præ
Est illud mihi maximum vitium est, si mihi fidem

Das te taciturnam, dicam. P. H. ad ingenium red
Fidem do, loquere. P. A. ausculta. P. H. istic sur
hanc Bacchidem

Amabat, vt cum maxime, tum Pamphilus,
Cum pater vxorem vt ducat orare occipit.

Et hæc communia omnium quæ sunt patrum
Se senem esse dicere: illum autem esse vnicum
Præsidium velle se senectuti tuæ.

Ille primo se negare: sed postquam acrius
Pater instat, fecit animi vt incertus foret,
Pudorine, an ne amor obsequeretur magis.

Tundendo atq; odio deniq; effecit senex:
Respondit ei gnata in huius vicini proximi.
Vsq; illud visum est Pamphilo neutiquam gra
Donec iam in ipsis nuptiis, postquam videt
Paratas, nec moram vllam, quin ducat dari:

Ibi demum ita ægre tulit, vt ipsam Bacchidem
Si adesset, credo ibi eius commiseresceret.

vt

neq; datum erat spacium solitudinis,
 loqui necum vnà posset: Parmeno
 quid ego egi? in quod me conieci malum?
 otero hoc ferre Parmeno, perii miser.
 te di deæq; perduint cum istoc odio Laches.
 ad pauca redeam, vxorem deducit domum.
 illa prima virginem non attigit:
 onsecuta est nox, eam nihilo magis.
 quid ais? cum virgine vnà adolescens cubuerit
 potus, seie illa abstinere vt potuerit? al. potēs.
 crifimile dicis: nec verum arbitror.
 edo ita videri tibi: nam nemo ad te venit,
 piens tui: ille inuitus illam duxerat.
 quid deinde fit? P. A. diebus sanè pauculis
 amphilus me solum seducit foras,
 q; vt virgo à se integra etiam tum fiet:
 te, quàm eam vxorem duxisset domum,
 e cas tolerare posse nuptias:
 iam decrèrim me non posse diutius
 , eam ludibrio haberi Parmeno,
 integram itidem reddam, vt accepi à suis,
 onestum mihi, neq; vtile ipsi virgini est.
 m ac pudicam ingenium narras Pamphili.
 e ego pferre, incommodum esse mihi arbitror:
 patri autem, cui tu nihil ducas vitii,
 um est: sed illam spero, vbi hoc cognouerit,
 offe se mecum esse, abituram deniq; (dic.
 id interea? ibátne ad Bacchidem? P. A. quoti-
 ìt, postquam hunc alienum ab sese videt,
 a multo, & magis procax facta ilico est.
 edepol mirū. P. * atqui ea res multo maxime al. atque.
 cit illum ab illa: postquam & ipse sese,
 a, & hanc, quæ domi erat, cognouit satis,
 mplum ambarum, mores earum existimans:
 a vti liberali esse ingenio decet,
 , mōdesta, incommoda atq; iniurias
 meis ferre, & tegere contumelias.
 mus partim vxoris misericordia
 us, partim victus huiusce iniuriis,
 im elapsus, Bacebidi, atq; huic transfuliz

Amorem, postquam per ingenium nactus est.
 Interea in Imbro moritur cognatus senex
 Horum: ea ad hos redibat lege hæreditas.
 Eò amantem inuitum Pamphilum extrudit p
 al. reliquit. Relinquit cum matre hic vxorem. nam senex
 Rus abdidit se: huc raro in urbem comreat.
 PH. Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ?
 PA. Nunc audies: primum, dies complusculo.
 Bene conueniebat sanè inter eas: interim
 Miris modis odisse cœpit Sofstratam:
 Neq; lites vllæ in̄ter eas, postulatio (c
 Nunquam. PH. quid igitur? PA. si quãdo ad e
 Confabulatum, fugere è conspectu ilico:
 Videre nolle: denique vbi non quit pati,
 Simulat se à matre accersi ad rem diuinam: al
 Vbi illic dies est complureis, accersi iubet.
 Dixere causam tunc nescio quam: iterum iub
 Nemo remisit. postquam accersunt sæpius,
 Aegram esse simulant mulierem: nostra ilico
 It visere ad eam: admisit nemo. hoc vbi senex
 Resciuit: heri ea causa rure huc aduenit:
 Patrem continuo conuenit Philumenæ.
 Quid egerint inter se, nondum etiam scio.
 Nisi sanè curæ est, quorsum euenturum hoc t
 Habes omnem rem: pergam quò cœpi hoc it
 PH. Et quidē ego: nam cōstitui cum quodã h
 Me esse illum conuenturam. PA. dii vortant l
 Quod agas. PH. Vale. PA. & tu bene vale Phil

Senex si quæret me, modo isse dicito ad pō
 Hoc serius dixit, in scenam de proscenio respicie
 nex si quæret me.] *Duæ coniecturæ sunt in hac s
 veræ sint nuptiæ: & an verissimile sit, abstinere pot
 adolescentem à virgine, sibi nuptū tradita. Senex l
 ret me.] Magis expressit consuetudinem, dicendo
 quàm si diceret, dominus maior. Senex si quæret r
 ex verbis suis tam meretrix quàm lena descripta est
 Parmeno ipse, quabis sit ostenditur ex sua locutione
 eundi autem causæ de argumento sumitur: quia Pa
 lus absens est, & expectatur in dies suis aduenurus*

rum aduentum Pamphili.] *Honestam causam dicitur, Pamphili aduentum. Et percunctatum, & per-
um scribitur, sed percontatum à como dicitur, quo
venitur ad exploranda loca nauibus opportuna. si
riuntatum, ab eo quod à cunctis perquiratur, di-
Senex si quæret me, modo ille dicit ad por-
Hæc omnia submissa & veloci pronuntiatione effe-
unt. hoc enim desiderant huiusmodi verba, v: pote
i, & festinatis. Audin' quid dicam Scirte.] Au-
lo jentis, intelligis, vt Verg. Progenies sed enim Tro-
anguine duci Audierat. Item alibi, Neque audit
habenas. Audin' quid dicam Scirte?] Audis mo-
duertis. Scirte] *κωφὸν ἀκούων* inducitur. Au-
id dicam Scirte?] Conuenit nomen seruo puero,
ονίπῳ, quod est gestire & ludere. Nullus.] Pro
as vt vtī possim.] Inter alias & alia hoc interest:
as alio tempore significat: alia aliter, aut per alia.
i.] Non dicta. Sed videon' ego Philotion?] Mi-
na est causa narrandi, ideo quia peregre venit me-
lia, * quasi Athenis omnia esse sciret. Sed videon' al. quæ si A-
ilotion?] Sic solet dubitari, aduenientibus ipsis thenis esset
& multum temporis interuallum vident. Vnde omnia sci-
renit?] Cum quodam contemptu eius hæc dicit Par-
alæc mecaitor Parmeno.] Olim salutantes ad-
usurandum, vt hoc se dolo facere videretur. Me.]
ectio est, & abundat: aut positum est pro *μῦ*. syl-
Græci *μῦ τὸν δῆμιον* dicunt. Et tu ædepol Sy-
fit, ad castor addendo ædepol, & quod ille Parme-
ic addidit Syra. Syra.] Syra veteres legerunt, u
nentes: & *Mysia*, *Suria*. Dic mihi Philotis.]
ntiam, supra Philotion, hic Philotis dixit. Vbi te
sti tam diu?] Facere dictū meretrici: non vbi fui-
ni te oblectasti. Minime equidē me oblectauī.]
us proferendum est: & respondet *αὐτὸς τὸ* Te. Co-
i hinc sum profecta.] Hinc magnum ostēdit do-
re Philotion, quod relicta Athenis Corinthi ha-
e. Cum milite hinc sum profecta inhumanis-
Aul. a dixit, & milite, & hinc, & inhumanissimo.
nissimo.] Quid potuit de milite dici, nisi in sus-
i: namq; omnis miles inhumanus: hic vero, inhu-*

manissimus. Corinthum hinc sum profecta.] Argumenta sunt, an se oblectare poterit, à persona. quales inhumanissimus: à loco, quod hinc profecta: à re, quod biennium: à re, id est, ab iniuria quã intulit. nium ibi perpetuum.] Ut continuationem sui ostenderet, perpetuum dixit. Misera.] Muliebris infortio, rō misera. Illū tuli.] Non, cum illo fui, sed tuli: me oblectavi. Desideriū Athenarū.] Quod Corinthi profecta es. Athenarum: bitror.] Quod dixi habite.* Athenarū, à μυσολογία, se desiderium cepisse. pol te desiderium Athenarū arbitror cepisse. Quod cū milite inhumanissimo. Consiliū contempnitudine esse possisam. Huc redeundi.] Iterum Abcūdi à milite.] à persona. Vos q; hic vidēdi. Redeundi, abeundi, vos q; hic vidēdi.] Orator rem in tria diuisit, huc redeundi, abeundi à milite, hic vidēdi: ut diceret: huc veniēdi. Nisi præfinito.] A tempore. Hic ostendit quod dixi supra, Tuli. & agitare conuiuium libere. Agitare inter vos libere uiuium.] Inter agere & agitare hoc interest: quod est aliquid vel necessarium facere: agitare voluip Ergo agitare, exercere. Nam illic haud lice præfinito loqui.] Legitur & illic: ut sit circumfluentus, & significet illic. ut illi mea tristitia facta, tutum est. Præfinito.] Deest tempore, aut quid præfinito loqui quæ illi placerent.] Duo a præfinito, & quæ illi placerent: ut neq; quisquā ve quod vellet, diceret. Haud opinor cōmode. rō blande, bene. ut, Nunquam tam dicis cōmode. F. nē l orationi militem.] Argute militem, quia quasi sit orationi, quæ in pace plurimum potest. Sed q negoti est?] Hic ad argumentū nunc descendit. mione, Sed quid tu es tristis? præfinito scilicet allocuti & separati, & permixtarum personarū, ne te u gumentum veniens, non agere fabulam sed narratur. Quid hic negoti est?] Bene ad id negoti geret inuidiam factam potuit dicere, Quid hoc ut diximus ad inuidiam & magnitudinem rei, Dixit. Quæ narrauit mihi.] Quæ, qualia scilicet & Modo quod narrauit mihi.] Quæ legendum e

a & quanta. & hoc est verum. Quod ego nun-
 credidi.] Quod totum cum inuidia pronuntiandum ex
 meretricis, quæ facinus indignum nuptias putat. Vt
 lle viua possit.] Alire ostendit ex iisdem verbis can-
 tant esse quam supra dixit, Nunquam illa viua vxorẽ
 rum. Possit animũ inducere.] Quasi in rem durã
 manẽ. Habere autẽ?] Ostendit pronuntiatione quod
 est, vt nõ habeat. Sed firme hæ vereor vt sint nu-
] Bene pro persona serui, qui vult dominium vxorium
 egis, quã amatorem Bacchidis. Vt.] Ne non. Sed fir-
 æ vereor.] Animaduerte Terentium in nuptiis hoc
 n seruare, vtrũ firmas an infirmas dicat nuptias. Si
 n est Bacchidis.] Bene additũ, Si in rem est Bacchi-
 ostenderet se non malignitatis, sed beneuolentiæ causã
 ota suscipere. In rem.] Pro vilitate: Ab re, contra
 tem. Sed qui istuc credam.] Id est, nuptias esse
 as. Sed qui istuc credam ita esse? dic mihi Par-
 .] Superiore voto excusauit crimen curiositatis: iam
 r post Bacchidem audire velle. Non est opus pro-
 oc percontariẽr desiste.] Vide quã conuincitẽr
 um id agat vt narrantẽ Parmenonẽ inducat, tamẽ
 diueruiculis morales facetias internectat. Non est
 prolato, hoc percontariẽr desiste.] Incerta distin-
 rã prolato hoc, an hoc percontariẽr. Ita me di bene
 ant.] Pro ament. vt, donec regina sacerdos, Marte
 geminã partu dabit Itha prolem. Vt hoc profecã.]
 n. Bacchidi scilicet, vel cui libet. Mecũ gaudeam.]
 i, intra me. Vergil. Hæc iocum. Nunquam dices tam
 de.] Hæc pronuntiatio eiusmodi esse debet, vt ex ea
 et prope delectum Parmenonem, vix se posse continere
 irret. Nunquam dices tam comode.] Quasi ex
 tbe factus est: sic enim loquitur. Ah noli Parme-
 rificiose se fingit audire nolle, vt tactura credatur
 rit: quia curiositas signũ est loquacitatis. Sic clorat,
 ratorem fugito. nam garrulus idem est. Quasi: a
 ulto magis.] Deest ita dicit: vt sit: i dicit quasi.
 c Ph. lovis non est irstator, hac caliditate, vt in regis
 ad dicendum pronocet. Quasi: o tu multo ma-
 rare hoc mihi.] Deest enim, ita grauã
 rẽ: aut, mã negas te esse locuturum. Et illud mihi

vitium est maximum.] *Seruile vitium est, tacer posse.* Vera prædicat, & illud mihi maximum vi
Hæc lentius apud sese, illud clare. Si mihi fidem
Et: à alia se habere vitia exceptione significat, in hoc
dicit, Illud mihi vitium maximum est. Si mihi fi
das.] Animaduerte his dilationibus etiam spectata
suspendi quo libentius audiat. Si mihi fidem das
delictis, pro des. Ad ingenium redis.] *Quia à se di*
rat, si taceret. Cicero, Redit ad se. Hanc Bacchidem
bat, vt cum maxime.] Eiusmodi est hæc tota narra
defensionem adolescentis continere videatur: quod
tricem amicam necessitate coactus deseruerit. Mure
unde questio est, inde cepit. Amabat, inquit Bacch
Sic & in secundo Vergilius, an fortiores Græci Tro
Fracti bello, inquit, fatisque repulsi Ductores Dau
Bacchidem amabat.] Ordo & sensus hic est, Hanc
chidem tum amabat Pamphilus, vt cum maxime ar
cum pater uxorem vt ducat orare occipit. Et Vt p
pro Quemadmodum. Et maxime bis numero subau
Et cum maxime, vna pars orationis est, aut cum n
pro nimis. Cum pater.] Cum modo aduerbium e
quando. Orare occipit.] Maxima necessitas est,
pater. Et hæc communia omnium.] Quid si in
est quod orabatur? ostendit iustum & frequentat.
dicebat pater. Se senem esse dicere.] Omnem
adolescenti senex amputauit pro suo senili commu
gans. potuisset enim adolescens dicere: Quam pro
ram geris, hanc precor pro me deponas. Senem esse
re.] Illud possit agere amator contra vilitatem sui,
non poterat filius contra vilitatem patris. Ergo v
ret pater suam causam interponebat. Prælidium
se senectuti suæ.] Prælidium senectutis, sobolem
cessorem dicit. Sed postquam acrius pater instat
dicit, & acrius, & pater, & instat.

Sed postquam acrius pater instat.] Postqu
 quit, pater acrius instat, non compulsus est Pam
 sed tantum deliberauit.

Pater instat.] Maioris est cum pater instat, qua
 rogat. Pudoricæ anne amori obsequeretur m
 Sic ostendit in utramque partem, vt tandem in

*si adolescentis pudor amorē vincere debisset. Pudor-
 ,ānne amori.] ἀνακόλουθον, non n. præposito Virū, in-
 , An'ne. Pudorine ānne amori.] Latens excusatio-
 atio explicata est. Pudori.] Patris scilicet. Amori.]
 ericis. Tundendo atque odio.] Tundere, est sæpius
 repetere. translatio à fabricorum malleo. Odio.] Assi-
 tte. Attendenda est difficultas vniuscuiusque verbi.
 dendo atq; odio deniq; effecit.] Deniq; temporis
 tudinem significat. Efficimus, quod cum magno cona-
 melimine facimus, vixq; per nos sinem accipit. Tun-
 lo atq; odio denique effecit senex.] Mire inter-
 moras, ad postremum confessurus uxorem ductam.
 o. inquit, negavit: post, deliberavit: ad postremū, du-
 Non inquit, ipse: sed effecit hoc senex. Ita mutatione
 na totam voluntatem adolescentis absoluit. Deniq;
 it.] Oratorie tempus apposuit. nam hoc significat De-
 Odio.] Hoc est, instantia. Despondit ei gnatam.]
 non hic dici, Duxit uxorem Pamphilus: sed totum ad
 n referrī. Neutiquam.] Non nimis. Donec iam in
 nuptijs.] Nota locutionem sensu magis quam verbis
 estam. Donec iam in ipsis nuptijs.] Deest, positus,
 tūtisve, ita doluit, & ægre tulit. Aut repetere debe-
 ic, In ipsis inquam nuptijs. Donec iam in ipsis nu-
] In mentione nuptiarū efferuescit animus amatorie.
 norā vllā quin ducat dari.] Vbi nec aliquā diecu-
 el dilationem videt ad nuptias. Quin.] Quo minus.
 :mū.] Deniq; postremo. Et mire aaditum est Ibi, quia
 vendebat in ipsis nuptijs. & sic est, quasi dixisset, In i-
 quam nuptijs. Demum ita ægre tulit, uti ipsam
 idē, si adesset, credo, ibi eius cōmiseresceret.]
 τῆς Βολικῆς, ut Verg. Vel Priamo miseranda manus.
 sam Bacchidem.] Quæ nunc accusatrix est, & est
 nentum ab animo. Aegre tulit.] Idem Vergilius,
 talia fando, Myrmidonum, Dolopimve, aut duri
 Plyssi, Temperet à lachrymis. Credo ibi.] Ibi, per
 . Ut colloqui mecum vnā posset.] παρέλκει ter-
 & argumentū à persona quod ait, meciū. Parmeno
] Argumentum à dictis: quod ait, Parmeno perij.
 eno.] Moraliter, & antonomastice nomen repetit.
 nificanter fecit, non addendo Dicebat, & in μιμητι-*

mori voluisse. Non verisimile dicis.] Hoc iam plus
 nunc eam amasse Bocchiadem, quantum non possit
 Crato ita vid. tibi. nam nemo ad te venit.]
 o compendio vixit est, non ostendas cur hoc falsum
 od. putet meretricis: sed cur hoc patet ita ex eius perso-
 nellitur quod obicit. Hic iocundus.] Iocundus dicendo,
 admonet iterum iterumque. ut Verg. Italiam non
 sequor. Quid deinde fit?] Interponitur persona
 tum festinans, ut tibi, Quam metui quorsum eua-
 Dibus sane pauculis.] Hic exitus est. Post Pam-
 s me solum seducit foras.] Ne testis quisquam &
 r secretorum interueniat. Me solum seducit foras.]
 aris in seruo iactantia de dominorum familiaritate,
 quia decens est, ut per eum quid gestum sit, spectatores
 Narratq; ut virgo ab se integra etiam tum fiet.]
 illud quod supra dixerat, Nocte illa prima virgi-
 on a tigit. Seque antequam eam uxorem du-
 domum.] Bonus color purgationis, diceretur enim,
 si illam odio habebat, dicebat uxorem? Tolerare
] Tolerare, verbum est male patientis. Decebam.]
 rum, & defixerim. Quam decebam me non pos-
 tius habere.] $\delta\omega\sigma\epsilon\phi\eta\ \eta\gamma\alpha\ \eta\beta\omicron\pi\tau\iota\alpha\ \delta\omega\sigma\ \mu\epsilon\mu\mu\epsilon\gamma\omicron\sigma\epsilon\varsigma$.
 is. Eam ludibrio haberi.] Honesto verbo & pu-
 blico usus est. & noue pro vitiari. Quin.] Quo
 . Integram.] Id est honestam. non enim dixit spo-
 i virginem aut mulierem. Ut accepi à suis.] Vi-
 er quidem integram specificat, id est, talem qua-
 cepti à suis. potuit enim vitiatam accepisse, ut saepe
 : ergo non abundat, Ut accepi à suis, sed habet si-
 ationem. Pium ac pudicum ingenium narras
 phili.] Erga meretricem, pius: pudicum, erga virgi-
 cogitur pius dicere Pamphilum, quem periurum
 . Pium & pudicum ingenium narras Pamphili.] An si-
 erga virginem & pius, pudicum? an pius erga meretricem;
 ù erga virginem? Hoc ego proferre.] Verba Pam-
 sunt: non ut quidam putant ad personam Parmeno-
 ferentes. Hoc ego proferre.] Amorem scilicet me-
 cis. Cui tu nihil dicas vitij.] Nunc vitij, culpæ
 iæ. Abiturum denique.] Denique, moram signifi-
 & postremam tarditatem. Itaque postremo vel sero

abituram indica: Quid interea? Exultantis est, & stientis audire. Iu. ca.] Inter eos dies. Postquam alienum abs sese videt.] Pro alienatum dixit, Phormione, Quid ego vobis Geia alienus sum? Nam modo alienum, si amabat, dixisset? Postquam hunc num.] Oratorie non iam Bacchidem excusat, quam à simili causa vult inducere, quod ipsa sit in Pamphilum rior. Alienum ab sese videt.] Id est, maritum. nam nomen à meretricib. alienum est. Maligna multo.] Maligna, difficilis. Malignus est, qui difficultatem sui ostendit. Procax.] Dissolutrix & petax. Procacitas enim est per Ver. Procacibus austris, id est, impudentibus. nã qui tum petit impudens est & procax. Unde proci dicti qui filias alienas in matrimonium petierunt. Atque res.] Atqui, imo, leguntur & Atque. Non ædepol modo Obtinuit quod volebat Parmeno, nam credidit Philotis iniuriam faciam Pamphilo. Atque ea res multo non me.] Opportune concitatus Pamphilum defendit Parmeno, postquam Philotis induceta est, ut facta esset in factam. Et hanc quæ domi erat.] Vxorē modestam illam.] Meretricem malam. Et illam, & hanc quam mi erat.] Illam, quæ meretrix esset: hanc, id est, uxorem Cognouit.] Diligentius & attentius considerasse cognoscere, est diligenter & attente considerare. Cōtuit satis.] Bene satis, ex ipsius moribus, & ex meretricis Ad exemplum.] Quasi ad imaginem, & collatione speciem comparationis. Existimans.] Intelligens. Hanc uti liberali esse ingenio decet.] Qualitas comparationis. Pudens, modesta.] Hæc contra vitia meretricia pudens hæc, illa procax: modesta hæc, illa maligna. Re verò superadduntur ornamenta vxoria, matrona quæ des. Incommoda atque iniurias.] Callide, laudate re, non repetit vitia meretricis apud meretricem: & contentus de vxoris laudibus, vitia meretricis inter Incommoda atque iniurias viri omnes ferre. gura & dicitur. Tegere.] Hoc plus est, quam ferre, & re, quod meretricem amaret. & plus dixit tegere, quàm Tegere enim ad hoc dixit, ut non solum cuiquam non e ret, sed ut ne quis sciret. Hic animus.] Oratorie dixit enim Pamphilum dixit: sed animum Pamphili. V

ordia.] ἀμφιβολία. Hic animus.] Hic, pro Tum.
 ic annis grauis, atque animi maturus Aletbes. V.
 misericordia.] Recte, quia ex misericordia amor
 . & sic in Phor. Miserum est, virgo ipsa facie e-
 Vergil. Heu quib. ille Iactatus fatis. Partim vi-
 iulce. iniurijs.] Qualitas relatiua. Deuictus,
 victus.] De proximo repetiuit παρόμιον, deuictus,
 s. Paulatim elapsus.] Adeo est tardus amor
 li & magnus, vt etiam post iniurias difficile di-
 Elapsus.] Animus, non Pamphilus. Postquam
 enim nactus est.] An sibi par? an absolute bo-
 dicimus, sic par est facere te. Ergo aut sibi par, aut
 est, liberali femina. Par ingenium nactus est.]
 nium, eandem voluntatem. Sallustius, Quos
 lisse, & eadem metuere in vnum cogit. Idem alibi,
 m velle a. i. n. e. d. f. a. c. Interea in Imbro mo-
 gnatus senex.] Bene causa abitionis Pamphili
 . Cognatus senex.] Bene quod ait senex. nam a-
 unus non conueniebat fabulae. In comœdia ita-
 Terentium, aut meretrix molesta, aut ex duab.
 moritur, aut senex. Ita ex huiusmodi morti-
 commodum vitatur, vel lucrum insuper nasci-
 n sit causa lugendi. Horum.] Maluit horum,
 minorum, dicere. Ea ad hos redibat lege hæ-
] Verbo iuris vsus est. ea enim legitima est hæredi-
 familiae debebatur. Eo amantem.] Modo iam
 non enim amicam. Inuitum Pamphilum ex-
 ater.] Inuitum recessisse vis verbi demonstrat,
 rie extrudere dicitur, qui manib. expellit. sed hic
 one, vsus est, vt ostenderet tantum importunitatis
 vis fuisse, quantum impulso manuum efficere po-
 trudit.] Verbum necessitatis. Relinquit.] In
 sentis temporis, legitur & reliquit. Relinquit
 tre hic vxorem.] Preparatio ad futurum erro-
 a senex rus abdidit sese.] Nam inceptiua par-
 , Nam meus conseruus est homo vt magni precij,
 n milite glorioso. Rus abdidit sese.] Verbum
 uentis senem: quod se abdidit, dixit. Huc raro in-
 ommeat.] Huc bene dixit, vt ostendat Parmeno-
 be esse. mira οικονομία, fac enim presentem, &

nullus erit error in fabula. Commeat.] Commeat
 abesse inde ubi te esse oporteat. Ergo hoc dicto o
 quam raro ad urbem veniat senex : quippe commeat
 ex aliqua commoratione temporalis abcessus. Qu
 huc habent infirmitatis nuptiæ?] Bene, & ad
 spensa narratio est, & in hac interrogacione quasi
 machatur Philotis decepta, quod nihil videat infir
 in nuptiis: quod optauerat. Quid adhuc haben
 tristior meretrix dixit. Nunc audies.] Sic ait, qui
 dudum audire cupienti, vel quasi ad molestiam pe
 tricem. Bene cōueniebat sanè.] Bene, pro mul. u.
 valide: quia qui sanus. idē & validus. Miris modi
 ris exēplis. Interim miris modis odisse.] Hucul
 menonem poeta verba passus est dicere, cetera acti
 naturus. Interim miris modis.] Mirè, ad finem e
 rerum explanatio referuatur, namque si queras,
 Parmeno, cum nō odio socrus, sed pudore, simultati
 sus socrii Philumena simulauerit. Interim] Mod
 te: & est aduerbium temporis. Postulatio.] Expo
 querela, sed proprie expostulatio est apud illum ip
 peccauerit. Postulatio, de illo ad alterum. Quid i
 Recte dixit, si hoc non fuit, quid ergo? Postulatio
 lz, & quasi iusta interpositio querelarum. Fugere
 spectu ilico.] Bene è conspectu, utpote quæ cauere
 da intelligi. Sed tamen subiungit, Videre nolle, ut i
 tia Parmenonis appareat: qui argumentum odio
 didit, quod Philumena neque videri velle, req
 re. Fugere è conspectu.] Ne videretur. Vid
 le.] Ne videret. Denique, ubi non quit pati.] i
 sustinere, & sustineri intelligi potest: hoc loco. ut
 quam non potuit sustinere socrum? an postqua
 ferre non potuit sic se celantem nurum? Potest etia
 telligi, Vbi non potuit argumenta odij sui ip
 pati, & conuenire, migravit à socru. Non quit p
 lerare aut tolerari: quia patior commune est? na
 re, & à te, dicimus. Abijt.] Proprie abijt, quia
 etauit ut mitteretur. Vbi illic dies est com
 q̄ exōus dies, non diebus dixit. Accersi iube
 addidit quæ, quia intelligitur. Dixere causam n
 scio quam.] Ideo Nescio quam, quia nullius:

1. Nemo remisit.] Hic iam apertius odium vide-
 nec iam fingitur causa. Postquam accersunt.]
 tur nos, id est, missi à socru. It visere.] Ut, Po-
 enates Peninus. Postquam accersunt.] Id est,
 obis scilicet & mira varietas It visere ad eam.]
 scij est, videre quarencis aliquem. Admisit ne-
 iuriosa etiam p̄a pronuntiatio est. Hoc vbi se-
 iuit.] Scimus quæ ad nos deferuntur: Rescimus
 eri ea causa.] Bene ea causa: quippe qui se ruri
 t. Non dum eniam scio.] παρελθον̄ τερνιον̄. &
 r. Et est ὁ δὲ ἄλλος scio scire, cum ἰσχυρὰ. Non-
 am.] ἔκτε seruum rel. quis partibus fabule
 n & al. tantum spectatorem. Nisi sanè curæ est
 n euenturum hoc ñet.] Bene, quia curiosus est
 & idem garritus. nam per totam fabulam talis
 r. Quorsum euenturum.] ἐκλεψ̄ς. Decet scire,
 minem rem.] Quasi dicat, quam audire expe-
 zam quo cæpi hoc iter.] Pergam hoc iter: ut,
 iter peranis. Quo cæpi hoc iter.] Ad portum
 Nam constitui cum quodam hospite.] Dicitur
 ur in rel. qua fabula non appareat persona huius
 s. Constitui.] Constitui proprie. nam de huius-
 us dicitur conuenire & constituere, de cuiusmodi
 ud extraneos meretrices agunt. Di vertant bene-
 as.] Sæpe enim res eueniunt aliter quàm volu-
 teo Vertumnus colitur, qui præest vertentibus.

ACTVS II. SCENA I.

ambici quadrati acat. Troch. quadr. catal.

CHES, senex. SOSTRATA,

mulier.

um atque hominum fidem, quod hoc ge-
 est? quæ hæc coniuratio?

es mulieres eadem æque studeant, nolint-
 omnia:

declinatam quicquam ab aliarum ingenio
 la reperias.

adeo vno omnes animo socrus oderunt

ur:

Viris

Viris esse aduorsas æque studium est, simili
naci. est,

In eodem omnes mihi videntur ludo doctæ
lulam,

Senarij.

Et ei ludo si vllus est, magistram hæc esse fat
so. Me miseram, quæ nunc quamobrem
nescio. L. A. hæc,

Tu nescis? so. non, ita me dii bene ament,
ches:

Iamb. tetra.

Itaque vnà inter nos agere ætatem liceat. L. A.
la prohibeant.

so. Me quæ abs te immerito esse accusatam
dum rescisces. L. A. scio:

Te immerito? an quicquam pro istis factis
te dici potest?

Quæ me, & te, & familiam dedecoras: filio
paras:

Tum autem, ex amicis inimici vt sint nol
nes, facis:

Qui illum decenter dignum, suos cui liber
mitterent:

Tu sola exorere, quæ perturbas hæc tua in
so. Egone? L. A. tu inquam mulier, quæ me
lapidem, haud hominem putas.

Senarius.

Troch. quad.
catalect.

An quia ruri esse crebro soleo, nescire arbit
Quo quisque pacto hic vitam vestrorum ex
Multo melius hic quæ fiunt, quam illic vbi
due, scio:

Ideo quia vt vos mihi domi eritis, proinde
fama foris.

Iampridem equidem audiui cepisse odium
lumenam:

Minime quæ adeo mirum: & ni id fecisset, m
rum foret:

Sed non credidi adeo, vt etiam totam hæc
set domum.

Quod si scissem, illa hic maneret potius, t
tes foras.

At vide quàm immerito ægritudo hæc or
abs te soltrata:

piratum abij, concedens vobis, & rei ser-

s vestros, ociumq; vt nostra res posset pati,
ori haud parcens, præter æquum atque æ-
n meam. (hi?

oro his curasse rebus, ne quid agrè esset mi-
a mea opera, neque pol culpa euenit. L A C.
naximè. (ta:

fuiſti: in te omnis hæret culpa sola Soſtra-
c erant, curares: cum ego vos solus curis
is:

ella anum suscepisse inimicitias non pude-?
ces culpa factum, s o. haud equidem dico
ches.

ideo (ita me di ament) gnati causa. nam de
dem,

o peccando detrimenti nihil fieri potest.

i scis an ea causa mi vir me odisse, assimu-
t.

no tre vnà plus esset? L A C. quid ais? non si-
t est,

eri nemo voluit visentem te ad eam intro-
re?

uim lassam oppido tum aiebant, eò ad eam al. Eam.
dimissa sum.

os esse illi mores morbum magis, quàm vi-
liam rem arbitror:

o ad eò. nam vestrarum nulla est, quin gna-
velit

uxorem: & quæ vobis placita conditio est,
:

ere impulsu vestro, vestro impulsu easdem
nt.

um atque hominum fidem.] In hac scena ac-
socrus est, quæ se coniecturaliter defendit, dicens
e factum in perniciem nurus. Pò deum atque
m fidem.] *ἐμπειρία* ab exclamatione cæca sce-
næ enim difficilis & iratus. Quod hoc genus
hæc coniuratio? Conasur Terentius aduersus
samam

*famam socrum bonam reperire, & incipit à gene-
 clamatione, quo vehementior sit eius accusatio pa-
 que ad speciale crimen descendit. Quod hoc geni-
 cusatio à personâ, cui accidit ex sexis quod socrus est
 iuratio.] Confessio bonæ rei est: Coniuratio mala,
 coniuratio *Cautilinæ* dicta est. Quæ hæc coniurat
 cusatio à re. Ut omnes mulieres eadem æq
 deant.] Bono argumento vitur, *Lesisti nurum;*
crus es: & nulla socrus diligit nurum. Ut omnes
 tes.] Accusatio à causa eadem. *Studeant.*] *Maior*
est studere, quam velle. Neq; declinatam quic
Id est, flexam vel inflexam, ab eo quod declinauerit
tum sit diuersam vel dissimilem dixisse. ut est illu-
sumulum inflexis. Itaque ad vno animo.]
an ex sententia hac, vel adeo ex hac sententia nomen fi-
inuentum. Itaque adeo.] *Necessaria sententia*
lia ad describendam utramque personam. Vitis
uersas.] *Aliud argumentum, Lesisti nurum, ut*
uersareris: nam mulieres omnes aduersantur viri-
lis pertinacia est.] *adversis.* nam studium & bon
 pertinacia verò nunquam non mala. Aequè t
 est.] *Studium est dedica opera voluntatis homin-*
 tior atque impensior. In eodem omnes mihi v
 ludo doctæ ad malitiam.] *Tria in accusatione;*
quibus duo sunt communia, vnum ipsius: quod m
& quod socrus, communia: quod ipsa specialiter
est ad malitiam Sostrata. Ex his colligitur iniuriâ
nurum per coniecturam. Et ei ludo, si vllus est
stram.] *Magna amplificatio criminis. dubitat an*
malitiæ: & magistram non dubitat Sostratam:
scio, inquit. Me miseram.] *Et hac quæ inuentis*
misericiordiam spectat defendentis oratio. Qu
quamobrem accuser nescio.] *Oratoriè pro se*
mulier, siquidem maioris innocentie est, nescire
quam defendere. Et his verbis ostenditur sine no-
iam Philumenam: non solum hanc quæ loquitur
ram. Itaque.] *Modo duæ partes sunt orationis*
me dii bene ament, mi Laches.] *Modo mi Lach*
blandientis, sed eius qui periclitetur innoxius:]
me dii bene ament.] *missis per iusiurandum. N**

bene ament.] *Animaduertendum veteres non
 ἔφασι ποῦ in verbis, quam ἔφασι ποῦ neglectiffi-
 ce, Ita me dū bene ament. Di mala prohibeant.]
 rodit uxorem, cuius amor optabilis fuit in adole-
 Di mala prohibeant.] *Ut vna inter nos agamus
 Postmodum rescisces.] Hec figura ab oratori-
 πᾶς γὰρ nominaur: in qua aliquid promitti-
 licibus nos probaturos, cum metuimus, ne quid il-
 re persuasum fit. Postmodum rescisces.] *Fidū-
 centia. Resciscere est, cum quod de industria cel-
 x argumentorum vi agnoscitur. An quicquam
 s factis.] *Amare παρὰ ἀποδοξίαν. Quæ me, &
 familiam.] *Iam sic accusat, quasi probauerit cri-
 est amplificatio. Quæ me, & te, & familiam.]
 generatio est, quæ δεινός appellatur: cum ex vno
 multa sunt ab oratorib: crimina Dedecoras.]
 atur, quod honestum est: Turpatur, quod hone-
 corporale. Cui suos liberos committerent.]
 veros in significatione etiam vnus filia. Dignam
 i liberos committerent.] *Mulum sonant, &
 rio strepitum nec masculinum genus, nec femini-
 ius: nec vnā, sed liberos. Sic Cicero, En cui tuos
 omittis: cum de vno ageret. &, habemus enim
 mnes: de puella. Dignum.] *Sic dixit dignum, re-
 gistus sit, accipere uxorem meruisse. Tu sola ex-
 Emergis, reperiris. Verbum hoc impudentiam no-
 ro, Exoritur est seruus, qui, quem in eculeo appel-
 posset, eum accuset solus. Exorere.] *Existis. Ex-
 iur, qui non expectatus inuadit aliquem. Tu in-
 mulier quæ me omnino lapidem, haud ho-
 putas.] *Tu mulier ἐμφασίς malitiæ habet: Et o-
 xpressio consuetudinis est ad indignationem. Es
 nquam vitilis nisi ad telum, quem magis ad iniur-
 legit, nam saxum melius, quam lapis. Ut Vergilius,
 e subuectare humeris. Tu inquam mulier.] *Sic
 es* & Vergilius. Varium & mutabile semper Fa-
 lapidem non hominem.] *Sufficeret, lapidem
 d de stomacho, non hominem additum est. Plautus,
 uens elephati corio circumiectus est, non suo. Haud
 cm putas.] *ὅτι ἦτι. Sic Apollodorus* An quia ru-************

al. Rus abdi-
dis se.

ri crebro esse.] *Memor sui est, qui dixerat^r Rus; ibi quisque pacto vestrorum.] Vestrorum pro vest veteres. Multo melius hic quæ fiunt. Ἰὼν βολῆς ἢ ἢ in Adelpis, Annon prius totis sex mensibus olf Ideo quia vt vos mihi domi eritis.] M. re ce unde sciat, ne suspiciose crimen obicere videretur. mihi: quia commoditas familiæ ad hunc redundat. Pridem equidem audiui cepisse odium tui menam.] Primo obiurgatio est Sofratæ, cur non e rum: secundo cur non ametur à nuru: tertio, ca adeo puella nupta deserat domum. Minimeq; a rum.] Satis amare, pro merito dicit odium conti zium, amoremque, simul excusat nurum, quæ odes socrum, & simul præuenit, quid si non læsa est, sea habet? Sed non credidi adeo.] Deest, ofuram f vide quam immerito ægritudo hæc mihi ori te Sofrata.] ἠδὲ τῶς post acrem inuectionem seip seratur, vt inuidiam duræ inclamationis in ipsam zat. Sic in Andria, Age nunc iam: ego pul hodie, si bi ostendam herum quid sit periculi fallere, Et, c. Chreme pietatem gnati non te miseret mei? Tanti rem capere ob talem filium? Quam immerito æ hæc oritur mihi abs te Sofrata.] Postquam d dixit, de persona eius cuius fama* est, id est, cum tudo hæc oritur.] Oritur & magnitudinem re cat, & repentinum impetum, vt supra, Tu sola Rus habitatum abij.] Quia dixit, Senex rus sese Concedens vobis.] Ne diceretur quod sit v causa. Vobis melius pluraliter, quam si diceret, t stros sumptus, otiumque.] Sumptus vestros, ia alibi: Otium, vitam vrbānam. Vel quod nihil acqu in Adelpis, Hanc ego clementem vitam, vrbāna otium secutus sum. Concedens vobis, & rei sei Concedens vobis, id est, vt vos in vrbe essetis. uiens.] Res serui diuitibus, quia abundant: rei, pauperes, quia se coarctant ad angustias rei. Ita pro qualitate sua & seruat, & ei rei seruitur. Ho perat aut seruit collecta pecunia cuique. Otium Hoc est amorem: quasi nihil agentibus. Vt nostra t set pati.] Mediocris scilicet: vt comici patresf*

ræquum atque ætatem meam.] Præter æquum,
 vos estis domini: vel quia vos fruimini, cum ego do-
 i. A Ætate.] Quia senex. Vergilius. Vires ultra, for-
 senectæ. Non te pro his curasse rebus.] Mirus
 pro his inquit, tot rebus unam & facilem redderet,
 is ne quid egre esset mihi. Et te sic pronuntiandum,
 dicas, Etsi alij non curarent, curare debuisti. Non
 pera neque pol culpa.] Vellet dicere nurus cul-
 nit: sed melius dixit, non mea, ne accusando confir-
 quod dixit senex: Omnes socrus oderunt nurus.
 e pol culpa euenit.] Bene additum Neque pol
 Potuit enim fieri, ut non fecerit ipsa iniuriam:
 en permiserit fieri. mire tamen nec ipsa accusat
 . Non mea opera, neque pol culpa. Vide-
 am dixisse opera & culpa: & tamen non est idem.
 enim est, si scientes læserimus: Culpa, si nescientes:
 i alterum feteris, alterum stultitiæ est. Sola hic
 Ratio, & deest enim ut sit, sola enim hic fuisti, quod
 n. & maritum peruenet. nam non sola cum qua
 sola hic fuisti.] Sola quantum pertinet ad regen-
 mum: ceterum & filius, & nurus erant: sed
 est, sine me. In te omnis hæret culpa.] Etsi in
 alpa al qua: in te omnis est tamen Sofstrata. Sola
 3.] Opiniæ geminauit Sola, more irascentium,
 i nomen posuit. & Sofstrata, additum ad amari-
 i inclamantis. Cum ego vos solui curis ex-
 Vos, pro te, ut, Desiste manum committere
 Cum puella anum suscepisse inimicitias.]
 it tanquam concesserit etiam nurum iniquam
 im ego vos solui.] Noua figura, solui vos. Il-
 es culpa factum.] Præuenit defensionem: &
 pronunciauit in crimen. Cum puella.] Puel-
 nde dixit: ita hanc cum amaritudine animum.
 quidem dico mi Laches.] Mi Laches modo di-
 as grauissimum accusatorem arguens, & quasi
 ta & delassata eius inclamationibus. Non ergo
 nis est modo Mi, sed inuidiose rogitantis. Gau-
 ta me di ament) gnati causa.] Quod similis
 n sit, an quod talem uxorem habeat, quem
 uca accusare possis? Et gnati causa dixit, quia

*talem uxorem habens, sua causa quid gaudeat non
 Nam de te quidem satis scio.] Id est, nihil detri-
 fit, si tu pecces, id est, nunquam, inquit, peccando pei-
 potius: sed es eadem quæ semper es. Sensus est, iam t-
 or peior fieri non possis. Sic Cicero, Est idem Ver-
 fuit semper. Peccando detrimenti.] Seruas in qu-
 merum peccatorum, nec fit vllam copie detrimentu-
 cum plurimum delinquas: tantumdem semper admi-
 Peccando detrimenti.] Hic sensus obscurus est,
 hic dum quantumcunque. inquit sceleris admise-
 est, quantumcunque peccaueris, nihil de tua ex-
 tione minuitur, nihil de pudore derogatur, eadem
 fuisti, quia peior fieri non potes. Peccando detri-
 ti.] Quidam hanc putant εἰρωνείαν, quasi dicat,
 sum quod ex nullo peccato tuo damnium pati pos-
 sed male. Qui scis an ea causa mi vir.] Defensio
 uatione causæ, in qua ostenditur non hanc esse qu-
 iicit causam senex, cur abierit nurus ad matrem.
 Ut cum matre.] Deest Sua. Ut cum matre vi-
 esset.] ἰδιωτικῶς dixit, id est, diu ac maiorem
 Quod heri nemo voluit.] Bene infirmavit a-
 nem senex dicendo, si propter matrem abiit, cur in-
 es, cum venires? Enim lassam oppido.] De-
 defenditur iocrus, ut error senis usque ad rictum
 pe-ferret. Enim lassam oppido.] Pro, Opp-
 dixit: Superuacua ponitur interdum hæc con-
 aut pro altera coniunctione. Oppido.] Valde
 latio à rusticis, qui interrogati quemadmodum
 pronenissent, respondebant, Oppido, id est, qu-
 oppido sufficere potuissent. EO.] Propterea, ideo
 esse illi mores.] Acerbissime institit senex e-
 sationi uxoris, & defensionem nurus, siquidem
 su dicat nurum nec mendacij culpam incurrer-
 verè egrotet ex moribus malæ socrus. Nam ve-
 nulla est.] Pro vestrum: hoc enim ab eo quod
 stæ. Quin gnatum velit.] Quin, quæ non.
 vobis placita conditio est, datur.] Imago
 dam argumentationis, quæ dicitur ἀπὸ δέξιν
 λέγει, quod latine dicitur, ab initio ad finem. e-
 neraliter capis inuersionem, ita generaliter con-*

Et est sensus, Eo improbius facitis, quod illas, legeritis, odistis. Vbi duxere in uultu vestro.] Verba eadem stomachose & significanter repetiuit, robitas ex proximo appareat impulsu. Vbi duxerunt.] Videtur ut supra diximus hæc tota scena interposita, ut fabulae nomen hinc intelligeremus. Et impudentiam socrum, impulsus repetitio straius. Impulsi vestro.] Sic in Heaut. Scortari nolunt, nolunt crebro conuiuariet.

ACTVS II. SCENA II.

PHIDIPPVS senex. LACHES.

SOSTRATA.

scio Philumena mecum ius esse, ut te cogam, & ego imperem facere: ego tamen patrio anivictus, faciam

concedam: neque tui libidini aduersabor. que ecum Phidippum optime video: ex hoc scibo quid sit.

pe, etsi ego meis omnibus scio me esse approbsequentem:

in adeo, ut facilitas mea illorum corrumpat nos.

si tu idem faceres, magis in rem & nostram, & ram id esset.

video in illarum potestate esse te. PH. cia

dij te heri de filia: ut veni, itidem incertum ti.

ita deet, si perpetuam vis esse affinitatem

te iras: si quid est peccatum a nobis, profer, refellendo, aut purgando, vobis corrius.

lice ipso: sin ea est causa retinendi apud

gra est, te mihi iniuriam facere arbitror Phic,

uis, satis ut meæ domi curetur diligenter.

N A

At (ita me di ament) haud tibi hoc concedo, et
pater es,

Vt tu illam saluam magis velis, quàm ego: id
gnati causa,

Quem ego intellexi illam haud minus, quàm
psuin magnifacere.

Neq; adeo me clam est, quàm esse cum grauit
turum credam,

Hoc si rescieris: eo domum studeo hæc prius, et
ille huc redeat.

PH. Laches, & diligentiam vestram & ber
tatem

Novi, & quæ dicis, omnia esse, vt dicis, ani
induco:

Et te hoc mihi cupio credere: illam ad vos
studeo,

Si facere possim vlllo modo. I. A. quæ res faci
prohibet?

Eho nunquid nam accusat virum? PH. minime
postquam attendi

Magis, & vi cœpi cogere vt rediret, sanctè adiu

Non posse apud vos Pãphilo se absente per d

Aliud fortasse alijs vitij est: ego sum animo
natus,

Non possum aduersari meis. I. A. hem Sostrat
hecu me miseram.

I. A. Certùmne est istuc? PH. nunc quidem vt
tur. Sed nunquid vis?

Nam est quod me transire ad forum iam op
I. A. eò tecum vnà.

ET si scio Philumena meū ius esse.] In hac scen
ralis allocutio Phidippi est ad filiam, mississimi pa
lorem ostendens. Et si scio.] Apparet & hic multu
patri suo Philumenam locutam fuisse, ergo hæc re
est, nō principium. Vt te cogam.] Etiam inuitam s
Scio meum ius esse vt te cogam.] Hoc idem in
phis, non necesse habeo, omnia pro meo iure agere. I
animo victus.] Bene victus: quia non ratione faci
ctus est vndeunque, qui recedit à iure. Neque tua
dini.] Libido est qualibet voluntas remere su
E

ne libidini, est enim non æquum, domo mariti abesse
 am. Esi enim pro voluntate posuit libidinem: tamen
 excusavit hoc nomine. Optime.] Opportune. Ex hoc
 [cibo.] Legitur & hinc, locale aduerbium: & quasi
 inatur uxori modo se inuenturum ipsam peccasse,
 urum. Quid fiet.] Virum quid fiet rei? an quid fiet
 e? utrum innocens, an iniqua? Et videtur hoc Sostra-
 ere. nam vicini sunt inter se proximi Laches & Phi-
 s. Phidippe etsi ego meis.] Expostulatio La-
 apud Phidippium, accusationem continens, tan-
 causam iniuriarum intendat. Apprime.] Vehemē-
 . Scio me esse apprime obsequentem.] Princi-
 i persona eius cum quo agitur, & sua: & an vile sit
 obsequi hominem suis. Sed non adeo, ut facilitas
 Facilitas, indulgentia. Sed non adeo ut mea faci-
 Deest tamen. & est ἀνακόλουθον tertium. Eia ve-
 modo aduerbium corripientis. Eia verò.] παρέλκεν.
 video.] Iucunde temperat eius culpam, quæ accu-
 m dicat illum coactum à suis facere sibi iniurias.
 heri de filia.] Narratio, & memoriter poeta: quia
 heri ea causa ruri huc aduenit, patrem continuo
 nene conuenit. Itidem incertum amisti.] Pro α-
 συκοπή. Et itidem quid est? an id, Incertū amisti, ut
 certus veni? Iungendum ergo, ut veni itidem, ut sit,
 , amisti itidem incertum. incertus, inquit, veni:
 s à te recessi. Haud ita decet.] Nō vsq; adeo decet.
 onfirmatio. Haud ita decet.] Bene additum est ita.
 im celandæ iræ, non vsq; adeo tamen, ut discordiam
 . Aut ea refellendo, aut purgādo.] Refellit, qui
 purgat, qui fatetur, & sic defendit. Ergo refellimus
 iecturam: Purgamus per ceteros status. Te iudice
 Vergil. Pan deus Arcadiæ mecum si iudice certet.
 nim est te ipso, nisi scilicet reo culpæ, & tibi ipsi ac-
 uenti, vel qui me speres vincere. Vobis corrige-
 Plus dixit Vobis, quam tibi. Sin ea est causa reti-
 apud vos.] Reprehensio. Arbitror Phidippe.]
 didit nomen, excitans audientem. At (ita me dij
) haud.] Addidit ius iurandum. vix enim credi-
 tans, undem amare socerum, quantum patrem.
 t meæ domi curetur diligenter.] Ut, ne non, &

iungendum est Satis diligenter: non enim, Meuis satis illi pater es.] Sallust. in 1. lib. Et liberis et uinculus erat. Etsi illi pater es.] Compendium lit. Vergilius, Hei fuge nate dea. Hoc enim] Quauquam natus dea sis, fuge tamen. Id adeo causa.] Honesti amori nurus rationem subiecit Nam non continuo rectum est nimis amari à socio nisi propter filium diligitur. Bene ergo, gnati causa credibile est enim patrem non patri pietate suum. Quem ego intellexi.] Et causam sui amoris et & mariti nullam erga coniugem culpam: quippe mei, et à Parmenone dictum, Eo amantem iniustum extrudit pater. Quem ego intellexi illam minus quam seipsum magnificare.] Hic subteritur culpa nurus: siquidem indigne iniuriam facit et marito. Neque adeo me clam est, quam Ingeniosissime poeta iam preparat causam simul et hanc rem iracundiam Pamphilo. Hæc priusquam huc redeat.] Hic subtiliter etiam terrorem iniecit dicitur mariti. Laches, et diligentiam uestram.] primum similiter à persona est factum. Laches, et dicitur uestram.] Remouuo statu agit Phidippus, persona sua nam in filiam remouet culpam, cur non reuelatum simul tentat qualitatem: potest enim uini iniuria potius ad hanc uoluntatem esse compulsatus Laches et diligentiam uestram.] Ab eo capio quomodo motus est, et quod in primis purgandæ sibi fuit: et tamen aut uoluntatem aut diligentiam habere uideatur Et cum affectu quodam, et gemitu dixit Laches, que Phidippe, et bene à nomine cepit, ut consentire illi iur. Et diligentiam quod ille ait, Sin' meuis, satis domi, &c. Et uestram melius, quam tuam: cum ille de se tantum. Et benignitatem, quod ait, Haud tibi do, etsi illi pater es, ut tu illam, &c. Et diligentiam, et benignitatem.] Dædoris ad utrunque gentiam.] Quia dixit, Si meuis, satis ut meæ dicitur diligenter. Benignitatem.] Quia dixit, Haud cedo, etsi illi pater es, ut tu illam saluam magis quam ego. Et quæ dicis omnia, esse ut dicis.] et transit: et quod dixit gnati causa: et quod

illam amet Pamphilus. Et te hoc mihi cupio cre-
] Melius quam si & hic iuraret. Et te hoc mihi cu-
redere.] Bene collegit ex vicissitudine quod vole-
ificare possim.] Hoc est remotio. Si facere pos-
illo modo] Et melius dixit, quam si nec facere pos-
dixisset. hoc enim vult intelligi: Volo & non possum
. Eho numquidnam accusat virum?] Gesticu-
quædam secretiora quærentis: sæpe enim de mari-
lle parentibus queri solent aliquid eiusmodi, quod
his committendum est. Eho numquidnam ac-
virum?] Eho interiectio ponentis aurem prio-
nam illa quærit quæ solent de maritis puellæ matr-
veri. Nam postquam attendi.] Insiste & vi-
um desit animum: ut sit, attendi animum. non enim
est, sed nudum. aduerti enim oculos, aut ani-
subauditur. Sancte adiurat.] Et ad nunc aucti-
est, significat enim valde. Non posse apud vos
hilo se absente perdurare.] Bene hic addidit
verba Philumena, ad quæ Phidippus responde-
um diceret, Etsi scio ego Philumena meum ius es-
c. Non posse apud vos Pamphilo se absen-
rdurare.] Magnifice contra illud quod Laches di-
gre laturum Pamphilum. & ita locutus est, qua-
Pamphilo gratus esse debeat. Perdurare.] Pro-
muliebriter dixit. Aliud fortasse aliis vitij
Sic dixit, ne diceret, Sed coge ut redeat. & mol-
ixit Aliis, quam si Tibi dixisset. Ego sum ani-
eni natus.] Hoc contra illud quod primum di-
est, Etsi ego meis omnibus scio me esse apprime ob-
ntem: sed non adeo, ut facilitas mea illorum cor-
at animos. Animo leni natus.] Hoc est plenum.
sum animo leni, cum dicimus, ἀπαρκῆς pro-
r. Non possum.] Conclusio. Ego sum animo
] Qualitas venialis. Hem Sostrata.] Quæ dixi-
son mea opera neque pot' culpa euenit. Heu me mi-
n.] Ad se rediri potens, quasi delassata, conqueritur.
ertumne est istuc?] Quod Philumena non re-
deat. Nunquid vis?] Discedentis ver-
bum. Transire.] Ci-
so ire.

o. Haud pol me quidem.] *Subaudiendum scio
noui esse, aut tale quid, secundum edesiv, qua
ris est his qui secum loquuntur. Nec qui hoc mi-
nuiat.] Qui, vnde. Multis modis.] Vehementer.
pecto vt redeat.] Quia nihil mirum in ma-
xpectare vt filius redeat: idcirco additum, mul-
is.*

ACTVS III. SCENA I.

trici quadrati catalect. Iamb. quadr. & catalect.

& acatalectici. Senar.

PHILVVS, *adolescens.* PARMENO,

MYRRHINA, *mulier.*

ni ego plura acerba esse credo ex amore ho- Troch.

mini vnquam oblata,

nih. heu me infelicem, hancine ego vitam
perdere?

: caussa ego eram tantopere cupidus re-
di domum?

nto fuerat praestabilius vbiuis gentium a- Iamb. cat.
etatem,

hic redire, atque haec ita esse miserum me Acatal.
cere?

s omnes, quibus est alicunde aliquis obie-
abos,

uod est interea tempus, prius quam id re-
a est, lucro est.

sic citius qui te expedias his ærumnis re- Troch.

:disses, hæc iræ factæ essent multo ampliores.

ic aduentum tuum ambas Pamphile scio Iamb. cat.
ituras.

gnosces: iram expedies: rursus in gratiam Rursus ab-
tes. undat.

nt hæc, quæ tu pergrauia esse in animum
ti tuum.

uid consolare me? an quisquam vsquam
um est æque miser?

am hanc vxorem duxi, habebam alibi ani-
amori deditum:

Iam in hac re vt taceam, cuius facile scitu
fuerim miser.

Tamen nunquam ausus sum recusare eam,
mihi obtrudit pater.

Vix me illinc abstraxi, atque impeditum in
pediui animum meum,

Vixq; huc contuleram: hem noua res orta est,
ab hac quæ me abstrahat.

Tum matrem ex ea re, me aut uxorem in cul
uenturum arbitror:

Quod cum ita esse inueniro, quid restat, nisi
vt fiam miser?

Nam matris ferre iniurias me Parmeno pietas

Tum vxori obnoxius sum: ita olim suo me
nio pertulit:

Tot meas iniurias quæ nunquam vlllo pa
loco.

Sed magnum nescio quid necesse est euenit

Vnde ira inter eas intercessit quæ tam permã

PAR. Haud quidem hercle parum est: si vis y
ram rationem exequi,

Non maximas, quæ maxumæ sunt interdum
iniurias

Faciunt: nam sæpe est, quibus in rebus alius
tus quidem est,

Cum de eadem causa est iracundus factus
cissimus,

Pueri inter sese quàm pro leuibus noxis iras

Quapropter? quia enim qui eos gubernat
infirmum gerunt.

Itidem illæ mulieres sunt feruè, vt pueri, l
tentia:

Fortasse vnum aliquod verbum inter eas ira
conciuerit.

PAM. Abi Parmeno intro, ac me venisse nunt

PAR. Hem quid isto est? PAM. tace.

Trepidari sentio, cursari rursus profum: a
ad fores,

Accede propius. PAR. hem, sensisti ne? PAM.
bularier.

Iupiter, clamorem audio. PAR. tute loqueris,
vetas?

Tace obsecro mea gnata. PAM. matris vox visa
Philumena.

Es sum. PAR. qui dum? PAM. quia perij.

R. quamobrem? PAM. nescio quod magnum
lum

cro Parmeno me celas. PAR. uxorem Phi. al. celant
rebam

are nescio quid dixerunt: id si forte est, nescio.

Interij: cur mihi id non dixisti? PAR. quia non
eram unâ omnia.

Quid morbi est? PAR. nescio. PAM. quid? ne-
ne medicum adduxit? PAR. nescio.

Cesso hinc ire intro, ut hoc quamprimum,
equid est, certum sciam?

Iam modo Philumena mea nunc te offendam Iamb. quadr.
cata.
etiam?

si periculum vllum in te est, periisse me unâ
id dubium est.

Non usus factus est mihi, nunc hunc intro sequi:
inuisos omnes nos esse illis sentio.

nemo voluit Sofstratam intro admittere.

te morbus amplior factus fiet,

et sane nolim, maxime heri causa mei:

omnino ilico introisse dicent Sofstrata:

id tulisse comminiscuntur mali

mihi, atque ætati illorum, morbus qui auctus fiet.

in crimen veniet, ego verò in magnū malum.

Nemini ego plura acerba.] *Hic allocutio est per con-
suetudinem. Et bene se non amatoribus modo, sed infe-
licibus amatoribus comparavit, et principium est à sum-
mo mali. Nemini plura acerba.] Ab eo loco con-
suetudinis, in quo dicitur, quod nulli fere talia adversa
erunt Nemini ego plura acerba.] Nihil contur-
bat tragici in hac scena dolores essent, non comici, ni-
hil. Ex amore. Nemini ego plura acerba esse
sunt.] Acerba dupliciter euenerunt Pamphilo, ex
merito de meretrice: ex presenti de uxore. Heu me in-
felicem.]*

felicem.] *Ab ipsa simplici exclamatione. Hanc vitam.] Ab eo quod ab aduersis ad aduersa dela- Parsi perdere.] Parco conseruo, parsi facit. Parco, do, peperi. Modo ergo continui, abstinui significat redire domum.] Ab eo quod contraxit malum. Heu me infelicem.] Lachryma dicit. Vbiuis gentium agere ætatem.] *A me supra comparatione. Vbiuis gentium agere tem.] Magna detestatio presentis loci eligere quas- ras, vel quamuis gentem, potius, quam eam in q- Vergilius, Tollite me Teucris, quasunque abduci- ras. & Gentium hic abundat. & bene, Vbiuis ge- agere ætatem, quia supra dixerat, Hancine ego parsi perdere? Nimis enim Tragicum fieret, Sati in mari perire. Atque hæc ita esse miserum mi- scere?] Quod ait, lachrymantis est. Resciscere est perire, quod de industria fuerat celatum. Nam r- omnes quibus est alicundè.] *Aut deest Apud Apud nos omnes: aut Nos omnes pro Nobis om- Nam nos omnes.] Ratio superioris sensus. & de- pud, aut Penes, aut quid tale. Nam nos omni- bus est.] Constat hanc *ὀνδρα* esse. retulit enim est, non ad nos omnes: sed ad quibus est alicunde, do: Nam quibus est alicunde aliquis obiectus lab- cro est tempus, hoc est, nos omnes. Nam omnes c- est.] Hac figura vsus est etiam Tullius pro Muren- tor quoque ne se pulchrum ac beatum putares, que carmen compositum est. Nam ille datiuum subiecit, cum preposuisset nominatiuum. & tot- pollodori est, qui sic ait: * Quibus est alicunde genus locutionis absolutum dicitur. Tale est apu- gilius, *Craftina lux, mea si non irrita dicte- ris, Ingentes Rutule spectabis cadis acervos. A- Sed sic. At sic, citius qui te.] At hoc modo, qu- nisti, & discordias esse celerius reperire poteris: e- modo his arumnis te absoluas. Et bene expediam- nis. Aut enim soliuunt nos curæ abeuntes, a- pediunt & ligant aduenientes: ut Soluite coru- sum Teucris, secludite curas. At sic citius qui- sentia contraria. nam supra sic colligit, Si ignora****

unicuique bonum est: sequitur ut malum sit, ea
nouisse. hic per contrarium, Si in aduersis suis
ere unicuique quamprimum bonum est: sequi-
cisco cognouisse sit quam optimum. Sed nunc
um tuum ambas.] Ne accusare alteram altera
Rem cognosces.] Melius est rem quam litem.
ognosces, iram expedies, rursus in gratiam
s.] $\pi\epsilon\lambda\lambda\omega$ sententia. & bono ordine vsus est:
im sit: querela: deinde ponitur iracundia: postre-
ur in consilium. Leuia sunt hæc quæ tu per-
esse.] Genus consolationis, non à substantia, sed à
te: non docet non esse causam sollicitudinis: sed le-
it. Quæ tu pergrauia esse.] Bene additum con-
a, non Gratia, sed Pergrauia. Leuia sunt.] A
te. Quæ tu in animum induxti tuum] Id est,
si tibi. Quid consolare me? an quisquam ul-
| Ut solet in vero amore, ipsa consolatione egrescit
ingeniose: non inquit, dicis, sed consolaris me: &
ostendis scire te quod miser sum. Priusquã hanc
duxisti.] Hoc refert ad illud caput, in quo ait, Ne-
plu a acerbo esse credo ex amore homini vnquam
riusquam hanc vxorem duxi.] Anse rem. Ha-
alibi animum amori deditum.] An miser sit
 $\alpha\pi\ \delta\epsilon\ \rho\epsilon\pi\sigma\ \delta\epsilon\ \chi\epsilon\ \tau\epsilon\lambda\ \delta\delta$. ante rem, in re. & post re.
tm alibi.] Grauius dixit alibi quàm si in mere-
ret, & maluit alibi dicere, quàm ad meretricem.
nihil obtrudit.] Recte enim dici potuit, Quomo-
xorem duxit, si amabas? Et bene obtrudit, quia
ic alibi, Aliquid monstri alunt: ea, quoniam nemi-
di potest, itur ad me, & obtrudit pro obrunde-
temporis. Vix me illinc abstraxi.] Vix, vel mul-
s, vel statim significat. Atque expediui animum
] Curæ, ut diximus, aut ligat, aut soluit: ut Ver-
mibi reddat eum, vel eo me soluas amantem. Ama-
m curæ vincula dicuntur. Vixq; huc.] Maluit
am ad vxorem dicere. Hem noua res orta est,
Porro, deinde, & vim habet, deinde modo expli-
continuarum miseriarum referentis. Quod cū
inuenero quid restat nisi porro ut fiam mi-
dinem seruauit allocutionis, in quo à præteritis, à
presen-

presentibus, à futuris inducitur personæ loquentis o
 Nisi porro ut siam.] Porro postea, vel in postremu
 coniunctionem putant Pictas iubet.] Apie, quia
 dixit, addit Iubet. Tum vxori obnoxiois facti.]
 cum dixisset, non intulit vxoris, sed mutauit casus.]
 lim suo me ingenio perpulit.] Olim ad dicitur
 retulit, non ad pacium præteriti temporis. Tot me
 iurias.] He sunt iniuriæ quas supra dixit. Ne illi
 ma virginem non attingit. Quæ consecrata est nox ar
 hilo magis, & deinde, Quid interea ibatne ad Bacch
 Quotidie. Tot meas iniurias.] Aliam viua habe
 dixit, me pertulit: aliam, quod adicit iniurias me
 liam, quod reticuit. Quæ nunquam vilo perfec
 co.] Non dixit Quas, sed Quæ, ut ad omnia non ac
 rias referatur extrema conclusio Sed magnam
 quid necesse est.] Bene de ambabus sentiens, put
 gniam causam esse, quæ iram fecerit, & iram diu tu
 Quæ tam permanfit diu.] Et à re, & à tempore.
 quidem hercle parum est.] Seruilis ratio, & se
 & non his respondens omnibus quæ dixit Pamphil
 tantum nouissimæ partii. Si vis verò veram rati
 exequi.] Verò, vel nomen est, vel coniunctio, vel
 binum. Non maximas, quæ maximæ sunt int
 iræ, iniurias faciunt.] Iniuriæ faciunt iras, non
 iurias: sed hic facere *ἔραξαν ἄλλως* dixit, secundum
 riorem rationem increpans errorem Pamphili, qu
 magnitudine æstimet iniuriæ quantitatem. Alij f
 probant, ostendunt, intelligunt. Cautè dixit Interdi
 runque enim sic. Parum.] Subaudiendum necess
 uenisse, vel euenit. nã consequens sententia tollit q
 dixit, Neesse est. Non maximas quæ maximæ
 Sensus est; In quo primum, non iræ iniurias faciunt
 piendum est. secundum, non maximas maximæ,
 pro ostendunt. Cum de eadem causa.] Observa
 cutionem suam: sed conuenit seruo hac humilitas
 nis. nam plenum erit, si diceret, Nam sepe est, qu
 rebus alius ne iratus quidem est, cum de eiusdem r.
 iracundus factus inimicissimus. Est autem pro ex
 it. & est ordo, Sepe est cum quibus in rebus aliis
 tus quidem est: de eadem causa iracundus factus

mus. Iracundus factus inimicissimus.] Iratus
 si ex aliqua re laeessitus irascitur: Ira undus, qui ex
 nulla ve causa precedente irascitur Pueri inter se-
 trugumentum à simili. Quapropter.] *Ἀλεξικῶς*
 rogat. Quia, eaim qui eos gubernat animus.]
ἡκὴ δὲ ποκοῖς. I. firmum gerunt.] *ἐχρησθημέ-*
ν τῆ infirmus est. sed *ἀνολοῖσθαι* ista conuenit: ser-
 dem illæ mulieres sunt ferme vt pueri.] *Artifi-*
lulieres à persona: à similitudine Pueri: à factio iras
 : ab accidentibus similitudinis, *Animus infirmus*: à
 me persona mulieris a: accidentium, *Leui sententiã*: à
 Fortasse vnum aliquod verbum inter eas iram hanc
 erit, qua sententiã totum hic sublatum est quod ait,
 ignum nescio quid necesse est euenisse Parmenõ, vi-
 nter eos intercessit. Fortasse vnum aliquod ver-
 tam hanc conciuisse.] Sic Plautus, Fortasse te a-
 uspiciuere. nam veteres infiniuiuo modo adiunge-
 rtasse. Conciuecit.] *Commouerit*. Quam pro
 s noxis.] *Interrogatiue*, Noxis, iniuriis, culpis.
 illæ mulieres.] *Sexus alius*, at ingenium & sen-
 n est. Et mirè similitudinem contulit ad id quod a-
 ram hanc conciuerit.] *Legitur & consciuisse*. Es
 sciuisse, est rem nouam fecisse. Conciuerit.] *De-*
t, fecerit. *Cursari rursus prorsum*.] *Rursus*
recto: Prorsum ante significat. & est proserbiale:
nus sursum deorsum, intro foras, hac illac, & simi-
eci ἀνω κατω. Trepidati sentio; cursari rursus
 m.] *Trepidatio*, ad vocem refertur loquentium:
 io, ad sonum pedum. Et trepidatur ab his qui mor-
 utant: *Cursatur* ab his qui raptum sciunt. *Tute-*
ris, me vetas?] *M. re expressus est mos auscultan-*
Face obsecro mea gnata.] *Non solum hic Iuno*
non inducitur, sed etiam silentium parsurienti in-
nponitur quia furtiuã conceptio est, & tamen e-
i verba sunt matris, vt duntaxat argumenta sciens
manifesti sint: P. Amph. to vero, & Parmenoni, san-
egram continentis filiam videantur. Tace obse-
ca gnata.] *Conceptum furtiuum furtim conuenit*
quia perit.] *Satis amatorie Matris vox visa est.*
hac quæ sensu percipi possunt, visa, dicimus: Ver-
gil.

gil. *Viseque canes vltulare per vmbra. Vxorem
 menam pautare.*] *Pautare τῆ ἐξ ἰενισμῶ. P.
 nescio quid.] Pauere & timere, & ad corporis, &
 nimi perturbationem veteres referebant. Plautus
 chid. Nam & ex mari timida ecce ego pautare, &
 quia sic horruisse ac palpitare venis. Quia non po
 vnà omnia.] *Deest Dicere. Nullus sum.] Rursus
 felicem & miserum appellauit hic. Nullus sum]
 xās. Quia non poteram vnà omnia.] Cum si
 pronunciauit, & deest Dicere. Nemōne medici
 duxit.] *Scilicet ex quo scire posses. Nescio.] Pertu
 Parmeno idem repetit verbum, & verbum aptum
 sonq seruili. Cesso hinc ire intro.] In vultu prolo
 Sic autem ait poeta, vt grauem morbum in vxore
 Etans maritus, protinus ingrediatur. & parum in
 sus offendat. Quo nam modo Philumena?] .
 ria ἀασποφῆ. Sic enim in Phormione, Quod si eō n
 tunc redeunt, Phonium abs te vt distrahat, nulla
 hi vita expetenda. Nam si periculum vllum in
 Multum dixit, Si in te periculum inest, me per
 dubito, tantus autem affectus non est mariti tant.
 amatoris quoque. Nam si periculum vllum.] *Di
 misit amor dicere perituram: sed si periculum. Off
 affectam.] Lassam possessamque morbo, ab eo q
 affici: vnde affectus dicuntur, propter quos affici
 vsus factus est mihi.] *Vide artificem Terentium
 admodum aliàs per Pamphilum, aliàs per ipsum
 uonem inuenit, quemadmodum nascitur à cæteris
 nem ante nuptias ab ipso Pamphilo vitiatam esse.
 sus factus.] Non vtile. Facto abundat. Nam inu
 mnes nos esse illis sentio.] *Acute eiusmodi cau
 perit, que vel hominem curiosum contineret: qua
 Parmenonem modo, sed mox etiam Sostratam ar
 ingressu. Heri nemo voluit Sostratam.] *Qua
 dixerit, Vnde intelligis? Heri nemo voluit Sostr
 Argumentum odij. Maxime heri causa mei.] *B
 xime, qui & propter ipsam, vel propter inuidiam
 non velit fieri grauiorem morbum. Seruum inu
 ilico.] *Mire, vt criminiosus, suspiciosismque sit: i
 chetis, aut Pamphili seruum: sed Sostratæ, nec Pa*********

ultem. Cōminitcentur.] *Dicant cum confinverint.*
 ci atque ætati illorum.] *Bene rō. Adquis*
lorum, quàm puella anere: quare igitur me
quì.] vnde. Hera.] Softrata in tuem. Ego vciō in
um malum.] In quæstionis tormenta.

ACTVS III. SCENA II.

SOSTRATA. PARMENO.

PAMPHILVS.

scio quid iam dudū hic audio tumultuari mi-
 sera: (nescat:

netuo, ne Philumenæ magis morbus aggra-
 te Aesculapi, & te Salus ne qd sit huius, oro.
 ad eam visam. PAR heus Softrata. S O. hem.
 .. iterum istinc excludere.

em Parmeno, tūne hic eras? perii, quid faciam
 era?

fam vxorem Pamphili, cum in proximo hic
 gra?

lon visas, nec mittas quidem visendi causa
 aquam.

vy i amat cui odio ipse est, bis facere stultè
 :

em inanem ipse caput, & illi molestiā affert.
 atem filius introiit videre, vt venit, quid agat.

id ais? an venit Pamphilus? PAR. venit. S O.
 abeo gratias.

hoc verbo animus mihi rediit, & cura ex cor-
 cessit,

ea de causa maxime huc nunc introire nolo:
 remittent quidpiam Philumenam dolores,

n rem narrabit, scio, continuè sola soli,
 ter vos interuenit: vnde ortū est initium iræ:

cum video ipsum egredi: quàm tristis est? S O.
 gnate.

lea mater salue. S O. gaudeo venisse saluom,
 ane

ena est? PAM, meliuscula est. S O. vtinam istuc
 faxint.

Quid tu igitur lachrimas? aut quid es tam

P. A. recte mater.

S. O. Quid fuit tumulti? dic mihi: an dolor inuasi?

P. A. M. Ita factum est. S. O. quid morbi est. P. A.

S. O. quotidiana? P. A. ita aiunt.

I fodes intro, consequar iam te mea mater.

P. A. Tu pueris curre Parmeno obuiam, atq; h
ra adiuta.

P. A. R. Quid? non sciunt ipsi viam, domum
deant? P. A. M. cessas?

Nescio quid iam dudum hic audio tumu

*In hac scena quasi quadam deliberatio est c
suasivis, dissuasivisq; partes, quas in subditis ce
bimus. Hic.] Quia nimis vicini sunt. Magis mor
gravescat.] Gravior fiat. Proprie, qd morbi gre
aucti. Virgil. Vbi aut morbo grauis, aut iam se
nis Deficit. Sall. Morbi graues ob inedia in se
scentibus. Male metuo ne Philumena magis
Terentius bonam socrum facere, vt bonam meret
ciat. Quod te Aesculapi, & te Salus.] Deest
vt sit, propter quod. Nunc ad eam visam.] Si
Respice ad h.ec. Hem.] Interiectio est non as res a
Heus Sostrata.] Vide quemadmodum per seip
meno: per Parmenonem arceatur Sostrata: que
esse propter officium, neque ingredi propter soci
citur. Iterum istinc excludere.] Bene iterum,
dorem inculeret repetitione iniuria. & memori
nim dixit, Nostra ilico it visere ad eam, admisit
simul vide quam vehementius ad iniuriam son
di, quam non admitti. Ehem Parmeno.] Eher
ctio est eius qua commota sit noua re. Non vis
rem Pamphili.] Vt dixit supra seruum Sostrata
menonem: sic hic, uxorem Pamphili dixit magi
Philumenam: vt animum & officium eiusdem
matris breuiter demonstraret. Non visas.] &
Sostrata consuluit: hic de duabus respondet na
illam non vult ingredi, & caret ne ipse mitius
ne Quenquam, ne aperte pro se loqui videatur. I
amat cui odio ipse est.] Aliam causam subim*

fuerat ipsi Sostrata dici quod supra dictum est.
 qui amat.] Causa à sententia morali. Cui odio
 est.] Deest Eam, vel Eum. Et illi molestiam af-
 bene hoc adiecit: ne qui amet hoc dicat, Laborem,
 comerear, quem amo. Tum autem filius tuus.]
 rusa ab euentu. Videre, vt venit quid agat.]
 supra visere. an visere officij est apud agros: videre
 onis? & ideo additum, quid agat. An venit Pam-
 ?] Bene imitatur affectum. Hem.] Interiectio sc-
 ac matronalis. Ex corde excessit.] Geminavit
 tionem. Laborera inanē ipse caput, & illi mo-
 a affert.] Hoc validissimum ad dissuadendum fuit.
 uic introire nolo.] Cur si venit Pamphilus, non
 eundem, causa narratur. Nā si remittent quip-
 Verbum adiuuū quasi neutrum posuit. Philume-
 ores.] & auctores errat, nō enim verè dolor mor-
 m sit parius. Scio, continuo sola soli.] Vi, Hand
 inuisus celestibus, auras Vitales carpis. Et sic sola
 tur, quomodo præsens præsenti: sic Verg. Illum ab-
 entem audisq; videsq;. Vnde otum est.] à ang-
 rium. Quæ inter vos interuenit.] Melius sic;
 diceret, quæ illi feceris. Quam tristis est?] & &
 gis locuturi Pamphili. O mi gnate.] Ordo est, O
 e, gaudeo te saluum venisse: sed intercedit Pam-
 ristis. Saluane Philumena est?] Cito probat Pā-
 amare nurrum. cum post salutationem nihil prius;
 e salute vxoris eius inquirat. Saluane Philume-
] Mirè obuiam sibi excurrentem filium, nihil aliud,
 Philumena interrogauit: vt ostenderet eius morbū
 i esse. Meliuscula est.] Verum est quantum ad
 n pertinet. Meliuscula est.] Hoc ad morbum, &
 tum paritudinis verum est, ita vt non mentiatur
 tus matri. Vtinam istuc ita dii faxint.] Diligen-
 ticio loquitur, vt rea apud filium socrus. Quid tu
 a crumas?] Locus ab eo quod agitur: quo signifi-
 a est, quare ergo tu tristis es? Rectè mater.] Sic
 cum sine iniuria interrogantis aliquid reticemus;
 additum mater, vt duritia reticentiæ blando no-
 olliretur. Alij rectè sic accipiunt, vt intelligant, ni-
 nali. Quid fuit tumulti?] Antiqui sic declinave-

riunt, tumulti, senati: vt Sallust. Decretum senati fu mihi.] Dic, verbum est instantis aud re, & curiosi terrogant: is Verg. Dic mihi Dameta, cuium pecus? I repente inuasit.] Proprie inuasit, quia repente. I Etum est.] Moris est assentiri ad dicta ininterroganti quæ vera sunt, cclant. Ita aiunt.] Bene aliis asscri falsum sit, vt ipsis asscribatur mendacium. Ita aiui hac tota interrogatione, & responsione colorem indu cretam, agrè obiurgantis. Ita aiunt.] Religiose me ad rumorem retulit, aiunt inquit, ne ipse falsum die deretur. I sodes intro.] Meuit, ne ingrediatur m. soceros: & ideo dicit: I sodes intro.] Et apparet in centem, manu annuere, vt domi redeat: & simul q. gis faciat, addit causam. Consequar iam te me ter.] Adiecit & tempus Iam. Mea necessario ad mea mater, & sodes, quia I intro durum est. Fiat.]. dixit hoc mater, fiat, ne omnino iussis alienis parere tur: quasi imperemus & nos, quæ nos ipsi facturi Tu pueris curre Parmeno obuiam.] Probabilis qua ablegat etiam Parmenonem, dum iubet eum occurrere. Et simul notandum, quod in hac fabu cule vexatur vsque ad vltimum seruus, & ablegati sit & piger, & curiosus. Atq; eis onera adiuta. tio antiqua figurata. Et est *περὶ οὐρα*, pro, ipso portantes eis onera adiuta. Quid? non sciunt ipsi domum qua redeant?] Iam vide quemadmodum tur Parmenoni persona loquacis, curiosi, pigri. I aduerbiale est. Domum qua redeant?] Quasi lo gnificet, videtur reliquum præceptum seruus nõ a se. Sin audiunt, Quia, Quomodo intelligemus, id est admodum onus porient de nau: vt, Quid fieret, fieret. Cessas?] De industria omnes ablegauit I non audirent quæ intus post scenam sunt acta: quæ populo est narraturus.

ACTVS III. SCENA III

Trochaici octonarj catal. & senarj sex.

PAMPHILVS.

NEqueo mearum rerum initium vllum in idoneum,

exordiar narrare, quæ nec opinanti ac-
 clunt,
 quæ perspexi his oculis, partim quæ accepi
 auribus:
 ne propter exanimatum citius eduxi foras.
 modo me intrò vt corripui timidus, aliò fu-
 cans
 me visurum affectam, ac sensi esse vxorem:
 mihi,
 quam me aspexere ancillæ aduenisse, ilico o-
 es simul
 exclamant, venit, id quod me repente aspex-
 it.
 continuo voltum earum sensi immutari omniù,
 tam incommode illis fors obtulerat aduen-
 tum meum.
 larum forte interea propere præcurrit nunci-
 nisse: ego eius videndi cupidus, recta conse-
 or:
 quam introij, extemplo eius moibum cognos-
 nifer.
 neque vt celari posset, tempus spacium vllum
 at.
 e voce alia, ac res monebat, ipsa poterat con-
 tri.
 quam aspexi, ô facinus indignum inquam, &
 ipui ilico citus.
 de lacrumans, incredibili re atque atroci per-
 consequitur: iam vt limen exirem, ad genua
 idit
 mans misera: miseritum est. profecto hoc sic
 vt puto:
 BVS NOBIS vt res dant sese, ita magni, atque
 aniles sumus.
 habere orationem mecum à principio institit:
 Pamphile, abs te quamobrem hæc abierit
 casam vides.
 initium est oblatum virgini olim ab nescio
 quopro improbo.

Nunc huc confugit, te atque alios partum vt e
suum.

Sed cum orata eius reminiscor, nequeo quin
mem miser:

Quæque fors fortuna est inquit, nobis quæ
die obtulit,

pl. obtesta-
mur.

Per eam te * obsecramus ambæ, si ius, si fas est
Aduorsa eius pertesta, tacitaque apud o
sient:

Si ynquam erga te, animo esse amico sensisti
mi Pamphile,

Sine labore hanc gratiam te, vt tibi des, p
nunc rogat.

Cæterum de reducenda id facias, quod i
sit tuam,

Parturire eam, neque grauidam esse ex te
consciis.

Nam aiunt tecum post duobus concubuisse
mensibus.

Tum postquam ad te venit, mensis hic ag
ptinus,

Quod te scite ipsa indicat res. nunc si pe
Pamphile

Maxime volo, doque operam, vt clam parti
nat patrem,

Atque ad eò omneis: sed si fieri id non pote
sentiant,

Dicam abortum esse: scio nemini aliter
ctum fore,

Quin quod verisimile est, ex te recte eum
putent.

Continuo exponetur: hic tibi nihil est quicqu
commodi:

Et illi miseræ indigne factam iniuriam conte:
Pollicitus sum, & seruare in eo certum est, qu
xi fidem.

Nam de reducenda, id vero ne utiquam hor
esse arbitror:

Nec faciam: etsi amor me grauiter, consuetu
cius tenet.

imo, quæ posthac futura est vita cum in men-
 venit,
 idoque. Ô FORTVNA vt nunquam perpetuo al.data.
 bona.

in prior amor me ad hanc rem exercitatum
 didit.

ego consilio missum feci, idem nunc ope-
 huic dabo.

Parmeno cum pueris hunc minime est opus Senarij.

re adesse: nam olim soli credidi

abstinuisse in principio, cum data est.

si clamorem eius hic crebro exaudiat,

trurire eam intelligat, aliquò mihi est

blegandus, dum parit Philumena.

que mearum rerum initium vllum inuenire i-

neum.] *In hac scena conquestio est ad deliberatio-*

scendens, an habeat Pamphilus, an excludat vxor-

em qua tota oratio Pamphili ad argumentum spe-

amatoria magis, quàm maritalis est. nam aliter

perueniretur ad vltimam cognitionem omnium re-

nisi adolescens furtiuum conceptum vxoris, &

non aliquando lenius, quàm conjugalis dolor experit,

uisset. Nequeo mearum rerum.] Hæc est Home-

a Nequeo mearum rerum: non initium.] Hoc prin-*

cipium magna διαπονηται operatur, vt ostendantur æ-

que & multe & graues. Idoneum.] Aptum, con-

ueniens. Vnde.] Aquo. Partim quæ perspexi his o-

culis.] His quasi miseris vult intelligi, quibus perspe-

cti audiui mala. An sic dictum est, vt apud Vergil.

quæque his auribus hausi. Qua me propter exanima-

tionem.] Inter exanimatum & exanimatum hoc interest: Ex-

animatus est conterritus, conturbatus, vt, Sed quid nam

exanimatum video? Et Verg. Exanimata se-

mpingeret agmina muris: Exanimus vero, est oc-

cus vt Verg. Corpus vbi exanimi positum Pallantis A-

seruabat senior. Me intro vt corripui.] Raptim

sum sum. Timidus.] Pro timens, nomen loco par-

um. Morbo me visurum affectam.] Quia & hic

us est. Heu mihi.] Interiectio dolentis est. Vergil. E-

ar, an sileam? Et dicitur hæc figura ἐπιτροπή. Hei

mihî.] *Mire mirer: οσμίτ χετλιασμίγν.* Id quod repente] *Di est propter, vt sit propter id. ac per hoc id quod me repente aspexerant.] Causa cur lætæ manuerint, id ergo, ob id. Sed continuo vultum eius sensi ut mutari omnîū.] Mire Pamphilus etiam larum metu impellitur, vt alienum nasci puerum, ceur: nec vlllo modo in memoriam redeat hanc se puer vel huiusmodi vitiaße. Vultum earum] *Quæ vid Fors obtulerat.] Offerri dicuntur tam bona quam si in sperata obijciantur aspectibus. Obtulerat.] Obi dicitur in vtrâque pariem, quicquid expectationem uenit. Ego eius videndi cupidus] *Non erit pler repentini doloris, si aliquid præsentiens suspicatus ideo addidit, Ego eius videndi cupidus. Recta ce quor.] Absolute, & sine adiectione, non enim addidit Extemplo eius morbum.] Morbum mitiore a quam vitium dixit, aut probrum. Et recte, quia Alio me suspicans morbo visurum affectam, ac ser uxorem. Spatium.] *Moram. Acres monebat.] zus. O facinus indignum.] Facinus indignum non lam, Hoc est, Philumenam, sed ad autorem vitij refe Et corripui illico.] Ardens scilicet dolore. & est cur cito exierit Lacrumans.] *Non furens, sed lacrum non iratus, sed miserius. Atque atroci.] Id est vehen Mater conlequitur: iam vt limen exirem, a nua accidit misera.] Ostendit affectum miseric sue matrem potius dicendo, quam Myrrhinam, & a do miseram. Miseritum est.] *Vt recte supra dicti de illo, Puum & puicum ingenium narras Pam Ad genua accidit.] Accidere est gestu corporis i dere humilitatem cadentis: propter ad, quod est iuxi cadere. Sallustius autem sine præpositione dixit, Qu cidam aut quo? Lacrumans misera.] *Miserabili habens. Miseritum est.] Hoc ipse sibi. Omnibus n vt res dant sese, ita magni atque humiles sur Mire dixit, dant sese. Homerus * Sed hic Sese ilico & tidius dixit: & est hæc καθολική sententia. Apollon * O mi Pamphile, abs te quam obrem hæc abie Anomine, & blandimento mire: quia secreta confitu vt Vergil. Anna (fatebor enim) miseri post fata Sic*******

incipio idem elaborauit, ut aduersus pudorem con-
 tineret & voce & confessione duraret. O mi Pamphi-
 te quamobrem hæc abierit.] Venialis status, in-
 confessio est, & precatio. Abs te quamobrem.]
 blandimentum ante confessionem. Nam vitium.]
 confessio. Nam vitium est oblatum.] Cæpit à cau-
 solatum.] Ad repentina pertinere, superius an-
 nus. Oblatum.] Quasi non expectanti & nolen-
 ini.] Quasi quæ falli posset. Olim.] Rectè olim,
 scilicet venia circa vetera iam delicta. Vnde tentat
 is longinquitate extenuare peccatum. Olim ergo
 nses nouem. Ab nescio quo improbo.] Mire
 isti personam dicendo, nescio quo, id est, nescio, quem
 ostendat ignobilem, ita abiectum. nam si nomen
 habet & dignitatem, ut, Et nos aliquod nomenque
 e Gessimus. Et ne placere videatur is qui fecit,
 am dixit. Nequeo quin lacrumẽ miser.] Vide-
 si distillantes fletus detergere. Nequeo.] Deest
 e. Sed cum orata eius.] Bona $\pi\alpha\rho\epsilon\upsilon\beta\epsilon\tau\iota\varsigma$. Quæ-
 s fortuna.] Precatio. Fors fortuna.] $\delta\iota\phi\epsilon\iota$, id est,
 fortuna. Et fortuna in incerto: Fors fortuna in bo-
 ur. Virg. Si qua in te fortuna fuisset. Et ipse, O fors
 Per eam te obtestamur.] Oratorie inducuntur
 cõtibus preces. Per eam te obtestamur ambæ.]
 io, est precatio cum mentione earum rerum per-
 imus, ut, Per euersæ genitorum humania Troiæ Ex-
 estor. Si ius, si fas est] Vtrũ inuidiose, an quasi
 quæ leges nesciat? Vtrũ aduersa eius.] Mire non
 ed aduersa. Per te testata tacitaque.] Testata si re-
 cita, si repudias, sub alia excusatione. An idem si-
 ? An potius neque re, neque verbo indices? ante-
 ideantur: tacita, ne dicantur? Si vnquam erga
 nil. Si concessa peto, si dant ea mania Parca. Teren-
 germani fratris dilexit loco: siue hæc te solum sem-
 maximi Si vnquam erga te.] Ab antea acta vita.
 tacitaque.] Testata sint, ne hæc alij sciant: tacita, ne
 et. Vtrũ sibi des pro illa.] Subauditur Gratia.
 em de reducenda.] Tentat etiam hoc persuadere,
 orie, & verecunde. Et mire de reducenda dixit,
 despuenda. Quod in rem sit tuam.] Nam nisi

reducatur, reddenda des erit. Solus conscius.] *A*
bili. nam hoc nomine ostendit tacere eum posse, quod
 sciens sit ipse solus. Nam aiunt.] *Honestius* aiunt, pr
 dixit. nam quis aut scire, aut dicere potuit, nisi *Phil*
na? ergo recte: aiunt enim potius honestum est, quam
 Post duobus concubuisse eam mensibus.] *Post*
bus, simpliciter accipiendum, non post duos: est
 ἄνευ γάμου pro duobus, post, id est, non statim ut nup
 sed postquam nuptia est, post duos menses nuptiarū :
 reliqui quinque menses. Et hinc apparet ante duos,
 quam cum *Pamphilo* concumberet, vitiatā, quatuor
 sibus cum *Pamphilo* fuisse: ex quibus, duobus poster
 amatā esse, reliquis tribus peregrinatum fuisse *Pāph*
An post duobus, pro post duos? ut *Plautus*, Post pri
 denique, & Post paulo. Quod te scire ipsa indicat
 Quia concristatus corripuisti te foras. Partus eue
Philumena scilicet. Abortum esse.] *Non est latinus*
*or*sa est, sed abortum fecit. Abortum esse.] *Deest n.*
vel Factum. vel absolute, quomodo dicimus, è re na
 quemadmodum dicimus, Ex te mihi orta est iniuria
 abortū esse.] *Rationabiliter* dixit, sit enim abortus
 septimo sine pernicie seminis. Suspectū fore.] *Sus*
lō, suspiciosum. Ex te recte eum natū patent.] *Ne*
xit natū abortū: quasi abortus nascatur. Natum e
 factō, conceptoque dixit. Hic tibi nihil est quicqu
 commodi.] *Cum alienus exponitur*, & non tolli
 suo. Et mire necandi pueri non fit mentio: quia *Pā*
lius inuenietur, cū ei etiā per patrē puella poeta suc
 Exponetur.] *Ad mortem* scilicet. Hic tibi nihil est
 quam incommodi.] *Ab vili*, & est πτωχόν q
 ut, Nihil vidi quicquam letius. Et illi miserē ind
 Ut non sit ἀνακόλουθον, superiori versui, τὸ Et ada
 est: ut sit, Et tibi nihil est quicquam incommodi. *F*
 iniuriam.] *Mire iniuriam* dixit, ut non contemne
 sed tollenda. Pollicitus sum.] *Plus quam prom*
 illi miseræ.] *Cōclusio* per enumerationē. Et non led
 quit, & proderis miseræ. Quod dixi.] *Quod pre*
 vero neutiquā honestū esse arbitror. Neutiqu
 omnino negatiuū, sed aliquid assēsionis habet. est n.
 quam, Non nimis, Non valde. Nec faciam.] *Be*

Nec faciam, multa enim etiam inhonesta amore susci-
s. Etsi me amor grauiter, consuetudo que te-
] Hoc cum gemitu. Etsi non est complexiuum, neque
siuuum, sed subiunctiuum, id est, pro tamen si. Amor
rauiter consuetudo que.] Quæ tuæ res contra ho-
m. & utile validissima. Et bene tenet, non tenuit.
umo, quæ posthac futura est vita.] Bene pra-
r in affectum est, ut verisimile fiat potuisse reticere.
crumo non pendet à superioribus, sed interpositis diu fle-
dixit. Lacrumo, quæ posthac.] Quæ modo vni-
minis non tenet: sed querelæ. Et Lacrumo sic dixit, ut
l. Sic effata sinum lacrumis impleuit obortis. Et est
, Lacrumo, cum in mentem venit. O fortuna.] Hic
nam pro bona posuit. Ut nunquam perpetuo es
.] Legitur & Data. nam & sic pro bona intelligitur
irio. Idem nunc operam huic dabo.] Si idem,
idem, hoc est amori. Operam dabo.] Difficulta-
i ostendit, dicendo, operam dabo. Adest Parmeno
pueris.] Quia idem Parmeno est secretorum cor-
addidit cum pueris. Minimè est opus.] Id est, o-
nna est opus. Aliquo mihi est hinc ablegandus,
parit Philumena.] In tota comædia non cessabit,
i piger: nec resciscet aliquid, cum sit curiosus Par-
Dum parit Philamena.] Dum aliàs dummodo:
lonec: nunc, quandus.

ACTVS III. SCENA IV.

P A R M E N O. S O S I A.

P A M P H I L V S.

tu, tibi hoc incommodum euenisse iter?
 Non hercle Parmeno verbis dici potest
 um, quantum re ipsa nauigare incommo-
 m est.

Senarij & p-
 nus quad.

Itane est? s. o. ô fortunate, nescis quid mali
 rieris, qui nunquam es ingressus mare:
 aliàs ut * omittam miseras, vnam hanc vide:
 triginta aut plus eo in naui fui,
 interea semper mortem expectabam miser:
 que aduersa tempestate vsi sumus.

a. mittam.

P A R M O.

PARM. Odiosum. s o. haud clam me est: dea
hercle aufugerim

Potius, quàm redeam, si eo mihi redeundum si

PAR. Olim quidem te causæ impellebant leue:

Quod nunc minitare facere, vt faceres Sofia.

Sed Pamphilum ipsum video stare ante ostium

Ite intro: ego hunc adibo, si quid me velit.

Here etiam tu hic stas? PAM. equidem te exp

PAR. quid est?

PAM. In arcem transcurso opus est. PAR. cui h

ni? PAM. tibi.

PAR. In arcem? quid eo? PAM. Callidemiden

spitem

Myconium, qui mecum vnà aduectus est, conu

PAR. Perij: vouisse hunc dicam, si saluos domu

Redisset vnquam, vt me ambulando rumperet.

PAM. Quid cessas? PAR. quid vis dicam? an co

niam modo?

PAM. Imò, quod constitui me hodie conu

rum cum,

Non posse, ne me frustra illic expectet. vola.

PAR. At non noui hominis faciem. PAM. at fa

vt noueris.

Magnus, rubicundus, crispus, crassus, cæsius.

PAR. Cadauerosa facies: dij illum perduint.

Quod si non veniet? mancámne vsq; ad vespe

PAM. Maneto: curre. PAR. non queo, ita

sum.

PAM. Ille abiit: quid agam infelix? prorsus nef

Quo pacto hoc celem, quod memorauit Myri

Suz gnatae partum: nam me miseret mulieris.

Quod potero, faciam: tamen vt pietatem cola

Nam me parenti potius quàm amori obsequi

Oportet. at at, cecum Phidippum, & patrem

Video: horsum pergunt: quid dicam hñce, i

tus sum.

AIn tu tibi hoc incommodum euenisse iter?

ratio est currentis ad argumenta: alia actiuum c

rum, sed perfecti poeta est, i: a seruire argumento, vt

sp

num. Sed Pamphilum ipsum video.] *Ipsam à quo sum sum, vel dominum, ut Greci dicunt αὐτόν* Ego adibo.] *Vel nota curiositate ait Parmeno. Equidem expecto.] Bene excepit Pamphilus Parmenonem, & dicitur vera diciturus. Equidem te expecto.] Apparet Pamphilum Parmenonis absentiam desiderare: est nunc prior Parmenonem alloquitur. In arcem transit opus est.] Ostendit quam longe sit, cum in arcem cat. Et bene in arcem, quam Minerva condidit. Tunc curso.] Pro transcurre. Cui homini?] *Hec verba sua pronuntiatione vim recusationis in se continent. homini.] Cum recusatione pronuntiandam, & est responsio, laborem ad alium transferentis. In arcem Pronunciat, ut ostendat quam longum sit in arcem currere. Qui mecum unà aduectus est.] Apparet cum eo aliquid negotii habere, cum dicit, Qui mecum est aduectus. Vouisse hunc dicam, si saluus do redisset nunquam.] Facete dixit. More enim horum qui longis itineribus maris periclitati, vovent a se perucnerint. & conuenit hoc Pamphilo, quem superte nauigasse audierat. Quid vis dicam? an conueniam modo?] *Non enim mandauerat quicquam, qui si si mittebat, oblitus bene dissimulare, ut qui mēiun. sic pronuntiandum, An conueniam modo? ut repdere dominum Parmeno videatur. Imò quod come hodie.] Deest dic. & sumitur à superiori ser qua dixit, Quid vis dicam? an conueniam modo? eiq̄ dixit. Nam non hoc interrogantis simpliciter. Imò constitui me hodie.] Apparet enim hanc conqu & vix corrasam inuenisse causam. Vola.] ἡδίκη ἔξ λῆ vsus est. Ita currens ut volare magis quam curredearis. Et antea transcurrere iusserat: nunc adiecit rio. nam non curre, sed vola. At non noui hominiciem.] *Moralis expressio pigritiæ in tot excusationibus sita est. At faciam ut noueris.] Stomachose pronudum At, quod & Pamphilus repetit dicens, At fac noueris. Magnus, rubicundus, crispus, cæsius.] Properatio. σιωπῆ προσημῆς. Et acerno sine conno vsus est. Magnus, rubicundus.] Imperite Terentio Myconio crispum dixisse aiunt: cum Apollodor****

dixerit, quod proprium Myconis est, ut Lucilius, My-
 mnis calua inuentus. Vnde etiam prouerbium Gra-
 uovkάνι & Φαλακρη. Sed ego Terentium puto scien-
 ticius Myconium crispum dixisse. Cæsius.] Glaucis
 , quasi felis oculos habens & glaucos. Cadauerosa
 s.] Sublimida, ac persona rubore & liuore. Rubicun-
 im & crassam faciem saepe habens, quod est pro-
 caduernis. Potest & pulposa intelligi, & crassa:
 cadauerosa. Caro enim dicta est eo quod carcat ani-
 caro proprie dicitur mortuorum. Vergilius, Et cor-
 uce carentum. Vnde carnifices dicti, quod carnes ex-
 ne faciant. Pulpa vero, proprie ea quæ manduca-
 o quod pulsetur, & consimilatur. Pousi & r pro &
 vi caro sit dicta quasi cado: ut Vergilius, Belleque
 e. Dardanide. quod iam scilicet sine anima sit, & ca-
 ij illum perduint.] More pigrorum male optat es
 r quæ mittitur. Quid si non veniet?] Omnia dicit,
 Maneto: curre.] Etiam Pamphilus tanquam de-
 ria perseuerat. Non queo, ita defessus sum.] Hoc
 u. & spectaculo plus est. nã in sensu & auctor expri-
 ssitudinem. Ille abiit.] Quasi dicas, licet iã loqui. Ille
] Quasi cum difficultate completam rem ostendis hoc
 Sux gnatae partum.] ἐπιζήνησι Quod potero
 n.] i. celabo quãtum potero. An quasi proiciens cu-
 fessus angore dixit, Quod potero faciã, i. si poterò,
 amor. Et rursus tanquam pietatis admonitus, adie-
 ceptionem: Tamen ut pietatem colam.] Seruat e-
 i illo amorem poeta: cuius non pœnitebit, re cogni-
 errore sublato. Quod potero, faciam.] Id est, ad-
 obsequar. nam misericordia mulieris de amore de-
 . Quod potero faciam.] Apparet hoc dictum
 us esse, non virtutis. Tamen ut pietatem colam.]
 latus est lesam matrem esse ab vxore: hoc enim cre-
 & ideo se ad exceptionem reuocauit: Ita se amoris
 oportere, ut non obliuiscatur omnino pietatis. Et
 n eam causam consulit necessitatem non reducendæ
 , quæ inuenietur nulla esse. Sunt tamen qui mã-
 eadem sententia, totum hoc iungunt, Quod potero
 iam, tamen ut pietatem colam: hoc est, in quanti-
 tero, dabo operam, aduersus amorem, ut omisso eo,
 pietatem

pietatem colam, & subiungitur causa. Tamen ut
 tem colam] Deest Ita, ut sit Tamen pro Dumtaxat
 Ita ut pietatem colam. Dixerat enim, Quod poterō, &
 addidit exceptionem, Tamen ut pietatem colam:
 Non sum oblitus & matris. Tamen.] Pro Ita
 Nam me parenti potius quàm amori obsequi
 mori, scilicet uxoris, quia dixit, Quod poterō faciam
 hoc est quod dixerat, quod poterō faciam. Atat.] I
 Etio est conterriti & conurbati. Horum pergunt
 do pergunt, pro eunt; aliàs perseverant.

ACTVS III. SCENA V.

Trochaici octonarij catalectici, & Senar
 Iambici.

LACHES. PHIDIPPVS.

PAMPHILVS.

Dixtine dudum dixisse illam se expectare fili
 PHI. Factum. LAC. venisse aiunt: redcat
 quam causam dicam patri,

Quamobrem non reducam, nescio. LAC. que
 hic audiri loqui?

PAM. Certum obfirmare est viam me, quam
 ui persequi.

LA. Ipsus est, de quo hoc agebam tecum. PAM
 mi pater.

LAC. Gnate mi salue. PH. bene factum, te ad
 Pamphile,

Atque adeo, quod maximum est, saluum
 validum. PAM. creditur.

LAC. Aduenis modo? PAM. admodum. LAC
 quid reliquit Phania

Confobrinus noster? PAM. sane hercle homo
 prati obsequens

Fuit dum vixit: & qui sic sunt, haud multum
 dem adiuuant.

Sibi vero hanc laudem reliquit: vixit, du
 xit bene.

LAC. Tum tu igitur nihil attulisti huc plus yn
 tentia?

quicquid est, id quod reliquit, profuit. L A. imò
fuit.

illum viuum, & saluum vellem. P H. impune o-
re illuc licet.

uiuisset iam nunquam : & tamen vtrum ma-
scio.

si Philumenam ad se accersi hic iussit : dic ius-
te.

oli fodere : iussi. L A C. sed iam eam remittet.
scilicet.

inmem rem scio, vt sit gesta : adueniens audiui
nia.

istos inuidos di perdant , qui hæc libenter
ciant.

ego scio me cauisse, ne vlla meritò cõtumelia
vobis posset : idq; si nũc memorare hic velim,
fidei animo , & benigno in illam, & cle-
ti fui,

offim : ni te ex ipsa id magis velim resciscere :
ue eo pacto maxime apud te meo erit inge-
ides,

la, quæ in me nunc iniqua est, æqua de me
rit,

culpa hoc euenisse dissidium mea : ita te-
leos.

ando esse sese indignam deputat matri meæ,
cedat, cuiusq; mores toleret sua modestia;

alio pacto componi potest inter eas gratia;
unda aut mater est à me Phidippe, aut Phi-
na,

ne pietas matris potius commodum suadet

Pamphile ad aures haud inuito sermo mihi
sit tuus,

postputasse omnes res præ parète intelligo,
vide, ne impulsus ira prauè insistas Pãphile,

Quibus iris impulsus nunc in illam ini- Senarij,
sim?

nquam quicquam erga me commerita est

Quod nollẽm: & sæpe, quod vellem: meritam
Amoq; & laudo, & vehementer desidero.

Nam fuisse erga me miro ingenio, expertus fu
Illiq; exopto, vt reliquam vitam exigat

Cum eo viro, me qui sit fortunator.

Quandoquidem illam à me distrahit necessitas

PH. Tibi id in manu est, ne fiat. L. A. si sanus fies

Iube illam redire. P. A. M. non est consilium pat

Matris seruire commodis. L. A. quo abis? man

Mane inquam, quo abis? PH. quæ hæc est perti

L. A. Dixi' Phidippe hanc rem ægre laturum e

Quamobrem te orabam, vt filiam remitteres.

PH. Non credidi ædepol adeo inhumanum fe

Ita nunc is tibi me supplicaturum putat?

Si est, vt velit reducere vxorem, licet.

Si alio est animo, renumeret dotem huc, eat.

L. A. Ecce autem tu quoq; proterue iracundus

PH. Percontumax redisti huc nobis Pamphilo

L. A. Decedet iam ira hæc, etsi merito iratus es

PH. Quia paululum vobis accessit pecuniæ,

Sublati animi sunt. L. A. etiam mecum litigas?

PH. Deliberet, renuncietaque hodie mihi,

Velitne, an non. vt alij, si huic non sit, fiet.

L. A. Phidippe ades, audi paucis. abijt: quid m

Postremo inter se transigant ipsi vt lubet:

Quando nec gnatus, neque hic mihi quicqu

temperant,

Quæ dico parvipendunt porto hoc iurgium

Ad vxorem: cuius fiunt hæc consilio omnia

Atque in eam hoc omne , quod mihi ægre
uomam.

Dixitne dudum dixisse illã se expedire fili

cete principium est interrogantis ita, vt sciat

responjurus sit quem inuocat. Illaturus est eni

mentum per εἰπαγωγὴν. Dixitne dudum.] Quis

sanctè adiurat non posse Pamphilo se absente pe

Dixitne dudum.] Capriola interrogatione cap

rus, Fuisse aut, redeat. Factum.] Id est, dixisse i

me. ex deest. Est, vt sit, Factum est. Quamobi

seducam nescit.] Habet causam: sed non vult r

præterea non vult cum inuidia matris suæ loqui : si
 m conferat. ut uxorem non rediscat domum. Quem
 hic audiui loqui?] Et solet, primo personas inducis
 loquentes, deinde ipsas conuenire inuicem. ut alibi,
 hic loquitur?] *Mysi salue* Certum obfirmare est
 me.] *Aduersus omnia obstinate agere: id est, contra*
 . Obfirmare viam me, quam decreui.] *Id est, ut*
 potius quam amori morem gerat. Atque adeo
 maximum est, saluum atque validum.] *Ordo*
imum aduenisse, deinde saluum, postremo validum.
m atque validum.] *aduenis ad salutem. Validus*
te, robustus, & habitior corpore. Creditur.] Minus
respondet, de repudio vocaturus. Quod maxi-
est.] Legitur &, quod maxime est. Aduenis mo-
difficile inuenitur presentis temporis. Modo.] At-
ostendat esse momentum etiam presentis temporis.
Admodum, quod est minus. Aduenis modo?]
Vigilansne deum gens Aenea? vigila. Admodum.]
tio cur adhuc non viderit patrem. Cedo quid
it Phania consobrinus noster?] Virum ia-
Laches de hereditate loquitur presente socero, ut
cupidiorem faciat ad remittendam filiam? Et sic
ic, ut ex alio principio peruenire queamus ad
volumus dicere. An ideo, ut sciat rem, &
s suas, cupidiorem socerum redditurus? Con-
us noster.] Quasi sororinus. Sobrini sunt ex
sororibus : Consobrini, ex fratre & sorore. †
inquitatis frequentia Terentius monet : aut ha-
 * Consobrinus noster.] *Cum de fratre natus*
 , & aliter ex sorore, consobrini : cum ex fra-
 parvules dicuntur. Sane hercle homo vo-
 obsequens fuit.] *Sane, satis, valide. nam qui*
 † validus est. Voluptati obsequens fuit.] *Con-*
 † Pamphilus : *disiungi enim volens, nihil dicit, vel*
 relictum. Haud multum heredem adiuuant.]
 consulunt heredi. Sibi vero hanc laudē reliquit
 im vixit, bene.] *Bene & facere, nihil heredi relin-*
 sibi vero relinquunt. Vixit, dum vixit, bene.]
 nū vixit aliud significat : & alterum vixit, aliud.
 dum vixit, bene.] *Sententia est hortantis ad*

al. & propin-
 quitate Te-
 rentius fre-
 quentata
 monetur ut
 heredum.

delicate viuendum. Vixit, dum vixit, bene.] Hoc scilicet reliquit. Vna sententia?] Expressit animum a senis. Quicquid est id quod reliquit, profuit.] Quid, & ad prauitatem refertur, vt, At enim id mihi est, quod est de me opinionis: quicquid est. Quicquid id quod reliquit.] Nullum in hoc sene fuit doloris ciuum ante, quam sciret al quid relictum. Profuit.] Iam pro nobis fuit: ac per hoc nostrum est: potest enim ipse profuisse: potest res eius. Imo obfuit.] Morem eorum exprimitur, qui cum audierint sibi aliquid relictum, tunc tristes se fingunt. Nam illum viuum saluum vellē.] Non idem viuum, quod saluum. Immo optare istuc licet.] Bene impune, quia heredi per mortuos reuiuiscere. An sine detrimento optas: vt cū natus dicit de iam mortuo, Ego si illū curarē, viueret. Immo optare.] Si optata euenirēt nunquā inquit optas ille reuiuisceret. Ille reuiuiscet iā nunquā.] Miris his verbis Phidippum quoq; subinuidere indicat. Phidippus nunquā quā non. Et tamen utrū malis scio.] Malis illum magis quā vt reuiuiscat denuo. Et tamen utrū malis scio.] Quid malis de duobus, scio: utrū illū me permanere, an reuiuiscere. Heri Phylumenam.] Hoc quod omnis tendebat oratio. Ad se accersit iussit.] Bene accersit & iussit: vt nihil vxor sua sponte fecerit. Heri Phylumenam accersit ad se hic iussit.] Et Heri, & iussit: vt breue tempus sit, & coacta videatur exisse. Et abduci, sed accersit: nec à nobis, sed à se. Omnem rem vt sit gesta.] Vergilius, Troianas vt opes & lamen regnum, &c. At istos inuidos di periant.] Benedos, qui matrimonio inuideant. ergo reuocanda vxor adeo non puduit mendacij honesti deprehensum senem inuidos faceret, qui vera prodiderant. Ego scio mihi.] Principium à tempore, à dictis, factisq;ue, tanquam aduersariorum: & ab antea vita & presentio scio me cauisse, ne vlla merito contumelia. re addidit merito, non enim cauere inquit ne fieret. mihi. Igitur ne merito fieret: quod in me fuit. Idq; si mihi.] Ab antea vita. Et clementi fui.] Profuerim, inuitum pro coniunctio posuit. Nite ex ipsa id nite velim resciscere.] *παρακαλέω*. Namque copaste

capud te meo erit ingenio fides.] Bene, nō dicitis,
 age is. Cū illa, quæ nunc in me iniqua est, æqua.]
 Quæ aqua, πνευνομαχία sunt Terētiana. Et bonum ar-
 entum. nam & Vergilius, Ipse hostis Teucros insigni
 e ferebat, inquit, & Cicero, Te ipso teste iniquo atque
 obo, verum ad hanc rem satis idoneo: te inquam teste,
 n. In me iniqua est, æqua de me dixerit.] Quia
 rsarij testimonium, si contra se dicat, tam graue est,
 i vel boni viri. Neque culpa hoc euenisse dissi-
 i mea.] Non ergo quid fiat: verum per quos fiat,
 endum est. Et nimis abrupte dixit euenisse, non eue-
 hoc euenisse dissidium.] Ad confirmationem non
 re, sed euenisse dixit. Sed quando sese indignam.]
 : profert, ut eam ostendat causam esse dissidij: & hoc
 ntat, virum dotem retinere possit. Et ideo supra, Ne-
 ea culpa hoc dissidium euenisse, id testor deos, inquit.
 tat matri meæ cui concedat.] Fortasse ergo indi-
 & recte deputat: mihi tamen mater colenda est, hoc
 Deputat matri meæ cui concedat.] ἰσὺ πνευνομαχίας
 meæ: ut idonea sit causa repudij. Cuiusque mores
 t.] Hoc melius quam obsequatur, aut inseruiat.
 s toleret.] Bene mores, ut anicula: notat enim pra-
 ms, unde senes morosi appellantur. Horatius, Donec
 i canicies abest Morosa. Mores toleret sua mode-
) temperamentum! mores potius, quam iniurias di-
 leque alio pacto componi poterit.] Nisi ut con-
 satri, toleretque mores eius. Segreganda aut ma-
 à me Phidippe.] Bene, tanquam ex deliberatione
 quod facturum est. Et mollius segreganda quam
 enda. Nunc me pietas matris potius commo-
 uadet sequi.] Quam mollibus verbis repudium
 tum est à Pamphilo. Ad aures haud inuito.] O-
 lictum, haud inuito. non enim in totum volenti:
 de dissidio: sed tamen quia pie locutus est, medio-
 pprobat. Pamphile, haud inuito.] Grauis o-
 t à nomine incepta. Vergil. Opæstans animi iu-
 & est figura λιπόπης. Sic Verg. Posthabiti tamen il-
 nea seriatudo. Haud inuito, sermo mihi acces-
 s.] Senili loquacitate, pro, Recte locutus es. Omnes
 lus dixit, quam si uxorem diceret. Præ parente

intelligo.] Bene parente: quod nomen commune & patre est, & cum omnibus quos hac necessitudo coniu- melius ergo, quam si diceret, Matrem. Verum vi- impulsus ira prauè insiltas Pamphile.] Leniter & denter Ira. Non ergo iudicio Insiltas Pamphile.] Ani- nim incipere, sed insiltare hic, malum est. Quibus iris- pulsus.] Non dixit, quia ira, ne superbie loqueretur quibus iris, ut hoc ipsum per egreuiam derideret quo- ter dixit, Impulsus ira. An iris: matris aut meæ vxor mea? an omnium tristem? Quibus iris impulsus.] non vult iram esse, ne peccasse videatur vxor sic enim si nec ipsa peccauerit. Quibus iris.] Ille iram singul- dixit, hic, Iras pluraliter, ne videatur vnius iram mittere vxorem. Quæ nunquam quicquam ergo commerita est pater.] Aduerte, proprium ex- commerendi & merendi. Et sæpe, quod velle non scio.] Mereri bona dicimus: Commereri mala; id est, quære, peccare. Ergo hic meritam, pro prestatissis dixit Ego te quæ plurima fando Enumerare vales, nunq- gina negabo Promeritam. Amoq; & laudo.] Non qui amantur, & laudantur: nec qui laudantur iam continuo desiderantur. Multa ergo dixit: A- & laudo & vehementer desidero. Et vide, amo- pulsus nimis hic est circa vxorem: & quasi sicæ matris & vitiate, loquitur: sed tali opus est ph. ad eiusmodi argumentum, donec peruer- xatus est. in qua vxorem reduci necesse est. Ergo Hoc totum repudiaturus inaniter diceret, nisi tum fabula poetæ respiciens, reducturi animi Pamphilo reseruaret. Et nota reseruaret. Et nota d. in rem eam quam laudat, pietate sola com- Nam fuisse erga me.] Quantum valet quod f- xit: & non sufficit retransacta. Ut reliquam exigat.] Satis flebiliter dixit, reliquam exigat. Omnes ut tecum, meritis pro talibus, annos Cum eo viro.] Non inuidere, iam non est Q- andoquidem illam à me distrahit necessi- tatis constatio verborum Pamphili repudiij cõjunctio continet. ut sciamen sententia significante, quam Quandoquidem illam à me distrahit necesse

satio in necessitate, que est inexorabilis. Et necessitas, ut scilicet, quam necessitatem domi offendit: quod ex illicet propter Sed mox multam necessitatem, manus viracundiam, que a parva offendit. Tibi id inu est, ne fiat.] Idem oppugnat, quod rancime multum Pamphilo videri. & pater quod dicitur. Si sanus siens iube redire.] Pro, si sanus es. nam aliter, Iubeas dicere. Si sanus siens.] Bene pater supra iram dixit, nunc autem, quod dicitur inesse Pamphilo. Si sanus siens.] Non ulp est, cui ut redeat iubere potest. Non est con-] Durius erat, Nolo reducere. ergo hoc lenius di-] Matris seruibo commodis.] Hoc verbo necessitatem cogatur, ostendit. Quo abis?] Factum Pamphilo patris verbis ostenditur, quod discessit. & benivolentius presente patre resistere durum fuit. Mane, um quo abis?] Bene quo abis, quia patrem deseris orem. Quæ hæc est pertinacia?] Sicut decuit socer & subindignatur, quia coram sibi fit contumelia.] c Phidippe.] Artificiose Laches, ut minus miretur, aus indignetur socer, irasci Pamphilo dicitur: quamradictum est, & sic oportuit. Dixitne Phidippe rem ægre laturum esse eum?] Renouauit verba dem persona. nam ita dixerat, Neque adeo me clam uam esse eum grauitate laturum credam, Hoc si re-] Quamobrem te orabam ut filiam remitte-] Inuidiose aduersum Phidippum, tanquam in illo sit è purgat, & non accusat Pamphilo. Adeo inhu-] im fore.] Bene quasi iratus, inhumanum esse, in-] Non credidi ædepol adeo.] Potuit enim dicere, redidi inhumanum fore: sed acerbe addidit Adeo. Ita is sibi me.] Sibi & me, magno pondere legendum umque pronomen: ut, cantando tu illum? Id est, ge-] cerum, vel Pamphilo Phidippum, vel si quid tale eris. Supplicaturum.] Parum est satisfacturum, caturum addidit. Sin alio est animo, renumeret n huc, eat.] Hoc recte socer. non iam ut dotem reci- uam ut terreat, hoc dicit. Et renumeret proprie: quia cunia est. Et hic idem non modo irascentis est, & exigentis um. Eat verò mire dictum, quasi ipse proiciatur, qui ur ire. & simul in hoc verbo quasi renunciatio chari-

atque est. Renumeret dotem huc, eat.] Terrorem
tende dotis ostendit, cum dicit, Renumeret dotem:]
cum iniuria, Huc, & iracunde, Eas. Ecce autem tu
que proterue iracundus es.] Addendo Quoque,
nihil assensus est: quasi dicat, quomodo Pamphilus.
terue iracundus es.] Proterue, immoderate, & sup
dictum est ideo, quod proterat alium qui proteruus
Nam proteruus est, qui diem alius obuius est, pro
quod faciunt & tauri in appetitu coitus feminari:
quas calent. Percontumax redisti.] Proprie conti
dicatur contemptor potiorum. Percontumax redisti
nobis.] Magna indignationis est, absentes alloqui, v
bi, O Aeschine, pol haud paternum istuc dedisti. N
Pamphile.] Nobis τὸ ἀρτισιμῶν, nam aut abunda
significans adiuvat pronunciationem. Decidet iam
Quasi in ira sit culpa, non deponetur ira, inquit, sed
det. Quia paululum vobis accessit pecuniæ.]
quasi dicat. quia habetis vnde dotem reddatis, aut,
nullam causam habeatis repudij, sed ditiozem qua
coniunctionem. Quia paululum vobis accessit p
niæ, sublati sunt animi.] Et non maior est factus
philus, simul maiore stomacho, quod cum labore cel
aperte ostendit. Sublati animi.] Pro elati, Sublati
Et hoc proprie ferarum est. vt, Attollitq; animos: I
rum qualis in aruis Saucius ille graui venantium vu
pētus, Tum demum mouet arma leo, &c. Nam besti
animi qualitate vel erigunt corpora, vel deponunt, a
cero. Etiam mecum litigas?] Belle, & illum ex in
iracundiorem & hoc ad se dicentem, quod propter
philum dicebat, effecit. Etiam mecum litigas?] Im
quasi iam cum Pamphilo litigauerit. Deliberet, re
tietq; hodie.] Ferocius quam socerum deceret: att
mature, quod Deliberet dixit. Vt alij, si huic nō sit,
Magis fiducia conditionem filie asserit: quoniam i
Pamphilus nolit, paratum alterum dicit esse. Si huic
sit.] Subauditur vxor. Sed dura dictu rescuit vt deb
Phidippe ades.] Nomine appellat: quod facere sole
iratos mitigare conātes. Postremo inter se transiga
Non enim hæc vicia sunt, quib. interesse delectet. Qu
do nec gnatus, neque hic.] Inuidiose, gnatus: &

erant. & hic non familiariter dictum, sed quasi ab
 Quæ dico parui pendunt.] Quia obtemperamus
 acitæ voluntati. Porro hoc iargium ad uxorem,
 & c.] Bene rursus in errorem reditur: ne quæ vera
 ntra fabule propositum cognoscantur. Porro hoc
 m.] Porro quasi aliquid magnum. Cuius hæc
 onsilio omnia.] Non transacta obiiciuntur v-
 d quæ nunc aguntur. Consilio.] Virum dispo-
 ? an ægre est in male consulentem? Atque in
 oc omne quod mihi ægre est.] Non quod ira
 d quod mihi ægre est, dixit. Euomam.] Bene,
 riuudinem solet vomitus releuare: sic Cicero in Ca-
 dicit, Quæ quidem l. m. u. q. t. p. e. f. q. p.

ACTVS IV. SCENA I.

trochaici & Iambici octonarij catalectici &
 acatalectici mixti.

MYRRHINA. PHIDIPPVS.

quid agam? quò me vortam? quid meo viro
 spondebo

? nam audisse vocem pueri visus est vagiētis:

ipuit derepente tacitus sese ad filiam:

si rescuerit peperisse eam, id qua causa clama-

uabuisse

, non ædepol scio.

Iamb. dim.

ium concepuit: credo ipsum ad me exire:

Troch. cat.

sum.

or vbi me ad filiam ire sensit, se duxit foras.

Iamb. cat.

eccam video: quid ais Myrrhina? heus tibi di-

ty. mihi ne mi vir?

et ego tuus sum? tu virum me, aut hominem

itas adeo esse?

utrumuis horum, mulier, vnquam tibi vi-

Troch. catal.

orem,

: ludibrio tuis factis habitus essem. M Y. Qui-

Iamb. cat.

PH. at rogitas?

filia. hem, taces? ex quo? M Y. istuc patrem ro-

est æquum?

Perij: ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptia
obsecro?

A cataleſtici. P. H. Credo, neque adeo arbitrari patris est aliter
Acataleſtici. demiror

Iamb. catal. Quid sit quamobrem tantopere hunc omne
celare volueris

Partum: praesertim cum & rectè, & tempore su-
pererit.

Troch. catal. Adeo? peruicaci esse animo, ut puerum praesertim
res perire,

Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam
haecscires

Potius, quam aduersus animi tui libidinem
cum illo nupta?

Ego etiam illorum esse hanc culpam credidi, quae
est penes.

M. Y. Misera sum. P. H. utinam sciam, ita esse istud
nunc mihi in mentem venit,

Ex hac re quod locuta es olim, cum illum generum
cepimus.

Nam negabas nuptam filiam tuam posse te perire
Cum eo, qui meretricem amaret, qui pernoctaret

M. Y. Quamuis causam hunc suspicari, quam
veram, malo.

P. H. Multo prius sciui, quam tu, illum amicum
re Myrrhina: (sc

Verum id vitium nunquam decreui esse ego:
Nam id omnibus innatum est: at pol iam ad
quoque cum oderit.

Sed ut olim te ostendisti eandem esse, nihil est
tibi usque adhuc,

Ut filiam ab eo abduceres: ne quod ego egissem
esset ratum.

Id nunc res indicium haec facit, quo pacto fieri
volueris.

Troch. octo. M. Y. Adeo? me esse peruicacem censes, cui
cataleſt. Ut eo esse in animo, si ex usu esset nostro hoc
trimonium?

P. H. Tunc prospicere aut iudicare nostram
quod sit, potes?

si ex aliquo fortasse, qui vidisse eum diceret
teum, aut intro euntem ad amicam, quid tum
tea;

sette ac raro hoc facit? nonne ea dissimula-
tos

humanum est, quàm dare operam id scire,
nos oderit?

si is posset ab ea sese derepente auellere,
im tot consueisset annos, non eum hominem
erem,

rum satis firmum gnate. M. Y. mitte adolescen-
obsecro,

me peccasse ais: abi, solum solus conueni.

velitne, an non, vxorem: si est, vt dicat vel-
:

:sin est autem vt nolit, rectè consului meæ.

quidem ille ipse non volt, & tu sensisti esse in
Myrrha

um: aderam, cuius consilio ea par fuerat
spici.

obrem incendor ira, esse ausam facere hæc
ssu meo:

ico, ne extulisse extra ædeis puerum vsquam
s, (stulem;

zo stultior, meis dictis parère hanc qui po-
tro, atque edicam seruis, ne quoquam effe-
nant.

Iullam pol credo mulierem me miseriozem. *Iamb. acat.*

ere:
vt hic laturus hoc sit, si ipsam rem vt siet, re-
erit,

edepol clam me est: cum hoc, quod leuius est,
i animo iracundo tulit.

ua vja sententia eius mutari possit, scio.

mihi vnum ex plurimis miseriis reliquum fue-
malum.

rum vt tollam cogit, cuius nos qui sit nesci-
s pater:

cum compressa est gnata, forma in tenebris
sci non quita est,

Neque

Neque detractum ei tum quicquam est, quod
possit nosci qui sit:

Ipte eripuit vi, in digito quem habuit, virginis
iens annulum.

Simul vereor Pamphilum, ne orata nostra ne
Celare, cum sciet alienum puerum tolli pro su

PERIJ, quid agam?] *Mirè in hac scena iterum
senis atque anus: & tamen varie & alio modo, ut
inter se diuersos, & tamen notos, possimus agnoscere.*
quid agam?] *Hæc proloqui oportet Myrrhinam, &
ius persona reminiscatur spectator geste rei, simulq;
ius personæ verbis, quid agat altera persona, monstrat.*
Nam perscrutari Phidippum vniuersa conclauia,
per totam domum, cognitio partu filia suæ, apparet e
sentibus dictis. Perij, quid agam?] *Singula ita pr
ciat, ut perturbatam ostendat. Quid agam? Qu
vertam?] Figura ἀπὸ βόηος, apta turbatis. Nam i
se vocem pueri visus est vagientis.] Vergilius,
nūò audita voces, vagitus & ingens, Infantumq; ue
flentes in limine primo. Et est ὄνομα τὸ βόη. nam v
sic est, ut quasi vagitus sæpius sonet. Pueri visus e
gientis.] Proprie dixit, vagientis, & infantium es
sus est.] Quomodo, Audire vocem visa sum modo
Ita corripuit de repente.] *Raptim intulit: Et de
vna pars orationis est: ut defessus, aduerbiis enim pi
xiones separatim non adduntur. De repente.] ὁπερ
si separaueris, non est latinum de repente. Quod si
pro nam, aut itaque, sed & nos in huiusmodi signific
sic dicimus. Quod si rescuerit.] Scimus manifesta
mus occulta. Id qua causa.] Id, hoc ipsum, peperiss
Non ædepol scio.] Ideo quia vera causa dici non
Sed ostium concrepuit.] *Plus est quàm crepui.
Con modo auctinum est. Ad me.] Bene ad me, qu
rigaturum. Vbi me ad filiam ire sensit.] Hoc aut
& simul argumentum delicti est, quod exiit à fili
rito ingresso mulier. Vxor vbi me ad filiam.] A
ris est gestus & dictum. Se duxit foras.] Ordo, du
Et verbis vsus est intra domesticos parietes, art
ἐξήνομα se duxit pro abiit. Atque eccam vi***

mulierem fugere, & viri auersari presentiam:
hoc separatim pronuntiandum. Heus tibi dico.]
Myrrhinam auertentem se, quasi nihil inuenias
at de filia. Mihinc mi vir?] Sic & in Andr. Ni-
ndes? cum turbatum se ostendit Dauus. Vir.]
italem conditionem retulis, non ad sexum, vt Ver-
icol. Vir gregis ipse caper. Tu virum me.] Accu-
ncrepatione incipiens. Aut hominem.] αὐξνοῖς
. Adeo autem abundat Vergil. Tuque adeo quem
e sint habitura deorum Concilia, incertum est.
vtrumuis horum.] Vir aut homo. Mulier vn-
bi visus forem.] Acerbe mulier: vt supra, Tu
mulier, quæ me omnino lapidem nõ hominem pu-
bus.] Callide mulier, & quasi nullius culpæ con-
bus dixit, & quibus factis scilicet. At rogitas?]
scitur interroganti: nam interrogare quæ scias,
tia est. Hem taces?] Non taces nunc: sed taces,
: quo?] Bene ex quo, quia argumentum impudi-
buer perium taciturnum. Peperit filia.] Proposi-
nis. Istuc patrem.] Mira calliditas. Rea mulier
efenditur quod accusat. Perii, ex quo censes.]
litum ad effectum, perii. Obsecro istuc patrem
est æquum?] Ex sua interrogatione accusauit
-em. Nisi ex illo cui data.] A verisimili argu-
Nisi ex illo cui data est nuptum.] Solutio
per fiduciam respondentis. Sall. Ita fiducia, quàm
tis purgator es. Credo, neque adeo arbitra-
accusat one maritus ad defensionem sui conuer-
t quod ceperat. Sed demiror quid sit.] Mol-
us, iam non irascitur, sed miratur. Adeo vides
em nuba re alia, quàm mulieris correptione le-
Quam odrem tantopere.] Alia intentio crimi-
nes nos celare volueris.] Recte, quia putat &
um esse celatum. Præsertim cum & recte &
e suo pepererit.] Vide, duæ cause sunt celandi
si non tempore suo venerit, quod indicium stupri
si non recte euenerit, hoc est, monstri aliquid na-
rit. Hic autem & tempore suo, & recte nasum
. Demiror.] Valde miror: quod minus est quàm
Præsertim cum & rectè.] Attulis mulieri com-
pendium

pendium credulitas finis se vel correpti, ne aliter situr. Omnes nos celare volueris.] *Antiqua locum rem celo te. Præsertim cum & recte, & re suo.] Recte ad illud pertinet quod non monstrum o Tempore suo.] Ad spaciū quō pro gnantes esse uerunt, id est, ad mensū. n. dinumerationem: quō primo mense nasci solent. Adeo perniciaci esse mo.] Inuectio. Ut puerum præoptares perire.] *tate infantis, inuidia. Adeo perniciaci esse.] Pe est perseverans cum quadam vi. Ex quo firmiore ter nos fore amicitiam potest hac scires.] Ab acci bus inuidia. Et bene additur Scirus: quia imprudē delicto veniam frequenter extorsit. Potius quā a sum animi tui libidinem.] A voluntate peccanti dia. Animi tui libidinem dixit, ut minima causa sceleribus subiecta esset. Efficit cum illo nupta.] A non, illi nupta, sed cum illo nupta. Ergo ambo sibi cem nubunt. Ego etiam illorum esse hanc cul bene, etiam illorum: nō enim hoc se errasse ait, quō putauerit culpā, quæ minor est: sed, etiam illorum, mune peccatum fuerit: sed nunc quidem totum cri Myrrhinæ. An etiam pro adhuc, ut maior sit dolor, opinanti acciderit. Utinam sciam ita esse istuc.] feram esse. Alibi, Miserum, quem minus credere es rit sensus, Utinam vere sis misera. Utinam sciam esse.] Hoc quidam sic accipiūt, quasi Phidippus dic nes te culpa est, quam illorum esse credebam: & quod credo, penes te esse culpam, ita nō esse certo scia dixit se miseram: & miseros nisi innocentes dicimus nim hoc respondi, Utinam in hoc negotio miseram scelestam reperiam. Sic Sallustius, Atque ea cogen coactos: scelestos magis quā miseros distringi. Et quitur. Sed nunc mihi in mentem venit.] Arg um ex antecedentibus dictis & factis. Nunc mihi it em venit.] Recte nunc, quasi alias nihil suspicāti. locuta est olim.] Pro ante. Cum illum generum mus.] *Ut arbitrium capere dicimus, id est, eligere, laude locutus est Pamphili. Cepimus.] Etegitimus. Ante locum capies oculus Cum eo.] *Virō. Qui m sem amaret, qui pernoctaret foris.] Non in hoc****

o, quod hæc locuta sit: sed argumentum est, quod ce-
 luveris partum, quæ hoc olim dixeris. Ac pernocta-
 Propter illud quod dixerat, Quid interea gibeatne ad
 idem? quotidie. Et nota familiariter hoc verbum po-
 rreio. Sic in *Adelphis*, Sed si hic pernocto, cave quid
 Syre? Quamvis causam.] Hoc propter spectato-
 citur, ut gestorum meminerit. Quam ipsam ve-
 Quia sola ex omnibus defendi non potest. Multo
 sciui quàm tu.] Bene pergit, quia taciturnitas pro-
 tione accepta est. Verum id vitium.] Hoc intelligi
 test, nisi vitium his numero subaudieris. Accie-
 æ.] Melius dixit adolescentiæ, quàm Pamphili: ut
 n ætate fuerat, non timeret in ingenio. Nam id o-
 is innatum est.] Amare in adolescentia. At post
 terit, se quoque cum oderit.] Mire senectutem
 : senex; cum & velocem ostendit his verbis: Iam
 & addit, Se quoque oderit, quasi dicat: Non solum
 nabit, sed & odio habebit: & non alienas mulieres
 nec uxorem quoque, sed etiam seipsum. Plus ergo il-
 quàm ratio deposcebat: sed mire ad affectum senis
 endum. Se quoque cum odetis.] Id est, ut pæ-
 um sui facti. Sed plus dixit, quàm si diceret, facta
 :d ut olim te ostendisti.] Cum superiora dicta
 t filiam abduceres.] Vehementius dixit, quàm si
 , ut filiam ei non redderes. Ne quod egissem es-
 im.] Quod ab eo abducis, non bona scetus: quod
 non bona mater: quod irrita facis quæ gessi, non bo-
 es, inquis. Nunc res indicium facit.] Hoc est,
 et auisti partum. Id nunc res.] Quasi dixerit un-
 Quo pacto factum volueris.] Non solum quod
 ed, etiam quod voluit, obicit. Quo pacto factum
 ris.] Deest fieri. Peruicacem.] Per vim agentem,
 osam me esse censes. Cui.] Deest ei, vel circa eam.
 ater siem.] Rursus à verisimili, an mater contra
 factat. Si ex usu esset hoc matrimonium.] Cal-
 tier ex his quæ dixit senex defensionem arripit. Nam
 tis, Negabas posse filiam tuam se pari cum eo qui
 cem amaret, qui pernoctaret foris. Ex usu no-
 Modo, utile si pro nostra esset utilitate. Tunc pro-
 :.] A persona. Aut iudicare.] Prospicere futura,
 inds-

iudicare presentia Audisti ex aliquo fortasse.] *scilicet, & oratorie.* Aliquo.] *Non à certa persona. B*
aliquo, ademit iudicibus auctoritatem. Qui vidisse
diceret.] Non qui vidisset. Exeuntem aut intre
tem.] Sic Cicero, Tibi autem Balbe respondebo: Pr
precario si licet, si fas est defendi à me eum, qui in
fuisse, qui unguenta sumpserat, qui Baias viderit:
nim dixit, Amplectentem am cam. Aut intro eun
tem aut intro euntem.] Mollis est, quia ludium
quentibus ad amicam, & hinc pars criminis, de con
dine. Quid tum postea?] id est, quòs, quo contem
crimina leuora. Si modeste.] Adhibito modo: ve
cum pudore & modestia: vt celatum voluerit. Non
dissimulare nos.] Duobus modis feruntur peccati
ignoscendo, vel cohibendo. Modo dissimulare, est
rantiam fingere. Magis humanum est.] Bene, q.
illud humanum dissimulare, an magis humanum di
lare. quia & irasci, & arguere humanum est? Mag
manum.] Nota, pro humanius, Terentiano more.
nos oderit?] Qui, vnde vel quamobrem. Et recte
enim dolens quod non ametur, id facit quo magis o
Nam si is posset ab ea sese derepente auellere.
orie non contentus defendisse Pamphilum, hoc ipso
quo accusatus est, laudat. Derepente.] Vna pars
nis est. Qui cum tot consuesset annos.] Lauda
eos Terentius, qui consuetudine vincuntur, vt alit
parua consuetudinis causa, huius mortem tam fert
liariter. Et mox, Vt neque me consuetudo, neque
neque pudor commoueat. neque commoueat, vt seri
dem? Ergo ferus quem longa consuetudo non comi
Qui cum tot consuesset annos.] Non qua cui
qui cum: vt à quibus, & non à quis. Et consuesse
dicitur in stupro. Non eum hominem ducerem.
solum inquit, homo non esset, id quod forsitan nihil
intererat: sed quod nobis maximum est, vir stabili
esse non possit. Nec virum.] Vir modo, maritus.
eum hominem ducerem, nec virum satis fir
gnatae.] Poterit & sic intelligi, Non eum hominem
rem, qui consuetudinē longi temporis tenere abrum

virum satis summum gnatæ.] *Quem res veneræ
 iouerent. nam summum etiam hic possumus intellige-
 lidum in officio coitus. sic Horatius, tu quoque marito
 res uxorem. Mitte adolescentem obsequere.] His
 s solemus commentitii argumenta contere. vs,
 corda animos maternos his nato. Et. b. Mitto
 . adde istuc, * Imprudens timuit adolescentis f. 10. tu
 . Verum & cætera. Etenim illi dixerat, Verum id
 n, nunquam decreui esse ego adolescentiæ. Adeoni
 aci esse animo, ut puerum preoptares perire potius,
 aduersus animi sui libidinem esset cum illo nupta?
 æm: peccasse ais, abi solus solum conueni.]
 nec dicit mulier, utpote memor quod cum Pamphi-
 cuta. Et solus solum ideo, quia metuit, ne orata
 n seruet Pamphilus, & ideo multi sciant. Roga,
 e an non uxorem.] Verba quibus cum Pamphi-
 atur socer: ne si aliter agat, respondeatur à genero.
 consului meæ.] Illum, inquit, nolle, signum e-
 rrouidisse filie. Siquidem ille ipse non vult, &
 isti.] Animaduertendum, quemadmodum omnia
 se defenderit Myrthiaa, in malam partem acce-
 dippus: & hinc magis accusat vnde illa se purgat.
 consilio ea par fuerat prospici.] Non dixit, cu-
 filio repudium daretur Pamphilo, ita ad unum o-
 citum spectant. Esse ausam facere hæc iniussu
 Abducere filiam, celare partum, exponere pue-
 nterdico.] Inter edico, & interdico hoc interest:
 us, quod iubemus fieri: Interdicimus, quod veta-
 ri. Edicimus etiam vni generi hominum: Interdi-
 iuersis. Itaque Prætoris edicta, & Interdicta di-
 . Interdico, separatim dicendum, legendumque,
 interdico ne velis, non est integrum. Interdico, ne
 se extra ædes.] Id agitur, ne sub incerto interci-
 uer: & tragædia fiat ex comædia. Meis dictis
 hanc postulem.] Demonstratiue & accusatorie
 unc, quasi tam contumacem. Hanc qui postu-
 Quid est hanc, vtrum mulierem? an uxorem? an
 acem fæminam? Ibo intro.] Sibi ipsi hoc dicit
 uis. Edicam seruis, ne quoquam efferri si-
 Et hoc recte poeta: quia isa opus est, ne compleat*

Myrrhina quod promisit de exponendo puero, ait. Dein continuo exponetur. Nam ut hic laturus hoc. Sic ostenditur causa cur perpetuo celandum sit secretum virginis. Nam ut hic.] Quantum iracundia furus sit, quantum furoris: hoc enim significat. Ut mul. poeta, quod alibi obscure facit, hic aperte demonstrat quod periculum sit in fabula, nisi recte succedat. Non clam me est.] Id est, pro. Nec qua via sententia eius mutari possit, scio.] Nescio quo modo ex iracundia placidus fiat. Sententia eius.] De puero non exponitur. Hoc mihi vnum.] Hoc adhuc, inquit, malum non euenerat, cum euenerint multa. & vide, an si puerum tollat cogit, quasi cum gem. in & percontatione pronuntiandum sit: etenim Si, obscuram locutionem facit. forte Cum, vel Quod, significat. Hoc mihi vnum erim miserris reliquum fuerat malum.] Ex omnibus malis reliquum cum dicat, maximum malum significat. Nam non mediocre est quod omnium miseriarum est vnum & inter mala multa reliquum, quod scimus. Possimus & nos interrogatiue pronuntiare. ut tollam cogit.] Recte tollam, quæstio, ut forma in tenebris nosci quita non est.] Ab quo passiuum fecit queor, retinendo participium est: sed antiquæ dixit. Neque detrahitur.] Sole fieri. Ipse eripuit.] Hic ad exitum spectat. quia per anulum fiet cognitio. Ipse eripuit.] Erario, inquit, factum est: ipsa non eriperet, sed ipsi erit. Simul vereor Pamphilum ne orata nostratice si sustulerimus cogente sene, eum perierum, qui positum iri Pamphilo paulo antè promisi. Cum sciam autem puerum tolli pro suo.] Non solum, inquit, grè feret alienum, verum etiam pro suo.

ACTVS IV. SCENA II

SOSTRATA. PAMPHILVS.

Tamb. quad. **N**ON clam me est mi gnate, tibi me esse
 acat. **N**ON clam me est mi gnate, tibi me esse
 Propter meos mores hinc abisse: etsi ea di
 las sedulo:

im ita me diament, itaque obtingant ex te quæ
opto mihi,
unquam sciens commerui, merito vt caperet il-
odium mei:

ante quã me amare rebar, ei rei firmasti fidem.
mihi intus tuus pater narrauit modo, quo pa-
p me habueris

positam Amori tuo: nunc tibi me certum est
ntra gratiam

re, vt apud me præmium esse positum pieta-
scias.

amphile, hoc & vobis, & meæ commodum fa-
e esse arbitror:

us abituram hinc cum tuo meo esse certo de-
ui patre: (qua,

ea præsentia obstet, neu causa vlla restet reli-
tua Philumena ad te redeat. P A M. quæso, quid
re consilii est?

stultitia victa, ex vrbe tu rus habitatũ migres?
facies: neque sinam, vt qui nobis mater male-
tum velit,

vertinacia dicat esse factũ, haud tua modestia,
tuas amicas tu, & cognatas deserere, & festos
s

causa nolo. s o s. nihil iam mihi istæ res volu-
tis ferunt.

ætas, tempus tulit, perfuncta satis sum: satias
iam tenet

orum istorum: hæc mihi nunc cura est maxu-
vt ne cui mea

iquitas ætatis obstet, mortẽ me exoptet meã.
ideo me esse iniustam immerito, tempus est
cedere:

ortime, vt ego opinor, omneis causas præci-
n omnibus:

hac suspitione exoluam: & illis morẽ gesserõ.
ne obsecro hoc effugere, velgus quod male
lit mulierum.

Quãm fortunatus cæteris sum rebus, absque
hæc foret,

Hanc matrem habens talem, illam autem vxor
so. obsecro mi Pamphile,

Non tu e rem incommodam, vt quæque est, in a
mum inducas pati.

aLilla. Si cætera sunt ita vt tu vis, itaque vt esse ego * ill
existimo,

Mi gnate da veniam hanc mihi, reduc illam. p
væ misero mihi.

s o. Et mihi quidem: nam hæc res nō minus me
le habet, quàm te, gnate mi.

NON clam me est.] In hac scena velut qualitas n
cialis in disputationem venit: in: *omne sit repu
coniugem causa matris: & omnino quid fieri debeat.*]
clam.] Vero ordine à purgatione sui incipit mater al
ra, ne quod discedit, iracundiæ videatur. Tibi me
suspectam.] Id est, in suspicionem venisse. Vxo
tuam propter meos mores hinc abisse.] Blandi
xorem significauit, quàm si diceret Philumenam. Et
res proprie senum dicuntur: vnde senectus morosa, &
rosi homines, qui sui cuiusdam moris sunt. Et si ea c
mules sedulo.] Ea, id est, quæ scio. Et ea, pro eam
sed absolute occurrit supra lata sententiæ, & genere
tro. & est ordo, Et si ea dissimulas sedulo, non me clam
&c. Verùm ita me dii ament.] Cōiectura quæ soli
iureiurando. Nunquam sciens cōmerui.] Bona
pitiō, quia possumus aliquem inscienter ledere, quæ
veniam pertinet. Itaq; obtingant ex te.] Pro se i
& ita rem Pamphilo probat, vt blanda sit. Itaque.]
partes orationis. Vt nunquã sciens.] Hic ordo est i
iurandi, vt cum præposuerit Ita, sequatur vt. Cicer
velim mihi deus propitios, vt cum illius temporis mihi
nit in mentem, &c. Merito vt caperet odium illa r
Bene dixit merito. nam vt nos immerito quis non oc
non est in nostra manu. hæc est exceptio. Plautus in
nummo, Quin dicam. non est, merito ne dicam, id est
rito vt caperet odium illa mei.] Id enim est, culp
merito. Teq; antequam me.] Deest iam, vt sit: ordo,
te amare me rebar: tantū firmasti fidem ei rei. Teq; a
quam me amare rebar, ei rei firmasti fidem] Or

us hic est, Et quod ante rebar, ei rei firmasti fidem meã: ue me fefellit, quod ante rebar, te me amare. Nam ei firmasti fidem, id est, probationem attulisti. Nam mihi s pater.] Dixit enim supra, Atq; in eã hoc omne quod i agre est, euomam. potuit enim euomendo narraſſe d matrem filius præpoſuiſſet vxori. Tuus pater.] Fa- rarius, quam ſi diceret Laches. Præpoſitam amori .] Plus dixit amori tuo, quam ſi vxori tuæ diceret. Vt d me præmium eſſe poſitum pietatis, ſcias.] La- ut mulier, ne quod dictura eſt odio, aut dolore, aut cer- a facere videatur. Præmiũ eſſe poſitum pietatis.] Verg. Hic pietatis honos, ſunt hic ſua præmia laudi. Mi phile, hoc & vobis & meã commodum.] Kem am dictura, vide quantis præblanditur verbis, remq;, nolliat. Nunc tibi me certum eſt contra gratiam.] ra nũc viciffim. Et meã commodũ famæ.] Ab ho- . Mi Pamphile, hoc & vobis & meã.] Princi- s hoc aliquid eſt peccantis fœminæ. A blandimento er- cipit, vt libenter audiat. Ego rus abituram hinc tuo me eſſe certo decreui patre.] Certo dixit, ne ſit adendi locus. Cum tuo me certo eſſe decreui.] Ad iddidit, certo decreui: vt non audeat diſſuadere filius. nea præſentia.] Non dixit iam culpa, ſed præſentia. d ſi iſtuc cõſilij eſt?] Bene: quia illa decreui dixerat. s.] A perſona. Stultitia.] A cauſa. Victa.] Non enim s. Vrbe.] A loco. Tu.] A perſona. Habitatum.] A . Illius ſtultitia victa, ex vrbe tu rus habitatum res?] Vide quam oratorie omnia congeſſerit, à perſonis, eſis, à locis, à factis. Illius ſtultitia.] Ab vtili. Mire m & Rus, & ex vrbe, & Habitatum dixit. Vt qui is mater maledictum velit.] Ab honeſto. Non fi- , neque ſinam.] Primo, non facies: deinde ſi facere ueraris, non ſinam. Et non facies, non eſt interdi- s: ſed quaſi dicat, Scio te non facturam rem tuam. Sunt autem qui neque ſinam iungant inferio- s, ſunt qui totum contexte legant, Non facies vſque eſt. a. Mea pertinacia dicat eſſe factum.] Bene et, cum vult ſua intereſſe ne fiat. Tu tuas amicas In diſſuadendo commiſcuit & honeſtatem & vtilita- Mea cauſa nolo.] Non eſt ſuperbum nolo, ſed

consuetudine dicitur. Nihil iam mihi istæ res.] *Con omnia. Et ab ultimis incipit. Istæ res.] Amicæ, cognata dies festi. Dum ætas, tempus tulit.] Tulit pro passus est, permittit, & in bonis enim & in malis dicitur. Dum ætas, tempus tulit, perfuncta satis sum.] Si inquit meæ voluptatis causa exercenda sunt, iam non delectata officij ac religionis, iam non possum, quæ sum anus. necessaria diuisio quia ille & religionem incusserat festor dierum. Dum ætas, tempus tulit.] Non inquit reprehendat: quæ cum potuerim perfuncta satis sum. Sic Priam. Sat patris, Priamq; datum. Satias me iam tenet.] *mis matris atque auulter. Hæc mihi nunc cura maxima.] Hoc animo serio pronuntiandum. & ne cui offese, ne Tibi diceret. Ut ne cui me longinquitas æt obftet.] Hoc ad nurum: expectationem ad filium respicit hinc enim odio digni parentes, expectati appellantur. Longinquitas ætatis obftet Mortemve meam.] *(Cun dulo agat socrus, ne quid per iracundiam statuisse videtur: vide tamen ut inierit eatur indignatio & multo more de prompta sint: quod poeta non inuitus facit ad res exprimendos, personasque reddendas. Hic video esse inuisam immerito.] Quia rus decreui pergere quasi nurum vitatura, sed locum. Et mire inuisam, & addidit cui, sed dixit, Tempus est concedere. Quia an an quia nurus in domo? Omnes causas præcidam omnibus.] Bene omnibus, ne specialiter læssisset nurum generaliter dixit. Et illis morem gesserō. Mire illis nurui. Et morem gesserō, acriter dictum: ut ostendat hinc olim voluisse, ut expelleretur, ut si dicas, inimicum morem gessisse, quod se suspendit. Sine me obsecro effugere.] Quia dixerat maritus eius, Omnes socru runt nurus. Sine me obsecro hoc effugere.] Potestimum est ad extorquendum aliquod argumentum, illis quibus chari esse debemus, nostra causa potius, quam illorum, dicimus velle nos, aut nolle, quod facimus. nam Pamphilus supra sic dixit, Non facies, neque sinã. Quam male audit.] Supra dixit. Ab honesto. Absque hæc foret.] Absque, extra: ut sit aduerbium magis quam præpositio. & una, Res subaudienda. Et totum in uno est, statimque iungendum, Hanc matrem habens ta***

autem uxorem. Vel certe. Absque foret, pro abesse,
 hac de uxore dici putant, ut si ique sit præpositio.
 tute rem incommodam: ut quæque est, in ani-
 m inducas pati. Horatius, Durum, sed leuius sit pa-
 ia, Quicquid corrigere est nefas Si cæ: cia sunt.] Be-
 tera, absque vna d'centi. It-que ut esse ego illam
 timo.] Quia potuit dici ei, O socrus, ergo dubitas de
 iritate nurus: addidit, It-que ut esse ego illam existimo.
 eniam hanc mihi.] Mihi, propter quam putas non
 cendam. Væ misero mihi.] Nec negat, nec promittit:
 ingemiscit, vapore qui penitus dolore commotus, æ- * al. intue-
 aniqui dissimulare non potest. Væ misero mihi. Ni- mescit.
 ocuit pro rerum qualitate respondere, nisi ut ingemi- * al. ei.
 t. Et mihi quidem.] x' dos. quid enim, & mihi; an
 multa sic in vsu nostro sunt.

A C T V S III. S C E N A III.

L A C H E S. S O S T R A T A.

P A M P H I L V S.

Vem cum istoc sermonem habueris, procul
 hinc stans accepi vxor.

c est sapere, qui vbicunque opus sit, animum
 ossis flectere,

od faciendum fortasse sit post, idem hoc nunc fi-
 eceris.

Fors suat pol. L A. abi rus ergo hinc: ibi ego te, &
 u me feres.

. Spero ecastor. L A. i ergo intro, & compone que
 imul tecum

antur: dixi. s o. ita ut iubes, faciam. P A. pater.

Senarius,
 Iamb. cat.

. Quid vis Pamphile? P A. hinc abire matrem? mi-
 nime. L A. quid ita istuc vis?

. Quia de vxore incertus sum etiam quid sim fa-
 cturus. L A. quid est?

id vis facere, nisi reducere? P A. equidem cupio, &
 vix contineo:

Troch. cat.

id non minuam meum consilium: ex vsu quod est,
 id persequar:

Mixtū Tro-
 chaicum cū
 Iamb. cat.

Credo ea gratia cōcordes magis, si nō reducā, fo

Troch. cat.

I. Nescias : verum id tua refert nihil , vtrum illæ
cerint,

Quando hæc abierit : odiosa hæc est ætas ado
scentulis.

E medio æquum est excedere : postremo iam n
fabulæ

Dim. Iamb.

Sumus Pamphile, senex atque anus.

Iamb. cat.

Sed video Phidippū per tempus egredi : accedam

Quem cum isto sermonem habueris.] *In hoc e
loquio reconciliatio senum est post iurgium, mixta
spuratione Pamphili de non reducenda vxore. Procu
Procul, nunc prope. Hinc itans accepit vxor.] Acc
cudiu. Et modo vxor, ante mulier: & de vxore, diu m
prohibeant. Ituc est sapere.] τὸ Ἰστuc exceptiue
Etum: quasi cætera stulte fecerit: & simul stomachum v
net: quo reprehendat cætera. Qui vbicunque opus est
Qui pro Quæ interdum abundat. Animum possit f
ctere.] *Modo non alienum animum, sed suum flectere.
vnde flectere, à iurgio ad modestiam, ex concessione ex
mo. Animum flectere.] Ad hoc flectere animum di
vt ostenderet ne nunc quidem purgatam apud se Sofi
zam de præterita culpa. Quod faciundum sit forte
post.] Hæc etiam sententia videri potest generalis.
deest. Ad id vt sit, Flectere ad id quod faciundum.]
test & absolute accipi, Quod pro quæ res faciunda
Quod post faciundam sic.] Id est, concedendum.
vni necessitatis hoc verbum exprimit. Fors fuit pe
Fortuna faueat, quasi τὸ εὐφαισικῶν aduersus triste
Etum vsa est. nam fors fortuna bona est. & fuit, si sign
cat, dixerat enim ille, Quod faciundum sit post fori
se. Fors fuit pol.] Id est, bona eueniat, quasi τὸ
φαισικῶν arceat, Bona dicitur potius. An bona fortuna
per Pollucem? & bitus.] Hortantis est ad celeritati
Virgil. Ergo age charepater, cervici imponere nost
Ibi ego te, & tu me ieres.] Non dixit, Ibi nos
nicem delectabimur: sed quia senex atque anus est,
te, & tu me feres, dixit. Et simat, quia nuper incu
uerat mores senum, reuocare vult causam abscisso**

ad filij culpam aut nurus. Ibi ego te, & tu me
 Aut quia noti inter nos sunt mores nostri: aut
 trique vna aetas est. & sic pronuncia, quasi hoc i-
 ecessitate decernat senex: cum dicit, Abi rus Ergo
 i ego te, & tu me feres, ipsa pronuntiatio quere-
 rinet de filijs & senectute. Spero ecastor.] Mi-
 confirmavit mulier: sed sperare se dixit, memor
 risini, & senilis amaritudinis: maxime quod & il-
 lixit, ibi nobis iucunde erit, sed, ibi ego te, & tu me
 I ergo intro, & compone quæ simul tecum
 it?] *καμικῶν ἡ ἀρχή*, & vsu quotidiano, satis-
 raliter: quia Mulieres dum moliuntur, & dum co-
 , annus est. Dixit.] Denunciatio est confirmandæ
 æ, nec mistandæ. & translata est de foro & causi-
 cero, Præco dixisse pronunciat. Dixi.] Hoc ver-
 sine additum, superiora confirmat: & est proprium
 verorauerint causam. Pater.] Ipsum nomen dehor-
 n significat, adiecta pronuntiatione. Pater.] Sic
 ia, ut hoc vultuose dictum sit, Hinc abire ma-
 uid vis Pamphile?] Facere præsto, Quid vis, re-
 Quid ita istuc vis?] Rem supra audiuit, & per-
 unc causam quarit: quasi dicat, Esto ut nolis, quid
 ere non vis? Incertus sum etiam quid sim fa-
] Non, quid faciam, dixit, sed, quid sim factururus.
 a molimina etiam verbis posset ostendere. Quid
 quid ita istuc vis: & Quid est, eo vultu pronun-
 , ut consilium eius & verba videatur contemnere
 uid vis facere, nisi, reducere?] Sic loquitur La-
 aliud Pamphilus respondere non audeat: & ideo
 quidem cupio, & vix contineo.] Ut reducam
 Adeo magna causa est non reducendi, ut cum
 non possim. Sed non minuam consilium
] Caute satis, Reducendi, inquit, cupiditas est, non
 di consilium. Id perlequat.] Non sequar, sed per-
 ut constantiam demonstraret. Credo ea gratia
 des magis.] Sententiose dixit, tunc posse inter se
 re & concordare mulieres, cum & illa esse de-
 rus, & illa nurus. hæc enim inter illas est desidio-
 nctio Et satis ingeniose se dictum. Tolle enim in-
 ieres proximitatem: & nulla causa discordiæ

est. Concordes magis.] Non magis concordēs, & pro minus discordibus dixit, an ut seruiret sententiæ scias.] Vtrum concordēs futuræ sint, an discordēs. Vt id tua refert nihil.] Hoc verbum ex aliqua parte cōmans est, & consentientis. Vtrum illæ fecerint.] Vtrum consentientes sint, an dissentientes. Vtrum.] Vnum dicitur significat. Odiola est hæc ætas adolefcētulis præ in personam socrus culpam iratus contulerat & di: nunc & vxori placatus, & nurui parcens, odiorum à personis transtulit ad ætates sed ita tamen, vt iuniores accusaret, & de adolefcētibus questus, cū feratur senes. Odiola hæc est ætas.] Hæc, cum gē pronuntiantum est. E medio æquum est exce: Vtrum ex vrberus, an ex vita in mortem? Et satis nter. nam in medio stare dicitur superuacuum vel mo: Et cum stomacho dixit senili. Senex atq; anus.] Hæc cum nominauit, caput indicat & inceptionem huius fabularum. Iam nos fabulæ sumus.] Senex atq; anus, quasi inuicem fabule. rō id additum, Pamphile. Per tempus.] Opportune.

ACTVS IIII. SCENA III

PHIDIPPVS. LACHES.

PAMPHILVS.

Senarij.

Tibi quoque ædēpol sum iratus Philumena Grauiter quidem; nam hercle abs te facti turpiter:

Et si tibi causa est de hac re; mater te impulit; Huic verò nulla est. L. A. opportune te mihi Phidippe in ipso tempore ostendis. P. H. quid P. A. Quid respondebo his? aut quo pacto periam?

L. A. Dic filiæ rus concessuram hinc Sostratar Ne reucreatur minus iam quo redeat domū. Nullam de his rebus culpam commertit tua A. Myrhina hæc sunt mea vxore exorta omni Mutatio sit, ea nos perturbat Laches.

P. A. Dum ne reducam, turbent porrò quam v. P. H. Ego Pamphile esse inter nos, si fieri poterit Affinitatem hanc sanè perpetuam volo:

ut aliter tua fiet sententia,
 as puerum. P. A. sensit peperisse, occidi.
 erum? quem puerum? P. H. natus est nobis
 os.

abducta à vobis prægnaus fuerat filia,
 fuisse prægnaus vnquam ante hunc sci-
 iam.

ne (ita me diament) nuncias, & gaudeo
 illum, & tibi illam saluam: sed quid mulieris
 m habes? aut quibus moratam moribus?
 hoc celatos tam diu? nequeo satis,
 hoc mihi videtur factum prauè, proloqui.
 on tibi illud factum minus placet, quam mi-
 aches.

i iam dudum fuerat ambiguum hoc mihi:
 non est, cùm eam iam consequitur alienus

illa tibi Pamphile hic iam consultatio est.

ij. L. A. Hunc videre sæpe optabamus diem,
 x te esset aliquis, qui te appellaret patrem.

habeo gratiam dis. P. A. nullus sum.

duc vxorem, ac noli aduersari mihi.

er si illa ex me liberos vellet sibi,

esse mecum nuptam: satis certo scio,
 ne clam haberet quæ celasse intelligo.

cùm eius alienum esse à me animum sètiã,
 inuenturum inter nos posthac esse arbitror:

obrem reducam? L. A. mater quod sua sit sua,
 scens mulier fecit: mirandùmne id est?

ut te posse reperire vllam mulierem,

areat culpa? an quia non delinquent viri?

osmet videte iam, Laches, & tu Pamphile

an' opus sit vobis, an reducta domum.

quid faciat, in manu non est mea:

ut in re vobis difficultas à me erit.

quid faciemus puero? L. A. ridicule rogas.

quid futurum est, huic reddas, suum scilicet:

mus nostrum. P. A. quem ipsa neglexit, pater,

am? L. A. quid dixisti? cho an non alemus Pam-

phile?

Prodemus

Prodemus quæſo potius: quæ hæc amentia eſt
 Enimvero proſus iam tacere non queo:
 Nam cogis ea, quæ nolo, vt præſente hoc loq
 Ignarus cenſes tuarum lacrumarum eſſe meſ?
 Aut cur ſiſt id, quod ſollicite ad hunc mod
 Primum tibi hanc dixi cauſſam, te propter tu
 Matrem non poſſe habere hanc vxorem domi
 Pollicita eſt ea ſe conſeſſuram ex ædibus.
 Nunc, poſtquam ademptam quoq; hanc tibi
 ſam vides:

Puer quia clam te eſt natus, naſtus alteram eſt
 Erras, tui animi ſi me eſſe ignarum putas.
 Aliquando tandem huc animum vt adiūgas
 Quàm longum ſpaciū amandi amicam tibi
 Sumptus, quos feciſti in eam, quàm animo
 tuli?

Egi atque orauī, tecum vxorem vt duceres:
 Tempus dixi eſſe, impulſu duxiſti meo:
 Quæ tum, obſecutus mihi, feciſti vt decuerat.
 Nūc animum ruruſum ad meretricem induxi
 Cui tu obſecutus, facis huic adeò iniuriam:
 Nam in eandem vitam te reuolutum denuo
 Video eſſe. P. A. Méne? L. A. teipſum: & facis ini
 Cum fingis falſas cauſas ad diſcordiam:
 Vt cum illa viuas, teſtem hanc cum abſ te
 ueris.

Senſitque adeò vxor: nam ei cauſſa alia quæ
 Quam obrem abſ te abiret? P. H. planè hic d
 nam id eſt.

P. A. Dabo iuſiurandum, nihil eſſe iſtorum, tibi
 Reduc vxorem: aut quam obrem non opus ſit
 P. A. Non eſt nunc tempus. L. puerum accipia
 is quidem

In culpa non eſt: poſt de matre videro.

P. A. Omnib. modis miſer ſum, nec quid agar
 Tot nunc me rebus miſerum concludit pater.
 Abibo hinc, præſens quando promoueo pater
 Nam puerum credo in iuſſu non tollent meo,
 Præſertim in ea re cum ſit mihi adiutrix ſocru
 L. A. Fugis? hem, nec quicquam certi reſpōde

bi videtur esse apud sese? sine:

Phidippe mihi cedo, ego alam. PHID. ma-

:-

irum fecit vxor, si hoc ægre tulit.

mulieres sunt: non facile hæc ferunt.

hæc ira est: nam ipsa narrauit mihi.

præsentem hoc tibi nolebam dicere:

illi credebam primo: nunc verò palam est.

omnino abhorrere animum huic video à
his.

id ergo agam Phidippe? quid das consilij?

quid agas? meretricem hanc primùm adcon-
centico.

s: accusemus grauius: denique

nur, si cum illò habuerit rem postea.

ciam vt mones: eho puer, cur ad Bacchi-
hanc

n nostram: huc euoca verbis meis.

o porro in hac re adiutor sis mihi. PH. ah

cum dixi, idemque nunc dico Lache,

: affinitatem hanc inter nos volo,

modo est, vt possit quod spero, fore.

ne adesse me vnà dum istam conuenis?

o verò abi: aliquam puero nutricem para.

quoque ædepol.] In hac scena vltimus error est,

ius *καταπροφή.* Tibi quoque ædepol sum ira-

uasi dicat, Non solum matri tuæ, aut etiam socru

ii quoque ædepol.] Recte: nam & amicos incu-

eniter incipientes, & grauiora inferentes. Hanc er-

is causa leniter incusat: deinde cõfirmat inferendo,

et quidem, & statim causam subiungit, cur quidem

tur. Factũ turpiter.] Quod abscesserit domo ma-

ti tibi causa est de hac re.] Causam more suo pro

ne posuit. Sic in Phor. Quid mihi dicent, aut quam

reperient, demiror. Et quæ causa fuerit, ipse dici

te impulit.] Mater te impulit absolute, ac est enim

et sit, Nam mater te impulit. Mater te impulit.

is remotiora. Huic vero.] Ipsi matri scilicet. Op-

te mihi Phidippe in ipso tempore.] Virum

ταὐτολογία est: an opportune, quia volebam: & in
 pore, quo modo volebam an opportune mihi, In ipso
 pore, tibi, in est & mihi & tibi com. node venisti. In
 tempore ostendis.] Ostenditur nobis id quod qua-
 mus. Opportune, & in ipso tempore, non est idem, &
 oportune dicimus, cum (verbi gratia) inuitati, ad
 tempus incipientis o. andij venimus. In ipso tempore
 iam prandio apposi o. Aut quo pacto hoc aperit
 Hoc modo ostendit necesse quod simul et nec id quod
 est dicendum tibi esse. Dic filix rus concessurati
 Sostratam.] Blande non addidit tua: quasi dicat co-
 ni filia. Et bene non socrum, sed Sostratam. Ne reu-
 tur.] Bene reuocatur, ne odisse Sostratam, sed metu-
 deatur, & quasi ipsa socrus non odium meruerit sea-
 rentiam. Mianus iam quo redeat domum.] *τῆνδε
 αὐτοπροφητῆ*, ut sit ordo, quo minus redeat. Nullam
 rebus culpam.] Relatio criminis potest videri.
 Deest vxor, quod nomen inferius posuit. Tua.] Cu-
 cussione audiendum est, ut subaudiatur vxor, ab e-
 dicturus est, vxore. Mutatio fit.] Mutationem su-
 nem dicit erroremque uirgantium. Mutatio.] Dee-
 rium rerum mutatio. ergo mutatio criminum, aut
 rum. Ea nos perturbat Laches.] Ex non ea mut.
 vxor, hoc est Myrrhina. Mutatio fit.] Criminis scilicet
 peccati: id est, vel mea vxor crimen tue sustinet: vel
 meam translata est culpa. Turbent porro qua-
 lint.] Quantum velint: aut eam quam velint, mi-
 sed melius est, quod supra diximus. Dum ne red-
 turbent porro.] Quo modo est pius erga matrem
 philus, si parui facit vtrum socrus sua perturbet
 mater à senibus? Solutur sic, quia Quam non est
 feminini, sed est quantum. Turbent, errent, & i-
 uentur significat vel turbentur Ego Pamphite
 pronomem initium continet orationis grauius ince-
 Ego postquam emi te à parvulo. Si fieri potest.] In-
 sunt, ut supercilium soceri demonstraret. Si fieri po-
 Recte additum, si fieri potest, quia non conuenit r-
 socero generum, ut supra dixit, Hanc sane perpetuam
 Iam enim est confirmata, sed perpetuam cupit. Sit
 aliter tua fiet.] *τῶν ὀφθησισμῶν* vitantis illud quo
 mi

am, ne dissidium diceret. ut Vergilius, granior na
 us aures verberet. Accipias puerum.] Iure, quia
 matrem sequuntur. Et mire hoc maxime adiecit, quod
 se recusat Pamphilus, & propter quod vxor quo-
 n reducitur. Et accipias pro accipe, ut quiescas pro
 . Sensit peperisse, occidi.] Hoc maxime inopina-
 Pamphilo, quia socrus promiserat omnes ignora-
 Sensit.] Proprie sic. Puerum? quem puerum?
 iter primo dubitat quid audierit, deinde quasi cer-
 d audierit, admiratur dicendo, Quem puerum?
 m? quem puerum?] Bene cum consternatione ani-
 od nunquam fando acceperat. Natus est nobis.]
 uia ambo aui. Nam abducta à vobis.] Eene non
 , sed, abducta fuerat, ut magis sit culpa matris. A
] Pro à Pamphilo. Nam abducta à vobis præ-
 fuerat.] Hoc totum cum indignatione in vxorem
 ciandum est. Neque fuisse prægnantem.] Præ-
 st ante gnatum, vel ante genetricem est enim præ,
 ene ita me dii ament.] Agit gratias nuntians,
 tur ob susceptum nepotem, gaudet liberatam nu-
 tarum illum, & tibi illam saluam.] Propriam
 m refert, sibi nepotem, illi filiam esse seruati. Et
 am saluam.] Recte tibi, quia pater puerpera est
 is. Sed quid mulieris vxorem habes?] Quid
 is dixit, ne diceret, qualem mulierem, aut aliquid
 s. & totum percontatiue potius, quam pronuncia-
 diceret: Pessimam mulierem, & male moratam v-
 habes. Et reprehensio est cum contemptu. sic &
 ominis? ut Verg. Tu mihi quodcumque hoc reperi. At
 cum honore sic dicimus: quem hominem habes?
 am.] Id est, institutam. & est participium sine ver-
 isne hoc celatos.] Non paruum celatos dicit, sed
 nsem filiam fuisse. Nequeo tatis proloqui.] Ma-
 ggeratio. Quam hoc mihi videtur factum pra-
 dium modeste, quam isis indignetur, quia apud ma-
 vxor non est vehementius accianda. Quam hoc
] Quod prægnans fuerit filia, non quod natus est
 Non tibi illud factum minus placet quam mi-
 hes.] Virum quia minus * & magis, quoniam se-
 an ègwvía est: ut sit ordo, Non minus mihi placet,
 quana

quam tibi. Et placet pro displicenti intelligimus, ut
 Nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facta
 que vtile, Aliorum exempla commonent. Non tibi
 factum.] Sub ἐγώνεια est dictum hoc enim ait Ta-
 dem tibi placet hoc factum quam mihi. Alibi, Nunc
 hospitem lites sequi, &c. Cum eam iam sequitur
 nus pater.] Alienus, quod senes gratulantur, id mi-
 ledit Pamphilum. Consequitur alienus puer.]
 Φορὰ à pecoribus, quæ ut mox nata fuerint, mat-
 quantur. Verg. Atq; ipse memores redeunt in secta,
 que Deducunt. Nulla tibi Pamphile hic iam co-
 ratio est] De reducenda scilicet vxore. Perij] Hoc si
 Pamphilus dicit. Cum ex te esset aliquis qui
 pellaret patrem.] Bene hoc putauit, quod Pamphi-
 videtur: hoc est, ex illo esse quod natum est. Euenit.
 prie euenit, ideo & bonorum euentus dicitur. N-
 sum.] Ipse sibi iterum. Hoc vltius est, quam perij
 cum aliquis perit, reliquum vel cadaver est. Ac no-
 uerfari mihi.] Causam interposuit senex, quo magi-
 re filius non recuset. Si illa ex me liberos vellet si-
 apparet tantum commentus est causam. Si illa ex
 beros vellet sibi.] Nactus est Pamphilus ex verb-
 causam aliam dissidij. Aut se esse mecum nuptam
 iuste mecum nuptam dixit. Et recte, quia partus con-
 nuptias. Et melius, nuptam mecum, quasi rectam &
 tam vno cubiculo mecum. Nubere enim, est operiri,
 vnde & nubes, quod tegere solent cælum, dicuntur
 Arsurasque comas obnubit amictu. Non clam n-
 beret.] Id est, non tacuisset, partumque celasset. Qu-
 lasse intelligo.] Non dixit natum filium, ne inie-
 affectu, molliretur iratus. Nunc cum eius alienus
 se à me animum sentiam.] A presenti tempore,
 conuenturum.] A futuro. Quamobrem reduc-
 Firmiter conclusio facta est per interrogationem, q-
 esset pronuntiatio. Mater quod sualit sua.] Ad-
 tione ea ipse defensio: & præterea status est venialis,
 prudentia descendens. Sua] Pro eius, ut, Namque
 patria antiqua cinis ater habebat. Adolefcens ir-
 fecit.] Multa dixit, & mater sua, & adolefcens mul-
 quasi docet hoc exemplo parendis patri esse. Mirandi
 id

[?] Bene mirandum, non irascendum dixit. Miramur magis, si amici peccauerint, quam irascimur. Repe- lam mulierem.] Quasi dicat, si hanc repudiaueris. uia non delinquent viri] ἐγὼνεία dictum, non e- on delinquent. Vosmet videte iam Laches, & tu phile.] Nec rogare socerum, nec interesse conuenis: v- tior fiat ad repudandum gener. Vosmet videte iā es.] Vergil. Vos ó Calliope precor, aspirate canenti. ssam opus sit vobis, an red ðtam domum.] In odicibus sic est Remissan' an reducta, vt sit, remissá- reducta. Vxor, quid faciat, in manu non est] Ordo, Vxor mea quid faciat in manu non est deest t sit, In manu eius non est, sed in mea potestate posi- t. In manu non est.] Vxor is scilicet, & est ordo, V- a quid faciat, in manu eius non est. Neutra in re difficultas.] Promittit facilitatem suam, vt tamen oganda sit. An aliter, vt supra annotauimus? Sed àciemus puero?] Vt, quid me fiet, dicitur. Sed àciemus puero?] Quid vtique quicquid erit, reddendus est. Huic reddas.] Pamphilo scilicet. Ri- : rogas.] Ridicule, vel aduerbium esse potest, vel no- nomen est, subdistingue ridicule: & sic interroga, pronuntiationis. Huic reddas suum scilicet] Sic uic suum, & reddas: quasi reposeat Pamphilus: & biunxit, vt alar: sed, vt alamus: vt sua quoque inter- nstraret. Vt alamus nostrum.] Scilicet Pamphi- m: nepotem meum, verunque nostrum. Quem ipse cit.] Si ipse legeris, clare dictum est. si ipsa, lenius: & tur senex ob murmurationem eius intellexisse, quod uerum tolli: & ideo appositum, Quid dixit? eho an mus Pāphile? Quē ipse neglexit.] Legitur & ipsa: est melius, vt sit pater vocatus casus. Quem ipsa cit pater, ego alam?] Hic sibi obmurmurans, vul- verbis ostēdit nolle suscipere filiū. An non alemus uile?] Quod faciendum sit, à contrario vult se- nunciacione demonstrare, quod scelus sit non fecisse. mus quæso potius?] Deferemus, proiciemus, abimus? Verg. Vnius ob iram prodimur. Nā à quo endi sumus, si nos deserit pater? Enimvero pror- n tacere.] Multa resicentia de filiorum viuis, &

defensione quoque apud soceros uti parentes, saepe
 tus demonstravi, & praecipue in Andr. a, cum dici
 illud sedulo negare factum, ille instat factum. Iam
 re nequeo.] Quamuis tacendum sit Ignarū cense-
 rum lachryua, cum esse me?] Cōiectura quod am-
 retricem Pamph. l. Tuarū lachrymatū esse me?
 paret illum à Sistrata hoc auduisse. nam ipsa filiu
 prehenderat flentem. Sollicitare.] Perturberis, co-
 ueare. Ad hunc modum?] id est, immoderate. Pri-
 hanc vbi dixi causam.] A summo ad imum. N
 alteram es.] Nancisci proprie dicitur, qui paratus
 nendum ante, quam possit reperire quod teneat,
 quod occurrerit,prehendit. Aliquando tander
 animum vt adiungas tuum.] M. rē est tempo-
 uectio. Et aliquando tandem vt adiungas, dee
 sed plenum pronuntiatione est Quam longum sp
 Ab anteaētis. Sumptus quos fecisti in eam.] Re
 dixit, quia imperabilior esse debet indulgentissimu
 vt alibi, Tum patris pudor, qui me tā leni passus est
 usque adhuc quae meo cunq; animo libitū est facer
 ego vt aduerser? Egi atq; oraui] Agi qui iustam:
 Orat; qui animo demisso precatur, vt quasi benefi-
 cetur sibi. Tempus dixi esse. Tempus, quia d.
 rumque sustinuit. Impulsa duxisti meo.] Multu
 ad suadendum laudatio eius apud quem agimus:
 parte laudatio, qua illum volumus inflecti. Quae
 secutus mihi fecisti vt decuerat.] Ordo, Quae fec
 obsecutus mihi, vt decuerat. Nūc animū ad meri
 Hoc vultuose & demisso labro, vt appareat inuini
 ci ad reprehendendum, qui laudauerit modo Qu
 fecisti mihi obsecutus.] Iuueniliter satis, quia
 xit, Multum amans. Facis huic.] Scilicet uxori. C
 secutus.] O meretricis superbiam non ferendam
 in eandem vitam.] Parcus Vnam dixit, quam fl
 atque l. bidinē Te reuolutū denuo.] Non redissi
 uolutū esse: tanquā inuitū, aut nesciū. relinquit n
 veniā, vt velit esse correctior. Mēne?] Hoc genus
 gationis negatiuā habet: significationē. Et facis in
 Pro facis iniuste. Vt cū illa viuas.] Granius est c
 trice vivers, quā meretricē amare. Tellē hāc cū a

cris.] Laudata est hic vxor modesta, cū illā testem, nō
 ditricē appellet socer. Sensitque adeo vxor.] Aliud
 mentū, quovult in Pāphilū referre nō solū illius, sed
 vxoris culpam. Et hic vide non accusare socrū. Planē
 iuinat.] Diuinas dixit, pro verū dixit: & nota diui-
 e praterito dictū. Vnde prouerbiū, Aiuunt diuinare
 nē, quia qui dicit verū, diuinus est. Dabo iusiurā-
 .] Vbi argumenta & testimonia deficiunt, ibi iureiu-
 opus est. Et id est ἀπὸ τῶν πῶς. Nihil esse istorū.]
 concinne dixit istorum, ne in singulis commemoraretur.
 ic vxorem, aut quamobrē non opus sit, cedo.]
 Pāphilus hoc solum defendit, non id esse, quod pater
 : nec causam quæ vera sit, prosulit: ideo senex relicta
 uastione, rediit ad id quod agitur, & ait: Reduc vxor-
 ut dic, quæ res veras. Non opus sit.] Reductā scili-
 on est nunc tēpus.] Quia socer adest. Et oratorie
 git ad deditiōem, defensione turbante. Accipias.]
 ccipe. Causa cur accipiat. Nam is quidem in culpa
 est.] In hoc dicto est quedam faceta irrisio eius, quā
 iracundus sit. Post de matre video.] Bene de ma-
 ncedit, ut de puero extorqueat: quia scit parentum
 rdiam firmam esse per filios. Omnibus modis mi-
 im.] Quid est, omnibus modis? virum & circa pa-
 n, & circa vxorem: an & in reducenda, & in non re-
 da? Miser sum.] An miser sum, cui maxime ob-
 tur, quod maxime fugio, id est, puer? Concludit pa-
 Translatio de fera indagata. Sic Cicero, Circundatos
 cancellos ait. Nam puerum credo.] Omnia facit
 , ne aut rem palam faciat, aut intercedat diuor-
 Adutrix socrus.] Quæ dixit, continuo exponetur.
 s? Hem.] Ex verbis patris ostendere voluit quid a-
 amphitus. & ille Abibo dixit, hic Fugis? Num ti-
 detur esse apud sese?] Quasi ob amorem meretricis
 anus. Sine.] Sine separatim accipe: quia vim habet
 inantis. Amaræ mulieres.] Quasi vir di-
 naras mulieres. non enim laudat, sed causam dicit,
 vxor offenderit Pamphilum. Non facile hæc fe-
] Non facile ferunt pellicatum, neque amorem
 um in viru. Nam ipsa narrauit mihi.] Virum sine
 ac dixisse filiam sibi? an vero ἡγὸν τὸ ὄνομα ποιεῖται

actum est? ego neutrum puto: & sic intelligo, quod de
 xore sua dicat. Ipsa narrauit mihi, secundum illud quod
 supra dixi: Nunc mihi in mentem venit de hac re quod
 curata es olim, cum illum generum cepimus, nam nega
 nuptiam filiam tuam posse te pati cum eo, qui meretricem
 amaret, qui pernoctares foris. Neque illi credebam
 mo.] Quare non credebas? namque amara ad hanc
 mulieres sunt, & saepe de nihilo suspiciosae. Et bene hoc
 didisti, ne timuisse generum videretur. A nuptiis.] I
 dixit à filia mea: sed quod pater Pamphili magis doleat
 nuptiis inquit, nam Philumenam nolle, irati est: odisse
 putas, amatoris. Quid ego agam Phidippe?] Mire
 turbatur pater, quasi res sua tantum agatur. Et vide quod
 admodum poeta latenter festinet ad rerum cognitionem
 Meretricem hanc. Bene hanc quasi eam quae interi
 bat. Sicut enim sumitur hoc pronomen, ut, Hancin ego
 parsi perdere? Et Tuque, animam hanc effundere dex
 id est malam. Hanc.] Quasi dicat, quae non perturbat.
 mum.] Bene primum, intelligamus, d inde Pamphil
 Oremus.] Vtrum rogemus? an quod est verius, omni
 nere eloquij commoneamus? unde oratores, orare, & p
 rare dicuntur. & orator nomen accepit. Verg. Talibus
 bat dictis. Nam qui orat, accusaturus, aut communis
 orat. Oremus.] Id est, eloquamur. Potest intelligi &
 genus, sed non conuenit personae potiori, & causae, &
 reborum ordini. Si cum illo habuerit rem postea
 in Eunuchis, Quo cum vno sum rem habebam hos
 Bacchidem hanc vicinam nostram.] Sic maluit quod
 meretricem dicere: ne graue sit cum ea seni loqui, nisi
 vicina est. Huc euoca verbis meis.] Bene seruata
 personis congruentia. Nam socerum monere hanc rem
 tum uecui, non etiam facere: ut cum pellice filiae sua
 tius sermocinaretur. Huc euoca verbis meis.] I
 eam. Si nullo modo est ut possit.] Manere scilicet
 sic ut maneat. Sed visne adesse me vna, dum if
 conuenis?] Melius pronunciareris, si renitente &
 prostante hoc vultu dicere acceperis Phidippum: quasi
 oporteat inuicem, socerum. Ideo mutat sententiam Lac
 & relegat eum in procuracionem alterius rei. Nutric
 para. pro quare.

ACTVS V. SCENA I.

*Iambici quadrati cataleptici & acataleptici. Trochaici
cataleptici mixti.*

BACCHIS, *meretrix.* LACHES.

On hoc de nihilo est, quod Laches nunc me
conuentam esse expetit:

pol me multum fallit, quin quod suspicor, sit
quod velit.

Videndum est, ne minus propter iram hanc im-
petrem quàm possim:

ne quid faciam plus, quod post me minus fecif-
satius sit.

rediar: Bacchis salue. BAC. salue Laches. LA.

redo ædepol te

nihil mirari Bacchis, quid sit, quapropter te huc
oras puerum euocare iussi.

Ego pol quoque etiam timida sum, cum venit
mihi in mentem, quæ sim:

*Iamb. quad.
acat. meo
quæstui.*

nomen* mihi quæritus obstet apud te: nam mo-
s facile tutor.

si vera dicis, nihil tibi periculi est à me mulier. nã
ea ætate sum, vt non sit peccato mihi ignosci
quum.

magis omnes res cautius, ne temerè faciam,
curo.

si id nunc facis, facturave es, bonas quod par-
t facere: in scitum

re iniuriam tibi me, immerenti, iniquum est.

Est magna ecastor gratia, de ista re, quam tibi
beam: (mihi profit.

qui post factam iniuriam se expurget, parum
quid istuc est? LA. meum receptas filium ad te

Troch. cat.

philum. BA. ah.

ine dicam: vxorem hanc prius quàm duxit, vo-
um a morem pertuli:

e, nondum etiam dixi id quod volui: hic nunc
orem habet.

re alium tibi amicum firmiorem, dum tempus
nsulendi est.

Nam neque ille hoc animo erit ætatem: neque
tu eadem istac ætate.

Iamb. cat.

BA. Quis id ait? LA. SOCIUS. BA. mènes? LA. te ipsam
filiam abduxit suam

Troch. cat.

Puerumque ob eam rem clam voluit, qui natus
extinguere.

BA. Aliud si scirem, qui firmare meam apud vos
sem fidem.

Sanctius quàm iusiurandum, id pollicerer
Laches,

Me segregatum habuisse, vxorem vt duxit, à
Pamphilum.

Iamb. cat.

LA. Lepida es: sed scin' quod volo potius sodes
cias? BA. quid vis? cedo.

Troch. cat.

LA. C. Eas ad mulieres huc intro, atq; istuc iustu
dum idem

Polliceare illis: exple animum his: teque hoc cr
ne expedi.

BA. Faciam: quod pol, si esset alia ex hoc qua
haud faceret scio:

Vt de tali causa nuptæ mulieri se ostenderet.

Sed esse falsa fama nolo gnatum suspectum tuu

Nec leuiorem vobis, quibus est minime æquun
deret

Immerito: nam meritis de me est, quod quean
vt commodem.

LA. Facilem, beneuolumque lingua tua iam tibi
reddidit.

Nam non sunt solæ arbitratae hæ, ego quoque
etiam credidi

Nunc, cum ego te esse præter nostram opinio
comperi:

Fac eadem vt sis: porro: nostra vtere amicitia
oles.

Iamb. ter.
acat.

Aliter si facias sed reprimam me, ne ægre quip
x me audias.

Veram te hoc non eo vnum: qualis sim amicu
quid possim,

Potius quam inimicus, periculum facias. BA. fa
scdulo.

In hoc de nihilo est.] Rarus vitæ color in hac locutione miscetur à poeta. Nam meretrix loquitur senex: od est mirabilius, bona meretrix, mitis senex, ut inus laborasse Terentium, ut & à lege comicorum re-
 r: & in actu tantum consuetudinem retineres. Non
 le nihilo est.] Debet mirari meretrix cum agi nemur: debet timere, cum ad patrem: debet suspicari alicuius amator iam maritus est. Non hoc de nihilo
 Coniecturalis causa est, Recibis Pamphiliam? non re-
 Nec pol me multum fallit, quin quod suspi-
 | Ordo & sensus hic est, Nec pol me multum fallit, quod velit, hoc sit quod suspicor: vel, quin quod sus-
 , sit hoc quod velit. Ordo, quin quod velit, sit quod or. Ne minus propter iram.] Quia non erat veribonum esse patrem meretrici interturbanti: reddis
 rem senex, cur agat mihius: ne videatur personæ motesse servatus. Nec pol me multum fallit.] Non
 llit, quo minus id sit, quod me vocat, quod suspicor-
 ndum est.] Pro videndum, cauendum. Impe-
] Perficiam dictum à patrando, cuius res difficultas
 ditatem complendarum nuptiarum, etiam ad alia
 ia quæ sunt ardua, verbum hoc commodavit, ac de-
 Quod post me minus fecisse satius sit.] Satis fa-
 lo minuisse. Quod post me minus fecisse satius
 Si Sit pro Videatur acceperis, erit sensus, Ne quid fa-
 plus, quod post dum pœniteat me, videatur satius mi-
 ecisse. Si Sit pro Erit acceperis, erit sensus, Videndum
 e quid plus faciam: quod cum fecero, postea satius sit
 on fecisse, & satisfacere. Aut certe duas res signifi-
 quibus inter utrunque temperandum esse demon-
 : ut per illud supra, lenitatem tenendam: per hoc in-
 tuctoritatem defendendam esse commoneat. An minus
 se, pro pœnitere? sic enim veteres dicebant, muto fa-
 r, & nolo factum: cum alicuius rei eos pœnitebat.
] Modo sit, pro videatur, posuit. Aggrediar: Bacchis
 e.] Bene aggrediar, quasi rem arduam, & incon-
 am seni: vel aggrediar, ut meretricem circumueniam.
 zil. Talibus aggreditur Venerem Saturnia dictis. Bac-
 s salue.] Non ita meretrici obsequitur senex, quan-
 um vult adimere timorem personæ suæ. Credo ædē pol

te nonnihil mirari.] *Ipsium proamium mollius & lenius est, ut ostendat se non iurgaturum senex. Quid sit.] De Rei, ut sit, quid sit rei Ego pol quoque etiam timida sum.] page 189v tertium, ut, Multa quoque & bello passus. Es obsequenter posuit non solum se mirari, sed etiam pauere. Ego pol quoque etiam timida sum.] Bene iam, ut hoc dicat, non solum miror, sed etiam timeo. Et ue timida sum, pro timeo. Ne nomen mihi quaestus est, nomen quod inest meo quaestui. Nomen quaestui ceter.] *Quem exerceo scilicet. & deest, Quod est. Ne nomen mihi quaestus.] Id est, quod meretrix sum. legitur. Nomen meo quaestui obster. Si vera dicis.] Interrog. scilicet. Non sit.] *Non videatur. Iam ea ætate sum, non sit peccato mihi ignosci æquum.] Quia ipse do veniam, an quia iam mihi peccanti non danda est? & ordo, ut non sit mihi æquum peccato ignosci. Necessaria tur ambiguitas. aut enim sit pro Videatur, aut peccato peccatorum: aut Peccato mihi, pro Peccanti mihi, aut Peccato meo, aut deest In: ut sit, In peccato. Cautius ne tere faciam.] Similiter additum est, Cautius, ne temerè ciam. Facturave es.] *Etiam si non facies. Inscitum.] scilicet, si iniuriam faciam. Offerre iniuriam.] Offerin iniuriam non merenti, reddimus ei, qui meretur. Inscitum.] *Inelegans, non bonum. & bene non dixit durum aut quid tale, sed Inscitum: quo verbo maxime mulieres & meretrices utuntur. Scitum enim dicunt quod plures Inscitum quod displicet. ut, Per ecastor scitum puer natus è Pamphilo. Hoc tale est quod dixit inscitum ex abundantia, quale est apud Vergilium, Nec post arma vlla rebe Aeneada referent. Est magna ecastor gratia de ista quam tibi habeam.] *Imitatur hic & senile, & fanneum tardiloquium, suffecerat enim, Ago gratias. Nisi qui post factam iniuriam se expurget.] Sic in Adelphiis, Indignum te esse iniuria hac, indignis cum egomet acceptus modis. Parum mihi proffit.] *Si sic accipiatur scriptum est, λυτὸς est, aut ταπεινός, & ita intelligendum, quod si dixerit, Multum mihi nocuerit, imò me euerit. Sed quid istuc est?] *Nunc demum ad rem receptas Meum receptas filiarum.] *Intensio criminis. & non receptas: sed receptas. & ne diceret, quid tua? Meum filium*********

n receptas filium.] *Propositio accusatoria est. & ter proposuit crimen, quod postea dilatur. & frequentius usus est verbo, quod non raro, sed frequenter et. Meum receptas filium.] Status coniecturalis, coniectura diluitur per ἀπεχθον τίνω, id est, ius iuranc- ac tormenta seruatorum. Ab.] Quod falsum est, recla- meretrix statim, & voluit contradicere, si permitte- ex. Sine dicam.] Verg. sine me hæc haud mollia fa- blatis aperire dolis. Vxorem hæc priusquam du- Hanc quasi molestam, & quæ hæc nolit pati. Prius- hanc duxit.] Ante rem, à præteritis, & ante actis. um amorem pertuli.] δὲ το πώπησις, ut in Heau- Au, næ, illud haud inultum, si vino, ferent: non iam hibes. Vestrum.] Non ipsius Pamphili. ergo blan- honorifice: non enim illius amorem, & tuum qua- sed, amorem vestrum. nihil potuit dici familiarius. li autem, quantam vim patientiæ habet, quantumq; ris, ne lædi mereatur ulterius. Vxorem hanc prius- duxit.] A persona sua. Priusquam hanc duxit, um amorem pertuli.] Et quia multum diuq; ama- pertuli dixit, quæ est longi temporis significatio. lum etiam dixi id quod volui.] Apparet senem & longe loquentem interpellari vultu responsuræ icis: cum ille sibi silentium præberi velit. Sic Vergil. um inducit dicentem: Sine me hæc haud mollia fatu, cis aperire dolis: simul hæc animo hauri. Et ad postre- de Turno, Vt primum fari potuit, sic incipit ore. Ma- ndum etiam.] δὲ το πώπησις tertia. Hic nunc vxo- abet.] Cum denūciatione pronuntiandum est, quasi Alia res est. Quære alium tibi amicum firmio- Magna moralitas in denūciatione, magna propri- enim dicimus, Quære tibi. Verg. Quærat sibi fædera us. Quære alium tibi amicum firmiorem.] Fir- n pro firmo non enim firmum concedit esse Pamphi- uem vult intelligi deceptorem esse Bacchidis, nõ iam rem stabilem Quære alium tibi amicum firmio-] Oratorie senex, quasi consulit meretrici, quam vo- ut incusandam. Quære alium.] A presentibus & à is. Firmiorem amicum.] Callide senex: quasi iã non hilo consulat, sed Bacchidi, quære alium dixit. Dum*

tempus consulendi est.] Sensus, Dum aetas in flore
 ra est, facies vendibilis etiam nunc est. & est ordo, I
 tempus est consulendi tibi, & bis subaudiendum est
 Nam neq; ille hoc animo erit aetatem.] Aetatem
 sam diu quam longa est aetas. Neque pol tu eadem i
 etate.] *σχήμα λόγου πλοκή.* Prius Aetatem aduerbi
 & posterius nomen. Quis id ait?] Non interrogatio
 firma negatio est. Quis id ait?] Cum dicat senex, M
 receptas filium: mirum est illam dicere, Quis id ait. Se
 accusatione testimonium queritur. & bene ait, quasi
 num. sic enim dicimus, ait, aio, de reb. nugatoriis. Socri
 Terribiliter, quasi quae maxime sciat, & quae maxime
 leat. Ergo & oculis & labris pronuntiandum est. Qui
 ait? Moraliter meretrix missa fecit omnia, quae in mea
 senex contulit: & soli intentioni, Meum receptas filiu
 te Pamphilum: Quis id ait, respondit. Et filiam abd
 suam.] Ad didit ad personam testis, & facta: quia m
 idoneum videbatur, socrum dixisse de pellice: & sim
 stendit quantopere hoc animaduertendum sui, ex quo i
 turbae sint concitatae Abduxit suam.] Abduxit pro
 Accersi enim dicitur ad maritum: Abduci à marito a
 mortuum. Sic Verg. Et gremio abducere pactas. Pueru
 ob eam rem.] Hoc sic pronuntiat senex, quasi qui a
 Ecce quarum rerum tu causa. Et haec oratio de iis est,
 hus ostēdimus nos posse grauius accusare, sed nolle. A
 vos possum fidem.] Bene vos: quia & hic dicit, e
 crus. Aliud si scirem, qui firmare.] Mire, dum q
 quo firmaret fidem, fidem sibi acquisiuit atque adscr
 Sanctius, quam iutiurandum.] Bene dum aliud
 etiam personam commendat. nam non est leuis, quae iu
 rando nihil sanctius sciat. Sanctius.] Firmius. Me se
 gatum habuisse.] Bono significatiu vsa est, quasi ipsi
 fecerit. Et bene segregatum. non enim disiunctum, qu
 pudiatum proprie diceret. Vxorem vt duxit.] Vt qu
 bium est temporis: pro Ex quo. Lepida es.] Senex cum
 retrice loquens, eo potius nomine laudauit eam, quo m
 trices solent laudari, quam quo matres familias, sic si
 cum inscitum se diceret, rationem habuit, quae esse
 quo loqueretur. Sed scin' quid volo potius?] Hic
 liber quia incipit. Sades.] Si audes, si vis. Eas ad m
 re

c intro.] Non dixit ad socrum & ad uxorem, terri-
 nomina, & inimica meretrici: sed quod facile est, ad
 res. sic alibi, Mulier mulieri congruit. & ne longe
 sur, addidit Huc intro. Atq; istuc iusiurandum.]
 quod tu mihi pollicebaris. Exple animum his, teq;
 timine expedi.] Explere pro exinanire, Terentia-
 st. Expedire dicitur, qui pedem retentum lib' rat. Ex-
 uimum.] Quod illis proflis. Quod pol si esset alia
 c quaestu.] V. g. illic poeta, ne non verisimile vi-
 ur, id vllam fecisse meretricem, ipse lectorē praeuenit.
 ferè in omnibus Terentius, quæ minus peruulgata
 iuaq; abhorrent à cōsuetudine, igit. Vt de tali cau-
 est, amore mariti eius. & pellicati. Nupte mulieri
 enderet.] Plus dixit, quam nuptiam alloqueretur.
 olo falsa fama esse gnatum.] Bene, quo sit gratio-
 non propter se dicit, quod facit. facere. Nec leuiorem
 s.] Quid leuiorem? an minus charum, vt contra gra-
 celligitur Verg. Ferit ense grauem Tymbræus Osirim.
 is etiam molestus intelligitur. vt Sall. Grauiore bello
 rohibituri venerant socy, frigere. Grauis etiam lan-
 us, Verg. Vbi aut morbo grauis, aut iam seignior annis
 it: abde domo. Nec leuiorem.] Vt contra, grauis, ho-
 dignus, & charus. Quibus est minime æquum.]
 nub. scilicet. Immerito.] Bona exceptio, hoc enim &
 re nobis, & prestare aliis possimus. Immerito. nam
 tus est de me.] $\mu\epsilon\rho\mu\theta\iota\sigma\iota\sigma$. Nā meritis est de me,
 d queam, illi vt commodem.] Et hoc artificioso
 ntius, ne vel meretricem diue à Pamphilo segregaret.
 od queam illi vt commodem.] Sic in Adr. Magis
 leo, vt mihi incommodet, quàm vt obsequatur gnato.
 lē, beneuolūq; lingua tua.] Facilem, ad peccatum:
 euolum, ad iracundiam resulis. Lingua tua.] Consue-
 ne magis quàm ratione dicit, Tua lingua, ergo pro
 ine ipso. Lingua tua iam.] Subdistingue iam, vt ap-
 at, si lingua tua iam, quanto magis facta? Nam non
 t solæ arbitratae hæ.] Nunc fatetur se quoq; accusa-
 m fuisse, nunc vero beneuolum factum. Hæ.] Cum
 $\pi\rho\phi\eta$. Ego quoq; hoc etiam.] Quoque, & Etiam,
 eruacue posita sunt: sed hic confirmationem ostendunt.
 eter nostram opinionem.] Pro contra. Præter no-
 stram

stram opinionem.] *Hoc est innoxiam. Fac eadem porro.*] *Hoc est persevera purgata esse: vult enim futuro cautum esse: vt supra, Nam si id facis, factura Nostra vtere amicitia.*] *Non iam amore. sed amicitia liter si facias.*] *ἀμειψιότης. Ne ægrè quicquam e audias.*] *Vtrum ægrè pro malè? an ægrè pro inuitas rum hoc te moneo vnum.*] *Hæc figura oratoria vris dicitur Qualis sim amicus, aut quid possi In secunda oratione Sallust. ad Iugurth. Nam vim quam benevolentiam eius experiri mallem. Quali amicus, aut quid possiem.*] *Hoc genus comminatus minus habet amaritudinis, sed plurimum grauitatis Sall. Nam vim quam misericordiam eius experiri ma*

ACTVS V. SCENA II.

Iambici quadrati cataleffici.

PHIDIPPVS. LACHES. BACCHIS.

Dim. cat.

Nihil apud me tibi defieri patiar, quin quod c
sit benignè præbeat.

Oct. cat.

Sed cum tu satura, atque ebria eris, puer vt sat
facito.

LACH. Noster focer video venit: puero nutri
adduxit.

Phidippe, Bacchis deierat persancte. PH. hæccir
est? LA. hæc est.

PH. Nec pol istæ metuunt deos, neque has res
re deos opinor.

B. Ancillas dedo: quolibet cruciatu per me ex
Licet. hæc res hic agitur: Pamphilo me facere, v
deat vxor,

Oportet: quod si perficio, non pœnitet me fama
Solam fecisse id, quod aliæ meretrices facer
gitant.

LA. Phidippe, nostras mulieres suspectas fuisse f
Nobis, in re ipsa inuenimus: porro hanc nunc es
riamur.

Nam si compererit crimini tua se falso vxor
didisse,

Missam iram faciet: sin autem est ob eam rem
tus gnatus,

peperit vxor clàm, id leue est: cito ab eo hæc
abscedet:

to in hac re nihil mali est, quod sit dissidio
num.

lim quidem hercle. L.A. exquire: adest, quod
sit, faciet. B.A. faciam.

uid istæc mihi narras? an quia non tute ipse
isti dudum,

: re animus meus vt sit Laches? illis modo ex-
animum.

æso ædepol Bacchis, quod mihi es pollicita,
vt serues.

eam rem vin' vt ego introeam? L.A. i, atq; ex-
animum his, vt credant.

: etsi scio pol his fore meum conspectum in-
m hodie:

upta meretrici hostis est, à viro vbi segregas-
st.

hæ amicæ erunt, vbi quamobrem adueneris,
iscant.

: ea dem amicas fore tibi promitto, rem vbi
nouerint:

llas errore. & te simul suspicione exolues.

rii, pudet Philumenæ: sequimini me huc in-
ambæ.

uid est quod mihi malim, quàm quod huic
llego euenire: (sit?

tiã ineat sine suo dispendio, & mihi vnà pro-
i est, vt hæc nunc Pamphilum verè ab se se-

garit:

bi nobilitatem ex eo, & rem natam, & glo-
ria esse.

etque gratiam ei: vnaq; nos sibi opera amicos
get.

il apud me tibi defieri patiar.] *Verba nutricis*

isse poeta demonstrat, oertentis ordine longo quæ sibi

ada sint, vnde quasi tædio singulorum generaliter

spōdit. Nihil apud me tibi defieri patiar.] Apud

is, pro apud cum, vbi futura es. Defieri patiar.]

is dicere deesse: sed defieri dixit, vt id quod minus vfi-

satum est, magis delectet auditum. Benigne pra-
tur.] Benigne, large. hoc enim est gratius, non solum
bere sed benignè præbere. Sed cum tu saturâ atq;
etis.] Hoc est in nutritibus non solum non turpi-
etiam necessarium. Et huius satur, & hæc satura facit.
fler socrer video venit.] Noster blandientis dictu
Vergil. Noster eris. & magis hoc consuetudinè dictu
quàm integritatè. Aut cerere ordo est, Noster socrer
& deinde, video. Aut deest ut, ut sit, ut video. Deit
deus iurat. ut, Mariâ omnia iuro. Aut valde iurat.
chis deierat.] Si correptè, deierat, deos iurat. si proe-
valde iurat. Et bene se nem iratum præoccupauit, di-
deierat sanctè: ne confligeret cum meretrice, & fieret
lâ longior. Hæcine ea est?] Imitanda irati conte-
tio: quasi dicat, hæc est quam uxori Pamphilus ante
Nec pol istæ metuunt deos.] Hoc argumentum e-
illam vera iurare. sanctum, ait iusturandum est, di-
tis religioso, aut supplicibus sacrilegiorum: At vero ne-
giose sunt meretrices, inquit, nec dant pœnas: qui p-
à diis contemnantur. Tale est apud Virg. de violato
qui vindicatus non est: Nouimus & qui te, tran-
uentibus hircis. Et quo, sed faciles Nymphæ risere,
lo. Neque has respicere deos opinor.] Et inf-
sunt inquit, quàm in quas dij vin licent. Neq; has
cere deos.] Nec meretur ut diis pœnas referant
nec curæ diis esse dignæ sunt. Et est au Diſodia, qua
manifesta est. Ancillas dedo] Repudiato iure iu-
ad aliud transit firmissimum argumentum. Quolibet ci-
tu per me exquite.] Per me, hoc est, me permittente,
quod per legem tibi non licet, per me liceat: Per me
me autore & permittente. Hæc res hic agitur.]
intelligendum est, quasi dicat, Hoc agebamus cum i-
uenires: aut cum asseueratione pronuntiandum est.
Res, veritas, quasi dicat, Hic non verba sunt, sed res a-
Hæc res sic agitur.] Propositio eorum quæ dictu
hoc modo, Hæc res hic agitur. quæ res? Pamphilo me-
re, ut redeas uxôr, oportet: quod si perficio, non pœni-
famæ, solam fecisse id, quod alia meretrices facere
sant. Multa Terentius feliciter ausus est, arte socrer
& socrus bonas, & meretrices honesti cupidus, prati-

algatum est, facit: sed tanta vigilantia causarum &
 num momenta subiungit, ut ei soli merito videantur
 alicere. nam hoc contra illud est, quod alibi ait com-
 esse iam omnibus Comicit bonas matronas facere,
 trices verò malas. Non pœnitet me famæ.] Hæc
 αλιότης dicitur. minus enim dicit quàm significat.
 non pœnitet me famæ, pro eo quod est, magnam fa-
 cupidè acquisiuerim, significat. Non pœnitet me
 e.] Ne quæreremus, qui hoc meretrici prodesse posses-
 m fecisse.] Bene solam: ne nescisse officium meretri-
 etia videretur. Solam fecisse id, quod aliæ mere-
 s facere fugitant.] Id est, reconciliaſſe uxorem ma-
 Noſtras mulieres ſuſpectas fuiſſe.] Id est, in ſu-
 ne poſitas. Nam eſſe ſuſpectas, ambiguum eſt, &
 eius partem manifeſtã videmus. Nobis in re ipſa.]
 s aus abundat, aut cum moleſtia noſtra ſignificat.
 o hanc nunc experiamur.] Porro nunc, futurum
 us oſtendit. nam ſi iam inueniſti quid, experiaris &
 uæ reſtant in reliquum tempus: quia iam de præteri-
 rgata eſt. Hanc experiamur, ut.] Id eſt, viamur ope-
 u: Crimini tua te falſo vxor credidiſſe.] Crimen
 ie dicitur id quod falſum eſt. Cicero, Veruntamen
 ametſi criminoſum id eſt, id eſt, falſa inſimulatio eſt.
 nini.] Crimen nunc, pro falſa ſuſpicionem. Vergil. For-
 ne crimen acerbat. &, ſemper que, & odii ſed crimi-
 Drances Infeſtus iuueni Turno. Id eſt, & quod eum
 e, & quod ſe illi odio eſſe ſuſpicaretur. Cito ab eo
 ira abiceder.] Bene. in duabus enim perſonis cauſa
 ur eſſe turbarum, ſocrus & Pamphilus. Profecto in
 re nihil mali eſt quod ſit diſſidio dignum.] Mo-
 er, quaſi quaerendo, & diſcutiendo, hoc inuulit. Diſſi-
] Diuorſio Velim quidem hercle.] Vt nihil ſi di-
 n, hoc eſt non peccaueris Pamphilus. Quod ſatis ſit
 et.] Id eſt, quicquid ad plenam ducis purgationem,
 i. An quia non tute ipſe.] Correptio eſt. nam au-
 t, Manere hanc affinitatem inter nos volo. Illis mo-
 exple animum.] Quaſi dicat: quæ amara ſunt &
 ſte. An quia non tute ipſe audiſti dudum, 'De
 re animus meus ut ſit?'] Virum quia dixit, Manere
 itatem hanc inter nos perpetuam volo? an quia apud
 uxorem

uxorem defendit adolescentem in amore meretricis? (C
 mihi pollicita es, tute vt serues.) Id est, iustum and
 pud mulieris. Quid istuc mihi narras?] R. preben
 quasi longorum verborum Lachryis. Ob eam rem
 ego introeam?] Vis dicit, vt ostendat in hac re cu
 rionem suam. Nam nupta meretrici hostis est.]
 etiam hoc prestruit poeta, ne non verisimile videatur
 fuisse meretricem concorditer cum pellice agere. Nam
 pta meretrici hostis, alia scilicet inimica. At easdem
 cas tibi fore.] Hic quidem senes, verum ab ea caus.
 que mulieres faciunt molestas: & hæ autem spect.
 bus nota sunt ex argumento. Et simul suspicione
 ues.] Hoc est quod supra dixit, crimen nos quoque
 cionem interpretati sumus. Exolues.] Expedies. P
 Philumenæ.] Pudet duo significat, siue ille peccarit
 pudet, siue ille cuius pudet. Et familiariter Philu
 tanquam nota ex Pamphilo. Sequimini me huc
 ambæ.] Ancillis dicit, que sunt *κῶφοι τῶγονοι*. P
 Philumenæ.] Conscientia communis viri & pellicis
 Quid est quod mihi malim, quàm quod huic.]
 sus h. c. est. Quid est quod magis optem mihi euenire,
 quod simul proderit etiam meretrici? Quid est quo
 hi, &c.] Sic hoc ergo intulit pro nouo. Mirandum est
 euenire potuisse, vt idem & seni & patri proficit, quo
 retrici. Quid est quod mihi malim.] Vt amicitia
 & sibi proficit. Et ostendit commune sibi bonum esse.
 nire.] Euenire, bis subaudiendum. Vt gratiam in e
 ne suo dispendio.] Rectè: Difficile est enim gratiam
 re sine damno. Et mihi proficit.] Mirè: quia difficile
 micum sine damno acquirere. Et quia cum lucro no
 tuit dicere: & hoc ipsum bonum fecit, quia sine da
 Ergo velut tria sunt: vt gratiam ineam, Vt sine damn
 vt mihi proficit. Pamphilum verè ab se segregarit.]
 prie à meretrice segregari dicitur: ab uxore, disjungi.
 sibi nobilitatem ex ea re natam.] Quasi dicatur,
 quam amauit Pamphilus. Sed hoc sentire & dicere, f
 est stulta pietate magnificantie filium, vt, Meum gna
 rumor est amare. Et propriè nobilitatem dixit, nam &
 retrix, & gladiator nobiles dici solent. Scit sibi.] Q
 nimis amat, ais Nobilitatem. Ex eo.] Virum ex Pam

ex eo, ex ea re: id est, quod segregauerit vere ab se
 philum, & hoc est melius. Nam nobilis meretricis est,
 mere, ne alterum non inueniat. Aut nobilis est co-
 nferi etiam senibus. Rem natam.] Ex patrocinio
 icitia senis. Gloriam.] Ex facto raro in meretrici-
 t rem natam.] Quia multa in eam contulit. Et glo-
 esse.] Quia defendit eum apud foceros, & uxorem:
 od marito meretrix coniugem reddit.

ACTVS V. SCENA III.

ochaici octonarij cataleſt. Iamb. quad. cataleſt.

PARMENO. BACCHIS.

epol ne meam herus esse operam deputat par-
 ti precii,

b rē nullā miſit, fruſtra vbi totū deſedi diem,
 niū hospite dū expeſto in arce Callidemidē:
 neptus hodie dū illic ſedeo, vt quiſq; venerat,
 ebam: adoleſcens dic dum quæſo, es tu My-
 ius?

am: at Callidemides? non. hospitem ecquem
 nphilum

bes? omnes negabant: neq; enim quenquam
 arbitror.

; hercle iam pudebat: abii. ſed quid Bacchidē
 ſtro affine exeuntē video? qd huic hic eſt rei?
 Parmeno opportune te offers: propere curre
 Pamphilum.

Quid eo? BA. dic me orare vt veniat. PA. ad te?
 imò ad Philumenam.

quid rei eſt? BA. tua quod nihil refert, percon-
 deſinas.

nihil aliud dicam? BA. etiam, cognoſſe annulū
 in Myrrhinam (ſcio.

e ſuæ fuiſſe, quē ipſus mihi olim dederat. PA.
 mne eſt? BA. tantum: aderit continuo, hæc vbi
 e audierit.

ſtas? PA. minime equidem; nam hodie mihi
 eſtas haud data eſt,

ſando, atque ambulando totum hunc con-
 diem.

Iamb. quadr.
acatal.

EA. Quantam obtuli aduentu meo lætitiã P.
philo hodie?

Quot cõmodas res attuli? quot autẽm ademi cu
Gnatum ei restituo, qui penẽ harum ipsiusque
re perit:

Vxorem quam nunquam est ratus posthac se h
turum, reddo:

Qua re suspectus suo patri, & Phidippo fuit, ex
Hic a deo his rebus annulus fuit initiũ inueniunt

Nam memini ab hinc menses decem fere ad ma
te prima

Confugere anhelantẽ domum sine comite, vin
Cum hoc annulo: extimui ilico: mi Pamphilo

quam amabõ,

Quid exanimatus es obsecro? aut vnde ann
istum nactus?

Dic mihi: ille alias res agere se simulare: post
id video,

Nescio quid suspicariẽ: magis cœpi instare vt

* Virginem
superest.

Homo se faceret vi in via * virginem nescio
compressi se.

Annulũ dis-
syllabũ est.

Dicitque sese illi annulum, dum luctat, detrax
Eum hæc cognouit Myrrha in digito mo
habentem:

Rogat vnde sit: narro omnia hæc: inde est
no facta,

Philumenam esse compressam ab eo, & filium
hunc natum.

Hæc tot propter me gaudia illi contigisse læt
Etũ hoc meretrices aliæ nolunt: neque enim
rem nostram,

Vt quisquam amator nuptiis læteret. verũ E
Nunquam animum quæsti gratia ad malas
cam partes.

Ego dum illo licitum est, vsa sum benigno, &
do, & comi:

Incõmode mihi nuptiis euenit factum, fateor
At pol me fecisse arbitror, ne id merito mihi
Malta ex quo fuerint commoda, eius incor
æquam est ferre.

depol nã meam herus esse opciã deputat parui
 etii.] In tota hac fabula seruus piger, & curiosus in-
 ur: neq; quicquam illi euenit ex sententia sua. Ae-
 Inq; meam.] Totum à stomachãte dicitur quasi qui
 maxime iniuriam persenserit. Aedepol ne meam.]
 Jena nã? & po? n populo exponitur. Deputat parui
 .] Quia sic scilicet abuitur. Deputat parui eam, qui
 as eam in re nullius precij consumendam. Frustra ibi
 n defedi diem.] Deest Illuc, ut sit, Illuc, ubi frustra
 defedi diem. Totum defedi diem.] Nota accusa-
 isu usum esse. Myconium hospitem dum expe-
 Memoriter & vigilanter seruus Myconium hospi-
 Callidemidem dixit, re videretur negligentia, vel
 one sua non inuenisse ad quem in ssus est. Myconiũ
 tem.] Bene ostendit se memorem & signorum & no-
 n, ut videatur verè illusus cum operã dederit. Itaq;
 is.] Moraliter additum ineptus. Et ineptus, quasi
 s. Adolescens dic dum quæso.] Vernaliter &
 seipsi seruus imitatur: & est iunioris. Es tu My-
 s?) Nam ut tria mandata sunt inquirenda: tria in-
 : sunt ordine. Omnes negabant.] Bene transit à
 ad ad dromyca? & curruus. Neque enim
 quam esse arbitror.] Id est, non puto eum esse in-
 o. Iam pudebat.] Sedere, an interrogare? Ab no-
 fine exeuntem video?] Satis moraliter induci-
 ius dicere, ab nostro affine, cum domini eius sit, non
 Sic & prius, Noster socer video venit: pro Pamphilũ
 exeuntem video?] Docte poëta prius monstrat locu-
 personam. Quid huic hic est rei?] Rursus curio-
 il sciturus est & excursurus piger. Parmeno op-
 nẽ te offers.] Attendendum quod ab initio comæ-
 ; ad finem Parmeno mittitur ut currat: & celatur,
 iat quod curiose desiderat. Propere curre ad Pã-
 n.] Facere poëta inde incipientẽ facit, quod ille mi-
 uti: dicenao curre. Quid eo?] Id est, ad Pamphilũ.
] Video curiosum nõ recusare laborem, quo causam
 ad te?] Non ad te conueniendam, sed ad munus. Ad te
 as. Imo ad Philumenam.] Mne tota fabula in-
 quam obrem currat Parmeno. Quid rei est?] Totã
 fona. Tu quod nihil refert, percontari desinas.]

οὐκ οὐκ ἔστιν ἄρα οὐκ ἔστιν : & eximie dixit, quasi minus sit i-
 riū prohibere interrogare, quàm interrogāti non res-
 re. Et memento hoc esse cui in principio nihil celauerit
 philus. Nihil aliud dicā?] Vult rem per mādāta co-
 re. Etiam cognosse annulū illum Myrrhinam.]
 aduerbum est vel cōsentientis vel reminiscētis, sed i-
 reminiscētis modo. Sic Cicero, Eciā, quod pene prater
 pella quaedam est mire facta. Scio.] Non audio, in-
 sed scio. Sed cessas?] Hoc est, tardas, & quiescis. vrg-
 tem eum cursu. Minime equidem.] Cessō subau-
 Potestas haud data est.] Cessandi scilicet. Ita cu-
 do atq; ambulando.] Est enim cursus & nauigā-
 equitans. Quantam obtuli aduentu meo.] Re-
 pars argumenti per mādāta narratur. Quot cōm-
 res attuli?] Quot, tam multas. Et more suo attuli
 Quot autem ademi curas?] Sic ante, Vt metum
 nunc est, adimam : atq; expleam animum gaudio.
 cōmodas res attuli: quot autem ademi curas?
 omnia admirātis sunt, vt Vergilius, Quis nouus hic
 successit sedibus hospes? Gnatum ei restituo, &c.
 aduenos. Reddo.] Redditur nobis quod nostri cu-
 est: Restituitur nobis, cuius cupidi sumus. Bene ergo
 restituo: uxorem reddo. Quare suspectus suo p-
 Phidippo fuit] E. go nō vnum beneficium, sed ir.
 Exolui.] Variant tempora, restituo, reddo, exolui.
 memini ab hinc menses decem.] Menses decem
 & recte: vt de hoc peperisse demonstrat. Nocte p-
 Primis partibus noctis, vel primore: vt, Vidimus o-
 primam sub vallibus urbem. Confugere anhelan-
 Ex his argumentis potest colligi, hunc esse qui vi-
 vitauerit. Confugere anhelantem.] Vide signa
 et ualida: quod confugere vidis, timebas: quod an-
 tem, collectatus fuerat: quod domum, celari voleba-
 sine comue, pudendum fuerat facinus: quod vini p-
 temerarium: quod uulnere habebat, partum indic-
 dis igitur, his iudiciis vt uirginem apparet uitiata
 Pauci hinc inquam amabo.] Hac blandimētia sui-
 uebria. Quid exanimatus es obsecro? aut vn-
 nulū nactus?] Principalia signa uini illati, pertu-
 & annuus. Quid exanimatus es obsecro? au-

ulum istum nactus?] *Brevitate consilii Terent. nã
 rã hãc aguntur, non narrantur. Simulare.] Finge-
 pro vero falsum tradere. Ille alias res agere se si-
 are.] Id est, abias res agentem se fingere: pudebat enim,
 de al. erius stupro f. veri: & et amica, quam tũ de-
 bat. Nescio quid suspiciatier.] *Pro aliquid. Homo
 tetur vi in via virginem nescio quam comprei-
 Bene additum homo. Et oratione Nescio quam, ex
 aucto omnis error est natus. nã appone nomen, & nul-
 bala. est Nescio quam.] Vel quia vere n. sciebat, vel
 sic dicendum fuit, ne amare illã videret. ur. Hãc tot
 et me gaudia.] *Inclusit orationem fabule more
 te hãc in futuro actũ expectaremus. Et si hoc n. ere-
 s alia nolunt.] Color necessarius à verisimili. Se e-
 alibi dixisse, Bonas matronas facere, meretrices malas,
 inuit. Ego dũ illo licitum est.] *An meruerit Pam-
 is. Neq; enim est in rem nostram.] In rem, in utili-
 a, id est, pro commodo. Incommodè mihi nuptiis e-
 t.] Sic dixit, quemadmodũ nos dicimus, Ei male eue-
 us bene ei contigit. Nuptiis.] *Deest Ex, vt sit ex nu-
 Incommodè mihi nuptiis euenit.] ἀρθυ ποφωσῶ.
 ordo, Incommodè mihi euenit ex nuptiis, & incom-
 pro incommodo. Factum fateor.] ἀρθυ ποφωσῶ. Ne
 crito mihi eueniret.] Ergo hãc dolemus qua merito
 ngunt. Multa ex quo fuerint commoda, eius.]
 cur noua omnia fiant, & contra officium meretricis.
 ta ex quo fuerint & commoda, eius incommo-
 æquum est ferre.] Hoc eo tractu vocis, & et æqua-
 tate dicendum, quale in Adelpis, Quando eum qua-
 occeperis, accipienda, & mussuanda iniuria est ado-
 rtissim.*****

A C T V S V. S C E N A I I I I.

*ambici quadrati catalectici mixtis Senarijs & tro-
 chaicis quadratis catalecticis.*

MPHILVS. PARMENO. BACCHIS.
 de mi Parmeno etiam sodes, vt mihi hãc certa
 & clara attuleris,
 ne in breue hoc conijcias tempus gaudio hoc
 llo frui.

PAR. Visum est. PAM. certone? PAR. certe. PAM. sum, si hoc ita est. PAR. verum reperies.

PAM. Mane dum sodes, timeo ne aliud credam, aliud nuncies.

PAR. Maneo. PA. sic te dixisse opinor, inuenisse Mithinam

Bacchidem anulum suum habere. PAR. factum.

PAM. eum, quem olim ei dedi, Eaque hoc te mihi nunciare iussit: itane est factum.

PA. ita, inquam. PAM. Quis me est fortunatior? venustatisque plenior? egone te

Pro hoc nuncio quid donem? quid? quid? neque. PAR. at ego scio. PAM. quid?

PAR. Nihil enim. nam neque in nuncio, neque in ipso boni quid sit, scio.

Iamb. tetr. acat. PAM. Egone, qui ab Orco mortuum me reducere lucem feceris,

Sinam sine munere abire à me? ah, nimium me gratum putas.

Senarij Sed Bacchidem eccam video stare ante ostium Me expectat credo: adibo. BAC. salue Pamphile.

PAM. O Bacchis, o mea Bacchis, seruatrice mea.

BA. Bene factum, & volupe est. PAM. factis vadam facis.

Antiquamque adeo tuam venustatem obtines:

Iamb. quad. acat. Ut voluptati obitus, sermo, aduentus tuus, cunque adueneris,

voluntate. Semper fiet. BA. at tu ecastor morem antiquum ingenium obtines:

Vt vnus hominum homo te viuat nunquam quam blandior.

PAM. Na haec, tunc mihi istuc? BA. Recte a Pamphile uxorem tuam.

Nam nunquam ante hunc diem meis oculis quod possem videram.

Deliberalis visa est. PAM. dic verum. BAC. ita tament Pamphile.

PAM. Dic mihi, harum rerum nunquid dixisti iam? BA. nihil. PAM. neque opus est.

ò mutito: placet non fieri hoc itidem, vt in co-
 ædijs, (refciscere,
 nia omnes vbi refciscunt : hi, quos par fuerat
 nt : quos non autem scire æquum est, neque re-
 fiscunt, neque scient. das, dabo.

nò etiam hoc qui occultari posse facilius cre-
 rhina ita Phidippo dixit iureiurando meo Troch. rec.
 dem habuisse, & propterea te sibi purgatum.
 A. M. optume est. (tia.

roq; hanc rem esse euenturam nobis ex senten-
 . Here, licetne me scire ex te, hodie quid sit quod
 ci boni?

quid istuc est, quod vos agitis? P. A. R. non licet.
 A. tamen suspicor.

ne hunc ab Orco mortuum? quo pacto? P. A. M.
 efcis Parmeno

antum hodie profueris mihi, & ex quanta æ. Iamb. acat,
 imna me extraxeris.

Imo verò scio, neq; hoc imprudens feci, P. A. M.
 go istuc satis scio.

. An temere quicquam Parmenonem præter-
 at, quod factu vsus sit?

1. Sequere me intro Parmeno. P. A. R. sequor: equi-
 em plus hodie boni

imprudens, quàm sciens ante hunc diem vn-
 aam.

P L A V D I T E.

C A L L I O P I V S R E C E N S V I.

de mi Parmeno etiam sodes, vt mihi hæc certa.]

Bene hæc reperit. verum est enim, vt quod misere cupi-
 id etiam tardius credamus effectum. Sic & in Heaur.

vereor magis. Mane dum.] Dum abundat. Sic te di-
 e opinor.] Miro affectu inducitur vix adduci ad

lendum quod gaudet Pamphilus. Ita inquam.] Qua-
 iam ante fassus, dico. Quis me fortunatior, venu-

tisque adeo plenior?] O beneficia Veneris, cui con-
 rium inuenustus, cui contra reciderit quod amat.

quid donem? quid? quid? nescio.] μελλονός. vt, Pe-
 line venis erroribus actus? An monitu diuim?

*an quæ te fortuna fatigat, Vt tristes sine sole domos, Le-
 turbida adires? Nam neq; in nuncio.] Magis scire va-
 quam munus accipere. Nam neq; in nuncio, neque
 meipso boni quid sit scio.] Facete agit Terentius, qu-
 magis Parmeno curiosus est, tanto magis nescit illa qu-
 cupit. O Bacchis, ô mea Bacchis, seruatrix mea.] B-
 additâ, seruatrix mea. & mea quod supra dixit, amato-
 est. Factis vt credam facis.] Difficile enim erat crede-
 his rebus gaudere meretricem. Vt voluptati obitus.]
 bitus, occurfus. Ob enim, significat contra. Ergo obitus
 ditus: legitur &, voluntate obitus. Obitus, sermo, a
 uentus tuus.] Inter obitum & aduentum hoc inter-
 quod obitus est, quem casus offert: aduentus, quem volu-
 tas & destinatus locus. Tunc mihi istuc?] Quia blan-
 mentum magis meretricum est. Nunquam ante hu-
 diem meis oculis eam, quod nossem, videram.]
 est, nunquam sic videram, vt eam nossem. Quod n-
 sem.] Id est, quod meminissem, quod scirem, ac per hoc
 quam videram, vt alibi, Non equidem istuc, quod sci-
 Dic verum.] Bene instanter ex meretrice quarit, qui
 forma vxoris sentiat. scit enim hanc iudicem esse pulch-
 tudinis posse: vel quod femina, vel quod emula. Ni-
 quid.] Num aliquid, ac uendum ergo Quid. Neque op-
 est. adeo matito.] Vt tenui dicto. Non fieri hoc
 dem vt in comædijs] Mirè, quasi hac comædia non
 sed veritas. Aut deest Alijs? Vt in comædijs.] Deest
 Omnia omnes vbi resciscunt.] In fine enim comædia
 hil cuiquam celari solet Hic quos par fuerat.] Hi
 hac comædia, aut in hac re. Resciscere, est recognoscere,
 vix inuenire quod quis nescierit. Neque resciscunt, n-
 scient.] Resciscunt ad quos pertinet: & resciscunt, qui
 sciunt: Sciunt qui negligunt. Et resciscimus ex alio:
 mus etiam per nostram opinionem. Here licetne
 scire exte.] Ridicule instat scire ignoraturus Parma
 Egone hunc ab Orco mortuum?] Verba sunt co-
 tantis, ideo & ἔδειπνῶς loquitur. Nescis Parmen-
 Addidit stimulos curiositati eius. Imo vero scio, nec
 hoc imprudens feci.] Rectè, parum enim beneficij mi-
 rum, si ab imprudẽte præstitum videatur. Temere qu-
 quam Parmenonem prætereat.] Quod interdum*

prætereat, quod habet faciendi necessitatem. Te-
 quicquam Parmenonem prætereat.] Sibi ipse
 it, & se nominat, ut, Degeneremque Neoptolemum
 e memento. &, Age nunc Phormionem, qui volet,
 . Temere quicquam.] Vtrum hoc dicit, Non te-
 eque per imprudenciam geritur quicquid vile est?
 dicit, Nihil potest transire temere, quod vile fa-
 quin gratiã sui habeat? An hoc dicit, An quicquã
 ilus prætereat temere: ita ut non remuneret bonum
 Parmenonis quod sibi utile fuerit? Et conuenit hoc
 meretrici abeñti. Feci imprudens, quã sciens
 unc diem vnquam.] Quia non conuenit seruo
 recte facere, bene addidit imprudens sibi eue-
 bene faceret, quod prudens nunquam fece. it. In-
 s, quã sciens *avθρῆτον* secundum. nam impruden-
 ntem reddit, non prudentem.

PHORMIO.

BVLAE INTERLOCVTORES.

seruus.	Criso aduocatus.
ho senex.	Cratinus aduocatus.
o adolescens.	Nausistrata matrona.
rius.	Sophrona nutrix.
s senex.	Phormio parasitus.
a adolescens.	Dorio leno.
duocatus.	

VLPITII APOLLINARIS

in Phormionem periocha.

metis frater aberat peregre Demipho,
 Eto Athenis Antiphone filio.
 s clam habebat Lemni uxorem, & filiam.
 s aliam coniugem, & amantem vnice
 an fidicinam. mater è Lemno aduenit
 s, moritur, virgo sola (aberat Chremes)
 procurat. ibi eam visam Antipho
 naret, opera parasiti uxorem accipit.
 & Chremes reuersi fremere: dein minas
 a dant parasito, ut illam coniugem
 ut ipse. argento hoc em iur fidicina.
 s reuinet Antipho à patruo agnitam.

DONATI PROLEGOMEN.

in Phormionem Terentij.

Hanc comœdiam, manifestum est prius ab Apollo sub alio nomine, hoc est, ἐπίδηγμα Κομενον Græcè scribisse, quam Latinè à Terentio Phormionem. Quamocum nulla dubitatio est, hanc solam esse cui nomen poeta pauerit: & errare eos, qui in hac Phormionem patrum putant à formula litus, quam inuenerit, nomen, cum Græca lingua s. scus sparteus & stramen nomen sic dicatur: à cuius rei vel capacitatis, rei utilitatis iam ab Apollodoro parasitus Phormionis nomine nupatur. Hac igitur proprie tota notoria est, & in affectu constituta penè maioribus, quam Comicus stylus possit nisi quod arte poetæ omnia moderata sunt. Primas partes, ut ipse poeta professus est, tenet Phormio: secunda Geta: tertia Demipho: subinde ceteri, prout cuius actus ostendit. Prologus Phormionis nimis concitatus adeo ut ipse semet veluti reprehēdat ob hanc ipsam pacaciam, & simul argumentum suæ purgationis indicat. Atque in ea cum & Protasis, & Epithasis, & Strophe magni moliminis & negotij sint: ita vaporibus asperguntur, ut etiam rerum tristitiam gratem poeta lepidus Comica serenitate tranquillet. Hæc est ludis Megal. L. Cornelio Merula AEdili Curuli, Postumio Albino: agentibus L. Cassio Atilio & L. A. uiio: modos faciente Flacco Claudij filio tibijs serranis atque de verbis facetissimis, & gestum desiderat scenicum, & suauissime ornata canticis fuit. Edita est quarto loco, M. Valerio & C. Fannio Coss. Per etiam in huius protasi non una est, sed duæ: quarum extra argumentum posita est, cui narratur fabulara in argumento, quæ narrat fabulam. Argumentum que non simplicis negotij habet: nec unius adolescentis in Hecyra: sed duorum, ut in cæteris fabulis. Scire, conuenit vno die transigi Phormionem: non ut Heautobus. Prologus correpiē δὲ τῷ ἀρχαίῳ dicitur, produciē δὲ τῷ ἀπολόγῳ. nam officium prologe actionem quidem rei semper est: verum & post principium fabule induciur, ut apud

in Milite glorioso & apud ceteros magna auctoritatis
es poetas.

ARGUMENTVM.

m Chremes Demiphonis frater adscito sibi ad fallam nomine, quo Stilphonem se dici fecerat, duas eodem tempore habuisset uxores, Athenis diuitem: pauperem i. Ex diuite sustulit filium, qui dictus est Phædria: ex ere furim suscepit atque educauit filiam, Phanium ne, eamque consilio cum fratre habito, destinauit filio Antiphoni uxorem dare. Quibus complacuit, uno ire profecti Athenis senes, Demipho in Ciliciam Chrememum ad accersendam filiam, quæ iam illinc cum nauigauerat; occasionem dederunt amandi adolelus. Nam statim Phædria Citharistriam sub lenone ardere: Antipho illam filiam patruum Phanium deditam sibi, nesciens nescientem, mox ut Athenas venit, terræ reperit, falsa duplici eius nomine, matrem mordum lamentatur, adamauit: consilioque & opera persequendum leges Atheniæ astum, quasi sibi cognata est: inquam in iure victus, & velut coactus, eam accipit per absentiam patris. Qui cum aduenisset, & velut expellere, primo consuitatur per imprudentiam patris: post cum suo fratre sic decipitur, ut dum eam credit Antiphone posse distungi, eam parasitus ipse ducat uxorem & det ducturo xxx minas præsentis dotis puellæ nomine Phormio acceptas Phædriæ dedidit. Ille lenoni, ad Citharistriam redimendam. Quibus gestis, tandem Chremes dicit filiam suam coniunctam esse fratris filio. Quare mutato consilio, xxx minas à Phormione per rixam iur exigere, per eundem proditus uxori suæ Naustice est: & factus libidinis reus, non ante veniam meruit refamilias, quarum & triginta minarum, & amoris Citharistrix veniam dedisset filio. Primus actus est in colloquio Dauis & Getæ: per quos discit populus argumentum. Secundi actus tenor continet aduentum senis turbulentum, eisdem iurgium aduersus Getam & Phædriam. Tertio attribuitur litigium senis & Phormionis: tum conditio cum aduocatis: tum Antiphonis in scenam reditum colloquiumque cum Getæ: tum lenonis & Phædriæ colloquium.

*luctatio: tum adhortatio Getæ de inueniendo argen-
 redimendam Phædræ Citharistriam. Quartum actus
 concelebrant, aduentus Chremetis: eiusdemque cum
 deliberatio per errorem de eiicienda Phanio: Getæ
 de fallendis senibus. Antiphonis oratio apud semeti
 de amore tractantis: Getæ rursus cum senibus callid
 mox cum Antiphone de eadem causa simplex disputat
 num inter se colloquium de expulsione mulieris: & a
 tremum verba Chremetis agnoscentis nutricem ac pe
 filiam suam cum Antiphone coniunctam. In quinto
 per Demiphonis errorem Phormio accipit argentum
 nomine. & conuenitur Nausistrata, ut exire domo co
 lat Phanium: nuntiatur Antiphoni & Phormioni pe
 tam, Phanium à patre agnitam, permissamq; ut vxi
 beatur: que cum ita nupta sit, exposcitur argenti
 Phormione per rixam senum, à quibus ille oppressus
 om rem aperit Nausistrata: ad quod primum irata,
 sal re, vxor, mox lenitur in fine fabulæ, & iustissim
 patris iracundia præstat Phædræ.*

ACTA LVDIS ROMANIS, L. POST
 MIO ALBINO, L. CORNELIO ME
 LA AEDILIBVS CVRVLIBVS. EG
 L. AMBIVIVS TVRPPIO, L. ATTIL
 PRÆNESTINVS. MODOS FECIT FL
 CVS CLAVDIVS TIBIIS IMPA
 TOTA GRAECA APOLLODORV I
 DICAZOMENOS FACTA QVARTO
 FANNIO, M. VALERIO COSS.

PRO

P R O L O G V S.

OSTQVAM poeta vetus poetam
non potest
Retrahere à studio, & transfere ho-
minem in ocium:
Maledictis deterrere ne scribat, pa-
rat:

ita dicitur, quas antehac fecit fabulas,
i esse oratione, & scriptura leui:
nusquam * scripsit insanum adolescentulum, al. fecit.
am videre, fugere, & sectari canes,
m plorare, orare vt subueniat sibi.
d si intelligeret, cum stetit olim noua,
tis opera magis stetisse, quàm sua:
s multo audacter, quàm nunc lædit, læderet:
gis placerent, quas fecisset fabulas.
: si quis est, qui hoc di. at, aut sic cogitet:
s si poeta non la. essisset prior,
um inuenire prologum potuisset nouus,
n diceret, nisi haberet cui malediceret:
i responsum hoc habeat: in medio omnibus
am esse positam, qui artem tractant Musicam.
d famem hunc ab studio studuit reiicere:
espondere voluit, non lacessere.
dictis si certasset, audisset bene:
d ab ipso allatum est, sibi esse id rellatū putet.
lo ram finem faciam dicundi mihi,
andi cum ipse de se finem non facit.
e quid velim, animū at ēdite: apperto nouam,
icazomenon quam vocant comœdiam
ci, Latini Phormionem nominant:
i primas partes qui agetis, erit Phormio
litus per quem res * agetur maxime. al. geretur.
intas vestra si ad Poetam accesserit,
: operam: ad te a quo animo per silentium:
mili vramur fortuna atque vsi sumus,
i per tumultum nobis erexit motus loco est.
m aetoris virtus nobis restituit locum,
itasque vestra adiutans, atque æquanimitas.
Postquam

Postquam Poeta vetus Poetam non potest.
Initium à destructione personæ aduersarij sumitur iunctum cum insinuatione personæ Terentianæ.
] **Postquam poeta vetus poetam non potest.**] Nota quam apud veteres non præterito modo sed etiam prætempori adiungi: vt, *Postquam nos Amaryllis habet latea reliquit.* Quamquam sunt qui *Postquam* simpli pro *Quoniam* accipi velint. *Postquam poeta vetus*
Qui iam diu est, non qui iam diu fuit. Ergo vt *vinuntus: non vetus, vt Ennius.* *Postquam poeta vetus tam.*] *Iocunda repetitio: vt, Dina deam. & Natos puer indue vultus.* *Postquam poeta vetus non potest.*] *ante totum primum per eundem primum vt extrinsecus nouum audi i poetam oporteat. Retra à studio.*] *Sic loquitur, quasi rem scenicam magis l. voluerit Luscius, quam Terentium. Transdere.*] *Trare veteres sonantius, quod nos lenius dicimus Tradere*
tralatium, nos translatum è contrario Et transderi minem.] *Comice & venuste inseruit hominem: vt, bus huic hamis confertam, auroq; trilecem Loricam: Demoleo detraxerat ipse Victor apud rapidum Sim sub Illo alio: Donat habere viro, decus & tutamen mis. Maledictis deterrere.*] *Sensus hic est, Ipse se, in aduersarij fatetur victum, qui à rebus exclusus, ac ba delapsus est. Maledictis deterrere.*] *Deest eury Quarum, quæ forma pulcherrima Deiopeam, Con surgam stabili. Qui ita dicitur.*] *Imprudenciam dicit per frequentatiuum verbum. Quas antehac fabulas.*] *Ei hic lentum accusatorem facit, qui præ ingerat, & de quibus iam sit iudicatum in melioribus. T esse oratione, & scriptura leui.*] *Imperitum in criminatorem, qui hoc obiciat, quod proprium deb Comici styli. Reuera autem hoc decrior Menandro Te iudicabatur, quod minus sublimi oratione vteretur: ipsam nunc purgat, dicens in tragædia altiora tra posse. Quia nusquam insanum scripsit adulesce lum.*] *Ideo videmur lenes, seruesque inquis: quia n comædia prodigia facta sunt, & tragædias concitauit Et callide hic non solum errorem reprehendimus, sed e imperite scripsisse ipsam ostendit Luscium Lauin*

sit.] Legitur & fecit. Adolescentulum.] Ut comi-
 personam ostenderet, artificiose imminuit adolescen-
 n, quo magis persona à sublimitate discederet. Cer-
 videre, fugere, & sectari canes.] Hic affectus à
 diis remouendus est. Ceruam videre, fugere, & se-
 canes.] Ambiguitas per accusatiuum casum, perse-
 us vsque ad vltimum de industria, vt etiam ipsa per-
 as odiosa sit. Et eam plorare, orare, vt subueniat
 Hec omnis & tragoediae tragica est: & ideo in comædiâ
 è inducitur. Cum stetit olim noua.] Bene hoc po-
 est, potuit enim responderi, Cur igitur stetit & non
 a est à populo? Cum stetit olim noua.] Recte olim:
 dicat, Cum adhuc Terentius non scriberet, penuria
 rum est probata. Deinde quod ait noua, hoc significat,
 a carmina nouitate ipsa commendari, etiam si nullius
 nti sint. Actoris opera stetit.] Vna opera, & suf-
 im scenicorum comparat, & lædit aduersarium. Mi-
 nulto audacter.] Noue dictum, minus multo au-
 r: vt cum dicamus nos, minus audacter. Nunc si
 est qui hoc dicat aut sic cogitet.] Omne quod in-
 em venit, aut cogitamus, aut dicimus: vt Verg. Et mi-
 n multi criddele canebant Artificis scelus, & taciti
 ira videbant. Hic sensus est. Nunc si quis est qui hoc
 ait: censeat, Improbus est Terentius, qui omnes pro-
 de maledictis facit: habeat is hoc responsum sibi, ad-
 rium coegisse qui prouocauerit. Nam quid faceret
 tius, cum de palma artis musice certandum videas
 bi? Lacesisset prior.] Aut lacesisset abundat, aut
 Nullum inuenire prologum.] Prologum modo,
 ominem, sed verba significat. Nouus.] Hic quod su-
 ratermisit, veteri supposuit nouum. Nisi haberet
 malediceret.] Mire haberet, quasi dubium non sit
 licendum esse Luscio. Is sibi responsum hoc ha-
] Huic rei per qualitatem respondet: aduersarium
 e, vt sic agat. In medio palmam omnib. esse po-
 n.] Sensus hic est, Inueniret inquit: sed maluit, cum
 ma certandum sit, aduersario respondere lædenti. Ve-
 oratorie manifesta soluere non curauit. hoc est, nul-
 nuenire prologum potuisse Terentium: & hoc eni-
 ciendum fuit omnibus & nouis & veteribus poetis.

Palmarum

*Palmam pro causa certaminis posuit. Et ideo non est
 randum, si pugnant quibus causa certaminis præstet.*
 Qui artem tractant musicam.] *Verg. Nec quicquam
 bi que est Gentis Dardaniæ magnū quæ sparsa per ora
 & ἄριστος, pro qui comædias scribunt. Ille ac
 mem hunc ab studio.] Hic maxime incipit solvere q
 sibi superius ipse proposuit. Ille ad famam hunc ab
 dio.] Nunc quid est, inquit, poetam vituperare, ni
 famem reiicere? nam poetæ prohi suas vendebant fabi
 & harum precii alebantur. Ille ad famem hunc
 studio.] Cur laceffitus respondes? certamen est, inquit.
 studio studuit.] *Vetuste, ut, Luserat ludum, & pug
 pugnavit. Benedictis si certasset.] Quia supra dix
 medio omnibus palmam esse positam, quasi dicat, quic
 in certamen venerit, in eo vincendos æmulos esse. Si
 tasset.] Certasset ἀντι & prouocasset, ab eo quod præced
 quod sequitur. Verg. nec te certasse priorem Paniteat.
 diffet bene.] Bene audire, est bene dici, laudari. Q
 ab illo allatum est.] Id est maledictum. Quod ab
 allatum est, sibi esse id rellatum putet.] *Prouer
 est, Quod dedit recepit. & geminauit l: ut, Reliquias
 nauim. De illo iam finem faciam dicundi mihi.] &
 ἐπιχειρίας & λέγοντος. Dicundi mihi, peccandi cum
 de se finem non facit.] Et mihi, & de se proprie
 tum est: & præterea ἀμφιβολία. Peccandi.] Maledi
 di. Peccandi cum ipse de se finem.] Prius inquit
 de illo finem faciam, quàm ipse de se. An, prius dicena
 faciam, quàm ille peccandi finem? Non facit, pro non
 ciat. ut, Mirum ni ego me turpiter hodie dabo. Nunc c
 velim animum attendite.] *Deest, Queritis, ut sit, d
 quid oclim, quaritis? animum attendite. Apporto
 uam.] Nouam, Latinam dicit. Epidicazomenon qu
 vocant Comædiam.] Hic manifestè errat Terenti
 nam hæc fabula quam transtulit, Epidicazomene dict
 à puella de qua iudicium est: cum sit alia Epidicazome
 eiusdem Apollodori. Debit ergo dicere Epidicazome
 Græci, Latini Phorionem nominant. Φόριον regicu
 dicunt Græci, quo insternitur pavementum: vnde Ph
 mie corrupta prim. syllaba apud Apollodorum est. I
 ergo à formula, ut quidam putant, dictum est. Ergo i
 parafr****

titus vilissimæ conditionis homo, nomen accepit. Quia
 es primas qui agit.] Primus nunc, maximas. ad a-
 m enim retulit. Cicero, Sæpe illum qui est secundarum
 eriarum partium. Phormio est.] Si à formula esset
 n comædiæ, primam produceremus syllabã: si à Phor-
 e, corripere debemus. Per quem res agetur maxi-
 Quia primæ partes etiam aliud significant. non ergo
 primum actum dicit, sed summas partes. Et bene ma-
 quia & per alios. Voluntas vestra si ad poetã ac-
 rit, date operam.] Si voluntas acceperit: pro, si fa-
 is. Noue sic voluntatem pro favore posuit. Adeste æ-
 animo.] Favor in comædia silentium spectatoris est.
 ergo addidit per silentium. Acquo animo.] Nunc
 sitio est. Ne simili vtamur fortuna atque vli su-
] Ne populum læderet, fortunam maluit accusare.
 per tumultum noster.] Apparet Hecyrã ante
 nionem actam esse: cui contigit id quod queritur po-
 n subaccusans. Noster grex motus loco est.] Lo-
 distributio temporum, quæ cuique in spectaculum
 ro attribuuntur ab AEdilibus, unde loco motus di-
 qui suas horas non obtinuerit inter præcedentes &
 uturos. Ergo proprie. Sic & Cicero, Loco ille motus
 m est ex vrbe pulsus. Quem actoris virtus.] Vbiq;
 t actorem: est enim poetæ vitæ. Quem actoris vir-
 Qui exclusus toties, animum non abiecerit, sed per-
 uerit agere, ideo virtus. Restituit locum.] Bene re-
 t locum, vt ἀμφιβολίαν vitaret: ne Quem tumultu-
 icere videretur. Bonitasq; vestra adiutans, atque
 nimitas.] Bonitas in omnibus generaliter rebus est:
 animitas, in spectando. An bonitas in probandis his
 ona sunt: Aequanimitas, in ignoscendis vitijs atque
 is? An παντολολία est? An bonitas circa omnes,
 animitas circa Terentium? Bonitasque ve-
 Ne totum actori tribuens, nihil populo prætercul-
 n reliquisse videretur, honoris causa hoc addidit.

Adiutans.] Sic veteres dicere malue-
 runt quàm adiuuans.

ACTVS I. SCENA I.
ACTVS PRIMUS
SCENA PRIMA.

DAVVS, seruus.

MICVS summus meus, & popularis Geta

Heri ad me venit: erat ei de raticula

Iam pridem apud me reliquit pauillulum

Numorum: id vt conficerem, confeci: affero.

Nam herilem filium eius duxisse audio

Vxorem: ei credo munus hoc corraditur. (b)

QVAM INIQVE comparatum est, hi qui minus

Vt semper aliquid addant diuitioribus?

Quod ille vnciatim vix de demenso suo,

Suum defraudans genium, comparat miser,

Id illa vniuersum abripiet, haud existimans

Quanto labore partum: porro autem Geta

Ferietur alio munere, vbi hera pepererit.

Porro alio autem, vbi erit puero natalis dies:

Vbi initiabunt: omne hoc mater auferet:

Puer causa erit mittendi: sed vide con' Getam?

AMicus summus meus & popularis Geta.] *Quo-
omnibus fere comædijs in quibus perplexa argu-
sunt, fieri solet, id in hac quoque Terentius serua-
ἀρετῆς καὶ ἀφροσύνης, id est personam extra argum-
inducat: cui dum ob hoc ipsum, quod veluti aliena tot-
buli est, gesta res narratur, discat populus textum ex-
tineniã rerum, sitque instructus ad cætera. Amicus I-
mus meus & popularis Geta.] In hac scena quæ-
cendi atque instruendi spectatoris causa inducitur,
extrinsecus lepores facieque cernuntur, & siles co-
Id enim est artis poeticæ, vt cum narratione argum-
deur opera, tam tamen res agi, & comædia spectari vi-
sur. Amicus summus meus, & popularis Geta.]
nuatio personæ eius quæ inducitur ad audiendum. Et
seruum ostendi Davum, & non ostendi cuius seruus si-
micus summus meus.] Causa cur in scenam pro-*

ut. amicus à voluntate: Popularis à fortuna. Popula-
 in eadem conditionis, gentisque. Sallustius, Popularis
 celeris. Et popularis, populo amatus, & popularis ci-
 & popularis humilis, & popularis vilis, è populoque
 us, ut si quis dicat sordidum, popularem ciuē. Amicus
 mus meus.] *Dauus extra duas familias inducitur,*
in hac sunt fabula, alienus, ac per hoc ignarus; cui
et Geta argumentum. Hæti ad me venit.] Propter
ationem E. & I. literarum, non dubitauerunt antiqui
re & heri dicere, & mane & mani, & vespere & ve-
Erat ei de ratiuncula.] Deest, nã. sed mire subtra-
est. Erat ei de ratiuncula.] Opportuna diminutio in
isili, ratiuncula, & pauillulum. Erat ei de ratiun-
] Moraliter intulit, Erat ei. Magis enim facetū & com-
est, cum à uis dicitur infertur, quam si diceret, nam e-
i. lampridem apud me reliquum.] De argumēto
itur causa colloquij. Nam de uis inquit Geta: & ille
igit ut numeretur domino ob nuptias factas. Pau-
lum.] Quartus gradus diminutioni, paulum pau-
in: pauillū. pauillulū. Id ut conficerem.] id est scio
a. Et conficerem proprie. nam fieri pecunia diceba-
Sallust. Que pecunia ad Hispaniense bellum Metello
erat. Conficerem.] Quia in promptu non erat. Cō-
affero.] Bene: quasi reddendi more non habere causa
t. Nam herilem filium.] τὸν Φίλων Græci dicunt: at-
aud scio, an Latini quoque alumnium dicere pote-
nisi hoc mallent. Nam herilem filium eius duxit
dio uxorem.] Mire se applicat argumento. Ei cre-
nunus hoc corraditur.] Mire: heri quidem fuerunt
ia, sed adhuc munus corraditur. quia in nuptijs etiam
nus dies, instaurationem voti non habet, ut in funere
s dies, quo parentalia concluduntur. Et credo.] V-
ilicet, munus. Munus hoc corraditur.] Hoc pecu-
ilicet, erit: & est figura ἐπιθέτης. Credo.] Credo,
erè scio. Et ei, an uxori, an absolutè? ut sit, ei rei? Cor-
atur.] Apia in verbo difficultas. ut in Adelphis,
us decem corradet alicunde: & Corrafi omnia. Quam
uè comparatum est.] Miro ἰδιωτισμῶ morem
ege conqueritur. Comparatum.] Constitutum est le-
Et hi qui minus habent, & diuoribus dixit: ne di-

ceret serui dominis, vult enim latius patere quod dicit: *generalem esse sententiam. Quàm iniquè comparat est, hi qui minus habent.*] *Garrulos seruos & semiosos amat comœdia: tristes, & parcè loquentes, Tragedia. Ut semper aliquid addant.*] *Mirè non dent, sed add. & non aliquando, sed semper. Ditiorebus.] Pro mpauperibus. Quod ille.] Doctè ad singularem numerum transit à plurali. Quod ille.] Redit ad Ger. Vnciatim. Sic veteres, Multa vnciatim. Cum experta pecunia fuerit more veterum: non ut nunc, annumeraretur: Affbra erat, eiusque partes vncie. Rursus vncie vnus decima pars, libella dicebatur. Merito ergo, non per singulosestertios, neq; per singulos denarios, neq; te per singulosestertios: sed id quod ὀπὸς βολικῶς minimum fuit: per singulosestertios, vnciatim dixit. Et Cic. Ecquis Volcatio, si sua te venisset, libellam vnā dedisset? Vnciatim.] *Vituit, & vnciatim, & cito constari peculium, ut multa xillatim, & cito fiunt maxima. merito ergo addit vix. Sed quid si & vnciatim, & vix, & tamen de lucridi? De demenso suo, inquit. Quid si ex abundansuum defrudans genium. Deinde, non acquisiuit comparat. Et ad postremum, miser: ut iniquitas cotudinis comploratione finiretur. De demenso suo.] quaternos modios accipiebant frumenti in mensem: demensum dicebatur. & vtrum à mense, an à metiencertum est. Suum defrudans genium.] *Vi contronialia curare dicitur, qui viuit lautius. Id illa.] Tscilicet. Vniuersum abripiet.] Contra illud quod vtim dixerat. Vniuersum abripiet.] Magna virius pisingulis syllabis: contra illud quod ait, Ille, Illa vetultra Vnciatim, vix, & de demenso suo, Vniuersum: conquod ait, Munus corraditur, Abripiet: contra, Suuicdans genium, & comparat miser, Haud existimans qulabore sit partum. Haud existimans.] Haud existitvel intelligens, vel recogitans, ac reprians: Haud existipro estimans. Sall. Si Quirites pacem existimant. Quanto labore partum sit? Hoc sic pronuntiādumquasi nunc & venerit in mentem sapius passurum quod semel tolerare grauissimum iudicauerit. Quilabore.] *Vi, reliquias Troia ex ardēte recepias. Part****

prie dicitur partum, de eo quod labore quæsitum est; a nullus partus sine dolore ac labore. Porro autem a ferietur.] Ad paupertatem resultat ferietur: nam & unum plaga: & res, sanguis noster dicitur. Ferietur a munere.] Significanter, non fingeatur munere, sed ferietur dixit. Ferietur alio munere.] Ex consuetudine ferietur. Nam & plagam, damnum: & sumpsum, sanguinum nostrum dicimus. Vbi hera pepererit.] Quæ supra dicta est. Porro alio autem.] Et alio quod dicit, proptis pronuntiandum est. Vbi erit puero natalis dies.] Vbi adiectione temporis, cuiuslibet natalis dies melius utur: ut natalis locus, & natale astrum: sed Vergilius iens personæ rusticæ, Meus est natalis Iola, inquit, reddidit, dies. Vbi initiabunt.] Hoc vultuose pronuntiandum. Vbi initiabunt.] Ut quidam cibo & potu, vbi adiectione sacris. Vbi initiabunt.] Legitur apud Varro initiari pueros Eduliæ, & Pœtiæ, & Cubædini, edendi notandi & cubandi, vbi primum à lacte & à cunis fierunt, quod Verg. Nec deus hunc mensa, dea nec diæa cubili est. hoc annotavit Probus. Sed Terentius Adorum sequitur, apud quem legitur in insula Samacum à certo tempore pueros initiari more Atheniensium, quod, ut in Palliata, probandum est magis. Vbi initiabunt.] Hoc sic inferendum est, non quasi hoc solum sit, quasi defatigatus sit enumerando occasiones dandorum munerum. Omne hoc mater auferet.] Hoc retulit adentis irrisionem, qui putat se puero dare. Mater autem.] An nutrix? an vera mater? Puer causa erit mittendi.] Proprie dixit mittendi, de muneribus. Sed vni Getam?] Locuturum ostendit Getam. Sed videoniam?] Apparet poetam nihil putasse amplius addendum ad insinuandum populo personam Dami, & ideo induxit exeuntem Getam, ut sit causa commutandæ actionis.

ACTVS I. SCENA II.

GETA, seruus. DAVVS.

quis me quæret rufus. DA. præsto est, desine. senarij.
GE.oh,

At ego obuiam conabar tibi Daue. DA. accipe, h
Lectum est, conueniet numerus quantum debu
GE. Amo te, & non neglexisse habeo gratiam.

DA. Præsertim vt nunc sunt mores: a deo res iedi
Si quis quid reddit, magna habenda est gratia.

Sed quid tu es tritis? GE. egone? nescis qu
metu, &

al. simus.

Quanto in periculo * sim. DA. quid istuc est?
scies,

Modo vt tacere possis. DA. abi sis insciens:

Cuius tū fidem in pecunia perspexeris,

Verere verba ei credere? vbi quid mihi lucri est.

Te fallere? GE. ergo ausculta. DA. hanc operam
dico.

GE. Senis nostri Daue fratrem maiorem Chrei
Nostri? DA. quid nis? G. quid eius gnatum Phæ

DA. Tanquā te. GE. euenit tenibus ambobus si

Iter illi in Lemnum vt esset, nostro in Ciliciam

Ad hospitem antiquum: is senem per epistolas

Pellexit, modo non montes auri pollicens.

DA. Cui tanta erat res, & supererat? GE. desinas:

Sic est ingenium. D. oh, regem me esse oportui

GE. Abeuntes ambo hinc tuū senes, me filijs

Relinquunt quasi magistrum. DA. ô Geta,

uinciam

Cepisti duram. G. mihi vsu venit hoc, scio:

Memini relinqui me, deo irato meo.

Cœpi aduersari primò. quid verbis opus est?

Seni fidelis dum sum, scapulas perdididi.

DA. Venere in mentem isthæc mihi. nam quæ
tia est,

AD VORSVM stimulum calces? G. cœpi his omi

Facere, obsequi quæ vellent. D. scisti vti foro.

G. Noster mali nihil quicquam primò: hic Phæ

Continuò quandam nactus est puellulam

Cithariisriam: hanc amare cœpit perditè:

Ea seruiebat Lenoni impurissimo:

Neq; quod daretur quicquam, id curarant pati

Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere,

Bestari, ia ludum ducere, & reducere:

otiosi operam dabimus Phædriæ.
 uo hæc dicebat ludo, ex adversum ei loco
 strina erat quædam, hic solebamus fere
 unque eam operiri, dum inde iret domum.
 rea dum te, immo illic, interuenit
 olefcens qui iam lacrumans: nos mirarier.
 gamus quid ait: Nūquam æquè inquit, ac modò,
 pertas mihi onus visum est & miserū, & graue,
 do quandam vidi virginem hic vicinæ
 eram, suam matrem lamentari mortuam.
 ita erat ex aduerso, neque ei bene volens,
 ue cognatus, neq; cognatus, extra vnam aniculam,
 figurata dederat, qui adiutaret funus: miseritū est,
 ipsa facie egregia: quid verbis opus est?
 ut dicitur omnes nos: ibi continuo Antipho,
 tūc dicitur visere? alius, censeo.
 us: duc nos sedes. Imus, venimus,
 enus: virgo pulchra, & quo magis diceres,
 ila dederat adiumenti ad pulchritudinem:
 illus passus, nudus pes, ipsa horrida:
 rumæ, vestitus turpis: vt ni vis boni
 ipsa inesset forma, hæc formam extinguerent.
 , qui illam amabat fidicinam, tantummodo
 s, inquit, scita est: noster verò. DA. iam scio:
 are cœpit. GE. scin' quàm? quò euadat vide.
 tridie ad anum recta pergit: obsecrat,
 sibi eius faciat copiam. illa enim se negat:
 que eum æquum ait facere: illam ciuem esse At-
 ricam,
 nam, bonis prognatam. si vxorem velit,
 ge id licere facere: sin aliter, negat.
 ster quid ageret, nescire: & illam ducere
 piebat, & metuebat absentem patrem.
 . Non si redisset pater, ei veniam daret?
 . Illène indotatam virginem, atque ignobilem
 ret illi? nunquam faceret. DA. quid sit denique?
 e. Quid fiat? est parasitus quidam Phormio,
 omo confidens: qui (illum dij omnes perduint.)
 A. quid is fecit? GE. hoc consilium, quod dicam
 dedit,

Lex est, vt orbæ, qui sint genere proximi,
Eis nubant: & illos ducere eadem hæc lex iubet:
Ego te cognatum dicam, & tibi scribam dicam:
Paternum amicum me assimulabo virginis;
Ad iudices veniemus, qui fuerit pater,
Quæ mater, qui cognata tibi sit, omnia hæc
Constringam: quod erit mihi bonum atque eo
modum.

Cùm tu horum nihil refelles, vineam scilicet.
Pater aderit: mihi paratæ lites: quid mea?
Illa quidem nostra erit. DA. iocularē audaciam
GE. Persuasit homini: factum est: ventum est:
cimur: (G

Duxit. DA. quid narras? GE. hoc quod audis.
Quid te futurum est? GE. nescio hercle: vnum
scio:

Quod fors feret, feremus æquo animo. DA. placet
Hem, istuc viri est officium. GE. in me omnis
est mihi.

DA. Laudo. G. ad precatorem ab eam credo, qui
al. amitte. Sic oret. Nunc* omitte quæso hunc: cæterum
Posthac si quicquam, nihil precor: tantummodum
Non addas. vbi ego hinc abiero, vel occidito.

DA. Quid ille pædagogus, qui citharistram?
Quid rei gerit? GE. sic tenuiter. DA. non multum
habet

al. præter. Quod det fortasse. GE. imò nihil, *nisi spem mercedis
DA. Pater eius rediit, an non? GE. nondum. DA. quid
seuē

Quoad expectatis vestrum? GE. non certum scio
Sed epistolam ab eo allatam esse audiui modo,
Ad portitores esse delatam: hanc petam.

DA. Nunquid Geta aliud me vis? G. vt bene sit tibi
Puer heus, necnon huc prodit? cape, da hoc Dor

SI quis me quæret rufus.] *Mire poeta desiderat*
Geta ostendit Daum. Si quis me quæret rufus.
eo ipso loquitur, à quo reddi sibi debitum sperat. Si c
me quæret rufus.] δὲ πῶπις secunda. nam app
plura dicturum fuisse. Præsto est, desine.] Tertia
son

se loquens vsus est, quia ille nominatiuum prae-
 ego obuiam conabar tibi Daue.] Conabar, ab-
 an ἐκλειψις est, ut desit, ire? & est aduerbium loci
 m. Accipe.] Praeuenit petitionem, dicendo Accipe:
 cum gestu offerentis dicitur, & hoc est quod ait,
 ei, affero. Lectum est.] Absolute, nam nō dicit quid:
 debitum, an argentum lectum. Lucil. Lecti omnes.
 in hoc est. Lectum est. conueniet numerus.] Or-
 seruaui. prius enim qualitas, deinde numerus pe-
 spectari solet. Lectum est: conueniet numerus
 tum debui.] Quippe trib. modis debitum pecunia-
 soluitur, pensione, Accipe: spectatione, Lectum est:
 ro, Cōueniet numerus quātum debui. Lectum est.]
 m bonum, vel splendidum. ut, - arma Sereustus Lecta
 humeris. Quamuis quidam putant lecta, ab eo quod
 o, dicta. Quantum debui.] Pro debitum tibi à me
 no te, & non neglexisse habeo gratiam.] Amat
 reddiderit pecuniam: agit gratias, quod diligēter. Et
 ? utrum quia condictum non se fellerit? an quia le-
 assulerit, & numero congruenti? Et recte dixit: nam
 io debiti hoc agit, ut etiam gratias agamus. Amo
 non neglexisse habeo gratiam.] Hoc pro gratia-
 ictione ponitur, & ostenditur vere necessariam fuisse
 iam. Non neglexisse.] In Andr. Et id gratum fuisse
 sum te, habeo gratiam. Praesertim ut nūc sunt mo-
 Sic & illud dictum est: Namq; hoc tēpore obsequium
 os, veritas odium parit. Quia cōsuetudinis imago est,
 erare praesentia. Adco res redit.] Figurate, pro ita
 ris, adeo res redit, dixit. Et proprie redisse res dicitur,
 aliquid peius expectatione cōtigit. Si quis quid red-
 magna habenda est gratia.] Id est, etsi rem non ma-
 amē magna habenda est gratia, hoc n. significat, Quid
 t. Si quis quid reddit.] Qui hoc interrogatiue pro-
 iauerit, parum belle explicat conceptam sententiam.
 enda est gratia.] Deest ei. Sed quid tu es tristis?]
 dmōnemur, omnem ab initio sermonem Getæ, quasi
 entis & anxij, pronuntiari, accommodatis praesertim
 stum verbis. nam &, Si quis me quærit: &, At ego
 am tibi conabar Daue: & amo te: & non neglexisse ha-
 ratiam: in se quoddam contractioris animi occupariq;

*signum habent. Sed quid tu es tristis?] Sed partem
transiunt significat ad mentionem alterius rei. Sed
tu es tristis? Ergo ne? nescis quo in metu] Descensum
argumentum ab eo sermone qui extrinsecus à poeta in-
notus est, iam manifeste apparet. Ergo ne? nescis quo
in metu.] *Propter comœdia. Nescis quo in metu, &
to in periculo sim.] Pronuntiantis & interrogantis
potest. Nescis quo in metu] Duæ perturbationum
sunt, à malo vna, ex cupitis altera. Ergo à mali bigis
sentis temporis periculum esse dicimus. & futuri metus
Nescis quo in metu.] Pronuntiantis magis quam
contantis efferendum est, sic enim solemus de magnis rebus
dicere. Nescis quo in metu, & quâto in periculo sim
Vix alterum sustineri potest eorum, quæ utraq; positis
& metum & periculum. Quid istuc est?] *Fac hunc
& narrandi non erit locus. necessario igitur ignarus in-
citur Dauus. Modo vt tacere possis.] Vt, pro ne nã
si est, subaudiendum est, vide, aut quid tale. Modo vt
cere possis.] Verè argumentum est celari id, quod An-
non coactus, sed volens duxit uxorem. Modo vt ta-
possis.] Modo, pro Tantummodo: vt, Modo Iupiter
Abi sis insciens.] Nunc pro inscito posuit. vt insciet
modo stultum dicit, aliàs ignarum. Cuius tu fidem in
cunia perspexeris.] Sententiose dixit, quasi in omnib
dendum sit seruaturum fidem esse eum, qui in pecunia
uauerit. Et hoc ideo interposuit, ne longus esset, dum su-
vt dicas, quemadmodum in aliis fabulis. Cuius tu fi-
in pecunia perspexeris.] Proprie locutus est de pecunia
& fidem dicendo, & credere. Nam fides, est eorum quæ
datur: Creditores dicuntur ipsi qui dant. In pecunia
maiore ad minus Perspexeris.] Non inspexeris, sed
spexeris, quod plus est, dixit. Verere ei verba crede
Verba cum pronuntiatione dicit, vt ostendat mulierem
stare inter pecuniam, & verba Vbi quid mihi lucis
te fallere?] Ab vtili coniectura, & bene, quia seruus
de honesto dicit. Vbi quid.] Significantius dixit, quæ
diceret, nihil. Ergo ausculta.] Ergo nunc, vel vt incre-
patione tarde faciens est. Quia hic igitur obloquendo imp-
uerat narraturum, Ergo dixit. Sic verg. Ergo age care-
ter, ceruici imponere nostræ. Hanc operam tibi di-***

ulandi scilicet & audiendi. Hanc operam tibi di-
 Plus est dico quam do. Dicatur perpetuo: Datur ad
 s. Senis nostri Daue fratrem maiorem. Dicendo
 ostendit & a se ipso se dominum habere: Dicendo
 ostendit esse & alienum: Dicendo fratrem, non vnum
 instruit: Dicendo maiorem, etiam minoris fecit in-
 n. Sic arguenti partem maximam nondum narrans;
 ipsa in interrogatione transigit. Hec autem omnia pro-
 pulum sic aguntur. Ideo ille. Quid ni dixit: ne sit o-
 urib. verbis. Senis nostri Daue fratrem.] Mirum
 ndium narrationis, quasi per interrogationem fecit,
 alio repeteret. Sic Vergil. Fando aliquid, si forte tuas
 ni ad aures, Bellida nomen Palamedis, & inclita
 & Nostin' hanc quã amat frater? in Eunuchis. Quid
 gnatum Phædrum?] Non dixit quid Phædrum:
 didit eius gnatum: ut magis docere, quã interrogare
 etur. Quid eius gnatum Phædrum? Deest nosti.
 quam te.] O veritas: quid ni? tanquam te. Euenit
 obus senis simul, iter.] Non euenit iter: sed eue-
 nit iter esse. Simul.] Vno tempore Illi in Lemnum ut
 .] Recte tacetur cur Chremes ierit: & dicitur cur De-
 o. virumque pro argumento est Ad hospitem anti-
 m.] Sic Verg. Veteremq; Anchisen agnouit amicurq;
 autem addidit, ut esset idonea causa navigandi seni.
 em per epistolas pellexit.] Epistolas dicendo, ostendit
 non semel scripsisse. Pellexit.] Induxit. Sic Verg Pella-
 tyssi. Modo non montes auri pollicens.] Promer-
 is ὑπερβολὴ facta per exceptionem, aut per superlati-
 , aut æquã collationem. Eiusmodi est illud Demosithe-
 Modo non montes auri.] Sall. Maria, montesq; pol-
 ri capit. Modo non montes auri pollicens.] More
 ris: quia hospites hospitibus multa donabant. Cui tanta
 res?] Cui, datus casus est: Dominone tuo, inquit, pol-
 batur hæc, cui tanta erat res? Cui tanta erat res?] Deest
 m. ut sit, Eum pellexit cui tanta res erat? Et supererat.]
 us est superesse, quam esse. Desinas, sic est ingenium.]
 cessaria est fabula ἐπιτασις auaritiæ Demiphonis: ut
 iore periculo illo abiente duxerit filius indotatam, nam
 x dicitur us est, Illene indotatã virginem, atq; ignobilem
 et illi? Sic est ingenium.] Præparatio bona, qua & di-
 nes, &

ues, & auarus describitur Demipho, ut indotatas nati fieri ferre non possit. Sic est ingenium.] Recte, non inquit fortuna auarus est: sed natura. Sic est ingenium. Omnium, an domini? sed magis domini. Oh, regem me oportuit.] Ostendit pauperum affectiones, qui se sol diuitiis scire aiunt, si eas habeant. Oh, regem me oportuit.] Acue me. Ab eutes ambo hinc tum.] Hic legitur. & est ordo, Hic relinquunt filios. Relinquitur non secum abducunt. Quasi magistrum.] Bene quia non completit hoc ipsum, nec vult esse. Magistrum Latini, quem Græci *μαθητῶν* appellant. Filii.] Per filios. O Geta, prouinciam cepisti duram.] Acq. bello longe ab Italia regiones prouinc. & dictæ sunt, a vel procul, & vincendo, ad quas quia prætores cum mittebantur, officia quoque prouinciæ nominantur. O prouinciam.] Splendide prouinciã dixit. Memini qui me deo irato meo.] Sic Verg. Nec dii texere Cæciliam Aenea veniente sui: hoc Asper. sed mihi videtur a addidisse meo, ne esset ἀμφίβολον cui dicitur irato deo uisus in Stalagmo, de meo propitio, meus homo est. Me relinqui me deo irato meo.] Domino dixit, an ver Et bene meo, ne esset ἀμφίβολον. Et sic dixit, Memini qui, ut in And. Memini me videre. Et Memini me fieri, Enn. Quid verbis opus est?] Repente inferitur, opus est verbis? & satis moraliter. Seni fidelis dum si Opportune seni dixit, ut ostendat quam stultum est, sen uersus iuuenes fidelem esse. Seni fidelis dum sum.] est amicus: Fidelis est seruus. Scapulas perdidit.] Perdidit, quam si diceret, dolui. Et bene retulit perdidit fidelis. Fidelis n. officium est seruare aliquid. Veni mentem istæc mihi.] Venire in mentem, non ad rectionem tantum dicitur, sed ad reputationem, & intelligentiam. Nam que inscitia est aduersus stimulum calc Hoc dictum & superiori personæ esse potest, & alteri. uersus stimulum calces.] *παιγομια*, cui *ἰδέε* & *ἔ*, de Iactare. Stimulum pro domino adolescēte posuit. Calce Modo calces, non partes plātæ, sed percussiones pedum gasque significat. Aliter Vergil. Calcemque terit iam Diore. Scisti uti foro.] Secundum illos negotia qui ante locum commercij, non prescribunt quæsi ven

uehunt: sed secundum annonam fori quam depre-
 nt, cōsiliū de vendendis, aut non vendendis mer-
 imunt. Scisti uti foro.] Foris pro tribus intelli-
 go, tempore, & persona. Scisti, inquit, his uti. & est
 e prouerbiū. Sensus hic est, Scisti, inquit, quid fa-
 porteat. Priuo: hic Phædria.] Bene additum pri-
 ia non perpetuo. Noster mali nihil quicquam.]
 um πικρὸν. Vt in Hecyra, Ἄν nemo illorum quis-
 scito ad te venit. Noster mali nihil quicquam.]
 ἄνδρα ἀνδραπλῶ Phædriæ: qui non noster est.
 nuo quādam.] Bene cōtinuo: quasi vix expecta-
 profectiōem patris. Puellulam citharistriam.]
 minibus hoc agit, ut causa amoris, & ex ætate & ex
 sellæ videretur: nam ideo puellam dixit. Amare
 perditus.] Legitur & perditū. Et amare perditū,
 puellulam citharistriam. Ea seruiebat lenoni.]
 este, & cito dixit seruiebat. Lenoni impurissi-
 Et quare non fuisset libera, & cuius fuisset ancillæ,
 tis hominis fuerit, demonstrauit. Ea seruiebat le-
 impurissimo.] Magna preparatio ad rerum diffi-
 em imminentium: Puellula citharistria, Atarus
 Amator perditus: Inopia. Id curarant patres.] Ex
 dixit patres. si enim patrem eius tantum dixisset, id
 at, ut ei per patris filium succurreretur. ideo dixit
 non habuisse. Nisi oculos pascere.] Hoc enim so-
 rat quod leno non venderet. Sectari, in ludum du-
 & reducere.] Bene cauillatus est & ioculariter in-
 centem cui ætus ad sectandos philosophos apta erat.
 etiam philosophorum sectæ. sed sectari propriè est, ut
 is buculam: ut aries ouem. Verg. Trahit sua quemq;
 ptas. Reducere.] ὀύνηψις. à ludo enim subauditur.
 ociosi operam dabamus Phædriæ.] Cum τὸ πῶ
 Nos, velut magistrum excusans obsequentem ei cui
 sit datus, & ideo addidit ociosi. Nos otiosi operā
 amus Phædriæ.] Relatio ad illud quod mox, Otiosi
 runt. Nos otiosi operam dabamus Phædriæ.]
 ad pudorem sumitur hoc pronomen in singulari nu-
 , aut ad dignitatem, sed non potest Nos & propter
 phonem dixisse nos. Nos otiosi operam dabamus
 driæ.] Apollodorus * Operam dabamus Phæ-
 driæ.]

driæ.] *Ille amice: nos illi* In quo hæc discebat lud.
Figurate, In quo hæc discebat ludo. est additum. Ex
uorsum ei loco.] *Ei loco legitur & loco. Et adnota*
ex abundanti additum, ut apud veteres multa sunt.
aduorsum ei loco.] *παρέλκον quartum. Tonstrina*
rat.] *Apud sedes otiosis. Tonstrina erat quædam.]*
πέλκον tertium, quædam. Hic solebatur ferè pleru
que.] *παρέλκον tertium ferè plerumque. Dum inde*
domum.] *Ad se scilicet. iret domum, pro rediret, vel*
te iret, παρέλκον figura. Dum sedemus.] *Proprie si*
mus, ut in tonstrina. Illi, interuenit.] *Illi, pro ibi: ut*
mea tristitia facta. & nota illi pro illic. Interuenit ad
scens quidam lachrumans.] *Apollodorus tonsorem ip*
nuntium facit, qui dicit se uiper puellæ comam ob lucem
abstulisse: quod scio mirasse Terentium, ne externis mo
spectatorem Romanum offenderet. Nos mirarier.] *Re*
mirum enim in adolescentibus lachrumæ: ut contra, Trist
senectus. Nos mirarier.] *Ut, - solim nam perditus il*
colere. Rogamus quid sit.] *Quid lachrumet: non, q*
fit ipse, ut stulti plerumque. Nunquam æquè inquit, ac
do.] *Mire ostendit semper sibi hoc visum quod dicit.*
nunquam æque. Paupertas mihi onus uerum est.]
sim sit mentio paupertatis, ut sit causa fallaciæ Phori
nis. Modo quandam vidi virginem.] *Bene quand*
ob familiaritatem laudare videretur. Modo quand
di virginem.] *Vide sic agi, ut non tam morte mulieris,*
solitudine pulchræ virginis moueatur affectus. Sim
ea describi quæ matronæ futuræ magis conueniant, q
quæ temere amanda sit. Nam hic obitus femine, ad con
exiium spectat: quandoquidem plus ex eius morte sec
iatas quàm molestiæ sentiat argumentum. Hic vicin
Aduerbium in loco est, hic viciniæ: cuius ad locum hu
cinie Et statim proximitas insinuat, ut sit spes, & e
videndi Miseram.] *Ab affectu: & subdistinguen*
ut ad virginem referatur. Lamentari mortuam.] *A*
bitate quæ piis attribuitur. Et lamentari mortuam a
guitas: sed sensu manifesta. Ea sita erat. Sita, posita.
lustius cum adiectione posita eum cum prædixero posi
insule. Et hoc ei reciprocum est. Ea sita erat ex aduori
Expositio paupertatis, & quæm facile virgo videri pe

notus, neq; vicinus.] αὐξήσις fit, quia res minus-
 rescit sententia. Sall. Non repugnantibus modo, sed ne
 s quidem a. b. c. m. Neq; vicinus.] αὐα πογγ. Neq;
 s, neq; vicinus, extra vnam aniculam.] Hæc præ-
 atur, ut sit spes potiunda virginis. Neq; notus, ne-
 vicinus.] Hæc descriptio paupertatis adiuuat argu-
 em, ut & r sepe audeant adolescentes virginem, &
 Antipho. Qui adiutaret funus.] Ipsum officium
 dixit. Misertum est.] Hoc est, misertus sum eius.
 videtur ostendisse cur lachrymauerit. Virgo ipsa
 egregia.] A fortuna indignatio. Virgo ipsa.] Bene
 quia quæ supra dixi, non ad ipsam, sed ad euentum
 erinebant. Quid verbis opus est?] Sic dicit Te-
 us ubi ad effectum properat. Commorat omnes
 Figura συγκαπη, pro commouerat. Et bene omne
 res ad Antiphonem tantum spectat. Ibi continuo
 ho.] Hic redditur nomen adolescentis. & est πωγ-
 Vultisne eamus visere?] Vi, populare penates Pe-
 Vultisne eamus visere?] Ipse hortari inducitur,
 naturus est. Alius, censeo, eamus, duc nos so-
 Hæc omnia diuersi. Et apparet tot esse homines, quos
 μωσι sunt ἀσωδέ. Alius censeo.] Phædria, vel
 et. Imus, venimus, videmus.] ἀσωδέ. primus
 εχχυλοζία. Virgo pulchra.] στωτίμια mirantis.
 ngentia: & virgo, & pulchra. Virgo pulchra.] Be-
 dixit: Videmus virginem pulchram: sed ὡς ἴδης κα-
 ζεως, virgo pulchra. Illud enim frigidius, hoc conci-
 & hoc magis demonstratur εραμαλι, quam relatio-
 quo magis diceret.] Diceret pro crederet. ut, Au-
 dicitio, Sepe Plautus. Nihil aderat adiumenti.]
 aderat. Aderet enim id, quod adiuuat. Capillus
 s.] Singularem numerum pro plurali posuit. Sic &
 Capillus pexus, prolixus, circum caput reiectus ne-
 ter. Passus.] Temere dispersus. Ut magna pars d
 a oratione profluxit hæc dictio. Ipsa horrida.] Quasi
 ipsam sit id quod dixit. Capillus passus, nudus
 Tale est apud Vergil. Illum autem quamuis aries
 didus ipse, Nigra subest vdo cui tantum lingua pa-
 Reice. Et alibi de arbore, Tum fortes late ramos, &
 ia tendens, Huc illuc, media ipsa ingentem sustinet
 ymbra.

*umbram. & Domus sane, dapiòusque cruentis Intus
 ca, ingens: ipse arduus, altaque pulsat Sydera. Cap
 passus, nudus pes.] Facetius quàm si pluraliter di
 Vergil. quibus acer in praelia suetus Ferre manum.
 chrumæ, vestitus turpis.] ἀκούτε & tertium. Ut i
 boni.] Plus est vis boni, quàm bonum. Ut ni vis bo
 ipsa inesset forma.] Veteres ignem & calorem q
 dam, quasi feruorem dixerunt formam: & ideo fori
 forcipes, formam & formosos: ex quibus ignis amor
 oritur. Laudandus est ergo Terentius proprietate ser
 qui cum formam prætulisset, subiicit Extinguerent.
 & Vergil sic ait, At mihi sese offert vltro meus ign
 myntas In ipsa inesset forma, hæc formam extin
 rent.] Figura τινος. aliud enim supra, aliud infra f
 repetita significat. In ipsa inesset forma.] Gemii
 præpositionem: ut atibi, In amore hæc omnia insunt
 Extinguerent.] Bene extinguerent: quia ab igne e
 lore forma dicta est. Ille qui illam amabat.] Bene i
 quia iam supra insinuauit personam citharistriæ. Ill
 illam amabat.] Ratio cur amauerit virginem. Fi
 nam.] Supra, citharistriam, ergo indifferenter. Tanti
 modo satis inquit scita est.] Sensus est, Laudauit
 tummodo: non etiam captus est in amorem. Satis in
 scita.] Magna laus formæ: amanti aliam placuisse.
 ster verò.] ἀπιστώσεως tertia, quæ succurrit, quæ
 verba rebus minora sunt. Satis inquit scita.] Scita
 la. ut in Andria, Sciuus puer est natus è Pamphilo. Et
 re cœpit.] Ille inquit laudauit tantum: hic amare c
 Et bene cœpit, non amauit: ut ostendat vim amoris ne
 rum esse: & rem quæ semel suscipi possit. Scin' qu
 ἀπιστώσεως, quæ in narrationibus in compendium T
 tius vti solet. Scin' quam?] Amare cœpit, subauit
 Quò euadat vide.] Euadat, perueniat. Nam eu
 est, per obstantia peruenire. Postridie ad anum
 perguit.] Hoc præstruens, anicula supra mentionem
 rat. Et bene memor & virginis, & honestæ, non ipsan
 ri facit, sed anum: neque ab ipsa peti fructum volup
 ex cuius persona maior desperatio nascebatur: sed à n
 ce potius, per quam suaderi puellæ posse creditur quic
 libet. Postridie ad anum recta.] ἐμπαλιχῶς, ad a
 st.*

n: ut qui posthabuerit omnia alia Recta.] *Quis non unciūm. Ut sibi eius faciat copiam.] Vide v. ni. e virgine speret, qui omnia ab anicula petat. Ill. e. se negat.] Copiam facturam subaudiur. Neque æquum aī facere.] Non quod amat, sed quod hoc. Neque eum.] Quod peteret scilicet. Illam ciuem am.] Illam cum *εὐφροῦ* dixit, quasi dicat, quam si amat. Ciuem bonam esse.] Ciuem, quod ad iura et: Bonam quod ad ipsam. Bonam.] Non vitem: boni non v les sunt vnde superlatiuus gradus *Ὀπίσθαι*: quia bonus melior optimus dicitur. Bonis pro am.] Quod ad maiora eius. Si uxorem velit.] Rebiunxit, si uxorem velit: posteaquam ea in virgine lit, qua solum ornare nup. ias. Lege id licere facer. a d. *ἰνὸν* est, ut cum uxorem velit lege, an leicere facere. Sin aliter, negat.] Et pudic anis, & illecebrose, licere facere dixit, quod ille impudenter, ut sibi eius faciat copiam. Sin aliter, negat.] *ἰς* facta ex eo quod sequitur, facere. Noster quid t, nescire.] Proposita deliberatio: cuius tamen alter vni et nam ducturus est per absentiam, aīris. Quid t nescire.] Pro nesciebat. sed recte sic ait: quia subarus est, Cupiebat, & Metuebat.] Metuebat proixit. Metuimus enim eos, qui nos amant: Timemus inimicos. Illam ducere cupiebat, & metuebat.] Ambiguitatem quam tamen sequentia tollunt. Non flet pater, ei veniam daret?] Bene interrogat Daoc em sperari si posset, non opus erat si a iudibus Phor. Non si redisset.] Si, pro cum redisset. Vergil. Præsi noua diem mortalibus alnum Aurora exulerit. indotatam virginem.] *εὐφροῦ* Ille, de quo diDesinas, si est ingenium: & quia propter spem lucri auerat senex. Insinuandum igitur fuit: hic enim e ne periculum fabule. Ex ordine Terentius prius inuit personam senis: ut grauiora fierent quæ dirimepius. Illene indotatā virginē atq; ignobilem.] dixit, & indotatā, & ignobilem. Hæc enim duc priner petuntur, cum sint quatuor quæ in sponsis quæ r, forma, probitas, dos, nobilitas. Et manifestum est, forma & probitate nihil dicat: quippe cū supra mæ.*

gnopere ea laudaverit in puella. Virginem.] *Simp-
ter accipimus virginem; a. a. subaudiamus. Quamuis? &
quamuis virginem. Daret illi?]* *Esno affectu dixit, d
illi? Filius enim familie non iam ducit uxorem. quã
tre accipit: quippe cum patri committatur puella potu
huiusmodi conditionibus, quã marito. Daret illi? n
quam faceret.]* *δοσίωνης secunda. hic enim nõ tr.
ad aliud, sed instat incepto: ut per interrogationem dic
daret illi? & per responsionem inferret, nunquam fac.*
*Et nota Nunquam pro Non, in maiorem negationis si
ficationem poni semper. Daret illi?]* *Mire daret, ut o,
deret nihil esse potestatis in filio. Quid fit deniq;?]*
*suo Terentius, Deniq; posuit in sine sensus, & est adu
ordinis. Sic in Heautontimorumenos in Fodere, aut a
aut aliquid facere deniq; ut fit deniq;, vel deinde, &
postremum. Quid fit?]* *Deest rogatus? & est δροσι
quaria. Est parasitus quidam Phormio.] Phorm
a formula. sed a Phormione dicitur sparteo, quem u
ronem dicimus trimaliter, & pro consuetudine. Qu
fecit?]* *Servatur affectus tristis, ut supra ait, Sed qu
es tristis? Homo confidens.] Homo comice dictum
quis ignoret parasitum hominem esse? Confidens
cõfidens pro improbo, audaci, ac temerario posuit: ut
gentem confidentiam. Qui illum.] Qui utinam est: i
cil. in secundo, Qui te Momentaneum malum iam ceter
dat. Aut, Qui hoc consilium, quod dicam, dedit. Qui
dii omnes perduint.] Qui, aut expletivum est, au
nomen: quo incipiens Phormionẽ describere cohorru
sideratione eius: & in hanc vocem, quasi confusus e
hoc autem certum genus est παραδρησις. Quid is f
Correxit interrogatione errantem, ut rediret ad nomi
num casum Qui, unde aberraverat, & illum di
Lex est.] Lex, ut in Palliata, recte ponitur. Nam C
rum fuit: ideo & in Andria sic ait, Inopia, & cog
rum negligentia coacta Lex est.] *Alia narratio in
nitur, dicitur παραδρησις Lex est.] A causa lit
ruit enim dici, non habet causam, hoc consilium qu
cam dedit. Secundum quosdam ordo est, Qui hoc
lium, quod dicam dedit. Ut orbæ, qui sunt generi
kitini eis nubant.] Orba proximo nubat, Orbam,**

ducat, *Atticum ius est. & est ordo, Lex est ut orbe
 ubant qui sunt proximi. Eadem hæc lex iubet.] Non
 res iubet hæc vna lex: sed puellis permittit nubere:
 atos cogit ducere. Eadem hæc lex iubet.] Bene iu-
 minorem enim vim habet ea lex quæ aliquid permit-
 tuam illa quæ aliquid iubet. Et illos ducere.] Be-
 ditum: nihil enim ad rem, si ducendi necessitas non
 est. Ego te cognatum dicam, & tibi scribam di-
 .] *A persona eius cum quo agitur. potuit enim dici,
 t mecum est tibi? Ego te cognatum dicam, & ti-
 ribam dicam.]* *δοξασθαι ἢ ἠδοναία.* Hæc narratio
 nam dicit Tullius constitutam, Et ipse, Tibi vni par-
 inquit in Verrinis. repente enim transitur ad verba
 narum ab earum des.riptione. sed hoc ipsum ad com-
 ndos auditores valet plurimum. Et tibi scribam
 m.] *A denunciatione in personam: ne diceret, non
 denunciaſti. Et tibi scribam dicam.] Cicero, Scri-
 Heractio dica. Dicam.]* *Supra verbum, infra no-
 est, totidem literis, diuerso accentu. Paternum a-
 um me assimulabo virginis.]* *A persona litigantis:
 t enim opponi, Personam non habes. Qui fuerit pa-
 Qui hic pronomen est: infra, Quomodo significat.
 mater.]* *Virginis scilicet. Qui cognata tibi sit.]*
quomodo, & quaratione. Omnia hæc confin-
*] Omnia hæc, non ex abundantia posuit, sed orato-
 uasi tam multa. & est ἄχρηστος. nam post enume-
 nem veteres hoc dicebant. Sallust. in Iugurtha, Hæc
 a perfidis adjunct Quod erit mihi bonum atque
 modum.]* *ἄφρων, Quod mihi, inquit, faustum
 ix erit, hoc est, confingere atque mentiri. Quod e-
 ihi bonum atque commodum.]* *Totum iocula-
 parasitus: quippe qui confingam dicens, non solum
 rubuerit de falso loquio, sed quasi præclari facinoris
 tionem etiam auspicatus sit, omenque susceperit di-
 : Quod erit mihi bonum atque commodum. Sic e-
 veteres, Quod faustum felixque sit dicebant, aliquid
 essuri. Cum tu horum nihil refelles?] Hoc inter-
 iue pronuntiandum est. Refelles.]* *Refutabis, re-
 ues. Nam prorsus refellere est redarguere falsitatem.
 t adcrit: mihi paratæ lites. quid mea?] Mirè**

ὁ σουργάβης, quod maxime alter metueret, hoc pro
 cula re contemnit. Pater aderit: mihi paratæ lite
 Exquisite autem subiectum est, cum supra dixerit, *De*
paratæ lites, Quid mea? Pater aderit, mihi paratæ
 tes] *Ut Antiphoni formidanda ista sunt, ita ridicula*
rastio. Illa quidem nostra erit] ἡδixῶς Nostra, cum,
tiphonis tantum esse debeat. Iocularem audacia
ἐπωδεία κατ' ἀπὸφ' ἔστω, hoc est, minime iocularem.
quæ ex ludo & ioco in periculum veniat? Persuasit
mini.] Hic iam de Antiphone queritur, cui persua
sit Factum est] Adeo audax Phormio. Ventum e
ἐπέζηγῆσθαι. Quomodo factum est? Ventum est, vi
mur, duxit. Iocularem audaciam.] Deest, audi
te, aut dicis. Factum est, ventum est, vincimur,
xit.] αὐωῆτερον, ut supra, Imus, venimus, videmus.
ctum est, ventum est, vincimur, duxit.] Amat ho
rentius: ut, It, lauit, redit. &, Imus, venimus, vider
&, Funus interim procedit, sequimur: ad sepulchrum
nimus; in ignem posita est, fletur. His non modo breui
comis narratio est, sed etiam auditoris animum, a
quod restat, intendit. Quid narras?] Admirantis
est, non interrogantis. O Geta, quid te futurum
Sic pronuncia, quasi periturum contempseris Getam
iam eum in certo interitu defleas. O Geta quid te fi
rum est?] Scilicet qui magister relictus sit Antip
Nescio hercle: vnum hoc scio, quod fors feret, f
mus æquo animo.] ἡδixῶς in desperatione rerum f
est servus: & simul vigilavit poeta, ne si & hic eiul
res tota migraret in tragædiam. Quod fors feret, f
mus æquo animo.] He graues sententiæ ex persona
uorum cum dicuntur, ridiculae sunt: & eo consilio i
ponuntur. Feremus æquo animo.] Hoc secundum
nos, qui sententia contemnunt. Et mire meritum culpa
ad fortunam retulit. Hem istuc est viri officium.]
pendium conuulsio est, quod hic libenter accipi
ideo statim approbat. In me omnis spes mihi
Quo modo? an ut strenue se defendat? an ut fugiat:
vi patiens sit plagarum? Ad peccatorem abeam
do.] Bene poeta omnia tractat, quæ in tali re taci
seruis essent, nisi aliud posceret argumentum. Ad pro

em abeam.] Sic in Heaut. Nec tu aram tibi, nec pre-
 rem pararis. Qui mihi sic orat.] Id est, pro me orat.
 ne amitte quæso hunc.] *μῦθος* dicitur, ubi non
 ba modo, verum etiam gestum vocemque fingimus alie-
 a. Nunc amitte quæso.] Hoc quod nos dicimus dimit-
 ntiqui etiam dicebant amitte. Vergilius, Amissos hinc
 oblitiscere Graios. Et Sallust. Pactione amisso Pu-
 legato. Posthac si quicquam, nihil precor. Facile
 errat, qui non omnia extorquet. Ergo ars peccatoria
 mitigare præsentia, futura permittere. Simul etiam
 a omnis causa in hoc est, ne videatur servus ob impu-
 tem in delictis amplius peccaturus. Posthac si quic-
 am.] *Ἔ* solet elegã: er per *ἐκλαΐψι*. Et simul, non si tan-
 dem peccauerit, sed si vel minimum, tale est illud, Si
 ero hodie quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari:
 Si quicquam inuenies mentitum, occidito. Nihil pre-
 .] Nihil pro non, sed plena negatio, Nihil. Vbi ego
 c abiero.] Hic ostendit nullum peccatorem ex animo
 ulare veniam seruo. Vel occidito.] Vel, pro etiam.
 cidito.] Tu tantum cædere volebas: ego dico, etiam occi-
 . Quid pædagogus ille, qui citharistriam?] Mora-
 r querit, volens audire de Phædria, postquam de An-
 bone cognouit, maximè quia hæc interrogatio respon-
 em elicit, qua spectator instruitur ad cognoscenda cæ-
 a. Quid ille pædagogus qui citharistriam?] Quia
 it, *Ἐκταρι*, in ludum ducere, ac reducere. Et quia puell-
 am dixit, ab a tate, pædagogus est illi, ait. Quid ille pæ-
 gogus, qui Citharistriam?] Phædria scilicet, qui ne-
 e abscedit à custodia puellæ: neque illam ipse contingit.
 ai citharistriã?] *ἐκλαΐψι*. *Ἐκταρι*, amat, vel quid tale
 audiendū est. Sic tenuiter.] *ὀκτικῶς*. Sic dicendū est, cū
 quo gestu. Non multum habet quod det fortasse.]
 m commiseratione amatoris adolescentis pronuncian-
 m est. Imò nihil, nisi *ἔ* pem meram.] Bene spero, quia
 at, nemo enim sine spe amat. Meram.] Solam. Pa-
 cius rediit, an non?] Chremes scilicet Nondum.]
 baudi, venit. Iam non plena negatio est. Quid senem
 oad expectatis vestrum?] Animaduerit Quid se-
 ndum morem quotidianum tum dici, cū sit transitus
 mentione alterius rei ad alteram. Sic & supra, Quid

pedagogus ille? Quoad expectatis vestrum? Quod
 quamdiu. Et rectè locutus est, quia aduenius, finis est
 expectationis. Sed epistolam ab eo allatam esse au-
 ui.] Mirè paratur inopinatus subito aduenius sentis. in
 ipse veniet, cuius epistolam sperat. Et ad portitores e-
 delatam. More veterum, magistri tributorum, id est,
 blicani, operam in portu dabant, inferendarum rerum
 efferendarum vestigal exigentes. Ad portitores.] Ad
 qui in portu sunt. Et quo more hoc dixerit, vide: An-
 an Romano Num quid Geta aliud me vis? Absque
 lo argento quo tibi à me opus fuit. Ut bene sit tibi
 ἀγχασιμὸς pro nihil. Puer heus, nemon' huc prodi-
 Moralis expressio. nam eos vocat quibus initio egredi
 dicebat: Si quis me quæret rufus. Cape, da hoc Dorci-
 Ad κωφὸν ἀέθωπον loquitur Dorcio. Dorcium Fæm-
 num nomen est, ut Phanesium, Glycerium.

ACTVS I. SCENA III.

Mixta carmina, pars est trochaici, altera lambos
 habet catalceticos.

ANTIPHON, PHAEDRIA,
 adolescentes.

ADeón' rem redisse, vt qui mihi consultum o-
 me velit esse

Phædria, patrem extimescam, vbi in mentem e-
 aduenti * venit?

Quod ni fuisset incogitans, ita cum expectare
 vt par fuit.

PH. Quid istuc est? AN. rogitas, qui tam audacis fa-
 nonis mihi conscius sis?

Quod vtinam ne Phormioni id suadere in mentem
 incidisset,

Troch. catal. Neu me cupidum eo impulisset, quod mihi prin-
 cipium est mali.

Non potitus essem: fuisset tum illos mihi ægrè
 quot dies.

At non quotidiana cura hæc angeret animum.
 audio.

Dum exspecto, quâdiu mox ut veniat, qui adimat
anc mihi consuetudinem. Iamb. cat.

Alijs quia detur quod amant, ægrè est: tibi quia
aperere dolet.

Antiphro. Antiphro.

Dim. Iamb.

In tua quidem hercle certo vita hæc expetenda
optandaque est:

ne di bene amet, ut mihi liceat tam diu, quod a-
no frui,

de pacisci morte cupio: tu conijcito cætera,

quid ego ex hac inopia nunc capiam, & quid tu ex
hac copia:

ne addam, quod sine sumptu ingenuam, ac libe-
ralem, nactus es:

quod habes ita ut voluisti, uxorem sine mala fama:
malam

ut si unum hoc desit, animus qui modestè i-
ta ferat:

quod si tibi res sit cum eo lenone, quo cum mihi
est, tum sentias: Et

APLERIQUE ingenio sumus omnes, nostri nos-
met pœnitent. (dria,

At tu mihi contrâ nunc videre fortunatus Phæ-
ni de integro est potestas etiam consulendi quid
velis:

retinere, amare, amittere: ego in eum incidi infœ-
lix locum,

neque mihi eius sit amittendi, nec retinendi
copia.

quid hoc est? videone ego Getam currentem
aduenire huc?

est ipse: heu timeo miser, quam hic mihi nunc
rem nunciet.

Deon' rem redisse, ut qui mihi consultum opti-
me velit esse.] In hac scena color vitæ est eorum, qui id
quod immodice concupierint, spernunt, postquam euenerit,
quod apertiore sententia ostendit poeta dicendo, Nostri
nosmet pœnitent. Adeon' rem redisse.] Comparati-
ua qualitas in hac scena est inter Antiphonis vitam, &

*Phædræ Genus causæ demonstratiuum. Contendunt au-
 xter magis miser sit. Ut qui mihi consultum optime
 velit esse Phædræ.] Mira sententia, qua ostendit ad-
 scntulos in peccatis neminem magis metuere, quam eos
 quibus maxime diliguntur. Simulque inducitur rerum
 imminentium præstruictio, in qua sic audax inducitur
 Phædræ, ut defensor futurus sit, sic timidus Antipho,
 fugiurus sit. Ut qui mihi consultum optime velit
 se, patrem extimescam.] Ferienda pronuntiatio in
 quod ait, Qui mihi consultum optime velit esse, hoc enim
 magis mirum est, ideo patrem timeri, quia consultum
 optime velit. Ut in mentem eius aduenti venit? Non
 Venire in mentem veteres non recorda ionis causa tantum
 sed etiam recognitionis considerationis que posuisse. Vbi
 mentem eius aduenti venit.] Sic veteres genitiuo casu præ-
 ferebant In mentem venit.] Cicero, Fac tibi paternæ le-
 Aciliæ veniat in mentem. Aduenti venit? Multiplici
 declinatur, & aduenti & aduentus. Sic & in Andria, &
 hil ornati, nihil tumultu. Venit? Legitur & aduentu.
 cogitans.] Temerarius. Probus, Incogitans, inquit, in-
 est, at non eodem modo cogitans. Ita cum expectarem
 par fuit.] Expectarem, nunc opperirer, alias sperare
 Quid istuc est? Hæc interrogatio stomachosa est, ex
 reare volentis metum fratris. diuersa enim sentit, ob-
 uersum amoris euentum. Qui tam audacis facinoræ
 mihi concilius sis? Proprie ad terrorem, qui de facinoræ
 loquitur consciuum dixit. Rogitas, qui tam audacis
 cinoris.] Bene timens inducitur Antipho, ut sit causa
 giendi. Ad hoc enim fugiet, ne ad amittendam coniugem
 cogatur à patre ante errorem fabule patefactum. Qui
 utinam ne Phormioni.] Grauiissime non Phormionem
 ni succenset, sed Phormionis inuento. Et vide, ut & in
 se culpa subrahatur. Quod utinam.] Et familiare est
 nitia rerum accusare eos, quos alicuius negotij pœnitentia
 Quod utinam ne Phormioni.] Vetus elocutio, ut
 nam ne, Ennius in Medea, Vinam ne in nemore Pelio,
 curibus casa cecidisset abiigna ad terram trabes. Et
 non accipiendū. Ne me cupidum eo compulisset
 Bene hoc addidit ad excusationem. pœnitentia enim dicitur,
 consentire. Eo compulisset.] Eo, ad uxorem ducendam,
 dam,*

an Eo in tantum? Quod mihi principium est
] Bene, quasi caput mali non in amore sit, sed in nu-
 Non potitus essem.] More hominum loquitur.
 enim ex sequenti satietate, quod potuerit abstinere
 bus suis. Non potitus essem.] ἀνθε πορορα μνο-
 Non enim, Sed potiri volis: sit, posui, vi ille, Vi cum
 pugna fuerat fortuna, fuisset. hic enim v: raque
 onitur. Fuisset tum illos ægre aliquot dies?]
 um totum interrogatiue pronuntiant, nempe, Fuisset
 los mihi ægre aliquot dies? At non quotidiana
 hæc angeret animum.] Cum amatorie loquatur
 ho, errant qui putant eum panitere sui desiderij.
 hoc est: nec maritus firmus videbitur fore. sed hoc
 facilius fuisse abstinere virgine intacta, quam ea
 ua iam consueuerit: & ideo subiungit, Dum expe-
 am mox veniat, qui hanc mihi animas consuetudi-
 Audio.] Audio per ἐγω. ἐγὼ dicitur modo à con-
 nte dictum Antiphonis. Audio.] Omnia deridet
 ia, cupiens fructum amoris vel periculis adipisci. Est
 udio ἐγὼ εἶπα pro non audio. hoc est, nihil dicis, Dum
 to quam mox veniat.] Non quando sed quàm ci-
 ua timet. Qui adimat hanc mihi consuetudi-
] Mire non amorem: tanquam amore carere potuerit,
 tudine non possis. Et nota proprietatem. nam consue-
 becialiter de comu dicitur. Alijs quia deficit quod
 t.] Magnificentius Alijs dixit, quam si diceret Mihi.
 quia superest, dolet.] Laboravit ut ostenderet plus
 olet quam AEgre est. & ideo insanum ait Anti-pho-
 ni in ea fortuna positus, quæ aduersa & contra-
 , idem patiaur quod miser. & est figura ὑπὸ ζευξίς.
 id utrunque AEgre est, sufficere potuit. Scire autem
 us & pronunciativæ, & per interrogationem hoc ἰ-
 pronunciari posse. Amore abundat Antipho.] Sic
 onunciandum, quemadmodū solet cum stomacho di-
 speranti cibum, Tu pleno ventre es. vult enim osten-
 tietatis hoc esse, non ratiocinationis, quod nunc que-
 Antipho. Tibi quia superest.] Id est, eo, quod deside-
 abundas. Ordo est, Tibi dolet, quia superest. Amore
 das Antipho.] Abundare dicitur qui successu pro-
 affluit. Lucil l. 3. - ille aliter abundans Cum septem

in incum Hispanis r. a. r. p. Amore abundas Antiph
 Hoc cum pronuntiatione infers. Nam tua quidem
 cle certo hæc vita.] Bene certo: quia supra omnia
 εἰσώεξ dixit. Vita hæc expetenda.] Vita dixit, ut o
 dret etiam si non felicitas, sed vita dicatur, optandum
 Vita autem & mores significat, & animum, & alimēt
 & spaciū viuendi: & fortunam accidentem viuenti
 ut modo. Expetenda optandaque.] Proprie dixit e
 tenda, optandaque: omnia enim quæ amamus, aut u
 stria, aut voto proueniunt: hoc est, aut in nobis sunt, an
 fortuna posita. Ita me dii bene ament, ut mihi lice
 Necessario iurat: quia quod dicturus est, solis ama
 bus uideatur esse credendum. Ita me dii bene ame
 mihi liceat tā diu quod amo, frui.] Opportunus
 in quo ostendatur, quā in magno amore sit possessus
 dia, cui per impeditur argumentum. Tam diu que
 mo, frui. Quamdiu uxore fruatur Antipho. An tan
 δὲ πῶς? Tam diu.] Tantisper, hoc est, vel tantillo te
 re. Quod amo, frui.] Deest Eo: ut sit, eo quod amo
 iam de pacisci morte cupio.] Paſſionem trans
 Tu conijcito cætera] Aut cætera abundat: aut
 per, ut sit, per cætera. Quid ego ex hac inopia nun
 piam.] Infortunium scilicet. Et quid tu ex ista co
 Fructum ac felicitatem. Ut ne addam.] πωράλει ψι
 ra, in qua uelut ex abundantia onumerantur adiecti
 genuam, liberalem nactus es.] Hoc natalium: illu
 rū est. Ut ne addam. ἡμῶν πωράλει ψι. Ut ne.]
 Græci ἡμῶν. Quod habes ita ut uoluisti.] Uoluisti
 distinguendū est: & sic legendū, Vxorē. Erit enim ἐμ
 κώπερον. Ut uoluisti uxorē.] Bona preparatio uxor
 zure. Sine mala fama: palam beatus.] Multi supe
 bus iungunt palam. Sine sumptu, ingenuā, liberal
 Cōtra ea quæ patitur, ista posuit, omnia huius in amo
 piā, suā inopiā: huius desiderii nullo cōstituisse sūprie,
 lenone fuisse emendā puellā: Huius ingenuā, suā ser
 ius liberalē, suā citharistriā: hūc nactū esse, se sectari
 huius uxorē, amicā suā: huius amorē maritalē esse, su
 lut prodigi, uelut scortatoris. Ni vnū hoc desit, an
 qui modeste istec ferat.] Modeste, moderate. Sall.
 Modestus ad omnia alia, nisi ad dominationem. Mod

modo. Et si tibi res sit cum eo lenone.] *Et modo
 annexa, sed inceptiva coniunctio est. Sallust lib. 2.
 Pari ferunt aduersus a. n. e. m. Sentias.] Sic alibi, Sic
 sensu. Ita plerique ingenio sumus omnes, no-
 nosmet pœnitet.] *παρὰ τὸ τρίτον. In Andria,
 plerique omnes faciunt adolescentuli. & est ἀεζαι-
 ον, Accede ad ignem hunc, iam calces plus satis. Cui
 negro est potestas.] *Post, deinceps. An de integro,
 integris rebus? Nostri nosmet pœnitet.] Panites
 qui parum putat, ergo ipsi nos, inquit, nostra conte-
 nus. Sic & in Ilicanton. At enim hic dices, Me quan-
 tic operis fiat, pœnitet. Quid velis: retinere, amare,
 erere.] *An coniunctim legendum est, Quid velis reti-
 nis duo sint, amare, amittere: quia & infra duo red-
 neque mihi sit amittendi, neque retinendi copia. A-
 radi propter amorem: retinendi propter patrem. Et
 eriectio ingemiscens est: ut, -hei mihi, quantum
 ium Ausonia, & quantum tu perdis Iule. Hei timeo
 .] *Quam recte iam timet: quia in metu semper est
 ga mali mens.*****

A C T V S I. S C E N A I V.

bici quadrati acatalectici, & trochaicis octonariis
 catalecticis permixtis. Senarij item.

G E T A. A N T I P H O. P H Æ D R I A.

Illus es Geta, nisi aliquod iam tibi consilium Iamb, quad,
 celere reperies: acat.

unc imparatum subito tanta te impendent
 ala:

neque vti deuitem scio, neque quo modo me
 de extraham.

non potest celari nostra diutius iam audacia)

si non astu prouidentur, me aut herum pes-
 ndabunt.

Quidnam ille commotus venit? G E. tum tem-
 nis punctum mihi

anc rem est: herus adest. A N T. quid istuc ma-
 est? Senarius,
 Troch. cat.

Quod cum audierit, quod, eius remedium in-
 eniam iracundiæ?

Loquarne?

Loquárne? incendam. taceam? infligem. purgá me? laterem lauem.

Troch. acata. Eheu me miserum: cum mihi paueo, tum Antipho me excruciat animi.

Eius in me miseret: ei nunc timeo: is nunc me reuerentiam absque eo effert,

Catalect. Recte ego mihi vidissem, & senis essem ultus iudicium.

Iambici acatalect. Aliquid conuasassem, atque hinc me coniecimus protinus in pedes.

Dim. troch. catalect. AN. Quam hic fugam, aut furtum parat?

Troch. ret. catalect. GE. Sed ubi Antiphonem reperiam? aut qua quaere in istam via?

PH. Te nominat. ANT. nescio quod magnum nuncio expecto malum.

Iamb. cat. PH. Ah, sanusne es? GE. domum ire pergam: ibi periculum est. PH. reuocemus

Monometer. Hominem. AN. Ita ilico. GE. hem.

hypercat. Satis pro imperio, quisquis es. AN. Geta. GE. ipse quem volui obuiam.

Troch. cat. AN. Cedo quid portas obsecro? Atque id (si potest) verbo expedi.

GE. Faciam. AN. eloquere. GE. modo apud portam. AN. mecumne?

GE. Intellextin? AN. occidi. GE. hem.

AN. Quid agam? PH. quid ais? GE. huius patrem occidisse me, patrum tuum.

AN. Nam quod ego huic non subito exitio reuerentiam inueniam miser?

Quod si eo meæ fortunæ redeunt, Phanium avertam, ut distrahar,

Nulla est mihi vita expetenda. GE. ergo istæc ita sint Antipho,

Tanto magis te aduigilare æquum est: Fortuna adiuuat.

ANT. Non sum apud me. GE. atqui opus est nunc cum maxime, ut sis Antipho:

Nam si te senserit timidum pater esse, arbitrabitur commouisse culpam. PH. hoc verum est. AN.

possum immutari.

uid faceres, si aliud quid grauius tibi nunc
undum foret?

um hoc non possum, illud minus possem. G E.
nihil est Phædria, sicut,

conterimus operam frustra? quin abeam? P H.
quidem ego. A N. obsecro:

si assimulabo, fatin' est? G E. garris. A N. voltum
templamini, hem,

sic est? G E. non. A N. quid si sic? G E. propemo-
n. A N. Quid si sic? G E. sat est.

istuc serua: & verbum verbo, par pari vt re-
ndeas,

iratus suis sæuis* dictis protelet. A N. scio.

i coactum te esse inutum: lege, iudicio, tenes?
uis hic est senex, quem video in vltima platea?

ipsum est: G E. ah, quid agis? quo abis An-
ho? mane.

inquam. A N. egomet me noui, & peccatum
um.

s commendo Pharium, & vitam meam.
eta quid nunc fiet? G E. tu iam lites audies:

olectar pendens nisi quid me sefellerit.
quod modo hic nos Antiphonem monuimus,

metipsum facere oportet Phædria.
ufer mihi, oportet: quin tu quod faciam, im-
ra.

Aemini si n' olim vt fuerit vestra oratio,
incipienda ad defendendam noxiam?

um illam causam, facilem, vincibilem, optumam.
emini. G E. hem, nunc ipsa est opus, aut si quid
oteit,

ore, & callidior. P H. fiet sedulo.

Nunc prior adito tu: ego in insidiis hic ero
centuriatus, si quid deficies. P H. age.

Ullus es Geta.] In hac scena serui concurrentis offi-
ium est, tendens ad perturbationem Antiphonis,

oportet abesse à conspectu patris usque ad cognitio-
neriam, & ut in spolia fabula Continuum celere.]

Hoc ce-

al. sæuidicis
verbis prote-
let. & sæuidi-
cis postulat
carnem.
Sena. Iamb.
hypercata.
Sen. cat.

al. Potes.

Hoc celere neutraliter dicitur. Subito tanta te impendent mala.] *Accusatio casus impendent. aut ad usque pro, in te, pendent mala. Cum supra Nullus es Getaxerit: hic transitum fecit ad primam personam. Quæ nō uti deivtem scio.] Ruina aut vitanda est: aut extrahenda sunt ex ea corpora, quæ oppresserit. Nam non potest lari nostra diutius iam audacia.] Bene nostra, quia partem maximam culpæ suæ tenet, ut magister. De tem.] Ante, quàm irruant. Inde extraham.] Cum irrurint. Celari.] Nigidius quærit, utrum plenum sit, an pressum? Quidnam ille commotus venit?] Modo commotus, perturbatus atque conterritus. Quidnam ille commotus.] Hic ostendit poeta idcirco confusum Getam duci, ut de eius metu Antipho terreatur. Tum tempore mihi punctum.] Punctum pro momentum, ut Lucianus in decimoquarto, Puncto vna hora* & qui quoque insit? Punctum.] Angustissimum spacium. Ad hanc rem ad deliberandum quod ago. Herus adest.] Vultus ac superciliis arduis hoc dicendum est. Quid istuc n est?] Mirè αὐτὸς τὸ, Herus adest, Quid istuc mali est, post ex persona Antiphonis: cui pro calamitate est patris uentus. Quod cum audierit.] Scilicet, quod uxorem ait Antipho. Quod eius remedium inueniam iracundix?] Plus est, quàm si diceret, nullum. Quod cum dixerit.] Bene non addidit, quid, secum enim loquitur. Quod eius remedium inueniam iracundix?] Proprie remedium, quasi iracundia morbus sit. Loquar incendam.] Quia iracundia ignis est. Taceam? in gem.] Instigari proprie fera dicitur. Purgem me? la rem lau em.] πῦρ ποιεῖν, πλὴν ὅτι πλὴν οὐκ. Loquar nec incendam. taceam: inst gem.] ἄγνοια ἄγνοια. L sunt quæ fieri in placando solent: aut loqui, aut tacere. quid vult sibi, purgem me, cum idem sit loquar? an quod potest purgatio & per defensorem patronium ve inducit quidam putant. Sed melius est hoc, ut perurbata & nullis imperitaque persone verba sine arte esse, & vim significati non habere. Cum mihi pæueo.] Cum præquam quod significat modo. Tum Antipho me excruciat animi.] τὸ ἰδιὸν πῦρ pro eo quod est, propter Antiphonem me excrucio. Me excruciat animi.] Sic in t*

Fecit animi ut incertus foret. Vesteres figurabāt: hanc
tionem. Eius me miseret, ei nunc timeo.] Misere
ritorium: Timeo de futuris. Eius me miseret, ei
timeo: is nunc me retinet.] Figura πολύπορον
ei, is. Is nunc retinet me.] Si retinet, quomodo ex-
iat? Nam absque eo esset.] Si ad eum res non perti-
, id est, si mea tantummodo peccatum esset hoc ipsum.
e ego mihi vidissem, & senis essem vltus iracun-
na.] Facete seruus occasionem melioris conditionis esse
mat fugæ causam, tanquam sibi per eam & liberta-
nus præstare possit, & prædam. Recte ego mihi vi-
m.] Ut dicimus, Vide tibi, & videte vobis. Et recte
sem pro providissem. Et senis essem vltus iracun-
na.] Senis maluit, quam domini dicere: ut in ipso nomi-
hortamentum impune fugiendi appareat. Et simul
non iram, sed iracundiam dicturus erat. Nam ira de-
: iracundia de moribus. Et senis vltus essem ira-
liam.] Non dixit euasissem: sed vltus essem. faciunt e-
serui fugiendo, ut dominos paniteat iratos fuisse. Sic
. Vltus virum, pænas inimico à fratre recepi. Aliquid
uasassem. Figuratum est à colligendis vasis. Hinc me
icerem.] ὠς τὴν, Recte ego mihi vidissem. Protinus
edes.] Protinan fuit: & sic Nigidus legit. Quam hic
um.] Conicerem in pedes. Aut furtum parat.] Ali-
conuasassem. Quam hic fugam, aut furtum pa-
] Iucunda ἀπὸδοσις. prius enim furtum, quam fuga
erere debuit. Sed vbi Antiphonem reperiam?]
pro ergo. ut sit, Ergo vbi Antiphonem reperiam? an
finis superioris sententiæ est? ut Sallust. Sed Metellus
teriore prouincia. Reperiam.] Si alicubi esset. Aut
quætere insitam via?] Si alicubi ambulat: omnis
qui quæritur, aut cessat, aut ambulat. Te nomi-
] Ad hoc diu auditur Geta, & ipse non videri adole-
ges, ut plus illis terroris incutiat, dum securus loquitur.
icio quod magnū hoc nūtio expecto malum.]
arte locutus est, nescio quod magnū hoc nuntio expe-
malum, pro eo quod est, nescio quod magnū malum.
hic mihi nūciaturum arbutur. Domum ite pergam.]
nos ἡδαιπικῶς dicimus, domum pergam. Ibi pluri-
in est.] Ostendit ab initio se domum pergere, & sic vi-

deur liberasse. Ibi plurimum est.] Scilicet propter
rem uxoris suæ. Plurimum.] τὸ πλεῖστον. Reuoce
hominem.] Comice & moraliter addidit hominem.
ilico.] Ille, reuocemus hominem dixit, hic, non pro
iussit Satis pro imperio, quisquis es.] Hic ostendit
pæ contumacia nullam auctoritatem reliquam in mag
Geta. Satis pro imperio.] Id est imperiose. Cedo
portas obsecro: atque id si potes, verbo expedi
re expressit affectum de timore properantis. Cedo
portas obsecro.] Ut, Si vera feram, si magna repen
Nam ferre & portare de nequius maioribus dicitur.
bō expedi.] Deest, vno. Eloquere.] Aliter ostendit
est, verbo expedi: dicendo, eloquere. Modo apud
tum.] Patrem vidi dicturus Geta, præuentus est.
quem timor intelligentem fecerat Hem.] Propria, &
cuique personæ exhibuit: celeritatem ex præfatio metu
Antiphoni, & tarditatem intellectus quieti pectoris
ro Phædræ. Quid agam?] Iam flet Antipho, & a
non intelligit Phædræ. Huius patrem vidisse me,
truum tuum.] Mirè poeta Antiphoni minus quàm o
ret, & Phædræ plusquam oportet, fecit loqui nunc.
Ille enim penè diuinat ex metu: hunc tardum securita
ci. Huius patrem vidisse me, patrum tuum.] R
utriusque proprium: ut & ille qui timebat. paucis intel
ret: & ille qui securus erat, pluribus edoceret. N
quod ego huic nunc subito.] Nam aut subiunct
coniunctio est superiori dicto, quod ait, Quid agam
ὡς ποφὴ est. Nam quod, pro quòdam. Hunc subito
tio remediunt.] Subito, & aduerbium & nomen est
Cum subito assurgens fluctu nymphosus Orion. Inuen
miser?] Cum ego sic ra dixerat, ἐμφατικῶς addidit, m
Quod si eo meæ fortunæ redeunt.] Tragice amato
negocium fortunas omnes dixit esse. Fortunæ redeu
Bene redeunt, quasi in peius: & à processu retro & in
terius. Phanium abs te ut distrahar.] Amatoria &
Φάνης per ἀπεποφίω. Abs te ut distrahar.] Non e
à me distraharis, & vide verbum vim coherentis oster
re. Nulla est mihi vita expetenda.] Nulla pro non,
nullius conditionis, quasi dicat, ne deorum quidem
mihi datus est sine te. Nulla est mihi vita expetend

Phanio Tanto magis te aduigilare.] *Ad vim au-*
antem non habet: ut edlaudabile, admirabile. For. eis
 uno. *Antiphonia. & Forsetis accusatiuus plu-*
gus. Antiphonia sum apud me.] Id agitur, ut supra dixi-
quem auctorem Antiphonia presens non fit: quem neq;
uenit contra partem aliquid dicere: neque rursus sum præ-
mi opprimi à patre, ex argumento est. Atqui opus
 nunc cum maxime, ut sis Antiphonia.] *Apud te, sub-*
itur. Nam si te senserit timidum pater esse, arbi-
 tur commeneruisse culpã.] *Sic Sallustius in historia,*
ducia, qua a. gumentis purgatiores dimittuntur. Nã
senserit timidum.] Timidũ pro timentẽ. Ut, Addit se
m, timidis que superuenit AËgle, Vergilius. Cõme-
re culpam.] Pro cõmisisse. Hoc verũ est.] Cõgrue fit,
Gesa & Phædria auditores sint, qui & absque amo-
ni: & hos oportet obij i pro Antiphonia, irato seni. Nõ
um immutariet.] Vim negantis hoc habet, quod ait,
utariet: ostendit enim nature sue timidita: em nullis
rationibus eijci posse. Quid faceres, si aliud quid
ius tibi nunc faciendum foret?] Bene grauius,
hoc graue, ut videas ipsam adhortationẽ vim habere
dentis, graue esse quod geritur. Cum hoc non pos-
illud minus possẽ.] Hoc intulit πικρὰ ἐπεροδία.
videbatur hac interrogatione adduci posse ad sen-
im percontantis. Et hæc ars est dialectica contra ἐπι-
o, cum male respondendo, callide interrogantis irrum-
s argumentum. Hoc nihil est Phædria, illicet.] V-
Hoc relatiuum? an Hoc cum contemptu, pro hic An-
nihil est. Sic Cicero in Verrinis, Etsi hoc nescio quid
uorem sciebam, pro hunc. Illicet.] Semper illicet finem
gnificat, ut actum est. Illicet.] Per οὐ γρονθῆν. Sic iu-
de consilio dimittebantur, suprema dicta cum præco-
entia set Illicet: quod significat Ire licet. Quin a-
a?] Hic terrore commouet Antiphonem. & quin
pro cur non. Et quidem ego.] Ordo, & ego qui-
& deest abeo. Quid si assimulabo?] Audacem
t. Obsecro, quid si assimulabo? Satin' est?]
morale vitium est ex conscientia pavor: ut ipse
ue Antiphonia nitatur contra, neque quicquam pro-
at. Satin' sic?] Hic locus actoris magis, quam le-

Foris est : ostenditur enim conari ad simulandam a-
 ciam, quo magis ridicula est formidolosa persona. *Pro-*
modum.] Et hoc non plenæ consensionis est. quod ait
pemodum. Sat est.] Non dixit bene est, sed sat est. &
 vix ad hoc ipsum esse peruentum. *Hem istuc serua.*
cendo serua, ostendit iam incipere deperire, quod sinx-
que assimilauit audaciæ. Hem istuc serua: & ver-
bo, par pari vt respondeas.] Animaduerte, &
doceat & commachineur artifex poeta, qui debitum
dai rebus atq; personis. Verbum verbo, par pari.
dixit: non tantum verbum verbo sed par pari. Ne te-
tus suis læuis dictis protelet.] Causale vim habet.
ait hic, Iratus: hoc est, qui ob præsentem iram veheme-
tecum agat. Protelet, & procelum, à πρὸς & ἐλάειν di-
est, quod est ante & trahere. Alij ab assiduo telorum
existimant dici. vt Lucretius, Undique procelo plag
continuato. hoc est tenore. Protelet.] Protrahat, p-
n-at, exagitet. Vi coactum te esse.] Mira breuitate
quo tota defensio continetur. & subauditur, Fac ri-
deas, aut quid tale. Inuitum.] Bene idem repetit ad c-
mandam memoriam trepidantis. non enim diuersa
sed repetuntur, vt teneri possit id quod cause opus est
vt coactum esse, idem significat quod inuitum. An i-
coactum inuitum iungendum est, quia interdum e-
nos cogimus propria voluntate? vt ipse in Andria, T-
ētus tua voluntate es. Scio.] Apparet hoc verbis co-
dici, vt manifestum sit absenti animo esse eum qui
itur. Tenes?] Exquisite addidit tenes, vt appareat.
phonem vult ostendere, quod horum nihil perturbat
uertat. Sed quis hic senex est?] S d, vt diximus
fitum significat ad aliam rem ab ea quæ agebatur. (
video in vltima platea?]) Sic dixit vltima platea:
admodum Verg. Inas obsedere fores. Iplus est.] E-
timidior est: & quia postea de proximo ipse agnoscit.
Non possum adesse.] Apparet ex conspectu par-
gis confundi, quam ex nuntio aduentus eius, filium
abis Antipho?] Sic Vergil. Quo fugis Aenea? &
fugitis socij? Sic enim loquitur, qui vult ostendere con-
nem locorum, in qua peruerso modo alius petatur,
linguatur. Mane, mane inquam.] Omnia hæc
singula

alarem vim in se reuocantis. Ah quid agis?] *Es*
urbani intercessis ris est dicere, quid agis: ut alibi,
Glyceriam quid agis? cur te is perditum? Egomet
noui, & peccatum meum.] Duo dixit, & ho-
em pauidum, & peccatum graue. Vobis com-
ado Phanium, & vitam meam.] Comice duobus
reulit: me, & peccatum m. um: Phanium, & vi-
me. um. & animaduerte quod amator prius ponit Pha-
n. quam vitam suam Geta quid nunc fiet?] Ap-
hac sic pronuntiantia, quali à desinitio dicuntur.
am lites audies, ego plectar pendens.] Non in-
quod quarebatur: sed verba sunt hominis omnia de-
mitis. T. iam lites audies, ego plectar pendens.]
audies: ego verberabor. ut alibi, Tibi erunt pa-
verba, huic homini verbera. Quod ipsum uire: non
s lites, sed audies. Ego plectar pendens.] Ple-
feriar: unde & plectrum, & plage dictæ. Sed
d modo hic nos] Deest tamen, ut sit, sed tamen.
osmetipfos facere oportet.] Quia Nos supra di-
a significatione actus proprii, Ipsis addit. Aufer mi-
oportet.] τὸ ἀντικεινὸν addidit mihi. sine hoc e-
plena sententia est. Quin tu quod faciam impe-
Mire ad omnia paratum se indicat, qui Impera di-
eruo. Meministine olim ut fuerit vestra ora-
] Mirè & confito, & oratione compendiosus est,
magis Phadriam proprijs consilijs ac domesticis per-
eret. Ut fuerit vestra oratio.] Ut magis excita-
non nostra dixit, sed vestra. In re incipiunda.] In-
unda proprie, quasi de re magna dixit. Sic alibi, Vi-
quod inceptet facinus Ad defendendam noxiam?
iam nunc culpam, alias pœnam. & est ἐπιπέσεις,
o quod est noxam. & hoc factum est propter iam-
z. Iustam illam causam, facilem vincibilem.
umam.] Considera singula, & inuenies. & nam-
ordine, & per ἀνέκω dicta. Causam pro defen-
e posuit. Et vincibilem, qua facile vincat. Nunc
est opus.] Causa scilicet. Meliore & callidio-
] Bene meliore & callidiore, quia tunc pro uisio
, nunc ipsum prælium. Fiet sedulo.] πῶς λέγει σε-
nam suffecerat, fiet. Nunc prior a dito tu.] Ἀδύσο,

quasi ad prælium. Vergilius, Nec quisquam ex agm
 tanto Audet adire virum. Ego in inñdijs hic ero.]
 μετάφορα de re militari est. Succenturiatus.] Succen
 riati dicuntur qui explendæ centuriæ gratia subijciunt
 ad supplementum ordinum. Et est translatio à re milita
 Age.] Potuit dicere, vero, aut ita: sed age dixit, quod
 bum vim hortantis maximam præbet.

ACTVS II. SCENA I.

Iamb. quad. acat. & senarij.

DEMIPHO. GETA.

PHÆDRIA.

Si corripis

Ita, Trochai-

cus est.

* Troch.

Iamb.

Iamb. cat.

ITáne tandem vxorem duxit Antipho iniu
 meo?

* Nec meum imperium: age, mitto imperium: n
 simultatem meam

Reuereri? saltem non pudere? ô facinus audi:
 ô Geta

MONITOR. GE. vix tandem. DE. quid mihi dicent? :
 quam causam reperient?

DEMIROR. GE. atqui reperi iam: aliud cura. DE. an
 hoc dicent mihi?

Inuitus feci: lex coëgit: audio, & fateor. GE. places
 DE. Verum scientem, tacitum, causam tradere a
 uersarijs:

Etiámne id lex coëgit? PH. illud durum. GE. ego e
 pediam: sine.

DE. Incertum est quid agam, quia præter spem, at
 incredibile hoc mihi obtigit:

Ita sum irritatus, animum vt nequeam ad cogita
 dum infitueri.

Quamobrem omnes, cum secundæ res sunt ma
 mè, tum maximè

Meditari secum oportet, quo pacto aduorsam:
 rumnam ferant,

Pericla, damna, exilia: peregre rediens semp
 cogitet, (bum fili:

Aut filij peccatum, aut vxoris mortem, aut mo
 Coram

munia esse hæc: fieri posse, vt ne quid animo
sit nouum.

icquid præter spem eueniat, omne id deputare
esse in lucro.

. O Phædria incredibile est, quantum herum an-
teco sapientia.

ditata mihi sunt omnia mea incommoda, herus
si redierit,

lendum vsque in pistrino: vapulandum: haben-
læ compedes:

us ruri faciendum: horum nihil quicquam acci-
let animo nouum.

icquid præter spem eueniet, omne id deputabo
in lucro.

quid cessas hominem adire, & blande in prin-
cipio alloqui?

. Phædriam mei fratris video filium mihi ire Senarij.
obuiam.

. Mi patruæ saluæ. DE. saluæ: sed vbi est Antipho?

. Saluum venire. DE. credo: hoc responde mihi.

. Valet. hic est: sed fatin' omnia ex sententia?

. Vellem quidem. PH. quid istuc? DE. rogitas
Phædria?

nas me absente hic confecistis nuptias.

. Eho an id succenses nunc illi? GE. ô artificem
roborem!

. Egône illi non succenseam? ipsum gestio dari

mi in conspectum, nunc sua culpa vt sciat

quem patrem illum, factum me esse acerrimum.

. Atqui nihil fecit patruæ, quod succenseas.

. Ecce autem: similia omnia: omnes congruunt:

cum cognoris, omnes noris. PH. haud ita est.

. Hic in noxa est: ille ad defendendam causam
dest.

im ille est: hic præsto est: tradunt operas mutuas.

. Probe eorum facta imprudens depinxit senex.

. Nam ni hæc ita essent, cum illo haud stares

Phædria.

. Si est patruæ, culpam vt Antipho in se admi-
terit,

Ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans:

al. st. Non causam dico, quin quod meritus * est, feras

Sed si quis forte malitia fretus sua,

Insidias nostræ fecit adolescentiæ,

Ac vicit: nostrane ea culpa est, an iudicum?

Qui sæpe propter inuidiam adimunt diuiti,

Aut propter misericordiam addunt pauperi?

GE. Ni nossem causam, crederem vera hunc loqui

DE. An quisquam iudex est, qui possit noscere

Tua iusta, ubi tute verbum non respondeas,

Ita velle fecit? PH. functus adolescentuli est

Officiam liberalis: postquam ad iudices

Ventum est, non potuit cogitata proloqui:

Ita eum tum timidum oblitus fecit pudor.

GE. Laudo hunc: sed cesso adire quamprimum se

Here salue saluum te aduenisse gaudeo. DE. ob

Bone custos salue: columen verò familiæ,

Cui commendavi filium hinc abiens meam.

GE. Iam dudum te omnibus nos accusare audio

Immerito, & me omnium horum immeritissime

Nam quid me in hac re facere voluisti tibi?

Seruum hominem causam orare leges non sinunt

Neq; testimoniij dictio est. DE. mitto omnia: add

Istuc, imprudens timuit adolescens, sino:

Tu seruus: verum si cognata est maxime,

Non fuit necesse habere: sed id quod lex iubet,

Dotem daretis: quæreret alium virum.

Qua ratione in opem potius dacebat domum?

GE. Non ratio, verum argentum de erat. DE. sum

Alicunde. GE. alicunde? nihil est dicto facilius.

DE. Postremo, si nullo alio pacto, vel scenore.

GE. Hui dixi palchre, si quidem quisquam cred

Te vivo. DE. non, non sic futurum est: non potes

Egone illam cum illo ut patiar nuptam unum di

Nihil suauem meritum est, hominem commostra

Mihi istum volo, aut ubi habitat, demonstrarier.

GE. Nempe Phormionem. DE. istum patron

mulieris.

GE. Iam faxo hic aderit. DE. Antipho ubi nunc

PH. foris.

Abi Phædria, cum require, atque adduce huc.

H. eo

ta via equidem illuc. & E. nempe ad Pamphilam.

At ego deos peratens hinc salutarum domum

portans ad libo ad forum, atque aliquot mihi

icos aduocabo, ad hanc rem qui adfient,

ne imparatus sim, cum adueniat Phormio.

Itane tam rem uxorem duxit Antipho iniussu meo?

hac scena accusatio est, & contradictio per remotiuam

litatem. ergo controuersia. Itane tandem uxorem

dit Antipho.] Hic exemplum vite est, in quo specta-

, nullam esse tam iustam, & grauem iracundiam pa-

, que non & fiducia defensoris, & interuallo tempo-

ruanescat. Itane tandem uxorem duxit Antipho

issu meo?] Non potuit uehementius incipere, quam ut

crimen, quod obiicit, miraretur. Itane tandem ux-

orem duxit.] Tandem hic expletiuæ cõiunctio: ut Cic. Quo-

; tandem abutere Catilina patientia nostra? Itane tan-

dem.] Hic totus versus in hoc est, an factum sit, quid fa-

ctum sit, à quo factum sit, in cuius iniuriã factum sit. Nec

cum imperium.] Rara ἀποπώμη πρ. Nam non sequitur

l. Intulit n. Age. Subauditur autẽ Reuereri. Sic Lucre-

*s, Nonne videre * Age mitto imperium: non simul-*

em meam reuereri.] Ut Vergilius, Cuius ob auspi-

um infaustum, moresque sinistros. Age, mitto.] Le-

uatur & Taceo. Simultatem.] Iurgium, contentionem.

non pudere?] Hoc absolutum est, & nulli adaexum.

non pudere?] Hic Nigidius adnotauit, neminem vide-

pudere ante delictum. Vix tandem.] Conuenit hoc di-

uum ei qui iam pridem se male audire putat: & ideo sero

videtur ad hunc senex peruenisse: cum ille metuens, se pri-

us ad accusationem crederet: An, Vix tandem, ad hoc

peruenit: quia ille Monitor dixit, quasi dicat, Vix tandem

delictum est, ut senex me laudare ceperit: quia monitor,

quauis in contrarium dixerit, tamen est nomen laudis.

Vix tandem.] ἐγώνεια. quasi dicat, Pendẽ mei oblitus est.

An quia tarde ad ipsum peruenit senex: quem ille ob con-

uenientiam à se capturum esse credebat. Quid mihi di-

cent? aut quam causam reperient?] Quid dicent? si

negare voluerint: quare causam reperient? si purgare. *in*ne enim crimen a defensoribus aut negatur, aut purgatur Demitor.] *Pro*nescio, nam admirationem ignorantia, cit. Atqui reperi iam, aliud cura.] *Eo* animo hoc dico quo supra dixit: *Vix* tandem, & cum ille pluraliter reperiens dixerit, hic singulariter reperi respondit: quasi in solo sit crimen. Inuitus feci: lex coegit.] *Bene* poeta in scire facit senem, quid istius dicturi sint: ut videatur fra posse qui iam partem defensionis admittit. Illud durum Illud durum dicit, qui supra dixit: Atqui reperi iam. Causam tradere aduersarius, illud durum. Ego expediam, ne.] *Vide* preparationem futuræ defensionis, quam hoc modo Terentius intulisset, incredibile videretur si subito sedatum senem. Incertum est quid agam.] *Non* iam fracta indignatio est. Nam in his verbis, non iam ira, admodum moror est. Quia præter spem atque incredibile hoc.] *Vergilius*, Hunc ego si potuitantum sperare colorem: Et perferre soror potero. Atque incredibile hunc mihi obtigit.] *Gratius* est, incredibile, quam præter spem, & ideo posterius & in actu est. Obtigit.] *Pro* accidit, cuius reciprocum est, si quis bonum accidisse dicat, non obligasset. Ita sum irritatus.] *Irritatus*, provocatus, in iram impulsus, hoc est, commotus & perturbatus. Atque ut nequeam ad cogitandum instituire.] *Bene* instituire dixit: quo verbo quies ostenditur cogitationis mentis, quæ nunc non adest. Cum secundæ res sunt maxime.] *Ut*, Nudus ara, sere nudus: hyems ignava color. Et bona sententia: tum maxime sapienti metuendum, quo tempore maxime securus est stultus. Meditari secum oportet.] *Bene* additum secum. insani enim videbitur, hunc palam agere. Aduersam ærumnam ferant.] *Abundant* aduersam. Pericla, damna, exilia, peregre rediēs semper cogitet, aut filij peccatum, aut vxoris mortem. Superiora & videri; inferiora, intermixtis coniunctionibus Sallust. Nam quidem Pyrrho, Hannibali, æque & terræ. Peregre rediens semper cogitet.] *Mirè* à genere ad speciem non semel transit. Nam quum dicit, peregre rediens iam de se loquitur, sed laenter. Semper cogitet.] *A* singulari ad pluralem transit. supra dixit omnes: at nunc cogitet. Et est ordo, Semper peregre rediens, quicumque peregre

Aut filij peccatum, aut vxoris mortem, aut
 um filiæ.] *Quamuis iratus filio, non potuit tamen
 , filij mortem. Conuenit autem seni vxoris mortem
 mare magnam incommodum. Aut filij peccatum,
 oris mortem, aut morbum filiæ.]* *Varie post e-
 rationem conclusam hac etiam intulit. Verg. Sed neq;
 rum s; luxæ ditissima terra, Nec pulcher Ganges, atq;
 urbidus Hermus, Laudibus Italiae certent: non Ba-
 ec Indi, Totaq; thuriferis Panchaia pinguis arenis.
 nunia esse: hæc fieri posse.]* *Ordo est: Semper co-
 omni una esse, & fieri posse peccatum filij, vxoris
 n, filiæ morbum. Communia esse.]* *Commune est,
 ccidere omnibus potest. Quicquid præter spem
 at, omne id deputare esse in lucro.]* *Vide iam
 fractum non culpam filij magnam ducere: sed ideo
 ari, quod non crediderit peccaturum, in quo ipse se
 endit: & quod à prelatoribus dici solebat, hoc dicit:
 nia esse, & fieri posse. Herum anteeo sapientia.]
 r ante eo: sed pro coniuncti uo pronuntiandum, an-
 ro ante eo. Meditata sunt mihi omnia mea in-
 oda.]* *Nimis comice nõ clades, aut ærumnas posuit
 sed incommoda: molere in pistrino, vapulare, habe-
 pedes, & cetera: cum hoc nomen leue quiddam si-
 e, ut ipse in Eunuchio, Imo enim infeliciter: nam in-
 da alia sunt dicenda Parmeno. Herus si redierit.]
 ro Cum: aut seruiliter, ut dubitet ex voto suo, v-
 ominus redeat, an non: quod cupit. Molendum es-
 istrino.]* *Facere enumerat seruus vniversa suppli-
 cõditionis. excepta cruce & furca: quarum pœnam
 extenuare non potuit. Habendæ compedes.]* *Vi-
 locutionem seruil: personæ dedit Terentius. nam in-
 set; si diceret, habēdas compedes, vnde quidam non
 usq; legunt. Opus ruri faciundum.]* *Varie, mo-
 a, vapulandum, compedes habendæ, opus ruri fa-
 m, & supra verba gerundia sunt, infra participia.
 n nihil quicquam animo nouum.]* *Recte addi-
 no, omne enim quicquid acciderit, nouum erit, sed
 mo. Horum nihil quicquam.]* *παιδείων quar-
 oram nihil quicquā accidet animo nouum.]
 illud sapientis Seneca, non vlla laborum, O virgo*

*nova mi facies inopinã ve surgit. &, Arma parate an
& spe presumite bellum. &, Hunc ego si potui tantun
rare dolorem, Es perferre soror potero. Quicquid pi
spẽ eueniet, id deputabo esse in lucro.] Totidẽ
est vsus, quos senex ad irrisionem eius. Sic & in Adelp
spicere tanquam in speculum in painas Demia iube
mne id deputabo esse in lucro.] Hoc idẽ senex op
feri dixit, quod hic facit, ergo sapientior Geta. Sed
cessas hominem adire?] Bene adire, quasi terribili
pugnaturum. vt Vergil. Audet adire virum. &, Hon
comice addidit. Et blande in principio alloqui.]
monuit, non perpetuo blande, sed in principio agendu
cundum præceptum Socrætis, qui ait, * Phædrion
fratris.] Hæc verba ostendunt, quæ in mihi pectore iu
tur Phædrion. Mi patru e salue.] Mi, vim blandimen
bet, nam significat Meus. Salue, sed vbi est Antip
Bene expressit promptum animum ad litigandum, &
addita salue, & potius ad iurgium præuertendo. Sa
venire.] ἐκ δὲ τῆς ἑξῆς vel δὲ τῆς τῶν πρῶτος secunda. Gaudet
subauditur: quod nisi acceperis, non intelliges cur
sponderit, credo. Saluum venire.] Iracundiam fr
conatur obsequio & mora. Saluum venire.] Alter
ratio & ad leniendum, & ad criminis dissimulationem
& tertio addit, Satin' omnia ex sententia? Valet. [H
torie dissimulat: atque ita respondet, quasi senex non
quærat: sed de salute sollicitus sit Anuphonis. Cred
respõde mihi.] Hoc incerta distinctione pronüciatu
satin' omnia ex sententia?] Quod vulgo, Omnia
Et deest quæris, aut quid tale. Vellem quidem.]
hoc verbum dolentis est, ac negantis euenire quod
Quid istuc est?] Magnam vim habet contra iram
modi interrogatio. Bonas me absente.] Mire con
dinem expressit, dicẽdo bonas. Bonas me absente.
ma criminis. Bonas me absente hic cõfecistis nu
Crimea in duob. esse demonstrat: quod non bonas, &
absente patre. Eho, an id succenses nunc illi?] H
debat interrogatio, vt tam integris reb. admiraretur
senem. O artificem probum. ἐργονεία nam non e
fex, cuius deprehenditur iocus. Gestio.] Plus gestio
volo. Dari mihi in conspectum.] Non dixit venir*

sed dari, ut reum. Lenem patrem illum.] O aru-
 poetæ, in medi. patris seuitia mentorem leuitatis in-
 , ut ostendat quam facile placari possit. Lenem pa-
 illum, factum me esse acerrimum.] Nota autem
 enim seni acerrimum, sed acerrimum reddidit, &
 uit gradum positiuo superlatiuum apponēs. Lenem
 illum factum.] Sic Verg. Quantum mutatus ab
 estore. Atqui nihil fecit patruē.] Summa contra-
 nis. & non dixit, leniter peccauit: sed nihil fecit: neq;
 punias: sed quod succensens, id quod leuissimum est.
 autem similia omnia.] Ecce autem, vox est apta his
 noua & impulsu animo acciderunt. Sic Vergil Ecce
 emini à Tenedo tranquilla per alta. Similia omnia:
 es congruūt.] More stomachantis omnia & omnes,
 dicit quæ ad duos pertinent. Vnum cognoris, o-
 noris.] Iterū non duos sed omnes. & varie cognoris
 Vnum cognoris, omnes noris.] Sic Verg. Accipe
 Danaūm insidias, & crimine ab vno Disce omnes. Hic
 xia est, ille ad defendendam causam adest.] Hoc
 pho non sine quadam delectatione dixit, quam tamen
 t, ob iram presentem. Cum ille est. hic præsto est.]
 loco reddidit Cice. illum locum in Verrinis, Qui ciues
 erant, si Siculi essent, tum si eorū legib. dari oporteret:
 iculi si ciues Romani essent Nam subauditur ad. Qui
 Romani erant, Iudices dabantur, ad. Si Siculi essent,
 dicitur Rei. Cum ille est.] *Σύμφωνα* secundum, nam
 e subaudiendum est in noxia. Hic præsto est.] Ad
 idendam causam, subauditur. Probè eorum facta
 rudens.] Ideo imprudens: quia nescit in amore ciuiba-
 æ esse Phædriā. Imprudens.] Modo insciens. Nam ni-
 ita essent, cum illo haud stares Phædria.] Vide
 admodū iam præstruat poeta ad ea, quæ futura sunt,
 diu adūm amorem Phædriæ. Cum illo haud stares
 dria.] Cum Antiphone scilicet. Et cum illo autē pro
 n eius parte stamus, pro quo facimus. Sic Verg. Inppi-
 ic stat. Si est patruē, culpam ut Antipho in se ad-
 erit.] Principium per insinuationem subtilem. Et ho-
 locutio, Si est ut admiserit: pro, si admisit. Si est pa-
 , culpam ut Antipho.] Oratorium principium. In se
 miserit.] Bonq ornatu addidit, in se: cum & sine hoc ple-

num videri possit. Et hic est, quem Cic. succum orationis pellat. Ex qua re minus rei foret ac famæ.] Ne comparatiua qualitas est, pauperis* neq; strenui. Et. in negotio nuptiarum duab. rebus consuli, rei & famæ est facultatib. dotis, honestatiq; natalium. Ex qua re minus foret.] Hac tractatio est criminis oratoria, in quæ defensor accusat crimen, reumq; purgat. Ex qua re.] *venuste insertum Re, cum præposuisset culpam. Minus foret.] Quia pauperem. Famæ.] Quia ignobilem. Imperans.] Consulens, prouidens, moderatus: vt, iam sic curuis male temperat vnda carinis. Non causam quin quod meritis est, ferat.] Rhetoricum Teógn huiusmodi exceptionibus: quo vti solet qui propositæ fiduciam gerit. Si hoc, aut illud, non oro veniam, nec precor pœnam. Quin quod meritis.] Hunc defensor magis & non iudicem dicam: sed hic colligitur patrocini autoritas. non enim dixit, quod voluerit: sed quod ius sit, manente eo, si peccauerit tamen. Sed si quis malitia fretus sua.] Forte, quasi non defensurus, nihil causam cogniturus aduenerit, nec contendit velle quod dicit, ne sollicitum faciat ad credendum. Sic Verg. Sinon, Dum vela darent, si forte dedissent. In nostræ fecit adolescentiæ.] Bene se adiungit ad crimi-
 vi eleuet culpam. Insidias nostræ fecit adolescentem. Mirè insidias dixit, vt diu comparata causa, per ignorantiam doloq; capti videantur. Adolescentiæ.] Oportet potius commemoratio τῆς τῶν συνηθισμένων. Nostræ culpa est, an iudicium? &c.] Potentior facta semel est τῆς ἐρωτησῆς, & oratoriæ, Nostræne culpa, an iudicium duplex μετὰ τῆς ἐρωτησῆς, altera in accusatorem, altera in iudicem. Et bene suam miscuit personam, vt ream subleuet e merito, & multitudine reorum. Nostræne culpa a iudicium?] Mirè assurrexit in fiduciam defensoris. nam supra de Antiphone dixerit, nunc intulit nostram. Quippe propter inuidiam adimunt diuiti.] Notum ab illis qui inuident. Aut propter misericordiam addunt? perierit?] Posteriores causam honestiorem posuit, ne non Antiphonem defendere, sed accusare iudices videretur. propter misericordiam.] Primum ἀντίφωνα. Et orationis naturam iudicem, τῶν δὲ δικαστῶν ἐξέπεισεν. Ni nosse ca-
 credo*

em vera hunc loqui.] *Suauissimè laudauit ora-*
qui omnia ad persuadendum idonea aduocans, so-
nsurum non adduxit ad credendum. Ni nossem
hunc, crederem vera hunc loqui.] Oblique poeta se
is. An quisquam iudex est, qui possit, &c.]
et iam per se ipsum seni esse, verū aduersarium fuis-
simonem, non subiectum atq; appositum sycophan-
de ad aliud transi, vt accuset segnitiam in respon-
quæ leuior culpa est. Ita, vt credentibus mos est,
m seni singula extorquentur è manibus. Tua iu-
iserte magis, & absolutè, tua iusta, quàm si aliter
Vbi tute verbum.] Non dixit, parum dicas: sed
ita vt ille fecit.] Vade scit? an illa poeta virtus
d'omnia ante inducit cognouisse: ne in scena hac, vt
udians, tragicis motibus insaniret? Functus ado-
uli est officium.] Oratorie crimen quod obiectū
urgauit modo, sed etiam ad laudem cōuertit, quod
s' & tuorum dicunt & hoc de Apollodoro. Functus
cento'li est officium liberalis.] Deriuatio cause.
renitis status. Functus adolescentuli est offi-
beralis.] Ingeniose non negauit hoc crimen, occu-
landis de confessione sumpturus. Officium libe-
Potenter officium nominat, quod ille crimen appel-
bet, functus officium, accusatiuo, quod nos ablati-
equam ad iudices ventum est, non potuit co-
*proloqui.] Hec apud oratores *μὲν* *τε* *αἰτίας* *δι-*
oc est translatio cause facti: quem vulgo colorem
nt. Non potuit cogitata proloqui.] Ergo quod
et inuoluntate est quod nihil dixit, pudoris. Ita cum
audum.] Timidum, perturbatum. Plautus, Nam
*ari timida es. Et ipse in *Adelphis*, *Me miserā, quid-*
quod sic video timidum, & properantem Getam?
hūc, sed cesso adire? Satis defensionis, xbi Ge-
ad. re non timeat dominum. Here salue: saluum
eniss' gaudeo.] Principium à benevolentia. Es
mitatiam apertissimam seruo calido. Credasne hunc
supra dixerit. Herus si ed. erit, molentis esse in pi-
apulandū, &c. Oh bone custos a. ue.] Ab ini-
motus seruatus est seni nam idē hoc est quod si-
t, O Geta monitor. quanquam per adē quā plus si
*gnificat***

gnificat quod dicit, Bone custos: quã quod supra *Moi*
Columen verò familiæ.] *Columen*, *culm*. n. an col
columna? vnde *columellæ* apud veteres, dicti *serui*
ris domus. *Lucil.* 22 *Servus* neq; infidus domino, neq;
tilis cuiquam. *Lucilij columella*, hic *frater* *Tubero*.
in millesimum annum eorũ columine ciuitas cõmet
Horatius contra pro *columine columna*, *Iniurioso* n
proruas stantem columinam. *Ennius* 10. *Regni* * *ver*
summam vero columnam. *Columen* verò familiæ
stentatio, vel *decus*. vnde *colũne* dictæ, & *moralis* a
ẽ *ẽpovẽta*. Cui cõmendavi filium hinc abiens n
Duplex accusatio est de eo quod fecerit. Hæc conueni
eas personas, quas spectare non oportuerit. Iam dudum
omnes nos accusare audio immerito.] *Vide qu*
his verbis etiam vultus quidã serui contumacis app
ẽ *versute mali*. & hoc est quod dixerat, *Ego in insia*
ero succenturiatus. *Immerito*, & *me omnium hi*
immeritissimo.] *Tantum impudentiæ superest, vt*
lum se, sed alios etiã defendat. *Horum omnium ir*
ritissimo.] * *horum* & sic nos hanc & hunc dicim
quid me in hac re facere voluisti.] *Bona excepti*
cutus est, quasi in aliis omnia fecerit. *Immeritissim*
paruo, falso, de aduerbiis est in o desinentibus. In
voluisti tibi.] *Quã contemnat irã domini, vt h*
purgator videatur, ex hoc apparet, quod addit Tibi
nim dicere solemus, Quid tibi vis faciam? cum alie
gotio frustra nos ostendimus laborare. *Seruum h*
nein causam orare leges non sinunt.] *Hoc noi*
ignoranti dicit: sed stomachose admonet, velut stultu
rem manifestam nõ cogitet. *Seruum hominem ca*
orare leges non sinunt.] *Vetuste hominem*. *Salu*
Iugurtha, cum interim Hæmplat r. periretur occu
in tugurio mulieris ancilla. *Seruum hominem ca*
orare leges non sinunt.] *M rẽ extenuauit condu*
suam, dicendo, Non me, sed seruum. & addendo *Hon*
moraliter locutus est. Sic *Vergil. Venerat antiquus* C
de finibus Aeron, Gratus homo. Causam orare.] 2
proprie. Sic *Vergil. Orabunt causas melius*. *Neque*
monu dictio est.] *Vis scire, inquit, quã non lice*
no pro domino dicere? Nec restis loco produci potest.

nonii dictio est.] *Variè: non enim dixit, Neq; testis
 am dicere. Mitto omnia.] Et iam hoc perdidit se-
 nod videbatur validum ad accusationem. Ita gradatim
 singula subducuntur, & accusationis impetus e-
 cit. Adde istuc, imprudens timuit adolescens.]
 omnia verba causalem ad argumentandum vim ha-
 Mitto, sino: vim habeat contra voluntatem conce-
 Imprudens timuit adolescens, sino.] *ἔμπεδον ἄγ-
 ρουχόντος. Et singula pronuncianda, ut plura vi-
 ur. Tu seruus, verum si cognata est maxime.]
 bventu huius propositionis, in qua pars legis ostendit
 Poeta præparat locum fallaciæ Phormionis de do-
 pienda. Verum si cognata est maxime.] *τὸ ἰδίω-
 addidit maxime. nam siue est cognata, siue non est:
 cepit τὸ μέγιστον ἢ τὸ ἐλάχιστον, hoc est, non dicitur maxime
 ta, & cognata minimè: sed aut est, aut non est. alij
 tinant, Non fuit necesse maxime habere. alij, sed id
 lex iubet, maxime dotem daretis. Sed, id quod lex
 ;, dotem daretis.] Id quod lex iubet, ordo. sic Verg.
 m, id quod multo tute ipse fatebere maxime. Quære-
 ium virum.] Quæreret, quàm idoneum est ad signi-
 onem odiorum. Vergil. Quærat sibi fœdera Iunius.
 ratione inopem potius ducebat domum?] *Μισ-
 onitu intulit quod minus momenti habet aduersus eos,
 ccusantur quàm illa superiora. Inopem potius du-
 t domum.] Non inopem potius: sed potius ducebat
 stinguendum esse. Non ratio, verum argentum de-
] Hoc ita ludibundus absoluit Geta, ut etiam quasi
 cū respondeat. Alicunde, nihil est dictu facilius.]
 quasi subridens, & averso ab illo vultu pronunciatis
 quod genus actionis, securitatē ostendit hominis ma-
 la dicens. Alicunde.] Demipho Alicunde ad facili-
 retulit: hic sic intelligere se fingit, ut quasi non habens
 Demipho de proximo a quo dicere incipiat, dixerit A-
 de. Nihil est dictu facilius.] Mirè, ut solet, prover-
 no dissoluit totam senis intentionem ut in Heautons.
 si hoc pater rescuerit. Quid si redeo ad illos qui a-
 Quid si nunc cælum ruat? Postremo, si nullo alio
 o, vel fœnore.] Ostendit se senex hac perdere, cum ab
 alia transcendit exclusæ. Dixit pulchre, si quidē
 quis-****

quisquam crederet.] *Vide quàm non labore ad redendum Geta: siquidem illi per ἐρωτεύω r spondit. Cret.] Pecuniam committeret. Non, non sic futurum non potest.] Hic iam palma locus est debite poetæ. si dem & omnia & obiecerit Demipho, omnia soluerit quibus actis sola irrationabilis exclamatio relinquenda. Non, non sic futurum est: non potest.] *Mo abnegatio frequenti repetitione firmata. Egone illum cum illo ut patiar nuptam vnum diem.] Hic quo supra dictum est, Illene indotatam virginem, a quo ignobilem daret illi? nunquam faceret. Egone illum illo ut patiar nuptam?]* *Hic iam præstruitur quàm lè triginta minas perditurus sit Demipho, dum illam excludere. Nihil suaue meritum est.] Ordo & sensus est, Nihil mihi mercedis suaue est: ut ego illam cum illo ptam feram. Suaue meritum enim, suaue mercedem significat. Hominem cōmonstratier.] Bono ordine per ad Phormionem: à quo magis dominabitur. Aut ubi bitet demonstratier.] Mirè ostendit quàm hic senex temnat Phormionem modo à quo mox s̄perabitur. Patronum mulieris.] Hic cōtemprium aduersarij, e fiduriam monstrat. Antipho ubi nunc est?]* *Mitius quærit ubi sit Antipho: & vtrum amatæ adhareat, si liter quærit; quod seruus intelligens, respondit Foris. hic a derit.] Verg Haud sibi cum Danais rem faxo, & be Pelasga. Foris.] Foris dixit, cum fugisse cum sciat. Phædria, eum require, atque adduce huc.] *Oppona & apta simplicitas attribuitur Demiphoni, nihil de Phædria iussu cantu. Eo recta via equidem illuc, amatorem ostendit Phædriam: & simul id agit, ne in speculum patris veniat Antipho. Nempe ad Pamph. Nisi hoc Geta dixisset, non intelligerent spectatores. dixisset Phædria. At ego deos penates hinc salutari domum deuortar.] Nulla mentio fit vxoris apud Demiphonem. non enim conuenit argumento ut habeat. que quid in Cilicia gesserit, demonstratur, ideo, quia dictum est, Noster in Ciliciam ad hospitem antiquum: csa enim quaestita est cur abesset, dum vxorem dicat Antipho: & causa ex argento, id est, auaritia, quo minus deatur patri nurrum pauperem, qui ob spem lucri ab***

in Ciliciam nauigabit. Hinc salutatum.] *Ab hoc lo-*
salutatum.] Adoratum prima post reditum prece-
deortar.] Bene deuortar, quasi de via. Atque aliquot
in amicos aduocabo.] Iam preparat ridiculam ad-
uocacionem: quia plures adhibendo iuriconsultos incer-
reddetur. Amicos aduocabo.] Amicos & pro te-
ib; & pro aduocatis veteres posuerunt. Adfient.] Pro-
adfient. adesse enim dicuntur aduocati. Ut ne impa-
.] Pro non.

ACTVS II. SCENA II.

Phaenicia octonarij catalectici præter duos extremos.

PHORMIO, parasitus. GETA.

Ue patris ais conspectum veritum hinc abisse?
 E. admodum. (nem?)

Phanium relictam solam? G. sic. P. & iratum se-
 oppido. P. H. ad te summa solum Phormio re-
 n redit:

hoc incristi, tibi omne est exedendū: accingere.
 obsecro te. P. si rogabit? G. in te spes est. P. * ec- al, ecce rem.
 erc.

si reddet? G. E. tu impulisti. P. H. sic opinor. G. E.
 oueni.

Quo senem: iam instructa sunt mihi corde con-
 sa omnia.

Quid ages? P. H. quid vis, nisi ut maneat Phaniū,
 que ex crimine hoc

honoris eripiam, atq; in me omnem iram de-
 rem senis? (mio)

Vir fortis, atq; amicus. verum hoc sæpe Phor-
 or, ne istæc fortitudo in neruum erumpat de-
 que. P. H. ah,

ita est: factū est periculū: iam pedū visa est via.
 me censes homines iam deuerberasse vsq; ad
 nem

ites, tum ciues: quo magis noui, tanto sæpius?
 dum, an vnquam iniuriarū audisti mihi scri-
 um dicam?

Quid istuc? P. quia NON RETE accipitri tendi-
 st, neque miluio,

Qui male faciunt nobis: illis, qui nihil faciunt, tēditur.
 Quia enim in illis fructus est, in illis opera ludita.
 Aliis aliunde est periculum, vnde aliquid abra-
 potest: (mur

Mihi sciunt nihil esse: dices, ducent damnatum de-
 Alere nolunt hominē edacem: & sapiunt mea qu-
 dem sententia,

Pro maleficio si beneficiū summum nolūt redde-
 GE. Non potest satis pro merito ab illo tibi refe-
 gratia.

PH. Imò enim nemo satis pro merito gratiam re-
 refert. (ne

Tēne a symbulum venire vinctum, atq; lautū ē ba-
 Otiosum ab animo: cum ille & cura, & sumptu a-
 sumitur:

Dum tibi sit quod placeat: ille ringitur: tu rideas.
 Prior bibas: prior decūbas: cœna dubia apponit

GE. Quid istuc verbi est? PH. vbi tu dubites, quid i-
 mas potissimum:

Hæc cum ratione in eas, quàm sint suavia, & quæ
 chara sint,

Ea qui præbet, non tu hunc habeas planè præse-
 tem deum?

GE. Senex adest: vide quid agas: prima coitio est
 certima:

al. illa. Si eam sustinueris, post *illam iam, vt lubet, luc-
 licet.

Itāne patris ais conspectum veritum hinc abiisse?
 In hac scena de parasitis vltioribus Terentius proponit
 magnam vna: vt in Eunuchis de potioribus, & his q
 nuper processerint, i. de assentatoribus. Animaduerti-
 dum autem huiusmodi genus hominum magis à Teren-
 tianis. Itāne patris ais conspectum veritum hi
 abiisse? Adhuc narratur fabula de Terentio ebrío
 Ambitio: qui acturus hanc fabulam, oscitans rursus
 ter, atque aurem minimo inscāpens digito, hos Teren-
 tio pronuntiauit versus, quibus auditus exclamauerit p-
 ta, se talem cum scriberet, cogitasse parasitum: vt ex im-
 gnatione, quod cum satirum potumq; deprehenderat, e-
 linus statim sit. Itāne patris ais? Hæc & labia linget

brius: & rustans, vixit satur, pronus cianit aFor
 us. Admodum.] Admodum annuendi vim habet
 taxat modo. & subauditur Veritum. Phanium reli-
 um solam.] Subauditur Ais. Oppido.] Non aio, sed
 um intelligo. Itanium senem.] Iterum Ais subaudi-
 Ad te summa solum Phormio rerum redit.] Ideo
 is experges factus ad has causas accedit Phormio: quia
 dia sollicitum conuenit esse parasitum, nec quicquam
 d, nisi de conuiuio, vel propter conuiuium cogitare.
 o, nisi à Geta cogitur, modo etiã negotiorum Antipho-
 negligens est, atq; securus. Tute hoc intristi, tibi o-
 e est exedendum.] *πρωιτα* apta parasito: que de ci-
 est. Hoc autem inter rusticos de alliato mortario dici so-
 & bene intristi. proprie enim intrita, dicitur huius-
 li cibus. Accingere.] Appara te, atque expedi. Ecce
 quid si reddet?] Tutum hoc quasi a a gens loqui ur
 istius: vt ex hoc appareat, quid intersit iuxta anaxiam
 phãia improbi, & patris familias perturbationem mi-
 è religiofi: nam ille in bona causa aduocatos querit, &
 sollicitus in toto actu est: hic in puncto temporis se ad
 omniam prapa. auit. Quid si reddet?] Bene iam ad
 d respicit fabula quod futurum est, propter Phedriã.
 opinor.] Non ad, Tu impulisti, hoc pertinet, sed ad id,
 d secum tacitus voluit Phormio. Quid si reddet?] Hoc
 quid si respond. b. vt. An, quid si matierem reddet? Ce-
 enem.] Hic alij exclusisse torporem somni inducunt
 situm: alij transglutisse quod in ore in tad. bat: quasi
 mora fuerit ad videndum senem. Cedo senem.] Non
 rei moliminis certamen impedit, cum senex dixerit,
 ninem commonstrarier mihi istum volo: parasitus di-
 Cedo senem. Quid agis?] Non interrogantis, sed me-
 utis hoc dictum est. Quid vis, nisi vt maneat Pha-
 m: atq; ex crimine hoc Antiphonem eripiam, at-
 e in me omnem iram deriuem senis?] Tria promit-
 in quibus omnis causa Antiphonis est cõstituta. Atq;
 crimine hoc.] Sic dixit ex crimine eripiam, quasi ex
 endio. Considera trium rerum, quas promittit, gradus
πρωιτα esse seruatos. Phanium.] Vxorem scilicet An-
 tonis. Antiphonem eripiam.] Bene eripiam dixit.
 vim si significat doli, pro eo qui iam teneatur oppressus.

Verg. Tūne hinc spoliis indute meorum Eripiare mihi? I me omnem iram deriuem senis?] Deriuatio dicitur inflexio criminis ab eo ad quem pertinebat, ad eum a quem non pertinet. O vir fortis atque amicus.] *Ordin* laudauit. plus est enim amicus, quam vir fortis. Et apparet auersum Getam exclamasse: quod maiorem vim habere quam si amice dixisset. O vir fortis, atque amicus.] *N*ominatiuum pro vocatiuo posuit. Verum hoc sepe Phormio.] Bene sepe addidit, vt sententiam faceret de specie dicto. Vereor ne istæc fortitudo in neruum erumpdenique.] *Q*uid est istæc? nimium audax scilicet. & conuenit hoc dictum Getæ: qui & supra dixerat, Est parasitus quidam Phormio, homo confidens. Verum hoc sæpe Phormio vereor, ne istæc fortitudo in neruū erumpat.] *E*x cōsuetudine Romana dixit: quia sepe in neruum coniciebantur ex aliquo maleficio in carcerem missi. A prouerbiū a sagittariis natum est: quod immoderata plerūq; vires, adducendo arcūs nō telum incitem, sed neruum rumpant? An ex eo quod sepe fortius ferientes, neruum sibi aliquem ledant? Ergo fortitudine nimia sepe vinci, sepe decipi contingit. In neruum erumpat denique.] *D*eniq; modo παραλογον, Terentiana cōsuetudine, q. hanc particulam in vltima ponit sententia. Iam pedum visa est via.] *P*edum, pro pedibus. & visa ἀπὸ τῆς προση. Et totum περὶ Ποσειδῶν. Quot me censes hominiam deuerberasse vsque ad necem?] *P*arasitice: totum translationibus loquitur. huiusmodi est enim vis vmbreticorum hominū, scurrilis oratio. Hospites, tum ciues: ἀναχάλαστον secundum, deest enim supra Cum. Et bene posterius posuit id quod maius est. Cedo dum, an vnquam iniuriarum audisti mihi scriptam dicam?] *P*lus est hoc per interrogationem intulisse, quàm si diceret, Nunquam mihi scripta est iniuriarum dica. Iniuriatum scriptam dicam.] *ἀκρολογία.* sic enim & *T*ullius, Scribitur Heracleo dica. Dica.] *D*ice, causa est Græcè, quæ sit Latine Dica: vt *A*ctæ *A*ctæ, *C*alliope *C*alliope. *Q*uid istuc? *I*nterrogare dicitur & fingitur Getæ, vt parasitica progrediantur oratio *Q*uia non a rete accipitri tenditur, neque miluio.] *R*ursus per ἀκρολογία loquitur parasitus vt totum triviale sit, a conuiniis escisque translationum

Quia non rete accipitri tenditur, neque miluio.] *Le-
gitur & tennitur: habet enim n. litera, cum d. comminatio-
em. Qui male faciunt nobis.] Ore & unguibus scili-
et. Illis qui nihil faciunt, tenditur.] Non sic accipe, ni-
hil faciunt, quasi dicat, nec bene nec male: sed cum lege-
is nihil faciunt, subaudito, nobis male. Quia enim in
illis fructus est.] *παρεδκον* tertium, quo aut quia (& sic
nim subiungatur) aut ipsum Enim superuacuum est. In
illis fructus est.] Quia nihil faciunt nobis male. Quia e-
nim in illis fructus est.] *Fructus cibus: quia si uen di-
tur tractus gula, qua cibus in aluum demittitur. In illis
pera luditur.] Quia male faciunt nobis. Luditur.] E-
rceitur. An illudiuur, id est Frustratur? Alijs aliunde
est periculum, unde aliquid abradi potest.] *Κιρνον*
ic sensus est, quasi dixerit, Aliud alijs periculum affer-
er, à quib. aliquid auferri potest? an, alij aliunde pericli-
entur, quam creduntur? est enim illis causa periculi, non
ue videtur, sed quia ab his aliquid auferri potest. Unde
iquid abradi.] *Abradi, per vim auferri. Mihi sciunt
ihil esse. Rei scilicet. Ducent dānatum domū.] Secū-
um ius scilicet, quo oberati, cum soluendo non essent, ipsi
anu capiebantur. Ducent damnatum domum.] *Ufus*
t verbis ad extenuendam pœnam, & rem ad commodum
ansferendam. nam quod oberatis inimicum est, id para-
tus maxime optet, duci ab aliquo domum. Addidit autem
amanatum, quasi qui irrideat genus damnationis, in qua
ictor pascere compellitur. & pascitur victus. Alere no-
ant hominem edacem.] *Sensus est, Sciunt edacem: &
leo nolunt alere. & hoc sic pronuntiandum, ut facere totū
ideatur illatum. Quando oberatus sit sub huiusmodi
xna: ne accusari ab aliquo se queritur, neque damnari.
ominem edacem.] *Se significat. Sapiant.] Sibi con-
alunt. Pro maleficio si beneficium summum no-
ant reddere.] Parasitice beneficium summum dixit a-
re. Pro maleficio.] *Pro iniuria. Reddere.] Retribuere,
eponere. Non potest satis pro merito ab illo tibi re-
erri gratia.] Multum promittit Geta parasito, cum dicat
ihil futurum, quod pro merito possit accipere. Non po-
est satis pro merito ab illo.] Huiusmodi sententias in-
erunt poete parenihesi cum his quæ volunt inferre.******

Ab illo tibi referri gratia.] Non ab eo qui te damn-
duxerit: sed An. Iohone, de quo sermo est. Imò enim i-
mo satis pro merito gratiam regi refert.] Bene para-
tus, quicquid praestat, de se dicit, & est proprium p-
sonae inferioris. Vergii. Tu mihi quodcumque hoc regni
sceptra Iouemque concilias: tu das epulis accumbere
uim. Gratiam. Vicem. Nemo satis pro merito g-
tiam regi refert.] Rex aliàs regnator, aliàs dominus at-
dines significat. Sed nunc rationem habet nominis ad a-
quid dicti, ad significandum parasitum: ut enim parasit-
regis est, & liberus patroni: sic è contrario rex parasiti è
& patronus liberti. quod si non esset, non Nemo te-
rummodo, sed nemo parasitus diceret. Tène a symboli-
venire vñctum atque lautum à balneis?] Hæc non
Apolodoro, sed è sexto satyrarum Ennii translata si-
omnia. Quippe sine cura, lætus, lautus cum aduenis,
feris malis, & expedito brachio, atacer, celsus, lupino
petu, expectans mox dum alterius obligarias bonas: qu-
censes dominis esse animi? Pro diuim facem, ille tri-
cibum dum seruat, tu ridens voras. Tène a symb-
lum venire.] Et hoc nomen constat inter parasitos co-
fictum atque compositum esse. Contra illud in Andr-
Symbolum deicit, canauit Otiosum ab animo.] Et
væquæ. Nam addidit Ab, cum sufficeret Animo. Cu-
ille cura & sumptu absimitur.] Cura, in apparan-
Sumptus, in coemendo. Dum tibi sit quod placeat.].
euenda vox in eo quod tibi. Et hoc eminenter ad
Etum est, non sui curam, sed conuinarum gerere illum q-
vocat. Ille ringitur, tu rideas.] Poetico lepore ysdem s-
labis diuersa significancia prope inuicem posuit, Ring-
tur & Rideas. Ille ringitur, tu rideas.] Varie: no-
pronu- uo conuictuum miscuit. Non enim dix-
Ringatur. Ringi & stomachari tacitum. est enim tran-
latio à canibus lurraturis. Prior bibas, prior decun-
bas.] Hoc ad procacitatem parasitorum retulit. Pri-
decumbas.] Sic alibi, Mature veniunt, discumbitu
inquit. Cæna dubia apponitur.] Et hoc ad co par-
ficium verbum est, ut id non intelligas Geta. Qu-
istuc verbi est? Ut intelligat populus, idcirco non intelli-
git, & vult doceri Geta. Ostendit autem poeta pro vñ-
quaq-

aque re verba propria esse, neque communia cum ijs qui
 uerfi sunt aëlis. Vbi tu dubites, quid sumas po-
 situmum? Non potius, sed potissimum dixit: ut in re
 uni alijs alio constraret potiora. Plautus, Standum est
 l. 7. p. quia de summa petas. Hæc cum ratione in-
 s. l. 1. g. u. s. f. imes. Quàm sint iuauia, & quàm
 ara sint? Non nihil philosophatus est poeta, osten-
 dendo multis iuauia esse, quæ cara sint. Cara.] Magni
 etij. Ea qui præbet, non tu hunc habeas plane
 præsentem deum? Hoc est quod ait, Imo enim vero
 no satis pro merito gratiam regi refert Non tu hunc
 habeas plane præsentem deum? Præsentem dicitur,
 qui statim præstant: vel qui coluntur & videntur, ut
 Luna. Alij præsentem pro potentissimo accipiunt.
 Vergil. Quo non præsentius ullum. Senex adest, vi-
 de quid agas.] Interuenit senex ultimo, & quidem
 quod extra argumentum per inuentionem dici potuit, con-
 temptum est. Vide quid agas.] Non terrentis est, sed exci-
 nis. Prima coitio acerrima est.] Translatio est à præ-
 s. nam & congregari milites, & coire dicuntur. Si eam su-
 inueris.] Nilum de illo exigit, quando non dicit, si eum
 epuleris, sed potius, si eum sustinueris. Post illam iam, ut
 habet, ludas licet.] In officio militari omne negotium vel
 magna, vel ludus.

ACTVS II. SCENA III.

DEMIPHO. GETA.

P H O R M I O.

EN, vnquam cuiquam contumeliosius
 Audistis factam iniuriam, quàm hæc est mihi?
 Adeste quæso. G E. iratus est. P H. quin tu hoc age:
 iam ego hunc agitabo: pro deum immortalium,
 Negat Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho?
 Hanc Demipho negat esse cognatam? G E. negat.
 P H. Neq; eius patrem se scire qui fuerit? G E. negat.
 D E. ipsam esse opinor, de quo agebam: sequimini.
 P H. Nec Stilphonem ipsum scire qui fuerit? G E.
 negat.
 P H. Quia egens relicta est misera, ignoratur parens,

Senarij.

Negligitur ipsa. avaritia vide quid facit.

malitiæ.

GE. Si herum infimulabis * avaritiæ, male audies

DE. O audaciam, etiam me ultro accusatū aduer

PH. Nam iam adolescenti nihil est quod successeam,

Si illum minus norat: quippe homo iam grandio

Pauper, cui in opera vita erat, ruri serè

Se continebat: tibi agrum de nostro patre

Colendum habebat: sæpe interea mihi senex

Narrabat, se hunc neglegere cognatum suum.

At quem virum? quem ego viderim in vita optur

GE. Videas te, atque illum, vt narras. PH. abi in malam crucem:

Nam ni ita eū existimassem, nunquam tam grau

Ob hanc inimicitias caperem in nostram familia

Quam is aspernatur nunc tam illiberaliter.

GE. Pergin' hero absenti male loqui impurissime

PH. Dignum autem hoc illo est. GE. ain' tandem

carcer? DE. Geta.

GE. Bonorum extortor, legum contortor. DE. Get

PH. Responde. GE. quis homo est? chem. DE. tac

GE. absenti tibi

Te indignas, seque dignas contumelias

Nunquam cessauit dicere hodie. DE. ohe desine.

Adolescens primum abs te hoc bona venia expect

Si tibi placere potis est, mihi vt respondeas,

Quem amicum tuum ais fuisse istum? explana mihi

Et qui cognatum me sibi esse diceret.

PH. Proinde expiscare, quasi non nosses. DE. nossem? PH. ita.

DE. Ego me nego: tu, qui ais, redige in memoriam.

PH. Eho tu sobrinum tuum non noras? DE. eneca

Dic nomen. PH. nomen? maxume. DE. quid nuntaces?

PH. Perij hercle, nomen perdididi. DE. hem quid ais

PH. Geta,

Si meministi quod olim dictum est, subijce: hem,

Non dico: quasi non noris, tentatum aduenis.

DE. Egone autem tento? GE. Stilpho. PH. atq; a dec quid mea?

Stilpho

no est. D E. quem dixti? P H. Stilphonem inquam
non noueras?

Neq; ego illum noram: nec mihi cognatus fuit
quam istoc nomine. P H. itáne? non te horum
dei?

talentum rem reliquisset decem.

Dij tibi malefaciant. P H. primus esses memo-
er ferens.

eniam uestram usque ab auo, atque atauo pro-
ta ut dicis: ego tum si aduenissem, qui mihi

nata esset dicerem: itidem tu face? cedo

est cognata? G. heus noster, recte: heus tu caue.

Nil uide expediu, quibus me oportuit

ibus: tum si id falsum fuerat, filius

non refellit? D E. filium narras mihi?

is de stultitia dici, ut dignum est, non potest.

ut tu, qui sapiens es, magistratus adi,

ium de eadem causa iterum ut reddant tibi:

ando quidem solus regnas, & soli licet

e eadem causa bis iudicium adipiscier.

tsi mihi facta iniuria est, veruntamen

us quam lites secer, aut quam te audiam:

m ut cognata si sit, id quod lex iubet

em dare, abduce hanc, minas quinque; accipe.

Ma ha hæ, homo suauis. D E. quid est? num ini-
um postulo?

e hoc quidem adipiscar ego, quod ius publi-
m est?

itáne tandem quæso, ciuem item ut meretricem,
i abusus sis,

edem dare lex iubet ei, atq; amittere?

ut nequid ciuis turpe in se admitteret

ter egestatem, proximo iussa est dari,

no cum ætatem degeret: quod tu uetas?

ta, proximo quidem: at nos unde, aut quam ob-
m? P H. ohe,

m (aiunt) ne agas. D E. non agam? imò haud
sinam,

ec perfecero hoc. P H. ineptus. D E. sine modo.

ostremo tecum nihil rei nobis Demipho est:

Tuus est damnatus gnatus, non tu: nam tua
Præterierat idem iudicandum atas. DE. Omni
illum putato quæ ego nunc dico, dicere:

Aut quidem cū vxore hac, ipsum prohibebo d
GE. Iratus est. PH. tute idem feceris inelius.

DE. Itane es paratus facere me aduersum om
Infelix? PH. metuit hic nos, tametsi scdulo

Diffiniulat. GE. bene habent tibi principia. PH.
quod est

Ferendam feras, tuis factis dignum feceris,

Vt amici inter nos simus. DE. ego te tuam exp

Amicitiam? aut te viliū aut auditem velim?

PH. Si concordabis cum illa, habebis quæ tua
Senectutem oblectet: respice ætatem tuam.

DE. Te oblectet: tibi habe. PH. minue verò irar
hoc age:

Satis iam verborum: nisi tu properas mulieren
Abducere, ego illam eiciam. dixi Phormio.

PH. Si tu illam attigeris, secus quàm dignum
beram,

Dicam impingam tibi grandem: dixi Demiph
Si quid opus fuerit, heus, domo me. GE. intelli

EN, vnquam cuiquam contumeliosius audit
ctam iniuriam?] In hac scena, vt Rhetoribus
veluti quædam controuersia est, quæ vno tempore ex
que parte tractatur: vt, si quis dicat legem esse, ne
dem re bis agatur: & item, vt orbam proximus
quidam absente patre sub hoc nomine vxorem c
est ducere, vult illam pater adueniens eycere ma
nio: contradicitur. Meminisse autem debemus in
contentione ea maxime dici, quæ simplici patri fa
& calumniolo sycophanta improbissimoque parasi
gruere poete visa sunt. En, vnquam quic
contumeliosius audistis factam iniuriam?] Le
structi sunt aduocati: & recte. longum enim fuerat
hæc post scenam geri. En, vnquam.] En vim ha
dignationis post enarratam iniuriam. Quàm ha
nubi?] Facta iniuria, iudicatur. Adeste quæso
zerim aduocati Demiphonem sequi inducuntur

le tacent prius, postea licuturi. Et adeste proprie ad-
um causa proprie dicuntur patroni & amici. Ade-
tao] Proprie adus. atus adeste dixit. Et quia ipse
tantius pergit. rogat ut assequerentur. Iratus est.]
ad excitandum Phormionem dicitur. Quin tu hoc
Annui: ut taceat: & significat silentium. Iam ego
agitabo] Modo iam celeritatis est signum. Hunc,
ontemptu dixit. Agitabo.] Perturbabo. Pro decum
ortalium.] Ex deo. Is, de se s. dem, aut quid tale. Cic.
con Quid igitur pro decum immortalium primum
locebas quæso? Pro decum immortalium.] Arisi-
prior exclamat: ut Demipho, qui iniuriam passus est,
impetum accusationis incurrat. Phanium negat
hanc sibi cognatam.] Additum pronomen est, qua-
am omnibus diceret. Phanium esse hanc sibi co-
am.] Magno ingenio Terentius impudentiam calu-
toris expressivam & prior incipit, & prior accusat.
ia non potest dicere, expellit Phanium Demipho: ne-
ognatam, inquit. Negat.] In opera Geta in duplici
tur dolo. nam & audiente iam sene, se eius defenso-
tanquam absentis, assimulat: & irritat ad vocifera-
om Phormionem, qui clamandi ulterius causam non
ret, si taceret Geta Neque eius patrem se scire qui
it.] Ambiguitas, qua carnen sensu discernitur. Co-
ram Demipho.] Hæc est flagitatio, quæ etiam nomen
ultrosque persequitur atque exagitat. Ideo Callidus sy-
antia patrisfamilias proprium nomen non solum inui-
infert, sed etiam reperit. Nec Stilphonem ipsum
qui fuerit?] Hæc asseueratio mentientis est, imitata
ratem. Negat.] Cuius prima nam extrinsecus au-
dum est, Pater. Sequimini.] Apparet Demiphonem,
atremfamilias, perturbari non mediocriter: quippe
& advocatos conquissuerit aduersus hominem sine
ocatis agentem: & progredi non audeat, nisi illi se-
ntur. Sequimini.] Sequimini dicit, quia proteran-
& concitatore gradu pergit iratus. Nec Stilpho-
n ipsum scire.] Quam multa calumniatores clamant-
ensa dicunt & vociferandi, ut ipso strepitu terreant.
Stilphonem ipsum.] Tantundem quod supra, Neg;
patrem. Scire debemus hoc nomen non fictum à para-
sito, sed

*sito, sed auditum à puella, quæ vxor ducta sit, dici-
 egens relicta est misera.] Communis locus in au-
 generalitate approbatiior, facilius enim hoc de om-
 quàm de Demiphone credatur: & ideo Ignoratur di-
 negligitur, non, Ignorat, nec negligit Demipho. Ig-
 tur.] Non agnoscitur, ignorarique fingitur. hoc ei
 gnificat modo. Patens.] Pater. nam vt variaret, pa-
 dixit, quem supra dixerat patrem. Patrem ergo dici-
 le à Demiphone ignorari. Negligitur ipsa.] Qui
 potest, vt qui ignoret parentes puellæ, id est, ignorari
 cat, tamen ipsam non negligat puellam: vtrumque co-
 stus est. Vide auaritia quid facit.] Hec conuersus
 culum & coronam circumstantium dicit & conque-
 Nulla enim re magis populus concitatur, quam si q-
 genum contemnat: inde & bonis inuidet, & malos
 lunt, inquit Sallust. Vide auaritia.] Proprie Vide
 chantibus conuenit, qui indignatione coguntur qua
 aliquo colloqui. Sic in Adelphis, Illud sis vide, exen-
 disciplinæ. Sunt qui putent illum alicui de coron-
 cumstantium dicere moraliter. Si herum insimula-
 uaritiæ.] Insimulare est crimen ingerere. Si herum
 mulabis auaritiæ, male audies.] Insimulatio
 falsi, & veri criminis inculatio. Sic Cic. Nihil eorum
 Galli insimulabant, negarunt. Insimulo genituum
 tur. Male audies.] Scilicet à me. O audaciam.] H-
 clamatio ostendit quid absente patre defenderit filii
 audaciam, etiam me vltro accusatum aduenit
 iam ostendit persuasum esse Demiphoni, vim adhibi-
 tio suo vxorem ducere: vno, cum hunc audacem ap-
 altero, quos dicit etiam, quæ coniunctio & Antiph-
 complectitur: & sic accusatum. Nam iam adole-
 nihil est quod succenseam.] Sic subtiliter, ac la-
 purgatur à Phormione: nam cum dicit, Nihil est quo
 succenseam adolescenti, ostendit adhuc succensuisse &
 amico fuisse animo. Cum autem addit, Si illum minu-
 rat, ostendit eum contradixisse sibi, & restitisse iudici-
 sic dicit, quod si adolescens non agnoscens puellam, ve-
 non meruerit, pater negata cognata fieri non posse. I-
 est quod succenseam.] Succesere dicimus eum q-
 amare debeat, læsus irascitur. Et vide vt veteratorie*

radixisse adolescentem. Si illum minus norat.]
 Si non norat, sed minus norat: quasi & ipse nosse
 scit. Quippe homo.] Repente transit ad nominati-
 uum supra dixerit illum: & deest Erat, quod assumi-
 mus inferiore. Iam grandior.] Hic comparatiuus non
 significat, qua magis siue minus à positiuo si-
 uerit, Iam senior, sed cruda deo, viridisque senectus.
 Iam homo iam grandior.] Argumentalis narratio
 qua nunc subiecta est ad fidem faciendam, & con-
 trariam personam de se sibi. Et grandior, non grandis,
 scilicet, qui grandior fuit, quam ut illum adolescens
 nosse posset. Iam grandior.] Proprie grandis ad
 refertur aetatis, grandis puer, & grandis natu di-
 cui opera, vita erat.] Hic ostendit quam pauper
 & Opera septimi caji est: & Vita nominatiui. Cui
 vita erat.] Opera pro actu posuit, & opera hic ab-
 casus est. Ruri ferè.] Id est, ruri opera faciendo
 erat cibum. Et bene addidit Ferè. non enim semper,
 nunquam. Ruri ferè se continebat.] Expresse osten-
 deriam hominis, qui in vrbe natus, interdixerat sibi
 eius ob pudorem inopiæ. nam hoc significat conti-
 nende contenti dicuntur, in malis durantes. Hoc au-
 tem faciebant nobiles, cum ad paupertatem reda-
 ct. Ruri ferè se continebat.] Continere se dicitur
 contra voluntatem se continet. Colendum habebat.]
 Conducaq; pater tellure ferebat. Sæpe interea mi-
 xta narrabat.] Miserabiliter, & inuidiose positum
 & maiore fide, narrabat dixit, non querebatur. Et
 gestationem argumentorum. Et ordo est, Sæpe nar-
 rans hunc suum cognatum se negligere. Sæpe in-
 inhi senex narrabat.] Habet misericordiam odio-
 ratio Se hunc negligere cognatum.] ἀφιβολία,
 sensu dissoluitur. Cognatum suum.] Hoc crimen
 scilicet est, quod Cognatum addidit. At quem virum?
 scilicet, cas iniurie à dignitate personæ. multi n. tales sunt,
 ratione abdicandi sunt. Quem ego viderim in vi-
 uum.] Ab actu ac moribus. Et in vita, hoc est cum
 vitæ, & in eo quod à viuo fit. Videas te atq; illum.]
 hoc clare dictum à seruo accipimus, ut defendisse
 te videretur. Quem ego viderim in vita opti-
 mum.]

mum.] *Modo in vita, in a^utu, in miribus. Vide ista
 que illum, vt narras.] Hoc est parem te illi existi
 atque illum tibi. An potius seruus scien. hanc pe: so
 fingi, vel ce te etiam mortis vn hominem in luci in de
 catur parasito: vt etiam ipse, aut nusquam n sit, vt scēt: n
 pereat, vt mortuus? An sic accipiendum, vt seruus sub
 sa voce hoc per iocuns dixerit, tantum in vita te vide
 ptimum, quam fuit ille quem narras? An sic inte
 dum, vt seruus hoc dicat, Si optimum est, victum o
 guerere, & in alieno agro esse: ita te videas, atque
 vidisti, quem ad hunc modum narras viuere. & aliu
 illud quod ait, Quem ego v deram in vita optimum.
 deas te atque illum.] Deest, vidisti. scit enim illum
 vera dicere. In malam crucem.] *Aduerbialiter, vt
 vicinæ. Nam ni ita eū existimasset.] Vt vica opti
 iudicarem. Nunquam tam gaueis.] Hoc non qua
 midus, sed quasi reliquos & fidelis loquitur Phor
 Ob hanc.] *Tanquam presens sit mulier de qua lis est
 demonstratiua particula usus est, dicēdo hanc. Ob ha
 Id est, pro filia ipsius Inimicitias caperem.] Capere
 mus, cū mid, quod in nobis est, assumimus, vnde capere
 eligendo ponitur. Quam is aspernatur.] * Quam
 supra reuocauit, ad puellam referens: vt, Quem regno
 sperie fraudi. Et Sall. Non Sylle domina in mem aude
 Et interpositis quibusdam, Neque est offensus domin
 nem Sylle. Quam is aspernatur nunc tam illiber
 ter.] *Aspernari est auer. i, non solum corpore, sed etia
 nimo. Aspernari, recutare, auertere non agnoscere. Est
 tem dictum à sperno. Illiberaliter.] *Quid veteres ill
 raliter dicebant. Tuus huius excessisset omne genus
 leficij. Sic in Ad. iph. Pa. Tuus à vobis dicitur, immiseri
 diterque, atque etiam, si est, pater, dicendum magis aper
 liberaliter. Vide more ad huius Illiberaliter pro magno
 vltimum poni. Pergin' hero absenti male loqui?] *A
 loqui pro male dicere. Et querit Probus quis ante Ter
 tium dixerit. Impurissime.] *Improbissime. Hero abi
 te.] *Argute hero absente, vt videtur filiolior qui defen
 absentem: quod præstans argumentum est, id in ani mo
 buisse Getam, etiam peregrinante domino. Dignum:
 tem hoc illo est.] *Non negat male loqui: sed hoc esse
 gn*********

contendit malo homine. Ain?] Δὲ ποφ & nota est
 parat e ab n, & intermittit s literæ sonum. est enim
 gem, Aisne. Ain' tãdem carceri?] Non carcerarium,
 cere in asperius appellavit. sic Lucil. Carcer vix car-
 gnus. & vix pro non. Bonorum extortor, legum
 rtor.] Ingeniose de ipso negotio sunt inuenta conui-
 norum extortor, legum contortor.] Fingit illi
 a de causã, & de negotio. Responde.] Timuit poeta,
 ismodi vouferasio Getæ, quasi veram discordiam a-
 oulũ frugeret. & ideo facit iam à Phormione ipsi m-
 eri. Qui homo est?] Mirè seruus finxit se non vi-
 nem: vt ea quæ dixerit, in Phormionem sincere di-
 edatur. & mira dissimulatione addidit Homo: vt vi-
 nihil de præsentia domini cogitasse. Absenti tibi.]
 idelis opera est, si absens aliquis defendatur. hoc er-
 firmat, velut indicando. Sic in Andria, O Chreme, per
 oue aduenis, auisculta. Seq; dignas contumelias.]
 quas ipse debet audire. Desine.] Imponit silentium
 quasi validiora dicẽurus sit. vt supra, Tace dixit se-
 he desine.] Hac voce ostendit plus in se pro se locu-
 geri Getam. nam Obtemperatio est satie. atem vsq;
 idium designans. Adolecens primũ ab te]
 c autoritas in senibus, vt qui minoris atri fuerit,
 pellatione pueri vel adolescentis, vel iuuenis etiam
 nt: vt hoc de nomine illis quidem detrahant, sibi v- r-
 ratem attribuant. Sic Verg. O prestans animi iuue-
 nantum in feroci Virtute exuperas. Bona venia.]
 ras, sine discordia. Si tibi placere potis est.] Pro po-
 mhi vt respondeas.] Bene mihi: vt pote patri adole-
 vel domino Getæ, vel etiam seni. & verbum est scri-
 aliquid interrogantium. Sic Verg. Mihiq; hæc edis-
 era rogati. Et, Dic mihi Damæta cuium pecus? Quẽ
 um tuum ais fuisse.] Ais dicimus de iis, qui vana
 entur: Dicere autem dicimus de iis qui validiora. Ex-
 a.] Manifesta, expone. Et qui cognatum] Qui, quo-
 unde. Proinde expiscare quasi nõ nolles.] Pro-
 lta, similitudinis aduerbium est modo, non cõiunctio:
 oinde tona eloquio solium tibi. Expiscari est diligen-
 e quærere vbi nam pisces lateant. ergo verbum est
 um à piscatorib. Ego me nego, tu qui ais.] Subau-
 ditur ad

ditur ad omnia Nosse. Eho tu sobrinum tuum.] *Polaris quadam, vulgariq; fatigatione, utpote scurra, restit. Nomen? maxime.] Falsa non habent memoriam ergo deest, nescio, vel, necessarium est Quid nunc tacet? Urget senex: quia intelligit eum nomen nescire. Subiit Suggere. Non dico: quasi non noris.] Mirè nam videtur ac te celare id, quod inuitus nesciebat. Stilpho.] *Is. nam reddit ad nominatiuum Est: vti que Stilpho rursus ad accusatiuum, Noueras, Sulphonem scilicet. phonem inquam non noueras?] Figura èντιροχασίς est autem èντιροχασίς verborum super se inuicem estio, que fit aduersarij causa turbandi. vt Verg. nec le scilicet hostes Quarendi nobis, circumstant vndiq; minus. Imus in aduersos: quid cessas? an tibi Mauors Vento lingua, pedibusq; fugacibus istis Semper erit? Stilphon inquam non noueras?] Quasi dicat, Conuincam, si ges. At si talentum rem reliquisset.] *ἀξιόπιστον illuacit. At si talentum rem reliquisset.] More Romanorum apud quos hereditas pecunie erat. Talentum autem quod dixit, more Græcorum admiscuit. Ita vt dicis.] Ita sum quit vt dicis, auarus & superbus. Et vide senem de iniuria non agere: quia iuste confidit & nititur cause. Plerumque enim hac constantia animi fulciuntur, qui iuri confidunt. At contra, qui nullo iure freti sunt, litigant, & ad iniuriam prosiliunt: vt his saltem perturbent aduersarium, qui non valent. Condo no igitur inquit, tibi omne contumeliam genus. Ego tum si aduenissem.] Deest, ad iudicium sit, Cum ad iudicium venissem. Qui mihi cognata.] *Quid vnde, quomodo. Heus noster recte.] Geta sic laudat nem, vt optet vincere Phormionem. Heus noster recte Plaudis sibi Terentius, supposita persona: quasi recte didicisset. Iudicibus, quibus oportuit.] Probani iudicibus inquit. Filius cur non refellit?] Refellere est arguendo factum ostendere. Cuius de stultitia dici, vt dignum est Compendium conuiciorum est, Nihil dignum inuenire, & magna iniuria quod respondeas. Quandoquidem solus regnas.] Quoniam regnum solutum legibus est, & opprobrians libertatem. Sic atibi, Ignis omne hic Aeschine possides? Hic de eadem causa.] Hic, videlicet apud Athenas ubi leges, ubi libertas omnibus communis est. Potius quam****

seſter, aut quam te audiam.] Bis poſuit Quam,
 genus figuræ primo ζευγματι contrarium eſt, in in-
 ſuorum numero meno, Propter quam in ſumma in ſumma
 & meo patri minus obſequens. Item, cæſorati nem-
 que tu egeres, neque hoc poſſis perdere. Id quod lex
 ut, dotem dare.] Id, pro ob id. Abduce hanc, minas
 que accipe.] Modo id agit, quod reprehendit à filio
 ſe factum, Dotem daretis, quæret alium. Et doctum
 et cuſtodem eſſe pudoris Haha hæ] Hic riſu deſtru-
 quod ſerio intendebat ſenex. Homo ſuauiſ.] Præſcri-
 tum iam alterum factum ſit, fieri utrunque non poſſe.
 me hoc quidem a dipiſcar ego.] Quia enim à lege
 recitat tantum id quod ſcriptum eſt Itane tandem
 ſo.] Maiora argumenta ſunt quæ per interrogationē
 runtur. Vbi abuſus ſis.] A ſcripti voluntate. Vti-
 cum honore, abuſimur cum iniuria. Atq; am tte-
 bene amittere: quia ſinis cupiditat. amiſſio eſt An, vt
 uid ciuiſ turpe in ſe admitteret?] Idoneum uſti-
 tum eſt bonorum eſſe natalium ciuem dixiſſe na apud
 res peregrinæ mulieres in meretricū numero habeban-
 tic ipſe alibi, Adeone eſt demēs ex peregrina? Et alibi,
 na mihi mater fuit, ea habitabat Rhodi. Et Parmeno
 nobans reſpondit, Poſteſt taceri hoc, id eſt, meretricem
 rem habuiſſe. An, vt ne quid ciuiſ turpe in ſe ad-
 deret.] A voluntate. Vt cum vno ætatem degeret.]
 enim eſt pudicitia, niſi vniuſ ſcientia viri? Actum
 ut, ne agas.] Aiunt dicimus, cum prouerbiuſ ſigni-
 ſus. Acta res eſt de qua ſententia prolata ſit? Donec
 ncerō hoc.] Vergiliuſ, donec me flumine viuo Ablue-
 ſfecero.] Pro perficiam. Ineptiſ.] Vt à ſapientia ſa-
 imus: ita ab ineptia ineptiſ. Sine modo.] Hæc mi-
 ſunt verba. & bene, imitatuſ eſt enim comminan-
 tuſ eſt damnatuſ gnatuſ, non tu.] Luduſ Phor-
 mium dicit non tu: & contemptiuiorem in hac cauſa
 ſanem, quam Antiphonem fuiſſe, dicit: ſimulq; ætatem
 meſe deſpectam. Tuſ eſt dānatuſ gnatuſ, nō tu.]
 voluntate contendentiſ eſt prolatio ſententiæ. Illum
 ito quæ ego nunc dico dicere.] Diffiniſ: ue reſpon-
 ſū vxore hac. Id eſt, ſali. Tute idē meliſ feceris.]
 eſt hic, vt oſtendat Phormio de pacto egiſſe cum

Antiphone. Tute idem melius feceris.] *Quidam sic intelligunt,* Tute idem melius feceris, vt senex potius exeat quam eijciat filium. *Artificiosus autem loquitur Phormio vt adimat suspitionem seni consensionis & conuentionis inter parasitum & filium.* Sedulo.] *Sine dolo, instanter Dissimulat.] Fingit, mentitur.* Quia quod est ferendum, feras.] *Cur non, inquit, accommodas necessitati voluntatem: Quæ tuam senectutem oblectet] Non te sed senectutem tuam. Minue verò iram.] Contemnentis est, dissuadere iracundiam Hoc age.] Annucntis est. Dixi Phormio.] Dixi soleni dicere perorata causa. Demipho.] *Mirè comminationem, & ferocitatem eius imitatus est simili verbo, Si quid opus fuerit] Hæc repentina discessio habet aliquam maiorem ligaturam d nunciati onem. Et bene breuiter, ne multiloquio infringatur superior comminatio.**

ACTVS II. SCENA III.

DEMIPHO. GETA. HEGIO. CRATINVS. CRITO. *advocati.*

QVanta me cura & solitudine afficit
Gnatus, qui me & se hisce impedit nuptijs?
Neq; mihi in conspectum prodit, vt saltem sciam
Quid de hac re dicat, quidve sit sententiæ.
Abi tu, vise redieritne iam, an nondum, domum.
G E. Eo. D E. audietis quo in loco res hæc fiet.
Quid ago? dic Hegio. H E. ego Cratinum censeo,
Si tibi videtur. D E. dic Cratine C R. mène vis?
D E. Te. C R. ego quæ in rem tuam sint, ea velim
cias: mihi

Sic hoc videtur: quod te absente hic filius
Egit, restitui in integrum æquum est, & bonum,
Et id impetrabis: dixi. D E. dic nunc Hegio.
H E. Ego edulo hunc dixisse credo. verum ita est,
QVOT HOMINES, tot sententiæ: suis cuiq; mos.
Mibi non videtur, quod in factum legibus
Rescindi posse: & turpe inceptu est. D E. dic Crito.
C R. Ego amplius deliberandum censeo:
Res magna est. H E. nūquid nos vis? D. fecistis proli
incertior sum multò quam dudum. G E. negant
Redil

diff. de frater est expectandus nihilis
 quod in hi de terit de hac re consilium, id exequar:
 contactum ibo ad portum, quo ad se recipiat.

At ego Antiphonem quaram, vt qua acta hic
 iusticiat.

Eccecum in sum video in tempore huc se recipere.

Vanta me cura & solitudine afficit gnatus.]

Cura est in spe bonorum: Solitudo in metu malorum.
 Vanta me cura & solitudine.] Hac del. beratiua est,
 qua tres aduocati sunt, quorum vnus suad. alter dis-
 det: tertius qui se alienari addere debisset, eiusmodi
 entiam dicit, vt r. rsum d. liberatione opus esse videa-

Ego Cratinum censeo.] Potest Ego distingui, vt

audiatur Ego dicam. Quæ in rem tuam sint.] Bene

incipio benevolentiam suam commendat: & sic confi-

tem dedit. At quum est.] Ab honesto Et bonum.] Ab

h. Et id impetrabis.] A possibili. Et breuiter delibera-

tres locos tetigit, *Lasum*, vite, possibile. Et sedulo

ne dixisse credo.] Art. ficiose perjuram d. fendit, sen-

tiam reor ebentioris, ne si inimicus sit, ad mat. auctoria-

sententia sua. Verum ita est.] Subiungit locum *απο-*

προς oratoris: vt in iudicia contradicturnus occurreres.

ni non videtur.] A possibili. Que d. sit factum legi-

is.] Hic alio ordini locos suasorie tetigit: primum d. pos-

sibile: secundum ab honesto. Et turpe inceptum est.] Ab

honesto. Voluntatem autem pratermisit per artem que vbi

potest fieri, si iustia spectatur. Res magna est. Causa

impliandi sententiam. In certior sum multo quam du-

dit.] Ex tribus enim vnus suasisit, alter d. ffuasisit, tertius

nil dixit. In tempore se huc recipere. *εὐχάριτος*. Sal-

uarius, Maximeque ferocia regis Mitridatis in tempore

blaturi.

ACTVS. III. SCENA I.

Iambici quadrati catalectici.

ANTIPHO. GETA.

Nimvero Antipho multis modis cum istoc ani-
 mo es vituperandus:

hinc abisse, & vitam tuam tutandam alijs de-

Alios tuam rem magis credidisti, quam te, animadu-
uersuros?

Nam ut erant alia, illi certe, quæ nunc domi tuæ est,
confuleres,

l. potiretur. Ne quid propter tuam fidem decepta *pateretur mali:
Cuius nunc miseræ, spes, opesque sunt in te vno o-
mnes sitæ.

GE. Equidem here nos iam dudum hic te absentem
incusamus qui abieris.

AN. Te ipsum quærebam. GE. sed ea de causa nihil
magis deficimus.

AN. Loquere obsecro, quoniam in loco sunt res &
fortunæ meæ?

Nunquid patri subolet? GE. nihil etiam. AN. & quid
spei porro est? GE. nescio. AN. ah.

GE. Nisi Phædria haud cessauit pro te eniti. AN. nihil
fecit noui.

GE. Tum Phormio itidem in hac re, ut in alijs, stre-
nuum hominem præbuit.

AN. Quid is fecit? GE. confutauit verbis admodum
iratum patrem.

AN. Heu Phormio. GE. ego quod potui porro. AN. T
mi Geta omneis vos amo.

GE. Sic habent principia sese, ut dico: adhuc tran-
quilla res est,

Manurusque patrum pater est, dum huc adueniat
AN. quid eum? GE. ut aiebat, (attinet

De eius consilio velle sese facere, quod ad hanc rem

AN. Quantus metus est mihi venire huc saluum
nunc patrum Geta?

Nam per eius vnam (ut audio) aut viam, aut mo-
riar, sententiam.

GE. Phædria tibi adest. AN. ubi nam? GE. eccum à sua
palæstra exit foras.

ENimvero Antipho multis modis cum istoc ani-
mo.] Cum istoc animo, pro, huius animi. Ennius, Opti-
ma cum pulchris animis. Romana iuuentus. Itane hinc a-
bisse, & vitam tuam. *νὸν ἄρα γίνοι. ut, Inuicisse deos pa-
trijis ut redditis oris Coniugium optatum, & pulchram
Calydona viderem? Et, Seruonij fortunas meas commississe
fuitis?*

*futili? Alios tuam rem.] Ab infinitivo ad indicativum transitum facit. Credidisti.] Pro putasti. Pateretur mai.] Legitur & potiretur, quia potiri τὸ πάλαιον fuit. Plautus, Hostium potitus est. Spes opesq; sunt.] Hac quidem le his sunt, quæ amanti * Spes opesque sunt.] Ut resq; idesque. Qui abieris.] Mollius, quam fugeris. Sed caussa.] Quia abieris. Nunquid patri subolet.] Conventientia sua & Phormionis dicit. Confutavit verbis.] Connuicit: ut si diceret refutavit, sed refutatio in rem est: Confutatio in personam. Ego quod potui porrò.] De se mediocriter per ἐκλεΐσθαι, moraliter satis. Ego quod potui porrò.] Ordine, primo dominum, post Phormionem, ultimum se posuit. Huc saluum nunc patrum Geta?] Non optat saluum patrum venire secundum Apollodorum, & ostendit non congruere salutem eius cum commo suo. Annon dicit malum esse & incommodum sibi; sed tantum magni terroris plenum aduentum patrum? A sua alæstra exit foras.] Bene palæstram eius dixit lenonis omisim, in qua est exercitus amator assidue. Plautus, Abine à palæstra, ubi demens desudascitur.*

ACTVS III. SCENA II.

Troch. tetram. cat. permixtis iambis quadrat. acat.

P H A E D R I A. D O R I O, leno.

A N T I P H O. G E T A.

D O R I O, audi obsecro. D O. non audio. P H. parumper. D O. quin omitte me.

P H. Audi quid dicam. D O R. at enim tædet iam audire eadem millies.

P H. At nunc dicam quod lubenter audias. D O. loquere, audio.

P H. Nequeo te exorare, ut mancas triduum hoc? quò nunc abis?

D O. Mirabar, si tu mihi quidquam afferres noui.

P H. Hei, metuo lenonem, ne quid suo suat capiti.

G E. idem ego metuo.

P H. Non mihi credis? D O. hariolare. P H. sin fidem do. D O. fabulæ.

PH. Ecce generatum illius beneficium tibi pulchrè dice
D O. Iogi.

PH. Cr. de mihi, gaudebis facto: verum hercle ha
est. D O. foma-ua

PH. Exorare non est longum. D O. cantilenam ea
d m canis.

PH. Tu mihi cognatus, tu parens, tu amicus, tu. D
ga. ris modo.

PH. Ad cõ. e ingenio te esse duro, atq; inexorabili
Vt neq; misericordia, neq; precibus molliui quea

D O. Ad cõ. te esse incogitantem, atq; impudente
Phædria,

Vt phaleratis dictis ducas me, & meã ductes grati

AN. Meritum est. PH. heu veris vincor. G E. quã
terq; est similis sui. (din

P. Neq; Antipho alia cum occupatus esset solliciti

Tu in hoc esse mihi obiectum malum? AN. ah qu
id. ca autem est Phædria?

PH. O fortunatissime Antipho. AN. egone? PH. e
quo domas domi est.

In huiusme-
di elidit
Nec cum huiusmodi vnquam vsus venit vt conf.
ctares malo. (neo lupus

AN. Mihi ne domi est simò quoda'unt, AVRIBVS E

Nam neq; quo amittam à me, inuenio: neq; vti rei
neam, * scio. (ne

D. ipsum istuc mihi in hoc est. A. eia, ne parum ler

Non quid bene fecit? PH. hic cines quod hom

inhumanissimus.
Pamphilam meam vendidit. G E. quid? vendidit? A
ai? vendidit?

PH. Vendidit. D O. quã indignum facinus, anci
lam ære emptam suo. (fidei

P. Nequeo exorare vt maneat, & cum illo vt mut
Tuduu in hoc dabo id, quod est promissum ab am
cis, argentum aufero. (tas sic

Si non tunc de sero, vnã præterea horam ne opper
D O. Obrandis. AN. haud longum est id quod ora

D. crevora sine

Idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, con
duplicauit.

O. Verba istæ sunt. AN. Pamphilámne hac vrbe
primas sine?

Am prætere horum amorē diſſiſi poterin' pati?

O. Neque ego inquit tu GE. di tibi orationes id quod
est à genum. d. d. d.

O. Ego te complereis aduorsum ingenium meum
menses tali

olligantem, flentem, & nihil ferentem: nunc con-
tra hęc omnia

epperi, qui det, neque lachrumet: da locum me-
loribus.

N. Certe hercle si satis commemini, tibi quidem o-
lim est dies,

quam ad daces huic, præstituta. PH. factum. D O.
num ego istuc nego?

N. Iamne ea præterit? D O. non, verum ei hæc ante-
cessit. AN non pudet

anitatē? D O. minime, dum ob rem. GE. sterquili-
nium. PH. Dorio,

utere,

tâne tandem facere oportet? D O. sic sum: si placeo,

N. Siccine hunc decipis? D O. imò enim uero Anti-
pho hic me decipit.

Nam hic me huiusmodi sciebat esse: ego hunc esse
aliter credidi.

s me fefellit: ego isti nihilo sum aliter, ac fui.

Sed ut ut hæc sunt, tamen hoc faciam: cras manè ar-
gentum mihi

Miles se dare dixit: si mihi prior tu attuleris Phædria,
Mea lege utar, ut potior sit, qui prior ad dandum
est. Vale.

DORIO audi obsecro.] *Hęc scena in petitione est, quæ
sepe admittit deliberatiuæ locos. Dorio. audi obse-
cro.] Sunt qui sic loquantur, ut Dorio Phædria dicat: audi le-
no: obsecro iterum Phædria. Quin omitte me.] Quin
modo corripienti vel imperandi vim habet. ut, Quin age.
Heu metuo lenonem, ne quid suo suat capiti.] *Deest
Mali. Suat autem, appingat atque affigat. Suo suat ca-
piti.] Δομοσίωνος 2, 3 & 4 Φημισμὸν. Suo capiti dixit, cū
dicturus esset Phædriae. ut, Dardaniūq; rogum capitis. Fœ-
neratum.] Ab viili. Fœneratum istuc beneficium ti.**

bi.] *Id est, mihi à te fœneratum. Verum hercle hoc est. Bene ipse dictum suū confirmat. Cantilenam eandem canis.] Ita dicit, ut, Vetus & vulgaria canio. Tu mihi cognatus.] Ab honesto. Tu parens, tu amicus, tu Secunda δὲ πρὸς ἀπαισις. Phaleratis dictis.] *Honestus atq; ornatus quia dixit, Tu mihi cognatus, tu parens: & quasi leno, iridet honestatem & despiciit. Misertum est.] ἄγωνεία Hereris vincor.] Hoc sibi dicit adolescens. Neque Antiphonalia cū occupatus esset sollicitudine.] Hoc dolet Phaedria, quod in eisdem laboravit Antiphonia in amore: quodq; amare coegerit. Neque Antiphonalia.] *Minore aliquo sollicitudine quā nunc est, quam nunc gerit in alia, prater hanc quam de me geris. Ordo & sensus hic est, Neq; tunc esse mihi hoc obiectum malum, cum Antiphonalia sollicitudine esset occupatus leui quæpiam, non hac de nuptiis, quæ est grauissima. Vnquam vsus venit.] Opus, aut necessarium fuit. Aurio teneo lupum.] *Gracium proverbium τὸ πῶτον ἔχου τὸ λυχν, οὐ τὸ ἔχον, οὐ τὸ ἀφαινοῦ δυνάμει. Ne parum leno fies.] ἐκλειψίς, deest enim Vereris. Aere emptan suo.] *Bene iuo, quasi de tertia persona Conduplicauerit.] Coniunctiuum pro indicatiuo: id est, conduplicabit. Hoc est, aliter: Fœneratum istuc beneficium pulchrè ubi dices. Nihil ferentem, flentem.] ὀμγιον τὸ ἔχον, vsitatum veteribus. Tibi quidem olim est dies.] *Hic olim futurum temporis. Nam leno de accipienda ab adolescente pecunia diem constituerat: & inuenta meliori condicione, anticipauerat tempus cum adolescente præscriptum. Iamne ea præterit? Interrogatiue pronunciandum. Non, verum ei hæc antecessit.] *Urbane leno hac antecessit: ut alij putat, meretrix vendita. ut alij, dies qua lenoni constitutum fuit. An aperit leno perfidus mentitur? vnde sequitur: Non pudet vanitatis? Ergo plus est Antecessit, quàm Præterit. Non pudet vanitatis? Apparet supra lenonem de perfidia anticipati temporis esse confessum. Mea lege vtar.] *Lenonia scilicet, in qua sæper comodū est prius, quàm fides.********

ACTVS III. SCENA III.

Troch. tetram. catal. permixtis paucis Iamb. quadrat. catalectic.

PHÆDRIA. ANTIPHO. GEMMA.

Quid

Vid faciam? vnde ego nunc tam subito huic argentum inueniam miser, minus nihilo est? quod si hic potuisset nunc corarier

luum hoc, promissum fuerat. AN. itane hunc patemur Geta

imiserum, qui me dudum, vt dixi, adiuuerit coniter?

In, cum opus est, beneficium rursus ei experiamur reddere?

Scio equidem hoc esse æquum. AN. age ergo, plus seruare hunc potes.

Quid faciam? AN. inuenias argentum. GE. curio: sed id vnde, edoce.

Pater adest hic. GE. scio, sed quid tum? AN. ah, ditum sapienti sat est.

Itane? AN. ita. GE. sane hercle pulchre suades: etiam tu hinc abis? (mali:

in triumpho, ex nuptiis tuis si nihil nanciscor etiam nunc me huius causa querere in malo iudicetas crucem?

Verum hic dicit. PH. quid? ego vobis Geta alienus sum? GE. haud puto.

Il parumne est, quod omnibus nunc nobis succenset senex,

instigemus etiam, vt nullus locus relinquatur orei?

Alius ab oculis meis illam in ignotum hinc abducat locum? hem.

Quom igitur licet, dumque adsum, loquimini mecum Antipho:

Contemplamini me. AN. quamobrem? aut quidnam facturus, cedo?

Quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi. (tamen.

et perire. GE. di bene vortant quod agas, pedetetim

Vide si quid opis potes afferre huic. GE. si quid, quid? AN. quare obsecro,

quid? AN. minusve faxit, quod nos post pigeat

ACTVS IV. SCENA I.

DEMIPHO. CHRÆMES.

Vid? qua profectus causâ hinc es Lemnum Senarij.
 Chræmes?

Iuxtinè tecum filiam? C H. non. D E. quid ita non?

Postquam vider me eius mater esse nunc diutius,

ul autem non manebat ætas virginis

am negligentiam ipsam cum omni familia

me profectam esse ardeant. D. quid illic tam diu

æso igitur commorabare, vbi id audiueras?

Pol me detinuit morbus. D E. vnde? aut qui? C H.
 ogas?

NECTVS ipsa est morbus: sed venisse eas

has audiui ex nara, qui illas vexerat.

M. Quid gnato obtigerit me absente, audistin?
 Chræme?

Quod quidè me factum, consilij incertum facit.

in hanc conditionem si cui tulero extraneo,

no pacto, aut vnde mihi sit, dicendum ordine est.

mih: fidelem esse æquè, atque egomet sum mihi

bam: ille si me alienus affinem volet,

cebit, dum intercedet familiaritas:

si spreuerit me, plus quàm opus est cito, sciet.

teorque ne vxor al. qua hoc resciscat mea:

quod si sit: vti me* excutiam, atque egrediar domo, excutiat.

restat: nam ego meorum solus sum meus.

E. Scio ita esse: & istæ mihi res sollicitudini est:

æque deferi car vnquam ego experier,

onec tibi id, quod pollicitus sum, effecero.

Q Vid? qua profectus causa?] *Hec est narratio sim-*
plex. Senectus ipsa est morbus.] Apollodorus τὸ

ἐξ ἡμῶν αὐτὸ νόσημα. Hanc conditionem si cui tuler-

o.] Πελοδοξία, quia ferre conditionem alicui dicimus. Te

mih: fidelem esse æquè.] Mirè admixtum ante comple-

tem sententiam de extraneo, Te mihi fidelem esse, &c. Ta-

ebit dum intercedit familiaritas.] Incertum quando

modum iri se dicat: ante, an post nuptias. Vt me excu-

am.] Legitur & excutiat. Meorum solus sum meus.]

Apollod.

Apollodorus, ἐγὼ γὰρ εἰμι μόνος ἤ ἐμῶν ἐμός. Doncc id quod pellicitus sum effecero.] *Vergil. donec me mine viuo Adluero.*

ACTVS IV. SCENA II.

G E T A.

EGo hominem callidiorē vidi neminē,
Quām Phormionē: venio ad hominē, vt
cerem

Argento opus esse, & id quo pacto fieret:
Vix dum dimidium dixeram, intellexerat:
Gaudebat: me laudabat: quærebat senem:
Dis gratias agebat, tempus sibi dari,
Vbi Phædræ se ostenderet nihilo minus
Amicū esse, quām Antiphoni: hominē ad fori
Iussi opperiri: cō me esse adducturum senem.
Sed eccum ipsum: quis est vltior? at at Phædræ
Pater venit: sed quid pertimui autem bellua?
An quia, quos fallam, pro vno duo sunt mihi da
Commodius esse opinor duplici spe vtier.
Petam hunc, vnde à primo institui: is si dat, sat est
Si ab hoc nihil fiet, tum hunc ad oriar hospitem.

Venio ad hominē.] *Venuste repetitum, homine*
Hunc ad oriar hospitem.] *Astute hospitem de eo q*
superuenit: nomen aptum imprudenti rerum, atque ab
no ab earum scientia. Sallust. Vitam sicuti peregrinanti
transfigere, &c.

ACTVS IV. SCENA III.

ANTIPHO. G E T A. C H R E M E S.

D E M I P H O.

Senarius.

EXpecto quām mox recipiat huc sese Geta:
Sed patrum cum patre video astantem. hei mi
Quām timeo, aduentus huius quo impellat patren
G E. Adibo hosce: ô noster Chremes. C H. salue Geta
G E. Venire saluum volup' est. C H. credo. G E. qui
agitur?
C H. Multa aduenienti, vt fit, noua hic compluria.
G. Ita de Antiphone audistine quæ facta? C. omnia

Quæne dixeris huic? facinus indignum Chreme:
circumiri? DE. cum hoc id agebam commodum.
Nam hercle ego quoq; id quidem mecum agi-
tis sedulo,

mi opinor, remedium huic rei. DE. quid Geta?
Quid remedium? GE. ut abii abs te, fit forte obuiã
Phormio? CH. qui Phormio? GE. is, qui istam.
scio.

isam est mihi, ut eius tentarem sententiam:
Cedo hominem solũ, cur non inquã, Phormio
is, inter vos sic hæc potius cum bona
componantur gratia, quàm cum mala?
is liberalis est, & fugitans litium.

cæteri quidem hercle amici omnes modo
ore auctores fuere, ut præcipitem hæc daret.
Quid hic cœpat? aut quò euadet hodie? GE. an
gitus

cum pœnas dices, si illam eiecerit?
Quid exploratum est: eia sudabis satis,
multo inceptas homine. ea eloquentia est.
cum pone esse viduum eum, at tandem tamen
capitis eius res agitur, sed pecuniæ.
quam hominem his verbis sentio mollirier,
fuit. is nunc hic inquã, cho die quid velis dari
in manum, ut herus his desistat litibus.

hinc fac: stat, tu molestus ne sis.
Satin' illi di sunt propitii? GE. nam fat scio,
aliquam partem æqui bonique dixeris,
est ille bonus vir, tria non commutabit
ba hodie inter vos. DE. quis te istæc iussit loqui?
Imò non potuit melius peruenirier
quò nos volumus. AN. occidi. CH. perge loqui.
A primo homo insanibat. CH. cedo, quid po-
tulat?

Quid? nimium: quantum libuit. CH. dic. GE. si
uis daret
entum magnum. C.* dic malum hercle: ut nihil al. inæ.

Quod dixi adeo ei: quæso quid si filiam
in unicam locaret? parui retulis

Non

Non suscepisse: inuenta est, quæ dotem petat.
 Ut ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias?

Hæc denique eius fuit postrema oratio:

Ego, inquit, iam à principio amici si iam,

Ita ut æquum fuerat, volui vxorem ducere:

Nam mihi veniebat in mentem eius incōmodum
 In seruitutem pauperem ad ditē dari:

Sed mihi opus erat, ut aperte tibi nunc fabuler,

Aliquantulum quæ afferret, quæ dissoluerem

Quæ debeo, & etiam nunc, si vult Dempho

Dare, quantum ab hac accipio quæ sponsa est mihi

Nullam mihi malim, quam ista: c vxorem dari.

AN. Vtrum stultitia facere ego hunc, an malitia,

Dicam: scientem, an imprudentem, incertus sum.

DE. Quid si animam debet? GE. ager oppositus
 pignori

Ob decē minas, inquit. DE. age age iā ducat. dat

GE. Aediculæ item sunt ob decem alias. DE. hoi h

Nimum est. CH. ne clama: petito hæc à me dece

GE. Vxori emunda ancillula est: tum autē pluscu

Supellectile opus est: opus est sumptu ad nuptias

His rebus pone sane, inquit, decem minas.

DE. Sexcētas proinde potius scribito iā mihi dic:

Nihil do: impuratus me ille ut etiam irrideat?

CH. Quæso ego dabo, quiesce. tu modo filius

Fac ut illam ducat, nos quam volumus. AN. heu mi

Geta, occidisti me tuis fallaciis.

CH. Mea causa eiicitur: me hoc æquū est amittere

GE. Quantum potes me certiozem, inquit, face:

Si illam dant, hanc ut omittam, ne incertus siem.

Nam illi mihi dotem iam constituerunt dare.

CH. Iam accipiet: illis repudium renunciet,

Hanc ducat. DE. quæ quidem illi res vortat male.

CH. Opportune adeo nunc argentum mecū attulit,

Fructum quem Lemni vxoris reddunt prædia:

Id sumam: vxori, tibi opus esse, dixero.

EXpecto quàm mox recipiat se Geta.] *Ad terrorem
 cumulatam persona Antiphonis interponitur: ut e
 adauscō metu amittendæ vxoris, maior vis fiat repentino*
latet

iæ. Volup' est.] Hoc volup' nomen est, et hoc facit.
 im veteres per $\delta\pi\alpha\pi\lambda\omega$ loquebantur. Complu-
 Secundum regulam locutus est. nam hoc complure, &
 ompluria. Noua hic compluria.] Sic veteres, quod
 i dempta syllaba complura dicunt. Sic Cato originum
 rdo, fana hoc luo cōpluria. Cicero in Protagora, Con-
 andi genera compluria. Credo.] Quia veteres hoc
 e, non hoc plus dicebant. Commodum.] Commodus
 natio est temporis. * Cōmodum, tantum quod.]
 lius, Quod mihi com. odum est, aut vda vestimenta
 fuerant. Is qui istam.] $\delta\omega\sigma\tau\alpha\pi\eta\tau\iota\varsigma$ tertia, deest ob-
 it nobis, aut defendit, aut quid tale. Fugitans li-
 a.] Genitiuo casui vim nominis habet Fugitans iuri-
 n: accusatiuo, vim participij. Fugitans litium.] Qua-
 od vult in domino facere, id iam in eo esse dicit, præ-
 ens hominem ad contemptum pecunie, quæ poscitur
 m. Dari tibi in manum.] Datur ei in manum, qui
 ratim accipit, sine arbitro, aut interprete, vt præua-
 tor, aut index corruptus. Hæc hinc facessat.] Pro
 se faciat, id est, abeat: vt huc se faciat, huc accedat
 ificat. Hæc hinc facessat.] Procedat: alias faciat.
 to duas res significat hoc vnum verbum. An hinc fa-
 at prouerbialiter, quasi hinc faciat? Plaut. Argentum
 c facite. Huc te fac, dicitur pro huc accide. Aliquam
 item.] Etsi non totum, vel aliquam partem. Verba
 die inter vos.] Sic dicebant iurgi ÷significantes. Pro-
 te verba cōmutare, est quod altercari dicimus. Quid?
 onium: quantum libuit.] Apud quosdam diuersæ
 sonæ cum verbis singulis. Parui reculit.] Nihil inter-
 it, vel parum interfuit: id est, nihil profuit. Non su-
 pisse, inuenta est, quæ dotem petat.] In Græca fa-
 la senex hoc dicit, Quid interest, me non suscepisse filiã,
 modo dos dabitur alienæ? Sed mihi.] $\pi\epsilon\pi\sigma\upsilon\tau\epsilon\iota\varsigma$ prima.
 d mihi opus erat.] Inductio doli est. nam ante quàm
 at, petendi causam ingerit. Quæ afferret qui dissol-
 rem.] Quis, si opum causa habendarum do:atam quæ-
 ret, minor esset necessitas captandæ opulentioris: æs alie-
 m addidit, cui rei nihil opponi potest. Ab hac accipio
 næ spōsa est mihi.] Mirè accipio: non, accepturus sum.
 definitum modum ponit, ne de summa dotis superflis
 dispri-

*disputatio. Vtrum stultitia facere.] παρόλ' ουν tertii hoc idem enim valet Vtrum quod An. Scientem an prudentem.] ἀντίθετος secundum. nam scienti imprudentem reddidit. Quid si animam debet?] Græcum uerò iustum, ἢ ἀπὸ πῶ πῶ ψυχῆ ὀφείλει. Ager oppositus est pignori ob decem minas.] *istute non prociuus contra minas dixit sed paulatim colligit, ut partibus cægestis in summa senex minus grauetur. nam si semel dret deterreret parcissimum senem. Denique auditis de minus, statim respondet, dabo; conceduntur ab alio de de reliquis superest dubitatio: nam difficilis ad dandi Sumptu ad nuptias.] Opus est, subauditur. Pone ne inquit decem minas.] Bene sanè. quasi plus quida exigit, sed hoc contentus sit. Sexcentas proinde pot scribito iam mihi dicas.] Perspicere hinc licet consi tudinem virtusque sermonis nam Apollodorus μύρια dixit pro multis. Et ut apud Græcos μύρια, ita apud sexcenta, dicere pro multis usitatum est. Cicero. Sexce possium decreta proferre. Mea causa eiicitur. me hoc æquum amittere.] Ratio cur ipse viginti dare deb minus, dante Demiphone decem Quantum potes i certiozem.] Festinat Geta seu enim dixisse lenonem, M lege utar, ut potior sit, qui prior ad dandum est. Qui quidem illi res vertat male.] Non desinit poeta ostendere auaritiam Demiphonis, qui nec ideo libenter fert de aliquid Phormioni, quia sic commodum ei est. Vergil. H illi, quod nec bene vertat, mittimus hædos. Mecum a gentum attuli.] Comicum, argentum præsto est: & causa additur cur præsto, & unde sit: simul iracundie vx ris & iurgio preparatur locus. Fructum, quem Lemno &c.] Et Lemni, & Lemno legitur. Reddunt prædia, ἔργα ἐπέργασις. & proprie de fructu, reddunt. Id sum mam.] Non fructum, sed argentum. Id sumam.] Impendam, unde & sumptus dictus. Vxori tibi opus est dixero.] Bene esse, non fuisse: ne iam repetendum vide retur. Opus esse dixero.] Adiuunctiuum pro indicatiuo, ut in Eunucho, Percuberis ut iam me.**

ACTVS IV. SCENA IV.

ANTIPHO. GETA.

Eta. GE. hem. AN. quid egisti? G. emunxi argento Senarij,
to senes.

atin' id est? G. nescio hercle: tantum iussus sum.

.Eho verbero, aliud mihi respondes, ac rogo?

.Quid ergo narras? A. quid ego narrē? opera tua
restim mihi quidem res rediit planissime:

te quidem omnes dii, deæq; , superi, inferi,

lis exemplis perdant: hem, si quid velis,

ic mandes, quod quidem recte curatum velis,

i te ad scopulum è tranquillo inferat.

id minus vtile fuit, quàm hoc vlcus tangere,

te nominare vxorem? iniecta est spes patri

te illam extrudi: cedo, nunc porrò Phormio

tem si accipiet, vxor ducenda est domum:

id fiet? GE. non enim ducet. AN. noui: cæterum

m argentum repetent, nostra caussa scilicet

eruum potius ibit. GE. NIHIL EST Antipho,

in male narrando possit deprauarier:

id quod boni est, excerpis: dicis quod mali est.

di nunc contra iam: si argentum acceperit,

ducenda est vxor, vt ais: concedo tibi:

ritium quidem tandem apparandis nuptiis,

mandi, sacrificandi dabitur paululum:

crea amici, quod polliciti sunt, argentum dabūt.

his reddet. AN. quamobrem? aut quid dicet? GE.

rogas?

ot res post ista monstra euenerunt mihi?

roiiit in ædes ater alienus canis.

guis per impluuium decidit de tegulis,

lina cecinit: interdixit hariolus,

spex vetuit ante brumam aliquid noui

gotii incipere, quæ caussa est iustissima.

effient. AN. vt modo fiant. GE. fient: me vide:

er exit: abi, dic esse argentum Phædriæ.

[Munxi argento senes.] Mirè, cùm è contrario dica-
tur emunctus homo elegans & facetus, vt Horatius de
lilio, Emunctæ naris inquis. Satin' id est?] Hoc est,

idne tibi videtur satis esse ad miseras meas? An quasi *παυκῶς* dicit, ut dicere solemus, Bene habet nunc: aut, cisti certe, quod debuisti. Ideo autem subambigue locutus est, ut nequaquam posset aliter interpretari: à Geta, qui spondebit, Nescio hercle, tantum iussus sum. Ulcus tangerere.] Prouerbiale: non *επαυκῶς* dixit. In neruum ius ibit.] Decipiat: prouerbio tracto à sagittariis: cuius conatusque tendentis arcum non in volatum teli, in ructionem nerui expetatur. Tu id quod boni est excerpis.] Honestè excerpis dixit. & attende quemadmodum dicat excerpi bona quibus non utatur. Ante brumam. Arte irrisit homines Terentius, quibus religio sit aggenegorium aliquod diebus decreſcentibus. Gallina canit.] Obstetricum est in qua domo gallina canat, superi marito esse uxorem. Interdixit hariolus.] Hariolus est, qui diuina mente raticinatur: dictus hariolus, & hariolus, à *hāris* & à *fando*: h enim pro f, & uem f in multis locutionibus mutabantur. An ab halando: halitus solent excludere velut mortalem animam, ut etiam recipiant. vnde & vocem eiusmodi dabant: quae Oe, quod Oe sonus exhalandi vim praestat. Ante brumam.] Quod ante brumam dies decreſcere incipiant. Haruspex uctuit.] Haruspex ab haruga nominatur nam haruga dicitur hostia, ab hara in qua concluditur & sentur. Hara autem est, in qua pecora includantur. Puer Rusticus hircus, hara mostelaria. Fientine uide.] Rurice uultus mei fiducia: sic Graeci nam aliter Launi sudent, quia nullum periculum est. Me uide.] Quia in re promittit & imponit suam fidem: quod nos dicimus habes. Uide.] Respice.

ACTVS IV. SCENA V.

DEMIPHO. GETA. CHREMES.

Iā tibi quadrati cataleptici.

Quictus esto inquam: ego curabo: ne quid horum duint.

Hoc temere nunquam amittam ego à me, quin hi tecteis adhibeam,

Chremes: & quam odrem dem, cōmemorabo.
ut cautus est, ubi nihil opus est?

Atque ita opus factum est: at matura: dum libido
eadem hæc manet:

si altera illa magis instabit, forsitan nos reiiciat.

Rem ipsam putasti. DE. duc me ad eum ergo.

GE. non moror. CH. vbi hoc egeris,

insito ad vxorem, vt conueniat hanc prius, quàm
nunc abeat: (censeat:

eat eam dare nos Phormioni nuptum, ne suc-
magis esse illū idoneum, qui ipsi sit familiarior.

is nostro officio nihil egressos esse, quantum is
voluerit,

tum esse dotis. DE. quid tua (malum) id refert?

CH. magni Demipho.

Non fat tuum te officium fecisse, si non id fama
approbat?

Volo ipsius quoq; voluntate hoc fieri, ne se eie-
tam prædicet.

Idem ego istuc facere possum. CH. mulier mu-
ieri magis congruet. (cogito.

Rogabo. CH. vbi nunc illas ego reperire possum,

Victus esto inquam, ego curabo.] *Quietus, i. se-*

curus, ab eo quod præcedit, id quod sequitur. Vt cau-

est, vbi nihil opus est.] Consultat, inquit, quemad-

modum detur, vbi omnino dare non debuerit siquidem ar-

gumentum Phædræ sub nomine Phormionis. Dum libido

eadem hæc manet.] Bene libidinem posuit pro volun-

tate hominis incerti ac leuis. Forsitan nos reiiciat.] Mu-

liem scilicet. An vere nos, id est, negotium & conditio-

em? Rem ipsam putasti.] Pro disputaasti modo. Quid

malum, id refert?] Matrem interiecit. & est ordo,

quid tua id refert? Magni Demipho.] Non responsum

contra Quid refert, non ad quid relatum. Et quare quo-

modo dicatur, Quid mea? quid tua? an deest Ad: vt sis ad

mea, aut ad tua? Reperite illas.] Filiam & vxorem.

ACTVS V. SCENA I.

SOPHRONA. nutritrix. CHREMES.

Vid agam? quem *amicum inueniunt miseris; * al- a2
aut cui consilia

Senarij.
m. c. l. i. i. s.

Postremum
tinet ad ver-
am sequen-
em.

Iamb. tet. cat.

Troch. cat.

Iamb. acat.

Troch.

Mixtus tro-
haico &
ambico.

Iamb. quad.
cat.

Iamb. quad.
cat.

Hæc referam? aut vnde nunc mihi auxilium petam?
Nam vereor, hera ne ob meum suatum indignè i-
iuria afficiatur:

Ita patrem adolescentis facta hæc tolerare aucto-
violenter.

CH. Nam quæ hæc est anus exanimata, à fratre qui
egressa est meo?

SO. Quod vt facerem, egestas me impulit: cùm f-
rem infirmas nuptias (for-

CH. Certè ædepol (nisi me animus fallit, aut partem
oculi prospiciunt)

Meæ nutricem gnatæ video. SO. neq; ille inuesti-
tur. CH. quid agam?

SO. Qui est eius pater. CH. ad eone, an maneo, di-
ca quæ loquitur, magis cognosco?

SO. Quod si cum nunc reperire possim, nihil est quod
verear. CH. ea est ipsa:

Colloquar. SO. quis hic loquitur? SO. Sophroni-
SO. & meum nomen nominat?

CH. Respice ad me. SO. di obsecro vos, estne hic S-
pho? CH. non. SO. negas?

CH. Concede hinc à foribus paululum istorsum
des Sophrona.

Ne me istoc posthac nomine appellassis. SO. qui
non is obsecro es,

Quem semper te esse distitasti? CH. s'p. SO. quid h-
metuis fores?

CH. Conclufam hic habeo vxorem sæuam. verum
istoc de nomine

Eò perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes f-
Effutiretis: atque id porro aliqua vxor mea res-
saceret.

SO. Hem istoc pol nos te hinc inuenire miseræ nu-
quam potuimus. (de ex-

CH. Eho dic mihi, quid tibi rei est cū familia hac, v-
Aut vbi illæ sunt? SO. miseram me. CH. Hem qui
est? viuuntne? SO. viuunt gnata:

Matrem ipsam ex ægritudine miseram mors conf-
cuta est

4. Male factum. s. o. ego autem, quæ essem anus:
deserta, egens, ignota,

potui, virginem nuptum locavi huic adolescēti,
rum qui est dominus ædium. C. H. Antiphonine?
s. o. hem, isti ipsi.

4. Quid? duasne ipse vxores habet? s. o. hau, obse-
cro, vnā ille quidem hanc solam.

4. Quid illa altera quæ dicitur cognata? s. o. hec er-
go est. C. H. quid ais?

4. Composito factum est, quomodo hanc amans
habere posset (temere

ne dote. C. H. di vos tram fidem, quā sæpe forte
eniūt, quæ non audeas optare? offendi adueniēs,
ij cum volebam, atque vt volebam, collocatam
filiam,

quod nos ambo opere maximo dabamus, vt fie-
ret, operam,

ne nostra cura maxima sua cura hæc sola fecit.

4. Nunc quid factum est opus, vide: pater adolescen-
tis venit.

4. mq; animo iniquo hoc oppido ferre aiunt. C. H.
nihil periculi est.

4. Id per deos atque homines meam esse hanc, eaue
resciscat quisquam.

4. Nemo ex me scibit. C. H. sequere me: cætera intus
audies.

4. Vdio violenter.] *Quod Græci dicunt δεινός. Nara*

quæ hæc est anus.] *ἀναστροφά, vt, Nam quis te inue-*

nt confidentissime. Sed figura hæc apta conuoluit est ali-

qua re noua. A fratre.] *Pro à domo fratris: vt, Iam proxi-*

us ardet Vcategor. Egestas me impulit.] *Venialis sta-*

4. Interea vita vt in tuto foret.] *Compensatiua qua-*

4. Nisi me animus fallit, aut parum oculi prospici-

it.] *Doctæ. nam visa, vel corporis, vel animi sunt: hoc est*

4. rationis, vel sensus. Meum nomen.] *Mire suum nomen*

4. agnoscit: hic dissimulat. Paululum istorsum.] *Nun-*

4. orsum aduerbium est loci: alias nomen. Quem semper

4. esse dictitasti.] *Esse pro nominari, antiquorum more*

4. cit. Conclusam hic habeo vxorem suam.] *Illas u-*

4. suam, bene conclusam præcibus: vt si diceret, feram.

Effutiretis.] Eloqueremini, euacuaretis, exinaniretis, eo quod est effundere. Translatio est à vase, fuitili nomine quod patulo ore, fundo acuto, instabile, nihil prorsus continet: unde fuitilis dicitur eiusmodi, ut nihil intra se contineat, & semper inanis sit. Ex ægritudine.] Infirmi morbo. Ex ægritudine miseram mors consecuta est. Bene moderatus est, ut neque nimis agrefera, neque risum à πᾶθὴς sit. Et hæc est οἰκονομία ne in eadem urbe uxores plus mali ex sollicitudine afferant Chremeti, quam ex alterius morte tristitia. Neque in comædia possunt nisi miserabiles mortes esse, ne res in tragædiam transeat. Inferta, egens, ignota.] Singula pronuntianda sunt: argumenta enim hæc ad venialem statum proferuntur. Composito factum est.] Sic veteres, nos Ex composito, ut, posito rumpit vocem, & me destinat aræ. Quæ non audeas optare.] Pro. quæ non audeat quis. ut, Facile Eunucho probes. Offendi adueniens.] Pro cum adnissim. ut, Ipse nemus linquens patrium suaque arua Latinis. Quia Latina lingua deficit hac declinatis ne. Hæc la fecit.] Si Hic legerimus, Antiphonem intelligemus. Hæc, Sophronam. Sed per deos.] Ad iurationis genus

ACTVS V. SCENA II.

Iambici quadrati catalectici.

DEMIPHO. GETA.

NOstrapte culpa id facimus, ut malos expectasse,

Dum nimium dici nos bonos studemus & benignos,

Ita fugias, ne præter casam, quod aiunt, nonnisi fat erat,

Accipere ab illo iniuriam? etiam argentum est vel obiectum ei,

Ut sit qui viuat, dum aliquid aliud flagitij conficere.

GE. Planissime. DE. his nunc præmium est qui reprobaua faciunt.

GE. Verissime. DE. ut stultissime quidem illi concesserimus.

GE. Modo ut hoc consilio possit discedi, ut istud ducat.

DE. Etiam

E. Etiamne id dubium est? G. E. haud scio hercle, vt homo est, an mutet animum.

E. Hem, mutet autem? G. E. n. c. i. o : verum, si fortè, dico.

E. Ita faciam, vt frater censuit, vt vxorem huc eius adducam,

um ista vt loquatur. Geta abi pręnuntia hanc venturam. (lectur.

E. Argentum inuentum est Phædræ: de iurgio siouisum est, ne in præsentia hæc hinc abeat: quid nunc porro?

uid fiet? in eodem luto hæsitas: vorsuram soluis eta: præsens quod fuerat malum, in diem abiit: plagæ crescunt, (edocebo, isi prospicis: nunc hinc domum ibo, ac Phanium e quid vereatur Phormionem, aut eius orationem.

Ta fugias ne præter casam.] *Proverbium, Ita fugias ne præter casam, hoc est, ne prætereas casam tuam, quæ sit tibi tutissimum receptaculum. Aut ita fugias, ne præter casam: vbi custodiri magis, & prehendi fur, & multari verberibus potest. Aut verbum erat furem exagitantis, & nitea prohibentis, ne ante casam transeat: ne in præterundo etiam inde aliquid rapiat. Queritur senex, se, dum tuari infamiam fugeret, in stulti reprehensionem incidisse. Dum aliud aliquid.] *Vetuste. Modo vt hoc consilio possit discedi, vt istam ducat.] Ne pœniteat dominum pecuniam dedisse, terrorem seruus iniecit. Vorsuram soluis.] *Creditorem mutas. Vorsuram soluis.] Vorsuram facere dicitur, qui æs alienum ex ære alieno soluit. Dicitur etiam Vorsuram facere cū minore fœnere acceptã quis pecuniam, maiore occupat. Præsens quod fuerat malum in diem abiit, plagæ crescunt.] *αυτιποφογὰ.****

ACTVS V. SCENA III.

Iambici quadrati catalektici & acatalektici.

DEMIPHO. NAVSISTRATA, *mulier.*

CHREMES.

Agedum vt soles Nauisistrata, fac vt illa placetur nobis: Vt sua voluntate, id quod est faciun-

dum faciat. N. faciam.

DE. Pariter nunc opera me adiuues, ac dudum re-
pitulata es.

NA. Factum volo: ac pol queo minus viri culp-
quàm me dignum est.

DE. Quid autem? NA. quia pol mei patris bene pa-
ta indiligenter

Tutatur. nam ex his prædijs talenta argenti bina
Statim capiebat: hem, vir viro quid præstat? DE. b-
na quæso?

NAV. Ac rebus vilioribus multò, tamen duo talent-
DEM. hui.

NAV. Quid hæc videntur? DE. scilicet. NAV. Virum
me natam vellem:

Ego ostenderem. DE. certo scio. NAV. quo pacto
DE. parce sodes,

defatiget. Vt possis cum illa: ne te adolescens mulier * fatige
amb. quad. NAV. Faciam vt iubes: sed meum virum abs te exi-
atalect. video. CH. hem Demipho,

Iam illi datum est argentum? DE. curavi ilico. CH
nollem datum.

Hei, video vxorem: penè plus quàm sat erat. DE. cu-
nolles Chreme?

CH. Iam recte. DE. * quin tu? cequid locutus cum ist-
es, quam obrem hanc ducimus?

CH. Transegi. DE. quid ait tandem? CH. adduci no-
potest. DE. * quid? non potest?

CH. Quia vterq; vtriq; est cordi. DE. quid istuc no-
stra? CH. magni: præter hæc, (sic eri-

Cognatam comperi esse nobis. DE. quid deliras? C
Non temere dico: redi mecum in memoriam. D. fa-
tin' sanus es?

caue, NA. Hau, obsecro * vide, ne in cognatam pecces. DE
non est. CH. ne nega:

Patris nomen aliud dictum est: hoc tu errasti. DE
ne a norat patrem?

CH. Norat. DE. cur aliud dixit? CH. nunquàm ne ho-
die concedes mihi,

Neq; intelliges? DE. si tu nihil narres. CH. pergis? N.
miror quid hoc fiet.

DE. Equi-

. Equidem hercle nescio. c. vin' scire? at ita me
seruet Iupiter,
propior illi, quàm ego sum, ac tu, * nemo est. DE. * al. homo
nemo.
i vostram fidem.

mus ad ipsam vnà omnes nos, aut scire, aut nesci-
e hoc volo. CH. ah.

Quid id est? CH. itane * paruam mihi fidem esse al. parum.
pud te? DE. vin' me credere?

satis quæsitum mihi istuc esse? age fiat: quid, il-
a filia

ici nostri, quid futurum est? CH. recte. DE. hanc
gitur mittimus?

Quid ni? DE. illa maneat? CH. sic. DE. ire igitur
bi licet Nausistrata.

v. Sic pol commodius esse in omneis arbitror,
uàm vt cœperas,

here hanc: nã perliberalis visa est, cùm vidi, mihi.

Quid istuc negoti est? CH. iamne operuit ostiũ?
E. iam. CH. ô Iupiter,

nos respiciunt: gnatam inueni nuptam cum tuo
lio. DE. hem, (narrandum hic locus.

o pacto id potuit? CH. non satis tutus est ad

At tu intro abi. CH. heus, ne filij nostri quidem
oc resciscant volo.

Gedum vt soles Nausistrata.] Diuitis vxoris de ma-
rito licentius conquerentis hæc allocutio est, cum di-
tione futurarum turbarum. Ac dudum re opitula-

s.] Supra enim dixerat Chremes, Id sumam, vxori tibi
esse dixero. Statim capiebat.] Statim, perpetuo,

aliter, & quasi vno statu. Plautus, Ita statim stant si-

Vin' satis quæsitum.] Hoc totum pro vna perso-
nâ legunt. Filia amici nostri?] Hoc est vna. Com-

modus esse in omnes.] Et circa illum qui duxit, &
a illam quæ ducta est, & circa te socerum. Perlibera-

visa est, cum vidi, mihi.] Ordo est, perliberalis visa
mihi.

ACTVS V. SCENA IIII.

Iambici quadrati catalectici.

A N T I P H O.

L Aetus sum, vt vt meæ res sese habent, fratri obti-
gisse quod vult. (tates:

al. in animo.

Quam scitum est eiusmodi parare * animo cupidi-

Quas cum res aduersæ sient, paulo mederi possis?

Hic simul argentum repperit, cura sese expediuit:

Ego nullo possū remedio me exoluere ex his turbis

Quin si hoc celetur, in metu: sin patefit, in probro
siem. (ostensi:

Neq; me domum nunc reciperem, ni mihi esset spe-

Huiusce habendæ: sed vbinam Getam inueniri

possum,

Vt rogem, quod tempus conueniendi patris me ca-

pere iubeat?

L Aetus sum.] *Antiphonis persona est. Parare animo.*

Venuste additum est animo. Ennius in sexto, Sed qui

ego hic animo lamento. Cum res aduersæ sint. | Cui

desideratæ fuerint, id est, cum harum penuria fuerit. |

probro siem.] Apud patrem scilicet. Si hoc celetur,

metu.] ἀνακόλουθον quartum. Nam cum præposuisset,

hoc celetur, intulit, Sin patefit.

ACTVS V. SCENA V.

Iambici quadrati acatalectici.

PHORMIO. ANTIPOHO.

A Rgentū accepi: tradidi lenoni: adduxi mulierem

Curavi propria ea Phædria vt potiretur: nam

missa est manu. (tiu

Nunc vna res restat mihi, quæ etiam conficiunda,

A senibus ad potandum vt habeam: nam aliqui

hos sumam dies. (nam nunc facturus Phædria

AN. Sed Phormio est. quid ais? PH. quid? AN. qui

Quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere?

PH. Vicissim patris tuas acturus est. AN. quas? P

vt fugitet patrem:

Te suam rogauit rursus vt ageres causam, vt p

se diceres: (niu

Nam potaturus est apud me: ego me ire senibus S

Dicam ad mercatum, ancillulam emptum, qua

dudum dixit Geta. (gentum suu

Ne cum hic non videant me, conficere credant:

Sed

d ostium concepuit abste. AN. vide quis egrediatur. PH. Geta est.

Rgentum accepi.] *Iactantia hic inducitur Phormionis: & quasi omnis* provenisse letetur. Propria caedria.] Virgil. Connubio iungam stabili, propriamque abo. Vicissim partes tuas acturus est.] Secundum id quod dictum est, Tradunt operas mutuas. Te suam gavit rursus ut ageres.] Partem iterum subaudias. & est ζῶντος à superiore.*

ACTVS V. SCENA VI.

Troch. octon. catalect.

GETA. ANTIPHO. PHORMIO.

) Fortuna, ô fors fortuna, quantis commoditatibus,

quàm subito hero meo Antiphoni ope vestra hunc onerastis diem?

N. Quîdnam hic sibi vult? GE. nosque amicos eius exonerastis metu?

Ed ego mihi nunc cesso, qui non humerum hunc onero pallio:

atque hominem propero inuenire, ut hæc quæ contigerint, sciat?

N. Num tu intelligis, quid hic narret? P. num tu?

AN. nihil. P. tantundem ego.

GE. Ad lenonem hinc ire pergam: ibi nunc sunt. AN. heus Geta. G. hem tibi.

Num mirum, aut nouum est reuocari, cursum cum institueris? AN. Geta.

GE. Pergit hercle: nunquam tu tuo odio vinces me.

AN. non manes?

GE. Vapulabis. AN. id tibi quidem iam fiet, nisi resistis, verbero.

GE. Familiariorem oportet esse hunc, qui minitatur malum:

Sed isne est, quem quaero, an non? ipse est. P. congregere actutum. AN. quid est?

GE. Omnium, quantum est, qui viuant, hominum homo honoratissime;

Nam

Nam sine controuersia à dis solus diligere Antiph
 AN. Ita velim: sed qui istuc credam ita esse, mihi c
 ci velim.

GE. Satin' est, si te delibutum gaudio reddo? A
 enecas.

PH. Quin tu hinc pollicitationes aufer: & quod fec
 cedo. GE. oh,

Tu quoque hic aderas Phormio? PH. aderam, si
 cessas? GE. accipe: hem,

Vt modo argentum tibi dedimus apud forum, r
 cta domum

Sumus profecti: interea mittit herus me ad vxore
 tuam.

AN. Quamobrem? GE. omitto proloqui: nam nil
 ad hanc rem est Antipho.

Vbi in gynæceum ire occipio, puer ad me accurr
 Mida,

Pone apprehendit pallio: resupinat: respicio: rogo
 Quamobrem retineat me: ait esse vetitum, intro a
 heram accedere.

Sophrona modo fratrem huc, inquit, senis introdi
 xit Chremetem,

Eumque nunc esse intus cum illis: hoc vbi ego at
 diui. ad fores

Suspensio gradu placide ire perrexi: accessi: astiti:

Animam compressi: aurem admoui: ita animu
 cœpi attendere,

Hoc modo sermonem captans. AN. euge Geta. G
 hic pulcherrimum

Facinus audiui: itaque penè hercle exclamaui gau
 dio.

PH. Quod? GE. quòdnam arbitrare? AN. nescio. G
 atque mirificissimum.

Patruus tuus est pater inuentus Phanio vxori tua
 AN. hem,

Quid ais? GE. cum eius consuevit olim matre in Le
 mmo clanculum.

PH. Somnium: vti ne hæc ignoraret suum patrem
 GE. aliquid credito

Phormio esse causæ: sed me censent' potuisse omni
 Intelli

elligere extra ostium, intus quæ inter sese ipsi e-
erint?

Atque hercle ego quoq; illam audiui fabulam,
imò etiam dabo,

o magis credas: patruus interea inde huc egre-
ditur foras:

Id multo post cum patre idem recipit se intro
denuo:

uterque tibi potestatem eius habendæ se dare.

inque ego sum missus, te utrequirerem, atque
adducerem. AN. hem,

in ergo? rape me: quid cessas? GE. fecero. AN. o

ni Phormio

le. PH. vale Antipho: bene ita me di ament, fa-
ctum: gaudeo.

Fors fortuna.] *Fortuna dicta est incerta res, fors for-
tuna, euentus fortune bonus. Fors fortuna.] Aliud
tuna est, aliud fors fortuna. nam fors fortuna, est cu-
diens festum colunt qui sine arte aliqua viuunt. huius
es trans Tyberim est. Hunc onero pallio.] Res est: quia
liata fabula est, non togata. Pergit hercle.] Potest di-
guiti hic, pergit: & coniuncte legi, hercle tu nunquam
o tuo me vinctus. Id tibi quidem iam fiet.] Id quod si-
dici audiuit, minuitur. Et est conueniens error festi-
ni. Sine controuersia.] Sine ambiguitate. Si te deli-
tum gaudio reddo.] Ad .nimum transtulit, quod
corporis. nam delibutus, vnctus dicitur. Ut modo ar-
ntum.] Vide narrationem ceptam vnde opus est. Mittit
rus me ad vxorem tuam.] Conuersus ad Antipho-
m hoc dicit. Pulcherrimum facinus audiui.] Huius-
odi locos poete actoribus indulgent, quod in his actoris
commendatio. Patruus tuus pater est inuentus Pha-
o vxori tuæ.] Ut Sall in primo, Liberis eius auunculus
at. Atque hercle ego quoq; illam audiui fabulam.]
ant. in milite glorioso. Nam hoc cognomentum poete esse
dini barbaro.*

ACTVS V. SCENA VII.

P H O R M I O.

Tantam

senarij.

TAntam fortunam de improviso esse his datam
 Summa eludendi occasio est mihi nunc senes,
 Et Phædriæ curam adimere argentariam,
 Ne cuiquam suorum æqualium supplex fiet.
 Nam idem hoc argentum ita vt ingratum est datum
 His datum erit: hoc qui cogam, re ipsa repperi.
 Nunc gestus mihi, voltusque est capiendus nouus
 Sed hinc concedam in angiportum hoc proximum
 Inde hinc ostendam me, vbi erunt egressi foras:
 Quò me assimularam ire, ad mercatum, non co.

CVram adimere argentariam.] *Varie, pro adimere
 occasio est.*

ACTVS V. SCENA VIII.

DE MIPHO. PHORMIO.

CHREMES.

DIs magnas merito gratias habeo, atque ago:
 Quando euenere hæc nobis frater prosperè.
 Quantum potest, nunc conueniendus Phormio
 Prius quàm dilapidet, nostras triginta minas
 Vt auferamus. P. Demiphonem si domi est,
 Visam, vt quod. D. at nos ad te ibamus Phormio.
 P. H. De eadem hac fortasse causa? D. E. ita hercle. P.
 credidi.

Quid ad me ibatis? ridiculum: an verebimini,
 Ne non id facerem, quod recepissem semel?
 Heus heus, quanta hæc mea paupertas est: tamen
 Adhuc curavi vnum hoc quidem, vt mihi esset
 fides.

C. H. Estne ea ita, vt dixi, liberalis? D. E. oppido.

P. H. Ita que ad vos venio nunciatum Demipho,
 Paratum me esse: vbi voltis, vxorem date.

Nam omneis posthabui mihi res, ita vt par fuit,
 Postquam tantò perire id vos velle animum aduo
 teram.

D. E. At hic dehortatus est me, ne illam tibi darem.
 Nam qui erit rumor populi, inquit, si id feceris?

Oli

- im cùm honestè potuit, tum non est data:
 hinc viduam extrudi turpe est: ferme eadem omnia,
 quæ tute dudum coram me in cusa ueras.
- H. Satin' superbe illuditis me? D E. qui? P. rogas?
 quia ne alteram quidem illam potero ducere:
 nam quo redibo ore ad eam, quam contempserim?
 Tum autem Antiphonem video ab sese amittere
 uerum eam, inque. D. tum autem video filium
 uerum sanè mulierem ab sese amittere.
 sed transi sodes ad forum, atque illud mihi
 argentum iube rursus rescribi Phormio.
- H. Quod? næ ego perscripsi porrò illis, quibus
 debui.
- III. Quid igitur fiet? P. si vis mihi uxorem dare,
 quam despondisti, ducam: sin est, ut uelis
 manere illam apud te: dos hinc maneat Demipho:
 nam non est æquum me propter uos decipi:
 cùm ego uestri honoris causa repudium alteri
 remissem, quæ tantundem dotis dabat
- P. I hinc in malam rem cum ista magnificentia
 uigitiue: etiam nunc credis te ignorari,
 ut tua facta a deo? P. H. irritor. D E M. tunc hanc duceres,
 si tibi data esset? P. fac periculum. D. ut filius
 cum illa habitet apud te: hoc uestrum consilium
 fuit.
- H. Quæso quid narras? D E M. quin tu mihi argentum cedo.
- P. Imò verò, tu uxorem cedo. D E. in ius ambula.
 P. In ius? enim uerò si porrò esse odiosi pergitis.
- P. Quid facies? P. Egone? uos me indotatis modo
 patrocinari fortasse arbitramini:
 Etiam dotatis soleo. C. quid id nostra? P. nihil:
 hic quandam noram, cuius uir uxorem. C. hem. D.
 quid est?
- P. Lemni habuit aliam. C. H. nullus sum. P. ex qua filiam
 suscepit, & eam clam educat. C. sepultus sum.
- P. H. Hæc a deo ego illi iam denarrabo. C. obsecro,
 Ne fas

Ne facias. P. H. oh, tunc is eras? D. ut ludos facit.
 C. Missum te facimus. P. H. fabulæ. C. quid vis tibi?
 Argentum quod habes, condonamus te. P. audic
 Quid vos (malum) ergo me sic ludificamini,
 Inepti vestra puerili sententia?

Nolo. volo: volo, nolo, rursus: cedò, cape.

Quod dictum, indictum est: quod modo erat
 rum, irritum est.

CHR. Quo pacto, aut vnde hæc hic rescivit? D. E
 nescio,

Nisi me dixisse nemini id certo scio.

C. H. Monstri, ita me di ament, simile. P. H. inieci sci
 pulum. D. E. hem,

Hiccine ut à nobis hoc tantum argenti auferat,

Tam aperte irridens? emori hercle satius est:

Animo virili præsentique ut sis, para:

Vides tuum peccatum esse elatum foras,

Neque iam id celare posse te vxorem tuam.

Nunc quod ipsa ex aliis auditura sit Chreme,

Id nosmet indicare placabilius est:

Tum hunc imparatum poterimus nostro modo

Vlcisci. P. H. at at, nisi mihi prospicio, hæreo.

Hi gladiatorio animo ad me affectant viam.

C. At vereor, ut placari possit. D. bono animo es:

Ego redigam vos in gratiam, hoc fretus Chreme,

Cum de medio excessit, vnde hæc suscepta est tibi.

P. Itane agitis mecum? satis astute aggredimini.

Non hercle ex re istius me instigasti Demipho.

Ain' tu, vbi peregre tibi quod libitum fuerit feceri.

Neque huius sis veritus sceminæ primariæ,

Quin tu nouo modo ei faceres contumelias,

Venias nunc precibus lautum peccatum tuum.

Hiscæ ego dictis illam ita tibi incensam dabo,

Ut ne restinguas lacrimis, si extillaueris.

D. E. Malum, quod isti dij, deæque omnes duint:

Tantane affectum hominem quenquam esse au
 dacia?

Nonne hoc publicitus scelus hinc deportarier

In solas terras? C. in id redactus sum loci,

Ut quid agam cum illo, nesciã prorsus. D. ego scio:

us eamus. P. in ius? huc si quid lubet.
 Assequere, ac retine, dum huc ego seruos euoco.
 Etenim nequeo solus: accurre huc. PH. Vna in-
 uria est
 cum. DE. lege agito ergo. PH. altera est tecum
 Chreme.
 Cape huc. P. itane agitis? enim uerò uoce est opus.
 uisistrata exi. CH. OS opprime. DE. impurum uide,
 tantū ualeat. P. Nauisistrata inquam. C. non taces?
 Taceam? DE. nisi sequitur, pugnos in uentrem
 ingerere.
 El oculum * exculpe: est, ubi uos uisciscat, locus. al. exclude

ius quàm dilapidet.] *Disperdat. Visam, ut quod.]*
πρωτης secunda. Ne non id facerem, quod re-
issem semel.] Et deest, Ad me: ut in Heaut. Ad me re-
o, faciet. Adhuc curauit.] τῶ ἀρχαισμιῶ addidit Ad-
cum potuisset sine hoc integer sensus esse. Quæ tute
dum coram me inculfaueras.] Noua locutio, coram
inculfaueras: non quæ hic inculfaueras. Coram me in-
culfaueras.] Belle: ut si quid neget, contra seipsum sentire
atur. Satin' superbe illuditis me?] Et datiuum &
datiuum casum regis illudo. Rursum iube rescribi
ormio.] Rescribi, reddi, seu per mensæ scripturam dari.
e rescribi.] Quoniam ad numerationem pecuniæ, an-
dit scriptura: rescribere dicebant pro renumerare, &
infert: Ne ego perscripsi porro illis quibus debui. Hæc
ergo figura, in qua secunda de primis significantiam su-
nt. Iube rescribi.] Per scripturam, id est de mensæ scri-
ra dari, unde hodie additur chirographis, Domo ex ar-
ua: uel ex mensæ scriptura. Ne ego perscripsi.] Mul-
ter scripturam reddidi, multis dedi. ut apud Vergilium,
ditur hic subito Troiana per agmina rumor. Quin tu
ni argentum cedo.] Hoc ab utroque cum clamore di-
ccipiendum est. In ius ambula.] Ad iudicem ea-
scilicet. nam ius pro loco est, Cicero, Quin te in iure
spicio. Enimuero si porro odiosi esse pergitis.]
tu inuandum est, & pronunciatione hoc quod tam mi-
iter suspenditur. Enimuero.] Enimuero principium
aliquid per iracundiam dicturi. ut, Hic tum alius ex

*alia parte. Enimuero hoc feret, &c. Condonamus te. Condo ablatiuo iunxit, vt in Eunucho, Habeo aliam ta, quæ nunc condonabitur. Indotatis] Hoc est, vt Phai. Etiam dotatis soleo.] Vt Nausistrata. Nullus sum Perij, mortuus sum. Sepultus sum.] ἀὐχένης. nam plus quàm nullus sum. Quid vis tibi? argentum quod habes, condonamus te.] Vis iterum subaudiendum est sit, Vis argētum quod habes? & est ἀουδέτως inferendi Condonamus te.] Sic est illud apud Vergilium, Vt & his mecum pariter considerare regnis? Urbem quam tuam, vestra est. Malum, ergo sic me, &c.] Malum adu-
 bium est interpositæ indignationis. Nolo, volo: volo r-
 lo rursus.] Primo, singula separatim: deinde simul vt que pronuntianda sunt. Animo virili.] A necessario, hortatur. Nostro modo vlcisci.] Ingenio scilicet Hi g-
 diatorio animo.] Parato ad periculum: hoc est, ita per-
 to ac temerario, vt non sibi caueant, dum modo vultnere
 vt Sallust. Auidius alter alterum sauciare, quam
 met regere. Ad me affectant viam.] Affectant viam, p-
 num: quod nos ἐδέετο πικρῶς. Vt placari possit.] Vt, pre-
 non. Cum de medio excessit.] Pro quia. De medio
 cessit, & ad dictum, & ad rationem dicti, comicum est.
 stute aggredimini.] ἐγανεία. & proprie aggredi acca-
 ad dimicandum est. Bene ergo seruauit translationes
 gladiatoribus cæptam. Ain' tu? vbi peregre.] Modo
 Chremetem cum inuectione conuersus est. Lautum pe-
 catum tuum.] Vt laues illam maculam. Lachrymis
 extillau eris.] Stillare est guttas emittere ex corpore. E-
 stillare, ipsum corpus guttatim finiri. Ergo quasi totum
 lachrymas conuerti, & ex toto stillare corpore. Publi-
 tus.] Id est, publica cura atque consilio. In solas terras
 Vergilius, Pastorum & solis exegit montibus æuam.
 Sallustius in primo, Solis vijs. In ius eamus.] Ad prato
 fellam. modo enim locum significat. In ius? huc si qu-
 lubet.] Apparet parasitum nisi ad domum Chremetis;
 nes vero ad forum conari attrahere. Etenim solus.] Et
 nim pro ad posuit: vt turbatum ostenderet. Sic alibi, Et
 nim non finam. Vna iniuria est.] Id est, actio iniuriarum
 ex l. ge. Altera.] Quam fecisti dotata uxori. Lege agit
 ergo.] Lege agito dicebatur ei, cuius intentio contemp-
 bit*

lis aduersario videbatur. *Plaut. in Aulularia, Lege a-*
mo mecum, molestus nesci, & canam coque. Pugnos in
ntremingere.] Urbane in ventrem, quasi parasito. An
ntrem, totum Parasitum dicit? ut Lucilius in secundo,
uite lurcones, comedones uiuite ventres. An simpliciter,
ia qui resistit, ne sequatur trahentem collo obtorto, re-
ndum se facit: & ventrem proicit, cum autem in ventre
riur, curuat, & sequitur.

ACTVS V. SCENA IX.

Senarij troch. octon. catal.

A V S I S T R A T A. C H R E M E S. P H O R M I O. D E M I P H O.

Q Vis nominat me? C H. hem. N A V. quid istuc tur-
 bæ est, obsecro
 i vir? P H. hem, quid nunc obticuiſti? N A. quis hic
 homo est?
 on mihi respondes? P H. hiccine tibi respondeat,
 ui hercle ubi ſit, nescit? C H. caue iſti quidquam
 credas.

H. Abi, tange: ſi non totus friget, me eneca.

H. Nihil eſt. N A. quid ergo eſt? quid iſtic narrat? P H.
 iam ſcies:

uſculta. C H. pergin? credere? N A. quid ego obsecro
 uic credam, qui nihil dixit? P H. delirat miſer

timore. N A. non pol temere eſt, quod tu tam times.

H. Egone timeo? P. recte ſane: quando nihil times,

hoc nihil eſt, quod ego dico: tu narra. D E. ſcelus,
 tibi narret? P H. cho tu, factum eſt abs te ſedulo

o fratre. N A. mi vir, non mihi narraſ? C H. at. N A.
 quid at?

H. Non opus eſt dicto. P. tibi quidem: at ſcito huic
 opus eſt.

o Lemno. C H. hem, quid aiſ? D E. non taces? P H.
 clam te. C H. hei mihi.

H. Vxorem duxit. N A. mi homo, di melius duint.

H. Sic factum eſt. N. perij miſera. P. & inde filiam
 uſcepit iam vnam, dum tu dormiſ, C H. quid
 agimus?

NAV. Pro di immortales, facinus indignum & ma- lum.

PH. Hoc actum est. NAV. an quicquam hodie est factum indignius?

och. octo.
atalect.

Qui mihi, vbi ad vxores ventum est, tum fiunt sene Demipho te appello: nam me cum hoc ipso dista- det loqui.

Hæcine erant itiones crebræ, & mansiones di- tinæ

Lemni? hæcine erat, quæ nostros fructus minu- bat, vilitas?

DE. Ego Naufistrata esse in hac re culpam merita non nego,

Sed eam, quæ sit ignoscenda. PH. verba fiunt mo- tuo.

DE. Nam neque negligentia tua, neque id odio feci tuo.

Vinolentus, ferè ab hinc annos quindecim, mulie- culam

Eam compressit, vnde hæc nata est: neque pòst, illa vnquam attigit:

Ea mortem obiit: è medio abiit: qui fit in re hac ser- pulus?

Quamobrem te oro, vt alia tua facta sunt, æquo animo hæc feras.

NAV. Quid ego æquo animo? cupio misera in hac re iam defungier.

Sed quid sperem? ætate porrò minus peccaturus putem?

Iam tum erat senex, senectus si verecundos facit:

An mea forma, atque ætas nunc magis expetend- est, Demipho?

Quid mihi nunc affers? quamobrem expectem, au- sperem porrò *nunc fore?

*al. non.

PH. Exequias Chremeti: quibus est commodum ire iam tempus est.

Sic dabo: age nunc, age, Phormionem qui volet, la- cessito:

Faxo tali eum mañatum, atque hic est, infortunio.

Redeat sanè in gratiam: iam supplicij satis est mihi

Habe

Et hæc, ei quod, dum viuat, vsque ad aurem ob-
anniat.

V. An meo marito credo? quid ego nunc com-
memorem Demipho
gillatim, qualis in istum fuerim? D E. noui æquè
omnia

Quin. NAV. meritòne hoc meo videtur factum?
E. minime gentium:

um quando iam accusando fieri infectum non
oreft,

posce: orat: confitetur: purgat: quid vis amplius?

Enimvero prius quàm hæc dat veniam, mihi
rospectam & Phædriæ.

is Naufistrata prius quàm huic respondes teme-
è, audi. NAV. quid est?

Ego minas triginta per fallaciam ab illo abstuli:
dedit tuo gnato: is pro sua amica lenoni dedit.

Hem, quid ais? NAV. adeòne hoc indignum tibi
videtur, filius

Imo adolescens, si habet vnam amicam, tu vxor-
es duas?

nil pudere? quo ore illum obiurgabis? responde
mihi.

M. Faciet, vt voles. NAV. imo vt iam scias meam
sententiam,

que ego ignosco, neque promitto quicquam:
neque respondeo

us, quàm gnatum video: eius iudicio permitto
omnia:

Quod is iubebit, faciam. P H. mulier sapiens es Nau-
istrata.

Satis tibi est? P. imo verò pulchrè discedo, & pro-
bræter spem. N. tu tuum nomen dic quod est. P H.

mihine?

Phormio, vestræ familiæ hercle amicus, & tuo sum-
mus Phædriæ.

. Phormio, at ego ecastor posthac tibi quod po-
tero, & quæ voles

sciamque, & dicam. P H. benigne dicis. NAV. pol-
meritum est tuum.

PH. Vin' primum hodie facere, quod ego gaude
Nausistrata?

Et quod tuo viro oculi doleant? NAV. cupio. PH.
ad cenam voca.

NAV. Pol verò voco. D. eamus intro hinc. NAV. I
sed vbi est Phædria?

Iudex noster? PH. iam hic faxo aderit. Vos valet
plaudite.

CALLIOPVS RECENSVI

Q Vis nominat me?] Hic velut controuersia est, in
fit maritus reus male tractationis: & est status qu
ratis venialis. Delirat miser timore.] Grauitur vtru
& delirat, & timore. nã deliratio senectuti conuenit, si
conscientiæ. Mi homo, dij melius diunt.] Querit
bus, an matrona tam familiariter Mi homo recte dica
lieno? sed frustra: nam feminarum oratio, etsi non blas
tur, blanda est. Quid agimus?] Facete dictum. Quid
hi.] Eleganter insertum mihi: vt in Heautontim. Is
vbi adhibet plus paulo, sua quæ narrat facinora? Ad v
res ventum est, tum fiunt senes.] Eleganter fieri d.
Et generaliter inuidiosus, quam si vnum accusaret sen
Ego Nausistrata.] Qualitas venialis à concessione. V
ba fiunt mortuo.] Non est passus parasitus, vt 10: am
tentiam senex explicaret. Nam: neque negligentia
neque odio id fecit tuo.] Locus in hac causa princ.
lis, est δὲ τὸ ἔσθ' ὅτι. & ideo in duo diuisit: nec negligē
circa te, nec odio inquit factum est: Præterea & τὸ
æus addidit defensionem, Vinolentus, fere ab hinc an
quindecim, mulierculam eam compressit, &c. ab ætat
ius, à tempore criminis, à diminutione contemptu que
licis, ab euentu, ab animo facientis: quod mortua est,
stremo & à precibus ἐπιδορῶν fecit, admonens illam ori
rie mansuetudinis suæ. Vinolentus.] Ab impruder
defensio. Ab hinc annos quindecim.] A tempore
fensio. Eam compressit.] Bene dixit compressit, quod
terdum est non amoris, sed iniuriæ. Neq; post illam
quam attigit.] Ita facti pœnituit. Hic locus δὲ τὸ ἔσθ'
æus est, i. ab eo quod futurum sit. facilius enim ignosci
non ultra peccaturis. Defungier.] Defungi, defun

ate porro minus peccatum putem.] Quia di-
 ab hinc annos quindecim. Senectus si verecundos
 .] Modeste & grauius. Quid mihi nunc affers?]
 dius vsa est ad vltimum πρὸς ἄλλο. conuersa ad ipsum
 sorem mariti, de qua vi contradictionis exultat pa-
 us, tanquam confecto mortuoq; aduersario suo. Exe-
 as Chremeti.] Bono ordine, primo, delirat miser ti-
 me: post, verba sunt mortuo: ad vltimum exequi-
 meti, delirat, moritur, effertur. Age nūc, age, Phor-
 nem qui volet, lacessito.] Vergilius, Deg. neremq;
 ptoleum narrare memento. Faxo tali cum maeta-
 .] Pro eo quod est, eum * sic frequenter veteres. En-
 , Omnes corde patrem præbent, animoq; benigno Cir-
 fusum. Ignosce: orat: confitetur: purgat.] Verba
 alis status sunt, ignosce, confitetur. Tu tuum nomen
] Bene Tu pronomine vititur: quia non habet nomen,
 n potentiorum blandimentū circa inferiores hoc fuit,
 nomina eorum quærent: & cū audissent, ipsis no-
 nibus eos compellarent statim. Tale est in Adelphis, Qui
 are? Geta. De. Hominem maximi precii, &c. Vestræ
 iliaæ amicus.] Hoc propter Antiphonis amicitiam di-
 Et tuo summus Phædriæ.] Amicus iterum subau-
 dum. Me ad cœnam voca.] Facete ex persona pa-
 trica, beneficij optio facta est, quod promiserat mulier.
 ubi est Phædria iudex noster?] Bene iudex: ad it-
 enim mulieris delata sententia est, vt cum ita agitur,
 sint marito omnia. Et per ἐργονείαν ridicule dicitur
 a quæ irata erat Iudex noster.] Nihil facerius, quā
 ricem capi aduersus crimen voluptatis paternæ, & a-
 orem filium, & fratrem Antiphonem, cui nubet fur-
 a filia. Iudex noster.] Terribilis scilicet censor pater-
 narum deliciarum. Vides igitur hic omni-
 no sublata[m] vxoris ira
 cundiam.

COMMENTARIORVM AELII DO-
 nati, Cornuti, & Asperi, in P. Teren-
 tii Comœdias

106

now were verily to cease and have an end; a
 now by the observing of them they sought
 liberate into bondage. So that the difference
 betweene the
 Fathers under
 the Law, and
 the Saints of
 God now,
 wherein it
 chiefly con-
 sists.
 This blessing
 being then
 for the most
 part exhibited
 unto that one
 peculiar Na-
 tion of the
 Iewes.
 Ang. 3. li. ad
 Rom. 8.

To this pur-
 pose speaks
 Puer also very
 clearly vpon
 the third to
 the Romans:
 Scriptura ear-
 nem facti iusti-
 tiam adhibe-
 ac omnium qui
 cessantia fidei
 bus sequun-
 tur, iam ex iu-
 des, quam ex
 Gentibus.

And in like manner vpon the fifth Chapter to the Romans. A
 plaine, Malac. 2. Whereupon Bucer concludes, Non amplius, &
 imitatie hath no more (that is, larger promise) then the Leuiti-
 ti after a more excellent manner.

...the Fathers did all eat Ceremonies of the Law, but by faith they drank of the spiritual Rock that followed in Christ. 1. cor. 10.

...by that, Galat. 4. the ... certain privilege of the time of What the Law, especially in this, that in the Law, though they were heirs, and (as Augustine phrase of ... a maledictione Legis, proper Christi- ... (as Caluin speaks) eiusdem libertatis Augustine. Caluin in inf.

... spiritus fuisse donatos, ut non Caluid.

... parte & timorem a lege & servitutum. illa quam per Evangelij gratiam assunt. ... erant tamen ysdem observatio- ... cum vulgo obnoxy. That is: ...

... the faithful under the Law) were par- ... which the Saints of God now ... that they were so endowed with the ... that they felt not in some mea- ... from the Lam. For howsoever ... which they obtained by the ... lying hid in the Law, for No- ... in Veteri later, & Veteri Testamentum in ... they were still obnoxious to ... observations, together with ... Galat. 4. to

... the privilege of the Saints of God now in the time of Christ, at whose coming those ... in comparison of the ... notwithstanding ... Law, who, notwithstanding ... to have an end, in comparison of the ... take respect of the ob- ... the Law. In which respect ... the servant, ... but was still in this behalte under

... D

... Tutors

... the time of the Gospell.

... the time of the Gospell.

... the time of the Gospell.

... the time of the Gospell.

... the time of the Gospell.

...of ...
...of ...
...of ...
...of ...

voice from that other Psalm, Enter not into the
whither shall I goe? whose ever I utter bee, altho
never so uprightly yet woe to him, if God shall Kent
ment with him. Therefore he concludes, qu
fuas, &c. how great or sincere soener thou shalt
thy selfe to be a sinner, and hope for mercie. Now
be more weakly spoken then this, if God d
sines of his children, notwithstanding Just
gaine, vpon the 31. Psalm he makes this qu
(unt beat? Who are blessed? not they (saith he)
findes not any sinne, for he findes sinne in all. If
sinne be found in all, it remains that there are no
they whose sinnes are forgiven. What can be
To this purpose also speaks Hierome. Tu
quando nos peccatores esse fatemur, Then are
when we confesse our selves to be sinners. There
cludes, Perfectio nostra est imperfectiones nost
Our perfection is, to acknowledge our imperf
what need this confession, what need this a
ment, if by any meanes or obstacle the
were kept from the knowledge of God, th
know them? To this purpose also speaks
the 18. Psalm, where he calls confessionem
gittimam Iustificacionem, the humble confessi
lawfull Iustificacion, which confession were v
Iesse, if any thing could hinder the knowl
that these sinnes were not seene or known
Ambrose in his third booke of the Trinitie
sare this is from the nature of God. For (sa
scit Deus ea qua non sunt, ut ea qua sunt, Go
things which are not, as those things which are.
I may well deduce, That all the sinnes of it

Ambros. lib. 3. de Trinit.

Ambros. sup. Psal. 18.

Hierome in his Dialogue contra Pelagianum.

18. sup. Psal.

Ambros. ibid.

withstanding Iustification, which though it
elect to keep vs from the stroke of his iustice,
the eye of his knowledge. Wherefore first of
all vs, that *Omnia futura sunt e presentia*,
as *hincur prateria*. All things future, and not yet
present unto God, as if they were already, and
long past, they are not withdrawn from his
eye (saith he) *Si Deus non queat videre pecca-*
tionem est misericordia Dei quod non imputantur:
the finnes of his children, then is it not the
that they are not imputed.

Aug. sup. Psalms.

Quod reliquia peccatorum sanctis non imputantur
us non vult imputare: That the reliques of sins
to the Saints, this is in respect of merite, be-
cause that the reason why the finnes of
not imputed, is not because by Iustification
is covered with Christs righteousness, that
of these finnes; but because in his mercie he
rethem. And againe, vpon the 32. Psalme
rely to this purpose, *Deus est cordium cog-*
itationum omnium conscius, ergo eorum ipsos cor-
damus: God is the knower of our hearts, and the
all our thoughts, therefore before him let vs
hearts. If of all our thoughts, then of our
s: notwithstanding Iustification: which al-
leweith, whilest he concludeth that *sancto-*
noc mundo magis peccatorum remissione con-
ditione virtutum: That the righteousness of the
rld, rather consisteth of the remission of sins,
on of vertue. Therefore hee cries out, *Opus*
, non opus meriti: Take knowledge of thy work

Aug. sup. Psalms.

Aug. sup. Psalms.

m.

